ಪಿ.ಎಚ್‌.ಡಿ. ಪದವಿಗಾಗಿ
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ
ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ: ತಾತ್ವಿಕ ವಿವೇಚನೆ

(ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ)

ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ಶಾಂತಪ್ಪ ಎಸ್ ವೈ

ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು
ಡಾ.ಮಂಜುನಾಥ ಬೇವಿನಕಟ್ಟಿ
ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ವಿಭಾಗ
ಕಾಯ
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ
ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ 583276

1056

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ: ತಾತ್ವಿಕ ವಿವೇಚನೆ

(ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ)

(ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಪದವಿಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ)

ಸಂಶೋಧಕರು

ಶಾಂತಪ್ಪ ಎಸ್ ವೈ

ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು

ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ ಬೇವಿನಕಟ್ಟಿ

ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ

ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ನಿಕಾಯ

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ೫೮೩೨೭೬

೨೦೨೧

ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರ ದೃಢೀಕರಣ ಪತ್ರ

'ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ: ತಾತ್ವಿಕ ವಿವೇಚನೆ (ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ)' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಶಾಂತಪ್ಪ ಎಸ್.ವೈ. ಅವರು ನನ್ನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಪಿ.ಹೆಚ್.ಡಿ. ಪದವಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ಯಾವುದೇ ಪದವಿಗಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ, ಸಂಘ–ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಾಗಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಇವರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪಿಹೆಚ್.ಡಿ. ಪದವಿಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಾದರ ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸ್ಥಳ: ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ

ದಿನಾಂಕ: 08/01/2021

ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು

(ಡಾ ಮಂಜುನಾಥ ಬೇವಿನಕಟ್ಟಿ)
ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ,
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಂಪಿ

Kannada University, Hampi
Akshara Central Library
Anti-Plagiarism Cell
Certificate of Plagiarism Check Report

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ: ತಾತ್ವಿಕ ವಿವೇಚನೆ

(ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ)

Perspective of the state on tribals: Philosophical analysis

(With reference to Kodagu district)

By

Shanthappa S.Y.

Reg.No. 160110020171 dated: 16.11.2016

Research Guide

Dr. Manjunath Bevinakatti

Department of Folklore Studies
Kannada University, Hampi
Vidyarannya-583276

Urkund Analysis Result

Analyzed document : S Y Shanthappa-PhD-DFS.doc (D94789564)
Submitted : 2/6/2021 6:47:00 AM
Submitted by : Shankaragouda S G
Submitter e-mail : shankargoudas.mailbox@gmail.com
Similarity : 4%
Analysis address : shankargoudas.mailbox.kanuni@analysis.urkund.com

Seal and authorized sign

ಸಂಶೋಧಕರ ಘೋಷಣಾ ಪತ್ರ

'ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ: ತಾತ್ವಿಕ ವಿವೇಚನೆ (ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ)' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಡಾ.ಮಂಜುನಾಥ ಬೇವಿನಕಟ್ಟಿ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿಯ ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ನಿಕಾಯದ ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ ಪದವಿಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ಯಾವುದೇ ಪದವಿಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೂ ಬಿಡಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಡಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲೂ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಘೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಂಶೋಧಕರು

(ಶಾಂತಪ್ಪ ಎಸ್.ವೈ.)
ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ,
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಂಪಿ

ಸ್ಥಳ: ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ

ದಿನಾಂಕ: ೦೪/೦೨/೨೦೨೧

ವಿಷಯಾನು ಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಅನುಬಂಧಗಳು ೩೧೦ – ೩೪೬

ಅನುಬಂಧ – ೧ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿ

ಅನುಬಂಧ – ೨ ಪತ್ರಗಳು

ಅನುಬಂದ – ೩

೧) ನಕಾಶೆಗಳು

೨) ಫೋಟೋಗಳು

೩) ಮನವಿ ಪತ್ರಗಳು, ದೂರುಗಳು

೧ ಕೋಷ್ಟಗಳ ವಿವರಗಳು

ಅನುಬಂಧ – ೩ ೧) ನಕಾಶೆಗಳ ವಿವರಗಳು

ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ	ನಕಾಶೆಗಳು	ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ
೧	ಕ್ರಿ..ಶ. ೧೮೭೬ ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಕೊಡಗು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ನಕಾಶೆ	೩೭
೨.	ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಬದಲಾದಂತೆ ಮೈಸೂರು-ಕೊಡಗು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಗಡಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ನಕಾಶೆ	೩೯
೩	ಸಂವಿಧಾನದ ೫ ಮತ್ತು ೬ನೆಯ ಶೆಡ್ಯೂಲ್‌ಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಭೌಗೋಳಿಕ ನಕಾಶೆ	೧೬೦
	ಅನುಬಂಧದಲ್ಲಿ	
೪	ಭಾರತ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ	೩೩೧
೫	ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಪ್ರದೇಶ	೩೩೨
೬	ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿ ಗುರುತಿಸಿರುವ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ಪರಿಸರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಲಯಗಳು (ESZ)	೩೩೩
೭	ನಾಗರಹೊಳೆ ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಪ್ರದೇಶ	೩೩೪
೮	ಹುಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿತ ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ, ನಾಗರಹೊಳೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ	೩೩೪

ಅಧ್ಯಾಯ ೧

ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ, ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತದ ಉದ್ದೇಶ ಕೇವಲ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಲೂಟಿಯೂ ಆಗಿತ್ತು. 'ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ' ಇಲ್ಲಿನ ದೇಶಿ ರಾಜರುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿದ್ದ ವೈರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಜನತೆಯನ್ನು ಒಡೆದಾಳುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ವಸಾಹತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸಂಪತ್ತಿನ ಲೂಟಿಗೆ ಸಂಪದ್ಭರಿತವಾಗಿದ್ದ ಅರಣ್ಯಗಳು ಅವರ ಧಾಳಿಯ ಕೇಂದ್ರಗಳೂ ಆಗಿದ್ದವು. ಭಾರತ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಹಲವಾರು ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ನಾಡೂ ಕೂಡ. ಆದರೆ ಭರತ ಖಂಡದ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ್ದ ಅಪಾರ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕ್ರೂರವಾದ ಧಾಳಿಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ನೆರವು ಪಡೆದದ್ದು ದೇಶೀಯ ಭೂಮಾಲೀಕರು, ಪಾಳೇಗಾರರಿಂದ. ಈ ಆಕ್ರಮಣಗಳಿಗೆ ಭಾರತದ ಆದಿವಾಸಿ-ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು ತೀವ್ರತರನಾದ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ಒಡ್ಡುವ ಮೂಲಕ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಸಂಗ್ರಾಮ ಸಾರಿದ ಪ್ರಥಮರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರತಿರೋಧದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ತ್ಯಾಗ, ಬಲಿದಾನಗೈದ ಅಮರವೀರರ ಪರಂಪರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಕ್ಕಿದೆ.

ಯಾವುದೇ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಬೇರುಗಳಿರುವುದು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮೂಲದಲ್ಲಿ. ನಾಗರೀಕ ಸಮಾಜದ, ಸಮುದಾಯಗಳ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ, ನಡೆ-ನುಡಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿರುವುದು ಈ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ನೆಲದಿಂದಲೇ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ತಾಯ್ತನದ ಸಾಗರವಿದೆ. ಅಪ್ಪಿ ಒಪ್ಪಿ ಪೊರೆದು ಪೋಷಿಸುವ ಗುಣವಿದೆ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಸಮುದಾಯದ ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಒಂದೇ ತೆರನಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕ ಪ್ರವಾಹವೂ ಅಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವೈರುದ್ಯಗಳೂ, ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳೂ ಇವೆ. ಇಂದು ಕಾಣ ಬರುವ ಹಸಿವು, ದಾರಿದ್ರ, ಅಸಮಾನತೆ, ದಮನಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು.

ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ವಿಕಸನದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಉತ್ಪಾದನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನ, ಸಲಕರಣೆಗಳು ಒಡೆತನ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳೇ ಸಮಾಜ

ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದರ ಗುಣ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಂಶಗಳು. ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಗುರುತಿಸುವಂತೆ ಆದಿಮ, ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ-ಪಾಳೇಗಾರಿ, ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ, ಸಮಾಜವಾದಿ. ಸಮತಾವಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಘಟ್ಟಗಳೂ ಇದನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿವೆ.

ಬಹಳ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಈ ಹಂತದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮೊದಲಿನ ಹಂತವಾಗಿದ್ದ ವರ್ಗ ವಿಭಜನೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಆದಿಮ ಸಮತಾವಾದೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನದೇ ವೈಶಿಷ್ಟಗಳೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದು ಬೆಳೆದು ಬಾಳುತ್ತಿರುವುದು. ಈ ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯಗಳು ವಿಜ್ಞಾನ-ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನ, ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಉನ್ನತೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ, 'ಆಧುನಿಕ' ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಡೆಗೆ ಚಲಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುವಾಗಲೂ ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತ ಬದುಕಿನ ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಬಾಳುವೆ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈಗಲೂ ಕುತೂಹಲದಿಂದಲೇ ಉತ್ತರ ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳಲು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸೋಜಿಗ ಮತ್ತು ಸವಾಲಿನ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕುರಿತ ಅಧ್ಯಯನ ತನ್ನದೇ ಅರ್ಥವಂತಿಕೆ ಹಾಗೂ ಮಹತ್ವದ ಹರವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

'ಛಪ್ಪನ್ನೈವತ್ತಾರು', ನೂರಾರು ದೇಶಗಳಾಗಿದ್ದ ಅಂದಿನ ಪಾಳೇಗಾರಿ 'ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟೀಶ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು ಆಧುನಿಕ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಬಲಿಷ್ಠ ಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಿ. ತನ್ನ ಸುಲಿಗೆಯ ಹವಣಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿರೋಧ ಒಡ್ಡುವ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು, ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳನ್ನು ದಮನಿಸಲು ಅದಕ್ಕೆ ಬಲತ್ಕಾರಕವಲ್ಲದ, ಬಲತ್ಕಾರಕವಾದ ಅಪಾರ ಹತಾರಗಳೂ ಇದ್ದವು. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕ್ರೋಢೀಕರಣದಲ್ಲಿ, ಸಂಪತ್ತು ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಧಾವಂತದಲ್ಲಿ ಅವರು ನುಗ್ಗಿದ್ದು ಸಮೃದ್ಧ ಅರಣ್ಯಗಳೊಳಗೆ. ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲಗೊಳಿಸಿದ್ದು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು. ಆ ರಕ್ತಸಿಕ್ತ ಚರಿತ್ರೆ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಕಲಕುತ್ತಿದೆ, ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಗೋಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆಯುಳ್ಳ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಮೂಕ ರೋಧನದ ಬಂಧಿಗಳನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಬ್ರಿಟೀಶ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳಿಂದ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಂಡ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳೂ ಅಂತಹುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲನ್ನು ಎದುರಿಸಿವೆ. ತಮ್ಮದೇ ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಹೊಂದಿದ, ವರ್ಗ-ವರ್ಣಭಾದಿತ ಸಮುದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯದ ಈ ನೂರಾರು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವದಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸಮೀಕರಿಸುವುದು, ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅಂದಿನ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕತ್ವ ಎದುರಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕವಾದ ನಿಲುಮೆಯ ಹಾದಿ ಒಂದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದು ಪಂಡಿತ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ಅವರು. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಬದುಕಿನ ರಕ್ಷಣೆ, ಹೊಸ ಬದಲಾವಣೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಪ್ರಭುತ್ವದ, ಹೊಸ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಂಗವಾದ ಸರಕಾರದ ಜತನಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು, ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಲು ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿ ನಿಂತವರು ವೆರಿಯರ್ ಎಲ್ವಿನ್ ರವರು.

ಹಾಗೆಯೇ ಅಪಾರವಾದ ತ್ಯಾಗ ಬಲಿದಾನಗಳಿಂದ ಗಳಿಸಿದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಫಲ ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ, ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ದಕ್ಕಬೇಕೆಂದು ಅಹೋರತ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದು ಸಂವಿಧಾನ ಶಿಲ್ಪಿ ಸಮಾನತೆಯ

ಕನಸುಗಾರ ಡಾ. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್‌ರವರು. 'ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನೀತಿಯೊಂದು ಭಾರತದ ಸರಕಾರದ ಒಟ್ಟು ನೀತಿಯ ಹೃದಯ ಭಾಗವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನೆಹರೂ ಯೋಚಿಸಿದ್ದರು. 'ಮೊದಲ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ ಈ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅವರದ್ದೇ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಭಾರತದೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಅವರು ಭಾರತದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವೆಂದು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು'. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ 'ಭಾರತ ಕೇವಲ ರಕ್ಷಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಕೂಡ ಎಂಬುದು ಸಾಬೀತಾಗಬೇಕು'[7] ಎಂದಿದ್ದರು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹೊಸ್ತಿಲಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಸ್ಥಾನದ ಕುರಿತು ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವರನ್ನು'ಅವರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಹೊರತಾದ ಹೊರಗಿನ ಆಧುನಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿಸದೇ, ಮಲಿನಗೊಳಿಸದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಬದುಕಲು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು'. ಬಹುತೇಕವಾಗಿ, 'ಅವರು ಹೇಗಿದ್ದಾರೋ ಹಾಗೇ ಬಿಡುವುದು' ಎಂಬುದು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿ. ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯೆಂದರೆ 'ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಭಾರತದ ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆರೆತು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬುಡಕಟ್ಟು ಜೀವನ ವಿಧಾನ ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷಾದಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ'.[8]

ಆದರೆ ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂ ಈ ಎರಡೂ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಮೊದಲನೆಯ ದೃಷ್ಟಿ 'ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾಲ್ಕು ಸಾಲು ಬರೆದು ಮ್ಯೂಸಿಯಂನ ಒಂದು ವಸ್ತುವಾಗಿಸಿ ಬಿಡುವುದು ಎಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿದಂತೆ, ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಸಂಪರ್ಕ ಕಡಿದು ಹಾಕುವುದು ಕೂಡ ಅಸಾಧ್ಯ. ಅದು ಎಂದೋ ಇಲ್ಲವಾದ ಸಂಗತಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರನ್ನು ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಕರಗಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತ, ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕನ್ನೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಿ ಆದಿವಾಸಿತನವನ್ನೇ ಕಳೆದು ಬಿಟ್ಟಂತೆ' ಎಂದು ನೆಹರೂ ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ, ಆದಿವಾಸಿ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ ವಿಭಿನ್ನ ಧೋರಣೆಯನ್ನೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ವೈಶಿಷ್ಟತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅನನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಾಗಲೇ ಅವರನ್ನು ಭಾರತದ ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವ, ಒಳಗೊಳಿಸಿ ಒಂದಾಗಿಸುವ, ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಧಿಕಾರದ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದ ಪ್ರಧಾನಿ ನೆಹರೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. 'ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ನಿಜ, ಆದರೆ ಅದು ಅವರದ್ದೇ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು' ಇದು ಅವರ ನಿಲುವು. "ಪ್ರಗತಿಯೆಂಬುದು ಕೂಡ ಭಾರತದ ಉಳಿದ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನೇ ನಕಲು ಮಾಡುವುದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಳಿತಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಷ್ಟೇ"[9]

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕುರಿತು ಅಧಿಕಾರದ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದ ನೆಹರೂ ಅವರ ನಿಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆ, ವಿವಿಧ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳ ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರದ್ದೇ ಭಿನ್ನ ಹಾದಿಯ ಅಗತ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಂತಹದ್ದೊಂದು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಅರಿವು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡ ದೇಶಕ್ಕೆ 'ತನ್ನದೇ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗ'ಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಯಸಿದ ಆಳುವವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಆಧುನಿಕ ಆಡಳಿತದ ಜೊತೆ

ಬೆಸೆಯ ಬೇಕಿತ್ತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಇದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಒತ್ತಡವೂ ಇತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಮಗ್ಗುಲಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ದಮನಿತ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಂತಃಶಕ್ತಿಯೂ, ದನಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ ಡಾ.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್‌ರವರ ಬದ್ಧತೆ ಮುಂದೆ ಸಂವಿಧಾನದೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಫಲಿತವಾಯಿತು.

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ ೪೬ ನೆಯ ಪರಿಚ್ಛೇದವು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನ್ಯಾಯ, ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಶೋಷಣೆಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು, ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿತು. ಪರಿಚ್ಛೇದ ೩೪೨ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರುಗಳಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಹಿತ ಕಾಯಲು ವಿಶೇಷ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನೂ ನೀಡಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು, ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕು ಹಾಗೂ ಲೇವಾದೇವಿಗಾರರಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಲು ಕಾನೂನು ರೂಪಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದು ಜಾರಿಯಾಗುವಂತಹ ಹೊಣೆಯನ್ನೂ ವಿಧಿಸಿದೆ. ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಲಂಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದ ಸಂವಿಧಾನವು ಪೂರ್ಣ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ನೀಡಿತು. ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಆಡಳಿತ ಹುದ್ದೆಗಳ ನೇಮಕಾತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳಿಗೂ (ಎಸ್.ಟಿ.)ನೀಡಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೇ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಲಹೆ, ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲು 'ಆದಿವಾಸಿ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿ' (ಟ್ರೈಬಲ್ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್) ರಚಿಸಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂವಿಧಾನ ಬದ್ಧ ಅಧಿಕಾರವಿರುವ ಒಬ್ಬ ಆಯುಕ್ತನನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು ನೇಮಿಸುವರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು, ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡುವ ೫ ಮತ್ತು ೬ ನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ನೆಲೆ ನಿಂತಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು, ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪರಮಾಧಿಕಾರ ನೀಡುವ 'ಪ್ರಾವಿಜನ್ಸ್ ಆಫ್ ದಿ ಪಂಚಾಯತ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್ಸನ್ ಟು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಏರಿಯಾ– 'ಪೇಸಾ' ಕಾಯ್ದೆ ೧೯೯೬ನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾರಂಪರಿಕವಾದ ಗ್ರಾಮಸಭಾಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಹಕ್ಕು ನೀಡಿತು. ಆದಿವಾಸಿಯೇತರರು, ಹೊರಗಿನವರು ಇಲ್ಲಿನ ಭೂಮಿ ಖರೀದಿ ಮಾಡದಂತೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತದ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸದಂತೆ ನಿರ್ಭಂಧಿಸುವುದನ್ನು ಇದು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಮುಂದೆ ಪ.ಜಾತಿ, ಪ.ಪಂಗಡಗಳ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಕಡೆ ಕಾಯ್ದೆಯೂ ಬಂತು. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ 'ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ (ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ)ಕಾಯ್ದೆ–೨೦೦೬ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕಾರಗೊಂಡು ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು.

ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸರಕಾರಗಳ ಬಜೆಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆಂದು ಹಣ ಮೀಸಲಿಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ೧೯೭೧ ರ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನೂ ಕಂಡಿದೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಯೋಜನೆ (ಎಸ್.ಸಿ.ಪಿ.) ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿ ಉಪ ಯೋಜನೆ (ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ.)ಯೋಜನೆಗಳೂ ರೂಪಿತವಾಗಿವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ತಂದಿವೆಯೇ? ಎಂಬುದು. ಅವರ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆ, ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳು ರಕ್ಷಣೆಯಾದವೇ? ವಿಕಸನ ಹೊಂದಿವೆಯೇ? ಅವರು ಬಯಸಿದಂತೆ ಬದುಕಲು ಬಿಡಲಾಯಿತೇ? ಎಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಕ್ರೂರ ವಾಸ್ತವ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತಂತ್ರ ಮತ್ತು ಪರಕೀಯತೆ ಸದಾ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ ಯಾಕೆ? ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಅತ್ಯಂತ ಧಾರುಣವಾಗಿಯೇ ಇರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಸಾಕ್ಷರತೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇ.೭೪.೦೪ ಇದ್ದರೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ.೫೯ ಅನಾರೋಗ್ಯ, ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ನರಳುವ ಮಕ್ಕಳು ಶೇ. ೧೧.೪೭, ಶಿಶು ಮರಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇ. ೫೨ ಇದ್ದರೆ, ಶೇ. ೫೪.೩೭ ಪ.ಪಂ.ಗಳಲ್ಲಿ.[೪] ಗರ್ಭಿಣಿ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಮರಣವೂ ಅಧಿಕ. ಸರಾಸರಿ ಜೀವಿತ ಅವಧಿ ವಲಸಿಗ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕುಸಿಯುತ್ತಿದೆ. ಉದ್ಯೋಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಿಟ್ಟ ಸ್ಥಾನಗಳೂ ತುಂಬದ ಸ್ಥಿತಿ. ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಭೂ ಹೀನರು. ಅವರ ಪಾರಂಪರಿಕ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಕ್ಕುಗಳೇ ಇಲ್ಲದವರು. ಕಡಿಮೆ ಕೂಲಿಗೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಬಿಟ್ಟಿ ದುಡಿಯುವ ಅಘೋಷಿತ ಜೀತದಾಳುಗಳು. ಭೂ ಒಡೆಯರು, ಆಸ್ತಿವಂತರು–ಅವರ ಗುಂಡಾಗಳು, ಟಿಂಬರ್ ಮಾಫಿಯಾ, ಪೋಲಿಸರು ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಿಂದ ಕಿರುಕುಳ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರ ಅನುಭವಿಸುವವರು. ಅನ್ನ, ಆಶ್ರಯ ಹುಡುಕಿ ವಲಸೆ ಹೋಗುವ, ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಚಹರೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ದಿಕ್ಕೇಡಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಅವರದ್ದು. ಅವರ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಎತ್ತಂಗಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವಸತಿ ಎಂಬುದು ವಂಚನೆಗಳ ಗೊಂಚಲು. ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆಡೆ ಅವುಗಳು ಬಹುತೇಕ 'ಹಿಂಸಾ ಶಿಬಿರ'. ಕೆಲವು ವರದಿಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದಂತೆ ಈಶಾನ್ಯದ ಕೆಲ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದೆಡೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಬಲೀಕರಣ ಎಂಬುದು ಮರೀಚಿಕೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾಕಿದೆ? ವಿಫಲತೆ ಎಲ್ಲಿಂದ? ದೋಷವು ಸರಕಾರಗಳ ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಗಳಲ್ಲಿದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆಯೇ? ಅಥವಾ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೌದಾಗಿಸಿದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರಭುತ್ವ ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿದೆಯೇ? ಉದಾರೀಕರಣ, ಜಾಗತೀಕರಣ ಮತ್ತು ಖಾಸಗೀಕರಣದ ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕು ಭವಿಷ್ಯವೇನು?

ಭಾರತದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಲಿರುವ ಪ್ರಭುತ್ವ ಅಥವಾ ಅದರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಇರಿಸಿಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಏನು? ಎಂತಹ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ **'ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ: ತಾತ್ವಿಕ ವಿವೇಚನೆ (ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ)'**ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಭಾರತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೇಶ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ೬೫೦ ಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ವಿಭಿನ್ನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾಗಿ ವರದಿಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ೫೦ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಕುಣಬಿ, ಗೌಳಿ, ಕುಂಬ್ರಿ ಮರಾಠಿ, ಹಾಲಕ್ಕಿಗಳಂತಹ ಅಪ್ಪಟ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದಿವೆ. ಆದರೆ ಸಂಕುಚಿತ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಒಳನುಗ್ಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿವೆ.

ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಇಂದಿನ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಬೇರುಗಳಿರುವುದು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ. ನೆಲ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿವೆ. ಆಧುನಿಕವಾಗಿ, ಬ್ರಿಟೀಶ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ಆಡಳಿತದಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮಣ, ಅತಿಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿವೆ, ದಮನ ಎದುರಿಸಿವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರೋತ್ತರದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತನ, ಅನನ್ಯತೆ, ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ತೆರೆದ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಬಯಸಿವೆ. ಈ ಆಧುನಿಕ ಆಳುವವರ ಆಡಳಿತದ ಕ್ರೋಢೀಕರಣದಲ್ಲಿ, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಪರಕೀಯತೆ ಹಾಗೂ ಸಂಕಟದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹಲವು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಪ್ರಬಲ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಡಳಿತ ಜಾಲದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಆದಿಮ ಸಮತೆಯ ಸ್ವರೂಪದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ-ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೀಮಿತವಾಗಿ ಯಾದರೂ ಹೊಂದಿವೆ.

ಈ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಪಳಿಯುಳಿಕೆಗಳು ಉಳಿದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಮುದಾಯ-ವರ್ಗ ತಾರತಮ್ಯಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸೋಂಕು ಪೀಡನೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಲ್ಲ. 'ಆಧುನಿಕ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಇಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ಥಾನ ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿ, ಭೋಗದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಸರಕನ್ನಾಗಿ ನೋಡುವ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯ ಹಾಗೂ ಸರಕು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಸ್ಥಿತಿಯಿದ್ದರೆ, ಆ ಸೋಂಕಿನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗಿನ್ನೂ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನ ಇದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನ ಸ್ಥಾನವೂ ಅನೇಕ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ.

ನಿಸರ್ಗದ ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ಮಾನವನನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡ, ಅದರ ಆಧಾರಿತ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವ ಅತಿಯಾಗಿ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದೆಡೆ. ಅಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಣದ, ತಮ್ಮದೇ ಜೀವನ ಶೈಲಿ, ನಿಸರ್ಗ ಆಧಾರಿತ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆ, ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಭಾಷೆ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅನನ್ಯತೆ ಆಧರಿಸಿದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ವಿರುದ್ಧದ ಮಹಾನ್ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ಇಂತಹ ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯಗಳ ಆಶಯಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆಯಲು ನೈಜ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ, ಮತನಿರಪೇಕ್ಷತೆಯ ಹಾದಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇತ್ತು. ಜನತೆಯ ಒತ್ತಾಸೆಯಿಂದ ಭಾರತದ ಲಿಖಿತ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಲಾಯಿತು.

ಕಳೆದ ೭೦ ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸಮಾಜ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆಯಾದರೂ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಮಹತ್ತರ ಮೂಲಭೂತ ಬದಲಾವಣೆಗಳೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಯತ್ತ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವುಳ್ಳ ಬದುಕಿನ ಬದಲು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಬಾಚುವ, ದೋಚುವ ಕಬಂಧ ಬಾಹುಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ನಲುಗಿದ್ದಾರೆ. ತೋಟ, ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಗಣಿಗಳಲ್ಲಿ, ಬೇಕಾ ಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವ ಅಲ್ಪ ಕೂಲಿಗೆ ದುಡಿಯುವ ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹಾಡಿಗಳು 'ಲೇಬರ್ ಕಾಲೋನಿ'ಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಗಳು ತರುತ್ತಿರುವ ವಿವಿಧ ಕಾನೂನುಗಳು, ಹೊಸ, ಹೊಸ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ನೆಲದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ.

ನಮ್ಮ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು, ಪ್ರಾಕೃತಿಕ, ಜೈವಿಕ ಹತ್ತಾರು ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಜ್ಞಾನ ಹೊಂದಿದವರು. ಆದರೆ ಇದರ ಬಳಕೆ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಆದಿವಾಸಿಗಳ

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆಂದು ಸರಕಾರಗಳು ಹಲವಾರು ಯೋಜನೆ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಮುಂದಾದರೂ ಮೂಲಭೂತ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ನೈಜ ಪರಿವರ್ತನೆ ಯಾಕಾಗಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ?

ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಪ್ರಗತಿ, ಹಿನ್ನಡೆ, ಅತಂತ್ರ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳ ನಿರ್ಧಾರಕ ಅಂಶಗಳಾವುವು? ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಗಳ, ಆಡಳಿತದ ಒಟ್ಟಾರೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ಏನು? ಇದು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ಕಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತಂತೆ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಇರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಸರ್ಕಾರದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಇತರೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು. ಭಾರತದ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರದಲ್ಲಿ, ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪೂರ್ವ, ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರೋತ್ತರದಲ್ಲಿ, ಜಾಗತೀಕರಣದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಬದಲಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು. ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮತ್ತು ಆದ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು. ಸರ್ಕಾರಗಳು (ಪ್ರಭುತ್ವ) ಆದಿವಾಸಿ ಕುರಿತ ನೀತಿಯನ್ನು, ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ, ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳ ಜಾರಿಗೆ ಕೈಗೊಂಡ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು. ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಿವೆಯೇ? ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನುಗಳು, ಸರ್ಕಾರದ ಹೊಸ ನಿರ್ಧಾರಗಳು, ಅವುಗಳ ಜಾರಿಯ ಪರಿಣಾಮ ಹೇಗಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವುದು. ಆದಿವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅರಣ್ಯ, ಕಂದಾಯ, ಕೃಷಿ, ಪೋಲೀಸ್, ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ, ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಸರ್ಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಗಳ ಸಂಬಂಧ, ವರ್ತನೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು. ಅಂತರ ನೀಗಲು ಸಲಹೆ, ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ, ಅವರ ಪ್ರಗತಿಯ ಬಗೆಗಿನ ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ, ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಸಲಹೆ–ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು. ಹಕ್ಕುವಂಚಿತ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಸಮುದಾಯದ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಕ್ರಮ ವಹಿಸಲು ಇದರಿಂದ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ವರೂಪ, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಇರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಲು, ಅದರ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದೂರಗಾಮಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು, ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಅಥವಾ ಪುನರ್ ರೂಪಿಸಲು ತಾತ್ವಿಕವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ

ಕೈಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನ ಅದರ ಫಲಗಳನ್ನು ಅರಿತು ದೋಷಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೂ ಸಾಧ್ಯ.

ಉದ್ದೇಶಗಳು

೧. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಭುತ್ವ-ಸರಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವುದು.

೨. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಚಲಿತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು

೩. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕುರಿತು ಸರಕಾರ ರೂಪಿಸಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು.

೪. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಬಲೀಕರಣಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಪುರೋಗಾಮಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನೀತಿಯ ಕುರಿತು ವಿವೇಚಿಸುವುದು

'ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ: ತಾತ್ವಿಕ ವಿವೇಚನೆ' ಎನ್ನುವಾಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಅವರನ್ನು ಕಾಣುವ, ಪರಿಗಣಿಸುವ ರೀತಿ ಇದರ ಕುರಿತು ಸರಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಏನು? ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರದಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸರಕಾರಗಳು ರೂಪಿಸಿ, ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಏನು ದೊರೆತಿದೆ? ಹೇಗೆ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಗತ್ಯಗಳು ಆದ್ಯತೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆಯೋ? ಅಥವಾ ಆಳುವವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಗುಳು ಹೆಕ್ಕ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ? ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುವವರು, ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂವೇದನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ? ಈಗ ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ, ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಆರಂಭಿಕ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಘೋಷಣೆ, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದ ಪ್ರಧಾನ ದೃಷ್ಟಿ, ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಆದ್ಯತೆ-ಗೊತ್ತು ಗುರಿ ಬೃಹತ್ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವುದೇ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಲಾಭ ಪಡೆದವರು ಬೃಹತ್ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳು. ಖಾಸಗೀ ಆಸ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲದ, ಅಂತಹ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಇರದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಇದರ ಫಲವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಸೈನ್ಯ, ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ದಂಡನೆಗಳು, ಆಳುವವರ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನೇ ಪರಮೋಚ್ಚವಾಗಿಸಿದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಮುದಾಯ-ಮತಧರ್ಮಗಳು, ಪುರೋಹಿತಶಾಹಿ ಮತ್ತು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ, ನಿಭಾಯಿಸುವ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತು ಇರುವ ಪ್ರಭುತ್ವದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದು ತನ್ನ ದಮನಕಾರಕ ಅಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ನಿರಾಯುಧ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ನ್ಯಾಯ ಎಂತಹದ್ದಿರಬಹುದು. ಅಂತಹ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಣತಿಯನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಇತ್ತು. ಇಂತಹ ಪ್ರಭುತ್ವವೊಂದು ವಹಿಸಬಹುದಾದ ಕಾಳಜಿಯೂ ಪಾರ್ಶ್ವಪೀಡಿತವಾಗಿ ಇರಬಲ್ಲುದು. ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ, ಸಾಧನೆಯ ಗುರಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸಕ್ರಿಯ, ಸಮಭಾಗಿತ್ವದ ಪಾತ್ರವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇದುವರೆಗೂ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ·ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನೀತಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಗಳು ರೂಪಿಸಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇರುವುದೆಲ್ಲಾ ಬಜೆಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿನ ಬಾಯೋಪಚಾರದ ಹಲವು ಯೋಜನೆಗಳು, ಜನ ಮರುಳು ಸ್ಕೀಮುಗಳು ಆಗಿವೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುವ ರೀತಿ ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. 'ಮುಖ್ಯ ವಾಹಿನಿಗೆ ಬರಬೇಕು, ಒಂದಾಗಬೇಕು' ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ, 'ನಾಗರೀಕ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ದೂರ ಉಳಿದವರು' ಎಂದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವಲ್ಲಿ ಇದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಧೋರಣೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಪ್ರತಿಫಲನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಕೆಲವು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು 'ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್' ಎಂದು ಕರೆದು, ಅವರ ದಮನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯ್ದೆ ರೂಪಿಸಿತು. ಈಗಲೂ ಅದೇ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಇಂದಿಗೂ ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮುಂದುವರಿದಿರುವುದರ ದ್ಯೋತಕ. ಅನಕ್ಷರಸ್ತರು, ಬಾಯಿಲ್ಲದವರೂ, ಮುಗ್ಧರೂ ಆದ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳು ಕಾಣುವ, ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯು ಮಾನವನ ಘನತೆಗೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲ.

ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆಯಾಗಲೀ, ಅವರಿಗಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದ ಯೋಜನೆಗಳ ಫಲ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಯಾಗಲೀ, ಅವುಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿರುವುದು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಮರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರತ್ವ ಇದೆ. ಅವರದ್ದೇ ಭೂಮಿ, ಅರಣ್ಯದ ಪಾಲು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದೆ ಮತ್ತು ಇಂದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನೆಲೆಗಳಾಗಿರುವ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಆಳುವವರು ಕಂಡಿದ್ದು ಕಚ್ಚಾವಸ್ತು, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೇ ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಗಗಳೆಂದು. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಈಗಲೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರ ರಕ್ಷಣೆಗೆಂದು ತರಲಾದ ಕಾಯ್ದೆಗಳನ್ನು, ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಗ್ನವಾಗಿ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದವರನ್ನು ಪ್ರಭುತ್ವದ ದಮನಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಬಗ್ಗು ಬಡಿಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಖನಿಜ ಮತ್ತು ಗಣಿಗಾರಿಕೆ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ತಂದ ತರಾತುರಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು, ಪಿ.ಇ.ಎಸ್.ಎ (ಪೇಸಾ) ಕಾಯ್ದೆಯ ಉಲ್ಲಂಘನೆ, ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು. ಮೇಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಂತರಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಒಳಗೆ ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆ, ಹಣಕಾಸು ಸಾಲ ನೀಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಂತಹ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಜನ್ಸಿಗಳು ಮದ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಿ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಈಗ ಜಾಗತಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸುಪರ್ದಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ-೨೦೦೬ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ೧೪ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದರೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಅದರ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ಇದು ಆಡಳಿತದ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ನಿರ್ಲಕ್ಷದಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೇ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳುದ್ದಕ್ಕೂ ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ತಾಣದ ರಕ್ಷಣೆ, ವಿಶ್ವಪರಂಪರೆ ತಾಣ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ, ಹುಲಿಯೋಜನೆ, ಆನೆ ಕಾರಿಡಾರ್ ಮತ್ತು ಡಾ.ಕಸ್ತೂರಿರಂಗನ್‌ರವರ ವರದಿ ಜಾರಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಲೆ ತಲಾಂತರದಿಂದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಆದಿವಾಸಿ-ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬಫರ್ ಝೋನ್ ಘೋಷಣೆಯೂ ಆದಿವಾಸಿಯೇತರ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳನ್ನು, ಕೃಷಿ ಅವಲಂಬಿತರನ್ನೂ ಸಹ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲಿದೆ.

ಹಿಂದೆ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೬೯, ೧೯೭೪ಳ ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿಯೂ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದ ಈ ಅರಣ್ಯಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟವರು ಇಂದಿಗೂ ಗಟ್ಟಿ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದೇ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಪಾರಂಪರಿಕ ಅನನ್ಯತೆಯೇ ಧಾಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಮೀನುಗಳಂತೆ ಜೀವನ್ಮರಣದ ಏದುಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ತತ್ತರದಲ್ಲಿವೆ.

ಸರ್ಕಾರಗಳು ತರುತ್ತಿರುವುದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕಣ್ಣೋಟದಲ್ಲಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲ. ಅವರ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳಿಗೆ, ಅನಿಸಿಕೆ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಭುತ್ವ-ಸರಕಾರಗಳ ಅನೇಕ ಕ್ರಮಗಳು ಅವರ ಬದುಕು ರಕ್ಷಿಸುವ ಕಾಳಜಿಯಿಂದಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅದರ ಹಲವಾರು ನಡೆಗಳಿಂದ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕುರಿತು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿರುವ ಡಾ.ಟಿ.ಆರ್.ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ರವರು 'ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಆಧುನೀಕರಣ ವಿಚಾರ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯ ನೆಲೆಯಿಂದ ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೀಮಾಂಸೆಯಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.[೫] 'ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎನ್ನುವ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ರಚನೆಯೊಂದು ಇನ್ನೂ ರೂಪಿತವಾಗಿಲ್ಲ'[೬] ಎಂಬುದನ್ನೂ ಅವರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಮೂಲ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿರಾಜಪೇಟೆ, ಮಡಿಕೇರಿ ಮತ್ತು ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ೩೧ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಭೌಗೋಳಿಕತೆ, ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಅದು ಇತರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೯ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿದ್ದು ಆದಿಮ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಅವುಗಳ ವಿಕಾಸ, ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಪೂರ್ವ, ಬ್ರಿಟೀಶ್ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರೋತ್ತರ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಹಾದು ಬಂದ ಬಗೆ, ಆಧುನಿಕ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಕೊಡುಗೆಗಳೂ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿವೆ. ಈಗಲೂ ಪ್ರಾಚೀನತೆ ಹಾಗೂ ಆಧುನಿಕತೆಗಳ ನಡುವೆ ಪಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ ಹಲವು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಕುತೂಹಲಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೂಲ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾದ ೭೫ ಆದಿಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುಡಕಟ್ಟು ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ (ಪಿ.ವಿ.ಟಿ.ಜಿ) ಕರ್ನಾಟಕದ ಜೇನು ಕುರುಬರು ಮತ್ತು ಕೊರಗರು ಸಮುದಾಯಗಳಿವೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಜೇನು ಕುರುಬರ ಸಮುದಾಯ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. ಸಂಪಾಜೆಯ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಭಾಗ ಕೊರಗ ಸಮುದಾಯವೂ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳೆಂದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಣಿ ಎರವ, ಪಂಜರಿ ಎರವ, ಜೇನು ಕುರುಬ, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಕಾಡು ಕುರುಬರು, ಕುಡಿಯ, ಮೇದ, ಸೋಲಿಗರ ಸಮುದಾಯಗಳು, ಕಣಿಯರು, ಮರಾಠಿ ನಾಯಕ್, ಕಾವಾಟಿ, ದೊಮ್ಮರು, ಉಪ್ಪಾರರು, ಪೆಗ್ಗಡೆಯರು, ಅಡಿಯನ್ನರು, ಕೆಂಬಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲಿನ ೧೯ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು.

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರದೇಶ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಒಳಗೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳು, ಸ್ಥಳೀಯ ಭೂಮಾಲಕರು, ಪ್ಲಾಂಟರ್-ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗಳಲ್ಲಿನ ದುಡಿಮೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿ, ದಮನ, ಉದಾರೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವಗಳು, ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟವರು, ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ಧಾರಗಳ ಕುರಿತು ನೆಲ ಮೂಲದ ಉದಾಹರಣೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿರಾಜಪೇಟೆ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ,

ಮಡಿಕೇರಿ ತಾಲೂಕುಗಳ ಆಯ್ದ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಆಯ್ದ ಕೆಲ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಫಣಿಯರವರು, ಪಂಜರಿ, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಕುಡಿಯರು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ತುಲನಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶದ-ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಆಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

೧೧ ಮತ್ತು ೧೨ನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ (ಅಂದಾಜು ೨೦೧೦ ರಿಂದ ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷದವರೆಗೆ) ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅವಧಿಯನ್ನಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಯನವು ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದಿಂದ ಲಭ್ಯವಾದ ಅನುಭವಾತ್ಮಕ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಧರಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಕುಡಿಯರು, ಕೊರಗರು, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಡಳಿತ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಚೆಗೆ ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಹರಡಿರುವುದರಿಂದ ಮೈಸೂರು, ಚಾಮರಾಜ ನಗರ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸುವಾಗ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗ (ಹಸಲರು, ಕೊರಗರು, ಇರುಳಾರ್), ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ (ಕುಣಬಿ, ಹಾಲಕ್ಕಿ, ಕುಂಬ್ರಿ ಮರಾಠಿ, ಗೌಳಿ), ರಾಮನಗರ (ಇರುಳಿಗರು) ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನೂ ತೌಲನಿಕತೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲದೇ ನೆರೆ ಹೊರೆಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಮತ್ತು ಕೆಲ ರಾಜ್ಯಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಧಾನ

೧. ಲಭ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಆಕರಗಳ ಅಧ್ಯಯನ.
೨. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಿಧಾನ.
೩. ಸಂದರ್ಶನ ವಿಧಾನ.
೪. ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ವಿಧಾನ
೫. ಗುಂಪು ಚರ್ಚೆ ವಿಧಾನ
೬. ಅವಲೋಕನ

ಈ ಸಂಶೋದನಾ ಮಹಾ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ವಸ್ತು, ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ನೀತಿಗಳು, ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಅಧ್ಯಯನಗಳು, ಸರಕಾರದ ನಿಲುವು, ಕೊಡಗಿನ ಚರಿತ್ರೆ, ಮುಂತಾದ ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೂಲತಃ ಆಧ್ಯಯನದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ವಿವರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ತಾತ್ವಿಕತೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಹಲವಾರು ತಜ್ಞರ ಸಂದರ್ಶನ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಈಗಾಗಲೇ ದೇಶದ ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಸಂಶೋಧನಾ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧಗಳು, ಲೇಖನಗಳು, ಪ್ರಕಟಿತ ಮತ್ತು ಅಪ್ರಕಟಿತ ದಾಖಲೆಗಳು, ಪತ್ರಿಕೆ, ಅಂತರ್ಜಾಲ, ಟಿ.ವಿ. ಮುಖಾಂತರ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಯಿತು.

ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ, ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯವೂ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೂರು ತಾಲೂಕಿನ ಆಯ್ದ ಕೆಲವು ಹಾಡಿ, ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ, ಪುನರ್ವಸತಿ

ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿ, ಸಂದರ್ಶನ, ಅಲ್ಲಿರುವ ದಾಖಲೆಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮೂಲಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಚಳುವಳಿ, ಸಮಾವೇಶ-ಸಮ್ಮೇಳನಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಯಿತು.

ಇದನ್ನು ಸ್ಯಾಂಪಲಿಂಗ್ ವಿಧಾನದಿಂದ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೇಸ್ ಸ್ಟಡಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಪಂಜರಿ, ಪಣಿಯ ಯರವರು, ಕುಡಿಯರು, ಅಡಿಯನ್‌ರವರು ವಾಸವಿರುವ ೨೨ ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ತೋಟಗಳ ೧೫ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ೨೪ ಆದಿವಾಸಿ ಕೂಲಿಕಾರರನ್ನು, ವೈಯುಕ್ತಿಕವಾಗಿ ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯಗಳ ಒಟ್ಟು ೫೩ ಜನರನ್ನು, ೩ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಅಲ್ಲಿರುವವರಿಂದ ಹಾಗೂ ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕಿನ ತಿತಿಮತಿ ಆಶ್ರಮ ಶಾಲೆ, ಹುಣಸೂರಿನ ನಾಗರಹೊಳೆ ಪ್ರದೇಶದ ನಾಗಾಪುರ ಗೇಟ್‌ನ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಂದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಯಿತು. ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ, ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಕುರಿತ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು, ವಿಷಯ ಪರಿಣಿತರ ಸಂದರ್ಶನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನಡುವೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರಮುಖರೊಂದಿಗೆ ಸರಕಾರದ ನೀತಿ ನಿಲುವು ತಿಳಿಯಲು ಅವರ ಸಂದರ್ಶನ, ದಾಖಲೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಆಕರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಬಳಕೆ

ಸಂಶೋದನೆಯು ಅತ್ಯಂತ ನೈಜ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬರಲು, ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಕರಗಳು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಪ್ರಕಟಿತ, ಅಪ್ರಕಟಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಸರಕಾರವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು, ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್‌ಗಳು, ಸರಕಾರೀ ದಾಖಲೆಗಳು, ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನುಗಳು, ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯ-ಮಾಹಿತಿಗಳು, ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ಮಹಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ನಿಘಂಟುಗಳು-ಡಿಕ್ಷನರಿ, ಗೆಜೆಟಿಯರ್‌ಗಳು, ಅಂತರ್ಜಾಲ ಮಾಹಿತಿಗಳು, ಐತಿಹ್ಯಗಳು, ವಸ್ತು ಹಾಗೂ ದಾಖಲೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಗಳು- ಪ್ರಾಚ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತ, ಲೇಖನಗಳು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ತಜ್ಞರ-ಪ್ರಮುಖರ ಸಂದರ್ಶನಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಯಿತು.

ಇದುವರೆಗೆ ನಡೆದಿರುವ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಪರಾಮರ್ಶೆ

ರೆವೆರೆಂಡ್ ಜಿ ರಿಕ್ತರ್ ಅವರ **'ಎತ್ನೋಗ್ರಾಫಿಕಲ್ ಕಂಪೆಂಡಿಯಮ್ ಆನ್ ದಿ ಕಾಸ್ಟ್ ಅಂಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಫೌಂಡ್ ಇನ್ ದಿ ಪ್ರಾವಿನ್ಸ್ ಆಫ್ ಕೂರ್ಗ್' (೧೮೮೭)** ಕೃತಿಯು ಕೊಡಗಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳು ಹಾಗೂ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕುರಿತು ಆಳವಾದ ಒಳ ನೋಟವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೮೧ ರಲ್ಲಿನ ಜನಗಣತಿ ನೀಡಿದ ವಿಸ್ತೃತ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲಿನ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ಹಾಗೂ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೮೫ ರಲ್ಲಿ ಲಾಹೋರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ **'ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಎತ್ನೋಗ್ರಫಿಯ'** ಕುರಿತ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಚರ್ಚೆಗಳು, ಈ ಜನಗಣತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾತಿ, ವೃತ್ತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ದೊರೆತ ವಿಪುಲ ಮಾಹಿತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಈ ಕೃತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕ ಎಂದು ಲೇಖಕರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲದ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಎಂಬ ವರ್ಗೀಕರಣವು ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಿಂಗಡನೆಯೂ ಗಮನಾರ್ಹ. ಹಾಗೇ ಕೊಡಗಿನ ಜನಾಂಗೀಯ ನಕಾಶೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಲೇ ಆ ಸಮುದಾಯಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಿಡ ಜನಾಂಗಗಳ ಮೂಲ, ಭಾಷೆ,

ಜಾತಿ, ಮತಧರ್ಮ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಮಾಹಿತಿ ಇವೆ. ಕೊಡವ ಭಾಷೆ ಆಡುವ ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮಾಹಿತಿಯೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯದ ಭಾಷೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಮತಧರ್ಮ, ಆಚಾರ ವಿಚಾರ, ಕುಟುಂಬ, ಜಮ್ಮ-ಬಾಣೆ ಒಳಗೊಂಡ ಭೂಮಿ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಬ್ರಿಟೀಶರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪಡೆದ ಬಳುವಳಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಇತರೆ ಎಲ್ಲ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ಅಷ್ಟು ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ, ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ರಿಕ್ತರ್ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಜನಾಂಗಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಪಾರ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಉಳ್ಳವರಾಗಿ, ಕೊಡಗು ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರದಿದ್ದರೂ ಕೊಡಗಿನ ಬಗೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಆಸಕ್ತಿ ಗಮನಾರ್ಹ. ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಗಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವುದು ಸ್ತುತ್ಯಾರ್ಹ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತಿಗೆ ಮಹತ್ವವಿದೆ.

ಬ್ರಿಟೀಶ್ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಕುರಿತು ಹಲವು ಅಧ್ಯಯನಗಳೂ ನಡೆದಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಐರೋಪ್ಯ ಲೇಖಕ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕಾನರ್ ಪ್ರಮುಖ. ಅವರ **'ಮೆಮ್ವಾ ಆಫ್ ದಿ ಕೊಡಗು ಸರ್ವೆ ಕಾಮನ್ಲಿ ರಿಟನ್ ಕೂರ್ಗ್-೧೮೧೭-೧೭'** ಕೃತಿ ಕೊಡಗಿನ ಒಂದು ಸಮೀಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ಲೆ.ಕಾನರ್ ಅವರು ಅಂದಿನ ಭೂ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಜಮ್ಮ, ಬಾಣೆಯ ಒಡೆತನದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರೆವೆರೆಂಡ್ ಹೆಚ್.ಮೋಗ್ಲಿಂಗ್ ಅವರ **'ಕೂರ್ಗ್ ಮೆಮ್ವಾ ಆನ್ ಅಕೌಂಟ್ ಆಫ್ ದಿ ಕೂರ್ಗ್ ಮಿಷನ್'** ಮತ್ತು **'ಕೂರ್ಗ್ ಮೆಮೋಯೆರ್ಸ್'** ಗ್ರಂಥಗಳು ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಮೊಗ್ಲಿಂಗ್ ಮೂಲತಃ ಜರ್ಮನಿಯ ಒಬ್ಬ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ, ಭಾಷಾ ಪ್ರವೀಣ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರು ತಲುಪಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ನಂತರ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬಂದವನು. ಅದೇ ರೀತಿ ಆರ್.ರಿಕ್ತರ್ ಸಹ. ಆರ್.ರಿಕ್ತರ್ 'ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ಆಫ್ ಕೂರ್ಗ್' ಕೊಡಗಿನ ಕುರಿತು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಇವರು ಒಂದೆಡೆ ಮತಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಿಸಲು ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟಿಶ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಆಡಳಿತ ಸುಗಮವಾಗಿ ನೆಲೆಯೂರಲು ಇಲ್ಲಿನ ಜನ, ಜೀವನ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವ ಅಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಂಡವರು.

ಕೊಡಗಿನ ಅದರಲ್ಲೂ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಅರಿಯಲು ಒಂದು ಗಟ್ಟಿ ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿಗಳೆಂದರೆ ಎಡ್ಗರ್ ಥರ್ಸ್ಟನ್ ಮತ್ತು ಕೆ.ರಂಗಾಚಾರಿ (ಸಹಾಯ) ಅವರ **'ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು'** ಗ್ರಂಥಗಳು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೦೧ ರಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ೧೯೦೯ ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೭ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. (ಇದೀಗ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ) ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಇಷ್ಟು ನಿಕಟ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕೃತಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಲಭ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಪುಟಗಳು ಯಾವ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜನ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು, ಜಾತಿಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಸ್ಥಿತಿ, ಸ್ಥರಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ಅವುಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕು ಎಂತಹುದು, ಅವರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಎಂತಹವು ಎಂಬುದನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೧೩ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಎಡ್ಗರ್ ಥರ್ಸ್ಟನ್ ಅವರ **'ದಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ ವಿತ್ ಮೈಸೂರು ಕೂರ್ಗ್ ಅಂಡ್ ದಿ ಅಸೋಸಿಯೇಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್'** ಗ್ರಂಥ ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮತ್ತವರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಸರ್

ಥಾಮಸ್ ಹೋಲ್ಯಾಂಡ್ ಅವರ **'ಕೂರ್ಗ್ ಅಂಡ್ ಯರವಾಸ್ ಆನ್ ಎಥ್ನೋಲಾಜಿಕಲ್ ಕಾಂಟ್ರಾಸ್ಟ್'** ಸಹ ಯರವರ ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಿಟೀಶರು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅನುಕೂಲ ವಾಗುವಂತೆ ಗೆಜೆಟಿಯರ್, ಮ್ಯಾನ್ಯುವಲ್-ಕೈಪಿಡಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ಗೆಜೆಟಿಯರ್‌ಗಳಾದ ರೈಸ್ ಲಿವಿಸ್ ಬಿ ಅವರ **'ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ, ಮೈಸೂರ್ ಅಂಡ್ ಕೂರ್ಗ್ (೧೮೭೮),** ಹಂಟರ್ ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ. **'ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ (೧೮೮೫),** ಮೈಕ್ಲೀನ್ ಸಿ.ಡಿ. **'ಮ್ಯಾನುವೆಲ್ ಆಫ್ ದಿ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಫ್ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ (೧೮೮೫), (೧೮೮೭), ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ, ಮೈಸೂರ್ ಅಂಡ್ ಕೂರ್ಗ್ (೧೯೦೮),** ಇವು ಬ್ರಿಟೀಶರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೊಡಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ.

ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮದ ಸರಕಾಗಿ ಬಳಸ ತೊಡಗಿದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗ ಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ದಟ್ಟಾರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಹುದುಗಿರುವುದನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿದವಲ್ಲದೇ ನಮ್ಮದೇ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಮಹತ್ವ, ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟವು. ಇಂತಹ ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವಿವಿಧ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಏಕ ಸ್ವರೂಪಿ ಸರಳ ರೇಖೆಯಿಂದ ಹಲವು ಟಿಸಿಲೊಡೆದು ಅರಳಿದ ಹಾಗೂ ಘಾಸಿಗೊಂಡ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಸಿದವು. ಖಚಿತ ಸ್ವರೂಪನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ವಿಭಿನ್ನ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟವು. ನಮ್ಮದೇ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸುವ ಸ್ಥಳೀಯತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದವು. ಅಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವೆಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೩೦ ರಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಅಂಥ್ರೋಪಾಲಜಿಸ್ಟ್ ಎಲ್.ಎ.ಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರ **'ದಿ ಮೈಸೂರ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಕಾಸ್ಟ್'** ಗ್ರಂಥ. ಇದು ಇಡೀ ಭಾರತದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಮತ್ತು ಜಾತಿಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಸುಪರಿಂಡೆಂಟ್, ಕಮಿಷನರ್‌ಗಳ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಇಂತಹ ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳು ನಡೆದವು. ಹರ್ಬರ್ಟ್ ರಿಸ್ಲೆ ಆರಂಭಿಸಿದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ೩೦ ವರುಷಗಳ ನಂತರ ಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯರ್ ಮಾಡಿದರು. ಜೇನು ಕುರುಬರ ಜೀವನ, ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ, ಅವರ ನೆಲಸುವಿಕೆ, ಬಿದಿರಿನ ಗುಡಿಸಲುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ, ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಬಿದಿರಿನ ಬೊಂಬುಗಳ ಕೊಳವೆಗಳ ಬಳಕೆ, ಅವರೇ ತಯಾರಿಸಿದ ಚಾಪೆಗಳ ಬಳಕೆ ಮುಂತಾದ ಮಾಹಿತಿಗಳಿವೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೪೮ ರಲ್ಲಿ ೪ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ **'ದಿ ಕೂರ್ಗ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಕಾಸ್ಟ್'** ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯ ಆಧಾರಿತವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ.

೧೯೫೨ ರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಎಂ.ಎನ್.ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅವರ **'ರಿಲೀಜನ್ ಅಂಡ್ ಸೊಸೈಟಿ ಅಮಾಂಗ್ ದಿ ಕೂರ್ಗ್ ಆಫ್ ಸೌತ್ ಇಂಡಿಯಾ'** ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಮತಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಲೇಖಕರು ಪರಿಶೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡವರ ಜೀವನ ಶೈಲಿ, ರೀತಿ ನೀತಿ, ಹಬ್ಬಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮತ್ತು ಶೈವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಗಿರುವ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಚಾರ ಮಂಡನೆಯಾದ 'ಸಂಸ್ಕೃತಾನುಸರಣ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಲೇಖಕ ಐ.ಎಂ.ಮುತ್ತಣ್ಣ ನವರ **'ಟೈನಿ ಮಾಡೆಲ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಆಫ್ ಸೌತ್ ಇಂಡಿಯಾ"** ಕೃತಿ ಕೊಡಗಿನ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಕೊಡವರ ಕುರಿತ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಡವರಲ್ಲದೇ ಅಲ್ಲಿನ ಇತರ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ವಿವರಗಳಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಜನಾಂಗದ ಕುರಿತ ಹೆಮ್ಮೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಆಚರಣೆಗಳ ವೈಭವೀಕರಣಗಳಿಗೆ, ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವುದು ಸಹಜವೆಂಬಂತೆ ಕಂಡರೂ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದ ಕುರಿತು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಾಗ ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಸಮಗ್ರವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬ್ರಿಟೀಷರು ರೂಪಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ.

ಕ್ರಿಶ.೧೯೦೧ ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಎಫ್ ಫಾಸೆಟ್ ಅವರ **'ನಾಯರ್ಸ್ ಆಫ್ ಮಲಬಾರ್'** ಕೃತಿಯು ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದೆ. ಈ ಸರಣಿಯ ಕೃತಿಗಳು ಮಲಬಾರ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ನಾಯರ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಲಬಾರ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕ್ರತಿ, ಜನ ಜೀವನ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು. ಅಲ್ಲದೇ ವೈನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿನ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಕೊಡಗು, ಮೈಸೂರು, ವೈನಾಡಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಜಾತಿಗಳ ಕುರಿತು ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ನಂತರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತುಗಳು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಡಿ.ಎನ್.ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಅವರ **'ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ'** ಕೊಡಗಿನ ಕುರಿತ ಸಮಗ್ರ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕೃತಿ. ಕೊಡಗಿನ ಕುರಿತಾಗಿ ವಿವಿಧ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಇತರೆ ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕುಶವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೃತಿಯು ಕೊಡಗಿನ ಭೌಗೋಳಿಕತೆ, ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜನಾಂಗೀಯ ವೈಶಿಷ್ಟತೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದಿಮ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮಾಜದ ಬಗೆಗೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಕೊರತೆಯಿರುವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ಆ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಕೊಡಗು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಗಂಗ, ಹೊಯ್ಸಳ ಮತ್ತು ಹಾಲೇರಿ ಅರಸರ ಪ್ರವೇಶ, ಬಳಿಕ ಹೈದರಾಲಿ, ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಆಡಳಿತ ಅದರ ನಿರ್ವಹಣೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಡುವಿನಲ್ಲಾದ ಸಂಘರ್ಷಗಳು, ವಿವಿಧ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಆಡಳಿತ ನೀತಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಾದ ಪಂಜರಿ, ಪಣಿಯರವರು, ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಮಲೆ ಕುಡಿಯರು, ಹೊಲೆಯರು ಮುಂತಾದವರ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿವರಗಳಿವೆ. ಅಪಾರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ರಚಿಸಿದ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿ ಇದು.

ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೯೮ ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ ವತಿಯಿಂದ ಪ್ರೊ.ಎಚ್.ಜೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪಗೌಡರವರ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ **'ಕರ್ನಾಟಕ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು'** ಎರಡು ಸಂಪುಟಗಳು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡ ಕನ್ನಡದ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮಹತ್ವದ ಮಾಹಿತಿಗಳುಳ್ಳ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಭಾರತದ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲಿನ ಬರಹಗಳು ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ವಿಭಿನ್ನ ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಆದಿವಾಸಿನ ಮೂಲ, ಸಾಮಾಜಿಕ-ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸಾಂಸ್ಕತಿಕ ಜೀವನ, ಜನಾಂಗೀಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳು ನಂಬಿಕೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಆಚರಣೆಗಳು, ಆಹಾರ, ಉಡುಗೆ, ಕಲೆ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಳಗೊಂಡ ಜಾನಪದ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆ ಹೀಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯ ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ವಿಸ್ತೃತ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಇದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಣಿಯರು, ಜೇನುಕುರುಬರು, ಕಾಡು ಕುರುಬರು, ಸೋಲಿಗರು, ಮನ್ಸರು, ಕುಡಿಯರು ಮಲೆಕುಡಿಯರು ಮುಂತಾದ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕುರಿತ ಮಹತ್ವದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಆಕರ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ.

'ಆದಿವಾಸಿ ಆಖ್ಯಾನ' ವಿದ್ವಾಂಸ ಪ್ರೊ.ಹಿ.ಚಿ.ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ ನವರ ಅಭಿನಂದನಾ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. ಡಾ. ಎ ಎಸ್ ಪ್ರಭಾಕರ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅಭಿನಂದನಾ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದ್ದರೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ಭೂಮಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ವಿಧಾನ, ಆಖ್ಯಾನ, ಕಥನ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನ ಎನ್ನುವ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳು ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿವೆ. ಭಾರತದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾದ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಭಿನ್ನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಮತ್ತು ದೇಸೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಡೆದವು. ಅಂತಹ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಾತ್ವಿಕ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಗಳು ವಿಕಾಸಗೊಂಡವು. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ನಿಷ್ಠ ಅಧ್ಯಯನ ಜನಮುಖಿ ಸ್ವರೂಪದ ಕಡೆಗೆ ಚಲಿಸಿತು. ಹೊಸ ಸಂವಿಧಾನ, ಸಂಸದೀಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವೂ ವಿಭಿನ್ನ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ರೂಢಿಸಲೂ ಅನುವು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಟಿಸಿಲೊಡೆಯುತ್ತಾ ಸಬಾಲ್ಟ್ರನ್ ಅಧ್ಯಯನಗಳವರೆಗೆ, ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಪರ್ಯಾಯಗಳೂ ಬೆಳೆದವು. ಈ ತಾತ್ವಿಕ ಚರ್ಚೆಗಳು ನೆಲ ಮೂಲದ ಅನುಭವಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತಾಗ ಗಟ್ಟಿತನವೂ ಪ್ರಾಪ್ತಗೊಳ್ಳುವ ಗುರುತುಗಳೂ ಇಲ್ಲಿವೆ.

ಆಖ್ಯಾನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅನುಭವಗಳ ಹೊಸ ನೋಟವೂ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಥನ ಕಾವ್ಯಗಳ ಕುರಿತು ನಡೆದ ಅಧ್ಯಯನ, ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯಗಳು, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳ ಮೌಲ್ವಿಕ ಮಥನ 'ಕಥನ' ಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ. 'ವರ್ತಮಾನ' ಭಾಗವು ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಜ್ವಲಂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು, ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಅಂಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿರುವ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾ ಆಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಗಳು, ಅದರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹಲವಾರು ಜೀವಂತ ನಿದರ್ಶನಗಳ ಮೂಲಕ ತೆರದಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಬಹುವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಧಾವಂತಕ್ಕೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳೇ ಅತ್ಯಧಿಕ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ವಾತಂತ್ರೋತ್ತರದಲ್ಲಿಯೂ ಬದಲಾಗದ ಆಳುವವರ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಪುನರ್ ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಪರಿಣಿತರ ಬರಹಗಳುಳ್ಳ ಮಹತ್ವದ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ.

'ಒನ್ ಹಂಡ್ರೆಡ್ ಇಯರ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ರೀ' ಎರಡು ಸಂಪುಟಗಳಿದ್ದು ೧೮೬೧ ರಿಂದ ೧೯೬೧ ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಆಡಳಿತದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸಮೀಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಆ ನೂರು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾದ ಕ್ರಮಗಳು, ಅರಣ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ವಿಭಾಗವು ಹೊರ ತರುವ **ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ, ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ** ಮಾಸಿಕಗಳು ತುಂಬಾ ಮಹತ್ವದ ಸಂಶೋಧನಾ ಬರಹಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. **ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರದ** ಬಗೆಗಿನ ಪುಸ್ತಕವೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕು, ಸರಕಾರಗಳ ನೀತಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಉಪ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಾಲೆಯಡಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಡಾ.ಪಿ.ಎಸ್.ಹರೀಶ್ ರವರ **'ಎರವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ'** ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರುವ ಪಂಜರಿ, ಪಣಿಯ ಮುಂತಾದ ಎರವ ಸಮುದಾಯದ ಕುರಿತ ಜನಾಂಗೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಉಪಯುಕ್ತ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯದ ಆಂತರಿಕ ಬೇಗುದಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೦೭ ರಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೊಂಡ ಹಾಲೇರಿ ಅರಸ ವೀರ ರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ ಬರೆಸಿದ **'ರಾಜೇಂದ್ರ ನಾಮೆ'** ಕೊಡಗಿನ ಚರಿತ್ರೆ ಕುರಿತ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡ ಈ ಕೃತಿ ಕನ್ನಡದ ವಿವಿಧ ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಿವಿಧ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ರಾಜೇಂದ್ರ ನಾಮೆಯ ಯಥಾವತ್ತಾದ ಪಠ್ಯವನ್ನು ಸಾದರ ಪಡಿಸುತ್ತಲೇ ಅದನ್ನು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತುಲನಾತ್ಮಕವಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಡಾ.ತಂಬಂಡ ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ ಅವರು **'ಮರು ಓದು'** ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಹೊಸ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ನೋಟವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ 'ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವೈರತ್ವ, ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಕದನಗಳನ್ನು, ಕೊಡಗಿನ ರೈತಾಪಿ ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಯುದ್ಧಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಕೊಡಗಿನ ರೈತಾಪಿಗಳನ್ನು ಶೋಷಿಸಿದ ಬಗೆಗಳನ್ನೂ ಕೃತಿಯು ಚರ್ಚಿಸಿದೆ'.

ಅರಮನೆಯ ಷಡ್ಯಂತ್ರಗಳು, ಕೊಡಗಿನ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣ ಬರುವ ಸಂಗತಿಗಳು, ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನ ಆಡಳಿತ, ಬ್ರಿಟೀಶರ ಜೊತೆಗಿನ ರಾಜನ ಸಂಬಂಧ, ಜಾತಿ ಸಮೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಯತ ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿವೆ. ವಸಾಹತುಕಾಲದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಶಾಹಿ ವಿವಿಧ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಸಂಘರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೊಡಗಿನ ಚರಿತ್ರೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ವರೂಪ, ಶ್ರಮಿಕ ಸಮೂಹಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಡಾ.ತಂಬಂಡ ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ ಅವರ **'ಆಧುನಿಕ ಕೊಡಗು'** ಅವರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಕೊಡಗಿನ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. 'ಭೂಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಭೂ ಹಂಚಿಕೆ, ಭೂ ಹಿಡುವಳಿ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಬಿಟ್ಟಿ ದುಡಿಮೆ, ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರ ಸಮುದಾಯಗಳು, ದಲಿತರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಪದ್ಧತಿ, ಆಧುನಿಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂಶಗಳು, ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವರ್ಗಗಳು, ಯುಜಮಾನಿಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಮೂಲೆಗೊತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮುದಾಯಗಳು, ಜನಾಂಗೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಜಾತಿವಾದ..' ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯಲ್ಲದ, ಆದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲ ವರ್ಗವೂ ಅಲ್ಲದ ಆದರೆ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ವರ್ಗ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಚಿಗುರೊಡೆಯುತ್ತಿರುವ, ಮತ್ತದರ ಪ್ರಬಾವ ವಲಯಕ್ಕೆಳೆಸುತ್ತಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಚಿನ್ನ ಅಸ್ಮಿತತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಧಾಳಿಗಳೆದುರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿರುವ ಹಾದಿಯ ಕುರಿತು ಗಂಭೀರ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಡವರು ಮತ್ತು ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಆಸ್ತಿವಂತ ವರ್ಗಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಿರುವ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲಭ್ಯವಿರುವ ಮಾಹಿತಿಗಳು, ಬರಹಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿರುವುದು ವರ್ತಮಾನದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸ್ಥಾನ ಅರಿಯಲು ಈ ಕೃತಿ ಸಹಾಯಕ. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಭೂಮಿಕೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಇ. ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ ಅವರ **'ಕೊಡಗು ವಿವರಣೆ'** ೧೯ ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾಲ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಡಾ. ಹೆಬ್ಬಾಲೆ ಕೆ ನಾಗೇಶ್ ಅವರ **'ಕೊಡವ ಪರಂಪರೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪದಕೋಶ'** ಕೃತಿಯು ಕೊಡಗಿನ ಹಲವಾರು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯಹುದಾದ ಒಂದು ಕಿರು ಕೈಪಿಡಿ. ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಿರ್ಮಾಣದ ಒಂದು ರೂಪಕವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಅವರ **'ಕಾವೇರಿ ಜಾನಪದ'** ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಖ್ಯಾತ ಸಂಶೋಧಕ, ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಡಿ.ಡಿ.ಕೊಸಂಬಿ ಯವರ **'ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಾಗರೀಕತೆ-ಚಾರಿತ್ರಿಕ ರೂಪುರೇಷೆ'** (೧೯೬೫) ದ್ವಂದಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ ಒಂದು ಮೇರು ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದಿನ ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಶೋಧನಾ ಬರಹಗಳ ಪ್ರಬಲ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ, ಸರಳ ರೂಪವಾಗಿ ಆದರೆ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ 'ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಏಕತೆ, ಹಾಗೂ ವೈರುದ್ಯತೆ'ಗಳುಳ್ಳ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನೋಡುವ ವಿಭಿನ್ನ ಬಗೆಯನ್ನು ಸಾದರ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜವನ್ನು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಕೊಸಂಬಿ ಯವರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮಾಜದ ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವ ಸಮಾಜವನ್ನು, ಅದರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನ, ಸಲಕರಣೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರಿಯಬೇಕೆಂಬ, ಸಮಾಜ ಸದಾ ಚಲನಶೀಲವಾದುದು ಎಂಬ ಮೂಲಭೂತ ಕಣ್ಣೋಟವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ವರ್ತಮಾನದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾದ ತಾತ್ವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವಾಗಿದೆ. ಸಮಾನತೆಯ ಸಮಾಜವಾಗಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು, ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ವರ್ಗ ವಿಭಜನೆಯ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡುಗೊಂಡು ಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ, ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ವಿಕಾಸಗೊಂಡುದು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಶಕ್ತಿಗಳು ಸದಾ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿ ತಮ್ಮದೇ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಬದುಕಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿ ಆಧರಿಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ ಅದರ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಕೊಸಂಬಿಯವರು ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನೀಡಿರುವ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸದ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಈ ಕೃತಿಯು ಅತೀ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ.

ವ್ಲದಿಮೀರ್ ಇಲ್ಯಿಚ್ ಲೆನಿನ್ ಅವರ **'ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಕ್ರಾಂತಿ'** ಕೃತಿ ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಹೇಗೆ ರೂಪುಗೊಂಡು ಬೆಳೆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ ಕೃತಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಅವರ ಒಡನಾಡಿ ಫ್ರೆಡ್ರಿಕ್ ಏಂಗೆಲ್ಸ್ ಅವರ **'ಕುಟುಂಬ, ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು**

ಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಗಮ' ಎನ್ನುವ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲ ಘಟಕ ಆದಿಮ ಸಮತಾವಾದೀ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ವ್ಯವಸ್ತೆಯೇ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ, ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ವೈರುದ್ಯಗಳ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವೂ ಆಗಿದೆ ಎಂಬ ಮೂಲ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಲೆನಿನ್ ತಮ್ಮ ಸಮಕಾಲೀನ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಸಿ, ಜನತೆಯ ಪಾಲಿಗೆ ದಮನಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಸನ್ನದ್ದಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲೆನಿನ್ ಅವರ 'ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಕ್ರಾಂತಿ' ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಆರು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿದ್ದು ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಾಯ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಖರವಾದ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ವರ್ಗ ಸಮಾಜ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಹೇಗೆ ಉದಯಿಸುತ್ತದೆ, ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳೇನು, ಲಕ್ಷಣಗಳೇನು, ಹೇಗೆ ಶೋಷಿತರ ಮೇಲೆ ಬಳಸುವ, ಅದು ಶೋಷಕ ವರ್ಗದ ದಮನದ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ವರ್ಗ ರಹಿತ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಕ್ಷಯಿಸಿ ಹೋಗುವುದು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಸಂಬಂಧಗಳ ಬಗೆಗೂ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ವರ್ಗ ವಿಭಜಿತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರ ಅಥವಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ತಟಸ್ಥವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ವರ್ಗಗಳು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ದುಡಿಯುವ ಜನತೆಯನ್ನು ದಂಡಿಸುವ ಸಾಧನ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅದು ಎಲ್ಲರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕಂಡರೂ ಅದು ಆಳುವವರ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯೇ, ಹೀಗಾಗಿ ಅದು ರೂಪಿಸುವ ನೀತಿ, ಆಡಳಿತ ಕ್ರಮಗಳೂ ಆ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ವರ್ಗದ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲೆನಿನ್ ಅವರು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ ನೌಕರಶಾಹಿ, ಪೋಲೀಸ್, ನ್ಯಾಯಾಂಗ, ಸೆರೆಮನೆಗಳು, ಸೈನಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು–ಅಂದರೆ 'ಕಾನೂನು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪಾಲನೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಇವೇ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪಾಲನೆಯ ಯಂತ್ರಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಇದು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಡಾ.ಕೆ.ಮೋಹನ್ ಕೃಷ್ಣ ರೈ ಅವರ **'ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಜನತೆ'** ಕೃತಿಯು (ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಕಟನೆ) ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕುರಿತಂತೆ ಇರುವ ವಿವಿಧ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕುರಿತ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ನಿಕಟಗೊಳಿಸುತ್ತಾ 'ಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂದಾಗ ಅರಸ–ಮಂತ್ರಿ–ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ರಾಜ ಪ್ರಭುತ್ವ ಹಾಗೂ ದೇವರು–ಬ್ರಾಹ್ಮಣ–ದೇವಾಲಯಗಳ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ' ಎನ್ನುವ ಲೇಖಕರು ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡೂ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ವೈಭವೀಕರಣದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರಿಂದ ಹೊಯ್ಸಳರವರೆಗಿನ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ಕುರಿತ ಪರಿಶೀಲನೆಯು ನಮ್ಮ ನೆಲದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಇಂದು ಬಹುವಾಗಿ ಚರ್ಚಿತವಾಗುತ್ತಿರುವ, ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಒಂದು ಆಂದೋಲನದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಬಾಲ್ಟರ್ನ್ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ.ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ ತಂಬಂಡ ಅವರ **'ವರ್ಗದಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಡೆಗೆ'** ಕೃತಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾರ್ಕ್ಸಿಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕ್ಸಿಸ್ಟೇತರ ವಿಮರ್ಶೆಗಳನ್ನು ಪರಿಸಿಲಿಸುತ್ತದೆ. ಮೂಲತಃ ವರ್ಗ ವೈರುದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಶ್ರಮಿಕ ವರ್ಗದ ಹೋರಾಟಗಳು–ವರ್ಗ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಬದಲಿಯಾಗಿ ಜಾತಿ, ಮತಧರ್ಮ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆ, ಭಾಷಿಕ, ಜನಾಂಗೀಯ ಮುಂತಾದ ಅಸ್ಮಿತೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು

ಸಮಾನತೆಯ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ನೊಂದವರನ್ನೇ ವಿಭಜಿಸುವ, ಶ್ರಮಿಕ ವರ್ಗದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವ ರಾಜಕೀಯ ಎಂಬ ವಿಮರ್ಶೆಗಳೂ ಇವೆ. ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು, ಆ ಸಮುದಾಯಗಳು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ, ಸಾಗಬೇಕಾದ ದಿಕ್ಕು ದೆಸೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳು ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ.

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ೧೯೬೮ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ **'ಕರ್ನಾಟಕ ಥ್ರೋ ಏಜಸ್'** ಗ್ರಂಥ ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಕೊಡಗು ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಸೋಲಿಗರು, ಯರವರು, ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಜೀವನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಕುರಿತು ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ. ನಾಗರಹೊಳೆ ಪ್ರದೇಶದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ೨೦೦೧ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕೆ.ಉಲ್ಲಾಸ ಕಾರಂತರ **'ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ'** ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಗರಹೊಳೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಮಾಹಿತಿಗಳಿವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ೮೦ ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರವುಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜೇನು ಕುರುಬರ ಕುರಿತು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ನಾಗಾಪುರ ಗೇಟ್ ಬಳಿ ಕಲ್ಪಿಸಲಾದ ಪುನರ್ ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ. **ಎಸ್.ಶ್ರೀಕಾಂತ್** ಅವರು ನಾಗರಹೊಳೆ ವೈಲ್ಡ್‌ಲೈಫ್ ಝೋನ್ ಘೋಷಣೆಯಾದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅನುಭವಿಸಿದ ಪುನರ್ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಹಾಗೂ ಎದುರಿಸಿದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಂದಲೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನಡುವೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ 'ಡೀಡ್ ಸಂಸ್ಥೆ'ಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ **ರಾಯ್ ಡೇವಿಡ್** ಅವರು ಕೊಡಗು, ಮೈಸೂರು, ಚಾಮರಾಜನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಯರವ, ಸೋಲಿಗ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿಗಳ ವಿವರ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ, ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಬಲ ಆರ್ಥಿಕತೆಗಳಿಂದ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಒಂದು ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ತೀವ್ರವಾದ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬಳಲುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಆರಂಭಗೊಂಡಿದ್ದು ಬ್ರಿಟೀಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ. ೧೮೬೪ ರಲ್ಲಿ ಜೆ.ಎಫ್.ಮೆಟ್ಸ್ ರವರು **'ನೀಲಗಿರಿಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ'** ಮಾಡಿದರು. ೧೮೯೧ ರಲ್ಲಿ ರಿಸ್ಲೆ ಯವರು ಬಂಗಾಳದ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು 'ಎತ್ನೋಗ್ರಾಫಿಕ್ ಸರ್ವೆ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಸಂಸ್ಥೆ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದರಲ್ಲದೇ ಅವರ 'ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಅಂಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್' ಅಧ್ಯಯನ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲಿಯಂ ಕ್ರುಕ್ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ೧೯ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಥರ್ಸ್ಟನ್ ಮತ್ತು ರಂಗಾಚಾರಿಯವರು **'ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ'** ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ ೭ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಎಲ್.ಕೆ.ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯರ್ **'ಕೊಚ್ಚಿನ್ ಜಾತಿ-ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಅಧ್ಯಯನ'** ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್.ಎ.ಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯರ್ ರವರ **'ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಅಧ್ಯಯನ'** ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 'ಕೊಡಗಿನ ಬುಡಕಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಜಾತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ' ವಾಗಿದ್ದು ಮಹತ್ವದ್ದು. ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆದ ಬಹುತೇಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಬ್ರಿಟೀಶ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಡೆಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಅಧ್ಯಯನಗಳಾಗಿದ್ದವು. ೧೯೩೧ ರ 'ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಸೆನ್ಸೆಸ್ ಆಫ್

ಇಂಡಿಯಾ' ವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಹಂಟರ್ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರು. ಇದು ಬಹುತೇಕ ಸಂಶೋದನೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಆಕರ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ.

ಡಾ.ಮಂಜುನಾಥ ಬೇವಿನಕಟ್ಟಿ ಯವರ **'ಆದಿವಾಶಿ'** ಪುಸ್ತಕವು ಭಾರತದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಬದುಕು, ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆಯಲ್ಲದೇ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಭಾಧೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಅವರ ಒಂದು ಲೇಖನವು ವರ್ತಮಾನದ ಹೊರಳು ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ 'ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಚಹರೆ'ಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತದೆ.

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾದ ಅಧ್ಯಯನಗಳೂ ನಡೆದಿವೆ. ೧೮೭೧ ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟೀಶ್ ಅಧಿಕಾರಿ ರಿಕ್ಟರ್ ಹೊರತಂದ **'ಮ್ಯಾನ್ಯೂಯಲ್ ಆಫ್ ಕೂರ್ಗ್'** ಹಾಗೂ ೧೮೭೮ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಲೀವೀಸ್ ರೈಸ್ ಅವರ **'ಮೈಸೂರು ಅಂಡ್ ಕೂರ್ಗ್ ಗೆಜೆಟಿಯರ್'** ಗ್ರಂಥಗಳು ಬಹುತೇಕ ಕೊಡಗಿನ ಭೂಗೋಳ, ಚರಿತ್ರೆ, ನದಿಗಳು, ಅರಣ್ಯ-ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೦೩ ರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಇ.ಮಾರ್ಸ್ ಡೆನ್ ರವರ **"ಕೊಡಗು ವಿವರಣೆ"** ಹಲವಾರು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೂಲ ಆಕರವಾಗಬಲ್ಲದು. (ಸಂಪಾದನೆ:ಡಾ.ತಂಬಂಡ ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ) ಆ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ 'ಕೊಡಗರು' ಮತ್ತು ಅವರ ಚಾಕರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ 'ಕೀಳುಜಾತಿಯವರು' ಹೀಗೆ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಜನರಿದ್ದರೆಂದು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಎರವ, ಜೇನು ಕುರುಬ, ಕುರುಬ, ಕಾಡು ಕುರುಬ, ಮೇದ, ಬೇಡರು ಮತ್ತು ಅಲೆಮಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಕೊರಚ, ಮೇದ, ಲಂಬಾಣಿ ಮುಂತಾದವರ ವೃತ್ತಿ, ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವಿವರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎರವರು, ಜೇನುಕುರುಬರು, ಸೋಲಿಗರು, ಕುಡಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ವಿವರಗಳಿವೆ. ಆದರೆ 'ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ' ಕುರಿತಂತೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇವಾವೂ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ವಿವರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುತೇಕವುಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿವೆ. ೨೦೦೭ ರಲ್ಲಿ ಹಂಪಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಹೊನ್ನಾರು ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಪ್ರೊ.ಸಿ.ಪಾರ್ವತಮ್ಮನವರ **'ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ'** ಅಧ್ಯಯನವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ(NGO) ಕಾರ್ಯ ವೈಖರಿ, ಅವುಗಳ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸವಿವರವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಡಾ.ಎನ್.ಸುನಂದಮ್ಮನವರು ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ **'ಸೋಲಿಗ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದ ಅಭಿವೃದ್ದಿ'** ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಕುರಿತು ಮಾತ್ರ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗ ಸಮುದಾಯದ ಆಚಾರ ವಿಚಾರ, ಬದುಕಿನ ವಿವರಗಳಲ್ಲದೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಷಯ, ಸೀಮಿತತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತಹವು.

ಇನ್ನೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬರಹಗಳು ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ **'ಬುಡಕಟ್ಟು ಬದುಕಿನ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳು'**

ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಡಾ॥ ಎ.ಎಸ್. ಪ್ರಭಾಕರ ರವರು "ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ' ಎಂಬ ಒಂದು ಲೇಖನದಲ್ಲಿ (ಹಂಪಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಸಾರಾಂಗದ ಪ್ರಕಟನೆ ೨೦೦೦ ಇಸ್ವಿ) ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿನ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಕೈಗೊಂಡ ನೀತಿ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಐ.ಆರ್.ಜೆ.ಐ.ಎಂ.ಎಸ್.ಸಂಸ್ಥೆ ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ **'ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಕೊಂಡಿಗಳು'** ಎನ್ನುವ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಶಾಮ್ ಎನ್.ಕಶ್ಯಪ್ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಿಕಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಯವರು ಸಮುದಾಯಗಳ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಇರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಲಭ್ಯ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದ ಮೂಲಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಮುದಾಯ ಅಥವಾ ಜನತೆಯ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾನದಂಡವೇ ಸೂಕ್ತವಾದುದು. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ದಲಿತರು ಅಲ್ಲಿನ ಭೂಮಿ, ವಸತಿ, ನೌಕರಿ, ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಾಸಕಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯಗೊಂಡ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ, ಸ್ಥಳೀಯ ಚುನಾಯಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿರ್ಣಾಯಕವಲ್ಲದ ದುರ್ಬಲ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ನವದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಅಲೆಮಾರಿ ಸಮುದಾಯವಾದ ಗಾಡಿಯಾ ಲೋಹಾರ್ ಸಮುದಾಯದ ಪುನರ್ವಸತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕುರಿತು ಐಶ್ವರ್ಯ ಆಯುಷ್ಮಾನ್ ಮತ್ತು ಅಶೋಕ್ ಪಾಂಡೆಯವರು ಹೌಸಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೈಟ್ಸ್ ನೆಟ್ ವರ್ಕ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಶೋಧನಾ ತಂಡದ ಪರವಾಗಿ **'ಮ್ಯಾಪಿಂಗ್ ದಿ ಮಾರ್ಜಿನಲೈಜ್ಡ್'** ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಛತ್ತೀಸ್‌ಘಡ, ರಾಜಸ್ತಾನ್ ಮೂಲದಿಂದ ಹೊರಟ ಈ ಸಮುದಾಯ ೬೦ ರ ದಶಕದಿಂದಲೇ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಮಾರಿ ಬದುಕುವ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ವಸತಿ ಹಕ್ಕು ಸಿಗದೇ ಪರದಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ಸರಕಾರೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದೆ. ಜಾಗತಿಕ ಮತ್ತು ದೇಶದ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ವಸತಿಯು ಮಾನವ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಘನತೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಾಗದೆ ಉಳಿದ ಘೋಷಣೆ ಎಂಬುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ರೀಸರ್ಚ್ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಗೇಟ್ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ **'ಇಂಡೆಬಿಟ್‌ನೆಸ್ ಅಮಾಂಗ್ ಟ್ರೈಬಲ್ ಫಾರ್ಮರ್ಸ್: ಎ ಕೇಸ್ ಸ್ಟಡಿ ಇನ್ ವಾರಂಗಲ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್'** ಲೇಖನವು ಆದಿವಾಸಿ ಕೃಷಿಕರು ಸಾಲದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಧಾರುಣ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದೆ. ಸಾಲದ ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾ, ಬಹುತೇಕ ಸಾಲ ಉತ್ಪಾದಕವಲ್ಲದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಹಳೆಯ ಸಾಲದ ಹೊರೆಯಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ದುಬಾರಿ ಕೃಷಿ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಫಸಲಿನ ಹಾನಿ, ಬೆಲೆ ಕುಸಿತದಂತಹ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶಗಳು, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮುಂತಾದ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಸಾಲ ಸಿಗದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಲೇವಾದೇವಿಗಾರರ ಮುಂದೆ ಕೈ ಒಡ್ಡುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಒದಗುವುದನ್ನು, ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೆಚ್ಚಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿರುವ ಕೃಷಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಭೂಮಿ ಹೊಂದಿದ

ಆದಿವಾಸಿ ಕೃಷಿಕರನ್ನು ಭಾಧಿಸುವ, ಹೊಸ ಸವಾಲುಗಳಿಗೆ ಒಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುವುದು.

ಈ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಮುದಾಯದ ಅಧ್ಯಯನಗಳು, ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳ ಜಾರಿ–ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಕೆಲವು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ, ಸವಾಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇವೆ. ಆದರೆ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವ–ಸರ್ಕಾರ ಹೊಂದಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳು, ಸಮಾಜ ನೋಡುವ ಹಾಗೂ ವರ್ತಿಸುವ ರೀತಿ ಎಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಮಹತ್ವದ್ದು ಎಂಬುದಾಗಲೀ, ಅದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಮುಂತಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆಳವಾಗಿ, ವಿವರವಾಗಿಯೂ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ, ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕರಿಸುವ, ಪರ್ಯಾಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು ಆಗಬೇಕಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಂದರೆ:

೧. ಸರಕಾರ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ಆದಿವಾಸಿಗಳೆಂದರೆ ಯಾರು? ಸರಕಾರ ಅವರನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ರೀತಿ ಹೇಗೆ?

ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೋಡುವ ರೀತಿ, ಅರ್ಥೈಸುವ ರೀತಿಯು ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆಯೇ? ಹಿಂದೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ, ನಂತರ ಭಾರತದ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪರಿಭಾವಿಸಿದ ರೀತಿ, ಲಕ್ಷಣಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ಇದೆಯೇ?

೨. ಸರಕಾರದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಧೋರಣೆಗಳೇನು?

– ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ವಿಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನೆಹರೂ ಪರಿಭಾವಿಸಿದ ಅಂಶಗಳ ತಿರುಳು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಾಯಿತೇ?

೩. ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ತಾತ್ವಿಕತೆಯೇನು?

೪. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನ ಸರಕಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೇನು?

ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕೊಡ ಮಾಡಿದ ಹಕ್ಕು–ಅವಕಾಶಗಳು, ಕಾಲಾನು ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿದ ಕಾನೂನು, ಯೋಜನೆಗಳು, ಜಾರಿಯ ಕ್ರಮಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಜಾರಿಯಾದವೇ?

ಅವು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತರಲು ಸಫಲವಾದವೇ? ವಿಫಲವಾದವೇ? ಹೇಗೆ? ಹಾಗಾದರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಯಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದೆ.?

೧೯೫೦ ರ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪ.ಜಾತಿ/ಪ.ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ೫ ಮತ್ತು ೬ ಮತ್ತು ಅಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಕಟಗಳು ಏನನ್ನು ಆಧರಿಸಿವೆ?

ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಜದ ಸ್ಪಂದನೆ ಹೇಗಿದೆ? ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕಿನ ಸ್ಥಿತಿ–ಗತಿ, ಸರ್ಕಾರಗಳ ಯೋಜನೆ, ನಿರ್ಧಾರಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಏನು?

ಅವರ ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಜ್ಞಾನ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ? ಬಳಸಲಾಗಿದೆಯೇ? ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪಾತ್ರವೇನು? ಅವರು ಇಂದು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಕಾರಣವೇ? ಅದಿವಾಸಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವೇನು? ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ವಾಸ್ತವ ಸ್ಥಿತಿಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಸ್ವರೂಪ

ಇದುವರೆಗೂ ಆದ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕಂಡಕೊಂಡಂತೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಬಗ್ಗೆ ತಾತ್ವಿಕ ವಿವೇಚನೆ ನಡೆಸಲು ಕೊಡಗನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ, ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇವಲ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ತಣಿವಿನ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ವರ್ತಮಾನದ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಶತ ಶತಮಾನಗಳು ಉರುಳಿದರೂ ಅಪಾರ ಜ್ಞಾನಸಂಪತ್ತು, ಇತಿಹಾಸದ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸಾಗಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳು. ಈ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆ ವರ್ತಮಾನದ ಬೇರು, ಭವಿಷ್ಯದ ಬೆಳಕಾಗಬಲ್ಲುದು ಎನ್ನುವ ಆಶಯ ಇದೆ. ಕಾಲದ ಹೊಡೆತಗಳಿಗೆ, ಪ್ರಭುತ್ವದ ಛಾಟಿಗೆ ಬೆನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಇಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು, ಈಗಲೂ ಇರುವ ಧಾರುಣ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮುನ್ನಡೆ ಹಾಗೆ ಸಾಧ್ಯ, ಅಧಿಕಾರದ ವಲಯದ ದೃಷಿಕೋನ ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ಪರಿಹಾರದ ಹಾದಿ ತೆರೆಯಬಹುದೇ ಎಂಬ ಆಶಯದಿಂದಲೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ತಾತ್ವಿಕ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಏಳು ಅಧ್ಯಾಯಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ, ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶಗಳು, ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಧಾನಗಳು, ಸಂಶೋಧನೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಪರಾಮರ್ಶೆ, ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಸಂಶೋಧನೆಯ ಮಹತ್ವ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ, ಗ್ರಂಥಗಳ ಪರಾಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ: ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರದೇಶ–ಕೊಡಗು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಮೂಲವಾಗಿರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಕೆ, ಕೊಡಗು ಪ್ರದೇಶದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ– ಅಸ್ಮಿತತೆ, ಭೌಗೋಳಿಕತೆ, ಪ್ರಾಚೀನ ಕೊಡಗು, ಆಧುನಿಕ ಪೂರ್ವ, ಆಧುನಿಕ ಕೊಡಗು, ವರ್ತಮಾನದ ಕೊಡಗು, ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ವಿವರಗಳು–ಪ್ರಮುಖ ಸಮುದಾಯಗಳು–ಜನಾಂಗೀಯ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳು, ಜಾತಿಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು, ಜನಗಣತಿ ಆಧರಿಸಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ತಾಲೂಕುವಾರು, ಸಮುದಾಯವಾರು ವಿವರ, ಭೌಗೋಳಿಕ ನೆಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು: ಅರಣ್ಯ, ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ, ಅರಣ್ಯದ ಕುರಿತ ವಿಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗಳು, ಭಾರತೀಯರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪರಂಪರೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಯುರೋಪ್ ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಅರಣ್ಯ–ಆದಿವಾಸಿ, ಪ್ರಭುತ್ವ–ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ಇವುಗಳ ತಾತ್ವಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರೋತ್ತರ ನೀತಿಗಳು–ಅರಣ್ಯ ನೀತಿಗಳು ೧೮೩೦ ರಿಂದ ೨೦೧೩ ರವರೆಗಿನ ವಿವಿಧ ಪ್ರಮುಖ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿಗಳು, ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಭೂ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ತಂದ ಈಗಿನ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು, ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಏರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹಾಗೂ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂದರೇನು–ವಿವಿಧ ಚಿಂತಕರ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು ಮಾರ್ಗನ್, ಮಾರ್ಕ್ಸ್, ಗ್ರಾಮ್ಷಿ, ಚೋಮ್ಸ್ಕಿ, ಡಿ.ಡಿ.ಕೋಸಂಬಿ, ಡಾ. ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್. ರಾಮ.

ರಾಮ್‌ಮನೋಹರ ಲೋಹಿಯಾ ಮುಂತಾದವರ ತಾತ್ವಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ರೀತಿ, ವರ್ತಮಾನದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ವರೂಪ, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸು ಬಂಡವಾಳದ ಘಟ್ಟ-ಕ್ರೋನಿ ಕ್ಯಾಪಿಟಲಿಸಂ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಚಿಂತಕರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಬದಲಾದ ಸ್ವರೂಪ-ಜಾಗತೀಕರಣದ ನಂತರ, ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು- ಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿ, ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಪರಿಭಾವಿಸಿದ ರೀತಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ, ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳು, ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ತಾಣಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಹೊಂದಿದೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರು ಬದುಕಿಗಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಾಯವು ಪ್ರವೇಶಿಕೆ, ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಅಸ್ಮಿತೆ, ಬದುಕಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟದ ಕಥೆಗಳು-ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪೂರ್ವ ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಎದುರು, ಟಿಪ್ಪು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ, ನಂತರ ಮೈಸೂರು, ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕರಣಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಐದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವ, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರವೇಶಿಕೆ, ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರ-ಎಲ್ವಿನ್ ವರದಿ, ಪಂಚಶೀಲ ತತ್ವಗಳು, ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಗ್ರಹಿಕೆ- ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ನಿರೂಪಣೆ, ಆದಿವಾಸಿ ವಿಷಯ ಗೃಹ ಇಲಾಖೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಪಂಚಶೀಲ ತತ್ವ ನೆಹರೂ-ಪಟೇಲ್ ನಡುವಿನ ಚರ್ಚೆಗಳು, ಡಾ.ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಕ್ರಮಗಳು, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ನೀತಿಗಳು- ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಪೂರಕವಾದ ವರದಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಇರುವ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ, ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ, ಪೋಲೀಸ್, ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಸ್ಪಂದನವನ್ನು, ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯೋಜನೆಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಅನುಷ್ಠಾನ, ಪರಿಣಾಮ-ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ ಆರರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಪರಾಮರ್ಶೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಪರಿಹಾರಗಳ ಕುರಿತ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಕೆ, ಕೊಡಗು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಜಾರಿಯ ಪೂರ್ಣ ಪರಾಮರ್ಶೆ, ಬುಡಕಟ್ಟು ನೀತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಪರಿಣಾಮಗಳು, ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ರೂಪಿಸಿದ ಯೋಜನೆಗಳು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡ ಆಯೋಗಗಳ ವರದಿಗಳು, ರಚಿಸಲಾದ ಇಲಾಖೆಗಳು ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಂಬಂಧ, ಸಂಘರ್ಷ, ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರೋತ್ತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ೭೦ ವರ್ಷಗಳ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಪ್ರಭುತ್ವದ ಬದಲಾದ, ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ನೀತಿಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳು-ಸರಕಾರದ ಕ್ರಮಗಳು-ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮಿಸುವ ವರ್ತಮಾನದ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ಆದಿವಾಸಿ

ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮತ್ತು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಾಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಭೂಮಿಯ ಪಟ್ಟಾ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಆರೋಗ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ಡಾ.ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿ ಜಾರಿಯ ಪರಿಣಾಮಗಳು, ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ನೀಡಿಕೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಕೊಡವರನ್ನು ಎಸ್.ಟಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಬೇಡಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಒಟ್ಟು ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಫಲಿತಗಳನ್ನು, ಸಮಾರೋಪವನ್ನು ಸಾದರ ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ವಿಕಾಸದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಮಾನತೆಯ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿ. ವರ್ತಮಾನದ ಸಮಾಜ, ನಮ್ಮ ನಾಗರೀಕತೆಯು ಆದಿವಾಸಿ ಒಡಲಿಂದ ಜನಿಸಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಶಿಶು. ಸಮಾಜದೊಳಗೆ ರೂಪುಗೊಂಡ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘಟನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಖಾಸಗಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಆದರ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಸಾಧನವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗೂ ದಮನಾಸ್ತ್ರವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿತು. ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ನಾಯಕತ್ವ ಬಲದ ಮೆಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿದ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ನೆಲದ ಮಕ್ಕಳಾದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನೆಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಧಾರುಣ ಕಥೆಗಳೇ ಇತಿಹಾಸದ ಸತ್ಯ. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಬಯಸಿದಂತೆ ಬದುಕದೇ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಉದ್ದಿಶ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದುಕುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸತತವಾಗಿ ನೆಲೆ ತಪ್ಪುವ, 'ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದರೆ, ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು' ಎನ್ನುವಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳಾಗಿವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿನ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆದಿವಾಸಿತನವನ್ನು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಗರೀಕತೆ, ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆಯ ನೆಲೆಗಳಾಗಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕುರಿತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಪ್ರಭುತ್ವ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಫಲಿತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕತೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೇ ಆದಿವಾಸಿತನದ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಇಡೀ ಸಮಾಜವೇ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಇಂಡಿಯಾ ಸಿನ್ಸ್ ಇಂಡಿಪೆಂಡೆನ್ಸ್, ಲೇಖಕರು: ಬಿಪಾನ್ ಚಂದ್ರ ಇತರರು, ಚಾಪ್ಟರ್ ೯, ಪುಟ–೧೩೬–೩೭ ಪೆಂಗ್ವಿನ್ ಬುಕ್ಸ್ ಹನ್ನೆರಡನೇ ಮುದ್ರಣ ೨೦೦೭
2. ಅದೇ ಪುಸ್ತಕ, ಅದೇ ಪುಟ
3. ನೆಹರೂ ಭಾಷಣಗಳು ಸಂಪುಟ ೩, ಪುಟ ೪೬೦–೬೧ ಮತ್ತು ವೆರಿಯರ್ ಎಲ್ವಿನ್ ರವರ ನೇಫಾ ತಾತ್ವಿಕತೆ' ಗೆ ಬರೆದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ
4. ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕ –ಕರ್ನಾಟಕ ೨೦೧೬
5. ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಚಿಕೆ–೨, ೨೦೦೪, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಹಂಪಿ–ಕನ್ನಡ ವಿವಿ, ಪುಟ ೧೧
6. ಅದೇ ಪುಸ್ತಕ, ಪುಟ ೭

* * *

ಅಧ್ಯಾಯ-೨

ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರದೇಶ: ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ಜಿಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ಕೊಡಗು ಪ್ರಾಕೃತಿಕವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾದ ವಿಶೇಷಗಳಿಂದ ವಿಭಿನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಕಾಫಿ, ಟೀ ಬೆಳೆ ಹಾಗೂ ವಹಿವಾಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಶ್ರೇಣಿಯ ದಟ್ಟ ಕಾನನ, ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಇತಿಹಾಸ, ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗಗಳ ವಿಕಾಸ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಚಿಂತಕರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಟಿಪ್ಪು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು, ಕೊಡಗು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಕೇರಳದತ್ತ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಾರ್ಗವೊಂದರ ಬಳಕೆ ಹೊರತು ಪಡಿಸಿದರೆ ಫ್ರೆಂಚರ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತದ ಮೊದಲು ಅಷ್ಟಾಗಿ ವಾಣಿಜ್ಯಕವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಕೊಡಗು ಭಾರೀ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಹೊಸ ಭಾರತದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ 'ಸಿ' ರಾಜ್ಯವಾಗಿ, ನಂತರ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದಿರುವಾಗಲೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪಳಿಯುಳಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಮುಂದುವರಿಕೆಯೂ ಒಡಲಲ್ಲಿದೆ. ಭಾರತದ ವಿಶಾಲ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾ, ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಶತಮಾನಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ತಲ್ಲಣಗಳಿಗೆ, ವೈರುಧ್ಯಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗಿದೆ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಅಧ್ಯಯನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೊಡಗು ಬಹಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಸುಮಾರು ೧೭ ಸಮುದಾಯಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಶತ ಶತಮಾನಗಳು ಉರುಳಿದರೂ, ಸಮಾಜ ಆಧುನಿಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ವಿವಿಧ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದ ಆಳುವ ಶಕ್ತಿಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಕರಾಗಿ, ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿದ ಸ್ಥಿತಿ ಅಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕುರಿತ ಅಧ್ಯಯನ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯುವಲ್ಲಿ, ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ ನೀತಿ ನಿಯಮ, ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ, ಪ್ರಭಾವಿಸಿದ ಇಲ್ಲಿನ ಭೌಗೋಳಿಕತೆ, ಪ್ರಾಚೀನ ಹಾಗೂ ಆಧುನಿಕ ಇತಿಹಾಸ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸಂಗತಿಗಳ ವಾಸ್ತವಿಕ ಅವಲೋಕನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಕೊಡಗು ಪರಿಸರ

ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟಗಳು ಭಾರತ ದೇಶದ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳೆಂದೇ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜಗತ್ತಿನ ಪರಿಸರ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಲ್ಲಿ, ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿಯೂ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳು ಅತೀ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ದಖ್ಖನ್ ಪ್ರಸ್ಥಭೂಮಿಯ ಪಶ್ಚಿಮದ ಅಂಚಿನುದ್ದಕ್ಕೂ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ–ಗುಜರಾತ್ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ–ತಪತಿ ನದಿಯಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿವರೆಗೂ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿವೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಗೋವಾ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಕೇರಳ, ತಮಿಳುನಾಡು ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ೧,೬೦೦ ಕಿ.ಮೀ. ಉದ್ದವಿದೆ. ಇದರ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿದೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶವು ಒಟ್ಟು ೬೦,೦೦೦ ಕಿ.ಮೀ. ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ನದಿಗಳು ಜಲಾನಯನದ ಶೇ. ೪೦ ರಷ್ಟು ಭಾಗವಾಗಿವೆ. ವಿಶ್ವದ ಅತ್ಯಂತ ಸಕ್ರಿಯ ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ನೆಲೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ವಿಶ್ವ ಪಾರಂಪರಿಕ ಜೀವ ವೈವಿದ್ಯತೆಯ ತಾಣವೆಂದು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಘೋಷಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ೫೦೦೦ ಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ತಳಿಯ ಗಿಡ–ಮರಗಳು, ೧೩೯ ಬಗೆಯ ಸಸ್ತನಿಗಳೂ, ೫೦೮ ಪ್ರಬೇಧದ ಪಕ್ಷಿಗಳು, ೧೭೯ ಉಭಯವಾಸಿಗಳು, ಅಳಿವಿನಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ૩૨૫ ತಳಿಗಳು ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ೧೫೦ ಮಿಲಿಯನ್ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ 'ಗೊಂಡ್ವಾನ'ದಿಂದ ಸಿಡಿದ ಬಳಿಕ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂಡ ಪ್ರದೇಶ[1] ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟವು ಅಪಾರ ನೈಸರ್ಗಿಕ, ಜೀವ ಸಂಕುಲದ ವೈವಿದ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳ ತಾಣವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ "ಹೊಳೆದದ್ದು ನಕ್ಷತ್ರ, ಉಳಿದದ್ದು ಆಕಾಶ"[2] ಎನ್ನುವುದು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಲ್ಲ. ಈ ಕವಿವಾಣಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಅರಿವಿನ ಬಗೆಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟಗಳ ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳೂ, ವಿಪುಲ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಡೆದಿರುವಾಗಲೂ, ಅಗಣಿತ ಸಂಗತಿಗಳು ಹಾಗೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಅವು ಹೊಸ ಅನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಇಂತಹ ನವೋನ್ವೇಷಣಾಶಾಲಿನಿಯ ಒಡಲಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ.

ಭೌಗೋಳಿಕತೆ:

ಯಾವುದೇ ಪ್ರದೇಶವೊಂದರಲ್ಲಿ ಜನಜೀವನ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಲು ಭೌಗೋಳಿಕ ಅಂಶಗಳು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಮಡಿಕೇರಿ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ಹೀಗೆ ಮೂರು ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ೧೧೧ ಹೋಬಳಿಗಳು ಮತ್ತು ೩೦೪ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವಾಗ ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇದರ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೪೧೦೨ ಚದರ ಕಿ.ಮೀ. (೧೫೮೪ ಚ.ಮೈಲಿ). ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೧,೯೧,೭೯೧ ಲಕ್ಷ ಚ.ಕಿಮೀ.ಇದ್ದು ರಾಜ್ಯದ ಶೇ.೨.೧೪ ರಷ್ಟಿದೆ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ರಾಜ್ಯದ ನೈರುತ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದು ೧೧೫೬ ಅಡಿ ಮತ್ತು ೧೨೫೦ ಅಡಿ ಉತ್ತರ ಅಕ್ಷಾಂಶ, ೭೫೨೨ ಅಡಿ ಮತ್ತು ೭೬೧೧ ಅಡಿ ಪೂರ್ವ ರೇಖಾಂಶ ಹೊಂದಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣದಿಂದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ೯೬ ಕಿ.ಮೀ. ಮತ್ತು ಪೂರ್ವದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ೭೪ ಕಿ.ಮೀ. ಹರಡಿದೆ. ವಾಯುವ್ಯಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ, ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಹಾಸನ, ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು, ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಕೇರಳದ ಕಾಸರಗೋಡು, ನೈರುತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೂರು, ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ವೈನಾಡುಗಳಿವೆ.

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಬೆಟ್ಟಗಳ ಜಿಲ್ಲೆಯೆಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಲೆ. ಒಕೊನೆರ್ ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು `Million mountains Land' (ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಲೆಗಳ ನಾಡು)[3]

ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯು ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಕನಿಷ್ಠವೆಂದರೆ ಸುಮಾರು ೪೦೦೦ ಅಡಿಗಳ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಗಿರಿ ೫೬೨೭ ಅಡಿಗಳು. ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ, ಪುಷ್ಪಗಿರಿ ಹಾಗೂ ಮಾಲಂಬಿ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ. ಬೆಟ್ಟಗಳ ತುದಿಯು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಾಗಿದೆ. ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ತೋಟಗಳು, ಗದ್ದೆಗಳು ಮುಂತಾದ ಕೃಷಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಮುಖ್ಯ ಸಾಲು ವಾಯುವ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪುಷ್ಪಗಿರಿ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ ಬೆಟ್ಟದವರೆಗೆ ಸುಮಾರು ೬೦ ಕಿ.ಮೀ. ಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಲಾಗಿ ಹಬ್ಬಿದೆ. ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹಲವು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬೆಟ್ಟಗಳೂ ಕವಲೊಡೆದಿವೆ. ಪ್ರಮುಖವಾದ ಬೆಟ್ಟ ಸಾಲುಗಳೆಂದರೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಬೆಟ್ಟ ಸಾಲು, ಮಡಿಕೇರಿ ಪೀಠ ಭೂಮಿ, ಬೇಂಗು ನಾಡು ಬೆಟ್ಟ ಸಾಲು, ಹೊಸೂರು, ನೂರೊಕ್ಕಲು ಪೆರಂಬಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ನಾಡು, ಮಲೆನಾಡು, ಏಳುಸಾವಿರ ಸೀಮೆ ಬೆಟ್ಟ ಸಾಲುಗಳು.

ಈ ಬೆಟ್ಟ ಕಣಿವೆಗಳ ನಡುವೆ ಕಾವೇರಿ, ಕನ್ನಿಕೆ, ಹಾರಂಗಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಣತೀರ್ಥ, ಪಯಶ್ವಿನಿ, ಚೆಕ್ಲಿ ಹೊಳೆ ಮತ್ತು ಹಟ್ಟಿ ಹೊಳೆ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಕಾವೇರಿ ನದಿ (ಪೊನ್ನಿ) ಕೊಡಗಿನ ತಲಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕರ್ನಾಟಕ – ತಮಿಳುನಾಡು, ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದು 'ಜೀವನದಿ' ಎಂತಲೂ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.[7] ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾ ಹಾಗೂ ಕಾವೇರಿ ನದಿಗಳು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ.

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ನದಿಗಳು ಗಡಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿವೆ (ಉತ್ತರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ೯೬ ಕಿ.ಮೀ. ಮತ್ತು ಪೂರ್ವದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ೬೪ ಕಿ.ಮೀ. ಬೆಟ್ಟ, ಕಣಿವೆ, ಇಳಿಜಾರು ಪ್ರದೇಶ, ಬಯಲು, ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡುಗಳು ಬದುಕಿನಾಸರೆಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ತವರು. ಕೊಡಗು ಭತ್ತದ ಬೆಳೆಗೆ, ಕಿತ್ತಳೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳಾದ ಕಾಫಿ, ಟೀ, ಮೆಣಸು, ಶುಂಠಿ, ಕಾಡಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾದ ಜೇನು, ಸಾಂಬಾರು ದಿನಸಿಗಳು, ಅಲ್ಲದೇ ರಬ್ಬರ್, ಏಲಕ್ಕಿ, ಕೋಕಾ, ಔಷದೀಯ ಸಸ್ಯಗಳು, ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿದೆ.

ಕೊಡಗಿನ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ನದಿಗಳು, ನೀರ ತೊರೆಗಳು ಜೀವ ಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯದಾತವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೇ, ಆದಿಮ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಮಾನವ ನಾಗರೀಕತೆಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವೂ ಆಗಿವೆ. ಕೊಡಗಿನ ನದಿಗಳು ಬಹುತೇಕ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹರಿಯುತ್ತವೆ. ಸಣ್ಣ ಹೊಳೆಗಳು ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಅರಬ್ಬಿ ಸಮುದ್ರ ಸೇರುವವು. ಕೊಡಗಿನ ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ನದಿಗಳೆಂದರೆ: ಹಾರಂಗಿ, ಹೇಮಾವತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಣತೀರ್ಥ, ಬರಪೊಳೆ, ನೊಜೆಕಲ್ಲು ಹೊಳೆ, ಕುಮಾರಧಾರಾ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪೂರ್ವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಣತೀರ್ಥ ನದಿಗಳಿದ್ದು ಈ ಪ್ರದೇಶ 'ಉದುರೆಲೆಯ ಕಾಡು' ಮರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಇದನ್ನು'ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನ–ಅಭೇದ್ಯ ಅರಣ್ಯ' ಎಂದೂ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಋತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಸಿರೆಲೆ, ಬಿದಿರು ಮೆಳೆಗಳು ಇವೆ. ದಕ್ಷಿಣದ ಸರಹದ್ದು ಬಹುತೇಕ ಅರಣ್ಯ, ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿದ ಕಡಿದಾದ ಎತ್ತರ ಶಿಖರಗಳು, ಈ ಶಿಖರಗಳು ಹುಲ್ಲಿನಿಂದಲೂ, ಕಣಿವೆ ಮತ್ತು ಪರ್ವತ ಸಾಲು ಪ್ರದೇಶ. ಹೀಗೆ ಸಂಪದ್ಭರಿತ ಅರಣ್ಯ, ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಜೀವ ರಾಶಿಗಳು, ನಿತ್ಯ ಹರಿದ್ವರ್ಣತೆ, ನದಿ, ನೀರ ಝುರಿಗಳು, ಏನೆಲ್ಲಾ ಮೈದುಂಬಿಕೊಂಡು ಕೊಡಗು ಒಂದು ಸುಂದರ ನಿಸರ್ಗ

ತಾಣವಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ 'ಸ್ಕಾಟ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್' ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊಡಗಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಮಡಿಕೇರಿ ಪೀಠಭೂಮಿಯು ಮಡಿಕೇರಿ ಕೋಟೆ ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟದಿಂದ ೩೮೪೯ ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ. ಮಡಿಕೇರಿ ಪೀಠಭೂಮಿ ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಸರಾಸರಿ ೩೫೦೦ ಅಡಿಗಳ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ. ಕಾವೇರಿ ಹರಿಯುವ ಪ್ರದೇಶ ಇಳಿಜಾರಾಗುತ್ತಾ ಕುಶಾಲನಗರದ ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಎತ್ತರ ೨೭೨೦ ಅಡಿಗಳಷ್ಟಿದೆ.

ಕೊಡಗಿನ ಒಟ್ಟು ಭೂ ಭಾಗದ ಶೇ. ೭೯.೫೬ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಆವೃತ್ತವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಮೂರು ವಿಧಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ೧)ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗದ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಸದಾ ಹಸುರಿನ ಮಲೆಕಾಡುಗಳು. ೨) ಪೂರ್ವ ಭಾಗದ ತಗ್ಗು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಣಿವೆ ಕಾಡುಗಳು-ಇಲ್ಲಿ ಬಿದಿರು ಮೆಳೆಗಳು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ೩) ಇವರೆಡಕ್ಕೂ ಒಳಪಡದ ಇತರ ಸಣ್ಣಮರಗಳ ಕಾಡುಗಳು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಸರಕಾರದಿಂದ ಕಾದಿಟ್ಟ ಕಾಡುಗಳಾಗಿವೆ.[೫]

ಕೊಡಗಿನ ೫೧೬.೩೯ ಚದರ ಮೈಲು ಕಾದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ೩೭೭೬ ಚ.ಮೈಲುಗಳಷ್ಟು, ದಕ್ಷಿಣ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ೧೩೮.೭೦ ಚ.ಮೈ.ಗಳಷ್ಟು, ಇವಲ್ಲದೇ ೮೫೭೯ ಎಕರೆ ಊರುಡುವೆಗಳೂ, ೭೮೯೫ ಎಕರೆ ದೇವರ ಕಾಡುಗಳೂ, ೧೭೭೮೦ ಎಕರೆ ಪೈಸಾರಿ ಕಾಡುಗಳೂ ಇವೆ. ಇದಲ್ಲದೇ ಖಾಸಗಿ ಒಡೆತನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ೨,೦೨,೫೯೦ ಎಕರೆ ಕುರುಚಲು ಗಿಡ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಮರಗಳಿರುವ ಬಾಣೆಗಳು ಇವೆ. ಸರಕಾರ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಖಾಸಗಿ ಜನರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದ ಚಿಕ್ಕ-ದೊಡ್ಡ ಅರಣ್ಯಗಳ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವು ಸುಮಾರು ೧೧೨೭ ಚ.ಮೈ. ಇದರಲ್ಲಿ ೬೧೦ ಚ.ಮೈ.ಗಳಷ್ಟು ಕಾಡುಗಳೂ ಬಾಣೆಗಳೂ ಖಾಸಗಿ ಜನರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿವೆ. ಇತ್ತಲಾಗಿ ಊರುಡುವೆಗಳನ್ನೂ, ಪೈಸಾರಿ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ಸರಕಾರವು ಜನರಿಗೆ ಕೃಷಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.'[೬] ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಭೂಸಂಬಂಧಗಳು, ಕಾಯ್ದೆಗಳು ಇತರೆಡೆಗಿಂತ ವಿಶೇಷವಾಗಿವೆ.

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಅರಣ್ಯಾವೃತ. ರಕ್ಷಿತಾರಣ್ಯಗಳು ಸೇರಿ ೩,೩೦,೨೪೦ ಎಕರೆ ಅರಣ್ಯ ಇದೆ. ತೇಗ, ಬೀಟೆ, ಹೊನ್ನೆ, ಗಂಧ. ಇವುಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದ ಮರಗಳು. ತೇಗದ ಮರಗಳ ಕಾಡು ಹೊನ್ನೆ, ಗಂಧ ಇವು ಮುಖ್ಯವಾದ ಮರಗಳು. ತೇಗದ ಮರಗಳ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದ ಅರಣ್ಯ ಶಾಖೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಜನರ ಮುಖ್ಯ ಕಸುಬು ಕೃಷಿ. ೨,೩೭,೨೧೩ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿದೆ (೧೯೬೨-೬೩ ಅಂಕಿಗಳು) ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಕಾಡು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮೃಗಗಳು, ಜೀವ ಜಂತುಗಳು ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಿಗಳು ನೆಲೆಸಿವೆ. ಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. [೭]

ಆದರೆ ರಾಜರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಲಿಂಗರಾಜನು, ನಂತರ ಬ್ರಿಟೀಷರು ಎಣೆಯಿಲ್ಲದೇ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ನೂರಾರು ಹುಲಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದನು. ಹುಲಿ ಬೇಟೆ ಶೂರತನದ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈಗಲೂ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹುಲಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಕ್ಷೀಣಿಸಿದೆ. ಚಿರತೆ, ಕಾಡುಬೆಕ್ಕು, ತೋಳ, ಕೆನ್ನಾಯಿ, ಕತ್ತೆಕಿರುಬ ಮುಂತಾದವುಗಳೂ ಇವೆ. ಸಸ್ಯಾಹಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಆನೆಗಳು ಪ್ರಮುಖ. ಇವು ಹಿಂಡುಗಳಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತವೆ. ಆಹಾರ ಅಭಾವದಿಂದ ನಾಡಿಗೂ ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದು ಮಾನವರ ಅಪಾರ ಜೀವ ಹಾನಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಮುಳ್ಳು

ಹಂದಿ, ಕಾಡುಹಂದಿ, ಜಿಂಕೆ, ಮೊಲ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಪಕ್ಷಿ ಸಂಕುಲದಲ್ಲಿ ಹದ್ದು, ರಣಹದ್ದು, ಗೂಬೆ, ಗರುಡ, ಪೈಂದೊರೆ ಹಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿಗಳಿವೆ. ನಾಗರಹಾವು, ಹೆಬ್ಬಾವು ಮುಂತಾದ ಜಂತುಗಳು ಇವೆ. ಕೊಡಗಿನ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಳೆ ಮೀನು, ಮಳಂಜಿ, ಹಂದಿ ಮೀನು ಅಲ್ಲದೇ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿವಿಧ ಜಾತಿಗಳ ಮೀನುಗಳು ಇರುತ್ತವೆ.

ಹಿಂದೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾಗ, ನಾಯಕರ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಅರಸರ ಆಡಳಿತವಿರುವಾಗಲೂ ಕಾಡು ದಟ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಪ್ರವೇಶ ಕಾಡನ್ನು ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಳಸಲಾರಂಭಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹಂತ, ಹಂತವಾಗಿ ಕಾಡು ಬರಿದಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಕಾಡನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ರೂಪಿಸಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ, ವನ್ಯಜೀವಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನವನ ನಡುವೆ ಸಂಘರ್ಷಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ.

ಈ ಭೌಗೋಳಿಕ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜೀವಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ–ನಾಗರಹೊಳೆ, ಪುಷ್ಪಗಿರಿ–ತಲಕಾವೇರಿ–ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ ಬೆಟ್ಟ ಇವು ವನ್ಯಜೀವಿ ತಾಣ, ನೀಲಗಿರಿ ಬೆಟ್ಟದ ಶ್ರೇಣಿ–ಇದು ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ತಾಣಗಳು ಇವೆ. ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿಯ ಅನ್ವಯ ಪರಿಗಣಿತವಾದ ಪರಿಸರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ೧೫೭೬ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ೫೫ ಗ್ರಾಮಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಈ ಭಾಗದ ಅರಣ್ಯ ಪರಿಸರ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಳೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ.

ಹವಾಮಾನ

ಕೊಡಗು ಸಮಶೀತೋಷ್ಣ ವಲಯದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಎತ್ತರದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಹವಾಮಾನ ಬಹುತೇಕ ತಂಪಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂಜುಮಿಶ್ರಿತ ತಂಪು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಂತೂ ಚಳಿಯು ವಿಪರೀತ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು ಕಠಿಣವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಾರ್ಚ್‌ನಿಂದ ಮೇ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲ, ನಂತರ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ವರೆಗೂ ಮಳೆಗಾಲ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಈಗ ಮಳೆ ಕಡಿಮೆ. ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕಾರು ವರುಷಗಳಿಂದ ಹವಾಮಾನ ವೈಪರೀತ್ಯದ ಪರಿಣಾಮ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ಮೇಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದೆರಡು ವರುಷಗಳಿಂದ ಅತೀವೃಷ್ಟಿಗೆ ಈಡಾಗಿ, ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪಗಳಿಂದ ಅಪಾರ ಜೀವ, ಆಸ್ತಿ ಹಾನಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಭೂ ಕುಸಿತವಲ್ಲದೇ ಕೊಡಗು ಒಳಗೊಂಡು ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಭೂ ಬಿರುಕುಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಋತುಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಗಂಭೀರ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಯಾವುದೇ ಜೀವ ಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ನಿಸರ್ಗದೊಂದಿಗೆ ನಂಟು ಅಬ್ಬೇಧ. ಇದನ್ನು ಆಧರಿಸಿಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಸಮುದಾಯ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ಹಲವಾರು ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಯರವರು, ಜೇನು ಕುರುಬರು ಇಲ್ಲಿನ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸಂಶೋಧಕರು. 'ಇಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳು ದುರ್ಗಮ ಕಾಡಿನ ಒಳಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದುದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಶೋಷಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಿತ್ತು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆಂಥ್ರೋಪಾಲಜಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ **ಡಾ. ಬಾರನ್‌ವೊನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟಿಡ್** ರವರು, ಅವರ 'ರೇಷಿಯಲ್ ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಮೈಸೂರು' ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ [೮] ಭಾರತ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಮುದಾಯಗಳು ಹೇಗೆಲ್ಲಾ ಚಲಿಸಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ನಿಖರವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವ ಅವರು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿನ ಚಲನೆಯ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಿಸರ್ಗದ ಒಡಲಲ್ಲಿ ವಿಕಸನಗೊಂಡ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ಗಡಿರೇಖೆಗಳ ಮಿತಿಯೆಂಬುದು ಇಲ್ಲ. ಆಹಾರವನ್ನು ಅರಸಿ ಚಲಿಸುವುದು, ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೆ ಚಲನೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಈ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ರಚಿತಗೊಂಡ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಗಡಿರೇಖೆ ಎಳೆಯುವ ಮೊದಲು ಕೇರಳ, ತಮಿಳುನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ (ಮಲೆಯಾಳಂ, ತಮಿಳು ಭಾಷಿಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ) ಚಾಚಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವ ಸಂಕುಲದ ಹರಿದಾಟ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಕೊಡಗಿನತ್ತ ವಲಸೆ ಬಂದಿವೆ ಅಥವಾ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿವೆ. ಇವರದ್ದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಯು ತುಳು, ಮಲೆಯಾಳಂ ಹಾಗೂ ತಮಿಳಿನ ಶಬ್ಧಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ವಿಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಕೊಡವ ಭಾಷೆಯೂ ಪಕ್ಕಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಕೊಡವ ಭಾಷಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇ. ೧೮. ಕೊಡವೇತರ ಭಾಷಿಕರು ಶೇ. ೮೨. ಕೊಡವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೆಂಬಟ್ಟಿಗಳು, ಕೊಡವರು ಮಾತನಾಡುವರು. ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೊಡವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಇತರೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲಿ ತಮಿಳು, ಮಲೆಯಾಳಂ, ತುಳು ಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಆಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಇಂದಿನ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಹಲವು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳ ನಂತರದಲ್ಲಿ. ಜನತೆಯ ಅಲೆದಾಟದ ನೆಲೆಗಳೇ ಗಡಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಅಥವಾ ಗಡಿಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಆದಿಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವರೂಪ, ನೆಲೆ ನಿಂತ ಮೇಲೆ ತನ್ನದೇ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವ ರೂಪುಗೊಂಡಾಗ, ನೆಲೆಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಇಂತಹ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿವೆ. ಪಾಳೇಗಾರಿ ಹಾಗೂ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ತಮ್ಮ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ ತೋಳ್ಬಲದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪುನರ್ ರೂಪಿಸಿವೆ. ಹೀಗೆ ಅದೆಷ್ಟೇ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ನಡೆದಾಗಲೂ, ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅಂತಹ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾದರೂ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ವಿಭಿನ್ನ ರೂಪದಲ್ಲಾದರೂ ಸಕಾಲಿಕಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಗಮವು ಗಡಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗಡಿಗಳು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯಿಂದ ಪುನರ್ ರೂಪಿತಗೊಂಡಿವೆ. ಇಂತಹ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿದ ಬಳಿಕ 'ಸಿ' ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ರಚನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ೧೯೫೬ ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಹೊಸ ಗಡಿಗಳನ್ನು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು :

ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ವಿಕಸನದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಇತಿಹಾಸ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆಯಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಹಾಲೇರಿ ಅರಸರ ದಾಖಲೀಕರಣದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತವು ಕೈಗೊಂಡ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಆ ಕಾಲದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇತಿಹಾಸದತ್ತ ಶೋಧನೆಯ ನಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿದ್ದಿದೆ. ಇದರರ್ಥ ಹಿಂದೆ ಇತಿಹಾಸದ ದಾಖಲೆಗಳೇ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದೇನಿಲ್ಲ. ಅವು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಲಿಖಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅಷ್ಟೇ. ಹಾಲೇರಿ ಅರಸರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ದಾನ, ಬಲಿದಾನ, ಆಜ್ಞೆಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳ ದಾಖಲೆಗಳು ಮತ್ತು

ಇತಿಹಾಸದ ಕುರುಹುಗಳು ಕಲ್ಲಿನ ಶಾಸನ, ತಾಮ್ರಪತ್ರಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಮಾನವನ ಇತಿಹಾಸದ ಜಾಡನ್ನು ಶೋಧಿಸಲು ಲಿಖಿತ ದಾಖಲೆಗಳೇ ಇರಬೇಕೆಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ ಆದಿಮಾನವನ ಕುರುಹುಗಳು, ಆಚಾರ, ವಿಚಾರಗಳು, ದೈವಗಳು, ಜಾನಪದ, ಮುಂದುವರಿದ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ಶಾಸನಗಳು, ಕಥನ–ಕಾವ್ಯಗಳು, ಭಾಷೆ, ಮೌಖಿಕ–ಅಮೌಖಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಉತ್ಪಾದನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಅದರ ಸಾಧನ–ಸಲಕರಣೆಗಳು–ಸಂಬಂಧಗಳು ಜನತೆಯ, ಸಮಾಜದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಮಹತ್ವದ ಪರಿಕರಗಳಾಗಿವೆ.

ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವಾಗ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವರ್ಗೀಕರಿಸುವಾಗ, ಅದರ ವಿಂಗಡಣೆಗೆ ಹಲವಾರು ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಲದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಅಥವಾ ಜಾತಿ–ಮತಧರ್ಮಗಳನ್ನು, ದೇಸೀಯ–ವಿದೇಶಿಯ ಆಡಳಿತಗಾರರನ್ನೋ ಚರಿತ್ರೆಯ ಗುರುತುಗಳಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ವಿಕಸನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ, ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನ, ಸಲಕರಣೆ, ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಂಬಂಧಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಕ್ರಮವಿದೆ. ಈ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಪರಿಧಿಯೊಳಗೆ ಒಳಗೊಂಡು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕೊಡಗು

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನವಶಿಲಾಯುಗದ ಹಿಂದೆ ಜನವಸತಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿಶೋಧಕರು, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ 'ಪಾಂಡವಪಾರೆ – ಡಾಲ್‌ಮಾನ್‌ಹೌಸ್'ಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಕಲ್ಲು ಗೋರಿಗಳನ್ನು ಡಾ. ಮೋಗ್ಲಿಂಗ್‌ರವರು ೧೮೫೬ ರಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಪೇಟೆಯ ಬಳಿಯ ಅರಮೇರಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆಮಾಡಿದ್ದು[೯] ಇತಿಹಾಸದ ತಿಳಿವಿಗೆ ಮತ್ತು ಶೋಧನೆಗೆ ಹೊಸ ತಿರುವು ನೀಡಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೬೬ ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಲ್ ಮೆಕಂಜಿ, ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೯೬ ರಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಕೋಲ್‌ರವರು ಕುಶಾಲನಗರ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಮಾನವ ವಸತಿ ದಟ್ಟವಾಗಿದ್ದನ್ನು ಖಚಿತ ಪಡಿಸಿತು.[೧೦] ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯ ಕುರುಹುಗಳೂ ಕಂಡವು. ಅಲ್ಲಿನ ಹೊನ್ನಮ್ಮನ ಕೆರೆ, ಆ ನೀರಿನ ಬಳಕೆ ಮುಂದುವರೆದ ಕೃಷಿಯನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕುಶಾಲನಗರದ ಪ್ರದೇಶವು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶವೂ ಆಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನೂ, ಕೇರಳ ಮೂಲದ ವೈನಾಡಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು 'ಕುರುಬ'ರೂ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಊಹೆಯನ್ನೂ ಸಂಶೋಧಕರು ಮಾಡಿದರು.[೧೧] ಅಲ್ಲದೇ ಕಾವೇರಿ ನದಿ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣತೀರ್ಥ ನದಿಗಳ ನಡುವಿನ ಪ್ರದೇಶವೂ ಸಹ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನೆಲೆಯಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಸಹ ತಿಳಿವಿಗೆ ಬಂತು.

ಇತಿಹಾಸದ ಕುರುಹುಗಳು ಅಂದಾಜು ಕ್ರಿ.ಶ. ೨ ನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದ ದೊರೆತಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥಾನಕಗಳ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಲಿಖಿತ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಚ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಲಭ್ಯತೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡುವ ಮೊದಲಿದ್ದ ಕಾಲಘಟ್ಟವನ್ನು ಪೌರಾಣಿಕ, ಜಾನಪದೀಯ ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. 'ಸ್ಕಂದಪುರಾಣ'ದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ' ಕಾವೇರಿ ಮಹಾತ್ಮೆ' ವಿವರಿಸುವಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗಳು ಲೋಪಮುದ್ರಾಳನ್ನು ಕಾವೇರಿಮುನಿ ದತ್ತು ಪಡೆದ ಮತ್ತು ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ. ಅವಳು ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿರುವ ಕಾವೇರಿ ನದಿ ಜನಜೀವನದ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಭಾಗ.

ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಕಾವೇರಿ ಕೊಡಗಿನ ದೇವತೆ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ನೆಲೆಸಿದ್ದವು. ಹಾಗೇ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಕಥೆಯೂ ಮಹತ್ವದ ಸುಳಿವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕಥೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಚಂದ್ರವರ್ಮ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿಗೆ ಖಡ್ಗ ಮತ್ತು ಒಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ದೇವಿಯಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇವನ್ನು ಬಳಸಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಕಾಡು ಮತ್ತು ಕಾಡು ಜನರನ್ನು ವಶ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಶಿಲ್ಪಕಲೆ, ಶಿಲಾ ರಚನೆಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತವೆ.

'ಆಧುನಿಕ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಉದಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅದೇ ಗುಂಪಿನ ಜನ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು' ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.[೧೨]

ಈ ಪ್ರದೇಶದ ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ, ಅಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಐತಿಹ್ಯಗಳೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತವೆ. ಕುರುಬರ ಹುಟ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ **೭ ರಾಜನ ಸಂತತಿಯ ಕಥೆ,** ಸಮುದಾಯವೊಂದು ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲದ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವಿವಿಧ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಒಳ ಪಂಗಡಗಳಾಗಿ, ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡನೆಗೊಂಡವು (ಕಂಬಳಿ ನೇಯುವವರು, ಬಿದಿರು ಕೆಲಸದವರು, ಜೇನು ಕಾಯುವವರು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳು) ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಥನದೊಳಗೆ ಧ್ವನಿಸುತ್ತವೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಜೇನು ಕುರುಬರು ತಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳುವ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ **ಸೋರೆ ಬುರುಡೆ ಕಥೆ** ಕೇವಲ ಹುಟ್ಟಿನ ಕಥೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರ ದೈವದ ಆರಾಧನೆಯು ಬೆಳೆದ ಬಗೆಯೂ ಕೂಡ. ಹಾಗೆಯೇ ವಿವಿಧ ದೇವರು (ಅಮ್ಮಾಳ್, ಆದಿಅಯ್ಯ) ಹಬ್ಬಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಇತಿಹಾಸದ ನಂಟೂ ಕೂಡ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ **ಕೈಲ್ ಮೂರ್ತ ಹಬ್ಬ** ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನ್ಯತೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮತ್ತು ವಲಸೆ ಬಂದ ಸಮುದಾಯಗಳೂ, ಆ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವಿನಿಂದಲೇ ರೂಪುಗೊಂಡ ನಾಯಕ, ಮುಂದೆ ಪಾಳೇಗಾರಿ ನಾಯಕನಾಗಿ, ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಹುಟ್ಟಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆದ ವಿವಿಧ ಸ್ವರೂಪಗಳ ಪ್ರಭುತ್ವ ಇವೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಪ್ರೇರಕವಾಗಿವೆ.

ಕೊಡಗಿನ ವಿವಿಧ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಶಾಸನಗಳೂ ಕೂಡ ಇತಿಹಾಸ, ಸಮಾಜದ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲುವಂತಿವೆ.

ಆಧುನಿಕ ಪೂರ್ವ

ಚಂದ್ರವರ್ಮ ಎಂಬುವವನು ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಕದಂಬರ ಒಬ್ಬ ರಾಜನೆಂತಲೂ ಊಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕದಂಬ ವಂಶದ ಅನೇಕ ರಾಜರಿಗೆ ಚಂದ್ರವರ್ಮ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ. ಈ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕದಂಬ ರಾಜ್ಯವು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗವನ್ನೂ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತೆಂದೂ ಬನವಾಸಿಯು ಅದರ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕದಂಬರ ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಿದ್ದ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಡುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ದುರ್ಗಮವಾಗಿದ್ದ ಕೊಡಗು ಸೇರಲೇಬೇಕೆಂದು ವಶಪಡಿಸಿ ಆಳಿದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನನ್ನು ಆನಂತರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪುರಾಣ ಕರ್ತರು ಕಾವೇರಿ ಮಹಾತ್ಮೆಯ ಚಂದ್ರವರ್ಮನನ್ನಾಗಿ

ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆಂದು ಕರ್ನಲ್ ವಿಲ್ಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬಿ.ಎಲ್.ರೈಸ್ ಊಹಿಸುತ್ತಾರೆ'[೧೩] ಕ್ರಿ.ಶ. ೬ ನೆಯ ಶತಮಾನದ ವರೆಗೂ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದ ಕದಂಬ ವಂಶವು ಮುಂದೆ ಚಾಲುಕ್ಯರಿಗೆ ಸೋತಿತು. ಕದಂಬ ರಾಜ್ಯ ಒಡೆದು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯಗಳಾಗಿ, ಕೊಡಗಿನ ಉತ್ತರ ಭಾಗ ಮಂಜರಾಬಾದಿನಲ್ಲೂ, ದಕ್ಷಿಣದ ಬಯಲು ನಾಡು ವೈನಾಡಿನಲ್ಲೂ ಮಾಂಡಲೀಕರಾಗಿ ಆಳುತ್ತಾ ೧೨ ನೆಯ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ಇದ್ದರು. ಅಂದಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೨೦,೦೦೦ ದಿಂದ ೨೫,೦೦೦ ಇರಬಹುದೆಂಬ ಅಂದಾಜಿದೆ.

೧೪ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರ ಅರಸರ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದ 'ನಾಯಕ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ದಣ್ಣಾಯಕರು ಶ್ರೀಮಂಗಲ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕೊಡಗನ್ನು ಆಳಿದರು. ನಂತರದ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಜ ವಂಶಗಳೂ ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೊಸ ರಾಜ ವಂಶದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಇಕ್ಕೇರಿಯಿಂದ ಬಂದ ಹಾಲೇರಿ ರಾಜ ವಂಶವು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೬೦೦ ರಿಂದ ಬ್ರಿಟೀಷರು ಕೊಡಗನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೩೪ ರವರೆಗೆ ಆಳಿತು. ಈ ನಡುವೆ ಚಿಕ್ಕ ವೀರಪ್ಪ ಒಡೆಯರ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೩೬-೧೭೬೬) ಮೈಸೂರಿನ ಹೈದರ್ ಆಲಿಯ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಗು ಸೆಳೆಯಿತು. ಚಿಕ್ಕ ವೀರಪ್ಪನ ಮರಣದ ನಂತರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ನೇಮಕದ ವಿವಾದದಲ್ಲಿ ಹೈದರ್ ಆಲಿ ಮದ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು, ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೮೦ ರಲ್ಲಿ ಯುವ ರಾಜಕುಮಾರನ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೈದರ್ ಕೊಡಗಿನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನ್ ಈ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಎದುರು ನಡೆದ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪು ಸೋತ ಬಳಿಕ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಬಲ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಕೊಡಗಿಗೆ ವೀರ ರಾಜೇಂದ್ರನನ್ನು ಪುನಃ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದರು. ಕೊಡಗಿನ ಅರಸರ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ೧೮೩೪ ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ ಕೊಡಗಿನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು (೧೮೩೪ ರಿಂದ ೧೯೪೭). ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚದುರಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳಾಗಿ, ನಾಯಕರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಡಗು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸುಸಂಘಟಿತ ರಾಜಕೀಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದು ವಿಜಯನಗರ ಅರಸರ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಇಕ್ಕೇರಿಯ ಹಾಲೇರಿ ಅರಸು ಮನೆತನದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ. ಬ್ರಿಟಿಷರದು ಆಧುನಿಕ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತ ಹಿಂದಿನವಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶಾಲ ಹಾಗೂ ಸುಸಂಘಟಿತ, ಪ್ರಬಲ ಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಿತ್ತು.[೧೪]

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕೊಡಗು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೦೦ ರಿಂದ ವಿವಿಧ 'ದಣ್ಣಾಯಕರ' ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾದದ್ದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೦೦ ರಿಂದ ೯೮೦ ರವರೆಗೆ ತಲಕಾಡಿನ ಗಂಗರು, ಗಂಗವರಿಯನ್ ಆಳಿದರೆ, ಬನವಾಸಿ ಮತ್ತು ಹಲ್ಸಿಯ ಕದಂಬರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೪೫೦ ರಿಂದ ೫೬೦ ರವರೆಗೆ ಆಳಿದ್ದಾರೆ. ವಾತಾಪಿಯ ಮೊದಲ ಚಾಲುಕ್ಯರು, ಪುಲಕೇಶಿ-೨, ಕ್ರಿ.ಶ. ೬೩೦ ರಿಂದ ೬೫೪ ರವರೆಗೆ, ಮಧುರೈ ಪಾಂಡ್ಯಾ, ಮರವರ್ಮ ರಾಜಸಿಂಹ-೧, ಕ್ರಿ.ಶ.೭೩೦ ರಿಂದ ೭೬೫ ರವರೆಗೆ, ಚೋಳ 'ರು ಕ್ರಿ.ಶ.೯೮೫ ರಿಂದ ೧೧೭೦, ಚೆಂಗಾಳ್ವ- ಮೊದಲ- ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೦೩೪ ರಿಂದ ೧೨೪೯ ರವರೆಗೆ, ಕೊಂಗಾಳ್ವರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೦೦೪ ರಿಂದ ೧೧೭೬-ಶನಿವಾರ ಸಂತೆ, ಅರಕಲಗೂಡು ಪ್ರದೇಶಗಳ ಆಳ್ವಿಕೆ, ಹೊಯ್ಸಳರು, ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆಯ ನವಡಣ್ಣಾಯರು, ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರು, (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೩೯೦-೧೫೬೫) ಚೆಂಗಾಳ್ವರು, ಬೇಲೂರು ನಾಯಕರು ೧೭ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಕೊಡವ ನಾಯಕರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೬೦೦ ರಿಂದ ೧೬೩೩,

ಹಾಲೇರಿ ಅರಸರು ೧೬೦೦ ರಿಂದ ೧೮೩೪ ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ನೇರವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೈಗೆ ಪಡೆದು ೧೯೪೭ ರವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ೧೯೫೬ ರವರೆಗೆ 'ಸಿ' ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಧಾನಸಭೆ ಹೊಂದಿ, ನಂತರ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನಗೊಂಡದ್ದು ಇತಿಹಾಸ.

ನಕಾಶೆ – ೧

ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೭೬ ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಕೊಡಗು ಪ್ರಾಂತ್ಯ

ಆಧುನಿಕ ಕೊಡಗು

ಕೊಡಗು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಆಡಳಿತ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಭೂಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಭೌಗೋಳಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷರವರೆಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭೂಭಾಗಗಳು ಗಂಗ, ಚೋಳ, ಕದಂಬ, ಹೊಯ್ಸಳ, ಚಾಲುಕ್ಯ ಹಾಗೂ ವಿಜಯನಗರ ಅರಸರ ಸಾಮಂತ ಮಹಾಶಯರ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಕೊಂಗಾಳ್ವ ಮತ್ತು ಚೆಂಗಾಳ್ವರೂ ಕೊಡಗನ್ನು ಆಳಿದರು. ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ಕೊಡಗಿನ ಭೂಪಟದಲ್ಲಿತ್ತು, ಲಿಂಗಾಯತ ಅರಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಭೂಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಏಳು ಸಾವಿರ ಸೀಮೆ ಪ್ರದೇಶಗಳು (ಈಗಿನ ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ತಾಲೂಕು) ಸೇರಿತು. ೧೮ನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೈದರ್ ಅಲಿ ಮತ್ತು ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನರು ಕೂಡ ಕೊಡಗನ್ನು ಆಳಿದರು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೪ ಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಕೊಡಗು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸುಳ್ಯ, ಪುತ್ತೂರಿನ ವರೆಗೂ ಚಾಚಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೪ರಲ್ಲಿ

ಬ್ರಿಟಿಷರು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಸುಳ್ಯ, ಪುತ್ತೂರು ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಿದರು. ಈಗ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಕೊಡಗು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೪ ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ತಮ್ಮನೇರ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಭೂಭಾಗವೇ ಆಗಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಡಳಿತ ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ, ರೈತರಿಗೆ ಸುಖಕರವಾಗೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಿಪರೀತ ಕಂದಾಯ, ಆದಾಯದ ಸುಲಿಗೆಯಿಂದ ಸುಳ್ಯ ಮತ್ತು ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ದಂಗೆಗಳು ಎದ್ದವು. ಇವನ್ನು ದಮನಿಸಲಾಯಿತು.

ಮಧ್ಯ ಶತಮಾನದಿಂದೀಚೆಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಭೂ ಭಾಗಗಳು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಪಾಳೆಯಗಾರರ, ನಾಯಕರುಗಳ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಇವರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ನಂತರ ಎರಡು ಶತಮಾನಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕೊಡಗಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದ ಲಿಂಗಾಯತ ಅರಸರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಭೌಗೋಳಿಕ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಯಿತು. ಬದಲಾದ ರಾಜಕೀಯ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಂದ ೧೮೩೪ ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕೊಡಗನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೪೭ ರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರದೇಶ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದರೂ ೧೯೫೬ ರವರೆಗೂ ಕೊಡಗು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸೇರದೆ ತನ್ನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೨೪ ರಿಂದ ೧೯೪೭ ರವರೆಗೂ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಶಾಸನಸಭೆ (ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟಿವ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್) ಸ್ಥಳಿಯರ ಪ್ರತಿನಿಧಿತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳರಸರ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೪೭ ರಿಂದ ೧೯೫೨ ರ ವರೆಗೆ ಅದೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೊಬ್ಬನ ಮೂಲಕ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೫೨ ರಿಂದ ೧೯೫೬ ರವರೆಗೆ ಕೊಡಗು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಆಡಳಿತ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಒಬ್ಬ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸಚಿವ ಸಂಪುಟವನ್ನೂ ಚುನಾಯಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ರಚನೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ೧೯೫೬ ಇಸ್ವಿ ನವೆಂಬರ್ ಒಂದರಂದು ಕೊಡಗು ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾಯಿತು.[೧೫]

ಕೊಡಗು ಫ್ಯೂಡಲ್ ಕಾಲಘಟ್ಟದಿಂದ ಮತ್ತು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತದಿಂದ, ಮುಂದುವರೆದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದ ಭಾರತದ ಹೊಸ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಂರಚನೆಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಗಿ ಬಂದ ಸ್ಥೂಲ ಚಿತ್ರಣ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗು ಪ್ರದೇಶದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ ಕೊಡಗು ಆಧುನಿಕಗೊಂಡ ಕಾಲಘಟ್ಟವನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಫ್ರೆಂಚರ, ಬ್ರಿಟಿಷರ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪು ತಂದ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳ ಬದಲಾವಣೆಗಳು, ವಾಣಿಜ್ಯದ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ಗಮನಾರ್ಹ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳು ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಲೇ, ಕೈಗೊಂಡ ಆರ್ಥಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಮಗಳು ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದವು. ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಟೀ, ಕಾಫಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ವೇಗ ತಂದಿತಲ್ಲದೇ, ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಜನಾಂಗೀಯ ಅಧ್ಯಯನಗಳು, ಜ್ಞಾನ ವಿಸ್ತರಣೆಗೂ ಕಾರಣವಾದವು. ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯ ವಿಶಾಲವಾದ ಭಾರತದ ಆಡಳಿತದೊಂದಿಗೆ ಕೊಡಗು ಸಂವಹನವೂ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳ ನಡುವೆ ಕೊಡಗಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಭೂಮಿ ಒಳಗೊಂಡು ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಮಹತ್ವದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಘಟಿಸಿದವು. ರಾಜಶಾಹಿಯೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಗೂಡಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದ ಶಕ್ತಿಗಳೇ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಜೊತೆಗೂ

ಕೈಜೋಡಿಸಿ ನಿಷ್ಠೆ ತೋರುತ್ತಾ ಕೊಡಗಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಮೂಲ ಜನಾಂಗಗಳಾಗಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ಅಸ್ಪೃಷ್ಯ ಜಾತಿಗಳು ಹಾಗೇ ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ಗದ್ದೆ, ತೋಟ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ನಂತಹ 'ಶ್ರಮ ಶಿಬಿರ'ಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ನಕಾಶೆ -೨

ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಬದಲಾದಂತೆ ಮೈಸೂರು-ಕೊಡಗು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಗಡಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ನಕಾಶೆ

ವರ್ತಮಾನದ ಕೊಡಗು

ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ ಕೊಡಗು ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ, ವಾಣಿಜ್ಯ, ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ, ಸೈನ್ಯ, ಕ್ರೀಡೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳ ಆಡಳಿತದ ಮೂಲಕ ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ವಿಶಾಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಬಾರತದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೊಡಗು ಬೆಳೆಯಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಲಾದಾಯವು ರಾಜ್ಯದ ಇತರೆ ಯಾವುದೇ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಕಾಫಿ, ಟೀ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕೊಡುಗೆಯೂ ಗಣನೀಯ. ಆದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಬಹುವಾಗಿ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿ

ಆಧಾರಿತ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು, ರೈಲ್ವೆಯಂತಹ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಗಳು ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಭೂ ಸಂಬಂಧಗಳೂ ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರಿದಿವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರ ಸಂಸದೀಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಳವಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನ ಕೊಡ ಮಾಡಿದ ಅವಕಾಶಗಳು ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆದವೇ? ಎನ್ನುವುದು ಸಂಶೋಧನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟವೂ ಹಲವು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಹೊಸತನಗಳನ್ನು ಯಾತನೆ, ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಬಂದಿದೆ. ಈ ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜರ ಆಳ್ವಿಕೆ, ವಿಜಯ-ಸೋಲಿನ ಕಥೆಗಳು ಇರುವಂತೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಶೋಧಿಸಬೇಕಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ, ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಪಾತ್ರವೇನು? ನೆಲೆಯೇನು ಎಂಬುದು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಎಲ್ಲೂ ದಾಖಲಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಗಮ-ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುರಿತ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ ಹಾಗೂ ಸಂಗತಿಗಳ ಶೋಧನೆ ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದೆ.

ಕೊಡಗು ಎಂಬ ಹೆಸರು

ಕೊಡಗು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು ಎಂಬುದೂ ಕೂಡ ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದ ಹಲವಾರು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಬಹು ಮಹತ್ವ ಪೂರ್ಣವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ, ಸಾದರ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಡು ಮಲೆನಾಡು, ಕೊಡಿ ಮಲೆನಾಡು, ಕೊಡಯಿ, ಕ್ರೋಢ ಇತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ, ಮತ್ಸ್ಯದೇಶ, ಬ್ರಹ್ಮದೇಶ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಕೊಡಗು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಈ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಗಮನಿಸಬೇಕಾದುದೆಂದರೆ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಬದುಕುವ ಪರಿಸರ, ಸನ್ನಿವೇಶ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿವೆ. ಬಹುತೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಭೌಗೋಳಿಕ ಪರಿಸರ-ಬದುಕನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿರುವುದು ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಅದು ಬದುಕು ಆಧರಿಸಿದ ಭಾಷೆಯ ಸತ್ವವನ್ನೂ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಮತ್ಸ್ಯದೇಶ, ಬ್ರಹ್ಮದೇಶ ಎನ್ನುವುದು ಪುರಾಣಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡಗಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಇವೆ. ಅದರಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ಈ ರಮಣೀಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ನೂರು ಕೊಂಬೆಗಳಿರುವ ನೆಲ್ಲಿ ಮರ ನೆಟ್ಟ. ನೋಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಕಂಡ. ಹೀಗಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು 'ಬ್ರಹ್ಮದೇಶ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ದಚಂದ್ರ ಬೆಟ್ಟದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ತೀರ್ಥಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವು ಮೀನಾಕಾರ ತಾಳಿ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ಸದೇಶ ಎಂತಲೂ ಹೆಸರು ಬಂತು ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಪುರಾಣ. ಆದರೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದ ಚಂದ್ರವರ್ಮ ಎನ್ನುವ ರಾಜ ಮತ್ಸ್ಯದೇಶದವನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಅವೇನಿದ್ದರೂ ಭೌತಿಕ ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಿವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಕಣ್ಣೋಟ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಪುರೋಹಿತರ ಪುರಾಣಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಅಷ್ಟೇ. ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಮದುವೆಯಾದ ಶೂದ್ರ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳ ಸಂತತಿಯು ವಿಪರೀತ ಬೆಳೆದು ಆಹಾರದ

ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಿನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಾಡು ಹಂದಿಗಳಂತೆ ಉಗುರುಗಳಿಂದ ಎಳೆದುದರಿಂದ 'ಕ್ರೋಢ ದೇಶ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದು ಅದು 'ಕೊಡಗು' ಎಂದಾಯಿತು ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಥೆಯ ವಿವರಗಳು ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ಉತ್ತಿ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವ ಕೃಷಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಇದು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ರಂಜಿತ ಕಥೆಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ಇವೆ ಎಂಬುದಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ.

ಕೊಡಗಿನ ಬಗೆಗೆ ತಮಿಳು ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಉಲ್ಲೇಖ 'ಕುಂದಕಮ್ಮ' ಎಂದು ಇದೆ. ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ನಂಬುವಂತೆ ಕುಂದಕಮ್ಮ ಎಂದರೆ ಕುಡಿಮಲೆನಾಡು, ಅಂದರೆ ಕೊಡಗು ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ' ದೇಶಕೆಲ್ಲೂ ಯಂದದ್ದೂ ಪೊಮ್ಮಾಲೆ ಕೊಡಮಲೆ ದೇಶಕೆಲ್ಲ ಬಯಂದದೋ ಪೊಮ್ಮಾಲೆ ಕೊಡಮಲೆ' ಎಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಪೊಮ್ಮಾಲೆ ಕೊಡಮಲೆ ಅಥವಾ ಕೊಡಿಮಲೆ ಎಂದರೆ ಚಿನ್ನದಮಾಲೆ ಅಥವಾ ಹಾರದಂತಿರುವ ಕೊಡಗು ಎಂದರ್ಥ. ಇ.ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ ಅವರು 'ಕೊಡಗು ವಿವರಣೆ' ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ 'ಕೊಡಗು ಎಂದರೆ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳದ್ದು'[೧೬] ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೊಡಿಮಲೆನಾಡು, ಕುಡುಮಲೈನಾಡು, ಕುಡಿಮಲೆ, ಕುಂದಕಮ್ಮ, ಕುನ್ಡಮ್, ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತರದ, ಚೂಪಾದ ಬೆಟ್ಟ, ಎತ್ತರದ ಬೆಟ್ಟ, ದಟ್ಟ ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥಗಳಿವೆ. ಕೊಡಗು ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಪ್ರದೇಶ, ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದವರು ಕೊಡಗರು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. 'ಕುಡುಮಲೆ> ಕುಡ್ಮಲೆ> ಕೊಡಮಲೆ> ಕೊಡಯಿ> ಕೊಡಮಿ> ಕೊಡಮ> ಕೊಡವ ಎಂದು ಬಳಸಿರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ' 'ಕೊಡವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ 'ಕೊಡಯಿ' ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವು ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಸ್ಥಳ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸುತ್ತದೆ.[೧೭]

ಚಾಮರಾಜನಗರ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಶಾಸನ ಸಂಖ್ಯೆ ೩೪೭ ನಲ್ಲಿ 'ಕುಡುಗುರು ನಾಡು' ಎಂದಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೧೭೪ ರಲ್ಲಿ ಚೆಂಗಾಳ್ವ ಮಹಾದೇವನ ಮಗ ಪೆಮ್ಮವೀರಪ್ಪನು ಬಾಡಂಗಡ ನಂದಿದೇವ, ಕುರುಚಿಯ ಉದಯಾದಿತ್ಯದೇವ ಮತ್ತು ಇತರರು, ಎಲ್ಲಾ ನಾಡಿನ ಕೊಡಗರು ಬೆಟ್ಟರಸನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಾದೆಯನಾಯಕ ಮತ್ತು ಆತನ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಮಡಿದರು. ಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ಮಡಿದವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ನೆತ್ತರು ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನೂ ಹುಣಸೂರಿನ ೨೦ ನೆಯ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಕೊಡಗರು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲ ಶಾಸನ. ಕೊಡಗರು ಜಾತಿ ಅಥವಾ ಕೊಡಗಿನ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿರಬಹುದೋ'[೧೮] ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನನ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

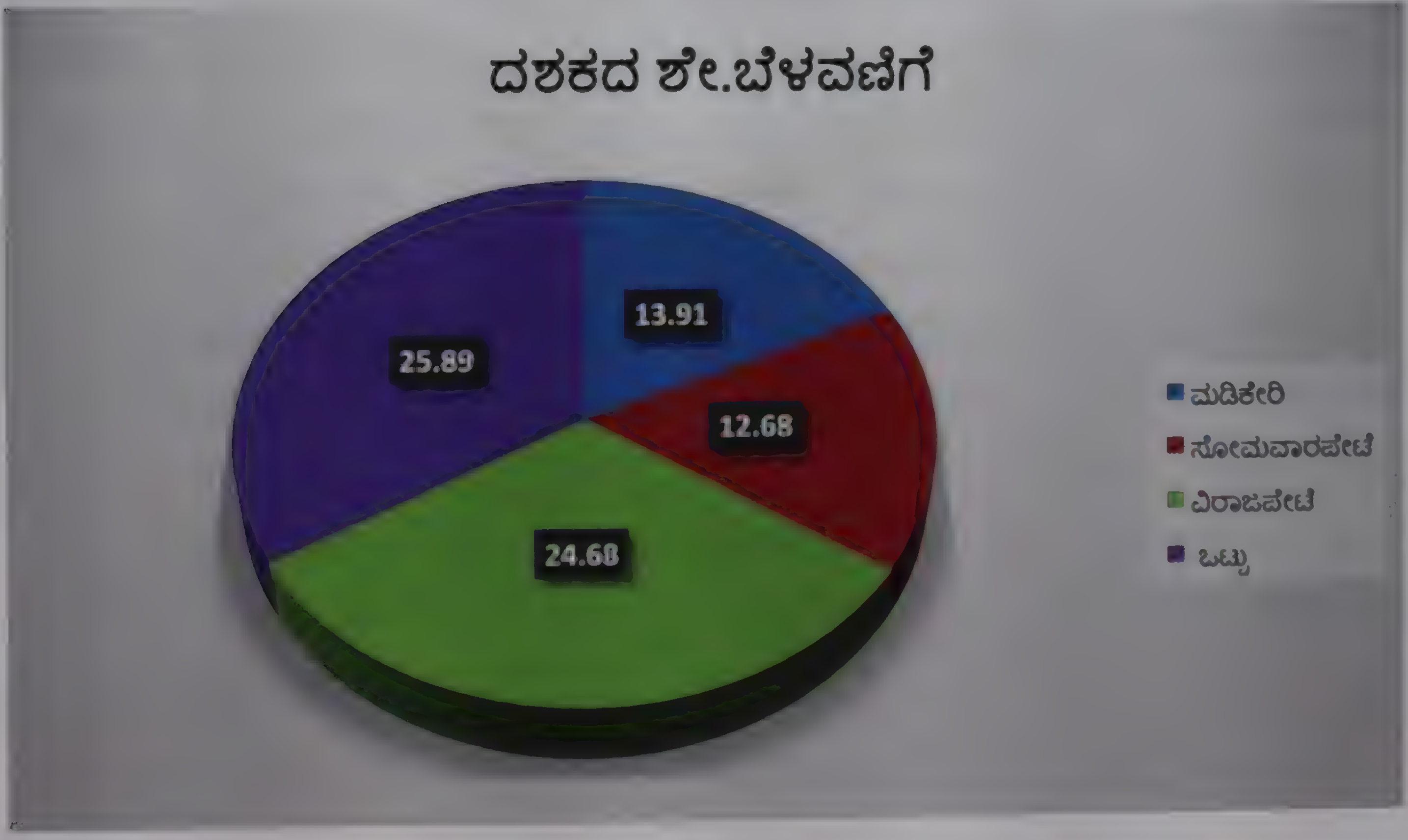
ಜನತೆ–ಜನಸಾಂದ್ರತೆ

ಕೊಡಗು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವಿಸ್ತೀರ್ಣತೆ ಹಾಗೂ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸಣ್ಣದು. ೨೦೧೧ ರ ಜನಗಣತಿಯಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ೬,೧೦,೯೫,೨೯೭ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಾಲು ೫,೫೪,೫೧೯. ಇದು ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಶೇ.೧.೦೪ ರಷ್ಟು. ಒಂದು ಚದರ ಕಿ.ಮೀ.ಗೆ ೧೩೫ ಜನ ಸಾಂದ್ರತೆ ಆಗುವುದು. ೨೦೧೧ ರ ಜನಗಣತಿಯಂತೆ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ೨.೭೯,೯೧೧. ೨.೭೪.೬೦೮ ಪುರುಷರು.[೧೯] ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ೧/೩ ಭಾಗ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ

ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಅಲ್ಲಿನ ವಾರ್ಷಿಕ-ವಾಣಿಜ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೂ ಕೂಡ ಜನಸಾಂದ್ರತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ.

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಇತರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಅತ್ಯಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಿಂಗಾನುಪಾತ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ೯೪೦, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೯೭೩ ಇದೆ. ಆದರೆ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ೧೦೧೯. ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ವಾಸಿಗಳು ಶೇ.೮೫.೩೯ (ಅಲ್ಲಿನ ಲಿಂಗಾನುಪಾತ ೧೦೨೨), ಪಟ್ಟಣ ವಾಸಿಗಳು ಶೇ.೧೪.೬೧ (ಲಿಂಗಾನುಪಾತ (೧೦೦೨) ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪ್ರಮಾಣ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವುದೇ ಪ್ರಧಾನ ವಾತಾವರಣವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷರ ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಧಿಕವಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಗಮನಾರ್ಹ ಅಂಶ. ಇದು ಇಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಇತರೆಡೆಗಿಂತ ಪೂರ್ಣ ಹದಗೆಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲು ಪುಷ್ಠಿ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಲಿಂಗಾನುಪಾತವನ್ನು ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿರಿಸುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಎಂಬುದು. ಈ ಸೂಚ್ಯಂಕವು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಂಶವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೇ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಿ ವಲಸೆ ಬಂದ ಅಂಶದ ಪರಿಣಾಮದ ಕುರಿತು ಅವಲೋಕನವೂ ಪರಿಶೀಲನಾರ್ಹ. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ದರ ಕಳೆದ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ (೨೦೦೧-೨೦೧೧) ಶೇ. ೧೫.೬೭ ಇದ್ದರೆ. ಕೊಡಗು ೧.೦೯% ಇದೆ. ೦-೬ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾನುಪಾತ ೧೦೦೦:೯೭೪ ಇರುವುದೂ ಕೂಡ ಆತಂಕದ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿದೆ.[೨೦]

ರೇಖಾಕೃತಿ-೧ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ದಶಕದ ಬೆಳವಣಿಗೆ

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿ ಮಡಿಕೇರಿ, ವೀರರಾಜಪೇಟೆ ಮತ್ತು ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ಎಂಬ ಮೂರು ತಾಲೂಕುಗಳನ್ನು, ೨೯೬/೩೦೪ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು, ೧೬ ಹೋಬಳಿಗಳನ್ನು, ೪ ಮುನ್ಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಪುನರ್ ಸಂಘಟಿತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೇರಿ ಮತ್ತು ವಿರಾಜಪೇಟೆ ಎಂಬ ಎರಡು ವಿಧಾನಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆ ಹಿಂದೆ ಮಂಗಳೂರು (ದ.ಕ)

ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ನಂತರ ಹಾಲಿ ಮೈಸೂರು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂತೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್, ಮೂರು ತಾಲೂಕು ಪಂಚಾಯತ್ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಪುರಸಭೆ, ಪಟ್ಟಣ ಪಂಚಾಯತ್ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆಡಳಿತ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ಭಾಗವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಸರ್ಕಾರಗಳು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿನ ೧೮ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೮,೦೫೪ ಇದ್ದು ಕೊಡಗಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ.೧೦.೪೭ (ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ.೬.೯೫) ಪಾಲು ಪಡೆದು ಅರಣ್ಯ ಮೂಲ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ನೆಲೆ ಪಡೆದಿರುವ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ.*[೨೧]

ಕೋಷ್ಟಕ–೧: ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳು–ಎಸ್.ಟಿ. ೨೦೧೧ ಜನಗಣತಿ							
ತಾಲೂಕು	ಒಟ್ಟು	ಗ್ರಾಮೀಣ	ನಗರ	ಒಟ್ಟು ಶೇ.	ಗ್ರಾಮೀಣ ಶೇ.	ನಗರ ಶೇ.	ದಶಕದ ಶೇ.ಬೆಳವಣಿಗೆ
ಮಡಿಕೇರಿ	೮೦೨೪	೭೩೯೧	೬೩೩	೫.೪೭	೬.೫೩	೧.೯೦	೧೩.೯೧
ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ	೧೦೫೩೭	೧೦೦೧೧	೫೨೬	೪.೧೦	೫.೪೩	೨.೩೪	೧೨.೬೮
ವಿರಾಜಪೇಟೆ	೩೯೪೯೩	೩೮೮೯೬	೫೯೭	೧೦.೪೭	೧೧.೮೯	೨.೧೭	೨೪.೦೨
ಒಟ್ಟು	೫೮೦೫೪	೫೬೨೯೮	೧೭೫೬	೧೦.೪೭	೧೧.೮೮	೨.೧೭	೨೫.೮೯

ಕೊಡಗು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಸಿಸುವ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗೆ (ಎಸ್.ಸಿ) ಸೇರಿರುವ ಜನರ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಪ.ಜಾ.ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಒಟ್ಟು ೭೩,೫೮೪. ಪುರುಷರು ೩೫,೭೫೯. ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ೩೭,೮೨೫ ಇದ್ದು ಪುರುಷರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದು ಸಹ ಗಮನಾರ್ಹ. ಪ.ಜಾ. ಜನರು ಅಧಿಕ ಇರುವ ತಾಲೂಕೆಂದರೆ ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ–೩೪,೫೨೭, ಎರಡನೆಯದು ವಿರಾಜಪೇಟೆ–೨೨,೭೫೫, ಮೂರನೆಯದು ಮಡಿಕೇರಿ–೧೬,೩೦೨. ಜನಸಂಖೆಯಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಸಿ. ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ.೧೩.೨೭. ದಶಕದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಶೇ.೯.೧೪. [೨೨]

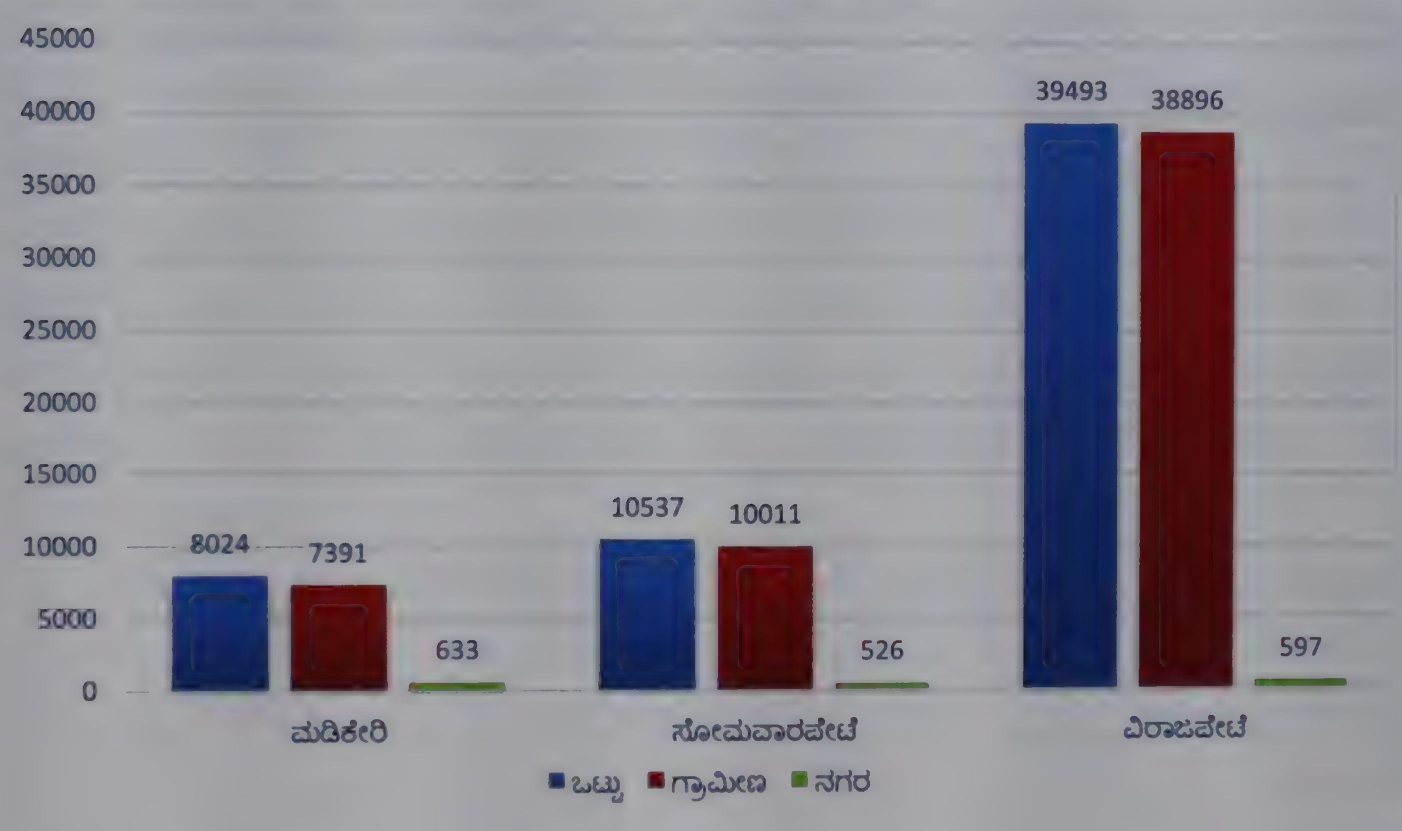
ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯ ಹಿಂದೂ, ಮುಸ್ಲಿಂ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್, ಜೈನ, ಬುದ್ಧ ಮುಂತಾದ ಮತಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಜನಗಣತಿಯ ಮಾಹಿತಿಯಂತೆ ಶೇ.೮೦.೯೭ ಹಿಂದುಗಳು, ಶೇ.೧೫.೭೪ ಮುಸ್ಲಿಮರು, ಶೇ.೩.೨೯ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡವರು, ಕೊಡವ ಪೆಗ್ಗಡೆ, ಅಮ್ಮ ಕೊಡವ, ಗೌಡರು, ಲಿಂಗಾಯತರು, ಕೆಂಬಟ್ಟಿ–ಕೆಂಬಟ್ಟಿ ಹೊಲೆಯರು, ಐರಿ, ತಟ್ಟ, ಮಾರಿಂಗಿ, ಕಾಪಾಳರು, ಕಣ್ಯಾ, ಬಣ್ಣ, ಮಲಯ, ಕೊಡಗು ಗೊಲ್ಲ, ಕೊಡಗು ಗಾಣಿಗ, ಕೊಲ್ಲ, ಕಾವಡಿ, ಕೊಳೆಯ, ಕೋಯವ ಇತರೆ ಸಮುದಾಯ ಜನರಿದ್ದಾರೆ.

<u>ಆದಿವಾಸಿಗಳು :</u>

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಗುರುತಿಸಿರುವ ಮೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಆದಿವಾಸಿ ಗುಂಪಿಗೆ (ಪಿ.ವಿ.ಟಿ.ಜಿ) ಸೇರಿದ ಜೇನುಕುರುಬ ಹಾಗೂ ಕೊರಗ ಸಮುದಾಯಗಳು ಇವೆ. ಆದರೆ ಕೊರಗ ಸಮುದಾಯ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ

ನಾಮ ಮಾತ್ರಕ್ಕಿದ್ದು ಜೇನು ಕುರುಬರ ಸಂಖ್ಯೆ ೩೬,೦೭೬. ನಂತರ ಪಣಿಯ, ಪಂಜರಿ ಯಂತಹ ವಿವಿಧ ಬಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎರವರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಕಾಡು ಕುರುಬರು, ಪಣಿಯ ಎರವರು, ಪಂಜರಿ ಎರವರು, ಮೇದರು, ಇತ್ಯಾದಿ. ನಂತರ ಸಂಖ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮರಾಠ, ಕುಡಿಯ-ಮಲೆಕುಡಿಯರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦.೪೭% ನಷ್ಟು ಇರುವ ತಾಲೂಕಾಗಿದೆ. ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ: ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಯರವರು, ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಕಾಡು ಕುರುಬರು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಕುರುಬ, (ಕುರುಮನ್), ಮಲೇರು, ಮರಾಠ, ನಾಯಕ, ಮೇದ, ಪಲ್ಲತ್ಯಾನ್, ಪಂತ್ಯಾನ್, ವಾರ್ಲಿ, ಅಡಿಯನ್, ಮನ್ಸಾ, ಪಳ್ವಯಾರಾರೆ, ಕುಡಿಯ-ಮಲೆಕುಡಿಯ, ಪಂಜರಿ, ಪಣಿಯನ್, ಪಳ್ಳಿಯನ್, ಘುಲಿಯನ್, ಸೋಲಿಗ, ಕೋಕ್ಲಾ-ಕೋಕ್ಲಿ-ಕುಕ್ಲ (೩೨ ಜನ) ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಅಡಿಯನ್ ನಂತಹ ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳು ಅಳಿವಿನಂಚಿನಲ್ಲಿವೆ. ಇವರು ಬಹುತೇಕ ಭಾಗಮಂಡಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ರೇಖಾಕೃತಿ-೨ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನಗರ, ಗ್ರಾಮೀಣ ವಾಸ

೧೮೮೦ ರ ನಂತರ, ೧೯ ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಇ. ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ 'ಕೊಡಗು ವಿವರಣೆ' ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ೧೭ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. 'ಕಾಡು ಜನರು ಯಾರೆಂದರೆ –ಎರವರೂ (೧೪,೫೦೦), ಕುರುಬರೂ (೭೦೦೦). ಎರವರು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಮಲೆಯಾಳ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ: ಇವರಿರುವುದು ಕಿಗ್ಗಟ್ನಾಡು ಎಡನಾಲ್ಕು ನಾಡು ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ. ಇವರು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಫ್ರಿಕಾ ದೇಶದ ಜನಗಳ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂಲಿಯಿಂದಲೂ (ಕೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು) ಗೆಡ್ಡೆ-ಗೆಣಸುಗಳನ್ನು ಅಗೆದು ತಿಂದು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜೇನು ಕುರುಬರಿಗೆ

ನೆಲೆಯಾದ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜೇನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತಾರೆ; ಮರ ಹತ್ತುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಲ್ಲುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಜಾಣರು.' [೨೨]

ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳು

ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ದೈಹಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಮೂರು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪುಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಕೇಶಿಯನ್, ಮಂಗೋಲಿಯನ್ ಹಾಗೂ ನಿಗ್ರೋಯ್ಡ್. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಿಳಿಯರು, ಹಳದಿಯರು ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಜನರು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕಕೇಷಿಯನ್ ಜನಾಂಗ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಈ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಇವರನ್ನು ದ್ರಾವಿಡ ಮೂಲದವರು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತಾದಂತೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ನೋಟ ಹೀಗಿದೆ.

ಯರವರು

ಯರವರು ದಕ್ಷಿಣದ ಕೊಡಗಿನ ಶ್ರೀಮಂಗಲ ನಾಡು ಮತ್ತು ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ ನಾಡುಗಳಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕೇರಳದ ವೈನಾಡಿನಿಂದ ಬಹಳಾ ಹಿಂದೆ ವಲಸೆ ಬಂದವರೆಂದು ಅಥವಾ ನೆಲೆಸಿದವರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. (ಗಡಿ ವಿಭಜನೆ ಇತ್ತೀಚಿನದು). ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿ ಎರವರು ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎರವರಲ್ಲಿ ಪಂಜರಿ, ಪಣಿಯ, ಬಡಗ ಮತ್ತು ಕಾಗಿ ಎರವರು ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಣಗಳಿವೆ. ಪಣಿ ಎರವರಲ್ಲಿ ೨೧ ಕುಲಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಜರಿ ಎರವರಲ್ಲಿ ೨೮ ಕುಲಗಳು ಇವೆ. ಈ ಕುಲಗಳ ನಡುವೆ ವೈವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಮೈಬಣ್ಣ ಕಪ್ಪು ಆಗಿದ್ದು ಗಿಡ್ಡವಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕೊಡಗಿನ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಕುಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕುಟ್ಟದಮ್ಮ ಅಥವಾ ಕಾಳಿ ಕೊಡಗಿನವರಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ದೇವತೆ.

ಯರವರು ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಾಚೀನ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು ನೀಗ್ರೋ ಆಸ್ಟ್ರಾಯ್ಡ್ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬಹು ಹಿಂದೆಯೇ ಮಲಯಾಳಿ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗಳ ದೇಶಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡದನಾಡಿಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಈಗ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆ, ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ, ಹುಣಸೂರು ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಸಣ್ಣ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿರಾಜಪೇಟೆ, ಮೈಸೂರಿನ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಆಚೆಗೆ ನೀಲಗಿರಿ ಬೆಟ್ಟಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ವೈನಾಡಿನಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಕಾಡಿನಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವರು ಮೈಸೂರು–ಮಾನಂದವಾಡಿ ರಸ್ತೆ ಮತ್ತು ಕಣ್ಣೂರು–ಮೈಸೂರು ಹೆದ್ದಾರಿಗಳ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಎರವರು ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ಇದ್ದವರು. ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಿದ್ದು ಸಂಕಷ್ಟದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದು ಬಹುತೇಕರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಜೇನು ಕುರುಬರು

ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಎನ್ನುವ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳು ಇವೆ. ಜೇನುಕುರುಬರು ಜೇನನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಹೋದರೆ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಬಿದರಿನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರು. ಜೇನುಕುರುಬರು ಆದಿಮ ಆದಿವಾಸಿ ಗುಂಪಿಗೆ (ಪಿ.ಟಿ.ಜಿ.) ಸೇರಿದ ಸಮುದಾಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೇನು ಕುರುಬರು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ೩೬೦೭೬/೬೧,೫೦೦ ಇದ್ದು ಮೈಸೂರು ಕೊಡಗು, ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ೧೦,೨೦೦ ಜೇನುಕುರುಬ ಕುಟುಂಬಗಳು ೨೧೦ ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂಬ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ತಮಿಳುನಾಡು, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಗಡಿ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲೂ ಇವರು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಜೇನು ಕುರುಬರು ನಾಗರಹೊಳೆ, ಕಾಕನಕೋಟೆ, ಕಾಡುಗಳ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ದುಬಾರೆ ಕಾಡು, ಶ್ರೀಮಂಗಲ ನಾಡಿನಲ್ಲೂ, ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸೋಮವಾರಪೇಟೆಯ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಜೇನುಕುರುಬರು ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಕಪ್ಪು ಚರ್ಮ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಮಧ್ಯಮ ಎತ್ತರದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಜೇನುಕುರುಬರ ಮುಖ್ಯ ಕಸುಬು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜೇನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು. ಈಗಲೂ ಬಹುತೇಕರು ಕಾಡಿನ ಮೂಲದ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಡು ಗಿಡ ಮರ ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆನೆಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪರಿಣಿತಿ ಇದೆ. ಇವರಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶೇಷ ಭಾಷೆಯು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಜೇನು ನುಡಿ ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು

ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂಗಲ ನಾಡು, ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ ನಾಡು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವರು. ಕೇರಳದ ವೈನಾಡು, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ನೀಲಗಿರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬಂದು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಅಂಶವಿದೆ. ಇವರು ಬಿದಿರು ದಟ್ಟವಾಗಿರುವ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದವರು. ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಹಾಗೂ ಹರಿವ ನೀರಿನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಬೆತ್ತದಿಂದ ಕುಕ್ಕೆಗಳನ್ನು, ಚಾಪೆಗಳನ್ನು, ತೊಟ್ಟಿಲು, ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಬುಟ್ಟಿಗಳು ಮುಂತಾದಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೧,೯೫೩ ಇದೆ. ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೧೮ ಬಳಿಗಳಿವೆ. ಕುಲ ಪದ್ಧತಿ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಇದೆ.

ಎರಡು ಸಮುದಾಯಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ, ಅಭಯಾರಣ್ಯ, ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ತಾಣ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಈಗ ಗದ್ದೆ, ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಡಿಯರು

ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಲೆಕುಡಿಯರು ಎಂದು, ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯರು ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಟ್ಟದ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರು ಮಲೆಕುಡಿಯರಾದರೆ, ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರನ್ನು ಕುಡಿಯರು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ

ಜಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ ೨೧೬೪ ಇದೆ. ಕಾಡಿನ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಮತ್ತು ಬೇಟೆಗಾರಿಕೆ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದ್ದ ಸಮುದಾಯವಿದು. ಈಗ ಅಲ್ಪಮಟ್ಟದ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವರು. ಬಹುತೇಕರು ಭೂಹೀನರಾಗಿ ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೇರಿ, ಭಾಗಮಂಡಲ ಸುತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆಂಬಟ್ಟಿ ಹೊಲೆಯರು

ಕೆಂಬಟ್ಟಿ ಹೊಲೆಯರು ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಂಬಟ್ಟಿಗಳು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯವಾಗಿದೆ. ಇತರ ಬಲಗೈ, ಎಡಗೈ, ಪಾಲೆಮರ್ ಅಂಗಿ ಮುಂತಾದ ಹೊಲೆಯರು ನಂತರ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದವರು ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಡವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಂಬಟ್ಟಿ ಹೊಲೆಯರು ಮಾರಿಯ, ಚಾಮುಂಡಿ, ಭಗವತಿ ಎಂದೆಲ್ಲ ಕರೆಯುವ ಉಗ್ರ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಎಸ್.ಟಿ.ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದ ಸಮುದಾಯವಾಗಿದೆ.

ಕೊರಗರು

ಕೊರಗ ಸಮುದಾಯ ಕರ್ನಾಟಕದ ಆದಿಮ ಆದಿವಾಸಿ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕೊರಗರನ್ನು ಪ್ರದೇಶವಾರಾಗಿ, ತೆಂಕನ್ ಕೊರಗರು ಮತ್ತು ಬಡಗನ್ ಕೊರಗರು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಇವರು ಸೊಪ್ಪು ಕೊರಗರು ಮತ್ತು ನಾಡ ಕೊರಗರು ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಈ ಸಮುದಾಯ ನೀಗ್ರೋಗಳ ದ್ರಾವಿಡ ಆದಿವಾಸಿ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕೊರಗ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಸ್ಟಿಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಕೆಲವೆಡೆ ಎಸ್.ಸಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ಈ ಸಮುದಾಯ ಕೊಡಗಿನ ಗಡಿಯಂಚಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರಗರನ್ನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರನ್ನಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು 'ಅಜಲು' ಅಮಾನವೀಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಹೇರಲಾಗಿದೆ.

ಕಣಿಯನ್

ಕಣಿಯನ್ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯ ಕೇರಳದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯವಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಚಾಮರಾಜನಗರ, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ೪೧೩.

ಅಡಿಯನ್

ಈ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯದ ಜನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೈಸೂರು, ಕೇರಳ ಗಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಇವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ ೭೫೮ ಮಾತ್ರ. ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸುಮಾರು ೨೫೦ ರಷ್ಟು ಜನಮಡಿಕೇರಿ

ತಾಲೂಕಿನ ಭಾಗಮಂಡಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ, ನಶಿಸುವ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯ ಆಗಿದೆ.

ಸೋಲಿಗರು

ಸೋಲಿಗ ಸಮುದಾಯ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಮುಖ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಪಾರಂಪರಿಕ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಬದುಕಿ ಬಂದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯವಿದು. ಸೋಲಿಗರು ಮೈಸೂರು, ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗನಬೆಟ್ಟ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟ, ಯಳಂದೂರು, ಹುಣಸೂರು ಮತ್ತು ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆಯ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿದ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗರು ತಮ್ಮ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಮೂಲತಃ ಕೃಷಿಕರು. ಕೆತ್ಲು ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಲಘು ಕೃಷಿಯಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಫಸಲು ವರ್ಷವಿಡೀ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಾಡಿನ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಹುತೇಕರು ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದವರು. ಸೋಲಿಗರು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತ ಜಾನಪದೀಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಮೇದರು

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೇದ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಎರಡು ಸಮುದಾಯಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಕೊಡಗು ಎಂಬ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯನ್ನುಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ, ತುಳು, ತಮಿಳು, ಮಳೆಯಾಳಂ ಮಾತನಾಡುವ ಇತರೆ ಬಾಷೆಗಳು. ಮೇದರು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಕಾಡಿನಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಬಿದಿರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಬಿದಿರಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಂದ ಬದುಕುವ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯ ಮೇದರು. ಆದರೀಗ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಂದಾಗಿ ಬಿದರಿನ ಲಭ್ಯತೆಯು ಕ್ಷೀಣಗೊಂಡು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೇದ ಸಮುದಾಯ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದೆ.

ಈ ಮೇಲಿನ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಜೇನುಕುರುಬ, ಕಾಡು ಕುರುಬರು, ಸೋಲಿಗರು, ಕಣ್ಯಾಣ್, ಮಲೇರು, ಮುಂತಾದವರು. ಚಾಮರಾಜನಗರ, ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಬಹುತೇಕ ಗ್ರಾಮೀಣ ವಾಸಿಗಳು. ೨೦೧೧ ರ ಗಣತಿಯಂತೆ ಒಟ್ಟು ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ.೯೭ ರಷ್ಟು ಅಂದರೆ ೫೬,೨೯೮ ಜನ ಗ್ರಾಮೀಣ ವಾಸಿಗಳು, ೧೭೫೬ ಜನ ನಗರ ವಾಸಿಗಳು. ೨೦೦೧-೧೧ ರ ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಶೇ.೨೫.೪ ಇದ್ದರೆ ನಗರದತ್ತ ಶೇ.೪೪.೦೬ ಇರುವುದು ಸೀಮಿತ ಚಲನೆಯ ನಡುವೆ ನಗರ ಮುಖಿಗಳಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನೂ, ನಗರೀಕರಣದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಒತ್ತಡವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇರೆಡೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಇದು ಮಂದಗತಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮೇಲಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಆದಿವಾಸಿಗಳು

ನಗರ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರದೇ ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬರುವ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪರಿಸರದಂತಹ ಹೊರ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಪ.ಜಾತಿ ಜನರೂ ಸಹ ನಗರದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ.೧೧.೦೭ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣದಲ್ಲಿ ಶೇ.೧೩.೬೫ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. [೨೪]

ನಮ್ಮ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಗುರುತಿಸಿದ ಗಡಿಗಳು ಕೇವಲ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾದವುಗಳು ಅಷ್ಟೇ. ಈ ಮೇಲಿನ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೊಡಗು ಮೂಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಹಲವು ಸುತ್ತಲಿನ ಹೊರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿರುವುದೂ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಂಜರಿ, ಪಣಿಯ ಎರವ, ಅಡಿಯನ್ ಅಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳು ಇಂದಿನ ಕರ್ನಾಟಕದ ಗಡಿಯಾಚೆ ಕೇರಳ, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಒಳಗೆ, ಕೊಡಗಿನ ಹೊರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಇವರೊಂದಿಗೆ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಗಳು ಇರುವುದನ್ನೂ, ಈ ಅಂಶಗಳು ಜನರ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸಿರುವುದನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು.

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂ ಹಿಡುವಳಿ

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅರಣ್ಯ ಮೂಲದವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ ಅರಣ್ಯ ಅಥವಾ ಅರಣ್ಯದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ: ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಾಗಿರುವವರು, ಸರಕಾರದ ಪೈಸಾರಿ ಭೂಮಿ-ಕಾಲೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಿರುವವರು ಮತ್ತು ಕಾಫಿ, ಟೀ-ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಿರುವರು ಹಾಗೂ ತೀರಾ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಾಡಿನಿಂದ ಎತ್ತಂಗಡಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ಕಾಲೋನಿಗಳಲ್ಲಿ (ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣ)ರುವ ಪುನರ್ವಸತಿಗೊಂಡ ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ಹೀಗೆ ಮೂರು ವಿಧಗಳಾಗಿ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ಪಡೆದು ಮೂಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗೊಂಡವರಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕರು ಭೂ ಹೀನ ಅಥವಾ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನ, ಸಲಕರಣೆಗಳಿಲ್ಲದ ಆಸ್ತಿಹೀನರಾಗಿದ್ದು ರಟ್ಟೆಯ ಕಸುವು ಮಾರುವ ಕೂಲಿಕಾರರಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಕಾರರಾಗಿರುವ ಇವರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯೂ, ನಿವೇಶನವೂ ಇಲ್ಲದೇ, ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಲೀಕರು ಕೊಡುವ ಕೂಲಿಗೆ, ಮಾಡಿದ, ಮಾಡಿರದ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ದುಡಿಯತ್ತಿರುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳು ಬದಲಾದರೂ ಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗದ ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾದ ಬಳುವಳಿ ಇದು.

ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ತಂದಿರುವ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ-೨೦೦೬ ಜಾರಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಹಾಗೂ ಅದು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಮುದಾಯದ ಹಕ್ಕುಗಳಿಂದಲೂ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಭೂಮಿ ಹೊಂದಿರುವವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗೀಕರಣದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರೆ:

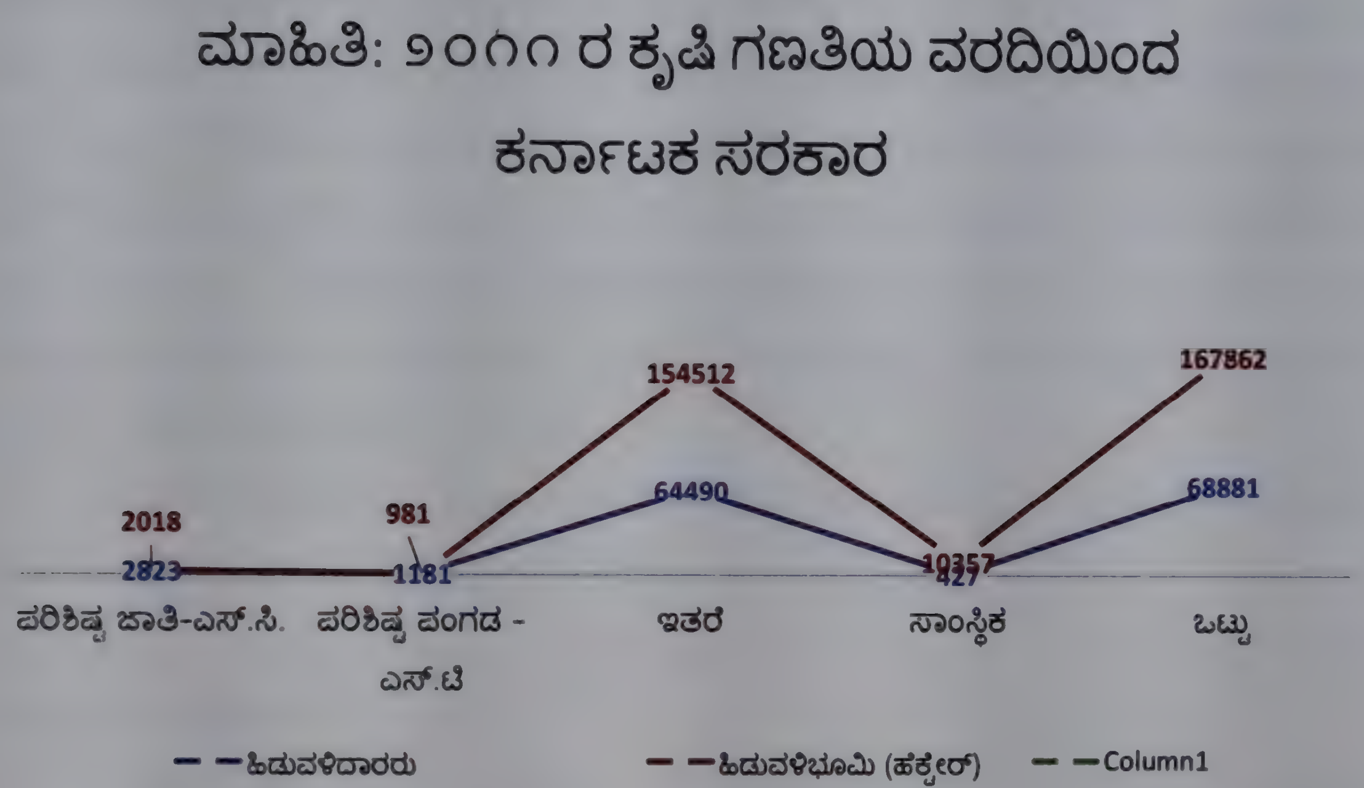
ಹಿಡುವಳಿದಾರರು **ಭೂಮಿ ಹಿಡುವಳಿ** **ಕೋಷ್ಟಕ-೨**

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ-ಎಸ್.ಸಿ.	೨೮೨೩ ಜನ	೨೦೧೮ ಎಕರೆ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಭೂಮಿ
ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ -ಎಸ್.ಟಿ	೧೧೪೧ ಜನ	೯೮೧ ಎ. ಹೆಕ್ಟೇರ್
ಇತರೆ	೬೪,೪೯೦	೧,೫೪,೫೧೨ ಎ.ಹೆಕ್ಟೇರ್
ಸಾಂಸ್ಥಿಕ	೪೨೭	೧೦,೩೫೭ ಎ.ಹೆಕ್ಟೇರ್
ಒಟ್ಟು	೬೮,೮೮೧	೧,೬೭,೮೬೨ ಎ.ಹೆಕ್ಟೇರ್

ಮಾಹಿತಿ: ೨೦೧೧ ರ ಕೃಷಿ ಗಣತಿಯ ವರದಿಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರ

ಈ ಮೇಲಿನ ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳು*[೨೫] ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ (ಎಸ್.ಸಿ.ಗಳನ್ನೂ ಸಹ) ಬದುಕನ್ನು ಕ್ರೂರಗೊಳಿಸಿದ ಮೂಲ ಸಂಗತಿಗಳತ್ತ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯೂ ಒಳಗೊಂಡು ಯಾವ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮಗಳೂ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ತಲುಪದೇ ಇರುವ, ತಲುಪಿಸದ ಒಂದು ಬಲಿಷ್ಠ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅದೃಶ್ಯ ಜಾಲ ಅನಾವರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಶತ ಶತಮಾನಗಳ ನರಳಿಕೆ, ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ಹೊಸ ಅವತರಣಿಕೆಗಳು ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ.

ರೇಖಾಕೃತಿ-೩ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂ ಹಿಡುವಳಿ ಚಿತ್ರಣ

ಆರ್ಥಿಕತೆ :

ಕೊಡಗಿನ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಮೂಲತಃ ವಾರ್ಷಿಕ ಸ್ವರೂಪದ್ದು, ಭತ್ತದಂತಹ ಕೆಲವು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿದರೆ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕಾಫಿ, ಟೀ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಕರಿಮೆಣಸು, ರಬ್ಬರ್, ಪೈನ್, ಶುಂಠಿಗಳಂತಹ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಕಾಫಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ೧/೩ ರಷ್ಟನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ಉತ್ಪಾದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ತಲಾ ಆದಾಯ ರಾಜ್ಯದ ಸರಾಸರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಕಾಫಿ, ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯೀಕರಣದಂತಹ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಲಯದ ಕೊಡುಗೆ ಶೇ.೪೭(ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇ.೧೭) ಸೇವಾಕ್ಷೇತ್ರ ಒಳಗೊಂಡು ಎರಡನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪಾಲು ಶೇ.೧೧ (ರಾಜ್ಯದ್ದು ಶೇ.೩೦).[೨೬]

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರದೇಶ ೪,೧೦,೭೭೫ ಹೆಕ್ಟೇರ್. ಇದರಲ್ಲಿ ೧,೩೪,೫೯೭ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶ ಅರಣ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೃಷಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಭೂಮಿಯ ಬಳಕೆ ೧,೬೯,೫೧೫ ಹೆ.ಪ್ರದೇಶ.-ಶೇ.೩೭ ರಷ್ಟು.೨.೫ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಫಸಲನ್ನು ತೆಗೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭತ್ತ ೬೨,೫೦೦ ಎಕರೆ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಕಿತ್ತಳೆ (ಕಡಿಮೆ) ಕರಿಮೆಣಸು, ಯಾಲಕ್ಕೆ, ಶುಂಠಿ, ಅಡಿಕೆ, ರಬ್ಬರ್, ಕೋಕೋ, ಗೋಡಂಬಿ, ಹಾಗೂ ಹಲಸು, ಜೇನು ಮತ್ತು ವನ ಉತ್ಪತ್ತಿಗಳಿಂದ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೃಷಿಯೇತರ ಬಳಕೆಗೆ ೨೪,೨೦೦ ಹೆ.ಭೂಮಿ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಬಂಜರು-ಕೃಷಿರಹಿತ ಭೂಮಿ ೩೧,೦೧೦ ಹೆಕ್ಟೇರ್.

ಇತ್ತೀಚಿನ ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವೂ ಹಲವಾರು ಪಟ್ಟು ಬೆಳೆದಿದ್ದು, ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ.

ಭೂ ಹಿಡುವಳಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಅಂಚಿನ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಶೇ.೬೫.೪, ಇವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಜಮೀನು ಇರುವವರ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ.೨೨.೪೯. ಆದರೆ ದೊಡ್ಡ ಕೃಷಿಕರು ಶೇ.೩.೧೪ ಇದ್ದು ಇವರಿಗೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಭೂಮಿಯಾಗಿ ಶೇ.೨೨.೫೭ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಭೂ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಜಮ್ಮಾ, ಪಮ್ಮಾ ಹಾಗೂ ಬಾಣೆ ಭೂಸಂಬಂಧಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿವೆ.

ಉದ್ಯೋಗವೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದಲೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಕೃಷಿ ರಂಗದ ಮೇಲಿನ ಒತ್ತಡವೂ ಅಧಿಕ. ಕಾಫಿ ಫಸಲಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಕೃಷಿಕೂಲಿಕಾರರ ವಲಸೆ ಜಿಲ್ಲೆಯತ್ತ ಇರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಕಾಫಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ೧/೩ ಭಾಗ ಕೊಡಗಿನದು. ಇಲ್ಲಿನ ಕಾಫಿ ಬೀಜಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಪಾಲು ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಕಾಫಿ ಉತ್ಪಾದಕರೆಂದರೆ ಟಾಟಾ, ಬಿ.ಬಿ.ಟಿ.ಸಿ, ಕಂಪನಿಗಳು, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್‌ಗಳು ಪ್ರಮುಖರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರಿ ಸ್ವಾಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೩೨೦ ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಕಾಫಿ ತೋಟವಿದೆ. ರಬ್ಬರ್ ತೋಟ ಮಾಕುಟ್ಟಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೬೦೦ ಎಕರೆ ಇದೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರಲ್ಲಿ ಕೊಡವರು, ಗೌಡರು ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಶಕ್ತಿಗಳ ಭೂ ಬಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿಯ ಅಳತೆಗೋಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ತಲಾ ಆದಾಯ ಉಳಿದ ಇತರೆ ಯಾವುದೇ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ೨೦೧೭-೧೮ ರ ಮಾಹಿತಿಯಂತೆ ತಲಾ ವರಮಾನ ರೂ.೧,೧೦,೩೪೧. [*೨೭]

ಅರಣ್ಯ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳು

ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯು ಹಲವಾರು ಕಿರು ಅರಣ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸಹ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಅಳಲೆಕಾಯಿಯನ್ನು ಚರ್ಮವನ್ನು ಹದಗೊಳಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು: ಹುಣಸೆಹಣ್ಣು, ರಾಮಫಲ, ಸೀತಾಫಲ, ಜೇನು, ಮೇಣ, ಸೀಗೇಕಾಯಿ, ರಾಳ ದಾಲ್ಚಿನ್ನಿ ತೊಗಟೆ, ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ, ಅಂಟವಾಳಕಾಯಿ, ಬೇವಿನಕಾಯಿ ಮತ್ತು ಬೀಜಗಳು, ಹಿಪ್ಪೆಬೀಜ, ಮುತ್ತುಗದ ಎಲೆಗಳು. ಬಣ್ಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವಾರು ಹಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತು ಔಷಧೀಯ ಸಸ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಜೇನು ಇಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷ.

ಧಾರ್ಮಿಕತೆ – ಸಾಮಾಜಿಕತೆ :

ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಂತೆ ವಿವಿಧ ಜಾತಿಗಳ ಜನರು, ಹಲವು ಮತಧರ್ಮಗಳು ಅವುಗಳ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂ, ಕ್ರೈಸ್ತ, ಸಿಖ್, ಬೌದ್ಧರು, ಜೈನರು, ಲಿಂಗಾಯಿತರು, ಸೂಫಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೂ ಮತಧರ್ಮದೊಳಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಆಳುವವರೊಂದಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪಂಥಗಳೂ ನೆಲೆಗೊಂಡದ್ದೂ ಇದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ, ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ, ದೈವ, ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನಾ ಕ್ರಮ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಚರಣೆಗಳು ಬಹುತೇಕ ವಿಶಿಷ್ಟ. ಇಲ್ಲಿನ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು

ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳು. ಇಲ್ಲಿನ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಬೇಟೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಆಹಾರ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ಕಾನೂನು ನಿರ್ಭಂಧಗಳು ಅವರನ್ನು ಬೇಟೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿಟ್ಟಿವೆ.

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ವೈದಿಕಾಚಾರದ ಪುರೋಹಿತಶಾಹಿಯ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ನೊಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಆಚರಣೆ, ವಿಧಿವಿಧಾನ, ಆರಾಧನೆಗಳು ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೂಲ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಇರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದೊಂದು ಸಮದಾಯಗಳ ನಡುವಿನ ಕೊಡು, ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಪ್ರಭಾವ ಇರುವುದೂ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ.[೨೮] ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಡವ, ಅರೆ ಭಾಷೆ, ಕನ್ನಡ, ಮಲೆಯಾಳಂ, ತಮಿಳು, ತುಳು ಬಾಷೆಗಳನ್ನು ಜನ ಆಡುವರು. ಅಲ್ಲದೇ ಅದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಎರವ, ಜೇನು ಕುರುಬ, ಕುಡಿಯ ಇಂತಹ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಇವು ಕನ್ನಡ, ಮಲೆಯಾಳಂ, ತಮಿಳು ಮತ್ತಿತರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಪದಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮದೇ ಭಾಷಾ ಛಾಪು ಮೂಡಿಸಿವೆ.

ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಪದ್ಧತಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೊಡವ ಮತ್ತು ಗೌಡ ಜಾತಿಗಳ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ 'ಐನ್‌ಮನೆ'ಗಳಿವೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಇವೆ. ಕೆಲವು ಅವಿಭಕ್ತ ಇದ್ದರೆ ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳು ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದ ಕೊಡಗಿನ ಸಮಾಜ ಪಿತೃ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯತ್ತ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಳುತ್ತಿವೆ.

ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯಿದ್ದ ಕೊಡವ ಕುಟುಂಬಗಳೂ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ್ಯತೆಗೆ ಹೊರಳುತ್ತಿವೆ. ಮೇಲ್‌ಸ್ತರದ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಳೇಗಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಬಾಂಧವ್ಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರು, ದಲಿತರು, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ಥಾನ ಕೆಳಸ್ಥರದ್ದೂ ಹಾಗೂ ತಾರತಮ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ.

<u>ಸಾಕ್ಷರತೆ</u>

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ ಸಾಕ್ಷರತೆ ೮೨.೬೧%, ಎಸ್.ಟಿ. ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಶೇ.೫೩.೯೪ಳ ಇದ್ದು ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾಲು ಶೇ.೪೨.೫, ಪುರುಷರ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಶೇ.೫೭.೫. ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮೆಟ್ಟಿಲೇರುವ ಮೊದಲೇ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ತೊರೆಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಧಿಕವಿದೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಸಾಧನೆಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ ಗುರಿ ಶೇ.೮೫ ಆದರೆ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಶೇ.೨.೩೯ ಕಡಿಮೆ. ಸಾಕ್ಷರತೆ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಇತರೆ ಎರಡು ತಾಲೂಕುಗಳ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕಿನದು ಕಡಿಮೆ. ಶೇ.೭೯.೬೨ ಇರುವ ಈ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಸಾಕ್ಷರತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದೆ ಇದೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಾಕ್ಷರತೆಯೂ ಕೂಡ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಶಾಲೆ ಬಿಡುವವರ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ.೨೨.೨ ಇದ್ದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಟಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ.೧೧.೬. ೮ ಮತ್ತು ೯ ನೆಯ ತರಗತಿ– ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುವ ಎಸ್.ಟಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಕಡಿಮೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ವಿರಾಜಪೇಟೆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ತೊಡಗಿಸುವಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದಿದೆ.[೩೦]

ಆರೋಗ್ಯ ಸೂಚಕ

ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸೂಚಕದ ವರದಿಯು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಕೊಡಗಿನ ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಎರವ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ಒಳಗೊಂಡು ಬಹುತೇಕ ಸಮುದಾಯಗಳ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಲವು ಖಾಯಿಲೆಗಳಿಂದ ಬಾಧಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತೀವ್ರವಾಗಿರುವ ಅಪೌಷ್ಠಿಕತೆ, ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ರಕ್ತಹೀನತೆ, ರಕ್ತದೊತ್ತಡದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ. ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ, ಬೇಟೆ ನಿಷೇಧ, ಕಡಿಮೆ ಆದಾಯಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಸರ್ಕಾರ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಪೌಷ್ಠಿಕ ಆಹಾರದ ವಿಶೇಷ ಯೋಜನೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಸಾಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ತರುವ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ದುಡಿಯುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಕೂಲಿಯಿಲ್ಲದೇ ಬಡತನದಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಶಿಶುಮರಣ ಹಾಗೂ ಬಾಣಂತಿಯ/ಗರ್ಭಿಣಿಯರ ಮರಣಗಳ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಅಧಿಕ ಎಂಬುದನ್ನು ವರದಿಗಳು ತಿಳಿಸಿವೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಹೆರಿಗೆ ಸಾವುಗಳು ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗಿಂತ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು. ಶೇ.೪೨. ಸಂಭವಿಸುವ ಶಿಶುಮರಣದಲ್ಲಿ ೧/೨ ದಷ್ಟು ಆದಿವಾಸಿಗಳದ್ದೇ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ೧/೩ ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಉಸಿರಾಟದ ತೊಂದರೆ ಮತ್ತು ನೆತ್ತರ ನಂಜಿನಿಂದ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುತ್ತವೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವರದಿಯಿಂದ (೨೦೧೪) ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಮನೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವವರು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಉಳಿದಂತೆ ತಮ್ಮದಲ್ಲದ ಲೈನ್ ಮುಂತಾದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರು. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಶೇ.೮೦ ರಷ್ಟು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಶೌಚಾಲಯ ಸೌಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಸಿರೋಸಿಸ್ ಮತ್ತು ಲಿವರ್ ವೈಫಲ್ಯದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಾರೆ.

ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಸುಸಜ್ಜಿತ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಕೊರತೆಯಿದ್ದು, ಇರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿಷ ಜಂತುಗಳ ಕಡಿತ, ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ಧಾಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾದಾಗ ತುರ್ತು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುವುದು ದುಸ್ತರ. ಕುಡಿತದ ವಿಪರೀತ ಚಟ, ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ಹದಗೆಡುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣ. ಬಹಳಷ್ಟು ಆದಿವಾಸಿಗಳು 'ಖಾಯಿಲೆಯು ಬರುವುದೇ ಹೊರಗಿನಿಂದ ದೇಹದೊಳಗಿನಿಂದಲ್ಲ' ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹದಗೆಡಿಸಿದೆ. ಖಾಸಗಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ದುಬಾರಿಯಾಗಿರುವುದು ಇರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇರುವ ಅಡ್ಡಿ. [೨]

ಪ್ರಮುಖ ಹಬ್ಬಗಳು

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಬ್ಬಗಳೆಂದರೆ ಹುತ್ತರಿ ಹಬ್ಬ, ಕೈಲ್ ಮೂರ್ತ–ಕೈಲ್ ಪೋಳ್ದ್. ಇವು ಕೃಷಿ ಸಂಬಂಧಿತ ಹಬ್ಬಗಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಮುಖ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯವಾದ ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಯರವರು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ದುಡಿಯುವ ಸಮುದಾಯದವರು 'ಕುಂಡೆಹಬ್ಬ'ವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಯಜಮಾನ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಶೋಷಣೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾದ ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರತಿರೋಧ. ಕಾವೇರಿ ಜಾತ್ರೆ ಸಹ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮ್ಮಿಲನ.

ಪ್ರಕೃತಿ ಆರಾಧನೆ

ಕೊಡಗಿನ ಬಹುತೇಕ ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಪ್ರಕೃತಿ, ಬಂಡೆಗಲ್ಲುಗಳು, ಮರಗಳು, ನದಿಗಳು, ತೊರೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಪದ್ಧತಿ. ಈ ದೇವರು, ದೈವಗಳಿಗೆ ಹಂದಿ, ಕೋಳಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಲಿ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಪೂಜಿಸಲಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಡುಗೆ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿ ದೇವರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಅರ್ಪಿಸಲಾಗುವುದು. ಕೆಲವರು ಮಾದಕ ಪಾನೀಯವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದುಂಟು. ಈಗ ಇವುಗಳೊಟ್ಟಿಗೆ ವೈಧಿಕ ಆರಾಧನೆಯ ವಿಧಾನಗಳು, ದೇವರುಗಳು ಪ್ರಧಾನ ವಾಹಿನಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಂಡಿವೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗಣೇಶ, ದಸರಾ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನೂ ವಿಜೃಂಬಿತವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗು ದಸರಾವನ್ನು ಸರಕಾರದ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.[37]

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳ ತಾಣವಾಗಿ, ಪ್ರಾಕೃತಿಕವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನತೆ, ಅನನ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ನಿಸರ್ಗ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ನಡುವಿನ ಸಮನ್ವಯದ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಇದ್ದ ಕೊಡಗು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಬಂಧಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಸಮಾಜದ ವಿಕಸನದ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯೂ ಕೂಡ. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಇಲ್ಲಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿ, ದಟ್ಟ, ದುರ್ಗಮ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಸಮುದಾಯಗಳು. ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳಿಗೂ ಒಳಗಾಗಿವೆ. ದೇಸೀಯ ಮತ್ತು ಪರದೇಸೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಆಳ್ವಿಕೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಕರ, ಸಂಘರ್ಷಗಳ ನಡುವೆಯೂ ತಮ್ಮತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋರಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಶ್ರೀಮಂತ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು, ವೈವಿಧ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಗಿಡ, ಮರ, ನದಿ, ಝರಿಗಳು, ಜೀವ ಸಂಕುಲ ಒಟ್ಟಾರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಇದರ ರುವಾರಿ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಂತರ ನಮ್ಮದೇ ಪ್ರಭುತ್ವದಡಿ ಇಲ್ಲಿನ ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಬಂದಿದೆ, ಪ್ರಗತಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ತಮ್ಮದೇನನ್ನೋ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಕಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿವೆ. ವಿಶಾಲ, ಬಲಿಷ್ಠ ಭಾರತದ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕಾಣದ ಈ ತೊಳಲಾಟದ ಕುರಿತು ವಿವರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಅಗತ್ಯವಾದುದು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡಗಿನ ಆರ್ಥಿಕತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಐತಿಹಾಸಿಕತೆಗಳ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಅವಲೋಕನಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವಿದೆ.

ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ವಿಕಿಪೀಡಿಯಾ ಗೂಗಲ್‌ನಿಂದ –'ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳು'
https://en.m.wikipedia.org/wiki/Western_Ghats
೨. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರು ಎಂ.. ಸಮಗ್ರ ಕಾವ್ಯ, ೧೯೮೭
೩. Lt. Oknor. Memoir of the coorg survey
೪. ಸೂರ್ಯನಾಥ ಕಾಮತ್ ಡಾ. ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು, ಕೊಡಗು ಗೆಜೆಟಿಯರ್– ೧೯೯೨
೫. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಡಿ.ಎನ್: ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ ಪುಟ–೬, ೨೦೧೪
೬. ಸೂರ್ಯನಾಥ ಕಾಮತ್ ಡಾ. –೧೯೯೨ ಪುಟ–೬
೭. ಅದೇ. ಪುಟ–೧೭.
೮. ಬಾರನ್ ವೊನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟಿಡ್ ಡಾ. `Racial history of Mysore' ಕೃತಿಯ ಮುನ್ನುಡಿ. ಪುಟ–೭
೯. ಸೂರ್ಯನಾಥ್ ಕಾಮತ್ ಡಾ ಕೊಡಗು–ಕರ್ನಾಟಕ ಗೆಜೆಟ್–೧೯೯೨,
೧೦. ಸೂರ್ಯನಾಥ್ ಕಾಮತ್ ಡಾ. (ಸಂ) ಕೊಡಗು ಗೆಜೆಟಿಯರ್
೧೧. ಅದೇ. ಪುಟ –
೧೨. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಕೆ. ಕೆ. : ಆರ್ಕಿಯಾಲಜಿ ಆಫ್ ಕೂರ್ಗ್, ಮೈಸೂರ್ ೧೯೭೮
೧೩. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಡಿ.ಎನ್.: ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ ಪುಟ–೨೪ ಅದೇ. ಪ್ರಕಾಶನ
೧೪. ತಂಬಂಡ ವಿಜಯ ಪೂಣಚ್ಚ ಡಾ. ಆಧುನಿಕ ಕೊಡಗು ಪುಟ–೧೭–೧೮ ೨೦೧೪
೧೫. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಡಿ.ಎನ್: ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ ಪುಟ–೧
೧೬. ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ ಇ. ಕೊಡಗು ವಿವರಣೆ: ಪುಟ–೧, ೨೦೦೫
೧೭. ಹೆಬ್ಬಾಲೆ ಕೆ ನಾಗೇಶ್ ಡಾ. ಕೊಡವ ಪರಂಪರೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪದಕೋಶ ಪುಟ–೩ ೨೦೧೮.
೧೮. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಡಿ.ಎನ್: ಕೊಡಗು ಇತಿಹಾಸ–ಪುಟ–೪೭. ೨೦೧೪
೧೯. ಜನಗಣತಿ ೨೦೧೧,
೨೦. ಅದೇ
೨೧. ೨೦೧೧ ರ ಜನಗಣತಿ ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕ ವರದಿ.
೨೨. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾಡಳಿತದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ನೋಟ ೨೦೧೭–೧೮
೨೩. ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ ಇ. 'ಕೊಡಗು ವಿವರಣೆ', ಪುಟ–೨೬
೨೪. ೨೦೧೧ ಜನಗಣತಿ, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವರದಿ ಆಧರಿಸಿ

೨೫. ೨೦೧೧ ರ ಕೃಷಿ ಗಣತಿಯ ವರದಿ

೨೬. ಅದೇ ೨೦೧೧ ರ ಕೃಷಿ ಗಣತಿಯ ವರದಿ

೨೭. ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಾಂಕ –ಜಿ.ಒ.ಡಿ.ಪಿ. ವರದಿ

೨೮. ಅದೇ.

೨೯. ಕೊಡಗು, ಕರ್ನಾಟಕ ಗೆಜೆಯರ್, ಮತ್ತಿತರೆ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿನ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು

೩೦. ಹ್ಯೂಮನ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಟ್ರೈಬಲ್ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಇನ್ ಕೂರ್ಗ್ ಅಂಡ್ ಇಟ್ಸ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನಲ್ ಲಿಂಕೇಜ್. ಲೇಖಕರು: ಶಾಮ್ ಎನ್.ಕಶ್ಯಪ್, ಚಂದ್ರಿಕಾ, ಮಾರ್ಚ್ ೨೦೧೭

೩೧. ಅದೇ.

* * *

ಅಧ್ಯಾಯ ೩

ಅರಣ್ಯ, ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಅರಣ್ಯ, ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವ ಈ ಮೂರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಘಟಕವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಒಂದೊಕ್ಕೊಂದು ಬೆಸೆದುಕೊಂಡ, ಸಾವಯವ ಸಂಬಂಧ ಉಳ್ಳವುಗಳಾಗಿವೆ. ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನಿಸರ್ಗ ಸಂಬಂಧಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಭುತ್ವ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸುವ ಹಾಗೂ ಇವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ನೇತೃತ್ವವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಗಮ ತನ್ನ ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ್ದರೆ ಸಮಾಜ ನಿಯಂತ್ರಕ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದಲೇ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಕೊಂಡಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಂಘರ್ಷಿಸುತ್ತಾ, ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಜನಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಜನತೆಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ಭಿನ್ನತೆಗಳಿವೆಯೇ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಕಾಸದೊಂದಿಗೆ ಮಾನವನ ಉಗಮ ಮತ್ತು ನಾಗರೀಕತೆಯ ವಿಕಾಸ ಬೆಸೆದು ಕೊಂಡಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಜೀವ ಕೇಂದ್ರ. ಅಪಾರ ಜೀವ ವೈವಿದ್ಯತೆಗೆ ಜೀವ ನೀಡಿ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಒಡಲಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಲಿಸಿ, ಪೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಸರ್ಗದೊಂದಿಗೆ ಸದಾ ಅನುಸಂಧಾನ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಪಾರ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಸರ್ಗದೊಂದಿಗೆ ಸಹ ಬಾಳ್ವೆ ಮತ್ತು ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇತರ ಜೀವ ಸಂಕುಲಗಳಿಗಿಂತ ವೇಗದ ನೆಗೆತ ಸಾಧಿಸಿದವರು. ಇವೆಲ್ಲ ಅವರ ಜೀವನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತ ಆಗುತ್ತವೆ.

ಸಮಾಜ ಹಲವು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಹಲವು ಸಂಕೀರ್ಣ ಹಂತಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಾಗರೀಕತೆ ಆಧುನಿಕವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅದರ ಫಲಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದಿಸಲೂ ಆಗದ ಸ್ಥಿತಿ.

ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹಲವಾರು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳನ್ನು ಕಂಡಿವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆ ನಂತರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕು ಸಂರಕ್ಷಿತವಲ್ಲ. ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಕಾನೂನುಗಳು ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ೨೧ ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಂತೂ ಅತ್ಯಂತ ತ್ವೇಷಮಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅರಣ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಅವಿನಾವಭಾವ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿ ಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂದಿಗ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿಬೇಕಿದೆ.

ಅರಣ್ಯಗಳು

ಇಡೀ ಭೂಮಂಡಲ ಕಾಡು ಹಾಗೂ ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವಾಗ ವಿಕಸನದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾನವನು ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಭಾಗ ಆಗಿದ್ದ ನೆಲ, ಜಲಗಳು ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ತಾಣ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡ ಜೀವ ಜಗತ್ತಿನ ಪಯಣ ಒಂದು ಮಹಾ ಸಂಕಥನ.

ಎಲ್ಲಾ ವಿಕಸನಗಳಿಗೂ ಅರಣ್ಯ ಮೂಲ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಚಲನೆಯ ಸೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಆಧುನಿಕತೆ ಬೆಳೆದು ಮತ್ತಷ್ಟೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಆದಿಮಾನವ, ಯಂತ್ರಮಾನವ, ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯ ಧಾವಂತ ಇರುವಾಗಲೂ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾಡಿನ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅದೆಷ್ಟೋ ಕಡಿದುಕೊಂಡವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೂ ಮತ್ತೆ ಅದೆಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಸಂಬಂಧ ಹೃದ್ಗೋಚರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ದಣಿದ ಮನಸ್ಸು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುವಾಗ ತನಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಾಡಿನತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿಯೇ ಬಿಡುವ ಧ್ಯಾನಸ್ಥ ಸ್ಥಿತಿ. ಬೇಡವೆಂದರೂ ಬೀಸುವ ತಂಗಾಳಿ, ಹೊತ್ತು ತರುವ ಜೀವದುಸಿರು ಇವುಗಳನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿರಿಸಿರುವುದೇ ಅರಣ್ಯದ ಅಗಾಧತೆಯ ಅವಲಂಬನೆಗೆ ಒಂದು ಜ್ವಲಂತ ಉದಾಹರಣೆ.

ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ

ನಾಗರಿಕತೆಯ ವಿಕಸನದ ಪ್ರತಿ ಹಂತಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಕಾಡಿಗೆ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಕಾಡಿನೊಳಗೊಂದು ಗೂಡು, ಅದೇ ನಾಡಾಗುವಾಗ, ಅಂತಹ ರೂಪಾಂತರಗಳು ಏನೇ ವಿಭಿನ್ನ ಇದ್ದರೂ ಮೂಲ ನೆಲೆ ಕಾಡು. ಮಾನವ ಮತ್ತು ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಇಂತಹ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಅದು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆ, ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆತಲಾಂತರಗಳಿಂದ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಆರಾಧನೆ, ಗೌರವಗಳಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಳಹದಿ ಇರುವುದನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಚಿಂತಕರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೂ ಅರಣ್ಯದೊಂದಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಜೈವಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಇವೆ. ವೈಶಿಷ್ಟತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆದಿವೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕು ಭವಿಷ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುವಾಗ ನೆಲೆಯಾದ ಅರಣ್ಯ ನಿಸರ್ಗದ ಸಂಬಂಧ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯತ್ತ ಹೊರಳು ನೋಟ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಅರಣ್ಯವು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ. ನಮ್ಮ ಜಾನಪದದ ಒಡಲು ಕಾಡು–ಮೇಡುಗಳಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಸಮೃದ್ಧವೂ ಆಗಿದೆ. ಹಲವು ನೀತಿಕಥೆಗಳಿಗೆ ಮರ–ಬಳ್ಳಿಗಳು ಕಾಡು

ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಂಕೇತಗಳಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ಅರಿವನ್ನು ಪಸರಿಸಿವೆ. ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳು ಕಲ್ಪನೆಯ ಕ್ಷಿತಿಜವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನೆಲುಬಿನಂತೆ ನಿಂತಿದೆ.

'ಮಾನವ ಜೀವಿ ಮತ್ತು ನಿಸರ್ಗದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜವೂ, ಸೌಹಾರ್ದವೂ ಆಗಿರುವುದು ಭಾರತೀಯ ಪಾರಂಪರಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಖ್ಯಾತ ಇತಿಹಾಸ ತಜ್ಞೆ ಪ್ರೊ.ರೋಮಿಲಾ ಥಾಪರ್.[೨] (ಅದೇ ಲೇಖನ) 'ಅರಣ್ಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸರಳ ಕೃಷಿ, ಬೇಟೆಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹ ಇವುಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಗಳು ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕ ಬೇಡಿಕೆಯ ಒತ್ತಡ ಇಲ್ಲದಂತೆ ತಾವಾಗಿಯೇ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ' ಅವರು. ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅರಣ್ಯಗಳು ಮಾನವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿವೆ, ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ.[೨] ನಿಸರ್ಗ ಜಡವಲ್ಲ, ಬದಲಾವಣೆಯ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಮಾನವ ಸಮಾಜ ಬೆಳೆದಿದೆ.

ಕಾಡಿನಿಂದ ಮಾನವನ ನಿರ್ಗಮನ ಏಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಜೀವಿ ಆಗಲಿ, ವನ್ಯಮೃಗಗಳೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ಸುಭಿಕ್ಷ, ಸುರಕ್ಷಿತ ತಾಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ನಡೆದಿವೆ. ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆದ ಬದಲಾವಣೆ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುವಲ್ಲಿ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪರಿಸರವೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮಾನವ ಮೂಲ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದು ನಿರ್ಧಿಷ್ಟ ಪಾರಿಸಾರಿಕ ವಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವು.ದುಡಿಮೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು.ಮಾನವನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಇವು ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟುಗಳು.ತಮಿಳಿನ 'ಸಂಗಂ' ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ-ಬದುಕಿನ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಸುತ್ತುವರಿದ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ ೫ ರೀತಿಯ ಭೂ ವಲಯಗಳವನ್ನು ಅದು ವಿಂಗಡಿಸಿದೆ. ೧. ಕಡಲ ತೀರ ೨. ತೇವದ ಭೂಮಿ ೩. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳು ೪. ಒಣ ವಲಯ ೫. ಬೆಟ್ಟದ ಹಿಂಭಾಗ. ಇವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಿನ್ನತೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯ.

- ಕಡಲ ತೀರದಲ್ಲಿ- ಮೀನುಗಾರಿಕೆ, ಉಪ್ಪು ತಯಾರಿಕೆ
- ತೇವದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ – ಕೃಷಿ
- ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ – ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ ಇತ್ಯಾದಿ
- ಒಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ – ಜಾನುವಾರು ತರಬೇತಿ
- ಬೆಟ್ಟದ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ- ಬೇಟೆ, ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆ

'ಮಾನವ ಸಮುದಾಯ ಒಂದೆಡೆ ನೆಲೆ ನಿಂತುದು ಗ್ರಾಮಗಳ ಉದಯಕ್ಕೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ.ಇದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದು ಬಯಲುಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಆಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ, ವಿಭಿನ್ನತೆ ಹಾಗೂ ಸಂವಾದ-ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಕೂಡ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾರ್ಹ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು'.[೩]

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಜಾನಪದದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ವೃಕ್ಷಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದವರು.ಪ್ರತಿ ಸಮುದಾಯ, ಕುಲಗಳು ಒಂದೊಂದು ಮರವನ್ನು ತನ್ನ ಗುರುತಿನ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಆರಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ.

ಅರೆತಹ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲೂ ಆ ವೃಕ್ಷದ ಬಹುಮುಖಿ ಬಳಕೆ, ಕಾಡು ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಪಾರಿಸಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿ, ಅದರ ಔಷಧಿಯ ಗುಣದ ಪರಿಗಣನೆಯಂತಹ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡಿರುವ ಬಹುತೇಕ ಕೃಷಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳು ಆ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು, ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಂಟನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಹಾಗೇ ವರುಷದಲ್ಲೊಮ್ಮೆ 'ವನಭೋಜನ'ದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆಚರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಅರಣ್ಯದ ನಂಟನ್ನು ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮವಾಸಿಗಳು ಪಾರಂಪಾರಿಕ ನೆನಪನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅರಣ್ಯಗಳು ಮಾನವನ ಶಕ್ತಿಯುತ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಡಿಪಾಯವೂ ಆಗಿವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾಷೆ, ಕಲೆ, ಧಾರ್ಮಿಕತೆ, ಇತಿಹಾಸ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಅನುಭೋಗದ ತಾಣವಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಅವರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಚಿಂತನೆಯ ಲೋಕವದು.

'ಈಗಲೂ ಅನೇಕ ಸಮುದಾಯಗಳೂ, ಗ್ರಾಮದ ಜನರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲು, ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಮರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಶ್ವದ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅರಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗಗಳು ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. 'ಆಫ್ರಿಕಾದ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾಣಗಳು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಗಳು, ಮರಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿವೆ. ಅರಣ್ಯ–ಮರಗಳು ಭೂಮಿ ಆಕಾಶವನ್ನು ಬೆಸೆಯುವ, ಅರಿಯದ ನಿಗೂಢ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಎಳೆಸುವ ಕೊಂಡಿಗಳು. ಪಶ್ಚಿಮ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಕಾಡುಗಳು ಅನೇಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳ ಕೇಂದ್ರ. 'ಅರಬ್ರೆ ಮತ್ತು ಪಾಲಬ್ರೆ' ಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಸಭೆಗಳ ತಾಣಗಳೂ ಕೂಡ. ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯಿತಿಕೆ ಮಾತುಕತೆಗಳು, ಹಿರಿಯರ ಸಂವಾದಗಳು ಮರದ ಕೆಳಗಡೆಯಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಮದ್ಯ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಕ್ಯೂಬಂಗ್ಯೂ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯ ಮಗುವೊಂದು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಮರವೊಂದನ್ನು ನೆಡುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಾದರೆ ಶೀಘ್ರ ಬೆಳೆಯುವ ಮರದ ಸಸಿಯನ್ನು ನೆಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಗಿಡದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಂಟಿತವಾದರೆ ಆ ಮಗುವಿನ ಆರೋಗ್ಯ, ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ, ನಿವಾರಕನನ್ನು ಕರೆದು ತರುತ್ತಾರೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯವಾದರೆ ಮರದ ಬಳಿ ಕರೆ ತಂದು ಆರಾಧಿಸುವರು. ಆ ನೆಟ್ಟ ಮರವು ಹಣ್ಣು ಬಿಡ ತೊಡಗಿದರೆ ಬೆಳೆದ ಮಗ ಅಥವಾ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುವರು. ಸಾವು ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಅವರ ಆತ್ಮವು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದ ಮರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.'

'ಅರಣ್ಯಕ್ಕೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕ್ಕೂ ನಂಟು ಸಹ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಬುದ್ಧನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾದುದು ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರಳಿಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ನಾಲ್ಕು ಸತ್ಯಗಳ ದರ್ಶನ ತೋರಿದ. ಕಾಡುಗಳು ಜೀವನದ ತೊಟ್ಟಿಲು ಮತ್ತು ಅವು ಅತಿಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಎಂದು ಚೀನಾದ ಯುನಾನ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ದಯಿ ಜನತೆ ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಪವಾಡಗಳಿಗೆ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಏಕಾಂತದ, ಜಾಗೃತಿ ಹುಡುಕಾಟದ ನೆಲೆಗಳಾಗಿ, ಆದಿಮ ಚರ್ಚ್, ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಮೂಲಗಳನ್ನಾಗಿ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೆಲೆಗಳು ಎಂದು ಯುರೋಪಿಯನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪರಿಣಿಸುತ್ತದೆ. ಯುರೋಪಿನ ಮೊದಲ ದೇವಾಲಯಗಳು ಅರಣ್ಯ ತೋಪುಗಳು. ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧಗಳು ಟರ್ಕಿಶ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಇಸ್ಲಾಂ ಮತಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿತವಾದ ನಂತರ ಟರ್ಕಿ ದೇಶದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ದೊರೆಯಿತು. ಪ್ರವಾದಿ ಮಹ್ಮದ್ ಒಳ್ಳೆಯ ಮುಸ್ಲಿಮನನ್ನು ತಾಳೆ ಮರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರು. ಹಾಗೂ ಅಂತಹ ಮರವನ್ನು ನೆಟ್ಟರೆ ಅದೇ ತನಗೆ ನೀಡುವ ಭಿಕ್ಷೆ ಎಂದು ಭೋಧಿಸಿದರು.' [೪]

ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ

ಭಾರತದ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ, ವೃಕ್ಷ, ಮತ್ತು ಮೂಲಿಕೆಗಳ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಇವೆ. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯವೃಕ್ಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಪಾಣಿನಿಯ (ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೬–೪ ನೆಯ ಶತಮಾನ) ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಅರಣ್ಯ ವೃಕ್ಷಗಳು, ಅರಣ್ಯಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಇದೆ. ಪಾಣಿನಿ, ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಅರಣ್ಯಗಳಾದ ಪುರಾಗವನ, ಮಿಸ್ರಕ ವನ ಮತ್ತು ಉದ್ಯಾನಗಳಾದ ಅಮರವನ, ಖದಿರವನ, ಇಕ್ಷುವನ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಅರಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಣಿನಿಗಿಂತ ಹಿಂದೆಯೂ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಜ್ಞಾನವಿತ್ತು ಎಂದು ಮುಜುಂದಾರ್ ರಂತಹ (೧೯೪೬) ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಾದ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತಗಳಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷಗಳ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯಗಳ ವರ್ಣನೆ ಹೇರಳವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಬೌದ್ಧ ಮತ್ತು ಜೈನ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳೇನೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಕೌಟಿಲ್ಯ ತನ್ನ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಅರಣ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ರೂಪುರೇಷೆಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯೋತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೌಟಿಲ್ಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಅಂದು ಅರಣ್ಯಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆಂದೇ ಒಬ್ಬ ರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು 'ಕುಪ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈತ ಅಂದಿನ ಅರಣ್ಯ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿದ್ದ, ಈತನ ಕೆಲಸ ಅರಣ್ಯಗಳಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಅರಣ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ನೀಡುವುದೂ ಆಗಿತ್ತು. ಕುಪ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರಲು ಅನೇಕ ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಕರಿದ್ದರು.

ಹಡಗುಗಳು, ಮನೆಗಳು, ರಥಗಳು, ವ್ಯವಸಾಯದ ಉಪಕರಣಗಳು ಮುಂತಾದುವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಯಾವ ಯಾವ ಮರಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಬಾಳಿಕೆ ಬರುವಂಥವುಗಳು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪರಿಜ್ಞಾನವಿತ್ತು. ಶುಕ್ರ ನೀತಿಸಾರದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬರುತ್ತದೆ.ಅರಣ್ಯಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೆ ವನಸ್ಪತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಕೋವಿದನಾದ ಒಬ್ಬ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ. ಆತ ಅರಣ್ಯಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಆರು ಯೋಜನ ಸುತ್ತಳತೆಯುಳ್ಳ ಎಲ್ಲ ಅರಣ್ಯಗಳೂ ಒಂದೊಂದು ರಾಜಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮವಿತ್ತು. ಸುಮಂತ್ರ (ಅರ್ಥ ಸಚಿವ) ರಾಜನಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಅರಣ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ರಾಜಮಾರ್ಗಗಳು, ವ್ಯವಸಾಯ ಯೋಗ್ಯ ಭೂಮಿ ಇವುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಉಪಯುಕ್ತ ಮರಗಳನ್ನೇ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಲು, ಬೆಳೆಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಸ್ಯಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಜ್ಞಾನ, ಪರಿಶ್ರಮಗಳಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿರುವುದು ಗುರುತಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ' [೫]

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವೇದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಆದಿಮ ಜಾನಪದದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮಹಾ ಕಾವ್ಯಗಳು, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆ, ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೂ ಅರಣ್ಯಗಳು ನೆಲೆಯಾಗಿವೆ. ಬಹುತೇಕ ವಿಶ್ವದ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ನೂರಾರು ಸಂಗತಿಗಳು ಇವೆ. ಇವು ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಜೊತೆಗಿನ ನಂಟಿನ ಹಾಗೂ ಬದುಕಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿರುವುದರ ಉದಾಹರಣೆಗಳು. ಕಾಡು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು, ನಾವು ಕಾಡಿನ ವನ್ಯ ಜೀವಿಗಳ ಒಂದು ಭಾಗ ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಅರಣ್ಯ ಕೆಲವರ ಸ್ವತ್ತು ಎಂಬ ಯಜಮಾನಿಕೆ, ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯಾದಾಗ ಒಂದು ಗುಂಪು ಅಥವಾ ಅವರು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಪ್ರಭುತ್ವ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಪರಿಭಾವಿಸಿದ ರೀತಿ, ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಬಗೆ ಇತಿಹಾಸದ ಅನೇಕ ದುರಂತಗಳಿಗೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿತು.

ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಿಡಿತ ಒಡೆತನದ, ಕಥನವೂ ಆಗಿರುವ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮತ್ತು ಸೀತೆಯರನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ದೂರಗೊಳಿಸಲು ಅವರನ್ನು ದೂಡುವುದು ಕಾಡಿನತ್ತ. 'ದುಶ್ಯಂತನು ಶಾಕುಂತಲೆಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದು ದಟ್ಟ ಅಡವಿಯಲ್ಲೇ. ಬೇಟೆಗೆಂದು ತನ್ನ ಪರಿವಾರದ ಒಂದು ತುಕಡಿಯೊಂದಿಗೆ ದುಶ್ಯಂತ ನುಗ್ಗಿದ್ದು ಕಾಡಿಗೆ. ಬೇಟೆಯಾಡುವಾಗ ಎದುರಾದ ಎಲ್ಲ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತ ಗಿಡ–ಮರಗಳನ್ನು ಕೆಡಹುತ್ತ ಹಾನಿಮಾಡುತ್ತಾ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ಸಾಗಿದ ಘಟನೆಯು ಗ್ರಾಮದ ಜನ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಿಸರ್ಗದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಬಲದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದು, ಗ್ರಾಮ ಕಟ್ಟಿ, ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೇ ಪಾಂಡವರು ತಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿ, ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು 'ಅಗ್ನಿದೇವ' ಪ್ರದೇಶ ಒದಗಿಸಿದ್ದು ಕಾಂಡವ (ಕಾಡಿನ) ದಹನದ ಮೂಲಕ'.[೬]

ಇಂತಹ ಕಾಡಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಪ್ರವೇಶವು ಸಮೃದ್ಧ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಿತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಿತು, ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿಸಿತು. ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದಾಗ ಸುಟ್ಟಿದ್ದು ಕೇವಲ ಕಾಡಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು, ಚಂಡಾಲರನ್ನು, ದಸ್ಯುಗಳನ್ನು. ಈ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಕೀಳು–ಮ್ಲೇಚ್ಛರು ಎಂದು ಭಾವವಿಸಿದ್ದ ಜನರನ್ನು, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿ ಕಾಡಿಗೆ ಅಟ್ಟಿತ್ತು. ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಸೀತೆಯರು, ಪಾಂಡವರು ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಲು ತೆರಳಿದ್ದು ಕಾಡುಗಳಿಗೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಾಡು ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ದುರಂಹಕಾರ, ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ, ಅಧಿಪತ್ಯ ಸಾಧನೆಗೆ, ಬಹಿಷ್ಕಾರ, ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವ ಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಹೊಸ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು ತರುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಕುರಿತಂತೆ ಹಿರಿಯ ಸಂಶೋಧಕರಾದ ಡಿ.ಡಿ.ಕೋಸಾಂಬಿಯವರು ಹೀಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.

'ಸ್ವತಃ ಅಶೋಕನೇ ಸಸ್ಯಾಹಾರದ ಸೇವನೆಗೆ ಮಾದರಿಯಾದ. ಯಜ್ಞವನ್ನು ಕಾನೂನಿನನ್ವಯ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು... ವನ್ಯಮೃಗಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಕೃಷಿಗೆ ನೆಲವನ್ನು ಹಸನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಡಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಒಂದು ಹುಚ್ಚು ಕಲ್ಪನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ನೆಲೆಸುನಾಡುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ಇದು ತೀರಾ

ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಕ್ರಮವಾಗಿತ್ತು. ತೀರಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವರೂಪದ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಂತರ ಪ್ರಕ್ಷೇಪಗಳಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಹೇಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಭೀಷ್ಮ ಕಾಡನ್ನು ಸುಡುವುದು ಮಹಾಪಾಪ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಪಾಂಡವ ನಾಯಕರು ಕೃಷ್ಣನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈಗ ದೆಹಲಿಯಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಡನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಸನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಲಹೆ ಅಸಂಗತ ಹಾಗೂ ಅಸಂಬದ್ಧವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರರ್ಥ ಪುರಾತನ ವೈದಿಕ ಆರ್ಯರ ಬದುಕಿನ ಕ್ರಮವು ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳಿ ಹೋಗಲಾರದಷ್ಟು ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಈಗ ಈ ಸಮಾಜವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ, ಕೃಷಿಯಾಧಾರಿತ ಆಹಾರೋತ್ಪಾದನೆ ಸಮಾಜವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಪಶುಸಂಗೋಪನ ಸಮಾಜದ ಅನಾಗರಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಸಂಗತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು.[2] (ಕೋಸಾಂಬಿ ಡಿ ಡಿ:).

ಹೀಗೆ ಆದಿಮೂಲದಿಂದ ಚಲಿಸಿದ ಮಾನವ ತನ್ನ ನೆಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದು ಅರಣ್ಯದೊಳಗಿನಿಂದ. ಅರಣ್ಯದಿಂದ ದೂರ ಸರಿದರೂ ಅದರ ನಂಟು, ನೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲಾಗದಿರುವುದು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ. ನಾಗರೀಕತೆಯ ಮುನ್ನಡೆ, ಆಧುನಿಕತೆಯತ್ತ ನಡಿಗೆಯೆಂಬುದು ಮೂಲ ನೆಲೆಯಿಂದ, ಕಾಡಿನಿಂದ ದೂರ, ದೂರ ಸರಿಯುವುದು, ಎಷ್ಟು ದೂರ ಸರಿದಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಮುನ್ನಡೆಯ ಅಳತೆಗೋಲಾಗುವುದು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ 'ದೂರ' ಎಷ್ಟೇ ಆದರೂ 'ಮೂಲ'ದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಲು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದು ಆಧುನಿಕ ಪಾರಿಸಾರಿಕ ಅವಲಂಬನೆ ಮತ್ತು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ವೇದ್ಯ.

ಕಾಡ ಹೊಕ್ಕ ದುಶ್ಯಂತ ಹಾಗೂ ಆತನ ಪರಿವಾರ ಅಲ್ಲಿಯ ಜೀವ ಸಂಕುಲದ ಮೇಲೆ ನಡೆಸುವ ಆಕ್ರಮಣ-ಧಾಳಿ ಅಂದಿನ ಪ್ರಭುತ್ವದ ದುರಂಹಕಾರಿತನಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ 'ಪುರುಷ' ಸಾಧಿಸಿದ ಮೇಲುಗೈಯ ಪ್ರದರ್ಶನವೂ ಕೂಡ. ಇಂತಹ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ತಮ್ಮ ಕನಿಷ್ಠ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿವೇಕದ ಬದಲು ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳವ ಧಾವಂತ ತೋರಿವೆ. ಮಾನವನ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಮುನ್ನಡೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮಗಳ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಬಳಕೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ಆಸ್ತಿ ತರುವ ಅಧಿಕಾರ, ಮತ್ತಷ್ಟೂ ಬೆಳೆಯುವ ದುರಾಸೆ, ಹುರಿಗಟ್ಟಿದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಬೇಲಿಯೊಳಗೆ ದುಡಿವ ಕೈಗಳ ದಮನ ತುತ್ತಿನ ಚೀಲವನ್ನು ದಂಡಿಸುವ ಬಲ ಅಹಂಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಸಿವೆ. ಇದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕ್ರೋಢಿಕರಣಗೊಂಡು ಹೊಸ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಭಾಷ್ಯ ಬರೆದಿದೆ.

ಈ 'ವನ' ಮತ್ತು 'ಕ್ಷೇತ್ರ' ಎಂಬುವುದು ನಾಗರೀಕತೆಯ ವಿಕಸನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಸಂಕೇತಗಳು. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿನ ಬದುಕು, ಅದು ಸೃಜಿಸಿದ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜ್ಞಾನ, ಮುಗ್ಧತೆ, ಸಹಜತೆ, ಸಾಮೂಹಿಕತೆ ಮತ್ತು ಕೌತುಕ, ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಸ್ವರೂಪ ನಿಸರ್ಗದಂತೆಯೇ ಸಹಜವೂ, ಸೌಂದರ್ಯವೂ, ಸಂಘರ್ಷವಿರುವಾಗಲೇ ಸೌಹಾರ್ದಯುತವೂ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ. ಇಲ್ಲಿ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಡುವ ಪರಿ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ನಿಸರ್ಗ ಸದಾ ನಳನಳಿಸುವ ತಾಣ ಆಗಿರಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ನಿಸರ್ಗದ ರಕ್ಷಣೆ, ಪಾಲನೆ, ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಪಾರಂಪರಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ನಿಸರ್ಗ ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯಾಗದೆ ಇರುವಾಗಿನ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರಭುತ್ವ ಈ ಮಿತಿ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿದೆ. ಪವನವೋ ಇದಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನ.ಅದು ಅತಿ ಸಹಜ, ಆದರೆ

ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ, ಅವ್ಯಕ್ತ, ನಿಗೂಢತೆಗಳ ತವರು. ಅರಿವಿಗೆ ಬಾರದ ಆಗಂತುಕ ವಿಷಯಗಳು ಅತ್ಯಧಿಕ. ಕಾಡು–ಮೃಗ, ವಿಷಜಂತುಗಳ ಆಗರ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಜನರೂ ಕೂಡ ವಿಭಿನ್ನ, ಒರಟು, ವಿಚಿತ್ರ, ಪರಕೀಯವೂ ಕೂಡ.[೮]

'ಗ್ರಾಮ' ಕಾಡಿನಿಂದ 'ಮುಂದೆ' ಚಲಿಸಿದ ಸಮುದಾಯಗಳ ನೆಲೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗತ ಬದುಕಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಒಂದು ಕ್ರಮವಿದೆ. ಹಸಿವ ನೀಗಲು ಆಧುನಿಕ ವಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಭೂಮಿ ಕೊಟ್ಟಷ್ಟು ಪಡೆದು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವ ಬದಲು ಅನಿಸಿಕೆ, ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಕಸುವಿನ ಛಲವಿದೆ. 'ಭೂಮಿ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಪೊರೆವ ತೊಟ್ಟಿಲು' ಎಂಬಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲುವ ಬದಲು ಮೆಟ್ಟುವ ಒಡೆಯನೆಂಬ ಮೇಲಿರಿಮೆ ಮೂಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಭೂಮಿಗಳಿಂದ ಮಾನವ ದೂರ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಬಳಸುವ ಜ್ಞಾನ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಒಂದು 'ವ್ಯವಸ್ಥೆ' ಅಲ್ಲಿದೆ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಮಾಡಬಾರದು, ಎಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ, ಏನೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಬಹುವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರದೇಶವು 'ನಾಗರೀಕತೆ'ಯಿಂದ, ಇಂತಹ ನಾಗರೀಕತೆಯು ಕೌಶಲ್ಯಗೊಳಿಸಿದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕಲೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ವೇದಗಳ ಉಗಮ, ವೈದಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪರಿಸರವೇ, ನೆಲೆ ಆಗಿದೆ. ಭೂಮಿ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು, ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ ಮುಂತಾದ ಕೃಷಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ.ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಜೀವನ ಕ್ರಮದ ಒಂದು ಆಡಳಿತ ಇಲ್ಲಿದೆ.[೯] ನಾಗರೀಕತೆಯ ವಿಕಸನದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯ. ನಿಸರ್ಗದ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಚಲಿಸುವುದು, ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಪಕ್ವವಾಗುವುದು, ಕೆಲವು ಅಲ್ಲೇ ನೆಲೆ ನಿಂತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಆಧರಿಸಿ ತೆವಳುವುದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ.

ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕಾಡುಗಳು, ನೀತಿಗಳು

ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕಾಡುಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಅವುಗಳ ಅವಲೋಕನವೂ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಅವಲೋಕಿಸಿದಂತೆ: 'ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೨೦೦೦ರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದ್ದ ದ್ರಾವಿಡ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಅರಣ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಗಾಢವಾದ ಅನುಸಂಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯರು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಕಡಿದು ದಟ್ಟ ಕಾನನದ ನಡುವೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದ ಕುರಿತು, ದಂಡಕಾರಣ್ಯ, ನಂದನವನ ಮತ್ತು ಕಾಂಡವ ವನದಂತಹವುಗಳ ಈ ಬಗೆಗೆ ಆಕರ್ಷಕ ವಿವರಗಳಿವೆ. ಅರಣ್ಯದ ನಡುವೆ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆಳುವವರ ಅಥವಾ ಜನರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಕಾಡುಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೬೦೦ ರಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಚೀನಾದ ಯಾತ್ರಿಕರು ಭಾರತದ ಕಾಡುಗಳ ಸಾಂದ್ರತೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.ಕ್ರಿ ಪೂ.೩೨೭ ರಲ್ಲಿ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದಾಗ ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತದ ದೊಡ್ಡ ಕಾಡುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳು ಹಲವು ಸ್ಥಳೀಯ ಆಳುವವರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಘಟಿತವಾದ ಸರಕಾರ ಎಂಬುದು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಪೂ.೩೦೦ ರಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತ ಮೌರ್ಯನ ಆಡಳಿತದವರೆಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೇ ಇತ್ತು.ಆತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದ ಉಸ್ತುವಾರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಬ್ಬ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕಾಡು, ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಕಾಡುಗಳ್ಳರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದು ಅವರ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಡುಗಳು:

೧) ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿ ೨) ಅರಣ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಪೂರೈಕೆಗೆ ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ ೩) ಅರಮನೆಗೆ ಆನೆ ಪಳಗಿಸುವ ತಾಣ ೪) ರಾಜರ ಬೇಟೆಯ ತಾಣ ೫) ಸಾಮ್ರಾಟ ಅಶೋಕನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೂ ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಜಾಗವಾಗಿ ಅಶೋಕನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಸ್ತೆ ಬದಿ ಮರ ನೆಡಲು, ಔಷಧಿ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಆದ್ಯ ಗಮನ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. [೧೦]

ಮೊಘಲರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಆಳುವವರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಮೊಘಲ ಅರಸರಿಗೆ ಅರಣ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತಹ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ ಬೇಟೆ, ತೋಟಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ಗಿಡ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆದ್ದಾರಿ ಬದಿ ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡಲಾಗಿತ್ತು. ವ್ಯೂಹಾತ್ಮಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬಯಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಕ್ಬರ್ ಮಹಾರಾಜನ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆಗಳ ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಮಹತ್ವದ ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಮರ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದನು. ನೆರಳು ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದ. 'ವೃಕ್ಷಗಳ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆ ಹರಿಯುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು' ಎಂಬುದು ಆತನ ಆಶಯವಾಗಿತ್ತು. ಮುಘಲ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪತನದ ಬಳಿಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಹಲವು ತುಂಡುಗಳಾಯಿತು. ಸದಾ ಒಳಜಗಳದಿಂದ ಬೇಸತ್ತವರು ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದರು. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಿಂದಾಗಿಯೂ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದು ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಆಗ ಒಂದು ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಗತ್ಯವಾದ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಮರಗಳತ್ತ ಮಾತ್ರವೇ ಗಮನ ಇತ್ತು. ಅವನ್ನು 'ರಾಯಲ್ ಟ್ರೀ'-ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಯ ಮರ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿದಂತೆ ಕಾಡುಗಳು ಎಲ್ಲರ ಬಳಕೆಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿದ್ದವು.[೧೧]

ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕಾಡುಗಳು

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ– ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅತಿಕ್ರಮ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕಾಡುಗಳು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಳಕೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ಲಭ್ಯವಿದ್ದವು. ಕೃಷಿಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಒಂದು ಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. ಜೀವನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅರಣ್ಯದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಕಾಡುಗಳ ಸಂಪತ್ತು ಸೂರೆಗೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು.ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಓಕ್ ಮರದ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಭಾರತದಿಂದ ತೇಗದ ಮರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದಾದರು. ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ಕೆಲವು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ರಫ್ತು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ತೇಗ, ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರಗಳಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಬೇಡಿಕೆ ಇತ್ತು. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಟೀ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ತೇಗ ಮುಂತಾದ ಮರಗಳ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ, ಕೃಷಿಯ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷರೇ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಬಯಲುಗೊಳಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆ ಶತಮಾನ ವಿಪರೀತ ಪ್ರಮಾಣದ ಅರಣ್ಯ ನಾಶಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಯಿತು. ಅರಣ್ಯವು ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತಿನ ಆಗರ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಬಳಿಕ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಅದನ್ನು ಸೂರೆಗೈಯ್ಯಲು ಎಂದಾದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅರಣ್ಯ ಆಯೋಗವನ್ನು, ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯನ್ನೂ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೦೦ ರಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೦೫ ರಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಸಮಿತಿ ರಚಿಸಿ ಅರಣ್ಯದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮ್ಯತ್ವದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಬಯಸಿದರು'. [೧೨] ಬಳಿಕ ಅರಣ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವು ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಹೇರಲ್ಪಟ್ಟವು. ಹೀಗೆ ಅರಣ್ಯ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ವಿಭಿನ್ನ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತೋಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಸರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗಗಳೆಂದರೆ ಅಂತಹ ಅರಣ್ಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಬಳಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಬಳಸಿ ನಿರ್ಭಂಧ ಹೇರಿಕೆಗೆ ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆ ಮತ್ತು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಅಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳು ಅರಣ್ಯದ ಕುರಿತ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ, ಸ್ಥಳೀಯ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದವು. ಕಾಡು ತನ್ನ ಪರಿಸರದ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವ ರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎನ್ನುವ ಉದಾತ್ತ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿಸಿ ಬಲವಿದ್ದವರ ಆಸ್ತಿ ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹೇರಿದರು.

ಅವರು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೦೦ ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೦ ರ ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೫೫ ರಲ್ಲಿನ ಡಾಲ್‌ಹೌಸಿಯ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿ (ಅರಣ್ಯ ಸನ್ನದು) ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿತು. ಈ ನೀತಿ ಮುಂದೆ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೬೫ ರಲ್ಲಿ ತರಲಾದ ಭಾರತ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೬೪ ರಲ್ಲಿನ ಅರಣ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಇಡೀ ಅರಣ್ಯದ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸುವ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಕ್ಕು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಸರಕಾರದ ವಶವಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೭೮ ರ ಕಾಯ್ದೆ ವೇಸ್ಟ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್‌ನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ 'ಅರಣ್ಯ' ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಇದ್ದ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಪಡಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ, ರಕ್ಷಿತ ಅರಣ್ಯ ಹಾಗೂ ಹಳ್ಳಿ ಅರಣ್ಯ ಎಂದು ಮೂರು ಭಾಗವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಯಿತು. ಕಾನೂನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಘೋಷಿಸಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೯೪ ರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿಯು ಕಾಡನ್ನು ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಳಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ನಂತರ ಮುಕ್ತವಿದ್ದ ಕಾಡನ್ನು ಕೃಷಿ ಮಾಡಲು ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಈ ಮೂಲಕ ಅತಂತ್ರಗೊಂಡಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ, ಭೂಹೀನ ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ಭೂಮಿ ನೀಡದೆ ಜಮೀನ್ದಾರರನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ಏಜಂಟರನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಉಳಿದವರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇತ್ತು. ಇದು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೯೩ ರಲ್ಲಿನ ಡಾ.ವೊಯೆಲೇಕರ್ ಅವರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೯೪ ನೀತಿಯು ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಳಸುವವರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿತು. ಅರಣ್ಯ ಸರಕಾರದ ಆದಾಯದ ಮೂಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಗಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾರಿತು. ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಮೂರು ದರ್ಜೆಗಳಾಗಿ ಮತ್ತೇ ವಿಂಗಡಿಸಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೨೭ ಭಾರತೀಯ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಅರಣ್ಯ ಅವಲಂಬಿತರ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿತು. ಪ್ರಭುತ್ವ ದಂಡ ವಿಧಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯಿತು.ಜನರು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬಳಸದಂತೆ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿತು. ಇದರಿಂದ ಇದ್ದ ಅಲ್ಪ ಅವಕಾಶಗಳು ಇಲ್ಲವಾದವು. ಹಳ್ಳಿ ಜನರು ಅರಣ್ಯದ ಮೆಲಿನ ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಹಕ್ಕನ್ನು

ಕಳೆದುಕೊಂಡರು ಭಾರತೀಯ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿ–೧೯೫೨, ಭಾರತೀಯ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ೧೯೫೨, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೃಷಿ ಆಯೋಗ ೧೯೭೬, ಭಾರತೀಯ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ–೧೯೮೮, ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ನೀತಿಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಿವೆ. ದೇಶದ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಗರಿಷ್ಠ ಅರಣ್ಯದ ಬಳಕೆ, ಅರಣ್ಯದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಗರಿಷ್ಠ ಆದಾಯ ಗಳಿಕೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಬಳಕೆ, ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಸೈನ್ಯದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಳಕೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳ ಸರಬರಾಜು, ನೀರಾವರಿ, ಆಣೆಕಟ್ಟುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಹೀಗೆ ತರಲಾದ ಯೋಜನಾ ನೀತಿಗಳ ಜಾರಿಯು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಂಗಡಿಗೆ ಈಡು ಮಾಡಿತು ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿ ಜನತೆಯನ್ನು ದೂರಗೊಳಿಸಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಿತು.೧೯೮೦ ರಲ್ಲಿನ ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆಯು ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅರಣ್ಯೇತರ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿತು. ಕೃಷಿ ಆಧಾರಿತ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವನ್ನಾಗಿಸಲಾಯಿತು.

ಭಾರತೀಯ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿ–೧೯೮೮ ಸಮುದಾಯ ಆಧಾರಿತ ಅರಣ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲದೇ ಅದರಿಂದ ಒಂದಿಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೮೦ ರ ದಶಕದ ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಅರಣ್ಯದ ರಕ್ಷಣೆ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತಲ್ಲದೇ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ, ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನಗಳ ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಜಗತ್ತಿನ ದೇಶಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವದ ಬಲಾಢ್ಯ ದೇಶಗಳು ಒತ್ತಡ ಹಾಕುವುದು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿ, ನಿರ್ವಹಣೆ ಅತ್ಯಂತ ಜನವಿರೋಧಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಟಾಗಿ ಇರುವುದುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ೨೦೦೬ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮೂಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರೂ ಅದರ ಜಾರಿಯು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಗಳ ಸಮವರ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಪ್ರತಿ ನಿರ್ಧಾರಗಳೂ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗೊಂಡಿವೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ವನ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ ನಿರ್ಮಾಣಗಳು, ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ನಿಸರ್ಗ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸೂರೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಅರಣ್ಯ ಕುರಿತ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ–ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು

ಅರಣ್ಯ ಗಿಡಮರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಒಂದು ದಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವ ಅಥವಾ ವನಖಂಡಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪ್ರದೇಶ ಅರಣ್ಯ (ಫಾರೆಸ್ಟ್). ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ, ಬೆಳೆಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಪರಮಾವಧಿ ಉಪಯೋಗ ಹೊಂದುವ ವಿಧಾನ ಅರಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ (ಫಾರೆಸ್ಟ್ರಿ).ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ (ಯು.ಎನ್.)ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ವಿಭಾಗ (ಫುಡ್ ಅಂಡ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್, ಎಫ್.ಎ.ಓ.) ನೀಡಿರುವ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಕಾರ 'ಸಸ್ಯ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿರುವ, ಎಲ್ಲ ಗಾತ್ರದ ಗಿಡ ಮರಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವ, ಮರಮುಟ್ಟು ಸೌದೆ ಒದಗಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿರುವ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಹವೆಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಜಲಸಂಪತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ಶಕ್ತವಾಗಿರುವ, ಎಲ್ಲ ನೆಲೆಗಳಿಗೂ 'ಅರಣ್ಯ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ. ಕಾಡು, ಅಡವಿ ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳು. ಕಾಡನ್ನು ಈಚೆಗೆ ಕಡಿದುಳಿಸಿರುವ ಆದರೆ ಬೇಗನೆ ಹೊಸ ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ನೆಲವೂ ಅರಣ್ಯವೇ. ಉದ್ಯಾನವನಗಳು, ಮರಸಾಲುಗಳು, ವ್ಯಾವಸಾಯಿಕೋತ್ಪನ್ನಕ್ಕಾಗಿ ನೆಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದ ತೋಟಗಳು, ಅರಣ್ಯ ಪದದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. 'ಅರಣ್ಯ' ಈ ಪದ ಸೀಮಿತವಲ್ಲ. ಆ

ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅರಣ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಳು.ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರಣ್ಯ ಪದ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.[೧೩]

ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೬೫ರ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟೀಶರು ಮರಗಳು ಇರುವ ಯಾವುದೇ ಜಮೀನನ್ನು ಸರಕಾರದ ಅರಣ್ಯವೆಂದು ಘೋಷಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದರು.ಅಲ್ಲಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೪೭ ರ ವರೆಗೆ ಬ್ರಿಟೀಶರು, ತದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸರಕಾರ ಇದೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಸರಕಾರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನೀತಿಗನುಣವಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿ ಬದಲಾದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿರ್ಭಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ತನ್ನ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಿಂಕೋರ್ಟ್ 'ಗುಂಪು ಮರಗಳಿರುವ ಪ್ರದೇಶ ಕಾಡು' ಎಂದು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಖಾಸಗಿ ಜಮೀನು ಸಹ ಕಾಡು ಎಂದು ಸರಕಾರ ಘೋಷಿಸಬಹುದು, ತನ್ನ ಸುಪರ್ದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೨೭ ರ ಭಾರತ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ತರಲು ಉದ್ದೇಶಿದ್ದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹೊಂದಿರುವ ಕನಿಷ್ಠ ಹಕ್ಕು, ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿ, ಕಾಡಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದನ್ನು ಅಪರಾಧವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ, ಆಡಳಿತ ಹೂಡುವ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಆರೋಪಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ, ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಮಿನಲ್‌ಗಳೆಂದು ಘೋಷಿಸಿ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳನ್ನು ಅದು ಹೊಂದಿತ್ತು. ವಿರೋಧದಿಂದಾಗಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ತಡೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆ ಎಂಬಂತೆ ವನ್ಯ ಜೀವಿ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ, ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿ ಶಿಫಾರಸುಗಳು ಒಟ್ಟಾರೆ ಅರಣ್ಯಗಳು ಮಾನವ ರಹಿತವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವನನ್ನು ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಹೊರದೂಡುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೇ ಇವೆ. ಇದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಭಾರೀ ಅಘಾತಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಕಟಂಕವಾಗಿದೆ. ಸ್ಟಾಕ್ ಹೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೭೨ರ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪರಿಸರಾತ್ಮಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೯೨ ಘೋಷಣೆ ಹಾಗೂ ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನ ಏರಿಕೆಯ ಕುರಿತ ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೆ ಭಾರತ ಸಹಿ ಹಾಕಿರುವುದು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಪರಿಣಾಮವೇ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಗಳಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೂಲಕ ಸರಕಾರದ ದಿಕ್ಸೂಚಿ ನಡೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯ ಪೂರ್ಣ ಅನುಷ್ಠಾನ ಇಲ್ಲದೇ ಜಾರಿಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೂಲಕ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಈ ಹಿಂದೆ ಅರಣ್ಯವೆಂದರೆ ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಪೊರೆದು ಪೋಷಿಸುವ, ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಜತನದಿಂದ ಕಾಪಾಡುವ ಕೊಟ್ಯಾಂತರ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಜೀವನ ತೊಟ್ಟಿಲು ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ತಿಲಾಂಜಲಿ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹೊರದಬ್ಬುತ್ತಲೇ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಘಟಿಸುವುದು ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಅದರ ಹನನ, ಲೂಟಿ ಎಂಬುದು ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಬೃಹತ್ ಆಣೆಕಟ್ಟೆಗಳು, ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾ ಬರಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಗಳು ಕಾಲಾನುಕಾಲಕ್ಕೆ ಅರಣ್ಯದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಿತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ–ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಅಧ್ಯಯನವು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನೆಲೆನಿಂತಿದ್ದ ಸಮುದಾಯಗಳ ಜೀವಾಂತರಂಗಕ್ಕೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ಜಯ ಸಾಧಿಸಿದ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಯಿತು. ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಆರಂಭಗೊಂಡಿದ್ದು ಕೂಡ ಆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ೧೮ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಆರಂಭಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಈ.ಮಾರ್ಸ್ಡೆನ್, ಎಡ್ಗರ್ ಥರ್ಸ್ಟನ್, ಮೋಗ್ಲಿಂಗ್, ಜಿ.ರಿಕ್ತರ್ ಮುಂತಾದವರ ವಿವರ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಕೂಡ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಇದ್ದವು. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬದುಕಿ ಬಾಳಿದ, ಸಮೃದ್ಧ ಕಾಡುಗಳ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದ, ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಇಂತಹ ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಗೆ ತಾವಾಗಿಯೇ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದು ಪರಿಣತರಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಂಬುದು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಒತ್ತಾಸೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.ಇಂತಹ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಮೂಲಕ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಮಾಹಿತಿಗಳು, ಹೊರ ಬಂದ ಸತ್ಯಗಳು, ಸತ್ವಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಅನಿವಾರ್ಯ ಒತ್ತಾಸೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದವು.ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಪ್ರತಿ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಅವರನ್ನು ವಿಸ್ಮಯ ಗೊಳಿಸಿದವು.ಪ್ರತಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು.ಜನ ಮತ್ತು ಪ್ರದೇಶಗಳ ಕುರಿತು ವಿವರವಾದ ಬರಹಗಳೂ ಪ್ರಕಟಿತಗೊಂಡವು. ಅವು ಅಂದಿನ ಕಾಲ ಘಟ್ಟದ ಒಂದು ಮಗ್ಗಲನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತವೆಯಾದರೂ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಪರಕೀಯರ ಕಣ್ಣ ನೋಟದ ಬಿಂಬಗಳಾಗಿದ್ದವು.ಅಂತಹ ಅಧ್ಯಯನದ ಫಲಿತಗಳನ್ನು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಶಯಗಳಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಸುವುದೂ ಆಗಿತ್ತು. ಸಮಾಜದ ವಿಕಸನವು ವಿವಿಧ ಭೌಗೋಳಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನ ಸಲಕರಣೆ, ಅಂದಿನ ವಿಜ್ಞಾನ–ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವದ ದಿಗ್ವಿಜಯವೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಭಾರತದ ಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಹಜತೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಜನಸಮುದಾಯಗಳು, ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಜ್ಞಾನ–ವಿಜ್ಞಾನ–ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅಹಮಿಕೆಯ ಬಲಾಢ್ಯ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಯಾವದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದಾಗ ಹುಟ್ಟುವುದು ಸಂಘರ್ಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ತನ್ನ ನೆಲ, ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದ್ದ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವಾಗ ಆಳುವವರಿಗೆ ಮೇಲರಿಮೆಯ ಮನೋಭಾವ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ, ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು 'ಅನಾಗರಿಕರು' 'ಕೀಳು ಜಾತಿಯವರು' ಎಂದು ಅವರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಿಟೀಶರ ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮತ್ತು ಧಾಳಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಪ್ರತಿರೋಧ ಒಡ್ಡಿದ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೭೩ ರಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ, 'ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಟ್ರೈಬ್' ಎಂದು ಕರೆದು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೭೧ ರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಟ್ರೈಬ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ದಂಡಿಸಿ ದಮನಿಸಿದರು.

ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಮಾನದಂಡಗಳಲ್ಲಿ ತರುವ ಕೆಲಸ ಯಾಕೆ ಬಂತು? ಪ್ರಭುತ್ವ ತನ್ನ ಯೋಜನೆ, ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಾಗ ಆ ಕಾಡು, ಆ ಜನಜೀವನ,

ಶ್ರಮ, ಸಂಪನ್ಮೂಲ, ಸೂರೆಗೈಯ್ಯಲು ಹೊರಟಾಗ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳಿಗೆ ಎದುರಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೇ ಅಂತಹ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು.

ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೮೪ ರಲ್ಲಿ 'ಏಷ್ಯಾಟಿಕ್ ಸೊಸೈಟ ಆಫ್ ಬೆಂಗಾಲ್' ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಜನಜೀವನ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾದ ಅಪಾರ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಿತು. ನಂತರದ ಅಧ್ಯಯನಗಳಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಇಂಡಿಜೀನಿಸ್-'ಮೂಲ ನಿವಾಸಿ'ಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತಲ್ಲದೇ 'ಸಾಮಾಜಿಕ ಇತರೆ ಗುಂಪು, ವರ್ಗಗಳಿಂದ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ' ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ಥಿರ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಅಧ್ಯಯನಕಾರರು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಏಕರೂಪದ ಒಂದು ಸಮಾಜ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೨೦-೩೦ರ ವರೆಗಿನ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಜನಾಂಗೀಯ ಎಂದು ನೋಡಲಾಯಿತು. ಈ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಎಂದರೆ ಬದಲಾಗದ, ರಚನಾ ರಹಿತ ಮತ್ತು ಏಕರೂಪದವುಗಳು ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ 'ಭಾರತೀಯ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಬದಲಾಗದ, ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪದ, ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಬದಲಾಗದ ಸಮುದಾಯಗಳು' ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಯಿತು. 'ಇಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಅಂತರ್ ಸಂಬಂಧಗಳು ಬಲವಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಶೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘರ್ಷಗಳಿಗೆ ಎಡೆ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ನಂಬಲಾಯಿತು. ಇಂತಹ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರನ್ನು ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಅನುಸರಿಸಿದರು. 'ಸಣ್ಣದಾದ, ಸ್ವಯಂ ಸಂಘಟಿತವಾದ, ಸ್ವಯಂ ತೃಪ್ತ, ಸ್ವಾಯತ್ತ ಜನಾಂಗ' ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅವರು ಬಂದರು.[೧೪] ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಗೊಂಚಲಾಗಿ, ಒಂದೇ ಗುಂಪಿನಡಿ ತಂದಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿನ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಯಿತು. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿಯೂ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದೇ ತರಹ ಇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಯಿತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರೋತ್ತರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲ ದಶಕಗಳು ಇವೇ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು.

ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಭಿನ್ನತೆಗಳು ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ವೈರುಧ್ಯಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ತಪ್ಪು ಗ್ರಹಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಂದ ಅಧ್ಯಯನಕಾರರು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಆದಿಮ ಸ್ವರೂಪದ ಉತ್ಪಾದನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಹಾಗೆ ಹಲವಾರು ಭಿನ್ನತೆ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವೈರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಸಾದರ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ವರ್ಗ ಸಮಾಜದೊಳಗೆ ಸೆಳೆಯಲು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಲಾದುದನ್ನು ಲೇಖಕ ಜಿ.ಎನ್.ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು ಹೀಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಭಾರತದ ಅನೇಕ ಕುಲಗಳ ಕುಲದೇವತೆಗಳ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. . . ಶಿವನಿಗೆ ದಶಾವತಾರದ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ವತಃ ಶಿವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಬೇಟೆಗಾರೆಂದು ಬಿಂಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿವನನ್ನು ನಂತರ ಬಸವ, ಗಂಗೆ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕೃಷಿಯ ದೇವತೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರಧಾನ

ಮಹಾರ್ಪಾಡಿನ ಜೊತೆಗೆ ನಟರಾಜ ರೂಪ, ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರ ರೂಪ, ನಂಜುಂಡ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಕಂಠನ ರೂಪ ಮೊದಲಾದವು ಶಿವನಿಗೆ ಒಂದು ಪರಿವಾರವನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶಿವ, ಪಾರ್ವತಿ, ಗಂಗೆ, ಗಣಪತಿ, ಸ್ಕಂದ ಶಿವನ ಕುಟುಂಬ. ಜೊತೆಗೆ ಶಿವಗಣಂಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರಾದ ಅಸಂಖ್ಯರು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಂದಿ, ವೀರಭದ್ರ, ಭೃಂಗಿ, ತಂಬುರ ಮೊದಲಾದವರು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಚಿತರು. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಶಿವನ ಕೊರಳಿನ ಸರ್ಪ, ಗಣಪತಿಯ ಶರೀರವಾದ ಆನೆ, ವಾಹನ ಇಲಿ, ಸ್ಕಂದನ ವಾಹನ ನವಿಲು, ಶಿವನ ಪರಿವಾರವೇ ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಿವಿಧ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ದೈವಗಳು ಅಥವಾ ಟೋಟೆಂಗಳು. ಸಮಾಜ ರಚನೆಯತ್ತ ಆ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸೆಳೆಯಲು ಉಪಯುಕ್ತ. ಎಲ್ಲವುಗಳಿಗಿಂತ ಶಿವನ ಲಿಂಗ ರೂಪ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಸರಳವಾದ ದೈವಗಳ ಮಾದರಿಯದು. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಅಸಂಖ್ಯ ಮಾತೃ ದೇವತೆಗಳು ಪಾರ್ವತಿಯ ಪ್ರತಿರೂಪವೆಂದು, ಕಾಳಿ, ದುರ್ಗಿ, ಚಾಮುಂಡಿ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಮಾತೃ ದೇವತೆಗಳು ಶಿವನ ಪತ್ನಿ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಒಂದೇ ಭಾವನೆ ಸಾವಿರಾರು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ರಚನೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಯಿತು.[೧೫]

ಆಧುನಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಗುವಾಗ ಆ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದು ಸಮುದಾಯಗಳೊಳಗೆ 'ವರ್ಗಗಳ' ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಸಮಾನತೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಆದಿಮ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದೆಡೆ ನೆಲೆ ನಿಂತಾಗ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹವು ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ, ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವ ಪಡೆದಾಗ ರೂಪುಗೊಂಡ ಪ್ರಭುತ್ವ ವರ್ಗಭೇದಗಳನ್ನು, ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದೆ. ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರಮ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯದೇ, ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ರಿಯೆ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ, ವಸ್ತು ಸ್ವಾಮ್ಯತ್ವ, ಹಂಚಿಕೆಯ ಅಧಿಕಾರ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿದಾಗ ವೈರುದ್ಯಪೂರ್ಣ ವರ್ಗ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸರಕಾರಗಳ ಯೋಜನೆಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಭೂಮಿ ಸಲಕರಣೆಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣ-ಉದ್ಯೋಗದ ಅವಕಾಶಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಾಗ ಇಂತಹ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು ಸಹಜವಾಗುತ್ತವೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹಲವಾರು ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಾಗಲೂ ಭಿನ್ನತೆ, ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ, ಅವರ ಒಳಪಂಗಡಗಳ ನಡುವೆಯೇ ನಡೆಯುವ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಅತಿ ಘೋರವೂ ಆಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗಲೂ ನಾಗಾ ಜನಾಂಗದ ಬಣಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ನಡೆಯುವ ಭೀಕರ ಕದನ ಅಪಾರ ಜೀವ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ ಹಾನಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು (ಬಹುತೇಕರು ಜೇನುಕುರುಬರು) ವಾಸಿಸಲು ತಾವು ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಜಾಗವನ್ನು ಕಾಯಂಗೊಳಿಸಲು ಹೋರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ನಿವಾಸಿಗಳಿಂದಲೇ ವಿರೋಧವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೂ ಸಹ ಜೇನುಕುರುಬರು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯನುಗುಣವಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಭೂಮಿಯು ದೊರಕಿತ್ತು. ಹಲವು ವರುಷಗಳಿಂದ ಸಾಗುವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಣ್ಣ ಕೃಷಿಕರಾಗಿ ಅವರು

ಪರಿವರ್ತಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಜೇನುಕುರುಬ ಸಮುದಾಯದ ಬಾಂಧವ್ಯ ಇರುವಾಗಲೇ, ಆಸ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅವರೆದುರು ಸಣ್ಣ ನೆಲೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅವರು ಇಷ್ಟ ಪಡಲಿಲ್ಲ.

ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಜರೂರತ್ತೂ ಅವಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವರ ಬದುಕು, ಪರಂಪರೆಯೊಳಗೆ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ.ಪ್ರತಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೂ ಒಂದು ಗುರುತು ಇದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವಾಗ ತಮ್ಮನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಜರೂರತ್ತು ಅವಕ್ಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿ ಅಥವಾ ಅನುಸಂಧಾನ ಏರ್ಪಟ್ಟಾಗ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗುರುತನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದೊದಗಿತು.

ಇಂತಹ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯು ಸಹ ಅವರು ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪರಿಸರ, ವೃತ್ತಿ, ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ ಅಥವಾ ಅದರ ಸಂಗ್ರಹಣಾ ವಿಧಾನ ಅಥವಾ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು. ಹೀಗಾಗಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಚಹರೆಗಳು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಜೇನುಕುರುಬರು, ಪಣಿಯರು, ಪಂಜರಿ ಯರವರು, ಸೋಲಿಗರು, ಮಲೆಕುಡಿಯರು ಇತ್ಯಾದಿ ಇವರ ಜೀವ ಧ್ವನಿ, ಚಹರೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತದರ ಸಾಂದರ್ಭಿಕತೆಯನ್ನು. ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಬದುಕುವ ಜೇನುಕುರುಬರು ಜೇನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತರು. ಬಳಿಕ ಆನೆ ಪಳಗಿಸುವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಇದ್ದರೂ ಆಹಾರದ ಮೂಲ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗಿಂತ ಅನುಭವಿಗಳು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅವರ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ವೃತ್ತಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳೂ ಇವೆ. ಇಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹುತೇಕ ಒದಗಿ ಬಂದದ್ದು ಆ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.

ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು

ಇಂದು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿರುವ 'ಆದಿವಾಸಿ' ಅಥವಾ 'ಬುಡಕಟ್ಟು' ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರು ಬಳಸುವ 'ಟ್ರೈಬ್' ಪದಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾರ್ಥ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಟ್ರೈಬ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರು ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ. ಟ್ರೈಬ್ ಎಂಬುದು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷೆಯ 'ಟ್ರೈಬಸ್' ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ.

ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ 'ಟ್ರೈಬ್' ಅನ್ನು 'ಇಂಡಿಜೀನಿಯಸ್' ಅಥವಾ 'ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹುತೇಕ ನಮ್ಮ 'ಆದಿವಾಸಿ' ಎಂಬುದರ ಸಮಾನಾರ್ಥ ಶಬ್ದವೇ ಆಗಿದೆ. 'ಇವರು ಇತರೆ ವಿಭಾಗಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನ ಗುಂಪು' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. 'ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದವರು, ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಸಮಾಜಗಳು' ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೮೯ ರಲ್ಲಿ 'ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘ', ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಆಯೋಗ ನೇಮಿಸಿದ ಸಮಿತಿಯು ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ.

ಒಂದನೆಯದಾಗಿ 'ಪರಕೀಯರ ಅಥವಾ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಅಥವಾ ಆ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಅವರ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರದೇಶದ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರ ಆಳ್ವಿಕೆ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರು.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಕಾಯ್ದೆ ಕಾನೂನು ರೀತಿ–ನೀತಿಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿರುವವರು'.[೧೬]

'ಟ್ರೈಬ್' ಎಂಬುದು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳು ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ರೀತಿ.ಇದು ಮುಂದೆ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು, ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ಬುಡಕಟ್ಟು ಎಂದೆಲ್ಲ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ, ಇದರೊಟ್ಟಿಗೆ 'ವನವಾಸಿಗಳು' ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಹಲವೆಡೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ತಾತ್ವಿಕತೆಯು ಇದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಕಾಸದ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯು 'ಅನಾಗರಿಕ' ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿತು. ಅದಕ್ಕೆದುರಾಗಿ, 'ಮೂಲನಿವಾಸಿ', 'ಆದಿವಾಸಿ' ಎನ್ನುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಆದಿಮ ಪರಂಪರೆಯೊಂದಿಗೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಕಾಸದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಯಿತು. 'ವನವಾಸಿ' ಎಂದರೆ ವನದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ.ಆದರೆ 'ಆದಿವಾಸಿಗಳು' ಎನ್ನುವುದು ಅವರು ನೆಲೆ ನಿಂತ ಆ ಪ್ರದೇಶ ಅಥವಾ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ರೂಪುಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿನ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ಎನ್ನುವುದಾಗಿದೆ. 'ವನವಾಸಿ' ಎಂದು ಬಳಸುವುದರ ಹಿಂದೆ 'ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ವನದ ಹೊರಗಿದ್ದವರು ವನದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ' ಎಂಬ ಅರ್ಥದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸೇರಿದೆ. ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಅವರ ಬದುಕು, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಎಂದು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುವವರು ಹಿಂದೆ ನಾಗರೀಕ ಗ್ರಾಮ, ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು, ಮುಸ್ಲಿಮ್ ರಾಜರ ದಾಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದರು ಎಂಬುದು ಒಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಾದರೆ, ಅದು ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡು 'ಆಧುನಿಕರ ದಾಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಭಿನ್ನ ವೈಶಿಷ್ಟತೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಹಾರ, ಆಚಾರ, ಭಾಷೆ, ವೇಷ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡರು' ಎಂಬ ಊಹೆ ಕಥೆಯಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸತ್ಯ ಇರಬಹುದು.ಆದರೆ ಅದು ಒಂದು ಸೀಮಿತ ಕಾಲಾವಧಿ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯದ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದೇ ಹೊರತು ಇಡೀ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗಲ್ಲ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಅವರ ಚಲನೆ, ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಯಾರೂ ಮೇಲಿನ ವಾದವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಈಗಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಕಾಡು ಸೇರಿದವರು ಎಂಬ ಊಹಾತ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಜನರ ನಡುವೆ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಂತಹ 'ವನವಾಸಿಗಳು' ತಾವೆಂದು ಛತ್ತೀಸ್‌ಘಡದ ಗೊಂಡ ಸಮುದಾಯದ ಯುವಕರು ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು ಕಾಡಿನಿಂದ ನಾಡಿನತ್ತ ಚಲಿಸಿವೆ, ಅವು ಮೂಲತಃ ಅರಣ್ಯ ಮೂಲದವು ಎಂಬ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಛತ್ತೀಸ್‌ಘಡದಂತಹ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಅವರ ನೆಲೆಗಳು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು, ಕಬ್ಬಿಣ, ತಾಮ್ರ, ಮುಂತಾದ ಖನಿಜಗಳು, ಜಲರಾಶಿಯಂತಹ ಆಗರ್ಭ ಸಂಪತ್ತಿರುವ ರಾಜ್ಯದ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅಂತಹ ಕತೆಗಳು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವಾಗ ನೆಲದ ಹಕ್ಕಿನ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? 'ವನವಾಸಿ' ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲ ನೆಲೆಯಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗಿಸುವ, ಪರಕೀಯತೆ ಬೆಳೆಸುವ,

ಆ ಮೂಲಕ ಆಳುವವರು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದೋಚಲು ಅವರನ್ನು ನೆಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿದಾಗ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸದ ಮನೋಭಾವ ರೂಪಿಸಲು ಅಂತಹ ವಾದಗಳು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ. ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ, ವ್ಯಾಸ ಬರೆದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಅವರು ಹಿಂಜರಿದರು. ಬುಡಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. 'ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಇಂತಹ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆದಿವಾಸಿಯಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಆದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ' ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಆಳುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮೂಲಭೂತವಾದಿಗಳು ಅವರ ಮನ ಹೋಗಿಸಿರುವುದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣದ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾಕ್ಷಿ.

'ಟ್ರೈಬ್' ಎನ್ನುವ ವಿಂಗಡನೆಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾದ ಆಧಾರದ ಅಂಶಗಳಾವುವು? ಜೀವನ ನಿರ್ಧಾರಕ ಸೂಚಕಗಳು ಯಾವುವು? ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಆಡಳಿತಗಾರರು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರು, ಚಿಂತಕರು ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೧೭ರಿಂದ ೧೯೩೧ರ ಒಳಗೆ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳೆಂದೂ, ದಮನಿತ ವರ್ಗಗಳು ಎಂಬ ಪದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಜನಗಣತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೩೧ ರ ಜನಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ 'ಹೊರಗಿಡಲಾದ' ಮತ್ತು 'ಭಾಗಶಃ ಹೊರಗಿಡಲಾದ' ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು 'ಹಿಂದುಳಿದ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೩೫ರ ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಕಾಯ್ದೆಯು ಪ್ರಾಂತೀಯ ವಿಧಾನಸಭೆಗಳಿಗೆ 'ಹಿಂದುಳಿದ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ' ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೫೧ ರ ಜನಗಣತಿ ಹಿಂದಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು 'ಆದಿವಾಸಿ' ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿ ಚಾಲ್ತಿಗೆ ತಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟೀಷರು ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನು, ಅಧ್ಯಯನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಹೊರ ತಂದಿದ್ದಾರೆ.[೧೨]

ಆದಿವಾಸಿ ಅಥವಾ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಕೆಲವು ಪರಿಣಿತರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

'ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಸರು, ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶ ಆಕ್ರಮಿಸಿರುವ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ, ಅಂತರ್ವರ್ಧಕವಲ್ಲದ, ಹಿಂದೆಯೂ ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬಹುದಾದದ್ದು.' –ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ಗೆಜೆಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ.

'ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳೆಂದರೆ ಆದಿಮ ಕಾಲದ ಅಥವಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಅನಾಗರಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರ ಗುಂಪುಗಳು.ಹಿರಿಯರ ಅಧಿಕಾರದಡಿ ಇರುವವರು. ಅಂತಹ ಹಿರೀಕರ ವಂಶಸ್ಥರು ತಾವು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವವರು'. –ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಡಿಕ್ಷನರಿ

'ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಸರು ಹೊಂದಿ, ಒಗ್ಗೂಡಿದ ಗುಂಪು.ಅವರದೇ ಆದ ಒಂದು ಭಾಷೆ, ಅದನ್ನು ಮಾತನಾಡಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವ ಸದಸ್ಯರು, ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶ ಹೊಂದಿರುವ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊರಗಿನವರೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶತ್ರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳದವರು.

–ಜಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಬಿ.ಹಂಟಿಂಗ್ ಫೋರ್ಡ್.

'ಐರಿಷ್ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಈ ಪದವು ಕುಟುಂಬಗಳು ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಒಂದೇ ಸಾಮರ್ಥ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಒಂದು

ಇತಿಹಾಸದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಭೂ ಪ್ರದೇಶದ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ' [೧೮].

–ವೆರಿಯರ್ ಎಲ್ವಿನ್

'ಬುಡಕಟ್ಟು ಒಂದು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪು. ಅಂತರ್ವರ್ಧಕ, ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಶೇಷತೆ ಇಲ್ಲದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮುಖಂಡರ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಅನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಳಗಿನ ಬೇರೊಬ್ಬರಿಂದ ಆಳ್ವಿಕೆ, ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಉಪ ಭಾಷೆಯಡಿ ಒಗ್ಗೂಡಿದ, ಇತರ ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಥವಾ ಜಾತಿಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಂಡ, ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಕ್ಷೇಪಗಳು ಇಲ್ಲದ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು, ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ, ಪರಕೀಯ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯದ, ಜನಾಂಗೀಯ ಏಕರೂಪತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸದಾ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ'. ಮುಂದುವರಿದು 'ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳು ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗುಂಪಿನ ಸಂಗ್ರಹ.ಇದರ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ.ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮದುವೆ, ಕಸುಬುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹ ಮತ್ತು ನಿಬಂಧನೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ' [೧೯]

–ಡಿ.ಎನ್. ಮಜುಂದಾರ್

'ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಭಾರತದ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಸರಳ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವರು.ಅವರು ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವುದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದಾಖಲೆಯ ಅವಧಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ವಾಸವಿದ್ದವರು ಆದಿವಾಸಿಗಳು.ಆರ್ಯನ್ನರ ದಾಳಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಹಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.ಆದಿವಾಸಿಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಎಂದರೆ ೧. ಸ್ವಗೋತ್ರ ವಿವಾಹ ೨. ಕೃಷಿ ವಿಧಾನ ೩. ಬೇಟೆ ಮೂಲಕ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹ ೪. ಅರಣ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಗಾಢ ಸಂಬಂಧ ಸಮತೋಲನದ ಸಹಜೀವನ.[೨೦]

–ಡಾ.ಪ್ರಕಾಶ್‌ಚಂದ್ರ ಮೆಹ್ತಾ

ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯರವರು 'ಒಂದು ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪೂರ್ವಜ ಅಥವಾ ಪೋಷಕ ದೈವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.ದೊಡ್ಡ ಘಟಕಗಳಾಗಿರುವ ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಗುಂಪುಗಳು ಧರ್ಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ–ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ'.[೨೧]

–ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ

'ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗಡಿ ಒಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪು ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಸರು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸ್ವಗೋತ್ರ ಗುಂಪಿನ ವರ್ತನೆಗಳು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಕೇತಗಳು, ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ಅವರದೇ ವಿಭಿನ್ನ ಆರ್ಥಿಕತೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ.[೨೨]

–ಎಲ್.ಪಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ

'ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಇದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಭೂಮಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಏಕೈಕ ಅಂತರ್ವರ್ಧಕ ಸಮುದಾಯವಾಗಿದೆ'.[೨೬]
-ಎ.ಬಿ.ಬರ್ದನ್

ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಟಿನಂನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವವರಿಗೆ ಟ್ರೈಬ್ ಪದ ಬಳಕೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಪದ ಯಹೂದಿಗಳು, ಫ್ರೆಂಚ್ ಮತ್ತು ಜಿಪ್ಸಿಗಳು ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ.

ಒಂದು ಸಮಾಜದ ರಚನೆಗೆ ಕುಟುಂಬ ಹಾಗೂ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ ಕುಲಗಳು ಮೂಲ ಆಧಾರ ಸ್ತಂಭಗಳಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಕುಟುಂಬ ಹಾಗೂ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ ಕುಲಗಳ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಬುಡಕಟ್ಟು' ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಆಯುಕ್ತರ ವರದಿಯ (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೫೨) ಪ್ರಕಾರ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದ ೮ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ:

೧. ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದವರು ನಾಗರಿಕತೆ ಹೊಂದಿರದ ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರವೇಶಾವಕಾಶ ಇಲ್ಲದ ದೂರದ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
೨. ಅವರು ನೀಗ್ರೋ, ಅಸ್ಟಿಯನ್, ಮಂಗೋಲಿಯನ್ ಈ ಮೂರು ಜನಾಂಗದ ಮೂಲದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.
೩. ಅವರು ಮಾತನಾಡುವುದು ಲಿಪಿಯಿಲ್ಲದ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಆಡು ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.
೪. ಅವರು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಅಂದರೆ 'ಸರ್ವ ಜೀವತ್ವವಾದ'ದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಉಳ್ಳವರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಭೂತ, ದೆವ್ವ, ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೂಲ ವಸ್ತುವಾಗಿರುತ್ತದೆ.
೫. ಅವರು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಉದ್ಯೋಗಗಳಾದ ಬೇಟೆಯಾಡುವಿಕೆ, ಅರಣ್ಯದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಅರಿತವರಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.
೬. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಂಸಹಾರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.
೭. ಅವರು ನಗ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಅರೆನಗ್ನವಿದ್ದು ಮರದ ತೊಗಟೆ ಮತ್ತು ಮರದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಉಡುಗೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.
೮. ಕುಡಿತ ಮತ್ತು ಕುಣಿತಗಳು ಅವರ ಬದುಕಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗಗಳಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ.

ಹೀಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಹಲವಾರು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಇವೆ. ಇಂತಹವುಗಳು ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕಿನನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿದ್ದರೂ ಅವು ಕಾಲದ ಆಳುವವರ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೂ ಇರುವಂತಹವು. ಎತ್ನಿಕ್, ಟ್ರೈಬ್ ಮುಂತಾದ ಪದ ಬಳಕೆಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ.

'..ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ 'ಎಥ್ನಿಕ್' ಎಂಬ ಪದವು ಯುರೋಪಿನ ನಾಗರಿಕ ಗಣ್ಯತೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದವಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಕ್ಲೋನ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎತ್ನೋಗ್ರಫಿ ಮತ್ತು ಎತ್ನೋಲಜಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನ ಶಿಸ್ತನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿಲಾಯಿತು. ಇದು ಮುಂದೆ ಅಂತ್ರೋಪೋಲಜಿ ಎಂಬ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಶಿಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸೇರಿ ಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಇಂದಿಗೂ ಈ ಪದ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಎತ್ನಿಕ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೈಬ್

ಎಂಬ ಪದಗಳು ಯುರೋಪ್ ಮತ್ತು ಯುರೋಪೇತರ ಜನಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವ ಪದಗಳಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಮುಂದೆ ಟ್ರೈಬ್ ಎಂಬ ಪದವು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಪರಿಭಾಷೆಯಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿತು. ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವ ಭಾರತವನ್ನು ಆಳಿದ ಯಜಮಾನರ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಎಂಬ ವರ್ಗೀಕರಣವು ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ವಸಾಹತು ಆಡಳಿತ ನೋಡುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಎಂಬ ಪದಗಳು ವಸಾಹತು ಆಡಳಿತದ ಕೊಡುಗೆಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಡಳಿತದ ಒಳಗೆ ಸೇರಿ ಹೋದವು. ಆಡಳಿತದ ಈ ಎರಡು ಪರಿಭಾಷಿಕಗಳಿಗೆ, ಹೀಗೆ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಜನಾಂಗಿಕವಾಗಿ, ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಕೂಡು ಸಮಾಜದಿಂದ ಹೊರಗಿಟ್ಟು ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಈ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಎಂಬ ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾ ಬರಲಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಇದು 'ಶಿಷ್ಟ–ಪರಿಶಿಷ್ಟ', ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿ–ಅಂಚಿನ ಸಮುದಾಯಗಳು, ಶಿಷ್ಟ–ಜಾನಪದ ಎಂಬ ಅತಿರೇಕದ ವಿಂಗಡನೆಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಯಿತು[೨೨]

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು 'ಹಿಂದುಳಿದ ಹಿಂದುಗಳು' (ಡಾ.ಗೌರ್ಯ), 'ಮುಳುಗಿದ ಮಾನವೀಯತೆ' (ಡಾ.ದಾಸ್ ಮತ್ತು ದಾಸ್) ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು 'ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು, ಆದಿಮ ಬುಡಕಟ್ಟು, ಆದಿವಾಸಿ, ವನಜಾತಿ, ವನವಾಸಿ, ಆದಿಂಜಾತಿ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ವೇದಗಳಲ್ಲಿ, ಪರಾಣಗಳಲ್ಲಿ, ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು 'ನಿಷಾಧರು, ಶಬರರು, ಕಿರಾತಕರು, ದಸ್ಯುಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ಸೇರದವರನ್ನು ಈ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲದೇ ವ್ಯಾದರು, ದಾಸರು, ಮತ್ಸರು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಗುರುತಿಸುವಾಗಲೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣವಿದೆ.ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲದ ಅಥವಾ ಅಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕತೆಗೆ ಅಗತ್ಯವೆನಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ, ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳು ಹಲವು ಇವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲಾಗುವ ಈ ಪ್ರತಿ ಪದವೂ ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಕಟು ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತವೆ. ಅವೆಲ್ಲಾ ಅಂತಹ ವಿಘಟಿತ ತಾತ್ವಿಕತೆಯ ನಿರೂಪಣೆಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು 'ಹಿಂದುಳಿದ ಹಿಂದುಗಳು' ಎಂದು ಕರೆಯುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರದ ಆದರೆ ತಮ್ಮದೇ ಧಾರ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಒಂದು 'ಪ್ರಧಾನ' ಮತಧರ್ಮದೊಳಗೆ ಸೆಳೆಯುವ, ವಿಲೀನಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆ. ಕಿರಾತಕರು, ದಸ್ಯುಗಳು ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಭಜನೆ ಮತ್ತು ಮೇಲು–ಕೀಳಿನ ಶ್ರೇಣೀಕೃತ, ನಾಗರೀಕ–ಅನಾಗರೀಕ ಎನ್ನುವ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಧೃಡೀಕರಿಸುವ ವಾಸ್ತವವಿದೆ.

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ಶಿಲ್ಪಿ ಭಾರತ ರತ್ನ ಡಾ.ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಭಾರತದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

"ಹಿಂದೂಧರ್ಮ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಾರಂಪರಿಕ ಸಮರ್ಥನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಶ್ರೇಣೀಕೃತ ಸಮಾಜದ ಅಂಚಲ್ಲಿ ಆದಿಮ ಜನಾಂಗಗಳು ಬದುಕುತ್ತಿವೆ. ಕಾಡೊಳಗಿರುವ ಈ ಜನಾಂಗಗಳು, ಈ ಸಮಾಜದ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಆಚೆಗಿರುವ ಅನಾಗರಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳು ಯಾವ ಸಮಾಜದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ನಾಗರಿಕವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕಾಡೊಳಗಿನ ಕಂದಮೂಲಗಳು, ಅರಬೆತ್ತಲೆ ಮತ್ತು ಅಸಹಜ ಸಾವುಗಳು, ಅವರ ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪದಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನು ಅಪರಾಧಿ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಹುಟ್ಟು ಕಳ್ಳರು, ದರೋಡೆಕಾರರು ಮತ್ತು ಕೊಲೆಗಡುಕರು! ಇಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಪಾರಂಪರಿಕ ನಿಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಅವರು ಯಾವುದೇ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅರ್ಹರು ಎಂದು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುವ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಡೆಯದಾದ ಬದುಕನ್ನು ಬದುಕುತ್ತಿವೆ. ತಾವು ಮಾತ್ರ ನಾಗರಿಕರು ತಮ್ಮ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಹೀನ ಕೃತ್ಯವೆಸಗಿ ಪರಂಪರೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನುಕೂಲ ಈ ದೇಶದ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜತನದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ನಾಗರಿಕತೆಯ ವಾರಸುದಾರರು. ಈ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಸೆರಗಿನಲ್ಲೇ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಆದಿಮ ಜನಾಂಗದ ೨೫ ಮಿಲಿಯನ್ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಏನು ಕೊಟ್ಟಿತು? ತನ್ನ ನಡುವಿನಲ್ಲೇ ಬದುಕಿ ಕೊಂಡಿರುವ ೫ ಮಿಲಿಯ ಅಪರಾಧಿ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಏನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು?'.[೨೫] – ಡಾ.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಬಿ.ಆರ್. ಹೀಗೆ ಅವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾ ಭಾರತದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಧಾರುಣ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತಾರೆ.

ದಿನಾಂಕ ೫, ೬ ಮತ್ತು೭ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೪೯ ರಂದು ನಡೆದ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, 'ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮೂಲ ಬೇರುಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ನಾಗರಿಕತೆ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿವೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪಾರಂಪಾರಿಕ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನುಗಳು, ಮದುವೆ ಕಾನೂನು ಹಾಗೂ ಆಚರಣೆಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದ ಬಹಳ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ನೈಜತೆಯನ್ನು, ತಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು, ತಮ್ಮ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ವಿಶೇಷ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೇ ಆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಅತಿ ಕ್ರಮಿಸಿದರೆ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು' ಎಂದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. [೨೬]

ನೆಲದ ನಂಟು, ಪಾರಂಪರಿಕ ಜಾಡು, ಜ್ಞಾನ ಸಂಪತ್ತು, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಒಟ್ಟಾರೆ ಅಪಾರ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳ ಸಂಗಮವಾಗಿರುವ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸಹ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿಯೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿರುವ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜೇನುಕುರುಬರು ತಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿನ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಲೆಕುಡಿಯರದು ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ.

ಹಸಲರು, ಕೊರಗ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರದ್ದೇ ಆದ ಕಥಾನಕಗಳಿವೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮುದಾಯವೂ ತಾವೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಎಂದೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸಂಗತಿಗಳು, ಅಲ್ಲಿನ ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳು ತುಂಬಿದ್ದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಇರುವಿಗೆ ಅತೀತವಾದ ದೈವ ಮೂಲವನ್ನು ಸಂಲಗ್ನಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ.ತಾವು ಯಾರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದ, ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲ ಒಂದಿತ್ತು. ಈಗ ತಾವು ವಿಶಿಷ್ಟ, ಸಾಂಸ್ಕøತಿಕ ದೈವ ಪರಂಪರೆಯ ಬಳುವಳಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳ ಎದುರು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಒತ್ತಾಸೆಯೂ ಇದೆ.ಕಾಲದ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರದಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಬದುಕಿನ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕøತಿಕ ಸಂಕೇತಗಳ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಗೊಳಿಸುವುದು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸ್ಥಿತಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನನ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ.ಅದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಒಂದೊಂದು ಚಹರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ.ಅವರ ಕುರಿತು ಅವರು ಹೇಳುವ ಕಥಾನಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ವೈಭವೀಕರಣವಿದ್ದರೂ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಅದು ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.ಇಂತಹ ಚಹರೆಗಳು ಅವರ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಘಟನೆ ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಾಣಿ ಅಥವಾ 'ಪುರುಷ' ಅಥವಾ ದೈವ ಅವು ಖಾಯಂ ನಂಬಿಕೆ, ಆಚರಣೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾದಾಗ ಅದು ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಅವರ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಕಥಾನಕದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಒಳಸುಳಿ, ಅದು ಸಾಗುವ ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಸಾಗಿಬಂದ ವಿಕಸನದ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಬಣಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡನೆಯಾದುದೂ ಇದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಇಡೀ ಪರಿಸರವೇ ಜಲ, ಅರಣ್ಯ ಮೂಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಶಿವ–ಪಾರ್ವತಿಯರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಪಣಿಯರು, ಪಂಜರಿ, ಎರವರು, ಹೇಳುವ ಕಥೆಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆ. ಕುಡಿಯರು– ಮಲೆಕುಡಿಯರದು ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿ. ಇವು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮಧ್ಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿರುವ ಭಿಲ್, ಗೊಂಡರು ಮುಂತಾದ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹೇಳುವ ಕಥೆಗಳು ಹಾಗೇ ಇವೆ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಒಂದಾದರೆ, ಆಯಾ ಸಮುದಾಯಗಳೇ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವುದು ಮತ್ತೊಂದು. ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕುರಿತು ಇತರ ಸಮುದಾಯದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ಇದೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ ತರಲು ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದಾದಾಗ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಒಂದು ಮಾನದಂಡದ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ವೆರಿಯರ್ ಎಲ್ವಿನ್ ರವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೪೮ ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಿಸಿತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾದವರು ಮತ್ತು ಎಣಿಸಲಾದವರನ್ನು 'ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ' (ಎಸ್.ಟಿ.)ಎಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೫೦ರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾದ ಸಂವಿಧಾನದ ೩೪೨ನೇ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪುನರ್ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಯಿತು. ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವು

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ನಿಖರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಖಾತ್ರಿಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೩೧ರ ಜನಗಣತಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನೇ ಆರಂಭಿಕ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಯಿತು.ಈ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ (ಎಸ್.ಟ) ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಿದೆ.ಹಾಗೆಯೇ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಕೆಲವು ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ (ಎಸ್.ಟಿ.) ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಮಾನದಂಡ ಅಥವಾ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ ೩೬೬ (೨೫)ನೇ ಪರಿಚ್ಛೇದವು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮುದಾಯವನ್ನು/ ಗಳನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡವೆಂದು ಹೆಸರಿಸಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ.

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ ಕಲಂ ೩೬೬ (೨೫)ರಲ್ಲಿ 'ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳು ಎಂದರೆ ಅಂತಹ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಥವಾ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅಥವಾ ಅದರ ಭಾಗ ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನಡುವಿನ ಗುಂಪುಗಳು, ಕಲಂ ೩೪೨ರ ಅಡಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯವರು ಎಷ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಬಿಡುವ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಪರಿಗಣನೆ ಮಾಡಬಹುದು' ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಸಂವಿದಾನದ ೩೪೨ನೇ ಕಲಮು. ಅಲ್ಲದೇ ಕಲಮು ೪೬, ೨೪೪, ೩೩೦, ೩೩೨, ೩೩೪, ೩೩೮, ೩೩೯ ಮತ್ತು ೩೪೨ ಇವು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತವೆ. ಮೇಲಿನ ಅಂಶವು ಇನ್ನೂ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಇರಿಸಿದೆ.ಆದರೆ ಅದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏಳು ದಶಕಗಳಾದರೂ ಇನ್ನೂ ನಿಖರವಾಗಿ ಅರ್ಹ ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಸೇರಿಸುವ ಸಮಗ್ರ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.ಇದನ್ನು ಆಳುವವರು ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಗಣನೆಗಾಗಿ ಬಳಸಲು ಮುಕ್ತ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿದೆ.

'ಆದಿವಾಸಿ–ಬುಡಕಟ್ಟು' ಎನ್ನುವ ಗುಂಪು ವಿಂಗಡಣೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಯಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. 'ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ' ಎನ್ನುವುದು ರಾಜಕೀಯ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಇರುವ ರಾಜ್ಯಗಳು ೯.ಒರಿಸ್ಸಾ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಛತ್ತೀಸಗಢ, ಜಾರ್ಖಂಡ್, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಗುಜರಾತ್, ರಾಜಸ್ಥಾನ, ಆಂಧ್ರ, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ, ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶೇ.೧೨, ದಕ್ಷಿಣ ವಲಯ ಶೇ.೫, ಉತ್ತರ ವಲಯ ಶೇ.೩.

ಸಂವಿಧಾನದ ೩೪೦ ನೇ ವಿಧಿಯಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು ಕಾಕಾ ಕೇಳ್ಕರ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದ ಪ್ರಥಮ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಆಯೋಗವನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೫೩ ನೇಮಿಸಿದರು.ಅದು 'ವಿಶೇಷವಾದ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸಂಯೋಜನೆ ಗೊಳ್ಳದವರು, ಯಾವುದೇ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರೂ ಆಗಿರಬಹುದು' ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದೆ.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೬೫ ರಲ್ಲಿ ಲೋಕೂರ್ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಮಿತಿಯು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಐದು ಅಂಶಗಳ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿತು.

೧ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು
೨. ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ
೩. ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ
೪. ಸಂಪರ್ಕದ ಸಂಕೋಚ ಸ್ವಭಾವ
೫. ಹಿಂದುಳಿದಿರುವಿಕೆ.

ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು: ಆದಿಮ ಕಾಲದ ಲಕ್ಷಣಗಳು,
ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ: ಪ್ರತಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕತೆಯನ್ನು, ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಭಾಷೆ, ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಬಹುತೇಕ ಅವರದು ಪ್ರಕೃತಿ ಆಧರಿಸಿದ ಧರ್ಮ.
ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ: ಅವರು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟ, ಅರಣ್ಯಗಳಂತಹ ವಿಶೇಷ ದೂರದ ಮತ್ತು ನಿರಾಶ್ರಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಿರುತ್ತಾರೆ.
ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆ ಅಥವಾ ಹಿಂಜರಿಕೆ: ಬೇರೆಯವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಮತ್ತು ಜನರೊಂದಿಗೆ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಹಿಂಜರಿಕೆ, ನಾಚಿಕೆ ಸ್ವಭಾವ.
ಹಿಂದುಳಿದಿರುವಿಕೆ: ಆದಿಮ ಕೃಷಿ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಜೀವನ. ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ತಾಂತ್ರಿಕತೆ ಆಧರಿಸಿದ ಆರ್ಥಿಕತೆ. ತುಂಬಾ ಬಡತನ, ಅನಕ್ಷರತೆ ಮತ್ತು ದುರ್ಬಲ ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಎಸ್.ಟಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲು ಇಂದಿಗೂ ಇವೇ ಈ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಸಂವಿಧಾನವು ನೀಡುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಿಗುವ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲದೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ದಮನವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕುಗಳು ಹಾಗೂ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ೬೫೦ಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳಿವೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೬೩ ಎಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುವುದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ೫೫೦ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೫೦ ಮಾತ್ರ.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರದ ಹತ್ತಾರು ಸಮುದಾಯಗಳು ಇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವಾರು ಆಗ್ರಹಗಳು, ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಾಗಲೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋಗಿದೆ. ನಿರಾಕರಣೆಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣಗಳು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಾದರೂ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಈಗ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾನದಂಡಗಳೂ ಸಹ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿವೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಮುಖ್ಯವಾದ ಹಲವು ತೊಡಕುಗಳಿವೆ. ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಗತಿಯೊಂದಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಕೂಡ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಂಗಡಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿವಿಧ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಗಳು ಒಡ್ಡುವ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು, ಪರಿಸರ–ಜೀವ

ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಹೆಸರಿನ ವರದಿಗಳು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕಿನ ನೆಲೆ ತಪ್ಪುತ್ತಿದೆ. ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹದ ವಿಧಾನಗಳು ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅರಣ್ಯದಂಚಿಗೆ, ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಶಿಬಿರಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಗ್ರಾಮ, ನಗರಗಳ ಸರಹದ್ದಿಗೆ, ಊರ ಹೊರಗಿನ ಕಾಲೋನಿ, ಸ್ಲಮ್‌ಗಳಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ದೇಶದಲ್ಲೀಗ ನಡೆದಿರುವ ಬೃಹತ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ೨೧ ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಅತೀ ದೊಡ್ಡ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಎತ್ತಂಗಡಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲಿವೆ. ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ನಿರಾಶ್ರಿತರನ್ನಾಗಿಸಲಿವೆ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೂ ಬದಲಾದ ಬದುಕಿನ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಮುದಾಯದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿದರೆ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕಿನ ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೂ ಇರಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯ. ಅವರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ನ್ಯಾಯದ ಸಮಾನ ಪಾಲನ್ನು ದೊರಕಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವಾಗ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಆಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಣ್ಣೋಟ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬಹುತೇಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ರೂಪಿಸಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಅವರ ಪಾರಂಪಾರಿಕ ನೆಲೆಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳು ಸಿಗುವ, ಆ ನೆಲೆಗಳಿಂದಲೇ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯುವ, ಈ ನೆಲದ ಒಡೆತನ ದೊರಕಿಸುವ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಬದಲಾಗಬೇಕು.

ಪ್ರಭುತ್ವದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು

ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಮಾನವರು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿ /ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಒಂದು ದೇಶದ ಅಥವಾ ಒಂದು ಗಡಿಯೊಳಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರಭುತ್ವ ಇರುತ್ತದೆ.ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಖಂಡಿತ ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಭುತ್ವ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರಬಹುದು.ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬೇರೆ, ಬೇರೆ ಆಗಿರಬಹುದು.ಆದರೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ತಾತ್ವಿಕ ಸೆಳವು, ಅದರ 'ಬಲ'ದ ವೈಖರಿ ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ, ಸಂಸದೀಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿರುವಲ್ಲಿ 'ಆಡಳಿತವು' ಚುನಾಯಿತ ಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.ಆಡಳಿತ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದ್ದು ಎನ್ನುವಂತೆ, ಜನರ ಮತ ಪಡೆದು ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಸಂಸತ್ತಿಗೆ, ಶಾಸಕಾಂಗಕ್ಕೆ ಆಡಳಿತದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳು ಅಧೀನ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಇದಷ್ಟೇ ಅದರ ಘೋಷಿತ ಉದ್ದೇಶ ಹಾಗೂ ಕೆಲ ಕಾರ್ಯಗಳಷ್ಟನ್ನೇ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂದು ಅಥವಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಕ್ತಿಕೇಂದ್ರ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ಇಂತಹ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಡಳಿತ ಒಂದಾದರೆ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನೌಕರರು, ನ್ಯಾಯಾಂಗ, ಪೊಲೀಸರು, ಸೈನ್ಯ, ಮೂರನೆಯ ಗುಂಪಾಗಿ ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಗುಂಪುಗಳು ಪ್ರಭುತ್ವದ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಸಂರಚನೆಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ 'ಪ್ರಭುತ್ವ' ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೫,೫೦೦-೬೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಎಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಪರಿವರ್ತನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೬೦ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ತಜ್ಞರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಜಗತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆಯತ್ತ ದಾಪುಗಾಲಿಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗಲೇ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಪ್ರಾಚೀನ, ಆದಿಮ ಸ್ವರೂಪದ ಸಮಾಜಗಳು ಸಹ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿವೆ. ಇವು ಜಡ ಸ್ವರೂಪಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಸದಾ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಗಮ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆಯೇ ಉಳಿದು ಹೋದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಆದಿಮ ಸಮಾನತೆಯ, ಸಾಮೂಹಿಕತೆಯ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿವೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹವು ತೀರಾ ವಿರಳ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಕಸನದಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮಗಿರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಪಾಳೇಗಾರಿ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಗಳ ಪ್ರಭುತ್ವ, ಬಂಡವಾಳ-ಕೈಗಾರಿಕೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಸಮಾಜವಾದಿ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಬಹುತೇಕ ಕಡೆ ಇವೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜವು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಾಗಲೇ ಕೃಷಿಕ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬಂಡವಾಳಗಾರರು, ಸೇವಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರು, ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಆರ್ಥಿಕ ಉತ್ಪನ್ನದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಜನಸಮೂಹಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿವೆ.

ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನಾಗಲಿ, ಆ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಕೇಂದ್ರಿತ ಅಥವಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸಿದವರ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವ ಕ್ರಮ ಒಂದಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಉತ್ಪಾದನಾ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಂಬಂಧಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸಿರುವ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವರ್ಗೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಸ್ವರೂಪ, ಗುಣಲಕ್ಷಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು.

ಅದು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಪ್ರಭುತ್ವವೇ ಆಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಸಮಾಜವಾದ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರಭುತ್ವವಾದರೂ ಅದು ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಅವನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು.

ಪ್ರಭುತ್ವವೆಂಬುದು:

೧) ಅದು ಜಡವಲ್ಲ. ಅದು ಸದಾ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಹಾಗೂ ಪರಿವರ್ತನಾಶೀಲವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿಯೂ, ವಿಭಿನ್ನವೂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ.

೨) ಪ್ರಭುತ್ವವೆಂಬುದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಯಾವ ವಿಧದ ಪ್ರಭುತ್ವ ಇದಾಗಿರುತ್ತದೆ-ಅದು ಊಳಿಗಮಾನ್ಯವೋ, ಪಾಳೆಗಾರಿಯೋ ಅಥವಾ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ, ಸಮಾಜವಾದ ಎಂಬುದಾಗಿ.

೩) ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪುಗಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಆರ್ಥಿಕ (ಉತ್ಪಾದನಾ) ಸಂಬಂಧಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆದಿರುತ್ತದೆ.ಯಾವ ವರ್ಗದ ಅಧಿಕಾರ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತದೆ.ಸಮಾಜ ಸಾಗುವ ದಿಕ್ಕನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕುರಿತಂತೆ ಅನೇಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ವಾದಗಳು ಮತ್ತು ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಇವೆ. ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದ ಪ್ಲೇಟೋ, ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೌಟಿಲ್ಯ, ಆಧುನಿಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್, ಫ್ರೆಡ್ರಿಕ್ ಏಂಗೆಲ್ಸ್, ಲೆನಿನ್, ಗ್ರಾಮ್ಷಿ, ಡಾ.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್, ನೋಮ್ ಚೋಮ್ಸ್ಕಿ ಲೋಹಿಯಾ ಮುಂತಾದವರ ಪ್ರಖರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳಿವೆ. ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಎರಡು ವಿಚಾರ ಧಾರೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಒಂದು, ಉದಾರವಾದಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಿದ್ಧಾಂತ–ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಪ್ಪಂದ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಇನ್ನೊಂದು ಇದಕ್ಕೆದುರಾಗಿ, ಸಮಾಜ ವಿಕಸನದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ.

ವಿವಿಧ ಅರ್ಥಕೋಶಗಳು 'ದ ಸ್ಟೇಟ್' ಅನ್ನು ಸಾಂದರ್ಭಿಕತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿವರಿಸಿವೆ. 'ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಪ್ಪಂದ ಸಿದ್ಧಾಂತ'ವು ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು 'ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಾವು ಜೀವಿಸುವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅದು ಜನರು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿರುತ್ತದೆ' ಎನ್ನುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾದ ಜಾನ್ ಲುಕ್ಕೈ 'ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಇದರಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಜಾಗೃತರಾಗಿರೂಕರಾಗಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರ ಸಹಮತದಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ಅದು ಹೊಂದಿರುವ ದಂಡನೀಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡ ಮಾಡಿದ ಹಕ್ಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ವಾದಗಳು, ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಒಂದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ವೈರುಧ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವೈರುದ್ಯಗಳನ್ನು ನಗಣ್ಯ ಮಾಡಿ ಸಹಮತದ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಂರಚನೆಯು ಮಾನವನ ಅಥವಾ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಉಗಮದೊಂದಿಗೆ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಸರ್ವರ ಒಳಿತು ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದು ದೈವದ ಸೃಷ್ಟಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸದ ಘಟನೆಗಳು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಂತಹ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ತಟಸ್ಥ ಅಥವಾ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಎಂಬುದನ್ನು ವಾಸ್ತವವು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸಿ, ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಿದ ಅವರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಾಯಲು ಪ್ರಭುತ್ವ ಹಾಗೂ ಅದರ ಅಂಗಗಳು ಸದಾ ದುಡಿದಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದೆ.

'ಶಾಸಕಾಂಗ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾಂಗಗಳು ಮೂರೂ ಬೇರೆ, ಬೇರೆ ಎಂದು ಗೋಚರಿಸಿದರೂ ಅವು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಧಿಪತ್ಯದ ಭಾಗ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಹಾಗೂ ಉದಾರವಾದಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಾನಗಳು ಜನರಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರೂ, ಅಂತೆಯೇ, ನಾವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿದರೂ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಪೂರೈಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಮಿಥ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಭ್ರಮೆ. ಅಂತೆಯೇ, ಯಾವುದೇ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ತನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕರನ್ನು ಹಾಗೂ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು. ಈ ಮೂಲಕ ಹಲವು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು, ಜನರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಕೆಲವು

ಜನಸಮುದಾಯಗಳನ್ನೂ ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಕಾನೂನನ್ನು, ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಭುತ್ವವು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತದೆ.[22]

ಮಾನವನ ಸಮಾಜದ ವಿಕಾಸವನ್ನು ವಿವಿಧ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದಿಮ ಸಮತಾವಾದಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ, ನಂತರ ಬಂದ ಗುಲಾಮ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಜನರನ್ನು ದಂಡಿಸುವ ದಮನಾಸ್ತ್ರವೇ ಆಗಿದೆ. ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ವಿಕಾಸ, ಅದರ ಇತಿಹಾಸವೇ ಸಂಘರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಘರ್ಷ ನ್ಯಾಯ–ಅನ್ಯಾಯ ನಿಷ್ಕರ್ಷಗಳ ತಳಹದಿ ಎನ್ನುವ ಸರಳ ಮತ್ತು ತೆಳುವಾದ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿರದೇ ಸಮಾಜದ ಘಟಕ ಆಗಿರುವ ಒಂದು ವರ್ಗವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಗ ದಂಡಿಸುವ, ದಮನಿಸುವ ಮಾರಕ ಶಕ್ತಿಯು ಆಗಿರುವುದು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿದೆ.ಇತಿಹಾಸದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾ ತಿರುವು ನೀಡಿದ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರೆ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಉದಾರವಾದಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ತಟಸ್ಥ ಅಲ್ಲ, ದೈವಿಕ ಸೃಷ್ಟಿಯಂತೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳ ಮೇಲೆ, ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ, ಅದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಶ್ರಮ ಶಕ್ತಿಯ ಬಲವಂತದ ದುಡಿಮೆ, ಸಂಪತ್ತಿನ ಲೂಟಿ ಮಾಡುವವರು ಮಾಡುವ ಸುಲಿಗೆ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ರಚಿತವಾದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಗಮ ಅದರ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪ, ಗುಣಗಳನ್ನು ಅದು ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಬಗೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ನಿಖರವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಮೋಚನೆಗೆ ತಿರುವು ಕೊಟ್ಟವರು ಎಂದರೆ ಕಾರ್ಲ್‌ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಡ್ರಿಕ್ ಏಂಗೆಲ್ಸ್‌ರು. ಅವರು ಆಸ್ತಿವಂತ ವರ್ಗಗಳು ಆಸ್ತಿ ಸಂಪತ್ತು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಶೋಷಿಸಲು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಂಗಗಳು ಹೇಗೆ ತೊಡಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಎದುರು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಕಲ್ಪನೆ ಅಥವಾ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದದ್ದು ಅಲ್ಲ, ಅದು ಭೌತಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಉತ್ಪನ್ನ. ಸಮಾಜವು ವಿವಿಧ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಹಾದು ಬಂದಿದೆ. ಸಮಾಜ ಗುಲಾಮರ ಒಡೆಯರ ಸಮಾಜ, ಪಾಳೇಗಾರಿ ಸಮಾಜ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಮಾಜ ಮುಂತಾಗಿ. ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಬಲಯುತವಾದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಗಮ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣ. ಆದಿಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂಬುದು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆಸ್ತಿವಂತ ಮಾಲೀಕರು ಅತಂತ್ರ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ರಕ್ಷಣೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇ ಶಕ್ತಿಯುತ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣ.

ಏಂಗೆಲ್ಸ್ ಅವರು: ಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಗಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಮಹತ್ವದ ಕೃತಿಯಾದ 'ಕುಟುಂಬ, ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಗಮದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಗಮ ಹಾಗೂ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಸ್ತೃತ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಾ 'ಪ್ರಭುತ್ವವೆಂಬುದು ಸಮಾಜದ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದದ್ದಲ್ಲ, ಸಮಾಜದ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಆದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವವೆಂಬುದು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರದೇ, ಅದು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಹೇರಲಾಗುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ. ಸಮಾಜದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಆದ ಉತ್ಪನ್ನ.'

ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ಉಗಮವಾದಾಗ:

೧. ಎರಡು ವರ್ಗಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದವು.

೨. ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಘರ್ಷ ಪ್ರಮುಖವಾಯಿತು. ಆಸ್ತಿವಂತ ವರ್ಗ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗವನ್ನು ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಲು ಮುಂದಾಯಿತು.

೩. ಸಮಾಜದ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಸ್ತಿವಂತ ವರ್ಗ ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು. ಅದು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯಿತು.

ಪ್ರಭುತ್ವ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಗುಲಾಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೊಂಡಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಗುಲಾಮರ ಒಡೆಯರು ಮತ್ತು ಗುಲಾಮರು ಎಂಬ ಎರಡು ವರ್ಗಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಒಡೆಯರಿಗೆ ಗುಲಾಮರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಅವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸಾಧಿಸಲು ಒಂದು ಸಂಘಟನೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿತ್ತು.

ಗುಲಾಮರು ಮತ್ತು ಒಡೆಯರು ಎನ್ನುವ ಎರಡು ವರ್ಗಗಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವಂತಹವು. ಅಂತಹ ವರ್ಗ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ಸಾಧನೆಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನ ಯಂತ್ರ.ಎರಡು ವರ್ಗಗಳ ನಡುವೆ ದ್ವೇಷಯುಕ್ತ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಾತ್ಮಕತೆಗಳು ಪರಿಹರಿಸಲಾಗದ ವೈರುದ್ಯಗಳು. ಹೀಗಾಗಿ ದಮನಕಾರಕ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಂರಚನೆ ಆ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿಸಿತು.

ಇಂತಹ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ೧. ಒಡೆಯರ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದು ಅಥವಾ ಅವರ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು. ೨. ಸಮಾಜದ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು.

ಫೆಡ್ರಿಕ್ ಏಂಗೆಲ್ಸ್ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಅವಲೋಕಿಸುವಂತೆ 'ಪ್ರಭುತ್ವವು ಸಮಾಜದ ಉತ್ಪನ್ನ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾದರೂ ಅದು ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಿಮಿತ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಬಿಡುವ ಮಾಲೀಕನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.'[೨೮] (ಫೆಡ್ರಿಕ್ ಏಂಗೆಲ್ಸ್)

ಇಂತಹ ಅಸಮಾನತೆ, ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಒಡೆತನದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ಕೂಡ ಖಾಸಗಿ ಸ್ವತ್ತಾಗಲಿದ್ದು ಆಕೆಯ ಸ್ಥಾನ ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ನಾಗರೀಕಳದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯದ ಮೂಲವನ್ನೂ ಏಂಗೆಲ್ಸ್ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ.ಕುಟುಂಬದೊಳಗೂ, ಸಮಾಜದೊಳಗೂ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಂರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವ ಕುರಿತಂತೆ ಗ್ರಾಮ್ಷಿ ಯವರ ಚಿಂತನೆಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

'ಕೆಳಸ್ತರದ ಜನರ ಚರಿತ್ರೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವುದು ಮೇಲ್ವರ್ಗ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಮೂಲಕಾರಣ. ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಸಾಧಿತ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಚಿಂತಕ ಗ್ರಾಮ್ಷಿ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಯಾವುದೇ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅದರ ವರ್ತಮಾನದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಅದು ಜಾತಿ, ವರ್ಗ, ಸ್ಥಳೀಯತೆ, ಭಾಷೆ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ರಚನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.ಆದರೆ ಅಂತಹ ರಚನೆಗಳು ಸಮಾನ ರಚನೆಗಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರಚನೆ ಪ್ರಮುಖ ಅಥವಾ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಹೊಮ್ಮುವುದಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ರಚನೆಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತದೆ'.

'ಬಲಪ್ರಯೋಗ ಒಂದರಿಂದಲೇ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.' ಗ್ರಾಮ್ಷಿ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ರಚನೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವಾಗ ಬಲಪ್ರಯೋಗ ದೊಂದಿಗೆ

ಮನವೊಲಿಕೆಯ ತಂತ್ರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇತರ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮುಂದಾಳತ್ವ ಅಥವಾ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಜಮಾನಿಕೆ ವಹಿಸುವ ರಚನೆಯು ನೀಡುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರ ಹಿತ ಸಾಧನೆಯೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಯಜಮಾನಿಕೆಯಾಗಿದೆ.'

'ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಹೊರತು ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕೂಟ ಎಂದು ಗ್ರಾಮ್ಷಿ ಅವರು ಕರೆದರು. ಕ್ರಿ.ಶ. ೮ ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೪ನೆಯ ಶತಮಾನಗಳ ಕರ್ನಾಟಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಈ ರೀತಿಯ ಕೂಟಗಳಾಗಿಯೇ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಅರಸರು ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಮುಖಂಡರು ಧರ್ಮದ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ಎರಡು ರಚನೆಗಳು ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ವೇದಿಕೆಗಳಾದವು'.

'ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿರುವುದು. ಧರ್ಮದ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಳ್ಳುವ ಯಜಮಾನಿಕೆಯು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಹಾಗೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿತ್ತು.'[೨೯]

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂದಾಗ ಅರಸ–ಮಂತ್ರಿ–ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವ ಹಾಗೂ ದೇವರು–ಬ್ರಾಹ್ಮಣ–ದೇವಾಲಯಗಳ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.[೩೦]

ಇಂಥ ಯಜಮಾನಿಕೆಯು ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವದ ಒಟ್ಟಾರೆ ಗುಣ, ಮತ್ತದರ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಜಾತಿ, ಮತಧರ್ಮ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಅಲ್ಲದೇ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ತಟ್ಟುವುದು.

ಗ್ರಾಮ್ಷಿಯವರ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕುರಿತ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಣ್ಣೋಟವನ್ನು ನೀಡಿ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಜನತೆ ಕುರಿತಾದ ಡಾ.ಮೋಹನ್‌ಕೃಷ್ಣ ರೈ ಯವರ ಬರಹ ಕ್ರಿ.ಶ. ೮ ರಿಂದ ೧೪ ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜಶಾಹಿ ಅವಧಿಯ ಕುರಿತಾಗಿದ್ದರೂ ವರ್ತಮಾನದ ಭಾರತವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಬೇಕಾದ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಚಿಂತಕ ಡಾ.ರಾಮಮನೋಹರ ಲೋಹಿಯಾರವರು 'ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಆಳುವ ವರ್ಗಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಹಾಗೂ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ಜಡವಾದ ಹಾಗೂ ಅದಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಸುಭದ್ರವಾಗಿ ಆತುಕೊಂಡ ಆಳುವವರ್ಗ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಆಳುವವರ್ಗಗಳ ಮೂರು ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇವು; ೧. ಮೇಲು ಜಾತಿ ೨. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ೩. ಹಣ.'[೩೧]

ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಗುಣ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು, ಆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ವಿವಿಧ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸ್ಥಾನವೇನು ಎನ್ನುವುದರ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದು.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿ ದೇಶಕ್ಕೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ರಚನೆಗಳಿವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಗಡಿಯೂ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗಲೂ ಬಹುತೇಕ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಂಡ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ನವ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಕಬಂಧ ಬಾಹುಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆಯಾ ದೇಶದ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಜಾಗತಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಣಿಯುವ, ಅದರ ಸಖ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾಣುವ ಕನವರಿಕೆಯಲ್ಲಿವೆ.

ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ 'ಕಣ್ಣಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಕಾಣದ ಜಾಗತಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವವೊಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ಖ್ಯಾತ ಭಾಷಾ ತಜ್ಞ ಹಾಗೂ ಚಿಂತಕ ಪ್ರೊ.ನೋಮ್ ಚೋಮ್ಸ್ಕಿ ಆಧಿಪತ್ಯದ ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು ಶ್ರಮಿಕ ಜನ ಸಮೂಹಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗ ಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿವೇಶವಿದೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕುರಿತಂತೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು.

ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ನಿರ್ಧಾರಕ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ, ಪ್ರಭಾವಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಇರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಜನತೆಯನ್ನು ಸರ್ವ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ಸಂಬಂಧ ಸಹಮತದಿಂದಲೂ, ಸಂಘರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಈ ಎರಡೂ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಕ್ತಿ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಅದರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಜನತೆಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಭಿನ್ನತೆ ಉಂಟಾದಾಗ ವೈರುಧ್ಯಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ದಂಡಿಸುವ ಗುಣವಿದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಕರಗಳು ಅಂಗಗಳೂ ಇವೆ. ಇದರ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ನಡುವಿನಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಲು ಜನರ, ಸಮಾಜದ ನಡುವಿನಿಂದಲೇ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ತನಗೆ ಬಹುಬೇಗ ಸರಿ ಹೊಂದುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದೊಳಗಿನ ವಿಭಿನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ನಡುವೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ವೈರುದ್ಧಗಳನ್ನು ಸಮಾಜ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಅದು ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಶ್ರೇಣೀಕರಣ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಳಿವು, ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ತನಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದಂತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವನ್ನೇ ಪೋಷಕಾಂಶವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿನ ಉತ್ಪಾದನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ವಿಜ್ಞಾನ–ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಸುಧಾರಿತವೂ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವೂ ಮತ್ತು ವೇಗವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೇ ಅದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಾರ್ಯವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ತನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ–ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ ಕೂಡ.

ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ನಡುವಿನ ವೈರುಧ್ಯಗಳು ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಂಬಂಧ ಸಂಪತ್ತಿನ ಹಂಚಿಕೆ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಆಧರಿಸಿರುವಾಗ, ಇದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿ ಹಾಗೂ ದುಡಿಯುವ ಜನತೆಯ ನಡುವಿನಲ್ಲಿರುವ 'ಪರಕೀಯತೆ'ಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಕೇವಲ ಅದರ ಅಧಿಕಾರ ವಲಯದ ಮೇಲ್ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವ ತನ್ನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆಳ ಹಂತದವರೆಗೂ ಪಸರಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೂ ಹಲವು ಬಗೆಗಳು, ಹಂತಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವು ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬೇರು ಬಿಟ್ಟು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವದ ಯಂತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಸುಸಂಘಟಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಅಡಗಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತೊಡಗುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಸಂಘರ್ಷಗಳಿಗೆ ಪರಿಹರಿಸಬಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪರಿಹರಿಸಲಾಗದ ವೈರುಧ್ಯಗಳಿಗೆ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಒಡೆತನದ ಸಂಬಂಧಗಳೇ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆಸ್ತಿಹೀನ ಸಮುದಾಯಗಳ ದುಡಿತದ ಫಲವಾಗಿ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸಂಪತ್ತಿನ ವಾರಸುದಾರಿಕೆ ಶ್ರಮಿಕನದ್ದಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪರಾವಲಂಬನಾ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಜತನದಿಂದ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಬಲ ಬಳಸಿ ನಿಸರ್ಗ ಮತ್ತು ಜನರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ತನ್ನ ಸ್ವತ್ತು ಎಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಂಬಿಸಲು ದೈವ, ಮತ ಧರ್ಮ, ನಂಬಿಕೆ, ಪುರಾಣ , ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ, ನ್ಯಾಯ ವಿಧಾನ ನೀತಿಗಳು, ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗತಾರತಮ್ಯ, ಜನಾಂಗ ಭೇದ ಹೀಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ದಂಡನಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಲತ್ಕಾರಕವೂ, ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಂತಹ ಕೆಲವು ಬಲತ್ಕಾರಕವಲ್ಲದ ಮೌಲ್ಯ, ರೂಢಿಗಳು ಅಸ್ತ್ರಗಳಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ದಂಡಿಸುವ ಗುಣವಿರುವಂತೆಯೇ ಪಾಲಿಸುವ, ಪೋಷಿಸುವ ಪೋಷಕ ಗುಣವೂ ಇದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಕ್ತಿ ಸಂರಚನೆಯು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ತನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಮುನ್ನಡೆ ಸಾಧಿಸಲು ಪಾಲಿಸಿ ಪೋಷಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಯಾವುದೇ ಪ್ರಭುತ್ವ ಜನತೆಯನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯದೇ, ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಮುನ್ನಡೆ ಸಾಧಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಜನತೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ಅದು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರ, ಗೊತ್ತು ಗುರಿಗಳನ್ನು ಪುನರ್ ರೂಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜನತೆಯ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸದ ದಂಡನೆಯೊಂದೇ ಆಳುವ ಮಾನದಂಡವನ್ನಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡ ಅದೆಷ್ಟೋ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಅದೆಷ್ಟೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಉರುಳಿ ಹೋಗಿವೆ. ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಜನತೆಯೇ ಪರಮೋಚ್ಛವಾಗಿರುವರು. ಹೀಗೆ ಜನತೆಯ ಹಿತವೇ ತನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆಂದು ಘೋಷಿಸಿಯೇ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಆಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಈ ಸಂಬಂಧಗಳ ಉಳಿವು ಪ್ರಭುತ್ವವು ಅನುಸರಿಸುವ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ನೀತಿಗಳು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಆರ್ಥಿಕ–ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯೇ ನೀತಿಗಳ ನಿರ್ಧಾರಕ ಘಟಕಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಅನ್ನಾಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಸಾಧನ, ಸಲಕರಣಗಳು ಯಾರ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಶಕ್ತಿಗಳೇ ಶ್ರಮವನ್ನೂ ಅಡಿಯಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿಗಳೇ ಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಿ, ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರಧಾನ ನಿಯಂತ್ರಕವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ನೀತಿಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ನಡುವೆ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಏರ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಇಂತಹ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಪರಿಹರಿಸಲಾಗದ ವೈರುಧ್ಯಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದಾಗ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ತನ್ನ ಆಳುವ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದೊಳಗೆ ಮೂಡಿದ ಹೊಸ ಶಕ್ತಿಗಳ ಇಂಗಿತಕ್ಕೆ ಇಂಬು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಭುತ್ವ ಒಪ್ಪುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ತೀರಾ ವಿರಳವಾಗಿದ್ದು ಜಡವಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು. ಕಾರಣ ತನ್ನ ಆಳುವ ಒಡೆತನದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಕೈಬಿಡಲು ಅದು ಸಿದ್ಧವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತಾನೇ ಪರಮೋಚ್ಚ, ಉಳಿದವರು ನೀಚ ಎಂಬ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಭಾವ ಇರುವುದರಿಂದ ಜನತೆಯ ದನಿಗೆ ಮಣಿಯುವ ಇಲ್ಲವೇ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದ್ದರೂ ನೀತಿಗಳು ಬದಲಾಗದೇ ಹೋದರೆ ಬಹು ದಿನಗಳು ಆ ಸನ್ನಿವೇಶವೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮುಂಚೂಣಿಯ ಹೊಸ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಎದುರು ಸೆಣಸಿ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಉರುಳಿಸಿ ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಹೊಸ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಹೊಸ ಸನ್ನಿವೇಶ ಆಶಯಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬಹುದು.ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹೊಸ ನೀತಿ ರೂಪಿಸದೆ ಜಡವಾಗಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಪತನಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.

ಬಹುತೇಕವಾಗಿ, ಇಂತಹ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಬದಲಾವಣೆ ಅಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗಿನ ವಿವಿಧ ಶ್ರೇಣೀಕರಣ ಶಕ್ತಿಗಳ ನಡುವಿನಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದ ಉದಯೋನ್ಮುಖ ವರ್ಗ ಶಕ್ತಿಗಳ ನಡುವಿನಿಂದಲೂ, ಆಂತರಿಕ ಬೇಗುದಿಗಳಿಂದಲೂ ಬರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಜನ ಪೀಡಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ, ಸಂಘಟನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ ಶ್ರಮ ಸಮುದಾಯಗಳ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಂಘರ್ಷ ನಡೆದಾಗ, ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾದಾಗ ಹೊಸ ಶಕ್ತಿ ಸಂಯೋಜನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನೂತನ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನ, ಸಲಕರಣೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸ್ವತ್ತಾಗದೇ ಸಮಾಜದ ಸ್ವತ್ತಾದಾಗ, ಶ್ರಮಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲ ಸಂರಚನೆಯ ಘಟಕವಾದಾಗ ಜನತೆಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ನಿಜದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ದಮನಕಾರಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಒಂದು ವರ್ಗವು ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಯಂತ್ರ ಎನ್ನುವಾಗ ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಅನಿವಾರ್ಯವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು, ತಾತ್ವಿಕ ಮೀಮಾಂಸಕರು, ರಾಜನೀತಿ ತಜ್ಞರು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ.ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ಗ, ಜಾತಿ ವಿಭಜನೆಗಳು ಇಲ್ಲವಾದಾಗ, ಎಲ್ಲವೂ ಜನತೆಯ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಸ್ವತ್ತು ಎಂದಾದಾಗ ಸಂಘರ್ಷವು ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಪ್ರಭುತ್ವವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದು, ಆಗಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ಆದರ್ಶದಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಅರಣ್ಯ, ಆದಿವಾಸಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವ ಈ ಮೂರೂ ಪರಸ್ಪರ ಅಂತರ್ ಸಾವಯವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಎಲ್ಲ ಸಮುದಾಯಗಳ ಚಲನೆ, ನಾಗರೀಕತೆಯ ನಡಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಮೂಲದಿಂದಲೇ ಆರಂಭಗೊಂಡಿದೆ. ನಾಗರೀಕತೆ ಅದೆಷ್ಟೇ ಮುಂದುವರಿದರೂ ಅರಣ್ಯದೊಂದಿಗಿನ ನಂಟನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅರಣ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಾಗರೀಕತೆಯ ಮೂಲ.ಅರಣ್ಯ ಎಲ್ಲರ ಸ್ವತ್ತು ಆಗಿತ್ತು.ಆದರೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಉಗಮದೊಂದಿಗೆ ಅದು ಕೆಲವರ ಸ್ವತ್ತಾಯಿತು.

ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅಡಿಯಾಳಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿತು. ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಪ್ರವೇಶದೊಂದಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮದ ಸರಕಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕಾನೂನು, ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡವು. ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು ಪರಕೀಯರಾದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಅರಣ್ಯದ ಕುರಿತ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬದಲಾದವು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರದಲ್ಲೂ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆದಿವಾಸಿ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿವೆ. ಅಂತಹ ಬಹುತೇಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಆದಿವಾಸಿಯೇತರರಿಂದ ಬಂದಿವೆ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅಂತಹ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮೂಡಿವೆ. ಆದರೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ನೀಡುವ ವಿವರಗಳು ನಿಸರ್ಗ ಸಂಬಂಧಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕತೆ, ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ತನ್ನೊಡಲಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ತಾನು ಅಡಿಯಾಳಾದ ದುರಂತ ಸ್ಥಿತಿ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳದ್ದು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ನೆಲದಲ್ಲೆ ಪರಕೀಯರಾದ, ಅರಣ್ಯದ ಹೃದಯದೊಳಗಿಂದ ಹೊರದಬ್ಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಚಾಟಿಯೇಟಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬದುಕನ್ನರಸಿ ಇಂದಿಗೂ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಮುದಾಯವಿದು.ಸರಕಾರದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಭಿನ್ನವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ, ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಆದಿವಾಸಿ ಬದುಕಿನಿಂದಲೇ ಬರಬೇಕಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸುವ್ಯಸ್ಥಿತವಾದ ಸುಸಂಘಟಿತವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ, ನಿಯಂತ್ರಿಸ ಬಯಸುತ್ತದೆ.

ಉತ್ಪಾದನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹಂತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ವರೂಪ, ನೀತಿ ನಿಯಮ ಕಟ್ಟಳೆಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದ್ದು, ಎಲ್ಲರ ಹಿತ ಕಾಯುವುದು ಎಂಬಂತೆ ಕಂಡರೂ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅದು ಪಕ್ಷಪಾತಿ.

ಪ್ರಭುತ್ವ ಬಲಗೊಂಡಾಗ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ದುಡಿವ ಜನಕೋಟಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಖಾಸಗಿ ಸ್ವತ್ತು, ಸರಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಂದೆಡೆ ನೆಲೆ ನಿಂತು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಆರಂಭಿಸಿದ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಮುದಾಯದ ರಕ್ಷಣೆಗೆಂದು ಪ್ರಭುತ್ವವೊಂದು ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಾದ ಬದಲಾವಣೆ, ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವಿನಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಬಲಾಢ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಲು ರಚಿಸಿದ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದ್ದ ಅರಣ್ಯ, ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿತು. ಇಂತಹ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವ ಜಂತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವದ ದಮನಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ನಲುಗಿದ್ದಾರೆ.ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಜನಸಮುದಾಯಗಳು ಅನುಭವಿಸುವ ಸಂಕ್ಷಟಗಳಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಂರಚನೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಪ್ರಭುತ್ವದ ತಾತ್ವಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಸಕ್ತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು:

೧. ಎನ್ವಿರಾನಮೆಂಟಲ್ ಇಷ್ಯೂಸ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಎ ರೀಡರ್ –ಸಂಪಾದನೆ: ಮಹೇಶ್ ರಂಗರಾಜನ್ ಗ್ರಂಥ–ಪ್ರೊ. ರೋಮಿಲಾ ಥಾಪರ್ ಅವರ ' ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಅಂಡ್ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್– ಅಂತರ್ಜಾಲ ಆವೃತ್ತಿ.

೨. ಅದೇ ಲೇಖನ

೩. ರೋಮಿಲಾ ಥಾಪರ್ ಪ್ರೊ.:'Forests and Settlements' is an extract from the book *Environmental Issues in India:A Reader* edited by Mahesh Rangarajan, 2013 http://e4english-corner-sasha.blogspot.com/2013/07/forests-and-settlements.html

೪. ಕಲ್ಚರಲ್ ಆಸ್ಪೆಕ್ಟ್ಸ್ ಆಫ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ಸ್– Cultural aspects of forests link: https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&url=http://www.familyforestry.net/userfiles/file/PDFForestPolicy/UNFF9Cultural_aspects_of_forests_%5B2%5D%5B1%5D.doc&ved=2ahUKEwji0fuEi4HsAhUP9nMBHSVzCnAQFjACegQIARAB&usg=AOvVaw2ITXohz81FJd5oBquK54pE&cshid=1600926351935)

೫. https://sampada.net/event/42700

೬. ಎನ್ವಿರಾನಮೆಂಟಲ್ ಇಷ್ಯೂಸ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಎ ರೀಡರ್ –ಸಂಪಾದನೆ: ಮಹೇಶ್ ರಂಗರಾಜನ್ ಗ್ರಂಥ– ಅಂತರ್ಜಾಲ ಆವೃತ್ತಿ,

೭. ಕೋಸಾಂಬಿ ಡಿ ಡಿ: ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆ –ಚಾರಿತ್ರಿಕ ರೂಪುರೇಷೆ. ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೨೦೧೧. ಪುಟ– ೨೫೭.

೮. ಎನ್ವಿರಾನಮೆಂಟಲ್ ಇಷ್ಯೂಸ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಎ ರೀಡರ್–ಸಂಪಾದನೆ: ಮಹೇಶ್ ರಂಗರಾಜನ್ ಗ್ರಂಥ–ಅಂತರ್ಜಾಲ ಆವೃತ್ತಿ,

೯. ರೋಮಿಲಾ ಥಾಪರ್ ಪ್ರೊ.: 'Forests and Settlements' is an extract from the book *Environmental Issues in India: A Reader* edited by Mahesh Rangarajan. http://e4english-corner-sasha.blogspot.com/2013/07/forests-and-settlements.html

೧೦. 100 years of Indian forestry (1861-1961) volume-1, chapter 1, page 72- 1961.

೧೧. ಅದೇ. ಪುಟ ೭೩–೭೪

೧೨. ಅದೇ ಪುಟ–೭೪

೧೩. ವಿಕಿಪೀಡಿಯಾ:
https://kn.m.wikipedia.org/wiki/%E0%B2%AE%E0%B3%81%E0%B2%96%E0%B3%8D%E0%B2%AF_%E0%B2%AA%E0%B3%81%E,

೧೪. ಪತ್ರಿ ೧೯೭೬, ಪತ್ರಿ ೧೯೮೨ ಎಕಾನಾಮಿಕ ಅಂಡ್ ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ವೀಕ್ಲಿ

೧೫. ನಾಗರಾಜ್ ಜಿ.ಎನ್: ಜಾತಿ ಬಂತು ಹೇಗೆ? ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೨೦೨೦. ಪುಟ ೧೨೯–೧೩೦

೧೬. ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ನೇಮಿಸಿದ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಆಯೋಗದ ವರದಿ–೧೯೮೯, ಯು.ಎನ್.ಓ.

೧೭. ೧೯೩೧ ಮತ್ತು ೧೯೪೧ ರ ಜನಗಣತಿ, ಭಾರತ ಸರಕಾರ

೧೮. Verrier, Elwin, *A Deal for Tribal India* -1963, p. 17.

೧೯. Majurndar D.N: *Races and Cultures of India,* Asia Publishing House, Bombay, 1961, p. 367.

೨೦. Prakash Chandra Mehta Dr: Tribal *Development in 20thCentury,*Durga Taldar Shiva Publishers,Udaipur, 2000 p.7.

೨೧. Kamaladevi, Chatopadhyaya: *Tribalism in India,* Deep and Deep Publication, New Delhi, 1978, p. 1.

೨೨. Vidyarthi L.P: Tribal *Development and its Administration,* 198 1, pp 12-14.

೨೩. Bardhan A. B. *The Tribal Problem in India,* 1973, pp. 16 - 17.

೨೪. ಪ್ರಭಾಕರ್ ಎ.ಎಸ್. ಡಾ: 'ಬುಡಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅಲೆಮಾರಿ ಸಮುದಾಯಗಳು' ಸಂಪುಟ–೬, ಅಧ್ಯಾಯ–೧ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮೀಮಾಂಸೆ, ಪುಟ ೭, ಇಸ್ವಿ ೨೦೧೮

೨೫. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಬಿ.ಆರ್. ಡಾ: ಬರಹಗಳು ಭಾಷಣಗಳು, ಸಂಪುಟ–೫, ಪುಟ–೨೧೦. ೧೯೯೬

೨೬. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಬಿ.ಆರ್. ಡಾ.: ೫, ೬ ಮತ್ತು ೭ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೪೯ ರಂದು ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆ

೨೭. Antonio gramsci Prison note book -1975 ಪುಟ– 245-246

೨೮. ಫೆಡ್ರಿಕ್ ಏಂಗೆಲ್ಸ್ : ಕುಟುಂಬ, ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಇವುಗಳ ಉಗಮ, ಪ್ರಗತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮಾಸ್ಕೋ. ೧೯೮೦

೨೯. ಮೋಹನ್ ಕೃಷ್ಣ ರೈ.ಕೆ ಡಾ: ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಜನತೆ, ೨೦೧೭ ಪುಟ ೧೦–೧೧

೩೦. ಅದೇ ಪುಟ ೫

೩೧. ಲೋಹಿಯಾ ರಾಮಮನೋಹರ: ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅಂತರ್ಜಲ. ಭಾರತದ ಆಳುವ ವರ್ಗಗಳು: ಒಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿ, ಪುಟ–೨೩೪

* * *

ಅಧ್ಯಾಯ ೪

ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು: ಅಸ್ತಿತ್ವ-ಅನನ್ಯತೆ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟಗಳು

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹಾದು ಬಂದ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅವಲೋಕಿಸುವಾಗ ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ದಟ್ಟ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ, ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಹಾರ ಅರಸುತ್ತಾ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದ, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಆದಿಮ ಸಮತಾ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಿತಿ, ಸಮುದಾಯಗಳ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಬೆಳೆದ ಗಣ-ನಾಯಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಗುಲಾಮ ಪದ್ಧತಿ, ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಚಾಚಿದ ಬಾಹುಗಳ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಸಂಸದೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವ ಹೀಗೆ ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂದಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗೆ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಆಳುವವರ ನಿರ್ಲಕ್ಷತನ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಇರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವಿವಿಧ ಸ್ವರೂಪದ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾದು ಬಂದಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬದುಕು ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣದೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ಸರಕಾರವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಬಲ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸುಸಂಘಟಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಮಾನವರು ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿ /ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಒಂದು ದೇಶದ ಅಥವಾ ಒಂದು ಗಡಿಯೊಳಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರಭುತ್ವ ಇರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಖಂಡಿತ ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಭುತ್ವ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರಬಹುದು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬೇರೆ, ಬೇರೆ ಆಗಿರಬಹುದು.ಆದರೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ತಾತ್ವಿಕ ಸೆಳವು, ಅದರ 'ಬಲ'ದ ವೈಖರಿ ಅದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಕಂಡು ಕೊಂಡ ನೆಲೆಗಳನ್ನು, ಬದಲಾದ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನ, ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಅಸ್ಮಿತತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕಿದೆ.

೨. ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಅಸ್ಮಿತತೆ

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ, ಭಾರತದಂಥ ಬೃಹತ್ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳೇನು? ಇರಿಸಿಕೊಂಡ ಗುರಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ಆಯಿತೇ? ಆಗಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ?ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇದರ ವೈಫಲ್ಯ ಎಲ್ಲಿ? ಎನ್ನುವಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂದಿಗೂ ಬಹುತೇಕ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ ತೊಂಬತ್ತರಷ್ಟು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಆಸ್ತಿ ಹೀನರು.ರಟ್ಟೆಯ ಕಸುಬು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲದ ದಟ್ಟ ದಾರಿದ್ರ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ನರಳುವ ಸಮುದಾಯಗಳಾಗಿವೆ. ಅರಣ್ಯ ಕಾನೂನುಗಳು, ಪರಿಸರ ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಯೋಜನೆಗಳು ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಮೂಲ ನೆಲೆಗಳಿಂದಾದ ಎತ್ತಂಗಡಿ ಹಾಗೂ ಆಗದ ಪುನರ್ವಸತಿ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಕೆಂಡದ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವಸತಿ ಎಂಬುದೇ ದುರ್ಗತಿ, ನಿರ್ಗತಿ ಎನ್ನುವುದಾಗಿದೆ.ಇಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಲು ಖಚಿತವಾದ ಯೋಜನೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಬಳಿ ಇವೆ, ಕಾನೂನುಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇವು ಜಾರಿಯಾಗದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಡಳಿತ ಅಥವಾ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಾಂಗ–ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಗಳ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯತನವೇ? ವೈಫಲ್ಯವೇ ಅಥವಾ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿರುವ ಶಾಸಕಾಂಗ, ಸಚಿವರು, ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಒಟ್ಟಾರೆ ಸರಕಾರ ಕಾರಣವೇ? ಗತಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಇಂತಹದೊಂದು ವೈಫಲ್ಯ ಕೇವಲ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪಾಡು ಇರುವುದು. ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತವೆ.

ಯಾವುದೇ ಜನ ಸಮುದಾಯ ಅಥವಾ ನಾಗರಿಕತೆ ಒಂದು ನೆಲೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದು ಸರಳ ಮಾರ್ಗವೇನಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಪ್ರತಿ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದದ್ದು ಸದಾ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನೇ. ಅದು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿ. ಆದಿಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ, ಬದುಕು ಕಟ್ಟುವ ಹೋರಾಟ, ಗುಲಾಮಶಾಹಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಯಜಮಾನರ ಅಡಿ, ಪಾಳೇಗಾರಿ ಅರಸರ ಅಸ್ತ್ರಗಳ, ಸಿರಿವಂತರ, ಬಂಡವಾಳಗಾರರ, ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ, ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಭುಗಳ ಸಿಡಿಗುಂಡುಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ.

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ೧೯ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಜೇನುಕುರುಬರು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಪಣಿಯ, ಪಂಜರಿ ಒಳಗೊಂಡ ಯರವರು, ಕುಡಿಯರು, ಸೋಲಿಗರು, ಮೇದರು, ಮುಂತಾದವರು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮುದಾಯವೂ ಅವರದ್ದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಈ ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳ ಕುರಿತು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಅವಲೋಕನ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಜೇನುಕುರುಬರು

ಜೇನುಕುರುಬರ ಪ್ರಧಾನ ಕಸುಬು ಜೇನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಬೊಂಬುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹುಲ್ಲನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಆನೆ ಕುರುಬ, ಕಾವಾಡಿ ಮತ್ತು ಪೂಮೆ ಕುರುಬ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜೇನುಕುರುಬರು ಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿ ಆನೆಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರು.

ಇವರ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇವೆ. ಕರಡಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಸಂತತಿಯ ಮಕ್ಕಳು ತಾವು ಎಂಬ ಐತಿಹ್ಯವನ್ನು ಹಿರೀಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಂಶೋಧಕರು ಹೇಳುವುದು ಕುರು ಎಂದರೆ ಬೆಟ್ಟ, ಕುರುಬ ಎಂದರೆ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವನು ಎಂದರ್ಥ.ಕೇರಳ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಈ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಕಾಟ್ಟನಾಯಕರು, ಶೋಲಾ ನಾಯಕರು, ತೆನೆ ಕುರುಮಾ ಜೇನು ಕೊಯ ಹಾಗೂ ಕುರುವ ಎಂದೆಲ್ಲ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡದ ಕುರುಬ ತಮಿಳಿನ ಕುರುಂಬ, ಕೇರಳದ ಕುರುಮನ್ ಹೆಸರುಗಳು ಒಂದೇ ಬುಡಕಟ್ಟನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.[1] ಇವರು ನೋಡಲು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಕಪ್ಪು ಮಿಶ್ರಿತ ಕಂದು ಬಣ್ಣದವರಾಗಿದ್ದು ಗುಂಗುರು ಕೂದಲನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ನೋಡಲು ಅಗಲವಾದ ಮುಖ, ಚಿಕ್ಕದಾದ ಹಣೆ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣಗಾತ್ರದ ತಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಜೇನುಕುರುಬರ ಗಂಡಸರು ತಲೆ ಕೂದಲನ್ನು ಉದ್ದವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ಗಂಟು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡದ ಒಂದು ಉಪಭಾಷೆ (ಬುಡಕಟ್ಟು ಭಾಷೆ) ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ 'ಜೇನು ನುಡಿ' ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯದೊಂದಿಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಜೇನು ಕುರುಬರು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸಸ್ಯಾಹಾರಿಗಳು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೇನು ಕುರುಬರು 'ಕುಲದೇವತಾ ಪದ್ಧತಿ' ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭೂತ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರಿಗಿಂತ ಇವರು ಕಡಿಮೆ ಒಲವು ಉಳ್ಳವರು. ಸಿದ್ದರಾಮ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ಭೈರವನನ್ನು ಇವರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾಟ-ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ. ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವು ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಬಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಮೊದಲಾವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಕೋಲಾಟ ಅವರ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಲೆ. ಸತ್ತವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುಡಿಸಲಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೂಳುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಿ ಬೇರೆಡೆಗೆ ವಾಸ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಶವಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸುಡುವುದು, ಹೂಳುವುದು ಎರಡನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾಗರಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಹೆಚ್ಚು ದೊರೆತಂತೆಲ್ಲಾ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ನವೀನತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಕೊಡವರ ಅನೇಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲೆಮಾರಿತನ ಬಿಟ್ಟು ಒಂದೆಡೆ ನೆಲೆನಿಂತಿದ್ದಾರೆ.[2]

ಕಾಡಿನ ವಸ್ತುಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಸಸ್ಯಸಂಕುಲದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಲನವಲನದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿದೆ ಮತ್ತು ಇವರು ಧೈರ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. 'ಜೇನು ಕುರುಬರಲ್ಲಿ ಮತಾಚರಣೆಯ ತಾಣ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಲೌಕಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಅಗ್ನಿಕುಂಡ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮತಾಚರಣೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಲೌಕಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ತಾಣವಾಗಿ ಅದು ಮಾರ್ಪಡುತ್ತದೆ.'[3] ಜೇನುಕುರುಬರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಆಚರಣೆಗಳು ಅಗ್ನಿಕುಂಡದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಅಗ್ನಿಕುಂಡದ ಸುತ್ತ ಒಂದು ವರ್ತುಲ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ವರ್ತುಲವನ್ನು ಯಾರು ಪ್ರವೇಶಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ನಿರ್ಬಂಧವಿದೆ. ಅಗ್ನಿಕುಂಡದ ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಗಾಳಿ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೋರೆ ಬುರುಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತ ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಮೂರು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹಾಡನ್ನು ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಸೋರೆ ಬುರುಡೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಮುಂದೆ

ಸಮಸ್ಯೆ ಹೇಳಿ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಜೇನು ಕುರುಬರಿಗೆ ಸೋರೆ ಬುರುಡೆ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿಕುಂಡ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವಾಗಿವೆ. ಸೋರೆ ಬುರುಡೆ ಒಳಗಿನಿಂದ ಒಡೆದುಕೊಂಡು ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿ ಹೊರ ಬಂದರು ಎಂದು ಇವರ ಪುರಾಣ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ‘ಹಿಂದೆ ಕೂರ್ಗನ್ನು ಜೋಡಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಕುರುಬರು ಮತ್ತು ಅದೇ ಬಗೆಯ ಜಾತಿಗಳು ಬಲಾಢ್ಯ ಕೊಡವರ ಬಳಿ ಭೂಮಿಗೆ ತಳುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದರು. ಊಟ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಅವರ ಚಾಕರಿಗೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ನಿಜವಾದ ಗುಲಾಮಗಿರಿಗಿಂತ ಏನೂ ಕಡಿಮೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೬೦-೭೦ ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಕೆಲಸಗಾರರ ಮತ್ತವರ ಬೇಡಿಕೆ ಏರ್ಪಡುವವರೆಗೆ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.’[೪]

ಜೇನು ಕುರುಬರಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ೪೦ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಕ್ತಿ ಚಿಹ್ನೆಯ ಆರಾಧನೆಯ ಸಂಕೇತಿಸುವ ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ. ಸೃಷ್ಟಿ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಮರ-ಗಿಡಗಳು ಚಿಗುರುವುದಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಆಚರಣೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ವಿಕಾಸವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟುವ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿದೆ. ಜೇನು ಕರುಬರು ಆಚರಿಸುವ ‘ಕೊಂತಿ ಪೂಜೆ’ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕೊಂತಿ ಪೂಜೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಶಿಶ್ನ ಪೂಜೆಯ ಆಚರಣೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಏರ್ಪಡುವ ಮತಾಚರಣೆಯ ತಾಣ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಸೃಷ್ಟಿ ಶಕ್ತಿಯ ಚಿಹ್ನೆಯ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುವ ಈ ಹಬ್ಬ ಎಪ್ರಿಲ್, ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಸಲ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.’[೫] ಈ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಲೈಂಗಿಕ ಆಶಯವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಸೋರೆ ಬುರುಡೆಯೂ ಸಹ ಜೇನು ಕುರುಬರಿಗೆ ದೇವರ ಸಮಾನ. ಅವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯ ಇದರ ಮೂಲಕವೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಹಾಗೇ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇವರಲ್ಲಿದೆ.’ ಸೋರೆ ಬುರುಡೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಪಂಚ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ನಮ್ಮ ಜೇನುಕುರುಬರಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನಿರೂಪಕಿ ಜೆ.ಆರ್.ಪ್ರೇಮಾ.[೬]

ಜೇನು ಕುರುಬರ ಹಾಡಿಗಳು ಬಹುತೇಕ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಸುಮಾರು ೨೦ ರಿಂದ ೩೦ ಕುಟುಂಬಗಳಿರುವ ಹಾಡಿಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು. ಜೇನುಕುರುಬರ ಹಾಡಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬದ ಒಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಜೇನುಕುರುಬರು ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜೇನುಕುರುಬರ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿ ಕುಮ್ರಿ ಬೇಸಾಯ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಚೂಪಾದ ಕೋಲಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಡಿಲ ಮಾಡಿ ಮುಂಗಾರಿನಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಗೆಡ್ಡೆಗೆಣಸುಗಳನ್ನು ಅದೇ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಅರಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಜೇನುಕುರುಬರು ಕಾಡಿನ ಒಳಗಡೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಮತ್ತು ಜೀವಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಆಡಳಿತ ಜೇನು ಕುರುಬರ ನೆಲೆಗಳಿಗೆ ಆತಂಕ ಒಡ್ಡಿತು. ಕಾಫಿ, ಟೀ ಮತ್ತು ತೇಗದ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ವಿಸ್ತರಣೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ನೆಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿತು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅಂತಹ

ತೋಟಗಳ ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನಾಗಿಸಿತು. ಬಳಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವಿಕೆಗೆ ಈಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರಗಳ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ವನ್ಯಜೀವಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಹಲವು ಕಾಯ್ದೆಗಳಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ ಅಭಯಾರಣ್ಯದ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ನೆಲೆ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜೇನುಕುರುಬರ ಸಮುದಾಯವು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಿಕತೆ ಒಳಗೊಂಡವರಾಗಿದ್ದು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸ್ವರೂಪದ ಒತ್ತಡಗಳು ಮತ್ತು ಅತಂತ್ರತೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಸಮುದಾಯವಾಗಿದೆ. 'ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರದಬ್ಬಲಾಗಿದೆ, ನಾಡು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಇಂತಹ ಅತಂತ್ರ, ಆತಂಕದ ಸ್ಥಿತಿ ಜೇನುಕುರುಬರದು'.[೭]

ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು

ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಗಿಡ್ಡ, ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ತಲೆ ಉದ್ದ, ಉಬ್ಬಿದ ಕೆನ್ನೆಯ ಮೂಳೆಗಳು, ಚಪ್ಪಟೆ ಮೂಗು, ಸ್ವಲ್ಪ ದಪ್ಪ ತುಟಿ, ಮುಂಚಾಚಿರುವ ದವಡೆ, ಕಪ್ಪು ಮಿಶ್ರಿತ ಕಂದು ಬಣ್ಣ, ಗುಂಗುರು, ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು ಇವರ ದೇಹ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಎಡ್ಗರ್ ಥರ್ಸ್ಟನ್ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ.[೮] ಇವರು ವಾಸಮಾಡುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ಪೋಡು, ಮಾಡ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಡಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಾವಡಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು 'ಅಂಬಾಲ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕುರುಬರ ಪವಿತ್ರಸ್ಥಳ. ಇವರು ವಿಗ್ರಹ ಆರಾಧಕರಲ್ಲ. ಇವರ ದೇವರು 'ಮೊರ'. ಅದನ್ನು ಅಂಬಾಲದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ 'ಮೊಂಡ ಪಡಿ' ಮತ್ತು 'ಏಳಪಡಿ' ಎಂಬ ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳಿವೆ.

ಇವರದು ಚುರುಕಿನ ಓಟ, ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳದ ಬದುಕು ಆಗಿದೆ. ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಹಿಂದೆ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಮ್ರಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೊಂಬಿನಿಂದ ಬುಟ್ಟಿ, ಕುಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಹೆಣೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭೂತ ಆರಾಧಕರಾದ ಇವರಿಗೆ ಅಜ್ಜ ಕುಡ ಮತ್ತು ಕುತ್ತನ್ ಎನ್ನುವ ಭೂತಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದೇವತೆಗಳು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕುಲದೇವತಾ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಸತ್ತವರನ್ನು ಹೂಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸುಡುತ್ತಾರೆ. ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನ ಮತ್ತು ಪುನರ್ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ.[೯]

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದಟ್ಟ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರನ್ನು ಕಾಡುಕುರುಬರು ಎಂದೂ ಹೆಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾಡು ಕುರುಬರಲ್ಲೂ ಬೆಟ್ಟ ಅಥವಾ ಕಾಡುಕುರುಬ, ಜೇನುಕುರುಬ, ಮುಳ್ಳು ಕುರುಬ ಮುಂತಾದ ವೃತ್ತಿ ಹಾಗೂ ವರ್ಗಸೂಚಕ ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.ಗಿರಿ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿರುವ ಇವರು ಬಿದಿರನ್ನು ಬಳಸಿ ಮೊರ, ಬುಟ್ಟಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಜನರನ್ನು ಬೆತ್ತ ಕಾಡುಕುರುಬರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.[೧೦]

ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆ, ಹುಣಸೂರು, ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ಹಾಗೂ ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ ತಾಲೂಕು ಹಾಗೂ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಎಲ್ಲಾ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿರಾಜಪೇಟೆ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಆಡು ಭಾಷೆ ಇದೆ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಬೊಮ್ಮ ದೇವರು, ಗಂಗಾ ಸ್ಥಾನದ ದೇವರು, ಮುದ್ದಪ್ಪ, ಚಿಕ್ಕದೇವಮ್ಮ, ಮಾರಮ್ಮ, ಕೊಡಗೆ ತಾತ, ಗುಡ್ಡದ ಒಡತಿ ಎಂಬ ದೈವಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.ಇವರು ಭೂತ–ಪ್ರೇತ ಮಾಟ–ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

ಇವರು ಅಜ್ಜಪ್ಪ ದೇವರಪುರ ಎಂಬ ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆನೆಗಳ ಮಾವುತರಾಗಿ, ಕಾವಾಡಿಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಕಾಡಿನಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಾಡಿನಂಚಿನಲ್ಲಿನ ಪುನರ್ವಸತಿ ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. [೧೧]

ಆದಿವಾಸಿಗಳಾಗಿರುವ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಇಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಹೆಸರು ಎಸ್.ಟಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಹೆಸರಿನಿಂದ ದಾಖಲಾಗಿಲ್ಲ. ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಾಡು ಕುರುಬರು, ಜೇನುಕುರುಬರು ಎನ್ನುವ ಎಸ್.ಟಿ. ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ಆಡಳಿತ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಪಣಿಯ, ಪಂಜರಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಯರವರು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ನೀಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ನೀವು ಎಸ್.ಟಿ.ಗಳಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲೂ ಬಹುದು ಎಂಬ ಆತಂಕ ಅವರಲ್ಲಿದೆ. ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಮುದಾಯವೊಂದು ತನ್ನ ಅಸ್ಮಿತತೆ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಆಘಾತಕಾರಿ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕಟದ ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಹೆಸರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೊಂದು ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಪಡೆಯುವ ದುಸ್ಥಿತಿ ನಮಗೆ ಒದಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರೂ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ.' ಎಂದು ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರ ಪ್ರಮುಖರಾದ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರಕಾರದ ಈ ಕ್ರಮ ನಿರಾಶೆ ಮೂಡಿಸಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಂಘದ ಮುಖಂಡ ವೈ.ಕೆ.ಗಣೇಶ್‌ರವರು.[೧೨]

ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಮಹಿಳೆಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದಂತಹ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆ ಮುಟ್ಟಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಶುದ್ಧ ಎಂದು ಹೇಳಿ ದೂರ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಹಿಂದೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರ್ಕಾರ ತಂದಿರುವ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಇವರ ಮೂಲ ಕಸುಬಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಬಿದಿರು ಮುಂತಾದ ಕಚ್ಚಾವಸ್ತುಗಳು ಸಿಕ್ಕದೇ ಈ ಸಮುದಾಯವು ಕೂಡ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡಿ ಜೀವಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ.

ಕೊಡಗಿನ ತಿತಿಮತಿ ಬಳಿಯ ದೇವರಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನ ಕೊನೆಯ ವಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿನಗಳ 'ಕುಂಡೆ ಹಬ್ಬ' ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಅದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡವರಿಂದ ಆಚರಣೆಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ, ಹಬ್ಬವು ಸಂಪನ್ನಗೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ. ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಸಮನ್ವಯವೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಆಚರಣೆಯ ಕ್ರಮ, ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಅದರ ತಿರುಳು, ಹೊರಡಿಸುವ ಸಂದೇಶ ಭಿನ್ನವಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಇಬ್ಬರ ನೆಲೆಗಳು

ಭಿನ್ನ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಕೊಡಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಂರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅತೀ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ಎರಡು ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಇದಿರಿಸುವ ರೀತಿ ಭಿನ್ನವಾದ ಬದುಕಿನ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತಿವೆ.

ತನ್ನ ಮಾಹಿತಿಗಳು, ವಿಭಿನ್ನ ವಿವರಣೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ ದೇವರಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಸೋಮಿ ಯವರು (ಶಾಲೆ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಾರದ) ಕುಂಡೆ ಹಬ್ಬ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಕರೆಯುವುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕುಂಡೆ ಹಬ್ಬ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಏನೇನೋ ಸೇರಿ ಆಗಿವೆ. ಬಂದವರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ವೀಡಿಯೋ ಮಾಡಿ ಕುಂಡೇ ಹಬ್ಬ, ಕುಂಡೇ ಹಬ್ಬ ಅಂತಾ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಜನರನ್ನು, ನಮ್ಮ ಗುರುತು, ದೈವದ ಸ್ಥಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ನಾವು?' ಎಂದು ನೊಂದು ವಿವರಣೆಗೆ ಪೀಠಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.[೧೫] ಶ್ರೀಮತಿ ಸೋಮಿ ಅಮ್ಮ ಹೇಳುವಂತೆ 'ಈ ಹಬ್ಬ ಮೂಲತಃ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರದು. ಇಲ್ಲಿನ ಭದ್ರಕಾಳಿ ನಮ್ಮವಳು. ನಮ್ಮ ದೇವರು. ಅವಳ ಕುಡಿಗಳು ನಾವು. ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಕೈ ಮುಗಿದಿರೋದು ಆಕೆಗೇ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಭದ್ರಕಾಳಿ ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈತಪ್ಪಿ ಹೋದಳು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಕಥೆಯನ್ನೂ ತೆರೆದಿಟ್ಟಳು. ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಭದ್ರಕಾಳಿ ಹೇಳಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿ ಗುರುಗಳು ಜಾಗವನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಬಂದ ಕೊಡವನ ಜೊತೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದದ್ದು, ಕೊನೆಗೆ ಆಕೆಯ 'ಸವಾರಿ ಕುದುರೆ' ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಕಥೆ ವಿವರಿಸಿದಳು.

ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಮತ್ತು ಜೇನು ಕುರುಬರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಜಾತಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಭಾಷೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲೂ ತಾವು ಬೇರೆ, ಬೇರೆ ಇವೆ ಎಂದು ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 'ನಮ್ಮ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳು ಅನೋನ್ಯವಾಗಿವೆ. ಕುಂಡೆ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಸೇರಿಯೇ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಯನಕಾರರು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಬೇರೆ ಕುಲದವರನ್ನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಿ ನಮಗೆ, ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ನೊಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಶ್ರೀಸಣ್ಣ ಬೊಮ್ಮ ಅವರು.[೧೪] ದೈವದೊಂದಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಸ್ಮಿತತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಯಸುವ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರ ಈ ಸಮುದಾಯ ಬಹಳಷ್ಟನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಸದಾ ದುಃಖದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ.

ಯರವರು

ಕೊಡಗಿನ ವಿವಿಧೆಡೆ ನೆಲೆಸಿರುವ ಪಂಜರಿ, ಪಣಿಯ ಹಾಗೂ ಬಡಗರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ನಾಲ್ಕು ಪಂಗಡಗಳ ಜನರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಎಂಬ ಅಂಶ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ದೀರ್ಘವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಂಜರಿ ಮತ್ತು ಪಣಿ ಎರವರು ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳಾದ ಕೇರಳ ಹಾಗೂ ತಮಿಳುನಾಡು ರಾಜ್ಯಗಳ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವರು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಡಿಯನ್, ಅಡಿಯ, ಅನಿಯನ್, ಪಣಿಯ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಕಾಕೆ ಸೇರಿದವರು ಬಡಗ ಎರವರು. ಉಳಿದವರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನ ರೂಪವುಳ್ಳ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆದಿವಾಸಿ ಗುಂಪು. ಇವರು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಗ್ಗಡದೇವನ ಕೋಟೆಯ ಆಸುಪಾಸಿನ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ

ಸೋಲಿಗ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಉಪ ಶಾಖೆಯಾದ ದೇವ ಸೋಲಿಗರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮನೆಮಾತು ಕನ್ನಡ. ಮೈಸೂರಿನ ಅರಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ರಾಜರ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋದ ದಂಡಾಳುಗಳು ಇವರು. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇವರು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದದ್ದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ಬಡಗ ಎರವರೆಂದು ಕರೆದರು. ಪಂಜರಿ ಎರವರು ಮತ್ತು ಪಣಿ ಎರವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವರು. ಹೊರಗಿನವರು ಇವರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿದರೆ ಎರಡು ಒಂದೇ ಎಂಬಂತೆ ಕೇಳಿ ಬಂದರೂ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಂಜರಿ ಎರವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಯಾಳಂ ಮತ್ತು ಹಳೆಗನ್ನಡ ಪದಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಪರಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಮಿಶ್ರಿತ ಮಲಯಾಳಂ ಪದಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾತೃ ವಂಶೀಯವಾದುದಾದರೆ, ಪಣಿ ಎರವರದು ಪಿತೃ ವಂಶಿಯವಾದದ್ದು.

ಈ ಮೇಲಿನ ಅಧ್ಯಯನದ ಅಂಶಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನೆರೆಹೊರೆಯಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೂಲದಿಂದ ಹಲವು ಸಮುದಾಯಗಳು ಭಿನ್ನತೆಯಿಂದ ಶಾಖೆಗಳಾಗಿ ಟಿಸಿಲೊಡೆದು ತಮ್ಮದೇ ಗುಂಪು ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳು ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಪಣಿ ಎರವರು ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನದಿಂದ ಪಿತೃ ಪ್ರಧಾನಕ್ಕೆ ಕ್ರೋಢೀಕರಣಗೊಂಡಿರುವುದು ವರ್ಗ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಹಂತವಾದ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದುದಾಗಿದೆ.

ಭೇದ ಭಾವಗಳಿಲ್ಲದ, ಸಮಾನತೆಯ ಬದುಕನ್ನೇ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅದರ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಉಗಮದೊಂದಿಗೆ ಅಂತಹ ಆಸ್ತಿ ಅಂತಸ್ತು ಆಡಳಿತದೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದಾಗ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಚಹರೆ, ಬದುಕು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗದೇ ಶರಣಾದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಇದೆ. ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಈ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ವರ್ಗ, ವರ್ಣ–ಜಾತಿ ವಿಭಜಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವಾಗ ತಮ್ಮ ಗತಕಾಲವನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವು ನಿದರ್ಶನಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಪಣಿಯರು ಮತ್ತು ಪಂಜರಿ ಎರವರ ಪೂರ್ವ ಐತಿಹ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಆಫ್ರಿಕಾ ಮೂಲದವರು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕಥನಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಭಿನ್ನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತವೆ. ಪಣಿಯರು ಹೇಳುವ ಇಪ್ಪಿ ಮನೆ ಮತ್ತು ತಂಬೀರನ ಕಥೆಗಳು ಅವರು ಎದುರಿಸಿದ ಸಂಘರ್ಷದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತವೆ.

ಪಂಜರಿ ಮತ್ತು ಪಣಿಯ ಎರವರು ತಮ್ಮ ಜನಪದ ಐತಿಹ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪಂಜರಿ ಎರವರ 'ಮೇಲರಚ್ಚೆ' (ಗಂಡು) ಮತ್ತು 'ಕೀಯೋರಿತ್ತಿ' (ಹೆಣ್ಣು) ಎಂಬ ದೈವ 'ದಂಪತಿಗಳ ಸಂತಾನ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಆ ದಂಪತಿಗಳೇ ತಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಸಕಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು, ರೀತಿ–ರಿವಾಜುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.ಈ ಜನರ ಜನಪದದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಫಲವತ್ತಾದ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ಸೂಚನೆಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.[೨೫]

ಪಣಿಯರು ಯಾವುದಾದರೂ ಉಪದ್ರವ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಅಪರಿಚಿತರು ಎದುರಾದರೆ ಅಥವಾ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಾಗ ಅವರು ಓಡುತ್ತಾ 'ಇಪ್ಪಿ ಪಿಪ್ಪಿ' ಎಂದು ಕೂಗುವರು.ಇದು ತಾವು ಬಂದ ಮೂಲ ದೇಶವೆಂದುಅವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ.ಆದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಪ್ಪಿ ಮನೆ

ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು.ಅವರು ತಾವು ಕಪಿರಿ ಪ್ರದೇಶದವರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ ಕಪಿರೀ ಆಫ್ರಿಕಾ ಅಥವಾ ಕೇಪ ಮೂಲಸ್ಥಾನ ಇರಬಹುದೆಂದು ಸಹ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸ್ಥಳಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಖರವಾದ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರು ಈ ಮೇಲಿನ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.ಆದರೆ ತಾವು ಮಲಬಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತ ಪರಂಪರೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ. ತಾವು ಯಾವುದೋ ದೂರ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದವರು. ತಾವು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಯಾರೋ ರಾಜ ಗಮನಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದನು. ಎಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದವರೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಗಂಡಸು ಮತ್ತು ಅವನ ಮಡದಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಸ್ತ್ರವಿತ್ತು. ತಾವು ಎಷ್ಟು ಭಯಭೀತರಾಗಿದ್ದವೆಂದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕರೆ ತರಲಾಯಿತು' ಎಂಬುದಾಗಿ ಥರ್ಸ್ಟನ್ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. [೧೬]

ಅವರು ಹೇಳುವ ಮತ್ತೊಂದು ಐತಿಹ್ಯ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ 'ಇಪ್ಪಿಮಲೆ' ಎಂಬ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತಂಬೀರ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಭೂಮಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಗಂಡು ಮತ್ತು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕಂಡನು. ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಹೇಳುವುದಾದರೆ 'ಅವರು ಮಾನತೂರ-ಮುಕ್ಕ- ದೆವ್ವದ ಮಕ್ಕಳು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬಲೆಬೀಸಿ ಹಿಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿದ್ದರು.

ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ಅಣ್ಣತಂಗಿಯರು ಎಂದು ತಿಳಿದನು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗದಿರಲೆಂದು ತಂಬೀರನು ಏಳು ಮೊಳ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಂದೇ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ತುದಿಗಳ ಒಂದೊಂದು ತುದಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸುತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.ಬಟ್ಟೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಸಾಕಾದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ತಂಬೀರನ ಹೆಂಡತಿ ತಂಬೀರಾಟಿಯು ಇನ್ನೂ ಏಳು ಮೊಳ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೀಡಿದಳು.ಇಬ್ಬರೂ ಸಮನಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸೊಂಟದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು.ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರು ತಂಬಿರಾನ ಮನೆಯ ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿಂತರು.ಅವರು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾದರು. ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಗುಲಾಮರು ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಆಗ ತಂಬೀರ ದೊರೆಯು ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯರಿಗೆ ಸೊಂಟದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಸತಿಪತಿಗಳಾಗಿ, ಸೊಂಟದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿಯ ರಾಗಿಯೂ ಬಾಳಿ' ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಅದರಂತೆ ಅವರು ಬಾಳಿದರು. ಅಂಥ ಸಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಿದ ಮೂಲ ದಂಪತಿಗಳ ಹೆಸರು 'ಅಂಜಿಲಾತು ಅಪ್ಪೆ ಮುತ್ತಿ' (ಗಂಡು) ಮತ್ತು 'ಪಾಪಲಾತ್ತು ಅಮ್ಮೆ ಮುತ್ತಿ'(ಹೆಣ್ಣು) ಅವರಿಗೆ ಐದು ಗಂಡು ಮತ್ತು ಐವರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಾದವು. ಅವರಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಂಡವರೇ ಪಣಿಯನ್ ಅಥವಾ ಪಣಿಯರು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಣಿಯರ ಉಗಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಾಗುವ ಐತಿಹ್ಯಗಳು ಒಂದು ವರ್ಗದವರ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಗುಲಾಮರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ತಾವು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ನಿರಾಶರಾದರು ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದ ಕರುಣಾಜನಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ವಿವರಗಳು ಅವರ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ

ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿಯೂ ಎರಡು ಬಣಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವಸಾಮ್ಯತೆ ಮತ್ತು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಗಮನಾರ್ಹವಾದದ್ದು.[೧೭]

ಸೋಲಿಗರು

ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಪುನರ್ ವಿಂಗಡನೆಯ ನಂತರ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಸೋಲಿಗರು ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದರು.ಇವರ ಹೆಸರು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ 'ಸೋಲೈ' ಅಂದರೆ ಪೊದರು ಎಂಬುದರಿಂದ ಬಂದಿದೆ.ಸೋಲಿಗರು ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದವರೆಂಬ ದಂತಕಥೆಯಿದೆ.[೧೮] ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಉತ್ತರ ಗಡಿಯಲ್ಲಿರುವ 'ದಿಂಬಂ' ಎನ್ನುವುದೇ ಸೋಲಿಗರ ಮೂಲಸ್ಥಾನ ಇರಬೇಕೆಂದು ತರ್ಕಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸೋಲಿಗರು ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು ಮಿಶ್ರಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ, ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಂಡೀಪುರ ಅಭಯಾರಣ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಸೋಲಿಗರು ತಮಿಳು ಮಿಶ್ರಿತ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸೋಲಿಗರು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆ, ಹುಣಸೂರು, ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ, ಬೆಳಂದೂರು, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ಮತ್ತು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವರು.[೧೯] ಸೋಲಿಗರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಸೋಲಿಗರು ಮೂಲ ತಮಿಳುನಾಡು, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸೋಲಿಗ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿದ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವೆಂದರೆ ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯ ಅಭಯಾರಣ್ಯ. ಸೋಲಿಗರು ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಪೋಡುಗಳು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡಿ, ಹಾಡಿ ಎಂದೂ ಸಹ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಭಾಷೆಗೆ 'ಸೋಲಿಗ ನುಡಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುತೇಕ ಸೋಲಿಗರಿಗೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಿಲ್ಲ, ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಹುತೇಕರು ಕೂಲಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ನಡೆಸುವರು. ಇವರು ಸಹ ಕಾಡಿನ ಬಿದಿರು ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಮರಗಳ ಸಲಕರಣೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹಂಚಿ ಹುಲ್ಲು, ಆನೆಹುಲ್ಲು, ಒಡಕೆ, ಈಚಲು ಕಡ್ಡಿಗಳಿಂದ ಗುಡಿಸಲುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.[೨೦]

ಅರಣ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಸೋಲಿಗರು ನಿಸರ್ಗ ಆರಾಧಕರು. ಇವರಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯೇ ದೇವರು. ಪೂಜಾ ಸ್ಥಳಗಳೆಂದರೆ ದೊಡ್ಡಸಂಪಿಗೆ, ಚಿಕ್ಕ ಸಂಪಿಗೆ, ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿ ಕ್ಯಾತೇ ದೇವರು, ಜಡೇಸ್ವಾಮಿ. ಇವರ ಕುಲ ಪದ್ಧತಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಐದು ಕುಲ ಮತ್ತು ಏಳು ಕುಲದ ಸೋಲಿಗರು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ(**ಅದೇ ಪುಟ ೫೩–೫೬**). ಸೋಲಿಗರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಗುಂಪುಗಳಿದ್ದು ಯಾವುವೆಂದರೆ ಊರು ಸೋಲಿಗರು, ಊದುಬತ್ತಿ ಸೋಲಿಗರು ಮತ್ತು ದೇವ ಸೋಲಿಗರು., ಕಾಡು ಸೋಲಿಗರು. ಸೋಲಿಗರು ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಬ್ಬಗಳಾದ ರೊಟ್ಟಿ ಹಬ್ಬ, ಹೊಸ ರಾಗಿ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಸೋಲಿಗರಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವಿಶಿಷ್ಟ ಆಚರಣೆಗಳು, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕತೆ ಇದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಬಿಳಿಗಿರಿ ರಂಗನ ಕಾವ್ಯದಂತಹ ಅದ್ಭುತವಾದಂತಹ ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಸೋಲಿಗರ ನಡುವೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿವೆ. ಇದು ಸೋಲಿಗರ ಬದುಕು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಸ್ಮಿತತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಥರ್ಸ್ಟನ್ ಹೇಳುವಂತೆ 'ಅವರು ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗನ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಇಳಿಜಾರು ಮತ್ತು ತಪ್ಪಲುಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ಕಾಡುಗಳ ಒಳ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ

ತೆರಪುಗೊಳಿಸಿದ ಚಿಕ್ಕ, ಚಿಕ್ಕ ತಾಕುಗಳ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದ ಅಗೆದು ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಮುಖ ದೇವರು ಬಿಳಿಗಿರಿ ರಂಗಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆದಿವಾಸಿ ಪೋಷಕ ದೈವವಾದ ಕಾರ್ಯೆಯ್ಯನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ'. [೨೧]

ಸೋಲಿಗರು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸಸ್ಯಾಹಾರಿಗಳು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಗೆಡ್ಡೆಗೆಣಸು, ಸೊಪ್ಪು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬಳಸುವರು. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದರತ್ತ ವಾಲಿದರೂ ಕೆತ್ಲು ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ ಹಾಗೂ ವನ್ಯಜೀವಿ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ ಬಂದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗರ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಬೇಸಾಯ ಮತ್ತು ಬೇಟೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಯಿತು. ಗಿರಿಜನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವಸತಿ ಸಂಯೋಜನೆ ಮುಂತಾದ ಯೋಜನೆಗಳು ಅವರುಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರದ ಬಳಿಕ ಹೊಸ ನೆಲೆಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಬಹಳಷ್ಟು ಸೋಲಿಗರು ಈಗಲೂ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಗಳ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಡಿನ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಸಂಗ್ರಹವೂ ಈಗ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸೋಲಿಗರು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದಂತಹ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾಗರಹೊಳೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ಘೋಷಣೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರಾದ ಸೋಲಿಗರು ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಹುಣಸೂರು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚದುರಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ವಲಸೆ ಹೊರಟು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಿರುವ ಸೋಲಿಗರು ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹೆಣಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ನೀಡುವ ಯಾವ ವಿವರಣೆ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಆಡಳಿತ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೋಲಿಗರು ತಾವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೀಳು ಜಾತಿಯವರು ಎಂದು ಗ್ರಾಮದ ಜನ ಭಾವಿಸಿತ್ತಾರೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಬಳೆ ಮಾರುವ ಬಲಿಜಿಗರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹತ್ತಿರದ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನವೂ ಇದೆ. ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಹಿಂದಿನ ದಾಖಲೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ಆಡಳಿತ ನಂಬುತ್ತಿಲ್ಲ. 'ಎಸ್.ಟಿ. ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಸಿಗದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಕೆಲವು ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅದು ಸೋಲಿಗರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲು, ರಾಜಕೀಯ ಮೀಸಲಾತಿ ಹೊಂದಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಇಳಿಯುವರು ಎಂಬ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಯೋಚನೆ ಇದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸೋಲಿಗರ ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಸ್ಮಿತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬೇರೊಂದು ಜಾತಿ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ ಪಡೆದು ಅತಂತ್ರರಾಗಿ ಸಂಕಟದಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ನಿವಾಸಿ ಮಂಜುನಾಥ್ ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. [೨೨]

ದಟ್ಟ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹಲವು ಶತಮಾನಗಳು ಅಲ್ಲೇ ನೆಲೆ ನಿಂತವರು. ಕಾಲ ಉರುಳಿದಂತೆ ಕೆಲವರು ಪ್ರಭುತ್ವ ಕಟ್ಟಿದವರು, ಬೆಳೆದವರು. ಸಂಘರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿಘಟನೆ, ವಿಂಗಡನೆಯಾಗಿ ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನರಸಿ ಬಂದವರು ಅಥವಾ ನೆಲೆ ಹುಡುಕಿ ಚಲಿಸಿದವರು. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಒಂದು ನೆಲೆ ಜೀವನ ಕ್ರಮ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಇದು ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮುದಾಯವು ತನ್ನದೇ ಭೌಗೋಳಿಕ, ಪ್ರಾಕೃತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಅನುಭವ, ವಿಸ್ಮಯಗಳಲ್ಲಿ, ಕುತೂಹಲಗಳ ಕುಸುರಿ ಅಂಚಲ್ಲಿ, ಬದುಕನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಆಚರಣೆ, ರೂಪಕಗಳು, ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಣೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ,

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟು ಅದು ಅವರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅಸ್ತಿಭಾರವಾಗಿದೆ. ಈ ಅನನ್ಯತೆಯು ಭೌತಿಕವೂ, ಭಾವನಾತ್ಮಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಅವು ಹೊಸತಕ್ಕೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದಾಗ ಬದಲಾಗಿವೆ, ಬೆಳೆದಿವೆ. ಇಂತಹ ಚಲನಶೀಲತೆಯು ಇಲ್ಲವಾದಾಗ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದಿವೆ, ಜಡಗೊಂಡಿವೆ. ಆದರೆ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದ ಹೊಸ ಸನ್ನಿವೇಶವೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಡಳಿತಗಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡ ಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಸಂಕರಗೊಂಡು ಬದಲಾಗಿವೆ. ಹಿಂದಿದ್ದ ಎಷ್ಟೋ ಆಚರಣೆಗಳು, ಆಹಾರ ಪದ್ದತಿ, ಉಡುಗೆ-ತೊಡುಗೆಗಳು, ರೀತಿ-ನೀತಿಗಳು, ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನು ಅವರು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಒತ್ತಡಗಳ ಪ್ರಭಾವವೂ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ.

ತನ್ನ ಹಿತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅಧೀನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಮರುವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಿನ್ಯಾಸವು ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆರಾಧಿಸುವ ದೈವ-ದೇವರ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡು ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳು ಮಾರ್ಪಾಡಾಗುತ್ತವೆ. ಬದಲಾದ ಬದುಕಿನ ಗತಿ, ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹ, ಸಂಪಾದನೆ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದುಡಿಮೆಯ ಶ್ರಮ ಸಲ್ಲಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಬದಲಾದಂತೆ ಜೀವನಮೌಲ್ಯ, ಅಸ್ತಿತ್ವ-ಅಸ್ಮಿತತೆಯೂ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಕರಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ನೆಲೆ ನಿಂತು ಬದುಕಿ ಬಾಳುವ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪರಿಸರ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಅಂತಹ ಒಂದು ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕದಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಅಸ್ಮಿತತೆಯ ಬೇರುಗಳು ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹೊಸ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಎದೆಗುದಿಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅನುಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಅತಂತ್ರ ಬದುಕು, ಕಾಡುವ ನೆನಪುಗಳು, ದುಃಸ್ವಪ್ನಗಳಾಗಿ, ಪರಕೀಯತೆ, ಹತಾಶೆಗಳು ಬದುಕನ್ನೇ ಅರ್ಥಹೀನಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಯಾವ ಅಳಲನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಎದುರು ಆದಿವಾಸಿತನ ಕಮರುತ್ತಾ ತನ್ನದಲ್ಲದ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೋ ಬಾಳಬೇಕಾದ, ತನ್ನದಲ್ಲದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನೈರಾಶ್ಯ ಆವರಿಸಿ ಜೀವಚ್ಛವವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಂತಹ ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಜೀವಂತವಾಗಿಲ್ಲ. ಇವರು ಬಹುತೇಕ ಖಿನ್ನರು. ಹಲವು ಚಟಗಳ ದಾಸರು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಕುಡಿತದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದವರು. ಈಗಲೂ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀತದ ಕೂಲಿಗಳಾಗಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಒಂದು ಬದುಕಿಲ್ಲ. 'ಕುಡಿ ದುಡಿ' ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಕು-ಬೇಡಗಳನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದು, ಅವನ್ನು ಉಸುರಿದರೂ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ. ಅನ್ನದ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ, ಹೆಜ್ಜೆ ಎತ್ತಿಡಲಾಗದಂತೆ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬಡಿದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳ ಮೊಳೆ, ದಾಟಲಾಗದಂತಿರುವ ಪ್ರಭುತ್ವ ಹೆಣೆದ ಬೇಲಿ, ಸಾಲ ಎಂಬ ಶೂಲ, ಆಶ್ರಯದ ಅನಿಶ್ಚತತೆ, ದಮನದ ವಿರುದ್ಧ ಏಳದ ಧ್ವನಿ, ಹಲವು ಸ್ವರೂಪದ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಬದುಕಿದ್ದೇ ಒಂದು ಬದುಕು ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ. ಸಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಲ್ಲದ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸುವುದು, ಅಡಕತ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಅಸ್ತಿತ್ವ-ಅಸ್ಮಿತತೆ ವಿಲ ವಿಲ ಒದ್ದಾಡುವುದು ಘೋರ ಹಿಂಸೆ. ಇಡೀ ಬದುಕೇ ಬಂಧಿಖಾನೆಯಾದಾಗ ತನ್ನತನ, ತನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕಮರಿದಾಗ ಅನುಭವಿಸುವ ಹಿಂಸೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದುದು. 'ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು, ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಪರಕೀಯಗೊಳಿಸುವುದು ಕೂಡ ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾದುದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇಂತಹ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿಂಸೆ ಅಸಾಧಾರಣ, ಆಘಾತಕಾರಿಯಾದುದು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಚಿಂತಕ ಡಾ.ಬಂಜಗೆರೆ ಜಯಪ್ರಕಾಶ್‌ರವರು.[೨೩] 'ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ, ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದು ಹೋಗಿ ಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟೆಯ

ಲಂಗೋಟಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಏನು ಸಾಧಿಸಿದೆವು ನಾವು? ಎಂದು ಒಂದೆಡೆ ಎಡ್ಗರ್ ಥರ್ಸ್ಟನ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಡಾ. ಬಂಜಗೆರೆಯವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಅರಸು ಮನೆತನಗಳ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ

'ಕೊಡು ಮಲೆನಾಡು' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಪ್ರಾಚೀನದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಗಡಿ ರಾಜಕೀಯ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಿಂತ ಅತ್ಯಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದುದು ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ.ಕೊಡಗು ಮೂಲತಃ ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಒಂದು ಭಾಗ ಕರಾವಳಿಯ ಕಡೆಗೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಮುಂದುವರಿದು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕಡೆಗೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದೆ.ಭೌಗೋಳಿಕ, ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸಿರಿತನವೆ ಪಣಿಯ, ಪಂಜರಿ, ಯರವ, ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಅಡಿಯನ್ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನೆಲೆ ಅರಸಿ ಚಲಿಸಿವೆ ನಿಂತಿವೆ. ಲಭ್ಯ ಕುರುಹುಗಳಂತೆ ಕೊಡಗಿನ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವಿವಿಧ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ನೆಲೆನಿಂತು ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

'ಕ್ರಿಸ್ತಶಕ ಒಂದೆರಡು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಕದಂಬ ವಂಶದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಕೊಡಗನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟರವರೆಗೆ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ದ್ರಾವಿಡ ಆದಿವಾಸಿ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರಿಂದ ಅಥವಾ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಂದ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ' ಎಂದು ಕಾವೇರಿ ಮಹಾತ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಇರಬಹುದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸತ್ಯಾಂಶವೂ ಇರಬಹುದು. ಅವರು ಸೈನಿಕರ ಸಂತತಿಯವರು ಇರಬೇಕೆಂದು ಕರ್ನಲ್ ವಿಲ್ಕ್ಸ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.[೨೪]

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕದಂಬರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಅಥವಾ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಳಿದ ಗಂಗ ವಂಶದವರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ದ್ರಾವಿಡ ಆದಿವಾಸಿ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರು ಅಥವಾ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಪೂರ್ವ ನಿವಾಸಿಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವರು ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಗುಂಪುಗಳ ಯಜಮಾನರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಿಡ ಆದಿವಾಸಿ ಗುಂಪಿಗೆ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವ ನಿವಾಸಿಗಳ ಆದಿವಾಸಿ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರು ವಾಸವಿದ್ದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವ ಆಧಾರಗಳು ಕೊಡಗಿನ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಲ್ಲು ಚಪ್ಪಡಿಗಳು, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಣಗಳು.ಇಂಥ ಅಂಕಣಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಕಲ್ಲುಚಪ್ಪಡಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿ, ಕಲ್ಲು ಚಪ್ಪಡಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಡಿ ವ್ಯಾಸದ ಒಂದು ವೃತ್ತಾಕಾರದ ರಂಧ್ರವಿರುವ ಕಲ್ಲು ಚಪ್ಪಡಿಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ಗವಿಗಳು.ಇಂತಹ ಅಂಕಣಗಳು ೭ ಅಡಿ ಉದ್ದ, ೪ ಅಡಿ ಅಗಲ ಮತ್ತು ತಳದಿಂದ ೪ ಅಡಿ ಎತ್ತರ ಉಳ್ಳವುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಗಳ ಮದ್ಯ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿಟ್ಟು ಎರಡು ಭಾಗ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂಥ ಅಂಕಣಗಳು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗನ್ನು ಸೇರಿ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಾಧಾರಣ ಒಂದೇ ಆದಿವಾಸಿ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಅಂಕಣಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದ ಜನರು ಸತ್ತವರ ಶವಗಳನ್ನು ಹೂತಿರುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪೀಳಿಗೆಯ ಜನರ ಆನಂತರ ಬಂದ ನಾಗರಿಕರಾದ ಜನರು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಕಲ್ಲು ಚಪ್ಪಡಿಯ ಅಂಕಣಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಪಾಂಡವ ಪಾರೆ ಎಂತಲೂ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಬಂಡೆಕಲ್ಲುಗಳ ಅಂಕಣಗಳನ್ನು ಪಾಂಡವರ ಮನೆಯೆಂತಲೂ ಕರೆದರು. ಈ ಜನರಿಗೆ ಪಾಂಡವರ ಶೌರ್ಯದ ಕಥೆಗಳು ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.[೨೫]

'ಕೊಡಗು ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ನಂತರ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದವರು ಎಂಬ ಎರಡು ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರವರು, ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಮಲೆಕುಡಿಯರು, ಮತ್ತು ಹೊಲೆಯರು ಪ್ರಮುಖರಾದವರು. ಎರವರು ದಕ್ಷಿಣ ಕೊಡಗಿನ ದಕ್ಷಿಣ ಕೇರಳ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ವೈನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಕೊಡಗಿನ ಶ್ರೀಮಂಗಲ ನಾಡು, ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ ನಾಡುಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದವರು.ಕೆಲವರು ವಿರಾಜಪೇಟೆ ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಎರವರು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ಎಂದು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಕುರುಬರಲ್ಲಿ ಜೇನುಕುರುಬರು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಎಂಬ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಜೇನುಕುರುಬರು ಕೊಡಗಿನ ಶ್ರೀಮಂಗಲದಲ್ಲಿ, ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸೋಮವಾರಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವರು. ಜೇನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಕಸುಬು. ಅದನ್ನು ಗ್ರಾಮ ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಧಾನ್ಯ ಇತರೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದಿರಿನ ಗುಡಿಸಲು ಕಟ್ಟಿ ನಂತರ ಬೇರೆಲ್ಲೋ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ದೇವರುಗಳು ಸಿದ್ದೇಶ್ವರ, ಬಸವೇಶ್ವರ. ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರ ಪೂರ್ವಜರು ಕೇರಳದ ವೈನಾಡುನವರು. ಯಜಮಾನರ ಅಧೀನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮಲಬಾರಿಗೆ ಹೋಗುವರು. ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಜೇನುಕುರುಬರು ಈಗ ರೈತರ ಭೂಮಿ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರು. ಮಲೆಕುಡಿಯರು ಮರದಿಂದ ಹೆಂಡ ಮಾಡುವರು, ಈಗ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವರು. ಹೊಲೆಯರು ಕ್ರಿಸ್ತಶಕಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಇದ್ದವರು. ಆಸ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ಜೀವನ ನಡೆಸುವರು. ಕೆಂಬಟ್ಟಿ ಹೊಲೆಯರು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು'.

'ಕರ್ನಾಟಕದ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳು ಮತ್ತು ನೀಲಗಿರಿಯ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಕರಾವಳಿಯನ್ನು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟಗಳ ಸಾಲು ಇದೇ ಶ್ರೇಣಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾದ ನೀಲಗಿರಿ ಶ್ರೇಣಿ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವ ಘಟ್ಟಗಳು ಕೂಡುವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಆದಿವಾಸಿ ನೆಲೆಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಗಡಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ'.ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರ ಹಸ್ತಾಂತರ ಹೊಂದಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಈ ಅಂಶವು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರದೇಶದ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರಣ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯ.

ಕರ್ನಾಟಕ, ಕೇರಳ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡು ರಾಜ್ಯಗಳ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರುಳ, ಪಣಿಯ, ಸೋಲಿಗ, ಅಡಿಯ, ಕಾಡರ್, ಜೇನುಕುರುಬರು, ಚೋಳನಾಯಕನ್, ಕಾಟ್ಟು ನಾಯಕನ್, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬ, ಮಲಯ, ತೋಡ ಮುಂತಾದ ಆದಿವಾಸಿ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.ಇವರಲ್ಲದೆ ಕುಡಿಯ, ಮಲೆಕುಡಿಯ, ಕಾಡು ಕುರುಬರು, ಹಸಲರು, ಬಿಲ್ಲರು, ಕಚ್ಚೆ ಗೌಳಿಗರು, ದಂಕ ಮುಂತಾದವರು ಸಹ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ ಮತ್ತು ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಶ್ರೇಣಿಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ.ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲೆಕುಡಿಯರು,ಪಣಿಯ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗ, ಜೇನು ಕುರುಬ, ಬೆಟ್ಟಕುರುಬ ಮತ್ತು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಸಲರು ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆಲೆಗಳು

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಲನೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಏನು?ಆದಿಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟಕಾಡು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಗಡಿರೇಖೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹವೇ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಅಂಶವಾಗಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದೆಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೊಡಗು ಈಗಿನ ಕೇರಳ ಮತ್ತು ತುಳುನಾಡಿನ ಜೊತೆಗೆ ನೆರೆಹೊರೆ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ಬೆಸೆದಿದೆ.ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಕೇರಳದ ವೈನಾಡು, ಕಣ್ಣೂರು ಪ್ರದೇಶಗಳ ಕೆಲ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಕೊಡಗಿನ ಸೀಮೆಯತ್ತ ಚಲಿಸಿವೆ. ಹಾಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರುವ ಮಲೆಕುಡಿಯರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಕೊಡಗಿನತ್ತಲೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.ಇಂತಹ ಚಲನೆಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಅಥವಾ ನಿರ್ಬಂಧ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂಡದ್ದು ಪಾಳೇಗಾರಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿ.ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಇಕ್ಕೇರಿ ಅರಸರು ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಕೊಡಗಿನ ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮದೇ ನಾಯಕನ ನೇತೃತ್ವದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು.ಆದಿಮ ಸಮಾಜದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ನಾಯಕನೊಬ್ಬ ಆಯ್ಕೆಯ ಅಥವಾ ಪಾರುಪತ್ಯಗಾರ ಆಡಳಿತದ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಇದ್ದವು.ಇದು ಪಾಳೆಯಗಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಪೂರ್ವೋಪಾದಿ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಉತ್ಪಾದನಾ ಪದ್ಧತಿ ಒಳಗೊಂಡು ಅಂದಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಘಟನೆಯ ಸಂರಚನಾ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೊಡಗಿನ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ವಾಸವಿದ್ದ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟು ೧೨ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅವರವರ ನಾಯಕನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೬೩೨ ರಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕೇರಿ ಅರಸರ ಪ್ರವೇಶವಾದಾಗ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಹೊಸದಾದ, ಪರಕೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಿತ್ತು.ಇಕ್ಕೇರಿ ಅರಸರು ಆಗಲೇ ವ್ಯವಸಾಯ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಭೂಮಿ ಉಳುಮೆಯ ಮೂಲಕ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯ ಪರಿಣಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು.ರಾಜ ಪ್ರಭುತ್ವವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಮುದಾಯಗಳ ಜನರನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ತೊಡಗಿಸಲು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೃಷಿಯು ಒಂದು ಸೀಮಿತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಪಂಜರಿ ಎರವರು, ಕೆಂಬಟ್ಟಿ ಹೊಲೆಯರಂತಹ ಕೆಲ ಸಮುದಾಯಗಳ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕೃಷಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ, ಅರಮನೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಚಾಕರಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.ಉಳಿದಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅವರದೇ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಬಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅರಸು ಪ್ರಭುತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಅರಸರು ಬಯಸಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ನೀಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮೂಲತಃ ಬೇಟೆಗಾರಿಕೆ ಜೊತೆಗೆ ಅಲ್ಪಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಬಹುತೇಕ ಕುಮ್ರಿ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ

ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಘರ್ಷ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಂಘರ್ಷಗಳೇ ಆಯಾ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಕಾದಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದರ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಪ್ರಭುತ್ವ ಉದ್ಭವಿಸಲು ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು ಕೂಡ.

ಕೊಡಗಿಗೆ ಹಾಲೇರಿಯ ಇಕ್ಕೇರಿ ಅರಸರ ಅತಿಕ್ರಮಣವು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕ-ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿತು. ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿಯೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿತು. ಸಮುದಾಯದೊಳಗಿನ ಸ್ವಯಮಾಡಳಿತ, ಸಾಮುದಾಯಿಕ ನಿರ್ಧಾರಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳು ನಿಯಂತ್ರಿತಗೊಂಡು ಅರಸರ ನಿರ್ದೇಶನಗಳ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದವು. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಅಧಿಪತಿಯ ಆಧಿಪತ್ಯದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸಿದವು, ಬಾಧಿಸಿದವು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ನಾಡಿಗೆ ಹಿಡಿದು ತಂದಾಗ ದಾಸ್ಯದ, ಒತ್ತಾಯದ ದುಡಿಮೆಗೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಈಡಾದರು. ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯು ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ತೀರಾ ಹೊಸದು. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗುವುದು ಅವರ ಜೀವನ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ತೀರ ಹೊರತಾಗಿದ್ದುದು. ಹೀಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಲವಂತದ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಹೇರಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಅತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾರಂಪರಿಕ ಅರಿವು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಒಳ ಸಂರಚನೆಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಸಮಾಜದ ವಿಕಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ರೂಪುಗೊಂಡ ಹಲವು ರೀತಿ-ನೀತಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳ ಆಚರಣೆಗಳು ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳು ಆಗಿವೆ. ಸಮುದಾಯಗಳು ಬೆಳೆದಂತೆ ಅವರ ನೆಲೆಗಳು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೋ ಇಲ್ಲವೇ, ಚಲಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ, ಒಡನಾಟ, ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಸಂಭವಿಸಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳೂ ಘಟಿಸಿವೆ. ಹೊಸದಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಆ ಸಮುದಾಯದ ಬಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಲದ ಸಮುದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತಾಗ ಅದು ಕೂಡಿಬಾಳುವ ಅಥವಾ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸೋತು ಶರಣಾದಾಗಲೂ ಅಧೀನಗೊಂಡಾಗಲೂ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿದವರ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಂದ ತೀವ್ರ ಪ್ರಭಾವಿತಗೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ದಟ್ಟ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರದೇ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ನೆಲೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಸ್ಥಿತಿಗೂ, ಆಗಾಗ ಸಂಭವಿಸಿದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಆರ್ಥಿಕ ಒತ್ತಡಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿನ ಹೊಸ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಂಬಂಧ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ರಾಜಕೀಯ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಗ್ಗುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಅಥವಾ ಅಗತ್ಯತೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದಾಗ ಹಿಂದಿನ ತಮ್ಮ ಕಟ್ಟುಪಾಡು ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒತ್ತಾಯಗಳಿಗೂ ಈಡಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಡಗಿನ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುವಾಗ ಬ್ರಿಟೀಶ್ ಬರಹಗಾರ ಇ.ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ ನೀಡುವ ವಿವರಗಳು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪೂರ್ವೋತ್ತರದ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಮಹತ್ತರದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.

'ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ 'ದೇಶಾದಿಪತಿ'ಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜಮ್ಮದ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಸಾಗು ಮಾಡಿ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಕೊಡಗರು, ಇವರ ಚಾಕರರಾದ ಕೀಳು ಜಾತಿಯವರು ಈ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಜನರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಳುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ವತಂತ್ರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ಇತರ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಾಗೆಯೇ ಇವರು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.ಇವರಲ್ಲಿ ಹೊಲೆಯರು, ಎರವರು ಎಂಬ ಎರಡು ಬೇಧಳಿಗಳಿವೆ. ಹೊಲೆಯ ಎಂದರೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಆಳು ಎಂದು ಕೆಲವರು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕೊಡಗರಿಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಇವರು ಕೊಡಗು ದೇಶದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು.ಈಚೆಗೆ ಕೊಡಗರು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ತಮ್ಮ ಆಳುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತಾವು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ'.[೨೬] ಇ. ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ ಅವರ ಈ ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧಕರಾದ ಡಾ.ತಂಬಂಡ ವಿಜಯ ಪೂಣಚ್ಚ ಅವರು 'ಲೇಖಕ ಆ ಕಾಲದ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮೀರಲಾಗಲಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 'ಕೊಡಗಿನ ರಾಜರು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರಿಗಳಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಆಡಳಿತವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ವರದಾನ ಎಂಬಂತೆ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳಾದ ಯರವರನ್ನು ಮತ್ತು ಕುರುಬರನ್ನು 'ಕಾಡುಜನರು' ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.'[೨೭] ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ ಅವರ 'ಕೊಡಗು ವಿವರಣೆ'ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿತವಾಗುವ ಮೇಲಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಆಕಾಲದ ಕೆಲ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹುತ್ತದೆ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ್ಯಾವ ಜನ, ಜಾತಿಗಳು ವಾಸವಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ವಿವರಿಸುವಾಗಲೂ ಅವರಲ್ಲಿ 'ದೇಶಾಧಿಪತಿ'ಗಳಾಗಿ 'ಜಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವಾಗ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಜಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಹೊಂದಿದವರು ದೇಶದ ಅಧಿಪತಿಗಳು ಎನ್ನುವ ಮೇಲ್‌ಸ್ಥರದ ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರ 'ಚಾಕರರು' ಜಮ್ಮಭೂಮಿ ಅಥವಾ ಭೂಮಿಯ ಒಡತನವೇ ಇಲ್ಲದ ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಕೀಳು ಜಾತಿಗಳು ಎರವರು, ಹೊಲೆಯರು ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಗಳು ಇದು ಸಮಾಜದೊಳಗಿನ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಭೇದದ, ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾರತಮ್ಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದು 'ಎರವರು, ಹೊಲೆಯರು ಕೊಡಗರಿಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ದೇಶವಾಸಿಗಳು ಆಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಅವರನ್ನು ನಂತರ ಬಂದ ಕೊಡಗರು ದೇಶ ಹೊಕ್ಕು ಸೋಲಿಸಿ ಆಳುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು 'ದೊಡ್ಡವರಾದಂತೆ' ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಡಾ. ತಂಬಂಡ ವಿಜಯ ಪುಣಚ್ಚ ರವರು ಇ.ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ ಅವರ ಜಮ್ಮ ಭೂಮಿಗೂ, ಕೊಡವ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವವರ ಕುರಿತ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಪೀಡಿತವಾಗಿದ್ದವೆಂಬುದು ಸಾಬೀತಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಜಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಅವರ ಚಾಕರಿ ಮಾಡುವ ಕೀಳು ಜಾತಿಯವರು ಎಂಬ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳಿದ್ದರು ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಸುಮಾರು ೧೭ ಜಾತಿಗಳು ಕೊಡಗರು ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಈ ೧೭ ಜಾತಿಗಳ ನಡುವೆಯೇ ಜಾತಿ ಶ್ರೇಣೀಕರಣವಿತ್ತು. ಕೊಡಗು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದಲಿತರು ಕೊಡಗು ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಭೂ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿ ಚಾಕರಿಯನ್ನು

ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ, ಕುಡಿಯ ಮುಂತಾದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಕೊಡಗಿನ ಜನರು ದುಡಿಯುವ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಕೂಡ ಕೊಡಗು ಭಾಷಿಕರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಎಲ್ಲ ಭೂ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವ ಭೂ ಒಡೆಯರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿ ದುಡಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. 'ಜಮ್ಮ' ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪ್ರಬಲ ಜಾತಿಗಳ ಭೂ ಒಡೆಯರು ಅರಮನೆ ಚಾಕ್ರಿ ಅಥವಾ ಹಿಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಚಾಕ್ರಿಯನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ/ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. (ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೩೦ರವರೆಗೆ ಹಿಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಚಾಕರಿ ಪದ್ಧತಿಯಿತ್ತು.) ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರಾಗಿಯೇ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಇದ್ದ ಲಿಂಗಾಯತ–ಜಂಗಮರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಮೊದಲಾದ ಪಂಗಡಗಳ ಭೂ ಒಡೆಯರು ಜಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಒಡೆಯರಷ್ಟೇ ಅಥವಾ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಬಲರಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಅವಲೋಕಿಸಬಹುದು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಮಾರ್ಸ್‌ಡೇನ್ ಜಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ 'ಕೀಳು ಜಾತಿಯವರು' ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಬಗೆಗಳು ಅವರ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮಿತಿಯಾಗಿದೆ".[೨೮]

ಕೊಡಗಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದವರಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಮಾರ್ಸ್‌ಡೇನ್ ನೀಡುವ ವಿವರಗಳು ನಿದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ. ಕಾಡಿನ, ಭೂಮಿ ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡೆಯರಾದ (ಈ ಕಲ್ಪನೆ ಒಡೆಯರು ಬಂದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು) ಕಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಮುಂದುವರಿದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಧಾಳಿ ನಡೆಸಿ ವಶಪಡಿಸಿ ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದ್ದವರನ್ನು ಇಲ್ಲದವರನ್ನಾಗಿಸಿ ಗೆದ್ದು ಇದ್ದವರಲ್ಲಿ ಅಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಪ್ರಭುತ್ವ ಒಂದರ ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮತ್ತು ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆ ಎಳೆದ ಗಾಯಗಳ ನೆನಪು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಈಗಲೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಈ ತಲ್ಲಣ ಮತ್ತು ಆಕ್ರೋಶಗಳು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ದಟ್ಟ ಕಾಡಿನ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವಾಗ ಆನೆಗಳು ದಾಳಿ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಮಾರ್ಟಿನ್ ಅವರ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ. 'ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೨೨ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ರಾಜನ ೪೦ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ೨೩೩ ಆನೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದ ಕೊಂದನಂತೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ೧೮೦ ಆನೆಗಳನ್ನು ಜೀವಸಹಿತ ಹಿಡಿದರಂತೆ.ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಆನೆಗಳ ಹಿಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಕೆಡುಕನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು'.[೨೯] ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಮಾರ್ಸ್‌ಡೇನ್. ಕೊಡಗು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ದಟ್ಟ ಕಾಡಿನಿಂದಲೇ ಆವೃತವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗ ಕೃಷಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಕೃಷಿ ಮಾಡಲು ಜನರ ಕೊರತೆಯೂ ಆಗಾಗ ತಲೆದೋರುವುದು, ಕರಾವಳಿ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು, ಆದವಾನಿ ಮುಂತಾದ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಮಾರ್ಸ್‌ಡೇನ್ ಒಳಗೊಂಡು ಹಲವು ಇತಿಹಾಸಕಾರರೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆನೆಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದರ ಮೂಲಕ ಆನೆ ದಂತ, ಎಲುಬು ಮತ್ತು ಚರ್ಮ ವಾಣಿಜ್ಯಿಕ ವಸ್ತುವಾಗಿಯೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಆನೆಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅರಸನಿಗೆ ಇತ್ತು. ಮೇಲಾಗಿ ಅರಸ ಕಾಡಿಗೂ ಅಧಿಪತಿ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾಡಿನ

ಸಂಪತ್ತು ಹೇಗೆ, ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಪಡೆಯಬಹುದಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಸರ್ಗ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಯಜಮಾನಿಕೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಸಂಘರ್ಷಗಳೂ, ಅತಿಕ್ರಮಣ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ.

ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅನೇಕ ಸಂಘರ್ಷಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್, ಡಿ.ಎನ್. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ (ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ) ಮುಂತಾದವರು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಗುಲಾಮರನ್ನಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದು, ಹಾಲೇರಿ ಅರಸರಲ್ಲಿಯೇ ಆಡಳಿತ ಕ್ರೋಢೀಕರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಒಬ್ಬರ ವಿರುದ್ಧ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಅರಮನೆಯ ಪಿತೂರಿಗಳು ಭಯಾನಕ ಕಗ್ಗೊಲೆಗಳು ನಡೆದವು. ಇದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಲಿಯ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ, ಟಿಪ್ಪು ಕಾಲದಲ್ಲಾದ ರಾಜ್ಯದ ವಿಸ್ತರಣೆ, ಕೊಡಗಿನ ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳು,ಸಂಘರ್ಷಗಳನ್ನು, ಬ್ರಿಟಿಷರ ಪ್ರವೇಶ ಇವು ಕೊಡಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದೆ.

ಕೊಡಗಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಳ ಆಗದಿರಲು ರಾಜರ ಕ್ರೂರ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಟಿಪ್ಪು ಇಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಒಯ್ದದ್ದು ಕಾರಣ ಎನ್ನುವ ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್.[೬೦] ಬ್ರಿಟನ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಒಂದೊಂದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಉತ್ಪಾದನಾ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಕರನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಪಾಠವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ದೇಶ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಾಗ ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ರೀತಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಕಣ್ಣೋಟದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.

ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೪೦ ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಜನರ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡುವಾಗ ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ ಕೊಡಗರು, ಇತರ ಹಿಂದೂಗಳು, ಮುಸ್ಲಿಂ, ಬುದ್ಧ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಹಿಂದೂಗಳೇತರರು ಎಂದರೆ ಯಾರು ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಹಾಗೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ, ಮತಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಪಂಗಡದ ಗುಂಪಾಗಿ ಗುರುತಿಸದೆ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಆಯಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುದನ್ನು ಹಾಗೆ ಗುರುತಿಸುವುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ. ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಅಂತಹ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಂತವೂ ಅಷ್ಟೇ ಇದ್ದಿರಬಹುದು.

ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಆದಾಯದ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಕೃಷಿಯ ವಿಸ್ತರಣೆ ಯತ್ನದ ಭಾಗವಾಗಿ 'ದೊಡ್ಡ ವೀರರಾಜೇಂದ್ರನ ಒಡೆಯನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಕೇಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲ, ಅರಮನೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಜಮ್ಮ ಭೂಮಿ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲು ಕೊಟ್ಟ. ಅದು ಸಾಲದು ಎಂದಾಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಭೂಮಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು, ಜಮ್ಮದ ಆಳುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಕಾಯಿಲೆ, ಕಸಾಲೆಯಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದರೆ ಇತರ ಊರಿನವರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥವರಿಗೆ ಅರಮನೆಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಬಿಟ್ಟಿ ಚಾಕರಿಯನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿದ್ದನು.

ವೀರರಾಜೇಂದ್ರನ ನಂತರ ಬಂದ ಲಿಂಗರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯನು ವೀರರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯನ ಕಾಲದ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಧಾರಣೆ ತಂದನು. ಎಲ್ಲಾ ಸಾಗುವಳಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು 'ಲಿಂಗರಾಜ ಕೋಲು' ಎಂಬ ಅಳತೆಗೋಲಿನಿಂದ ಅಳತೆ ಮಾಡಿಸಿ ಮಣ್ಣಿನ ಗುಣವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ

ಮಾಡಿಸಿ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಕಂದಾಯ ದರಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿದರು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೯೫ ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿ ಕಂದಾಯ ದರವನ್ನು ಪುನಃ ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತೆರೆದರು.ಅವರು ಲಿಂಗರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ ಮಾಡಿದ ಭೂಮಿಯ ಶಿಸ್ತಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರಹ ಹೀಗಿದೆ.'[೩೧]

ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕ ೧೦೦ ರ ಸುಮಾರಿನಿಂದಲೇ ವಿವಿಧ ರಾಜಮನೆತನಗಳು, ಕದಂಬ, ಗಂಗ, ಚಂಗಾಳ್ವ ಮುಂತಾದವರ ಆಳಿವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಆದಿವಾಸಿ ಗುಂಪುಗಳು ಅವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಇಕ್ಕೇರಿಯಿಂದ ಇಕ್ಕೇರಿ ರಾಜಕುಮಾರ ವೀರರಾಜನು ಕೊಡಗಿನ ಹಾಲೇರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ. ಇದು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೬೩೩ ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೬೮೭, ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೩೪ ರವರೆಗೆ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆರಂಭದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದ್ದ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಆಧಿಪತ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. .ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಗುಂಪುಗಳು ತಮ್ಮ ಆದಿವಾಸಿ ಸ್ವರೂಪದ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪಾಳೇಗಾರರ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಯ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಡಿ ಬರುವಂತಾಯಿತು.ಇಂತಹವರು ಕೃಷಿಕರಾಗಿ, ಕೃಷಿಕೂಲಿಕಾರರಾಗಿ, ಸೈನಿಕರು, ಕಾಲಾಳುಗಳು ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಭಾರತದ ಅಥವಾ ಕರ್ನಾಟಕದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ರಾಜರ ಆಡಳಿತದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವು ತಮ್ಮದೇ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದ್ದವು.ರಾಜರ ಆಡಳಿತದ ಅಂಕೆಗೆ ಬಹುತೇಕ ಇವು ಸಿಲುಕಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಶಾಹಿ ಅವರನ್ನು ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತುಮತ್ತು ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ತಲುಪುವುದೂ ಕೂಡ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಆ ಕಾಡುಗಳು ದುರ್ಗಮವಾಗಿದ್ದವು ಮತ್ತು ರಾಜ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಅರಣ್ಯದ ಅವಲಂಬನೆಯು ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು.ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಒತ್ತಡಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರಿಗೆ ದಾರಿತೋರಿಸುವ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ, ಶತ್ರುಗಳ ಬರುವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಗಳು ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದವು.ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಜೇನು ಅಥವಾ ಇತರೆ ಕಾಡಿನ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ರಾಜರಿಗೆ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಕೊಡುವ ಪರಿಪಾಠವಿತ್ತು.ಇದು ಬಿಟ್ಟರೆ ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಏರ್ಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕೈಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಚಾಚಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಯಾ ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮದೇ ರೀತಿ-ನೀತಿ, ಆಡಳಿತ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರತಿರೋಧ

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಬದಲಾವಣೆ ಆದುದೇ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ.ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರ ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಬಳಸುತ್ತಾ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಮುಂದಾದರು. ರೈಲ್ವೆ, ಮಾರ್ಗ, ಹಡಗು-ಯುದ್ಧ ನೌಕೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗಾಗಿ ಟಿಂಬರ್ ಮತ್ತು ಕಾಡಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗಾಗಿ ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿದರು. ತಮ್ಮ ನೆಲೆಗಳಿಗೆ ಅತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ ಬ್ರಿಟೀಷ್‌ರೊಂದಿಗೆ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮುಖಾಮುಖಿ ಆಗಬೇಕಾಯಿತು. ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ನೆಲೆಗಳಿಗೆ ಬ್ರಿಟೀಷರು ಲಗ್ಗೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಸಂಘರ್ಷ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಶರಣಾಗತಿ ಇಲ್ಲವೇ ಸಂಘರ್ಷ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸಂಘರ್ಷದ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದರು. ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಪ್ರಭುತ್ವದ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಥಮ ಬಂಡಾಯಗಳು ನಡೆದದ್ದು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದಲೇ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೨೦, ೧೮೩೨, ೧೮೫೫-೫೭, ೧೮೯೦ ಹೀಗೆ ಬಂಡಾಯಗಳ ಸರಣಿಯನ್ನೇ ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂತಹ ಬಂಡಾಯಗಳನ್ನು ವಸಾಹತುಶಾಯಿಯು ತನ್ನ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿರ್ಧಯವಾಗಿ ದಮನಿಸಿತು. ತಮ್ಮ ದಮನಕಾಂಡದ ಮೂಲಕ ಹೊಸ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಹೇರಿದರು.

'ಬಂಡಾಯವೆದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು 'ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ಪ್ರದೇಶ'ಗಳೆಂದು (ಎಕ್ಸಕ್ಲೂಡೆಡ್ ಏರಿಯಾಸ್) ವಿಭಾಗಿಸಿದರು. ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬ್ರಿಟೀಷರು ರೂಪಿಸಿದರು. ಅಂತಹ ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳು ರಾಜ್ಯದ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಈಗ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರದ ಆಡಳಿತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತಂದರು. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಮೂಲನಿವಾಸಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು.

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಅವರ ಪಾರಂಪರಿಕ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಬ್ರಿಟೀಷರು ಬಯಸದೇ ಇದ್ದರೂ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇತರ ಮುಂದುವರಿದ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವಂತಹ ಅಪಾರ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು.

ಹಿಂದೆ ಆದಿವಾಸಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೊರಗಿನವರು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬ್ರಿಟೀಷರ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ಲೇವಾದೇವಿಗಾರರು ಒಳ ನುಗ್ಗಿದರು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಬ್ಜಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲವು ನೆಲಸಿಗರಿಗೆ (ಸೆಟ್‌ಲ್ಲರಿಗೆ) ಅನುವು ಮಾಡಿತು.

ಅರಣ್ಯಗಳೇ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರದ ಮೂಲ. ಆದರೆ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಖಾಸಗಿ ಸ್ವತ್ತು ಎಂದು ಬ್ರಿಟೀಷರು ಘೋಷಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ತೀವ್ರ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದರು. ಅರಣ್ಯಗಳು ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟ, ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಬೇಸಾಯವನ್ನು (ಝೂಮ್ ಕಲ್ಟಿವೇಶನ್-ಶಿಫ್ಟಿಂಗ್ ಕಲ್ಟಿವೇಶನ್) ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿದರು. ಹಣ್ಣು, ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ, ಉರುವಲು ಕಟ್ಟಿಗೆಗೂ ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಿಲ್ಲ.

ಆದಿವಾಸಿ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕಸಿಯಲಾಯಿತು. ಅವರು ಬ್ರಿಟೀಷರು ರೂಪಿಸಿದ್ದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಬ್ರಿಟೀಷರಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರು. ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಹಣ ಲೇವಾದೇವಿಗಾರರು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಅರಣ್ಯದೊಳಗಿದ್ದ ರೇಷ್ಮೆ ಗೂಡುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆಂದು ಸಂತಾಲರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳನ್ನು ಬ್ರಿಟೀಷರು ಕಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಆ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಧಿಕ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹಣ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗದೇ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಪಾಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಅವರ ಶೋಷಣೆ ವಿಪರೀತಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಇಂತಹವರನ್ನು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಶತೃಗಳಂತೆ ಭಾವಿಸ ತೊಡಗಿದರು.

ಮೂಲ ನೆಲೆ ತಪ್ಪಿದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ದೂರ, ದೂರದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಅನೇಕ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಕೂಲಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೇ ಅವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲೂ ಒಡೆಯರು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ'.[೨]

ಆಡಳಿತದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂಮಿ ಉಳುಮೆ ಪದ್ಧತಿ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಅಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ್ನು ಬದಲಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಕಂದಾಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಏಕರೂಪದ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದರು.ಇದು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಭೂಮಿಯಿಂದ ದೂರಗೊಳಿಸಿತಲ್ಲದೇ ಮುಂದುವರಿದ ಜನರಿಗೆ ಇಂಬು ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯವೆದ್ದ ಕೆಲವು ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ದಮನಿಸಲಾಯಿತು.ಅವರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಸಿಯಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರ ಭೂಮಿ,ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿದವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಯಿತು.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಪ್ರಭಾವಿಸಿದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವವಿರುವ ಛೋಟಾ ನಾಗ್ಪೂರ್ ಮತ್ತು ಸಂತಾಲರ ಬಂಡಾಯಗಳು ಉಲ್ಲೇಖನೀಯ. ಇವು ಮದ್ರಾಸ್, ಬಾಂಬೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಬಂಡಾಯ ಎಬ್ಬಿಸಲು ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡಿದವು.ಭಿಲ್ ಸಮುದಾಯದ ಬಂಡಾಯವು ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿತ್ತು.

ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೫೫ ರಲ್ಲಿನ ಸಂತಾಲರ ಬಂಡಾಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸುಮಾರು ೧೦,೦೦೦ ಜನರನ್ನು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಬಂಡಾಯ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಅವು ಹಿಂದೂ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಮತ್ತು ಹಣ ಲೇವಾದೇವಿಗಾರರ ದಮನಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಇದ್ದವು.ಇಂತಹ ಬಂಡಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ರಿಟೀಷರಿಂದ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ವಿಚಾರಣೆಗಳು ನಡೆದವು. ಬಂಡಾಯದ ವೀರರನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪಾರತಂತ್ರ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲವು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ತರಲಾಯಿತು. ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ 'ಭೂ ಪರಾಧೀನ ಕಾಯ್ದೆ' (ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಲಿನೇಷನ್ ಲಾ) ಕಾನೂನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ಎದುರೇ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವ ಕೃತ್ಯಗಳು ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದುವರಿದವು.

ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಬಂಡಾಯವೆದ್ದ ಬಳಿಕ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅವರ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಒದ್ದೋಡಿಸುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಒಳಪಡಿಸಿದರು. ನಿರ್ಬಂಧ XXXIII -1833 ನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ನಿರ್ಬಂಧಿತವಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ನಾಗರಿಕ ಪ್ರವೇಶ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ನ್ಯಾಯ, ಭೂಕಂದಾಯ ಸಂಗ್ರಹ, ಮುಂತಾದ ವಿಶೇಷ ಕಾನೂನು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿತು. ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹೊರ ದಬ್ಬಿ ಸಿಂಗಭೂಮ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದರು.

ಈಶಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳ ಗಡಿಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಂತರ್ ಗಡಿ ರೇಖಾನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೭೩ ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟೀಷರು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದರು. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೧೯ರ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಕಾರ ಗವರ್ನರ್–ಜನರಲ್‌ನು ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ

ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೩೫ರ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ 'ತಾನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಏಜಂಟರ ಮೂಲಕವಾಗಲಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ' ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳು ಹಂತ, ಹಂತವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಭಾರತದ ಇತರೆ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರು.

ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಬದುಕಲು ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟಗಳು

೧) ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪೂರ್ವ

ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ ಮನೆತನದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೂ ಮೊದಲಿನ ಕಾಲಘಟ್ಟ ಮತ್ತು ಅರಸರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ, ಹಾಲೇರಿ ಅರಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟಗಳ ಬಗೆಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಕೃಷಿಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳು ಜಮ್ಮದಾಳುಗಳಾಗಿ, ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಸ್ವತ್ತುಗಳಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾಜಾಡಳಿತದ ಸರಹದ್ದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ವರ್ಷವೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಪರಿಪಾಠವಿತ್ತು.ಅರಸ ಮತ್ತವನ ಪರಿವಾರ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ, ಶತೃಗಳ ಚಲನವಲನದ ಮಾಹಿತಿ ಹಾಗೂ ಶತೃಗಳ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು.

ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ಆಡಳಿತ ನಿಜಕ್ಕೂ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಹೊಸದಾದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ದಾಳಿಗಳನ್ನು ತಂದಿತ್ತು.ಕೃಷಿಯ ಅವಲಂಬನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಮದ್ಯಕಾಲೀನ ಭಾರತದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಬ್ರಿಟೀಷರ ಮದ್ಯ ಪ್ರವೇಶ, ಆಡಳಿತದ ಸ್ಥಾಪನೆಯು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹೊಸ ಸಂರಚನೆಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದವು.ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅತ್ಯಂತ ಬಲವಂತವೂ, ದಮನಕಾರಿಯೂ ಹಾಗೂ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕವೂ ಆಗಿತ್ತು.ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಿಕಸನಗೊಂಡ ವಾರ್ಷಿಕ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ರೂಢಿಗತ ನೀತಿ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಮುರಿದಿಕ್ಕುವುದೂ ಆಗಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟೀಷರು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಅನುವು ಆಗುವಂತೆ ದೇಸೀಯವಾಗಿ ಭೂಮಾಲೀಕ ವರ್ಗವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ವಾಣಿಜ್ಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುಮ್ರಿ ಬೇಸಾಯದ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಕೃಷಿಕರ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಅವರಿಂದ ಬಿಡಿಸುವ ದೆಸೆಯಲ್ಲೂ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು.

ಮೊಗಲ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ನಂತರದ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಭೂ ಕಂದಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾಯಿದೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಕಠಿಣಗೊಂಡವು. ಏಕೆಂದರೆ ಬ್ರಿಟೀಷರು ಭಾರತದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯಲೆಂದೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವರಾದ್ದರಿಂದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಯೇತರ ಸಮುದಾಯಗಳ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮೊಘಲರ ಭೂ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೯೩ ರಲ್ಲಿ ವಾರನ್ ಹೇಸ್ಟಿಂಗ್ಸ್‌ಹಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದನು.[೩೩]

ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರುವ ರಷ್ಯನ್ ಲೇಖಕ ಎ.ಪಿ. ಮಿದಮೋಯ್ ಅವರು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ . "೧೭೯೩ ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ 'ಶಾಶ್ವತ ಜಮೀನ್ದಾರಿ' ಶಾಸನವು ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ. ಈ ಶಾಸನದಿಂದಾಗಿ, ಇನಾಮು ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಆನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಅದರ ಒಡೆತನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆ ಮತ್ತು ಕರಕುಶಲ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದ ಸಮುದಾಯಗಳ ಜಮೀನುಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಮತ್ತು ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿಗಾರರ ವಶವಾದವು. [೩೪]

'ಬ್ರಿಟೀಷರು ತಮ್ಮ ಕಂಪನಿಗೆ ಬರಬೇಕಿದ್ದ ಭೂಕಂದಾಯ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಖಜಾನೆಗೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಂದ ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ಗುಣವುಳ್ಳ ಭೂಕಾಯ್ದೆ ಇದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಗುಜರಾತ್, ರಾಜಸ್ಥಾನ, ಒರಿಸ್ಸಾ ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಅನೇಕ ಸಮುದಾಯಗಳು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬರಬೇಕಾಯ್ತು.ಅಲ್ಲದೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತಕ್ಕೆ ದಿಢೀರನೆ ಲಗ್ಗೆ ಹಾಕಿದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಗುಡಿಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಂಬಿದ್ದ ಸಮುದಾಯಗಳ ವಲಸೆ ಅನಿವಾರ್ಯವೂ ಆಗಿತ್ತು'. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಪ್ರೊ.ಇರ್ಫಾನ್ ಹಬೀಬ್ ರವರು "ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೨೦ ರಿಂದ ೧೮೫೦ ರ ನಡುವೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ವಾಯವ್ಯ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಭೂಕಂದಾಯ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ್ದಾಗಿತ್ತು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.[೩೫] ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಬ್ರಿಟೀಷರ ದುರಾಸೆಗೆ ಎಲ್ಲ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳ ಜಮೀನುಗಳು ವಶವಾಗಿ ಹೋದವು. ಹೀಗೆ ಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ವ್ಯವಸಾಯೀ ಸಂರಚನೆಯಲ್ಲಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಅವಲಂಬಿತ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ತೊಂದರೆಗೀಡು ಮಾಡಿದವು.

"ಆಧುನಿಕ ಭೂಮಾಲೀಕತ್ವದ ಕೃಷಿಯು ಹೆಚ್ಚು ವಾಣಿಜ್ಯೀಕೃತಗೊಂಡಿತು.ಭೂಮಿಯಿಂದ ಅಧಿಕ ಲಾಭ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಒಡೆತನದ ಕುರಿತ ನಿಯಮಗಳೂ ನಿಖರವಾದವು. ಕಂಪನಿ ಆಡಳಿತದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಹೆಚ್ಚು ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಣಗೊಂಡ ಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕ ರೈತರೆಲ್ಲ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ೧೯ ನೇ ಶತಮಾನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಮತ್ತು ಭೂರಹಿತರು ಎಂಬ ಪ್ರಬಲ ವರ್ಗಗಳು ಬೆಳೆದು ನಿಂತವು."[೩೬] 'ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂ ಹೋರಾಟಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಜನತೆ, ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಳಜಾತಿಗಳು ಕಂಪನಿ ಆಡಳಿತದ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡೆದ್ದರು. ಇದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ತರಲಾಯಿತು. ಅದು Criminal Tribal Act.-1871.[೩೭] ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗಲೂ ಹಾಗೇ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಬಿಡುವಂತಹ ಒತ್ತಡ ತರಲು ವಹಿಸಿದ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳೂ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ಚಿಕ್ಕ ವೀರರಾಜೇಂದ್ರನ ಆಡಳಿತದ ಅವಧಿಯಲ್ಲೇ ಕಂಪನಿ ಸರಕಾರ ತನ್ನ ವಾಣಿಜ್ಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿತ್ತು. ತೇಗ, ಟೀ, ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗ ತೊಡಗಿತ್ತು. ಚಿಕ್ಕವೀರರಾಜೇಂದ್ರನ ಆಡಳಿತ ವೈಫಲ್ಯ, ದುರಾಡಳಿತದಿಂದಾಗಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಅತೃಪ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಅದನ್ನು ಬಳಸಿ ಎಪ್ರಿಲ್ ೬, ೧೮೩೪ ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಲ್ ಫ್ರೇಸರನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಬ್ರಿಟೀಷರು ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಬಳಿಕ ದೇಶದ ವಿವಿಧ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಬ್ರಿಟೀಶರು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಆದಿವಾಸಿಗಳ, ದೇಸೀಯ ಕೃಷಿಕರ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ವಶ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ

ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಾಯ್ದೆಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಒತ್ತಡಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಡಲು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ, ಈಗಾಗಲೇ ಕೃಷಿಯ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕ್ರಮ ವಹಿಸಿದರು. ಕುಮ್ರಿ ಬೇಸಾಯವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅತಂತ್ರರನ್ನಾಗಿಸಿದರು.

ಅಮರ ಸುಳ್ಯ ರೈತ–ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಂಡಾಯ

ಕೊಡಗಿನ ಆಡಳಿತದಿಂದ ಅಮರಸುಳ್ಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಶರು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದ ಬಳಿಕ ರೈತರಿಂದ ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಂದಾಯ ತೆರಿಗೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಸ್ತು ರೂಪದಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹಣದ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದುದು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕ್ರಮ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸ್ತು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಈ ತೆರಿಗೆಯ ನಿಶ್ಚಿತ ಮೊತ್ತ ನಿಗದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮೊದಲು ಬೆಳೆಯ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಸ್ತು ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಇದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಹಣದ ಚಲಾವಣೆ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು ಹಾಗೂ ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮಂತರು ಮಾತ್ರ ಹಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಪ ಹಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಣ ರೂಪವು ಫಸಲಿಗೆ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಬೆಲೆ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸುವುದರಿಂದ ಆ ತೆರಿಗೆ ಮೊತ್ತ ಒಂದು ಹೊರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದ ಅಮರ ಸುಳ್ಯವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಕೊಡಗು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಸ್ತು ರೂಪದ ತೆರಿಗೆ ನೀಡಿಕೆ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರಿಂದ ಹಣ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಇರುವುದೆಲ್ಲ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಡತನ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇವು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ತಂದಿತು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈ ಕ್ರಮಗಳು ಸುಳ್ಯ ಮಾಗಾಣಿಯ ಪ್ರದೇಶದವರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ತರಿಸಿತ್ತು.

ಬ್ರಿಟೀಷರು ಕೊಡಗನ್ನು ವಶ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಹಾಲೇರಿ ವಂಶಸ್ಥ ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಯಾಣಪ್ಪ ಅಥವಾ ಕಲ್ಯಾಣಸ್ವಾಮಿಯ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆತ ಸಿಡಿದೆದ್ದಿದ್ದ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟೀಷರ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯ ಹೂಡಲು ಜನ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೩ ರ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಂಜರಾಬಾದ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಪರಂಪಾರ ಎನ್ನುವಾತ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಕೊಡಗಿನ ಜನ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ರಾಜ ಲಿಂಗರಾಜೇಂದ್ರನ ಅಣ್ಣನಾಗಿದ್ದ ಅಪ್ಪಾಜಿಯ ದೊಡ್ಡ ಮಗ ವೀರಪ್ಪ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು.ಆದರೆ ಆತ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾಯಸಂದ್ರದ ಕಡಗನೂರಿನವ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ ಪರದೇಸಿ, ತೆರಿಗೆಯ ಹೇರಿಕೆ, ಭೌಗೋಳಿಕ ವಿಭಜನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಜನರ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗೆ ಇಂಬು ನೀಡಿತು. ಇಂತಹ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಸ್ವಾಮಿ ಅಪರಂಪಾರ'ನನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂಡಾಯದ ಸಿದ್ದತೆಗಿಳಿದರು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೫ ರಲ್ಲಿ ಅಪರಂಪಾರನು ಹಾರಂಗಿ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ, ಹಾಲೇರಿ, ಹೊಸಕೋಟೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇವರೊಂದಿಗೆ ಕೂಜುಗೂಡಿನ ಅಪ್ಪಯ್ಯಗೌಡ ಹಾಗೂ ಮಲ್ಲಪ್ಪಗೌಡರು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಬಲವಾದ ಒಂದು ದಂಡನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಇವರು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೭ ಎಪ್ರೀಲ್ ೭ ರಂದು ದಂಗೆ ಏಳಲು ಸಿದ್ದಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಅಮರಸುಳ್ಯದ ಅಮಲ್ದಾರನೂ, ಕೊಡಗಿನ ದಿವಾನ ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣನ ಸಹೋದರನೂ ಆದ ರಾಮಪ್ಪಯ್ಯನ ಕುಯುಕ್ತಿ ಅರಿತು ನಿಗದಿತ ದಿನಗಳಿಗೂ ಮೊದಲೆ ಬಂಡಾಯಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

೧೦೦೦ ಜನರ ದಂಡಿನಿಂದ ಮಡಿಕೇರಿಯತ್ತ ಹೊರಟಿರುವಾಗ ಕುತಂತ್ರದಿಂದಾಗಿ ಗೌಡಳ್ಳಿ ತಲುಪುವ ಮೊದಲೇ ಅಪರಂಪಾರ ಸೆರೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆತನನ್ನು ತಿರುಚನಾಪಳ್ಳಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ. (ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೮೯ ರಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೭೦ ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮರಣ ಹೊಂದುವನು.) ಇದರಿಂದ ಎದೆಗುಂದದ ಜನ ಅಪರಂಪಾರನ ಆಪ್ತನಾದ ಕಲ್ಯಾಣನ ಬಸವನನ್ನು ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈತ ಅಪ್ಪಾಜಿಯ ಎರಡನೆಯ ಮಗನೆಂದು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಯಾಣಸ್ವಾಮಿ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈತನಿಗೆ ಏಳುಸಾವಿರ ಸೀಮೆಯ ಹುಲಿ ಕಡಿದ ನಂಜಯ್ಯ, ಗುಡ್ಡೆಮನೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯಗೌಡರು ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.ಈ ಸುಳ್ಳು, ಆತ ಅಪ್ಪಾಜಿಯ ಮಗನಲ್ಲವೆಂದು ಲೀ ಹಾರ್ಡಿಗೆ ಕೊಡಗಿನ ದಿವಾನನಾಗಿದ್ದ ಚೆಪ್ಪುಡಿರ ಪೊನ್ನಪ್ಪನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ ಕಲ್ಯಾಣಸ್ವಾಮಿಯ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಕುಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಜನತೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಬಂಡಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಿರುವ ಒಂದು ನಾಯಕತ್ವ ಮತ್ತು ಅವರ ಸನ್ನದ್ಧತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಬಂಡಾಯವನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ (ಕೆನರಾ) ಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಕಲ್ಯಾಣಸ್ವಾಮಿ ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ವಿಫಲಗೊಳಿಸಲು ಬ್ರಿಟೀಷರು ಆತನನ್ನು ಬಂಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಕೊಡ್ಲಿಪೇಟೆ ಮೂಲಕ ವೈನಾಡಿನತ್ತ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿಲು ಹೊರಟಾಗ ಮಲಬಾರ್‌ನ ಸೈನಿಕರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೩೭ ರಲ್ಲಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು ಮೈಸೂರು ಜೈಲಿಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೇವಲ ಹುಲಿ ಕಡಿದ ನಂಜಯ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿದ್ದು ಸಂಘಟನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಗುಪ್ತವಾಗಿರಿಸಿ ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಪರಂಪಾರನ ಆಪ್ತನಾಗಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಬಸವನನ್ನು ಕಲ್ಯಾಣಪ್ಪ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಎದುರು ಹೋರಾಡ ಬೇಕಾದಾಗಲೂ ಅವರಿಗೆ ನಾಯಕತ್ವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ತಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪಳಿಯುಳಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ನೆಚ್ಚಿಗೆಯಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇಂತಹ ಮನೋಭಾವವನ್ನೂ ಬಂಡಾಯದ ಸಂಘಟಕರು ಅವಲೋಕಿಸಿ ಸ್ಪಂದಿಸಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ವರ್ಗವೇ ಸಂಘಟಿತವಾದ ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಬಹುತೇಕ ಬಂಡಾಯಗಳ ನಾಯಕತ್ವ ಇಂತಹುದೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವದ ವರ್ಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಅಮರಸುಳ್ಯ ಬಂಡಾಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಣ್ಣ ರೈತರನ್ನು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ರೈತರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಮಂಗಳೂರಿನ ಕಲೆಕ್ಟರ್‌ನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು ರಾಜನ ವಂಶದವರ ಆಡಳಿತ ಸ್ಥಾಪಿಸಬಾರದೇಕೆಂದು ಸಹ ಅವರು ಯೋಚಿಸಿದ್ದರು.[೨೮]

ಅಂದಿನ ಮಂಗಳೂರು ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಕಡೆಗೆ ಬಂಡಾಯಗಾರರ ಸುಮಾರು ೨೦೦೦ ಮಂದಿಯ ದಂಡು ಹೊರಟು ಬ್ರಿಟೀಷರ ಪರವಾಗಿದ್ದ ಸುಳ್ಯದ ಅಟ್ಲೂರು ರಾಮಪ್ಪಯ್ಯನನ್ನು ಮುಗಿಸಿತು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಅರೆ ಬಾಷೆ ಗೌಡರು, ಬಂಟರು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಸುಳ್ಯ, ಪಂಜ, ಪುತ್ತೂರು, ಕಡಬ, ವಿಟ್ಲ ಕೈ ವಶವಾದವು. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಟ್ಲದ ಅರಸು ನಂದಾವರದ ಲಕ್ಷಪ್ಪ ಬಂಗರಸ ಬೆಂಬಲಿಸಿದ. ಧರ್ಮಸ್ಥಳದ ಮಂಜಯ್ಯ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಫಿರಂಗಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಬಂಡಾಯಗಾರರು ಮಂಗಳೂರಿನತ್ತ ಸಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಾರೆ, ಬಂಟ್ವಾಳದ ಖಜಾನೆಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಮುಂದುವರಿದ ಬಂಡಾಯದ ದಂಡು ಮಂಗಳೂರಿನ ಆಡಳಿತದ ಪ್ರಮುಖ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಇಂದಿನ 'ಭಾವುಟ ಗುಡ್ಡೆ' ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅಂದು ಧ್ವಜವನ್ನು

ಹಾರಿಸಿದರು. ಮಂಗಳೂರು ಆಡಳಿತದ ಕೇಂದ್ರ, ಪ್ರಮುಖ ಬಂದರು ಹಾಗೂ ಸೇನಾ ನೆಲೆಯಾಗಿತ್ತು.ಈ ಬಂಡಾಯಗಾರರ ಧಾಳಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದ್ದು ಬ್ರಿಟೀಷರು ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿಶೇರಿಗೆ ಓಡಿದರು. ೧೩ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಇಡೀ ಮಂಗಳೂರು, ಆಡಳಿತ ಬಂಡಾಯಗಾರರ ವಶದಲ್ಲಿತ್ತು. ನಂತರ ಕರ್ನಲ್ ಗ್ರೀನ್ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾನೂರಿನಿಂದ ಫಿರಂಗಿ ಪಡೆ ಮೂರು ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ರಾತ್ರೋ ರಾತ್ರಿ ಧಾಳಿ ನಡೆಸಿ ಮಂಗಳೂರನ್ನು ಮರು ವಶ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ಬಂಡಾಯವನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ಎಸ್.ಪಿ ಲೀ ಹಾರ್ಡಿ ಮತ್ತು ದಿವಾನ ಅಪ್ಪರಂಡ ಬೋಪಣ್ಣನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಕ್ಕಲಾಯಿತು.

ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳು ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಾಯಕ ಪುಟ್ಟ ಬಸವ(ಕಲ್ಯಾಣಪ್ಪ) ಕೊಡ್ಲಿಪೇಟೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಮಾವ ಕರಿಬಸವಯ್ಯ ಹಣದ ಆಸೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅತನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೭ ಮೇ ೧೫ ರಂದು ಮಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಲೀ ಹಾರ್ಡಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ಕಲ್ಯಾಣಪ್ಪನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದ. ನಾಯಕಗುಡ್ಡೆ ಮನೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯನನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೭ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೩೧ ರಂದು ಮಡಿಕೇರಿಯ ಕೋಟೆಯ ಎದುರೇ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪ ಬಂಗರಸ, ವಿಟ್ಲದ ಅರಸ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಮಂಗಳೂರಿನ ಬಿಕರ್ನಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿ ಹಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ತೂಗು ಬಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಹೋರಾಟಗಾರರಿಗೆ ಅವಮಾನಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಜನರಲ್ಲಿ ಭಯವನ್ನು ಬಿತ್ತುವುದು ಅವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಚೆರ್ತಕುಡಿಯ, ಕುರ್ತ ಕುಡಿಯರು, ಪೆರಾಜೆ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆ ಪೂರೈಸಲು ಸಿಂಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಾಯಿತು. ಅನೇಕ ಬಂಡಾಯಗಾರರು ಹುತಾತ್ಮರಾದರು. ಅಮರ ಸುಳ್ಯ ಬಂಡಾಯವನ್ನು ದಮನಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲ ವರ್ಗದ ೨೫ ಜನರಿಗೆ ಜೋಡು ಕೊಳವೆ ಕೋವಿ, ಪದಕ, ೧೪ ಜನರಿಗೆ ಕುದುರೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದವರಿಗೆ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ ಪದಕಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಕೊಟ್ಟು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದರು.

ಪ್ರಥಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೫೭ ರ ಸಿಪಾಯಿ ಬಂಡಾಯಕ್ಕೆ ೨೦ ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅತೀ ಮಹತ್ವದ ಬಂಡಾಯವಿದು. ದೇಸೀಯ ಕೃಷಿಕರು ಇವರೊಂದಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ಒಳಗೊಂಡು ಹಲವು ಸಮುದಾಯಗಳು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ನೀತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಸಶಸ್ತ್ರ ಹೋರಾಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಂಡಾಯವನ್ನು ಬ್ರಿಟೀಷರು 'ಕಲ್ಯಾಣಪ್ಪನ ಕಾಟುಕಾಯಿ-ಲೂಟಿ' ಎಂದು ಕರೆದರು. ಜಿ.ರಿಕ್ತರ್ ಕೊಡಗು ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು 'ಗೌಡರ ಮೇಲ್ಬೀಳುವಿಕೆ' ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಂಡಾಯದಲ್ಲಿ ಗೌಡರು, ಬಂಟರು, ಕುಡಿಯರು, ಕೊಡವರು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಲಿಂಗಾಯತರು ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಜಾತಿ, ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದ ಬಂದವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಒಂದು ಜಾತಿಯವರ ದಂಗೆ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಒಡೆದು ಆಳುವ ನೀತಿಯಿದೆ. ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಲಿಗೆಗಾರರ ಸೇವೆಗೆ ಅದೇ ನೀತಿಯನ್ನು ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಗೂ ನವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುನ್ನಾರವೂ ಇದೆ. ಆ ಬಂಡಾಯ ಜಾತಿಯನ್ನು ಮೀರಿದ ವರ್ಗ ಸಂಘರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಆ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮನೋಧರ್ಮವೂ ಆಗಿದೆ. ಈ ಬಂಡಾಯದ ವಿಫಲತೆಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ವರ್ಗ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ರೈತಾಪಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ, ದೇಸೀಯ ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಇದ್ದ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ಬಂಡಾಯ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಜ್ವಲ ದೇಶಪ್ರೇಮಿ ಸಂಘರ್ಷವಾಗಿದೆ. ದುರಂತವೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಚಾರಿತ್ರಿಕ

ಮಹತ್ವವಿರುವ ತ್ಯಾಗ, ಬಲಿದಾನಗಳ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಲ್ಲ, ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಇಂತಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮಗಳ ಫಲದಿಂದಲೇ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ನಿದರ್ಶನ. ಈ ವಿದ್ಯಮಾನದಿಂದ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶರು ಅಧಿಕಾರ ಕ್ರೋಢಿಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

೨. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟಗಳು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹೋರಾಟಗಳು ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು, ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಅಸ್ಮಿತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಡೆಸಿದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಗಹನವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹುತ್ತವೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ

ಅರಣ್ಯ ಎಂಬುದು ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಗಳ ಜಂಟಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಒಕ್ಕೂಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಸಮವರ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವು ಖಾತ್ರಿ ಪಡಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾರಿಸಾರಿಕ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವೇ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನ ನಿರ್ವಹಣೆಯಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಿಲುವಳಿಗಳು ಭಾರತದಂತಹ ಮೂರನೆಯ ಜಗತ್ತಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೇ ದೇಶೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಅನುಸರಿಸುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನೀತಿಗಳು ಸಹ ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಮೂಲ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ, ನಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಕಂಟಕ ತರುತ್ತಿವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರದಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿಗಳನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅರಣ್ಯವನ್ನೇ ಆಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿವೆ. ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ, ಆಣೆಕಟ್ಟು ನಿರ್ಮಾಣ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಖನಿಜಗಳು, ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾಧಿಸಿವೆ. ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಜೀವ ಸಂಕುಲದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಗಳು ತಮ್ಮ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ವನ್ಯ ಜೀವಿಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಲಕ್ಷಿಸಿ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿಸರದ ಭಾಗವೇ ಆಗಿರುವ ಮಾನವನನ್ನು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸುವುದು ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿದೆ ಕೂಡ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಆದಿವಾಸಿ ಮುಕ್ತ ಕಾಡುಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸೂರೆ ಮಾಡಲು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ, ಉದ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವುದು ವಿಪರ್ಯಾಸ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪ್ರಭುತ್ವದ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲೇ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಮರಣ ಶಾಸನವಾಗಿವೆ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಒಂದೆಡೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಏಳಿಗೆಗೆಂದು ರೂಪಿಸಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕಾಗಿ ದಿನ ನಿತ್ಯವೂ ತಮ್ಮ ಪಾಲನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋರಾಡಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನೆಲೆಗಳಿಂದಲೇ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವ ಧಾಳಿಗಳ ಎದುರು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಅಸ್ಮಿತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಲವಾರು ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೋರಾಟಗಳ

ಸ್ವರೂಪವೇ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನಿಷ್ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಎಡಬಿಡಂಗಿತನ, ದ್ರೋಹವನ್ನು ಬಯಲುಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮ ಅರಣ್ಯದ ಮೇಲಿನ ಮೂಲ ಹಕ್ಕುಗಳ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟಗಳು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಬೆದರಿಕೆ, ದಿಕ್ಕೆಡಿತನಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿವೆ. ಅಂತಹ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮತ್ತು ಹೋರಾಟಗಳ, ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕಿದೆ.

ನಾಗರಹೊಳೆ ಪ್ರದೇಶದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹೋರಾಟಗಳು

ನಾಗರಹೊಳೆ ಪ್ರದೇಶದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೬೪೩ ಚದರ ಕಿ.ಮೀ.ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟದಿಂದ ೫೭೩ ಕಿ.ಮೀ. ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ. ನೀಲಗಿರಿ ಜೈವಿಕ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕಾಡು ಅತ್ಯಂತ ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹುಲಿಗಳನ್ನೂ, ಏಶಿಯಾದ ಆನೆಗಳನ್ನು, ವಿವಿಧ ಪಕ್ಷಿ ಸಂಕುಲವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪಾರಂಪಾರಿಕವಾಗಿ ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಪಂಜರಿ, ಪಣಿಯರವರು ಅಧಿಕವಾಗಿರುವ ಸೋಲಿಗರೂ ವಾಸವಿದ್ದಾರೆ.ಇದನ್ನು ಯುನೆಸ್ಕೋ ವಿಶ್ವಪಾರಂಪಾರಿಕ ತಾಣವೆಂದು ಘೋಷಿಸುವ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದೆ.ಇದು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಹುಣಸೂರು ತಾಲೂಕನ್ನು, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಕೊಡಗಿನ ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ, ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳನ್ನಾಗಿಸುವ ನೀತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ೧೯೯೯ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ರಾಜೀವಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನವೆಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಯಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲು ಸರಕಾರ ಮುಂದಾಯಿತು.

ಜೇನು ಜೇನುಕುರುಬರ ಸಮುದಾಯವು ವಾಸವಿರುವ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಗಪುರ ಗೇಟ್ ಬಳಿ ೬ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗೆ ಮನೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ನೀಡಿ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಮೂರು ದಶಕಗಳು ಉರುಳಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಕೃಷಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಜೇನು ಕುರುಬ ಸಮುದಾಯ ಮೂಲತಃ ಕೃಷಿಕರಲ್ಲ. ಬೇಟೆಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಕಾಡಿನ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳು, ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸಿನಂತಹ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಾಹಕರು. ಸರಕಾರ ಭೂಮಿ ನೀಡಿದ ಬಳಿಕ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ ಅವರಿಗೆ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕೃಷಿಗೆ ಬೇಕಾದ ತರಬೇತಿ, ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಫಸಲನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವವರೆಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ತರಬೇತಿ ನೀಡಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗ ಕಾಣದೇ ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಅವರನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಬೀದಿಗೆ ತಳ್ಳಿದೆ. ಅವರ ಪಾರಂಪರಿಕ ಜ್ಞಾನ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೃಷಿ ಜ್ಞಾನವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಬಲವಾಗದೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಇವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಲ್ಪ ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗದೇ ಕಡಿಮೆ ಕೂಲಿಗೆ ದುಡಿಯುವ ಕೂಲಿಗಳಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಲನೆಯನ್ನೂ, ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯಿಂದಾಗಿ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿದೆ. ಇದು ಆಳುವವರಿಗೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾಪಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಡೆಸಿದ ಪರದಾಟ ಅಮಾನವೀಯ. ನಾಗರಹೊಳೆ ಕಾಡು ತಮ್ಮ ಸಹಜ ನೆಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪುನರ್ವಸತಿದಾರರು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ನಿರ್ಬಂಧ ಬೇರೆ. ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರದ ಸುತ್ತ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಆಹಾರ ಎಲ್ಲೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹುಡುಕಾಡಿ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಕಸುಬು ಮಾಡಿ ಕೂಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯ್ತು. ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಪುನರ್ವಸತಿ ಎಂಬುದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಭಯಾನಕ ಯಾತನ ಶಿಬಿರವಾಗಿದೆ. ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಅಲ್ಲಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹಲವಾರು ಸುತ್ತಿನ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಹುಣಸೂರು ತಾಲೂಕಿನ ಕಛೇರಿ ಎದುರು ಧರಣಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಆದಿವಾಸಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿಯ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ೨೦೧೮ ರಲ್ಲಿ ನಾಗಾಪುರ ಗೇಟ್ ನಿಂದ ಹುಣಸೂರು ತಹಶೀಲ್ದಾರ್ ಕಛೇರಿಗೆ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆ ಜಾಥಾವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. 'ಪ್ರತಿ ಹೋರಾಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ ಕ್ರಮ ವಹಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳುವ ಆಡಳಿತ ನಂತರ ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಬದುಕಿನತ್ತ ತೊಡಗುತ್ತೇವೆ. ಎಷ್ಟು ದಿನ ಹೀಗೇ ಕಾಯುವುದು' ಎಂದು ನಾಗಾಪುರ ಗೇಟ್‌ನ ನಿವಾಸಿ ಜೆ.ಕೆ.ಬಸಪ್ಪ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.[೭] ಈ ಹಿಂದೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತೆ ಜೇನು ಕುರುಬರನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ 'ಮಹದಾಕಾಂಕ್ಷೆ'ಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಹುಣಸೂರಿನ ಹನುಗೋಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೇನುಕುರುಬರ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿ ನೇಯ್ಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅದು ನಿಗೂಢ ಶಕ್ತಿಗಳ ದಾಳಿಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕಂಡು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ಕಿತ್ತು ಓಡಿ ಕಾಡು ಸೇರಿದವರು ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದದ್ದು ಇಷ್ಟೇ. ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾದ ಶೆಡ್ ಮನೆಗೆ ಹೊದಿಸಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ ತಗಡುಗಳು ಗಾಳಿಗೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೇ ಯಾವುದೋ ತಮ್ಮನ್ನು ಭೂತ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಬೆದರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾಡಿಗೆ ಓಡಿದ್ದರು.

ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಅವರ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ, ವರ್ತಿಸುವ ತಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಅನಿಷ್ಟಕಾರಿ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳನ್ನು ಅರಿಯದೇ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಅಭಿವೃದ್ದಿಯ ಟ್ರಾಕ್ ಗೆ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ ಹುನ್ನಾರವೂ ಇದೆ.ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ವಿಕಸನ ಹೊಂದುವುದು ಬೇಡವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಪ್ರಭುತ್ವ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಮುಖ್ಯಧಾರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಹೋಗಬೇಕು, ವಿಲೀನವಾಗಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ. ಬಹಳವೆಂದರೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಠಿಣವಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ಕೂಲಿಕಾರರಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದಿದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವುದೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ನಯವಾದ ಬಾರುಕೋಲು.

ಇಂತಹ ನಿರ್ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು ಸಂವೇದನಾಹೀನತೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಪುರ್ನವಸತಿ ನಿರ್ಮಿಸುವಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ವಸತಿದಾರ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಿದೆ.

ನಾಗರಹೊಳೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಪುರ ಪ್ರದೇಶದ ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕಲು ಅಂದಿನ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮುಂತಾದ ವರ್ಗಗಳಿಂದ ಬೆದರಿಕೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಅರಣ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಯೇ ಇಂದು ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ವಿರುದ್ಧ ಸುಪ್ರಿಂ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿರುವುದು. ಆತನೇ ತಮ್ಮನ್ನು

ನಾಗರಹೊಳೆ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಪುರದ ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರದಬ್ಬಲು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಆದಿವಾಸಿಯನ್ನು ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕೂಡ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕೊಡಗಿನ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಉನ್ನತ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಸಂಕೇತ.ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದವರೇ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವವರೇ ಎಂಬುದೂ ಕೂಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ರಚನೆಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ.'ಪ್ಲಾಂಟೆಷನ್'ಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಂದ ಒದೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಂದಲೇ ತಿನ್ನಬೇಕಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನ ಹೇಳುವಾಗ ಬದಲಾಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ರಾಚಿಸುತ್ತದೆ.

ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶದ ಹೋರಾಟ

ಶತಮಾನಗಳ ತಾರತಮ್ಯ ಆಕ್ರೋಶವಾಗಿ ಹರಿದ ಒಂದು ಗಮನಾರ್ಹ ವಿದ್ಯಮಾನವೆಂದರೆ ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯ ನಡೆಸಿದ ಪ್ರತಿಭಟನೆ.

ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿ ನಾಗರಹೊಳೆ ಕಾಡಿನ ದೇವಮಚ್ಚಿ ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶ. ನಾಗರಹೊಳೆ ಅಂಚಿನ ಅರಣ್ಯವೆಂದು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ.ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲು ಜೋಪಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ೫೭೭ ಮನೆಗಳನ್ನು ೨೦೧೬ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೭ರಂದು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ನೆಲಸಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಇರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜೇನುಕುರುಬರ ಮುತ್ತಮ್ಮ, ಸ್ವಾಮಿ, ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇವರು ಬೆತ್ತಲಾಗಿ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿರೋಧಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ತಿಳಿದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅನಿತಾ. ಜಯಾ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟನಾ ಧರಣಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ.

ಬೆತ್ತಲಾಗಿ ಪ್ರತಿರೋಧ ಒಡ್ಡಿದ ಘಟನೆಯ ವಿಡಿಯೋ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣದಲ್ಲಿ, ನಂತರ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರಗೊಂಡು ವೈರಲ್ ಆದಾಗ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಜನರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಕ ಬೆಂಬಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ೫೭೭ ಕುಟುಂಬಗಳು ಬಹುತೇಕ ಜೇನುಕುರುಬರು, ಉಳಿದಂತೆ ಪಣಿಯ, ಎರವರು ಮತ್ತು ಇತರ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಜನ. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಬಹುತೇಕ ಭೂಹೀನ ಕೂಲಿಕಾರರು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಅರಣ್ಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಸುಮಾರು ೧೫೦ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕು ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಸುಮಾರು ೨೦ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಅತಿಕ್ರಮಣದಾರ ಅನೇಕರು ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ೮ ಕುಟುಂಬಗಳು ಕಾಡಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗೆ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡ ೧೨೦ ಗುಡಿಸಲುಗಳು ಕೊನೆಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುವಾಗ ೫೭೭ ಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕಲು, ಹಾಕಿಸಲು ಜನರಿಂದ ಹಣ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಲಿದೆ ಎಂದು ರಾತ್ರೋ ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು

ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಸಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೊಂದು ಅನುಕೂಲಕರ ಜಾಗ ನೀಡಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಭದ್ರ ನೆಲೆ, ಬದುಕಿಗೆ ಭದ್ರತೆ ಸಿಗಬಾರದು ಎಂಬುದೇ ಆಳುವವರ ನೀತಿ. ಅತಂತ್ರರಾಗಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಆಸೆಯನ್ನು ಬಂಡವಾಳವಾಗಿಸಿ ಹಣ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿ ಹೊರದಬ್ಬುವ ನೀತಿ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಇರುವುದು ಇಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು.

ಈ ಹೋರಾಟ ತೀವ್ರಗೊಂಡದ್ದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ದೊರೆತ ವ್ಯಾಪಕ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಭೂ ಮಾಲೀಕರನ್ನು, ಮೇಲ್ಜಾತಿ-ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿತು. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ದೊರೆತರೆ ಕೂಲಿಗಳು ಸಿಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈಗಲೂ ಕೆಲವರು ಎತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಯೂ ಅಷ್ಟು ಸಲೀಸಾಗಿ ಈಡೇರಿದರೆ ಉಳಿದ ಆದಿವಾಸಿ ಕೂಲಿಕಾರರು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಲಾರರೇ?ಎ ನ್ನುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮನೆಯೆಂಬುದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆ ಆಗಬಲ್ಲದು. ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಜೀತದಾಳು ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಹಂಬಲ ಈ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿತ್ತು.

ಭೂಮಿ ಹಕ್ಕು ನೀಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಇವರೆಲ್ಲ ಒಂದು ಕಡೆ ವಾಸಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ಸ್ಥಾಪಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ಷಡ್ಯಂತ್ರ, ಹೋರಾಟವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಆದ ಕೆಲ ತಪ್ಪುಗಳು ಈ ಹೋರಾಟ ಒಂದು ತಾರ್ಕಿಕ ಹಂತಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಆಡಳಿತವು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸೆಳೆದು ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ನೀಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಸತಿ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಭರವಸೆ ನೀಡಿ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಿತು. ಈಗ ಬಸವನಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಕೊಡಗೆ ಬಳಿಯ ಬ್ಯಾಡಗುಟ್ಟ ದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಹೊಸ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಟುಂಬಗಳು ಈ ಕಾಲೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕೂಲಿಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಕ್ಕುಪತ್ರ, ಪಟ್ಟಾ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಕಾಡಿನ ಜೊತೆಗಿನ ಬದುಕಿನ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕಳದುಕೊಂಡಂತಾಗಿದೆ.

ಮನೆ ನಿವೇಶನ ಮತ್ತು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಿರಾಕರಿಸಿತು. ಹೋರಾಟ ತೀವ್ರಗೊಂಡ ಬಳಿಕ ತೋರಿಸಿದ ಭೂಮಿ ಕೊಡಗಿನ ಯಾವುದಾವುದೋ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ, ಮೇಲಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಗಂಜಿ ಗಳಿಕೆಗೆ ಕೂಲಿನಾಲಿ ಸಿಗದೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಅವಾಗಿದ್ದವು. ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲ ಹತ್ತಾರು ಉತ್ತಮ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಸರಕಾರ ತಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕೆಲವು ಜಾಗಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರು ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಆಸ್ತಿವಂತ ಪ್ಲಾಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ತೆರವುಗೊಳಿಸಿ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿ ಈ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡಲು ಸರಕಾರ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ೨೯,೦೦೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣ ದಲಿತರು, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಎಂದು ಮೀಸಲಿದೆ. ಹಣದ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಇಲಾಖೆ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ

ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರೂ, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಜೀವನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಜೀವಿಸಬಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಜಾಗ, ಮನೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಸರಕಾರ 'ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು' ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಈಗ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಯಾಗಿದೆ. ಕಾಲೋನಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಹುತೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜಾಗಗಳು ಆಳುವವರ ಕಣ್ಣೋಟ ಮತ್ತು ಮಾದರಿಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಇವೆಯೇ ಹೊರತು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಜೀವನಕ್ರಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಮುದಾಯದ ಬದುಕಿನ ಸತ್ವ ಇವ್ಯಾವುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅಲ್ಲ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಂವೇದನೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕುಶಾಲನಗರದ ಬಸವನಹಳ್ಳಿಯ ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿ ನಿವಾಸಿಗಳ ಕಾಲೋನಿಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ, ಸಂಗತಿಗಳು ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುವುದು ಇದನ್ನೇ. ಒಂದು ಕಾಲೋನಿಯಲ್ಲಿ ಜೇನು ಕುರುಬರು ಸಮುದಾಯದ ಜೊತೆ ಪಂಜರಿ, ಯರವರ ಮನೆಗಳು ಇವೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿ ಇರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮವರ ಜೊತೆಗೆ ಇರಬೇಕು, ಒಂದೆಡೆಯೇ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ತೀವ್ರ ಭಾವ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗಲೂ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಒಂದಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸರಕಾರ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುವ ಮನೆಗಳು ದನಗಳ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಂತೆ ೧೫-೨೦ ಅಡಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಪಕ್ಕ ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವರಿಗೆ ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಒಂದು ಕೋಳಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೆಯ ಅಂಗಳಕ್ಕೋ, ಇಲ್ಲಿವೇ ಮಕ್ಕಳ ಜಗಳ ದೊಡ್ಡವರವರೆಗೆ ಹೋಗುವುದು. ಅಥವಾ ಯುವಕರು ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಿನಿಂದ ಬೇರೆ ಸಮುದಾಯದ ಯುವಜನ ನಡೆದು ಹೋದಾಗ ಜಗಳಗಳು ಆದ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಸರಕಾರಗಳು 'ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಬಯಸಿದಂತೆ ಬದುಕಬೇಕು, ಬದುಕಬಹುದು' ಎಂಬ ಆಶಯವನ್ನು ಎಂದೋ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿ 'ಆಳುವವರು ಬಯಸಿದಂತೆ ಬದುಕಬೇಕು, ಬಡವ ನೀನು ಮಡಗಿದ್ದಂಗೆ ಇರಬೇಕು' ಎಂಬ ನೀತಿಯೇ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿದೆ. ತಮ್ಮದೂ ಒಂದು ಸೂರು ಆಗಿದೆ. ದುಡಿದು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರಬಹುದು ಎಂಬ ಅವಕಾಶ ಏನೋ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆದರೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಬದುಕು ಉಳಿಯ ಬೇಕು, ಹೊಸ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಆಸೆ ಕೊರಡಿನಂತೆ ಕಮರಿ ಹೋಗಿದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನಗಳು ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವಿಕೆ

ಭಾರತ ದೇಶದ ಪ್ರಭುತ್ವ ಅನುಸರಿಸಿದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಥದಿಂದಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಮೊದಲನೆದಾಗಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ ಅಭಯಾರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀವವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ತಾಣಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ.ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಎಂದು ಅರಣ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಮೇಲೆ ಅತಿಯಾದ ಅವಲಂಬನೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಬಾಚಿ ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ವನ್ಯಜೀವಿ ಸಂಕುಲವನ್ನು ಹಂತವಾಗಿ ನಾಶಗೊಳಿಸಿತು.ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನಿಸರ್ಗ ಮೂಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸದ್ಬಳಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಹಾಗಾಗಿ ಒಂದು ವಿವೇಕಯುತವಾದ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸರಕಾರ ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ

ಮಾತನಾಡುತ್ತಲೇ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ದೋಚುವ ಮತ್ತು ಹಾಳುಗೆಡಹುವ ಕ್ರಮಗಳು ತೀವ್ರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ವಿಪರ್ಯಾಸದ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಅದಿರು ತೆಗೆಯುವಿಕೆ, ಬಿದಿರು ಮುಂತಾದ ಮರಗಿಡಗಳ ಹನನ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವೇಗವರ್ಧಕವಾಗಿ ಬೃಹತ್ ಆಣೆಕಟ್ಟುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವು ಸಾಕಷ್ಟು ಪಾರಿಸಾರಿಕ ಹಾನಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಲ್ಲದೇ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಸಮುದಾಯಗಳ ನೆಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿತು. ಇಂತಹ ಹಾನಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲೆಂದು ಕಾಡಿನ ವನ್ಯ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಿಸರ್ಗದ ಜೀವ ಸಂಕುಲದ ಭಾಗವೇ ಆಗಿರುವ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ದುರಂತ ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು. ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ 'ನಾಗರೀಕ' ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡವರು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಸದಾಕಾಲ ಅನುಮಾನದಿಂದ, ಅವಮಾನದಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವಂತೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಆ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನೇ ಆರೋಪಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿತು. ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸಹಜ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಧಾರಕ ಶಕ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಸಂಘಟಿತ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಅವರನ್ನು ಅಪರಾಧಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದವು.ಇದು ಗತಕಾಲದ ಚರಿತ್ರೆ ಮಾತ್ರವಾಗಿರದೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರದ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಅಂತಹದೇ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ನಿಸರ್ಗ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಸಂಬಂಧಗಳು ಅವಿನಾವಭಾವವೂ, ಅವಿಭಾಜ್ಯವೂ ಆಗಿವೆ. ಅದು ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಎನ್ನುವುದರ ಬದಲು ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಸಂಘರ್ಷಾತ್ಮಕವನ್ನಾಗಿಸಿವೆ. ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸಮಗ್ರೀಕರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯದೇ ಇದ್ದಾಗ ಅಸಮಾನತೆ ತರುವ ಅಂತರ ಮತ್ತು ದಾರ್ಷ್ಯದ ಅರಿವು ಇದರ ಮೂಲ. ಹಿಂದಿನಿದಲೂ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕಥೆಯೇ ಹಾಗೆಂದು ಭಾವಿಸಿವೆ, ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸದ್ಬಳಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಆದರೆ ಅದೊಂದು ವಿವೇಕಯುತವಾದ ಬಹುಕಾಲ ಒಳಿತು ತರಬಲ್ಲ ಸಮಷ್ಟಿ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಒಟ್ಟು ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಸರ್ಗದ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ವಿವಿಧ ಯೋಜನೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರಾದಂತಹ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಗಾಬರಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂಥದ್ದು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸ್ಥಳಾಂತರಗಳು ಪ್ರತಿ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಲಾದ ಪರಿಸರ ನೀತಿಗಳು, ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿನ ತಿರುವು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ನೆಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಗಾಢ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿರುವುದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ೭೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ ಮತ್ತು ಅಭಯಾರಣ್ಯದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ನೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಳಾಂತರಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ, ಅರಣ್ಯನಾಶದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಜಮೀನುದಾರರ ಅತಿಕ್ರಮಣದಿಂದ ಮತ್ತು ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳು, ವಿದ್ಯುತ್ ಸ್ಥಾವರ, ನೌಕಾನೆಲೆ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದಲೂ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡಿರುವುದು ಕೆಲವೇ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಇದೆ .

ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಬೆಸೆದಿರುವ ನಾಗರಹೊಳೆ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಪ್ರತಿ ದಶಕದಲ್ಲಿ

ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಿರುಕುಳ, ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ.ದೇಶದಲ್ಲಿ ೧೯೭೨ ರಲ್ಲಿ ವನ್ಯಜೀವಿ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಮೊದಲೇ ೧೯೬೦ ರ ದಶಕದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲಿನ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಅದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಹತ್ತಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಜೀವಂತ ಇವೆ. ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ಒಡಲಲ್ಲಿರುವ ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ ತಾಲೂಕಿನ ನೆರಿಯ, ಬಾಂಜಾರು ಮಲೆಕುಡಿಯ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಲೆ ಕುಡಿಯರು ನಾವು ಹೇಗೆ ದಟ್ಟ ಕಾಡಿನ ನಡುವಿನಿಂದ ಅಂಚಿಗೆ ತಾವು ಹೇಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಕರಾಳ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ಪರಿಸರ, ದಟ್ಟಕಾಡು, ಹರಿವ ಹೊಳೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕುಡಿಯ, ಮಲೆಕುಡಿಯ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೇರಳದ ಜಮೀನ್ದಾರರು, ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮಿಗಳ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನೆಲೆಯನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು.ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಪುನರ್ವಸತಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಜಾಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿತು.ಬಳಿಕ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಕಾಡಿನ ಅಂಚಿಗೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯಿದೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಿಗಲೇ ಬೇಕಾದ ಸಮುದಾಯವಿದು. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಹತೆಗಳಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅರಣ್ಯದ ಹಕ್ಕುಗಳು ಕಾನೂನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ದಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನಾದರೂ ಕಾಯಂ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಯವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಇದು ಕಂದಾಯ ಭೂಮಿ ಎಂತಲೂ, ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆಯವರನ್ನು ವಿನಂತಿಸಿದರೆ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.ಸರಕಾರ ಯಾವುದೇ ಸ್ಪಷ್ಟನೆಯನ್ನು ಕೊಡದೇ, ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸದೇ ಹಾಗೆ ಅವರನ್ನು ಅತಂತ್ರರಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗುತ್ತಿದೆ.ಇನ್ನು ಯಾರನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಳಲನ್ನು ನೆರಿಯದ ಮಲೆಕುಡಿಯರು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.[೬೦] ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ, ಅದೇ ದಟ್ಟಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೇರಳ ಮೂಲದ ಉದ್ಯಮಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ೧೦,೦೦೦ ಎಕರೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನೆರಿಯದ ಹೆಬ್ಬಾರರಿಗೆ ೧೦,೦೦೦ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಸರಕಾರದ ನೀತಿಯ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ವೈರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಸರಕಾರದ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳ ಘೋಷಣೆಗಳು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ಉಂಟು ಮಾಡಿರುವ ಗಂಭೀರ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಜ್ವಲಂತ ಉದಾಹರಣೆ ಎಂದರೆ ನಾಗರಹೊಳೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳದ್ದಾಗಿದೆ. ನಾಗರಹೊಳೆ ಕಾಡು ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿತ್ತು.ಬ್ರಿಟೀಷರುಇಲ್ಲಿನ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ತೇಗದ ಮರಗಳನ್ನು ಉದ್ಯಮಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು.ಇದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಗ್ಗಡ ದೇವನಕೋಟೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಬಿನಿ ನದಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ಸೋಲಿಗರ ಮತ್ತು ಕುರುಬರ ಹಾಡಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು.೧೯೭೨ ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ ಘೋಷಿಸಲಾಯಿತು. ೧೯೭೫ ರಲ್ಲಿ ನಾಗರಹೊಳೆ ಪ್ರದೇಶದ ಕಾಕನಕೋಟೆ, ಮೇಟಿಕುಪ್ಪೆ, ವೀರನಹೊಸಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಕಚುವನಹಳ್ಳಿ ಮಂಗಲ್ ನಾಗರಹೊಳೆ ಅಭಯಾರಣ್ಯವಾಗಿತ್ತು.'ಗ್ಲೋಬಲ್ ಎನ್ವಿರೋನ್ಮೆಂಟ್ ಫೆಲಿಟಿ ಜಿ.ಇ.ಫ್.ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಡೆವಲಪ್ಮೆಂಟ್ ಏಜೆನ್ಸಿ ಜೆ.ಡಿ.ಎ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕಿನ ಅನುದಾನ ೧೯೯೭-೯೮ರಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆಂದು ರೂ.೩೭.೪೯೩ ಕೋಟಿ ಹಣ ನೀಡಲಾಯಿತು.

ನಾಗರಹೊಳೆ ಅರಣ್ಯದ ಸುತ್ತ ಇರುವ ನವಿಲುಗದ್ದೆ, ಕುಂತೂರು, ಮರಳುಕೊಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾದ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಜನರ ನಂಬಿಕೆಯಂತೆ ಅವರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗಡಿ ಗುರುತಿಸುವ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಾಡೇ ಧರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನ, ಆರ್ಥಿಕ ಜೀವನಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಒಂದೇ ಅಖಂಡತೆ ಈ ಜನರಲ್ಲಿ ಬೆಸೆದಿದೆ. ಅಮ್ಮತ್ತಿ, ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ, ಗೋಣಿಕೊಪ್ಪ, ಶ್ರೀಮಂಗಲ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿರಾಜಪೇಟೆಯ ಬಹುತೇಕ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಜೇನುಕುರುಬರು, ಯರವರಿಗೆ ಕೂಲಿಯೇ ಜೀವನಾಧಾರ. ಕತ್ತಲಾಗುವ ಮೊದಲು ಊಟ ಮಾಡಿ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಬೆಳದಿಂಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡು ಕುಣಿತ ತನ್ಮೂಲಕ ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು, ನೋವುಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವರು.[೪೧] ಇಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಅವರ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವುದು ಅಪಾರ ಸಂಕಟ ತರುವ ಕೃತ್ಯವಾಗಿದೆ.

೧೯೭೨ ರ ವನ್ಯಜೀವಿ ಕಾಯ್ದೆ ಬರುವ ಮೊದಲೇ ೬೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೊ.ಮುಜಾಫರ್ ಅಸ್ಸಾದಿ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದ ಸಮಿತಿ ಗುರುತಿಸಿರುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡ ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಖರವಾದ ಯಾವ ವಿವರಗಳು ಇಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೯೭ ರಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ನೀಡಿದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕೇವಲ ೧೧ನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪುನರ್ವಸತಿಗೆ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ೧೫ ಹಾಡಿಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ಒಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಚಿಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆ, ತಟ್ಟೆಹಳ್ಳಿ, ದುಬಾರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಡಹಳ್ಳಿ, ಬಸವನಹಳ್ಳಿ ,ಅಕ್ಕಿ ಮನೆ, ಅವರೆಗುಂದದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಲೈನ್ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಹಾಡಿಗಳು ಇನ್ನೂ ರಾಜ್ಯ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಇವೆ. ಹೀಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡವರು ಅರಣ್ಯವೇ ತಮ್ಮ ಮೂಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಹಾಡಿಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದಿಂದ ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿವೆ.

೧೯೭೦ ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅರಣ್ಯ ವನ್ಯಜೀವಿ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಎಂಟು ಹಳ್ಳಿಗಳು ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡವು. ಬಡಗ, ದನುಂಗ್ಲ, ಫಲದಹಳ್ಳಿ (ಪಂಡಳ್ಳಿ), ಶಿಂಕೋನ, ಲಕ್ಕುಂದ, ನೊರೆಯ, ತಟ್ಟೆಕೆರೆ, ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ ಈ ೮ ಹಾಡಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಯಿತು. ೧೯೮೦ ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ೩ ಹಾಡಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದವು. ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ ೧೯೮೦ ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡಿತು. ೧೯೯೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ೧ ಹಾಡಿ ಮಾತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ಕುಂಬಾರ ಕಟ್ಟೆ. ಇವುಗಳು ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಳ್ಳುವಾಗ ಸಣ್ಣದಾಗಿದ್ದ ಕುಟುಂಬಗಳು ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆದಿವೆ.

ವಿರಾಜಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ೧೯೭೨ ರ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ವಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕಾಗಿ ಒಟ್ಟು ೫೧೧ ಕುಟುಂಬಗಳು ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡಿವೆ. ಹಿಂದಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೬೪೧. ಪ್ರೊ ಮುಜಾಫರ್ ಅಸಾದಿ ಯವರ ಅಧ್ಯಯನ ಸಮಿತಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಈ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ (ಶೇ೪೩.೪೪) ಮನೆಗಳಿರುವುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ೨೭೩ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೋ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭೂಮಿಯಿದ್ದು ಪಟ್ಟಗಳಿವೆ. (ಶೇ.೫೩.೪೩). ಅಂದರೆ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲ, ಭೂಮಿಯೂ ಇಲ್ಲ.[೪೨]

೧೯೯೯ ನೆ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಹುಣಸೂರು ತಾಲೂಕಿನ ನಾಗಪುರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಮಾರು ೨೫೮ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭರವಸೆಯಂತೆ ೫ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ

ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವಸತಿಗೊಳಿಸಲು ಕ್ರಮವನ್ನು ವಹಿಸಲಾಯಿತು. ಮೊದಲು ೫೧ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಹೊರ ತರಲಾಯಿತು. ಈ ಕುಟುಂಬಗಳ ಪೈಕಿ ೨೮ ಕುಟುಂಬಗಳು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಳವರ್ಗದ ನೌಕರರಾಗಿದ್ದು ಮೊದಲೇ ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದರು.[೪೩]

ನಾಗರಹೊಳೆಯ ೫೪ ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ೧೫೫೦ ಕುಟುಂಬಗಳ ೬೧೪೫ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಜನಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ೨೯ ಹಾಡಿಗಳಿದ್ದರೆ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ೨೫ ಹಾಡಿಗಳಿದ್ದು ಕ್ರಿ.ಶ.೨೦೦೭-೨೦೦೮ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನೀಡಿ ಕಾಡಿನಿಂದ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಮಾಡುವ ಪ್ಯಾಕೇಜ್ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಇದರಡಿಯಲ್ಲಿ ೨೦೧೦-೧೧ ರಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಕಾಡಂಚಿನಲ್ಲಿ ಶೆಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಟಣದ ಮೀಸಲು ಅರಣ್ಯದ ೪೮೦ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಪುನರ್ವಸತಿ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಮೊದಲ ಹಂತದ ಪುನರ್ವಸತಿಯ ನಂತರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ೧೫೦ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಮಡೆನೂರು, ಮೂರ್ಕಲ್, ದಾಳಿಂಬೆಕೊಲ್ಲಿ, ಕೊಡಂಗೇರಿ, ಹಾಡಿಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಿರ್ಮಿತ ಕೇಂದ್ರ-ಎನ್.ಜಿ.ಓ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಮೈಸೂರು, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ೪೮೮ ಕುಟುಂಬಗಳು ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ 'ದಿ ಬೆನಿಫಿಷಿಯರಿ ಒರಿಯಂಟಲ್ ಡೆವಲಪ್ಮೆಂಟ್ ಸ್ಕೀಂ ಫಾರ್ ರೀ ಲೊಕೇಶನ್ ಆಫ್ ಟ್ರೈಬಲ್' ಎಂಬ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ್ದು, ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನಗಳ ಎಂದು ಘೋಷಣೆಯಾದ ನಂತರ ಯಾವುದೇ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರಕದೇ ಯೋಜನೆ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯಿತು.ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಬರುವ ನಾಗರಹೊಳೆಯ ಗದ್ದೆಹಾಡಿ ಹಾಗೂ ಕಲ್ಲಳ್ಳಿ ಬಳಿಯ ಕೊಳಂಗೇರಿ ಮುಖ್ಯವಾದವು. ಕೊಳಂಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ೨೮ ಕುಟುಂಬಗಳಿದ್ದರೆ,ಗದ್ದೆ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೦ ರಷ್ಟಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ದಾಳಿಂಬೆಕೊಲ್ಲಿ, ನಾಗರಹೊಳೆಯ ಕೊಡಂಗೆ, ಗೋಣಿ ಗದ್ದೆ, ನಾಣಬ್ಬೆ, ಗದ್ದೆಹಾಡಿ, ಡಿ.ಬಿ.ಕುಪ್ಪೆ ವಲಯದ ಬಳ್ಳೆ ಸೇರಿದಂತೆ ೧೫ ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಾಡಿಗಳು, ತಿತಿಮತಿಯ ಆಡುಗುಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಹಾಡಿಗಳಿವೆ." [೪೪] ಈ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಎದ್ದು ಬಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೯೯ ರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರವು ರಚಿಸಿದ ಪ್ರೊ.ರಮಣಯ್ಯ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ನಾಗರಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಸಮುದಾಯಗಳಿದ್ದು ಜೇನುಕುರುಬರು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಪಂಜರಿ ಎರವರು ಮತ್ತು ಸೋಲಿಗರು. ಜೇನುಕುರುಬರು ೭೫ ರಷ್ಟಿದ್ದು ಸುಮಾರು ೧೩೦೪ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ. ಎರವರು ಶೇ. ೨೧ ರಷ್ಟು ಇದ್ದು ೩೩೩ ಕುಟುಂಬಗಳು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಶೇ.೨.೦೯ ಇದ್ದು ೫೨ ಕುಟುಂಬಗಳು, ಸೋಲಿಗರು ೧೩ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ವರದಿಯಿಂದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಿದ್ದರು.[೪೫]

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ೧೫೫೦ ಕುಟುಂಬಗಳು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ೬೧೪೫ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ವಾದ ಇತ್ತು. ೧೯೮೯ ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೊ.ರಮಣಯ್ಯ ಸಮಿತಿ ನೀಡಿದ ವರದಿಯಂತೆ ೧೬೮೨ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ೬೪೫೨ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವುದಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರೊ.ಅಸಾದಿ ಸಮಿತಿ ಗುರುತಿಸಿದಂತೆ 'ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ೧೭೩೮ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೬೧೦೨ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ

ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬಹುತೇಕ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮದುವೆಗಳು ಕಾರಣವಿರಬಹುದು ಮತ್ತು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇಳಿಮುಖವಾಗಲು ಶಿಶು ಮರಣದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಏರಿಕೆ ಆಗಿರಬಹುದು.'

ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದಿಂದ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಪುನರ್ವಸತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂಬ ಡೀಡ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಕರಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೆಟ್ಟಿಲೇರಿತ್ತು. ಇವುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಾಸ್ತವಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಪ್ರೊ.ಮುಜಾಫರ್ ಅಸಾದಿ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನರ ಅಧ್ಯಯನ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿತು.

ನಾಗರಹೊಳೆ ಅಭಯಾರಣ್ಯದಿಂದ ೩,೪೧೮ ಗಿರಿಜನ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಮಿತಿ ವರದಿ ನೀಡಿತ್ತು. ಈ ಕುರಿತು ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆದಿದ್ದು, ವರದಿಯಲ್ಲಿರುವ ೩,೪೧೮ ಗಿರಿಜನರ ಕುಟುಂಬಗಳ ಪೈಕಿ ಎಚ್.ಡಿ.ಕೋಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೧,೮೦೧, ಹುಣಸೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೧,೧೦೬ ಮತ್ತು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೫೧೧ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಡಬಲ್ ಎಂಟ್ರಿ ಮತ್ತು ಬೀಚನಹಳ್ಳಿ ಕಬಿನಿ ಡ್ಯಾಂ ನಿರ್ಮಾಣ ವೇಳೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡಿದ್ದ ಗಿರಿಜನರು ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಒಟ್ಟು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಅಭಯಾರಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡವರು ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆ ೫೮೩೨ ಜನ ಶೇ.೫೦.೪ ಹುಣಸೂರು ೪೯೮೫ ಜನ-ಶೇ.೩೫.೩೯, ವಿರಾಜಪೇಟೆ ೧೬೪೧ ಜನ-ಶೇ.೧೪.೧೮, ಒಟ್ಟು೧೧,೫೬೮ ಜನ.

ನಾಗರಹೊಳೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ ರಚನೆಯನ್ನು ೧೯೭೫ ಫೆಬ್ರವರಿ ೪ರಂದು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಘೋಷಿಸಿತು. ಇದನ್ನು ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ ಎಂದು ೧೩.೫.೧೯೯೨ ರಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಆಗಸ್ಟ್ ೨೩, ೧೯೯೨ ರಂದು ಅಧಿಕೃತ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಿತು. ಬಳಿಕ ವನ್ಯಜೀವಿ ಕಾಯ್ದೆ ೧೯೭೨ ರಂತೆ ೧೫೫೦ ಕುಟುಂಬಗಳ ೬೧೪೫ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಿತ್ತು. ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲಾದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬಗಳು ಹಾಗೂ ಹಾಡಿಗಳ ಅಂಕೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕುರಿತಾದಂತೆ ಆಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ ಹುಣಸೂರಿನ 'ಡೀಡ್' ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಈ ಕುರಿತಾದಂತೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲೇರಿತು.[೬೬] ತನ್ನ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ೨೩,೦೦೦ ಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿದರು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ೨೦೦೪ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೧ರಂದು ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪ್ರೊ.ಮುಜಾಫರ್ ಅಸಾದಿ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ೩ ಜನರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿತು. ಸ್ಥಳಾಂತರ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿಯ ಎರಡು ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ ವರದಿ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿತು. ಅದರಂತೆ ಸಮಿತಿಯು ೨೦೦೬ರಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಂತರ ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡಿತು. ೧೯೭೨ ರ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿರುವುದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದ ಹಾನಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಸಮಿತಿಯು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿತು. ದೇಶದ ಆದಿಮ ಆದಿವಾಸಿ (PUTG) ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುವ ಜೇನುಕುರುಬರು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹಾನಿಗೀಡಾದವರು, ಹಾಗೆಯೇ ಪಂಜರಿ ಎರವರು, ಸೋಲಿಗರು, ಬೆಟ್ಟ

ಕುರುಬರು, ಪಣಿಎರವರು ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾನಿಗೀಡಾಗೀಡಾದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿತು. ಪುನರ್ವಸತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೮೪ ರಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೊ.ರಮಣಯ್ಯ ಸಮಿತಿಯು ಒಟ್ಟು ೧೬೮೨ ಕುಟುಂಬಗಳ ೬೪೫೨ ಜನ ಇದರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಿತ್ತು. ಪ್ರೊ.ಅಸಾದಿ ಯವರ ಸಮಿತಿಯು ಇಡೀ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ೧೭೩೮ ಕುಟುಂಬಗಳು ಮತ್ತು ೬೦೧೨ ಜನ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.ಇದರಲ್ಲಿ ಅತಿಹೆಚ್ಚು ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆ ೮೦೨ ಕುಟುಂಬಗಳು ೨೯೧೪ ಜನ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ ೯೩೬ ಕುಟುಂಬಗಳು ೩೧೮೮ ಜನ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿತು.

ಆಂತರಿಕ ಸ್ಥಳಾಂತರದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಧಗಳು ಇವೆ.

೧) ತೇಗೆದ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ಗೆ, ರೋಜ್ ವುಡ್ ಇತರೆ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು
೨) ಆಂತರಿಕ ಸಂಘರ್ಷದಿಂದ
೩) ಸ್ವಯಂ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಸ್ಥಳಾಂತರ
೪) ವನ್ಯಜೀವಿ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವನ್ಯಜೀವಿ ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆ ೨೦೦೨-೧೬ ರಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ನೋಟಿಫಿಕೇಶನ್ ಆದ ಬಳಿಕ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕು ಅತ್ಯಂತ ದುಸ್ತರವಾಗಿದೆ. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಕರಾಗಿ, ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಕುಮರಿ ಬೇಸಾಯದಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ಸಿದ್ದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಜೇನುಕುರುಬರು ಅತಿಹೆಚ್ಚು ಹಾನಿಗೆ ಈಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಘೋಷಿಸಿದಂತೆ ಬೆನಿಫಿಷರೀಸ್ ಓರಿಯೆಂಟೆಡ್ ಟ್ರೈಬಲ್ ಡೆವಲಪ್ಮೆಂಟ್ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಪುನರ್ವಸತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಪುನರ್ವಸತಿ ಎನ್ನುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ.ಪುನರ್ವಸತಿಗೆಂದು ನಾಲ್ಕು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು.

೧) ವೀರನಹೊಸಹಳ್ಳಿ RFL ೪೦೧.೦೦ ಹೆಕ್ಟೇರ್
೨) ಸೊಳ್ಳೆಪುರ RFL ೩೩೦.೦೦ ಹೆಕ್ಟೇರ್
೩) ಶೆಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ ಲಕ್ಕಟ್ಟಣ RFL ೫೦೦.೦೦ ಹೆಕ್ಟೇರ್,
೪) ನಾಗಾಪುರ ೧೯೯೯ ರಿಂದಲೇ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅದರಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಸುಮಾರು ೨೫೦ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ತಲಾ ಐದು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಮನೆ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ರೂ. ೧,೦೦೦೦೦ ಅಥವಾ ೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ಯಾಕೇಜ್‌ನ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ೬ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ನಾಗಾಪುರ ಹಾಡಿ ಗೇಟಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ನೀಡಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು.

ಕ್ರಿ. ಶ. ೨೦೧೩-೧೪ ರವರೆಗೆ ನಾಗರಹೊಳೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾರೆ, ೫೬೨ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪುನರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನಾಗರಹೊಳೆ ಕಾಡಿನಿಂದ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಆಗಿರುವ ತೀವ್ರ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೊ.ಅಸಾದಿ ಸಮಿತಿ ಹೀಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ.

ಒಂದು, ಅವರ ಮೂಲ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಎರಡು, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನನ್ಯತೆ ಹಾಳು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಮೂರು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನದ ಭದ್ರತೆ ಅಭದ್ರ ಗೊಂಡಿದೆ.

ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ತೀರಾ ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ಆಧುನಿಕತೆ ಜೊತೆಗೆ ಬೆರೆಯುವಲ್ಲಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಮಾನಸಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಒತ್ತಡಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

ನಾಗರಹೊಳೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಅನೇಕ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡೇ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಸಮಿತಿಯು ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಳಿ ಯಾವಾಗ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲಾಯಿತು ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ನಿಖರ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬಳಿಯೂ ಯಾವುದೇ ಲಿಖಿತ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಅಥವಾ ದಾಖಲೆಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ. ಈ ಸ್ಥಳಾಂತರಗಳು ಕಾನೂನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇದ್ದವೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಳಾಂತರಗಳು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೭೦-೮೦ ನಡುವೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಗಿವೆ. ಕ್ರಿ.ಶ. ೨೦೦೦ದ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸ್ಥಗಿತತೆ ಇತ್ತು.ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಥಳಾಂತರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಸಮುದಾಯವೆಂದರೆ ಜೇನುಕುರುಬರು. ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಾರಿ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ಥಳಾಂತರಗಳಿಂದಾಗಿ ಕಾಡಿನ ಜೊತೆಗೆ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧಗಳು ಶಿಥಿಲಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ದೈವ, ಸ್ಮಶಾನ, ಸಮುದಾಯ ಸೇರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಳಗಳು, ಅವರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆಲೆಗಳು ಇಲ್ಲವಾಗಿವೆ. ಇಂತಹ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವಿಕೆ ಬಳಿಕ ಈಗ ಇರುವ ಮಾನದಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅವರು ಬದುಕಿ ಬಾಳಿದ ಪರಿಸರದಂತೆಯೇ ಇರುವ ಭೌಗೋಳಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವಸತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪುನರ್ವಸತಿಯ ಹಾಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಾರಿಸಾರಿಕ ಸ್ಥಳಗಳು ಚದುರಿ ಹೋಗಿವೆ. ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಮುದಾಯಗಳು ವಿಘಟಿತವಾದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ನಾಗಪುರದ ಗೇಟಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜೇನು ಕುರುಬರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಲಾದ ಪುನರ್ವಸತಿಯ ಕೃಷಿಯ ಜಮೀನು ಬಹುತೇಕ ಬಂಜರು ಭೂಮಿಯಾಗಿದೆ. ಕೃಷಿಯನ್ನು ಎಂದೂ ಮಾಡದ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಅನೇಕರು ಅದನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಹಾಗೆ ಬೀಳು ಬಿಟ್ಟು ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಗಮನಿಸಬೇಕಾದುದೆಂದರೆ ಹೀಗೆ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿ ಬದುಕಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಮೈಸೂರು, ಕೊಡಗಿನ ಅನೇಕರು ಕಾಫಿ, ಟೀ ತೋಟಗಳ ವೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಣಿ- ಪಂಜರಿ ಯರವರು ಅತ್ಯಧಿಕ. ಇವರು ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು. ಹಾಗೇ ತೋಟಗಳ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವರು, ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹುಡುಕುವುದು ಕೂಡ ಕಷ್ಟವಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿ ಪುನರ್ವಸತಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಸರ್ಕಾರ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯದ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಡಿದು ಹಾಕಿದೆ.ಇದು ಭೌಗೋಳಿಕ ಮತ್ತು

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿಯೂ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ೧೯೭೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ಸುತ್ತ 'ಆನೆ ಟ್ರೆಂಚ' ನ್ನು ತೋಡಿತು. ಇದೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ಗಡಿಯಾಯಿತು.

ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನೆಲೆಗಳು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ಕಾಡಿನ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಿತು. ತಮ್ಮ ಮೂಲ ನೆಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಪಾರಂಪರಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು, ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಂಚಿಸಲಾಯಿತು.

ಪ್ರೊ. ಅಸ್ಸಾದಿಯವರ ಸಮಿತಿಯು 'ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಸ್ಥಳಾಂತರ'ಗೊಂಡ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಕೂಡ ವಿವರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ, ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಭೂಮಿ ಪ್ರಶ್ನೆ, ವಸತಿ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಆದಿವಾಸಿ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿ, ಶಿಕ್ಷಣ –ಉದ್ಯೋಗ, ಸಾಮಾಜಿಕ–ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನನ್ಯತೆ ಮತ್ತದರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಮುಂತಾದ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸಮಿತಿಯು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕ್ರಮಗಳ ಕುರಿತಾದಂತೆ ಒಟ್ಟು ೩೩ ಅಂಶಗಳ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಇಂಥ ಸ್ಥಳಾಂತರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ಪುನರ್ವಸತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಜನತೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಸ್ಥಳಾಂತರದ ಸ್ಥಳದ ಆಯ್ಕೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪರಿಸರ ಉಳ್ಳ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೇ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡ ಸಮುದಾಯಗಳು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಕಾಡಿನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು. ಅನುಕೂಲಕರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಅವಕಾಶವೂ ದೊರೆಯಬೇಕು.

ಪುನರ್ವಸತಿ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ನೇಹಿ ಆಗಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಮೂಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕುಮರಿ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿ, ಅಂಬಾಲ ಪಾರಂಪರಿಕ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಗೆ ಅವರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು. ಈ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿ ನೀಡಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಆಡಳಿತದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಿಂದ ನಡೆಯುವ ಹಿಂಸಾಚಾರ, ದೌರ್ಜನ್ಯ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಮತ್ತು ಹೂಡಲಾಗಿರುವ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯಬೇಕು. ಕುಡಿತವು ಒಂದು ಪಿಡುಗಾಗಿದ್ದು ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮದ್ಯಪಾನ ನಿಷೇಧಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಯೆಂದರೆ, ನಾಗರಹೊಳೆ ಅರಣ್ಯವು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದ ೫ ನೇ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಏರಿಯಾ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೇ ಆಡಳಿತ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ಭಾಗವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವ 'ಪೇಸಾ ಕಾಯಿದೆ' ಜಾರಿಗೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ಶಿಫಾರಸುಗಳಿರುವ ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿ ಪ್ಯಾಕೇಜಿನಲ್ಲಿ ೧೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಇದರ ಅನುಷ್ಠಾನ ಈ ಕೂಡಲೇ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ವರದಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ೬ ವರ್ಷಗಳಾದವು. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪು ಬಂದು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿವೆ. ಮೂರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತೀರ್ಪಿನ ಜಾಗಿಗೆ ಯಾವ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿಲ್ಲ. ಇದು ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕುಗ್ಗುವಂತೆ, ಡಿಕ್ಕೇಡಿಗಳಾಗುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಭೌತಿಕವಾಗಿ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಎಂದು ಅಥವಾ ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ, ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನದ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಒಟ್ಟು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಎಂದು ಮಾಡಲಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಾಂತರಗಳಲ್ಲೂ ಕಂಡುಬರುವ ಪ್ರಭುತ್ವದ ವಂಚನೆ ಇಲ್ಲೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹುಣಸೂರು ತಾಲೂಕಿನ ನಾಗಾಪುರ ಗೇಟಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಭೂಮಿ ಇದ್ದು ಉಳುಮೆ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಕೂಲಿ–ನಾಲಿ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಕೃಷಿ ಬಗ್ಗೆ ತರಬೇತಿಯಾಗಲೀ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯ ಪರಿಕರಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಇಲಾಖೆಗಳು ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಗಮನಹರಿಸಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಪುರದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ದಾಖಲೆಗಳಿದ್ದೂ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ನ್ಯಾಯಯುತ ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಿರಾಕರಣೆಯನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ, ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಮತ್ತು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕು ಇವುಗಳಿಂದ ಜರ್ಜರಿತ ಗೊಂಡು, ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡಗಳಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹಲವಾರು ರೋಗರುಜಿನಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೂಕ್ತ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳಾಂತರ ಎನ್ನುವುದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಅತಿ ಘೋರ ಹಿಂಸೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಅವರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಅಸ್ಮಿತತೆ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ, ಆಧುನಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಶೋಷಣೆಯ ಆಕ್ಟೋಪಸ್ ಹಿಡಿತದೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಕರಗುವಂತೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಒತ್ತಡ ಹೇರುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಅಂಗಲಾಚಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಂದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರಾಣಿಗೇಟ್ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹೋರಾಟ

೧೯೮೮ರಲ್ಲಿ ರಾಣಿಗೇಟ್ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಕಂಪನಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಜಮೀನನ್ನು ನೀಡಲು ಸರಕಾರ ಮುಂದಾದಾಗ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ತೀವ್ರತರವಾದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಇವರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಬೆಂಬಲಿಸಿದ್ದ ರೈತ ಸಂಘದವರು ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತಾವೇ ಕಬಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣ ಹಿಡಿದು ಎದುರಿಸಿ ಓಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರದ ದ್ವಿಮುಖ ನೀತಿ ಬಯಲಾಗಿದೆ. ಹೋರಾಟ ತೀಕ್ಷ್ಣಗೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಹೋರಾಟವಿದು. ಇದಕ್ಕೆ 'ಬುಡಕಟ್ಟು ಕೃಷಿಕರ

ಸಂಘ' ನೇತೃತ್ವ ನೀಡಿತ್ತು. ಯಾವ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೂ ಜಗ್ಗದೇ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದ್ದು ಗಮನಾರ್ಹ.[೪೭]

೧೯೭೮–೭೯ ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಿತಿಮತಿ ಸುತ್ತಲಿನ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ನಡೆದವು.ಸುಮಾರು ೩೦–೪೦ ವರುಷಗಳಿಂದ ಆನೆ ಚಾಕೂರು, ಮಲ್ಲಿಪಟ್ಣ, ಮಲ್ಲಿಗೋಡು, ತಿತಿಮತಿ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡ ರೈತರು ಸರಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸರಕಾರ ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ವಿಹಾರ ಧಾಮಕ್ಕಾಗಿ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. ರೈತರು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದಾಗ ೨೦೦ ರೈತರ ಮನೆ, ಜಮೀನನ್ನು ಹಾಳುಗೆಡಹಿ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆಸಿದರು. ಹೋರಾಟ ಮುಂದುವರಿದಾಗ ಗುಡ್ಡಲೂರು ಬಳಿ ಒಣ ಭೂಮಿ ನೀಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ರೈತರು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಪೋಲೀಸ್ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡುವೆಯೇ ಹೋರಾಟ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಎಪ್ರೀಲ್ ೨ ರಿಂದ ೧೦ರವರೆಗೆ ಸಿದ್ದಾಪುರ, ವಿರಾಜಪೇಟೆಗಳ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸ್ ಠಾಣೆ ಎದುರು ನಿರಂತರ ಪ್ರತಿಭಟನಾ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ನಡೆದವು. ಇದೇಭಾಗವಾಗಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನೂ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆದಿವಾಸಿಗಳೂ ಈ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸರಕಾರ ರೈತರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿತು. ಈ ಹೋರಾಟ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ರೈತ ಸಂಘದ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಕೂಲಿಕಾರ್ಮಿಕರು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿರುವ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸಂಘದ ಸಕ್ರಿಯ ಬೆಂಬಲದೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯಿತು.[೪೮]

ವಸತಿ ನಿವೇಶನ, ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋರಾಟ

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಗಂಭೀರವಾದುದು. ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳು, ಇಲ್ಲವೇ ನಿವೇಶನಗಳೂ ಇಲ್ಲದೇ ಅತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆಗಳಿಲ್ಲದೇ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಹೊರ ತರಲು ನಿವೇಶನ–ಮನೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಭಾರತ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಯುವಜನ ಫೆಡರೇಷನ್ (ಡಿ.ವೈ.ಎಫ್.ಐ) ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಾದ್ಯಾಂತ ಜಾಥಾಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕ್ರಿ.ಶ. ೨೦೧೪ ರಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೪೦೦೦ ಜನರ ಬೃಹತ್ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಟನಾ ಧರಣಿ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಮತ್ತು ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೋರಾಟ ಮುಂದುವರಿಸಲಾಯಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿರಾಜಪೇಟೆ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ, ಮಡಿಕೇರಿ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ನಡೆದು ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಿವೇಶನ, ಮನೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.[೪೯]

ಇತರೆ ಹೋರಾಟಗಳು

ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೭೯ ರಿಂದ ೨೦೧೦ ರವರೆಗಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ, ಭೂಮಿಗಾಗಿ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳ ವಿರುದ್ಧ 'ಡೀಡ್' ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಆಂದೋಲನವನ್ನು ನಡೆಸಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಜಯ್ಯನ ಕಾಡಿನ ಹೊಸ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಲೀಗಾಲಿ ಮುರುಡೇಶ್ವರಮೂರ್ತಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾಗರಹೊಳೆ ಅಭಯಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾಜ್ ಹೋಟೆಲ್ ನಿರ್ಮಾಣ ವಿರೋಧಿಸಿ ನಡೆದ ಚಳುವಳಿ, ಕಾಡಿಗೆ ನುಗ್ಗುವ ಚಳುವಳಿ, ನೀಲಗಿರಿ ಮರದ ವಿರುದ್ಧ ಚಳುವಳಿ, ಹೊಗೆ ಸೊಪ್ಪು ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟ ಮಹತ್ವದ ಚಳುವಳಿಗಳಾಗಿವೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಆದಿವಾಸಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿಯು ಡಾ.ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿಯ ಅನುಷ್ಠಾನದ ವಿರುದ್ಧ, ತಿರುನಾಡ ಪೈಸಾರಿ, ಚೆನ್ನಂಗೇರಿ ಮುಂ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಲವು ಕಡೆ ಆದಿವಾಸಿ ಭೂಮಿ ಮರುಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟ, ಸಾಲ ಮನ್ನಾ, ಜೀತ ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ, ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಗಳು, ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಮಾಲೀಕರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ, ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯಿದೆ ಜಾರಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂಮಿಯ, ವಸತಿಯ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ವಸತಿ ವಂಚಿತರ ಹೋರಾಟ ಸಮಿತಿಯು ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ನಿಜಕ್ಕೂ ಗಮನಾರ್ಹ, ಉಲ್ಲೇಖನೀಯ ಹೋರಾಟಗಳು. ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವರೂಪದ ಹೋರಾಟಗಳು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ನಡೆದಾಗಲೂ ಇನ್ನೂ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಿ ಅವರ ಹಕ್ಕು, ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿವೇಶ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿಲ್ಲ. .ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸಂಘಟಿತ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ಜಾಗೃತಿಯೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಅನನ್ಯತೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶವಾಗಿದ್ದು ಕೊಡಗಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಅದಿವಾಸಿಗಳು ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಲೇರಿ ಅರಸರ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರವೇಶ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಜೀವನ, ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಸ್ವರೂಪದ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರತರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿತು. ಬ್ರಿಟೀಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತ ಅರಣ್ಯದ ಅವರ ಮೂಲ ಬೇರಿಗೆ ಕೊಡಲಿಯೇಟು ನೀಡಿತು. ಅರಣ್ಯ ವಾಣಿಜ್ಯದ ಸರಕಾದ ಮೇಲೆ, ಹೊಸ ಕಾನೂನುಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡು ಜಾರಿಯಾಗತೊಡಗಿದಂತೆ ವಸ್ತುಶಃ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಗುಲಾಮಗಿರಿ, ಸುಲಿಗೆ ಹೊಸ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರವೂ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ, ಅಸ್ಮಿತತೆಯ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ, ದಮನದ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡಿವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಕ್ರಮಣದ ಎದುರು ಸಾಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನ ಕೊಡ ಮಾಡಿದ ಹಕ್ಕು, ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಜಾಗೃತಿ ಅವಶ್ಯಕ. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಹೃದಯವೇ ಆಗಿರುವ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಡೀ ಸಮಾಜದ ಹೊಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಉಲ್ಲೇಖಗಳು

೧. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರ್ ಡಿ. : ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ೧೯೫೬ ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ ೪೯೮

೨. ಲಕ್ಕಪ್ಪಗೌಡ ಹೆಚ್.ಜೆ.ಪ್ರೊ.: ಕರ್ನಾಟಕ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಸಂಪುಟ-೧. ೧೯೯೮ ಪುಟ ೬೨೬-೨೯

೩. ಕಿಕ್ಕೇರಿ ನಾರಾಯಣ ಪ್ರೊ.: ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಸಂಪುಟ-೧, ಪುಟ-೭೧೭- ೧೯೯೮

೪. ಎಡ್ಗರ್ ಥರ್ಸ್ಟನ್-ಕೆ.ರಂಗಾಚಾರಿ: ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು, ಸಂಪುಟ-೪, ಪುಟ-೧೭೪, -೨೦೧೯

೫. ಕಿಕ್ಕೇರಿ ನಾರಾಯಣ ಪ್ರೊ.: ಜೇನುಕುರುಬರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಸಂಪುಟ-೧, ಪುಟ-೭೧೭- ೧೯೯೮

೬. ಜೆ.ಆರ್.ಪ್ರೇಮಾ, ನಿರೂಪಕಿ. ವಯಸ್ಸು ೩೬, ಜೇನುಕುರುಬ ಸಮುದಾಯ, ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ

೭. ತಿಮ್ಮ ಜೆ.ಕೆ.: ನಿರೂಪಕ. ವಯಸ್ಸು ೫೮, ನಾಗಾಪುರ ಹಾಡಿ, ಹುಣಸೂರು ತಾಲೂಕು. ದಿ. ೦೩.೧.೨೦೨೦

೮. ರಾಜಮಣಿ ಎಂ.ಬಿ.ಡಾ: ಕಾಡು ಕುರುಬರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಸಂಪುಟ-೧, ಪುಟ-೭೪೯.- ೧೯೯೮

೯. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆರ್: ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು, ೨೦೦೭. ಪುಟ-೧೦-೧೬

೧೦. ಕೊಡಗು ಸಮಾಚಾರ, ಪತ್ರಿಕೆ, ಫೆಬ್ರವರಿ ೨, ೨೦೧೪ ಪುಟ ೩-೪

೧೧. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ ಹಿ.ಚಿ. ಡಾ: 'ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಲೋಕ ದೃಷ್ಟಿ.. ೨೦೦೧. ಪುಟ- ೨೦-೨೩

೧೨. ಗಣೇಶ್ ವೈ..ಕೆ.: ವಯಸ್ಸು ೩೭, ಸಂದರ್ಶನ.

೧೩. ಸೋಮಿ, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ದೇವರಪುರ ಸಂದರ್ಶನ

೧೪. ಚಿಕ್ಕ ಬೊಮ್ಮ, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆ ಸಂದರ್ಶನ

೧೫. ಪಿ.ಎಸ್.ಹರೀಶ್ ಡಾ.: ಎರವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪುಟ ೩೭ ಪ್ಯಾರ ೫.- ೨೦೧೧

೧೬. ಎಡ್ಗರ್ ಥರ್ಸ್ಟನ್, ರಂಗಾಚಾರಿ ಕೆ. : ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು' ೨೦೧೯ ಸಂಪುಟ-೬ , ಪುಟ-೫೯

೧೭. ಹರೀಶ್ ಪಿ.ಎಂ: ಎರವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೨೦೧೧.
ಪುಟ ೩೮ ಮತ್ತು ೩೯

೧೮. ಕೇಶವನ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಕೆ: ಸೋಲಿಗರು ಹಾಡಿದ ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗನ ಕಾವ್ಯ, ೨೦೦೭ ಪುಟ ೧೬-೧೯.

೧೯. somasunderam m: soliga : The tribe and it's stride. 1990 p-31-32

೨೦. ಸೋಮಸುಂದರಂ ಎಂ: ಸೋಲಿಗ ಸಿರಿ, ೨೦೦೯ ಪುಟ ೨೯-೩೧

೨೧. ಎಡ್ಗರ್ ಥರ್ಸ್ಟನ್, ರಂಗಾಚಾರಿ ಕೆ: ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು'- ೨೦೧೯ ಸಂಪುಟ-೬ , ಪುಟ-೪೦೧

೨೨. ಮಂಜುನಾಥ್ ಎಸ್., ನಿರೂಪಕ ಸೋಲಿಗರು, ವಯಸ್ಸು ೪೦, ಅಕ್ಕತಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮ.

೨೩. ಬಂಜಗೆರೆ ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ಡಾ.: ಲೇಖಕರು, ಹಾರೋಹಳ್ಳಿ, ಸಂದರ್ಶನ
೨೪. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಡಿ.ಎನ್: ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ, ೨೦೧೪, ೨೩ ಮತ್ತು
೨೫. ಅದೇ. ಪುಟ–೨೬ ಮತ್ತು ೨೭.
೨೬. ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್.ಇ.: ಕೊಡಗು ವಿವರಣೆ, ಸಂ:ತಂಬಂಡ ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ, ಪುಟ–೨೧ ಪ್ಯಾರಾ ೨
೨೭. ಅದೇ ಪುಸ್ತಕ– ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ–ಪುಟ ೮ ಪ್ಯಾ. ೨
೨೮. ಅದೇ. ಪುಟ–೮
೨೯. ಅದೇ. ಕೊಡಗು ವಿವರಣೆ: ಪುಟ ೨೦ ಮತ್ತು ೨೧
೩೦. ಅದೇ. ಕೊಡಗು ವಿವರಣೆ ಪುಟ ೨೧ ಅಂಶ೨ ಪ್ಯಾರ ೩
೩೧. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ. ಡಿ.ಎನ್: ಕೊಡಗು ಇತಿಹಾಸ: .ಪುಟ ೫೨೧
೩೨. ಶುಬಾಲಿ ಕುಲಶ್ರೇಷ್ಠ, ಯು.ಪಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರದಲ್ಲಿ,
೩೩. ಪ್ರಭಾಕರ್ ಎ.ಎಸ್. ಡಾ: ಬುಡಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅಲೆಮಾರಿ ಸಮುದಾಯಗಳು,. ಸಂಪುಟ – ೬, ಪುಟ– ೪೧೭.–೨೦೧೮
೩೪. ಮಿದಮೋಯ್ ಎ.ಪಿ.: ಪುಟ –೩೯, ೧೯೮೭
೩೫. ಇರ್ಫಾನ್ ಹಬೀಬ್.ಪ್ರೊ.: ಎಸ್ಸೇಸ್ ಆನ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಹಿಸ್ಟರಿ, ಪುಟ– ೩೧೩
೩೬. ಇರ್ಫಾನ್ ಹಬೀಬ್.ಪ್ರೊ: ದಿ ಅಗ್ರೇರಿಯನ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಆಫ್ ಮೊಘಲ್ ಇಂಡಿಯಾ–ಕ್ರಿ.ಶ.೧೫೫೬–೧೭೦೭. ಪುಟ–೧೪೩, –೧೯೯
೩೭. ಪ್ರಭಾಕರ್ ಎ.ಎಸ್. ಡಾ : ಬುಡಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅಲೆಮಾರಿ ಸಮುದಾಯಗಳು, ಸಂಪುಟ– ೬ ಪ್ರ: ಪುಟ– ೪೧೮. ೨೦೧೮
೩೮. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಡಿ.ಎನ್: ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ, –೨೦೧೪. ಪುಟ–೫೩೫
೩೯. ಜೆ.ಕೆ.ಬಸಪ್ಪ, ವಯಸ್ಸು ೨೬, ಜೇನು ಕುರುಬರು, ನಿರೂಪಕರು ನಾಗಾಪುರ ದಿ. ೧೭.೧೧.೨೦೨೦
೪೦. ಸುಂದರ ಮಲೆಕುಡಿಯ, ನಿರೂಪಕ ನೆರಿಯ ಗ್ರಾಮ.
೪೧. ಅಯ್ಯಪ್ಪ ಎಂಕೆ ನಾಗರಹೊಳೆ ಮ್ಯಾನೇಜ್ಮೆಂಟ್ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಬರೆದ ಪತ್ರ ಮೇ ೩೦ ೨೦೦೧.
೪೨. ಮುಜಾಫರ್ ಅಸಾದಿ ಪ್ರೊ.: ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನೇಮಿಸಿದ ಸಮಿತಿ ವರದಿ ೨೦೧೭
೪೩. ಅಯ್ಯಪ್ಪ ಎಂ.ಕೆ. ನಾಗರಹೊಳೆ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ಲಾನ್‌ಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರ ೩೦.೦೫.೨೦೦೧
೪೪. Janara budakattu hakku stapana samithi, Nagarahole peoples rights and eco development. ೨೦೦೦
೪೫. ಎ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆನ್ ರಿಲೊಕೇಶನ್ ಆಫ್ ಟ್ರೈಬಲ್ಸ್ ಫ್ರಮ್ ರಾಜೀವ್‌ಗಾಂಧಿ ನ್ಯಾ.ಪಾರ್ಕ್. ೩೧.೦೩.೨೦೧೦

೪೬. ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚನ್ಯಾಯಾಲಯ, WP No: 14379/1999, c/w 2931/2000 (GM-RES- PIL)

೪೭. ಸಬೀಹಾ ಭೂಮಿಗೌಡ ಡಾ.:ಹೋರಾಟದ ಹಾದಿಗೆ ಹಣತೆ ಹಿಡಿದವರು, ಭಾಗ-೩, ಪುಟ-೫೫

೪೮. ಕರ್ನಾಟಕ ರೈತ ಚಳುವಳಿ-ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಗಳು, ಸಂಪುಟ-೨ ಪುಟ-೨೭೫

೪೯. ಪಿ.ಆರ್.ಭರತ್, ವಯಸ್ಸು ೫೦, ನೆಲ್ಲುಹುದಿಕೇರಿ. ಸಂದರ್ಶನ

* * *

ಅಧ್ಯಾಯ ೫

ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ಹಾಗೂ

ಯೋಜನೆಗಳ ಪರಾಮರ್ಶೆ, ಪರಿಹಾರಗಳು

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಭಾರತದ್ಯಾದಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಗರೀಕತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಹಾಗೂ ಜನಾಂಗೀಯ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸ್ವರೂಪವು ಏಕರೂಪವಾಗಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಪದ್ಧತಿ ಇರುವಾಗಲೇ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಅವಲಂಬನೆಯುಳ್ಳ ನೂರಾರು ಸಮುದಾಯಗಳೂ ಇವೆ. ಆಧುನಿಕ ಭಾರತ ಎನ್ನುವುದು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ಶೋಷಣೆಯ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ರಾಜ್ಯಗಳಾಗಿರುವಾಗ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ಪ್ರವೇಶ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗರ್ಭದಲ್ಲಡಗಿಸಿ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ಗಡಿಯೊಳಗೆ ಬಂಧಿಸಿ ಆಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವ ಯಂತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಿತು. ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಅದರ ಚರಿತ್ರೆ ಕೇವಲ ರಾಜ-ಮಹಾರಾಜರ, ಮಾಂಡಲೀಕರ ಚರಿತ್ರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿಲ್ಲವಾಗಿರುವದರಿಂದಲೂ, ಅದು ಗುಲಾಮರು, ಜೀತದಾಳುಗಳು, ಕೂಲಿಕಾರರು, ಕಾರ್ಮಿಕರು ಗಳಂತಹ ಸಂಪತ್ತು ಸೃಜಿಸುವ ಅಪಾರವಾದ ಶ್ರಮಿಕರದ್ದೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಜನವಿಭಾಗಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳು ಪ್ರತಿ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ತಮ್ಮ ಮೂಲ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ವರ್ಗ-ಜಾತಿ ವಿಭಜಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಕಾರ್ಷಿಕ ಉತ್ಪನ್ನದ ಮೂಲ ಘಟಕಗಳಾಗಿ, ಆಳುವ ಪ್ರಭುಗಳ ಬಾಹುಳ್ಯದಡಿ ಬದುಕ ತೊಡಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಪಾರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಆಸ್ತಿವಂತ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ ಹೀನ, ಒಡೆಯ ಮತ್ತು ಗುಲಾಮ, ಜಮೀನ್ದಾರ ಮತ್ತು ಜೀತದಾಳು-ರೈತ-ಕೂಲಿಕಾರ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಾಲೀಕ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರು ಎನ್ನುವ ವಿಭಜನೆಯು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗದ ಸತ್ಯ. ಇದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ, ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ರಚನೆಯೂ ಆದದ್ದು ಕೂಡ ಕಠಿಣ ವಾಸ್ತವ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನೋಡದೇ ದೂರವಿಡುವುದು ಸಹ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿದ ನಂತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಥವನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸಲಾಯಿತಾದರೂ ಒಂದು

ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನೀತಿಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಅವ್ಯಾವವೂ ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಮುಖ್ಯ ಧಾರೆಯಲ್ಲಿ ಫಲ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ವಾಸ್ತವವಾಯಿತು. ಒಕ್ಕೂಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದರೂ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನೀತಿಯ ಪರಿಣಾಮಗಳೇನು, ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲಾಯಿತೇ ಎನ್ನುವುದು ವಿಮರ್ಶಾರ್ಹ. ದೇಶದ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರಗತಿಯೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ನೀತಿಗಳ ಪ್ರಭಾವ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯ ನಾಲ್ಕು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೫೮ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟೀಷರು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ದೇಶವನ್ನು ಆಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ವಿದೇಶಿ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿ ಭೂ–ಮಾಲೀಕರ ನಡುವೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು ಇರುವಂಥಹ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೭೯೩ರಲ್ಲಿ ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯ ಆಡಳಿತದ ಅಂಕುಶವನ್ನು ಆದಿವಾಸಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದಾದರು, ಜಾಗೀರುದಾರರು, ಥಾಕೇದಾರರು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಜಮೀನುದಾರರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರ ತಕ್ಷಣದ ಫಲಿತಾಂಶವೆಂದರೆ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಆದಿವಾಸಿ ಭೂ–ಮಾಲೀಕರು ಗೇಣಿದಾರರಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತರಾದರು. ಈ ಬದಲಾವಣೆಯು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೇ ಭೂಕಂಪನ ಗೊಳಿಸುವಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದುವರೆಗೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸ್ವಾಯತ್ತವಾಗಿದ್ದವು. ಇದೀಗ ಕಂದಾಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಏಜೆನ್ಸಿಯು ಪ್ರಭುತ್ವ ಶಕ್ತಿಯ ಬೆಂಬಲದೊಂದಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸ ತೊಡಗಿತು. ಅನೌಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಆದಿವಾಸಿ ಜನತೆಯು ದಾಖಲೆಯಾಧಾರಿತ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಡಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಮುಗ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಅನಕ್ಷರತೆಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ತೊಡಕುಂಟು ಮಾಡಿದವು. ಅವರ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಸಮಾಜೋ–ಆರ್ಥಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರೇರಿತ ವಿಚ್ಛಿದ್ರಕಾರಿ ರಾಜಕೀಯ–ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸಿತು.

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಯು ಹದಿನೆಂಟು, ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ಮತ್ತು ಆರಂಭದ ಇಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗಿಂತಲೂ ಹಲವು ಪಟ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಗ್ರಾಮಗಳು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ನಾಶಗೊಂಡವು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತವು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೫೪ರಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಒಳಿತನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮೂಲೆಗೆ ತಳ್ಳಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು 'ದಯಪಾಲಿಸುವ' ಮೊದಲ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೯೪ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ "ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತುಗಳು" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಾಯಿತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಮತ್ತು ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಬದುಕಿಗೆ ಪೂರಕವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ತರಲಾಗುವುದೆಂಬ ಆಶಯವು ಈಡೇರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, ೧೨ನೇ ಮೇ ೧೯೫೨ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿಯು "ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತುಗಳು' ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು "ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳು" ಎಂದು ಪರಿವರ್ತಿಸಿತಷ್ಟೇ.[೧]

ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೯೪ರ ನೀತಿ ಕುರಿತಂತೆ ಮೊದಲನೇ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗಗಳ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗಗಳ ಆಯೋಗ ೧೯೬೦-೬೧ ಧೇಬರ್ ಆಯೋಗವು ಕೆಳಕಂಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದೆ.[೨]

"ಆದಿವಾಸಿ ಜನತೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಅವರ ಜೀವನ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ತೊಡಕಾಗಿದ್ದು ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ಅವರ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ನಡುವೆ ಉದ್ಭವಿಸಿರುವ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ.[೩]

ಇದೇ ಆಯೋಗವು ಭಾರತದ ೧೯೫೨ರ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿ ಕುರಿತಂತೆ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ:

"ಈ ಹಿಂದೆ ಅರಣ್ಯದ ಮಹಾರಾಜರಂತೆ ಇದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಜನತೆಯನ್ನು ವಿನಾಶಕಾರಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಡಿ ಆಳುಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಗ್ರಾಮಗಳು ಇನ್ನೆಂದಿಗೂ ಅರಣ್ಯಗಳ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಹಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾರಂಪರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಇನ್ನೆಂದಿಗೂ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ೧೮೯೪ರಲ್ಲಿ ಪಾರಂಪರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳು "ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತುಗಳು" ಎಂದಾಗಿದ್ದರೆ, ೧೯೫೨ರಲ್ಲಿ ಅವು "ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳು" ಎಂದಾದವು. ಇದೀಗ ಅವು ಕೇವಲ "ರಿಯಾಯಿತಿಗಳು" ಎಂದಾಗಿವೆ.[೪] ದೇಬರ್ ಆಯೋಗದ ಈ ಅವಲೋಕನವೂ ಅತ್ಯಂತ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿದೆ.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನೀತಿ ರೂಪಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು

ಅಂದು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳಿಗೆ ಭಾರತ ಎಂದರೆ ಅಪಾರ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಗಣಿ. ಸುಲಿಗೆ ಶೋಷಣೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಭಜನೆ ಇಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿ 'ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ'ಯದ್ದೇ ದರ್ಬಾರು. ಇದಕ್ಕೆ ದೇಶಿಯ ಅರಸರ, ಭೂಮಾಲಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ಜೊತೆಗೂಡುವಿಕೆ! ಇಂತಹವರು 'ಪ್ರಭುತ್ವ'ದ ಆಳುವ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದಾಗ ದೇಶಿಯ 'ಮಾಲೀಕ' ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅದರ ನೇತೃತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಅವರವರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇದ್ದವು.

ಬ್ರಿಟಿಷರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಭಾರತವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೋಟ ಒಂದಿದ್ದರೆ ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೇರುವ ಹಂಬಲವಿದ್ದ 'ದೇಶೀಯ' ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಣ್ಣೋಟವೂ ಒಂದಿತ್ತು. ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಇನ್ನಷ್ಟೂ ದೋಚುವ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧ ವಸ್ತುಗಳ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ 'ಅಭಿವೃದ್ಧಿ'ಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ, ಉತ್ಪಾದಿಸಿ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಆಂತರಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವ ತವಕ ದೇಶಿಯ ಹಣವಂತರಿಗೆ ಇದ್ದ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಭಾರತದ ವಿಶಾಲ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಅಂಗಗಳನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಿಂತನೆ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೩೦ರ ದಶಕದಿಂದಲೇ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಇದು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಚಿಂತನೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿದರೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವರದಿಯನ್ನು

೧೯೩೮ ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವು ನೇತಾಜಿಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಭಾರತದ ಉದ್ದಿಮೆದಾರರು ೧೯೪೪ ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ 'ಬಾಂಬೆ ಪ್ಲಾನ್' ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದ್ದುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ನಂತರದ ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ 'ಗಾಂಧಿ ಪ್ಲಾನ್', 'ಮಿಶ್ರ ಆರ್ಥಿಕತೆ'ಯ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಮಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಬ್ರಿಟೀಷರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ದೇಶಿಯ ಬಂಡವಾಳಗಾರರು, ಭೂಮಾಲೀಕರು. ಹೀಗಾಗಿ ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿದವರು ಆಧುನಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ರೂವಾರಿಗಳಾದರು. ಅವರು ರೂಪಿಸಿದ 'ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ನೀತಿ'. ಉಳಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ, ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ 'ಬಂಧಿ'ಗಳಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವನ್ನಾಗಿಸಲಾಯಿತು. ಸಂಸದೀಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಜನರಿಂದ ಚುನಾಯಿತವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಲು ಬಂದರೂ, ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನ, ಸಲಕರಣೆ, ಬಂಡವಾಳ, ಸಂಪತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಉದ್ದಿಮೆದಾರರು, ಭೂ ಮಾಲೀಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿಗಳೇ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಬು ನೀಡುವ ನೀತಿಗಳೇ ಸರಕಾರದ ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿಯಾಗುವುದು ಅದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹಾದಿಯಾಗುವುದು ಸಹಜವೇ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಈ ರಂಗನಾಟಕದ ನಾಯಕರ ಮೇಲಾಟದಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ನಲುಗಿದ್ದ ಅಸಹಾಯಕರು, ಆಸ್ತಿ ಹೀನರೂ ಆಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅತಂತ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಗಿತ್ತು. ಹೊಸ ಸರಕಾರದ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದ ಪಂಡಿತ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ರವರು ಈ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.[೫] ಅವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಭಾರತವು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಭವಿಷ್ಯದ ಹಾದಿಯನ್ನು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೆಹರೂ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

"ಯಾವುದೇ ದೇಶ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬಹುದಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವದ ಅರಿವು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರ ಎರಡು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳೆಂದರೆ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ರಸ್ತೆಗಳು. ನನಗೆ ಭರವಸೆಯಿದೆ, ಇವರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಇವರು ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ನೈಜ ಸಂಪತ್ತಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ'. ಮುಂದುವರಿದು, 'ಅಲ್ಲಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೇನೆಂದರೆ ಗಡಿಭಾಗದ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವು ಬದುಕಲು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅನನ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಲಗೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಭಾರತವೆಂಬುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಯುವ ರಕ್ಷಿಸುವ ದೇಶ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ಬದುಕುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ದೇಶವೆಂದು ಅವರು ಮನಗಾಣುವಂತೆ ನಾವು ವರ್ತಿಸಬೇಕಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಭಾರತ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದೆ, ನಾವು ಆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಹೀಗಳೆದು ಹೊರಗಿನ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಮ್ಮಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈಶಾನ್ಯ ಗಡಿ ಭಾಗದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉಲ್ಬಣಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಈ ಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೆಹರೂ ಅವರ ನಿಲುವುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ವಾಸ್ತವಿಕವೂ. ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕವೂ ಆಗಿವೆ.

"ನಾವು ರೂಪಿಸಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಮನಸಾರೆ ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಹಣಕಾಸಿನದು. ಅಲ್ಲಿನ ಶಾಲೆಗಳು ಸುಲಭ ದರದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕ ಬೇಡಿಕೆಯಿದೆ. ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನಗಳು ತುಂಬಾ ದುಬಾರಿ. ಆದರೂ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ನಾವು ಏನನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತ ಅವಧಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಆ ಪ್ರದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದದೇ ಉಳಿದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಇಂದು ನಾವು ಇಲ್ಲಿನ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ದುರ್ಗಮ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯನ್ನೂ ತಲುಪಬೇಕಿದೆ."[೭] ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ ನೀತಿಯನ್ನೂ ನೆಹರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

"..ಬಲವಿದ್ದವರು ಮಾತ್ರ ಬದುಕಬಲ್ಲರು ಎಂಬ ನೀತಿಯೇ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ನೀತಿಯ ಹಿಂದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ವಲಯದಿಂದ ಆದಿವಾಸಿ ಪ್ರದೇಶಗಳು ದೂರ ನಿಂತುಕೊಂಡಿವೆ. ಇವತ್ತಿನ ನಮ್ಮ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದರೆ ಸಂವಿಧಾನವೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯ ಆಕ್ರಮಣದಿಂದ ಈ ಆದಿವಾಸಿ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ತಕರನ್ನು ನಾವು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕಿದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆಶಯ"[೮] ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು.

ನೆಹರೂ ಅವರಿಗೆ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಅವರು "ಇಂಡಿಯಾದ ಹೊರಗೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿ. ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ ನೋಯಿಸಿವೆ. ಒಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಮೊದಲಾದ ಮಾದಕ ಪೇಯಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಅನುಸೂಚಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿರುವುದು. ಈ ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳು ಅವರ ಪಾರಂಪರಿಕ ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕಲೆಗಳನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಾಶಗೊಳಿಸಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಹಜ, ಸುಂದರ ಜೀವನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಅತ್ಯಂತ ವಿಪತ್ಕಾರಿಯಾದ ಯೂರೋಪಿನ ನಾಗರಿಕ ಬದುಕನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವು ಸಲ ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜ ಸಹ ಇಲ್ಲಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಇದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾಶ ಮಾಡಿ ಬಿಡಬಲ್ಲದು. ನಾವು ಈ ಬಗೆಯ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಲೇಬೇಕಿದೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅವಲೋಕನವುಳ್ಳ ನೆಹರೂ ಅವರಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಕಾದ ಅಭಿವೃದ್ದಿ ಪಥದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇದೆ.

"..ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಬೇಕು. ಯಾರೂ ಇವರನ್ನು ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹಾಲಯದ ಅಪರೂಪದ ವಸ್ತುಗಳು ಇದ್ದಂತೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅವರ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಬೇಕು. ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾವು ಹೊರಗಿನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಪರಿಸರ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳ ಆಚೆ ಇದ್ದು ಬದುಕಲಾರ. ನಾವು ಹೇಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಎರಡು ಅತಿಗಳ ಮೂಲಕ ತಲುಪಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಗೊತ್ತೆ? ಮೊದಲನೆಯದು, ಮ್ಯೂಸಿಯಂ ಕ್ರಮ. ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಚರ್ಚೆಗಳಿಗಾಗಿ,

ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಮ್ಯೂಸಿಯಂ ಮಾದರಿಗಳ ತರಹ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು, ಎರಡನೆಯದು, ಮುಕ್ತದ್ವಾರ ನೀತಿಯ ಕ್ರಮ. ನಾವು ಇವರನ್ನು ತಲುಪಲು ಯೋಚಿಸಿರುವ ಎರಡನೇ ಕ್ರಮ ಅತ್ಯಂತ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದದ್ದು. ಮುಕ್ತದ್ವಾರ ನೀತಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಶೋಷಣೆಗೆ ಈಡು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಶೋಷಣೆಯ ಆಯಾಮಗಳು ಆದಿವಾಸಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅವರ ನೆಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವ ಅಪಾಯ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದರಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ತಲುಪುವ ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳು ಅಪಾಯವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ".

"..ಈ ಆದಿವಾಸಿ ಜನ ನಿಜಕ್ಕೂ ಉನ್ನತ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಾನದಂಡಗಳಿಂದ ಭಾರತದ ಉಳಿದ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆಯೋ ಅವೇ ಮಾನದಂಡಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗಕೂಡದು. ಅವೇ ಇಲ್ಲಿ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಆಗಬಾರದು"[5] ಪಂಡಿತ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ಅವರು ಮತ್ತು ವೇರಿಯರ್ ಎಲ್ವಿನ್ ರವರ ನಡುವಿನ ಚರ್ಚೆಗಳು, ಸಲಹೆಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ನೆರವಾದವು. ಇದರ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ನೆಹರೂ ಅವರು ಪಂಚಶೀಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು.

ಪಂಚಶೀಲ ತತ್ವಗಳು

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಸಬಲೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಂವಿಧಾನವು ಹಲವು ವಿಧಿ, ಕಲಮುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಆದರೆ ಆದಿವಾಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲ. ಸಂವಿಧಾನದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲು ಸರಕಾರ ೧೯೫೦ರಲ್ಲಿ ಐದು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿತು. ಪಂ.ನೆಹರೂ ರವರ ಪಂಚಶೀಲ ತತ್ವಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಆ ತತ್ವಗಳೇ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿವೆ.

ಒಂದನೆಯದು, ತಮ್ಮದೇ ಪ್ರತಿಭೆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಅವರನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದು, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು.

ಮೂರನೆಯದು, ಹೊರಗಿನವರೇ ಅಧಿಕವಿರದಂತೆ ಆದಿವಾಸಿ ತಂಡಗಳಿಗೆ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಲು ತರಬೇತಿ ನೀಡಿ ಬೆಳೆಸುವುದು

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಉಂಟು ಮಾಡದಂತೆ ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇರಬೇಕು.

ಐದನೆಯದಾಗಿ, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಜೀವನ ಮಟ್ಟವೇ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಾನದಂಡವಾಗಬೇಕು ಹೊರತು, ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದಲ್ಲ.

ಈ ಪಂಚಶೀಲ ತತ್ವಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಸೂತ್ರಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ೧೯೯೯ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಬುಡಕಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳ ಸಚಿವಾಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಸಚಿವಾಲಯವು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿಯ ಕರಡನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದೆ. ೨೦೦೬ ರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಗೊಂಡ ಕರಡು ನೀತಿಯು ಕಾಲದ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಕರಡಿಗೆ ಸರಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಅದು ಸಿದ್ಧಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಪಂಚಶೀಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆ

ನೋಡಲೂ ಕೂಡಲೇ ಗಮನ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಅದು ತುರ್ತು ಅಂತಲೂ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ಸಹ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ.

ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕರಡು ನೀತಿಯು ಗುರುತಿಸಿದ ಅಂಶಗಳು

೧. ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಬಡತನದ ರೇಖೆಗಿಂತ ಕೆಳಗೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

೨. ಸಾಕ್ಷರತೆಯಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ.

೩. ಹಲವು ರೋಗರುಜಿನಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

೪. ಅವರು ಸ್ಥಳಾಂತರಕ್ಕೆ (ಎತ್ತಂಗಡಿಗೆ) ಗುರಿಯಾಗಬಹುದು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಜ್ಞಾನಭಂಡಾರ ಮತ್ತು ಹಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕರಡು ನೀತಿ ಗುರುತಿಸಿದೆ.

ಆದರೆ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನೀತಿ ರೂಪಿಸುವಾಗ ಈ ಆಶಯಗಳು ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಬದುಕು ಅರಳಿಸುವ ವಿಶೇಷವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನೀತಿಯ ಬದಲು 'ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ'ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೊಂದಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿಗಳ ಮೂಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದ್ದುದು ಆಘಾತಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ದೇಶವೊಂದರ ಚೌಕಟ್ಟು, ಗಡಿಯೊಳಗೆ ವಾಸಿಸುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ನೀತಿಯೊಂದರ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿದರೂ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಇಬ್ಬಂದಿತನ ಹರಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರವೂ 'ಪ್ರಧಾನ ಮತ್ತು ಅಧೀನ' ಎಂಬ ನೆಲೆಗಳು ಮುಕ್ಕಾಗದೇ ಮುಂದುವರಿದವು. ಇವು ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ ಕೊಡ ಮಾಡಿದ ಸಮಾನತೆಯ ಆಶಯಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದದ್ದು. ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವೇ ಹಲವು ವೈರುಧ್ಯಗಳ ತವರು. ಜನತೆಯ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಆಶಯಗಳ ಒತ್ತಡ ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ, ಇವನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಿತಕ್ಕೆ ಪಳಗಿಸುವ ವರಸೆಗಳು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ. ಈ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಅದರ ಅನುಷ್ಠಾನ.

ಸಂವಿದಾನ ರಚನಾ ಸಭೆಯ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಾ ಡಾ.ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಮಂಡಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳು, ನೀಡಿದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಪಂ.ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ಸಮಿತಿಯ, ಸಂವಿಧಾನದ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳ ಕುರಿತ ವರದಿಯ ಚರ್ಚೆ ವೇಳೆ ಅವರು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ 'ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು. ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೂ ನಾವು ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯು ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಮಾಜವಾದ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅದು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಕಾನೂನು ಆಗಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಮುಂದೆ ಬರುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಶಾಸಕಾಂಗಕ್ಕೆ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ನಾವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ, ಭ್ರಾತೃತ್ವ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರ ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವಾಗ ನೆಹರೂ ಅವರ ಚಿಂತನೆಯ ನೆಲೆ ಭಿನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾದುದು ಯಾಕೆ? ಹೊಸ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರಧಾನ ಶಕ್ತಿಗಳ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಯೇ ಸರಕಾರದ ನೀತಿಗಳು ಆಡಳಿತದ ನೀತಿಗಳಾಗಿ ರೂಪ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ತ್ಯಾಗಮಯಿ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ನೆಹರು ಅರ್ಥೈಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ.

"...ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹೋರಾಟಗಳು ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ನೆಹರು ಭಾವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಶಕ್ತ ಬೃಹತ್ ಭಾರತ ಮಾತ್ರ ಅವರ ಪ್ರಧಾನ ಪರಿಗಣನೆಯಾಗಿತ್ತು. 'ಭಾರತದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಮಾಜವನ್ನು ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಲು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಈ ದೇಶದ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು' ಎಂಬುದು ಅವರ ಆಸೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ತರಲೆ ಮಾಡದೆ ಭಾರತದ ಭಾಗವಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಶಾಲೆ, ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡೋಣ ಎಂಬುದು ನೆಹರು ಅವರ ವಾದವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಒಂದು ಸಮುದಾಯ ಯಾಕಾಗಿ ಪದೇ ಪದೇ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ನೆಹರು ಅವರ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಗೈರು ಹಾಜರಾಗಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹೋರಾಟಗಳು ದೇಶದ್ರೋಹಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಎಂದೇ ಸರಳೀಕರಿಸಿ ಅರ್ಥೈಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅವಮಾನಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಘಟಿತವಾದ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ನೆಹರೂ ತಮ್ಮ ಅಮಿತ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮದ ಭ್ರಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಅಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ರಾಜಕೀಯ ನಿಲುವು ನೆಹರು ಅವರ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ನೆಹರು ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಂತಿಲ್ಲ. ಅಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಮತ್ತು ಅಖಂಡ ಭಾರತದ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ನೆಹರು ಅವರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿವೆ".[೧೦] ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ನೆಹರು ಮತ್ತು ಸರ್ದಾರ್ ವಲ್ಲಭಬಾಯಿ ಪಟೇಲ್‌ರಿಗೆ ತೀವ್ರ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿದ್ದುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹದ್ದುಬಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು. ಕಬ್ಬಿಣದ ಹಸ್ತದಿಂಧ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪಟೇಲರ ವಾದವೇ ಎರಡೂವರೆ ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು, ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಗೃಹ ಇಲಾಖೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದ ದುರಂತವೇ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಣ್ಣೋಟ-ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ಒಂದು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆದರ್ಶಗಳು ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಬಹು ಮುಖ್ಯ. ಅವರು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಕುರಿತು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಅವರು ಏನೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲ ಮೂಗಂ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಸಂಸದೀಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಜನರೇ ಸಾರ್ವಭೌಮರು ಎಂಬಂತೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬುದು ಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾಡುವ ಕೈವಾಡದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನೀತಿಯ ಸುತ್ತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ.

ದೇಶ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಗೊಂಡ ಬಳಿಕ ನೆಹರು ರವರು ಭಾರತದ ಸರ್ಕಾರ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಭರವಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವರೇ ರೂಪಿಸಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ

ಪಂಚಶೀಲ ತತ್ವಗಳ ಆಶಯಗಳು ಮುಂದೆ ಜಾರಿಯಾದವೇ? ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ದಮನ ಕಾಂಡಗಳು ಮತ್ತು ಊಳಿಗಮಾನ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸತತ ಸುಲಿಗೆ, ಶೋಷಣೆಗಳಿಂದ ನಲುಗಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂಬುದು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಆಸ್ತಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅವರ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆ, ಪಾರಂಪರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಎಂಬುದೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅವರು ಬದುಕಿ ಬಾಳಿದ ಭೂಮಿ, ಅರಣ್ಯ ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದವರಲ್ಲ. ನಿಸರ್ಗ ಸಂಪತ್ತು ಎಂಬುದು ಬದುಕಲು ಒಂದು ಮಡಿಲಿನ ಬೀಡಾಗಿದೆ ವಿನಃ ಮತ್ತೇನು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕತೆ ಎಂಬುದು ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿನ ಒಂದು ಕಿರಣವಷ್ಟೇ. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಧಾವಂತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮೂಲ ಸಂಪತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಬದುಕು ಮಹತ್ವ ಎನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ನೆಲೆಗೆ 'ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರರು' ಗುರಿ ಇಟ್ಟರು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎನ್ನುವಾಗ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರುವ ಹಿಂದಿನ ಭೂ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಈ ಭೂಮಾಲಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಲ ಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಬಂಡವಾಳಗಾರ ಉದ್ಯಮದಾರರ ಜೊತೆ ಇವರೂ ಪಾಲುದಾರರಾದರು. ಈ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೇ ಅದರ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಲು ಯೋಜನೆ ರೂಪುಗೊಂಡವು.

ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ: ಇಡೀ ಭಾರತದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ, ಬಂಡವಾಳದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಭಾರತೀಯ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲವಾದಾಗ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಸರಕಾರವು ಹೊಣೆ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅಂತಹ ಮೂಲ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳು ಉದ್ದಿಮೆ ಆರಂಭಿಸಿದವು. ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಂದರೆ ಸರಕಾರ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಹಣದಿಂದ ಮೂಲ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಉತ್ಪಾದನಾ ಫಲ ಖಾಸಗಿಯವರು ಪಡೆಯುವುದಾಗಿತ್ತು. ಬೃಹತ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎನ್ನುವಾಗ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ, ಕೃಷಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ, ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಕಾಡು, ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲವೂ ಮೂಲ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುವಿನ ಸಂಪತ್ತು ಆದವು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮುದಾಯಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟೂ ಅಸಹಾಯಕವಾದವು. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಈಟಿಗೆ ಗುರಿಯಾದರು. ಅತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅವರ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವುದು, ಮತ್ತಷ್ಟು ಭೂಹೀನರನ್ನಾಗಿಸಲಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ಮಾಲೀಕರ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಇವರನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಜೀತದಾಳುಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ ಇಲ್ಲವೇ ಸೋವಿ ಕೂಲಿಗೆ ದುಡಿಯುವಂತಹ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಯಿತು.

ನೆಹರು ಅವರಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ, ಆಧುನಿಕತೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನತೆ ಮತ್ತದರ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಸಮುದಾಯಗಳು ಏಕ ಸ್ವರೂಪದ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಏಕರೂಪದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಭಾಗವಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ನೆಹರು ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ, ಭಾರತದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ, ಅಧಿಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ಆಧುನಿಕ ಪೂರ್ವದ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಆಧುನಿಕತೆಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಮುಂದೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಚಿಂತಿಸದಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ಆಧುನಿಕವಾಗಿ ಉದಯಮಾನ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಬದ್ಧ ಪರಿಣಾಮ ಎನ್ನಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿಯೇ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ಕಂಡಿರುವುದು

ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರವಾಹ ಎಂದು ಬಗೆದು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಲು ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂದಾಯಿತು. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ, ವಿಭಿನ್ನ ಬದುಕು, ಭಾಷೆ–ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಅವು ಉಳಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕಾಳಜಿಯ ಮಾತುಗಳು ಪ್ರಧಾನಿ ನೆಹರು ರವರಿಗೆ ಇದ್ದುದು ನಿಜವಾದರೂ ಅವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಮೂಲ ಅಗತ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಖಾತ್ರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬದುಕಿನ ನೆಲೆಗೆ ಮೂಲವಾಗಿರುವ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಿಧಾನ, ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸದೇ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕೂ ಉಳಿಯಲಾರದು ಎಂಬ ಸರಳ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಯಿತು.

ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ನೀತಿ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲದಿರುವ ದುರಂತವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಚಿಂತಕರಾದ ಡಾ.ಟಿ.ಆರ್.ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಹಾಗೂ ಇಂದಿನ ನೀತಿಗಳ ಮಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರಾತ್ಮಕ ಕಣ್ಣೋಟವನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

"ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ವರಮಾನದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ದೇಶ ರಾಷ್ಟದ ವರಮಾನ ವರ್ಧನಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನೀತಿ–ನಿರೂಪಣೆ ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಎರಡು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ರಾಷ್ಟಮಟ್ಟದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗ'. ಎರಡನೆಯದು, 'ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿ' ಇವೆರಡೂ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿರುವ 'ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ' ಎನ್ನುವುದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಅಖಂಡ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಾಪನವಾದ ಒಟ್ಟು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉತ್ಪನ್ನ (ಜಿ.ಎನ್.ಪಿ)ದಲ್ಲಿನ 'ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ' ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೀಮಾಂಸೆಯ ಅಖಂಡ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪರಿಭಾವಿಸಿಕೊಂಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೀಮಾಂಸೆಯಲ್ಲಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ".[೧೧]

"ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಇರುವ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಕಂಟಕವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜನತಾಂತ್ರಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿವಾದಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ತೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಬದುಕು ಮೂಲತಃ ಜೈವಿಕ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ ವಿನಃ ವಾಣಿಜ್ಯಕವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬುಡಕಟ್ಟುತನ ಹಾಗೂ ಜೈವಿಕ ಸ್ವರೂಪ ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳಾಗಿವೆ. ವಾಣಿಜ್ಯಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗೆಯ ಮನೋಭಾವವೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಂಟಕವಾಗಿದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮಾಜವು ಸಂಪರ್ಕರಹಿತ ದ್ವೀಪದಂತಹ ಬದುಕನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಚಲನೆ ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯ. ಆಧುನಿಕ ಯುಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಚಲನೆ. ಇಡೀ ಸಮಾಜ ಜನಸ್ತೋಮವೇ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಚಲನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಡಿಮೆ.'

"ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ಪರಿಸರಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವು ಜೈವಿಕವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಸಾವಯುವವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿಯಾದುದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ, ಪರಿಸರ ಇಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ. ಜನರು ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಇವೆರಡರ ನಡುವೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಬಳ್ಳಿ ಸಂಬಂಧ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಆಧುನಿಕತೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳಿಗೆ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ". "ಬುಡಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವು ಸಂಘರ್ಷಣಾತ್ಮಕ ವಾದುದಾಗಿದೆ. ಇವೆರಡರ

ನಡುವೆ ಘರ್ಷಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವದ "ಜೀರ್ಣೋಭವ" ಸ್ವರೂಪ. ಅಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆಗೆ, ಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಹ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ವಿಭಿದ್ರಕಾರಿ ಶಕ್ತಿಯೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳೆಲ್ಲವೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ 'ಜೀರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕು,'ವಿಲೀನ'ವಾಗಿಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸುತ್ತದೆ."[೧೨]

"ಜಾಗತೀಕರಣ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನನ್ಯತೆ ಅಳಿಸಿ ಹೋಗಬಾರದು ಎಂಬುದು ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ ಅವುಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಜನತಾಂತ್ರಿಕ ಬಹು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾದುದಾಗಿದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಅನನ್ಯತೆಯ ಒಡಲಲ್ಲೇ ಅವರ ಬದುಕು ಉತ್ತಮವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಜನತಂತ್ರದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಮತ್ತು ಜನತಂತ್ರವನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಜನತಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಬಹುಸಂಸ್ಕೃತಿವಾದ ಉಳಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಹುಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಜನತಂತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೀಮಾಂಸೆಯು ಜನತಂತ್ರ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ."

"ಜನತಾಂತ್ರಿಕ ಬಹುಸಂಸ್ಕೃತಿವಾದದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಇಂದು ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಪರಿಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ, ಮಹತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಜನತಂತ್ರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೀಮಾಂಸೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕಾರಣದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅಂತರ್ಗತ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ವ್ಯಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಸಮಷ್ಟಿ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಸರಿಸಮವಾದ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಸಮುದಾಯವಾದಿ ಅನನ್ಯತೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಗೆ ಮಾರಕವಾಗದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಇಂತಹ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಅಂತರ್ಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೀಮಾಂಸೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವೂ ಉಪಯುಕ್ತವೂ ಆಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೀಮಾಂಸೆಯು ಇಂತಹ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ"[೧೩]

ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗೊಂಡಾಗ ಏಕರೂಪಿ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಖಾಸಗಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕೃಷಿ ವಲಯಕ್ಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮಿತಿಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಬೆಳೆದು ನಿಲ್ಲುವ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಯೋಜನಾ ಕಣ್ಣೋಟ ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸ್ಥಾನಿಕವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಡಿತವಿದ್ದು ಶಕ್ತಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ತನ್ನ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಹವರ್ತಿಗಳಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆಸ್ತಿ ಹೀನ ದಮನಿತ ಸಮುದಾಯ ಹಾಗೂ ಅಂತಹ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಸಬಲೀಕರಿಸುವ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸದೆ ಅಧಿಕಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡೇ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತ ಕಟ್ಟಲು ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ತಂತ್ರವಾಗಿತ್ತು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಟ್ಟಿಗಂತೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಉದ್ದಿಮೆದಾರ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉದ್ಯಮಗಳ ಪ್ರವೇಶ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸರಕಾರೀ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮಹತ್ವವಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನದು ಭಿನ್ನವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಭೌಗೋಳಿಕ ಸ್ವರೂಪವೂ ಒಂದು ಕಾರಣ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎನ್ನುವುದು ಏಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಈಗ ಅನುಸರಿಸುವ ನೀತಿಗಳು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಾಧಾರದಲ್ಲಿ ಅಬಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ ನಂತರ ಕೊಡಗು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ 'ಸಿ' ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ವಿಧಾನಸಭೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಇದ್ದರು. ಕೊಡಗು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನವಾದುದು ತಡವಾಗಿಯೇ. ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಯತ್ತ ಘಟಕವನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿದ ಬಳಿಕ ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜವಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ನೀತಿಗಳೂ ಕೊಡಗಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾದವು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಸಂವಿಧಾನ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಹಾದಿಯು ರೂಪುಗೊಂಡಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಲವು ಯೋಜನೆ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವೂ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಹಲವಾರು ಖಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು. ಅವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿಲಾಯಿತು.

ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಸಮುದಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲ ಗುರಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಹೂಡಿಕೆ ಮೂಲಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ೪೩ ಅಂತಹ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಐದು ನೂರಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಒಟ್ಟು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯದ ಶೇಕಡಾ ೪೦ರಷ್ಟು ಜನತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಅಂತಹ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಏಜೆನ್ಸಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

೪ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ೬ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಮತ್ತು ೨ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳನ್ನು ೫ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು. ಇವುಗಳ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಸಣ್ಣ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವುದು. ಡಿ.ಡಿ.ಎ.ಗಳ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು.

೫ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕುರಿತಾದಂತೆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ಅಧ್ಯಯನ ಸಮಿತಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿತು. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶಿತ ಗುಂಪುಗಳಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಳೀಯ ಅಗತ್ಯತೆಗಳು ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಸಮಿತಿ ಗಮನಿಸಿತು. ಆದಿವಾಸಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮತ್ತು ಅವರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಏಕರೂಪಿಯಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ವಿಶೇಷವಾದ ಯೋಜನೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಮನಗಾಣಲಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಉಪ ಯೋಜನೆ ೫ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಯಾವ ಪ್ರದೇಶ ಶೇ.೫೦ಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೋ ಅಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಹೊಸ ಗುರಿಯಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಘಟಕಗಳು ಒಳಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಯಿತು. ಈ ಘಟಕವನ್ನು 'ಸಂಯೋಜಿತ ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ'(ಐ.ಟಿ.ಡಿ.ಪಿ.) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಘಟಕದ ಕಛೇರಿ ಇದ್ದು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ

೧) ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಸತಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು. ಅನುಚ್ಛೇದ–೪೬

೨) ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳಿಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ನಿಧಿ ನೆರವು ಮತ್ತು ಅನುಸೂಚಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಆಡಳಿತದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿದ್ದು ಅನುಚ್ಛೇದ–೭೫ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡನೆಯಾದ ೧೯೫೬ ರಲ್ಲಿ ಆದೇಶವೊಂದರ ಮೂಲಕ ಎಸ್ಸಿ–ಎಸ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಆಯೋಗವು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿತು. ಅದರಂತೆ ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ೪೧೪ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು. ೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವಾಗ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಯೋಗವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ನಂತರ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಎಸ್.ಟಿ.ಆಯೋಗವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು.

ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಮುಖ ಕಾಯ್ದೆಗಳು ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದುವೆಂದರೆ:

Bengal eastern front regulation act 1873–ವಿಸ್ತರಣೆ: ಸೂಚಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ನಿರ್ಬಂಧ ವಿಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

೧. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ೨೦೦೬ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೫, ೨೦೦೬ ರಂದು ಸಂಸತ್ತು ಅನುಮೋದಿಸಿತು. ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೮, ೨೦೦೬ ರಂದು ರಾಜ್ಯಸಭೆಯು ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.

ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೯-೨೦೦೬ ರಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು ಅಂಕಿತ ಹಾಕಿದರು. ಡಿಸೆಂಬರ್ ೩೧, ೨೦೦೭ರಂದು ಅಧಿಸೂಚನೆ ಹೊರಟಿತು. ೨೦೦೮ ರಲ್ಲಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಜಾರಿಗೆ ಕಳಿಸಲಾಯಿತು.

೨. **ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ: ೧೯೫೫** ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿ ತರುವಂತಹ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದೆ.

೩. **ಎಸ್ಸಿ/ಎಸ್ಟಿ ದೌರ್ಜನ್ಯ ತಡೆ ಕಾಯ್ದೆ:** ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಯಾವುದೇ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಅಪರಾಧಗಳಿಂದ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅಪರಾಧ ಕೃತ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಸ್ಥಾಪನೆ, ಹಲ್ಲೆಗೊಳಗಾದವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು.

೪. **ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಅನುಸೂಚಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆ ಕಾಯ್ದೆ ೧೯೯೬** ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ ಅನುಸೂಚಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ. ೧೯೯೬ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೪ರಂದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯು ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಗ್ರಾಮಸಭೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿದೆ. ಪಂಚಾಯತಿಗಳಿಂದ ಅನುಸೂಚಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂವಿಧಾನದ ಭಾಗ ೯ರ ಅವಕಾಶಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ.

೫. ಸರಕಾರ **'ನಿವಾಸ ಪರವಾನಗಿ ಪ್ರದೇಶದ ನಿಯಮ'**ಗಳಿಗೆ ಸಡಿಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ಅಂಡಮಾನ್-ನಿಕೋಬಾರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಸರಕಾರದ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಕು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಇದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಮೆರಿಕದ ಪಾದ್ರಿಯ ಹತ್ಯೆಯಾದ ಒಂದು ಘಟನೆ ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರಕಾರದ ಇಂತಹ ಕ್ರಮಗಳು ಇಡೀ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವರೇ ಎಂಬುದು ಪರಿಶೀಲನಾರ್ಹ. ಆದರೀಗ ಅಂಡಮಾನ್-ನಿಕೋಬಾರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಹಲವು ಯೋಜನೆಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡು ಜಾರಿಗೆ ಕಾದಿವೆ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಹಲವಾರು ಮುತುವರ್ಜಿಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಅನೇಕ ಆಯೋಗಗಳನ್ನು, ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದೆ. ಅವು ವಿವರವಾದ ವರದಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬ್ ಕಾಲೇಕರ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಆಯೋಗದ ವರದಿ ೧೯೫೫ ರಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಿಂದುಳಿಯುವಿಕೆಗೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು.ಈ ವರದಿಯು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವಿಕೆಗೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿದೆ.

೧) ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಿಂದುಳಿದ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನಿರಾಕರಣೆ

೨) ಬಡತನ

೩) ಮೂರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ

೪) ಸಂಪರ್ಕ ಅಸಾಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ

೫) ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲು ದೊರಕದ ಸಹಾಯ

೬) ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು.

೭) ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಗದೇ ಇರುವ ನಿರಾಶೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿರಾಸಕ್ತಿ .

೮) ದೋಷಪೂರಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ. ಉದ್ಯೋಗದ ಅಗತ್ಯ ಪೂರೈಸದೇ ಇರುವುದು.

ಈ ಸಮಿತಿಯ ಚೇರ್ಮನ ಆಗಿದ್ದವರು ಖ್ಯಾತ ವಿದ್ವಾಂಸ **ವೆರಿಯರ್ ಎಲ್ವಿನ್** ರವರು.[೧೪]

ಈ ಸಮಿತಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಹಿಂದೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳ ಕೆಲಸದ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿತು. ಹಾಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ವಿಶಾಲವಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅದು ನಿಕಷಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿತು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಹ ಅದು ಚರ್ಚಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂತಹದ್ದು ಇರಬೇಕು. ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಅಲ್ಲೇ ಅವರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಆ ಸಮುದಾಯದ ಮುಖಂಡರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೋ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯದ ವರೆಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗ ಬೇಕೋ? ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯದೆ ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿತಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರಧಾನಿ ನೆಹರೂ ರವರು 'ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರದೇಶದ ಆಡಳಿತ ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಯೇತರರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಅವರ ಪ್ರದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಅವರು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು' ಎಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡಿದ್ದರು.

ಎರಡನೆಯ ಅಂಶ. ಮೊದಲನೆಯದಕ್ಕೆ ತೀರಾ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅದು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತದೆ. ಜನ ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವಂತೆ ಅವರ ಜೀವನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಅರಣ್ಯ, ಬೆಟ್ಟದ ಬದುಕಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸರಳ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಸಬೇಕು.

The schedule areas and schedule tribe commission-1961 ಈ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರ ಹಿರಿಯ ಅನುಭವಿ ಶ್ರೀಯು.ಎನ್.ಧೇಬರ್ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಸಂವಿಧಾನದ ೩೩೯ ನೇ ಅನ್ವಯ ಆಯೋಗ ಬುಡಕಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿತು.[೧೫] ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದರ ಒತ್ತು ಇತ್ತು.

ಆಯೋಗದ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳೆಂದರೆ: ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ವಾಹಿನಿ, ಜನರು ನೀತಿ ನಿರೂಪಿಸುವ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು, ಒಂದು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು, ಶಿಕ್ಷಣ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಎಂದು ಆಯೋಗ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದು ಇದರ ಮುಂದುವರಿದ ಭಾಗವಾಗಿ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೬೪ರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಯೋಗ ಜುಲೈ ೧೪, ೧೯೬೪ ರಂದು ರಚನೆಯಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು.

ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗ ಮತ್ತು ಎನ್.ಸಿ.ಇ.ಆರ್.ಟಿ. ಸಂಘಟಿಸಿದ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯವೇತನಗಳ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮರ್ಥವಾಗಿರಬೇಕು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಂತಹ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಟ್ಯೂಷನ್ ಬೋಧನೆ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿತ್ತು.

The report of study team tribal development programmes 1966 date Oct. 26, 1966 ಈ ಸಮಿತಿ ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡಿತು. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿ ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನುಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ೫ ಮತ್ತು ೬ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಸಂವಿಧಾನದ ೫ನೇ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು ವಿಶೇಷ ಅಧಿಸೂಚನೆ ಮೂಲಕ ಘೋಷಿಸಬಹುದು. ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ ೧೦ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಚತ್ತೀಸ್ಗಡ, ಗುಜರಾತ್, ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶ, ಜಾರ್ಖಂಡ್, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಒಡಿಸ್ಸಾ, ರಾಜಸ್ಥಾನ್, ತೆಲಂಗಾಣ ಈ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಈ ಶೆಡ್ಯೂಲ್‌ಗೆ ಸೇರುತ್ತವೆ.

ಐದನೇ ಶೆಡ್ಯೂಲ್‌ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ 'ಪೇಸಾ ಕಾಯ್ದೆ ೧೯೯೬' ರ ಮೂಲಕ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವೀಕರಣಗೊಳಿಸಿತು.

ಆರನೇ ಶೆಡ್ಯೂಲ್: ೧೯೩೫ ರ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾಯ್ದೆಯವರೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು 'ಹೊರಗಿಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶ'ಗಳನ್ನು ಇದು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿದ್ದ ಅಸ್ಸಾಂ ಮುಂತಾದ ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನಾಗಿ ರಚಿಸಲಾಯಿತು.

ಸಂವಿಧಾನದ ಭಾಗ xxi ದ ಅಡಿ ೬ನೇ ಶೆಡ್ಯೂಲ್‌ನ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು (ಪ್ರಾವಿಜನ್) ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಎಸ್.ಟಿ. ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಪ್ರದೇಶದ ನಿರ್ಭಂಧ ಮಿತಿಯನ್ನು 'ಏರಿಯಾ ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಷನ್ ಅಮೆಂಡ್ ಆಕ್ಟ್-೧೯೭೬- ಪ್ರದೇಶ ನಿರ್ಬಂಧಿತ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಾಯ್ದೆ ೧೯೭೬ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿತು. ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದ ಪಟ್ಟಿಗೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಮೊದಲಿದ್ದ ಬ್ಲಾಕ್, ಜಿಲ್ಲಾದ ಮಿತಿಯ ಬದಲು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಯಿತು.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ದೇಶದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಡಳಿತದ ಸಂರಚನೆಯ ಭಾಗವಾದರು. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮತ್ತು ಸರಕಾರದ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ದೇಶದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು.

೫ ಮತ್ತು ೬ನೇ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿದೆ.ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಲೆಹ್ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮಂಡಳಿ, ಡಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್ ಹಿಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್, ತ್ರಿಪುರಾ ಆಟಾನಮಸ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಉದಾಹರಣೆಗಳು.

ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವ ಬಹು ಉದ್ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳ ಕಾರ್ಯ ಕುರಿತಂತೆ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ೧೯೫೯ ರಲ್ಲಿ ವೆರಿಯರ್ ಎಲ್ವಿನ್ ರವರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯು.ಎನ್.ದೇಬರ್ ಆಯೋಗವು ೧೯೬೦ ರಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಯಿತು. ಆದಿವಾಸಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಿಂದ ದೂರಗೊಳಿಸುವಿಕೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಒಟ್ಟಾರೆ ಆದಿವಾಸಿ ಗುಂಪುಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು.

೧೯೬೦-೬೧ ರಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾದ ದೇಬರ್ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಗತಿ ಪರಿಶೀಲನಾ ಹೊಣೆಯನ್ನು ವಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಹೇಳಿದಂತೆ 'ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ' ಎಂಬುದನ್ನು ಹಾಗೂ 'ಹಣ ಹೂಡಿಕೆ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ರಕ್ಷಣೆಯು ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ. ಶಾಸಕಾಂಗದ ಕ್ರಮಗಳು ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲ, ಹೀಗಾಗಿ ಆಡಳಿತ ಸರಳವಾಗಿರಬೇಕು' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಸಿಲು ವೋ ಸಮಿತಿ- ೧೯೬೬: ಎಲ್ವಿನ್ ಸಮಿತಿಯಂತೆ ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಮಿತಿಯು ಗಮನ ಹರಿಸಿದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯು ೧೯೬೯ರಲ್ಲಿ ವರದಿ ನೀಡಿತು. 'ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಅದು ಗುರುತಿಸಿತು. ೧೯೫೭ ರಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ವರದಿಯಂತೆ ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಲಾಕ್ ಎನ್ನುವುದು ೧೫೦ರಿಂದ ೨೫೦ ಚದರ ಮೈಲು ಪ್ರದೇಶ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು, ೨೫,೦೦೦ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ, ಆರೋಗ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳು.

ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ಲಾಕ್ ಕಲ್ಪನೆ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಐದು ನೂರು ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೪೦ರಷ್ಟು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅದು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಭೂ ಅನ್ಯೀಕರಣ, ಋಣಭಾರ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವಿಕೆ, ಸಂಪರ್ಕದ ಕೊರತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಏಜೆನ್ಸಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಅಂಗೀಕಾರ ನೀಡಿತು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಪಡೆಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು.

ಬುಡಕಟ್ಟು ಉಪ ಯೋಜನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಹಲವು ಸಮಿತಿಗಳ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ೧೯೭೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು.

ಭೂರಿಯಾ ಸಮಿತಿ ೧೯೯೧: ಈ ಸಮಿತಿ ೧೯೯೬ರಲ್ಲಿ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿತು. ಬಳಿಕ ಭೂರಿಯಾ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಸಮಿತಿ ರಚನೆಯಾಯಿತು.

ಭೂರಿಯಾ ಸಮಿತಿ ೨೦೦೨-೪: ೫ನೇ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಆದಿವಾಸಿ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯಗಳು, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ, ಪಂಚಾಯತ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳಾ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಿತಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದೆ.

ಬಂಡೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಸಮಿತಿ ೨೦೦೬: ಎಡ ತೀವ್ರಗಾಮಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಮಿತಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ.

ಮಂಗೇಕರ್ ಕಮಿಟಿ ೨೦೧೫ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶಾಲ ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಫಲ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕು ಎಂದಿದೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ:

ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಸವಲತ್ತುಗಳು:

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಹಲವು ದುರ್ಬಲ ವಿಭಾಗಗಳ ವಿಶೇಷ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಕೆಳಕಂಡ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತದೆ[6]:

* ಎಲ್ಲರೂ ಕಾನೂನಿನ ಮುಂದೆ ಸಮಾನರೆಂದು (ವಿಧಿ-೧೪) ಖಾತರಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ.
* ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳು ಪ್ರಗತಿಹೊಂದಲು (ವಿಧಿ-೧೫(೪)) ಸರ್ಕಾರವು ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಹೊಂದಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಯಾವುದೇ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ನಾಗರೀಕರ ಪರವಾಗಿ ನೇಮಕಾತಿ ಅಥವಾ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿ ಒದಗಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿರುತ್ತದೆ (ವಿಧಿ-೧೬(೪)). ಸೇವಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಇರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರವು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಅಂತಹ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡ ಮಾಡಿದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ :
  ೧) ವಯೋಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ
  ೨) ಸೂಕ್ತತೆಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ
  ೩) ಅರ್ಹತಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗಿಂತ ಬಡ್ತಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡುವುದು.
* ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರ ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟರ ಪ್ರದೇಶದ ಆಡಳಿತ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಇನ್ನುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಎತ್ತರಿಸುವುದು (ವಿಧಿ-೨೪೪) ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ನೀಡುವುದು (ವಿಧಿ-೨೭೫ (೧)).
* ದುರ್ಬಲ ವಿಭಾಗದ ಜನತೆಯ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನದೊಂದಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅವರನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. (ವಿಧಿ-೪೬)
  ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ತರಬೇತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕ್ರಮಗಳಂತೆ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳು ಸ್ಟೈಫಂಡ್, ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್, ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಸ್ಟೇಷನರಿ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಸಲಕರಣೆಗಳು ನೀಡಲು ಕ್ರಮವಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಸತಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ.
* ಈ ಗುಂಪುಗಳ ಪರವಾಗಿ ತಾರತಮ್ಯ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಕ್ರಮವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ವಿಧಾನಸಭೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಮತ್ತು ಶಾಸನಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಿರಿಸುವುದು (ವಿಧಿ-೩೩೦, ೩೩೨, ೩೩೫). ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಪಂಚಾಯತ್ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ನೀಡಿದೆ.
* ಸರ್ಕಾರವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ವರ್ಗಗಳ (ವಿಧಿ-೩೪೦) ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರಿವೀಕ್ಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳೆಂದು ಯಾವುದಾದರೂ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಸಮುದಾಯುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಲು (ವಿಧ-೩೪೨) ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರವು ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ೩೪೨

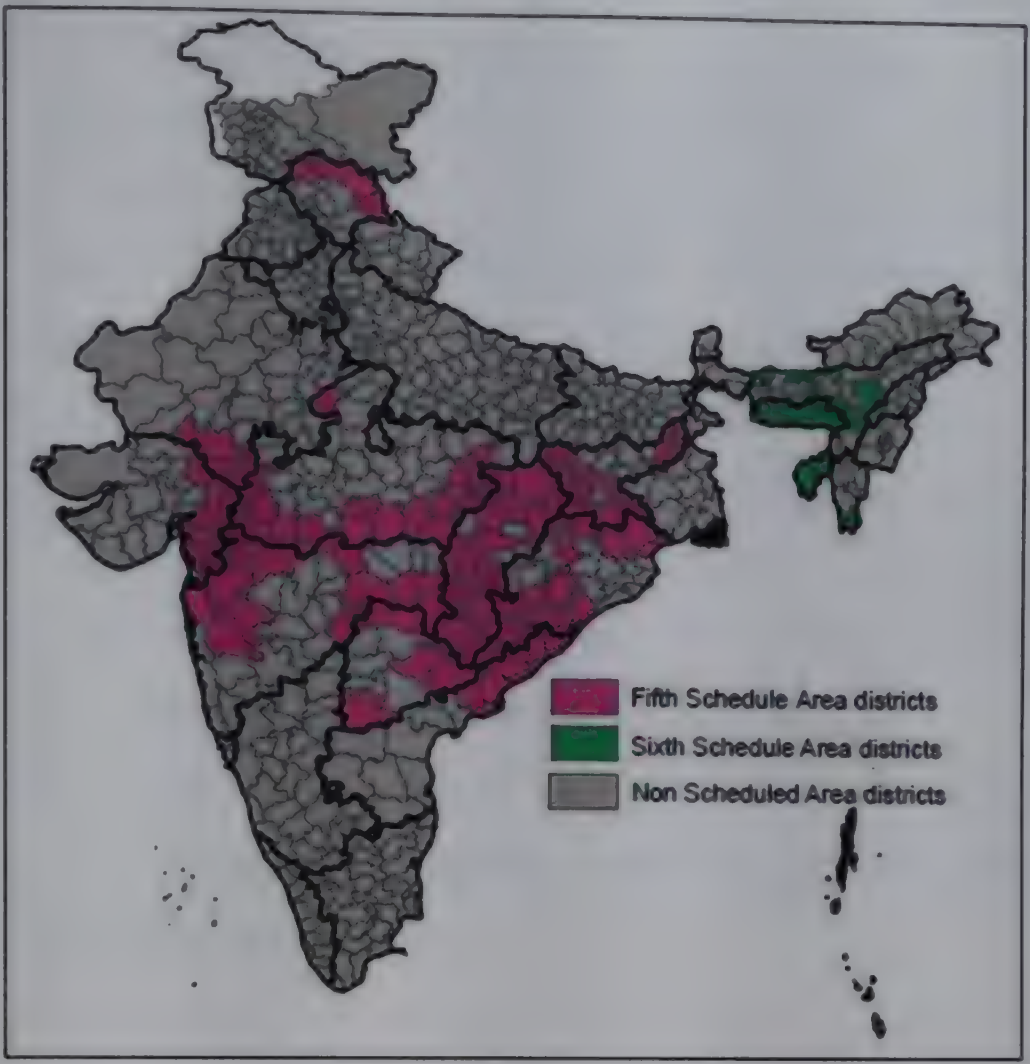
ಕಲಮಿನಂತೆ ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಮೂಲಕ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಆದಿವಾಸಿ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯದೊಳಗಿನ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಬಹುದು. (ಆದೇಶ ೧೯೫೦ ಎಸ್ .ಆರ್. ೦೫೭೦)

- ಸಂವಿಧಾನದ ಐದನೇ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಸ್ಸಾಂ, ಮೇಘಾಲಯ, ತ್ರಿಪುರಾ ಮತ್ತು ಮಿಜೋರಾಂ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. ೫೦ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲು ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಸಲಹಾ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಆ ಮೂಲಕ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಏಳಿಗೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯ ಮೂಲಕ ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು. (ವಿಧಿ–೨೪೪(೧))
- ಸಂವಿಧಾನದ ಆರನೇ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಸ್ಸಾಂ, ಮೇಘಾಲಯ, ತ್ರಿಪುರಾ ಮತ್ತು ಮಿಜೋರಾಂ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಆದಿವಾಸಿ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಯತ್ತ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಯತ್ತ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಲು ಮತ್ತು ಈ ಸಂಬಂಧ ಪರಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು (ವಿಧಿ–೨೪೪(೨)).
- ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಬಿಹಾರ, ಗುಜರಾತ್, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಒರಿಸ್ಸಾ, ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ರಾಜಸ್ಥಾನ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಏರಿಯಾಗಳನ್ನು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಗಳ ನಡುವೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ೫ನೇ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಮುಂಗಾಣಿಸಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾನೂನುಗಳು ಯಾವುವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಲೇವಾದೇವಿಗಾರರಿಂದ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯೂ ಅವರ ಮೇಲಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಗಡಿಯೊಳಗೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದು ಅವರ ಹೊಣೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕುರಿತಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕಿನ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ನೆರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ನೀಡುತ್ತದೆ.
- **ಸಂವಿಧಾನದ ಐದನೇ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ :**

ಸಂವಿಧಾನದ ಐದನೇ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗಗಳ ಸಲಹಾ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಕೆಳಕಂಡಂತೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಯಿತಾದರೂ, ಆ ಪರಿಷತ್ತುಗಳು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಹಾವಿನಂತೆ ಯಾವುದೇ ಗುರುತರವಾದ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.[೧೬]

ಸಂವಿಧಾನದ ೫ ಮತ್ತು ೬ನೆಯ ಶೆಡ್ಯೂಲ್‌ಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಭೌಗೋಳಿಕ ನಕ್ಷೆ:

Ceo spatial representation of the Scheduled Area districts

ನಕಾಶೆ:೧, ೧೭

ಆದಿವಾಸಿ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿ

ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಇರುವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲು ಸಂವಿಧಾನದ ೫ನೇ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ್, ಬಿಹಾರ್, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಒರಿಸ್ಸಾ, ಪಂಜಾಬ್, ರಾಜಸ್ಥಾನ್ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಆದಿವಾಸಿ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮಂಡಳಿಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕುರಿತಂತೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸಲಹೆ-ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಕರ್ನಾಟಕ, ಕೇರಳ, ಅಸ್ಸಾಂ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಲಹಾ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತ್ರಿಪುರಾ, ಮಣಿಪುರ, ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಂಡಮಾನ್ ಮತ್ತು ನಿಕೋಬಾರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದೆ.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಆಯುಕ್ತರು

ಸಂವಿಧಾನದ ಕಲಂ ೩೩೮ ರಂತೆ ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು ಆಯುಕ್ತರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಪ್ರಮುಖ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ:

೧. ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು.

೨. ಈ ಕುರಿತಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕ್ರಮಗಳ ವರದಿಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವುದು.

- ಆದಿವಾಸಿ ಜನ ಅತಿಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಾಂತರ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಬಿಹಾರ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಒರಿಸ್ಸಾ, ಮಣಿಪುರ, ತ್ರಿಪುರಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಲು ಹಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಖರಾಬು ಜಮೀನು ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಲು ಕ್ರಮ ವಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೃಷಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಗೊಬ್ಬರ, ಬೀಜ, ಕೃಷಿ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ, ಕೋಳಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಾಲ ಮತ್ತು ಸಬ್ಸಿಡಿಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೂಲಕ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶಗಳ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಜನತೆಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ
- ಬುಡಕಟ್ಟು ಕಲೆಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳ ಕುರಿತಾದಂತೆ ಅಧ್ಯಯನದ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಆದಿವಾಸಿ ಮತ್ತು ದಲಿತ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬಿಹಾರ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ರಾಜಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಧ್ಯೇಯೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ಸಮಾಜೋ-ಆರ್ಥಿಕ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವಂಥಹ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಾರ್ಯಭಾರದೊಂದಿಗೆ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗವನ್ನು ರಚಿಸಿತು. ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಫಲವು ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಜನತೆಗೆ ತಲುಪದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಸಮಾನತೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅಂದಾಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಯೋಜನೆಯ ವಿಶಾಲ ಗುರಿಯೆಂದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವತ್ತ ನಿರಂತರ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆರ್ಥಿಕ ಅನುದಾನ ಹಂಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜೋ-ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದವು.

ಕೆಳಗಿನ ಕೋಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಿರಿಸಿರುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆರ್ಥಿಕ ಅನುದಾನ ಹಂಚಿಕೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ:

ಕೋಷ್ಟಕ ಸಂಖ್ಯೆ ೧ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಿರಿಸಿರುವ ಯೋಜನಾವಾರು ಆರ್ಥಿಕ ಅನುದಾನ ಹಂಚಿಕೆ

ಕ್ರ. ಸಂ.	ಯೋಜನಾ ಅವಧಿ	ಒಟ್ಟು ಯೋಜನಾ ಹಂಚಿಕೆ (ರೂ. ಕೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ)	ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಹಂಚಿಕೆ (ರೂ. ಕೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ)	ಒಟ್ಟು ಯೋಜನಾ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂ.ದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಶೇಕಡವಾರು ಹಂಚಿಕೆ	ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂ.ದ ಶೇಕಡಾವಾರು
೧	ಪ್ರಥಮ ಯೋಜನೆ (೧೯೫೧-೫೬)	೧,೯೬೦	೧೯.೩೩	೧.೦	೬.೨೨
೨	ಎರಡನೇ ಯೋಜನೆ (೧೯೫೬-೬೧)	೪,೬೭೨	೪೨.೯೨	೦.೯	೬.೬೨
೩	ತೃತೀಯ ಯೋಜನೆ (೧೯೬೧-೬೬)	೮,೫೭೭	೫೦.೫೩	೦.೬	೬.೮೦
೪	ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆ (೧೯೬೯-೭೪)	೧೫,೯೦೨	೭೫.೦೦	೦.೫	೬.೯೦
೫	ಐದನೇ ಯೋಜನೆ (೧೯೭೪-೭೯)	೩೯,೩೨೨	೧,೦೬೭.೨೭	೨.೭೧	೬.೯೦
೬	ಆರನೇ ಯೊಜನೆ (೧೯೮೦-೮೫)	೯೭,೫೦೦	೫,೫೩೫.೫೦	೨.೪೬೭	೭.೮೦
೭	ಏಳನೇ ಯೋಜನೆ (೧೯೮೫-೯೦)	೧,೮೦,೦೦೦	೧೩,೦೦೦.೦೦	೭.೨೨	೭.೮೦
೮	ಎಂಟನೇ ಯೋಜನೆ (೧೯೯೨-೯೭)	೪,೯೫,೬೬೯	೩೬,೭೪೦.೦೦	೭.೪೧	೮.೦೮
೯	ಒಂಭತ್ತನೇ ಯೋಜನೆ (೧೯೯೭-೦೨)	೬,೨೦,೮೬೯	೫೭,೫೪೧.೦೦	೯.೨೬	೮.೦೮
೧೦	ಹತ್ತನೇ ಯೋಜನೆ (೨೦೦೨-೦೭)	೬,೫೪,೨೫೧	೬೩,೪೫೦.೦೦	೯.೬೯	೮.೨
೧೧	ಹನ್ನೊಂದನೇ ಯೋಜನೆ (೨೦೦೭-೧೧)	೨೧,೫೬,೫೭೧			೮.೨

ಮೂಲ: [೮೮] **ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳ ವರದಿಗಳು, ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗ ಮತ್ತು ನೀತಿ ಆಯೋಗ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ೧೯೫೧ ರಿಂದ ೨೦೨೦ ಇಸ್ವಿಯವರೆಗೆ.**

ಕೋಷ್ಟಕ ಸಂಖ್ಯೆ: ೨ : ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯೋಜನಾ ಅವಧಿಗಳಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರ

ಕ್ರ. ಸಂ.	ಯೋಜನಾ ಅವಧಿ	ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು
೧	ಪ್ರಥಮ ಯೋಜನೆ (೧೯೫೧-೫೬)	ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂ.ದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು
೨	ಎರಡನೇ ಯೋಜನೆ (೧೯೫೬-೬೧)	ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಧಾನ (ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳು)
೩	ತೃತೀಯ ಯೋಜನೆ (೧೯೬೧-೬೬)	ವಿಶೇಷ ಬಹುದ್ದೋದ್ದೇಶಿತ ಯೋಜನೆಗಳು (ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಬ್ಲಾಕುಗಳ ಸೃಜನೆ)
೪	ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆ (೧೯೬೯-೭೪)	ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ಕ್ರಮಗಳು)
೫	ಐದನೇ ಯೋಜನೆ (೧೯೭೪-೭೯)	ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ವಲಯ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ ಕುರಿತಂತೆ ಸಮಗ್ರ ಕಣ್ಣೋಟ
೬	ಆರನೇ ಯೊಜನೆ (೧೯೮೦-೮೫)	ಸಮಗ್ರ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುದಾನ
೭	ಏಳನೇ ಯೋಜನೆ (೧೯೮೫-೯೦)	ಫಲಾನುಭವಿ ಆಧಾರಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಮೂಲಸೌಲಭ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ
೮	ಎಂಟನೇ ಯೋಜನೆ (೧೯೯೨-೯೭)	ಬಡತನ, ಅನಕ್ಷರತೆ, ಮೌಢ್ಯತೆಯ ನಿವಾರಣೆ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು
೯	ಒಂಭತ್ತನೇ ಯೋಜನೆ (೧೯೯೭-೦೨)	ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಕೌಶ್ಯಾಲ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳು
೧೦	ಹತ್ತನೇ ಯೋಜನೆ (೨೦೦೨-೦೭)	ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಉತ್ತೇಜನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು
೧೧	ಹನ್ನೊಂದನೇ ಯೋಜನೆ (೨೦೦೭-೧೧)	ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಸಮಗ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ವಿಧಾನ
೧೨	ಹನ್ನೆರಡನೇ ಯೋಜನೆ (೨೦೧೨-೨೦೧೭)	ಸಮಗ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆ

ಮೂಲ: ೧೯ Andrew Shonfield : Modern Capitalism: The Changing Balance of Public and Private Power (OUP, London, 1965), p.121.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ, ಎರಡನೇ, ಮೂರನೇ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನಾ ಅವಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ

ಹಂಚಿಕೆಯು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯ ನಂತರವಷ್ಟೇ ಅಂದರೆ, ೧೯೭೪ರ ನಂತರದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಹಂಚಿಕೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ (೧೯೫೧-೫೬) ಯು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳು ಮತ್ತು ಇತರರ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ಸಮಾಜೋ-ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿನ ಅಂತರಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿತು. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ರೂಪಿಸಲು ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಯಿತು. ವಸತಿ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಂವಹನ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಯಿತು. ವಸತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೆಂದರೆ ಹೊಸ ವಸತಿಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಬಡಾವಣೆಗಳು ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನದ ಸವಲತ್ತು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಲಾಯಿತು. ಆದಿವಾಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಮೊದಲ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಇನ್ನಾವುದೇ ರೂಪದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಅತ್ಯವಶ್ಯ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿತು. ಇದಲ್ಲದೇ, ಈ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳು ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ತರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವ-ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸ್ವ-ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಜೀವನ, ಜೀವನ ಗುಣಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಸಂವಹನ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಉತ್ತೇಜಿಸಿತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ರೂ.೨೮.೮೭ ಕೋಟಿ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ರೂ.೧೯.೦೩ ಕೋಟಿ ಅನುದಾನ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ೪,೫೦,೦೦೦ ಆದಿವಾಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ, ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯದ ಶುಲ್ಕಕ್ಕಾಗಿ ಅನುದಾನ, ಇಂತಹ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಮೊದಲನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕೊನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಆದಿವಾಸಿ ಜನತೆಯು ಗ್ರಾಮೀಣ ಋಣಭಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಲು ೫೦೦೦ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ೩೧೨ ವಿವಿದ್ದೋದ್ದೇಶ ಸಹಕಾರಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಆದಿವಾಸಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು.

ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ (೧೯೫೬-೬೧)ಯು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳು ಪರಿಶಿಷ್ಟೇತರ ಸಮುದಾಯದ ಸಮನಾಗಿ ಬರಲು ಒತ್ತು ನೀಡಿತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಧನಗಳಾದ ಕಚ್ಚಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಪೂರೈಕೆ, ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ನೇಗಿಲು, ಎತ್ತುಗಳು, ಬೀಜಗಳು ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೆರವು ಹಾಗೂ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಕೃಷಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಆದಿವಾಸಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭೂವ್ಯಾಜ್ಯ ಇತ್ಯರ್ಥ, ಕೃಷಿ ಫಾರಮ್‌ಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಸೇವಾ ಸಹಕಾರಿ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಹಾಗೂ ಸಂವಹನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಈ ಅವಧಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಭಾರವೆಂದರೆ ೪೩ ವಿಶೇಷ ಬಹು-ಉದ್ದೇಶಿತ ಆದಿವಾಸಿ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳನ್ನು (ಎಸ್.ಎಂ.ಪಿ.ಟಿ.ಬಿ) ಸೃಜಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು (ಟಿ.ಡಿ.ಬಿ) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು.

ತೃತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ (೧೯೬೧-೬೬)ಯು ಈಗಾಗಲೇ ಹಿಂದಿನ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ 'ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅಂತಸ್ತಿನ ಕಂದರಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸುವುದು' ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿತ್ತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಬಾಲಕಿಯರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳು ಸಮಾಜೋ-ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೃಷಿ, ಸಹಕಾರ, ನೀರಾವರಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ವಲಯಗಳಲ್ಲೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ತೃತೀಯ ಯೋಜನೆಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೇಸಾಯ, ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಜನಾಂಗದ ಸದಸ್ಯರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಗೆ ನೆರವು ನೀಡಿತು. ಆದಿವಾಸಿ ಜನತೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಭೂಮಿ ಒದಗಿಸುವುದು, ಮಣ್ಣು ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ, ಸುಧಾರಿತ ಬೀಜಗಳ ಪೂರೈಕೆ, ಗೊಬ್ಬರ, ಕೃಷಿ ಪರಿಕರಗಳು ಮತ್ತು ಎತ್ತುಗಳು, ಹಸು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಮೀನು ಸಾಕಾಣಿಕೆ, ಕೋಳಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ, ಹಂದಿ ಮತ್ತು ಕುರಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ, ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು, ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಬಲವರ್ಧನೆಗೊಳಿಸಿದವು.

೧೯೬೬-೬೯ರ ಅವಧಿಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳು ತೃತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೇ ಮುಂದುವರೆಸಿದವು.

ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು (೧೯೬೯-೭೪) ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ(ಉಲ್ಲಂಘನೆಗಳು) ಕಾಯಿದೆ ೧೯೫೫ರ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಬಳಕೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ನೀಡಲಾಯಿತು. ನಾಲ್ಕನೇ ಯೋಜನಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೌಲಭ್ಯ ನೀಡಲು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಸೇವೆಯ ಪೂರ್ವ-ಪರೀಕ್ಷಾ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ನಾಗರೀಕ ಸೇವಾ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಯಿತು. ಬರಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವು, ಆರೋಗ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇತ್ಯಾದಿ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೇ, ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ, ಸಾಲ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು, ಲೇವಾದೇವಿ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ಬಡ್ಡಿದರ ನಿಯಂತ್ರಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಐದನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ (೧೯೭೪-೭೮) ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಾರ & ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು, ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸೌಲಭ್ಯ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಲಹೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದನೆ & ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ನೆರವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಯಿತು. ಶಿಷ್ಯವೇತನ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ, ಶುಲ್ಕ ಪಾವತಿಯಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪರಿಕರಗಳಾದ ಪುಸ್ತಕ, ಸ್ಲೇಟುಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಷನರಿ, ಬಿಸಿಯೂಟ ಸೌಲಭ್ಯ, ವಸತಿಸಹಿತ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಯಿತು. ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಉದ್ಯೋಗವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕರಕುಶಲಕರ್ಮಿಗಳು, ಕೃಷಿ ನಿರತರು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಒದಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಾಂದ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚು ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಗಮನ ನೀಡಲಾಯಿತು. ೧೯೧ ಸಮಗ್ರ ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ದಿ ಯೋಜನೆಗಳು, ೨೬೮ ಮಾರ್ಪಾಟುಗೊಳಿಸಿದ

ಪ್ರದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ೭೪ ಕ್ಲಸ್ಟರ್‌ಗಳು ೧೯ ರಾಜ್ಯಗಳು/ ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದವು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ೭೪ ಪ್ರಧಾನ ಆದಿವಾಸಿ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ೧೫ ರಾಜ್ಯಗಳು/ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು. ಐದನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಜನಸಮುದಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಉಪ ಯೋಜನೆ (ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ) ಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅನುದಾನವನ್ನು ಮೀಸಲಿಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಆರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು (೧೯೮೦–೮೫) ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಬಡತನ ನಿರ್ಮೂಲನೆ, ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸುವುದು, ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆ, ಅವರ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಗುಣಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿತು. ಆದಿವಾಸಿ ಯುವಜನತೆಯ ಉದ್ಯೋಗ ಗಳಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು, ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಆಮೂಲಕ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿರಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಏಳನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ (೧೯೮೫–೯೦) ೬ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಪ್ರಧಾನ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು.

೧. ರಾಜ್ಯದ ವಿಶೇಷ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ (ಎಸ್.ಸಿ.ಪಿ) ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಉಪ ಯೋಜನೆ (ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ)

೨. ವಿಶೇಷ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಯೋಜನೆ (ಎಸ್.ಸಿ.ಎ) ಮತ್ತು

೩. ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿಗಮ (ಎಸ್.ಸಿ.ಡಿ.ಸಿ)

ವಿಶೇಷ ಅಭಿವದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯತಂತ್ರವು ಇಲಾಖಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿನ ಒಟ್ಟಾರೆ ಅನುದಾನ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭಿವದ್ಧಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಅನುಪಾತಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮೀಸಲಿರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಗುರಿ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಯೋಜನೆಗಳ ಲಾಭಾಂಶಗಳು ತಲುಪುವುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೆಳಕಂಡ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ:

ಅ) ಫಲಾನುಭವಿ ಆಧಾರಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

ಆ) ಪರಿಶಿಷ್ಟರ ಜಾತಿ/ಪಂಗಡದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಮೂಲಸೌಲಭ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

ಇ) ಮಲಹೊರುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವುದು

ಈ) ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ/ಪಂಗಡದವರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

ಉ) ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳು.

ಅದರಂತೆ, ೧೯೭೪–೭೫ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಹಲವು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ತಮ್ಮ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಸಿ.ಪಿ/ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ.

ವಿಶೇಷ ಕೇಂದ್ರೀಯ ನೆರವು (ಎಸ್.ಸಿ.ಎ)

೧೯೭೭–೭೮ರಿಂದಲೇ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನುದಾನ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ೧೯೭೯–೮೦ ರಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಏಳನೇ ಯೋಜನಾ ಅವಧಿಯಲ್ಲೂ ಸಹ ಮುಂದುವರೆಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ರಾಜ್ಯಗಳು/ಕೇಂದ್ರೀಯ ಆಡಳಿತ ಒಕ್ಕೂಟ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಎಸ್.ಸಿ.ಪಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಅನುದಾನ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅನುದಾನವನ್ನು ರಾಜ್ಯಗಳು/ಕೇಂದ್ರೀಯ ಆಡಳಿತ ಒಕ್ಕೂಟ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದ್ದು, ಆದಾಯ ತರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇದನ್ನು ಬಳಸಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ/ಪಂಗಡದವರನ್ನು ಬಡತನ ರೇಖೆಯಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಲು ಪೂರಕವಾದ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಯೋಜನೆಯು ಶೇ. ೧೦೦ ರಷ್ಟು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅನುದಾನ ಒದಗಿಸುವ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದ್ದು ಇದು ರಾಜ್ಯಗಳ ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಅನುದಾನವನ್ನು ಸಮಗ್ರ ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ (ಐ.ಟಿ.ಡಿ.ಪಿ) ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಸಮಗ್ರ ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಏಜೆನ್ಸಿ (ಐ.ಟಿ.ಡಿ.ಎ), ಮಾರ್ಪಾಟುಗೊಳಿಸಿದ ಪ್ರದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ರಹದಾರಿ (ಎಂ.ಎ.ಡಿ.ಎ), ಕ್ಲಸ್ಟರ್‌ಗಳು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಗುಂಪುಗಳು (ಪಿ.ವಿ.ಟಿ.ಜಿಗಳು) ಮತ್ತು ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಎರಡು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು.

ಅ) ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಹಕಾರಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಫೆಡರೇಷನ್ (ಟಿ.ಆರ್.ಐ.ಎಫ್.ಇ.ಡಿ), ೧೯೮೭

ಅ) ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪಂಗಡಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿಗಮ (ಎನ್.ಎಸ್.ಎಫ್.ಡಿ.ಸಿ), ೧೯೮೯.

ಎಂಟನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ (೧೯೯೨–೯೭) ಯು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಇತರೆ ಪ್ರಮುಖ ವಾಹಿನಿ ಜನತೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಎತ್ತರಿಸಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ನಿವಾರಣೆ, ಭೂಮಿಯಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವುದು, ಕೂಲಿ ಪಾವತಿಸದೇ ಇರುವುದು ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನೆರವು ಒದಗಿಸುವುದು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯಭಾರವಾಗಿತ್ತು.

ಒಂಭತ್ತರಿಂದ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಇಂತಹುದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಆದರೆ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯ ಅನುದಾನ ಒದಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಉಪಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇ ಐದನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಿಂದೀಚೆಗೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ವಿಧಿಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಹೀಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ ಅನುದಾನವನ್ನು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ–ಆರ್ಥಿಕ ಜೀವನಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವ

ಸಲುವಾಗಿ ಯೋಜಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.[೨೦] ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗವು ರದ್ದಾಗಿ ನೀತಿ ಆಯೋಗ ರಚಿಸಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ ರಾಜ್ಯಗಳ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿತವಾಗುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ, ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಯೋಜನೆಗಳ ಮೇಲೂ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಶಾಸನಗಳು ಮತ್ತು ನೀತಿಗಳು ಧ್ವನಿಯಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಅಸಹಾಯಕ ಆದಿವಾಸಿ ಜನತೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಳುಗೆಡವಿವೆ. ಜೀವನಾಧಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಗಾಳಿ, ನೀರು, ಸಂಪತ್ತು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಭೂಮಿ, ಅರಣ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು ಇವುಗಳನ್ನು ಅವರು ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಜನತೆಯು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಲವಾರು ಪೀಳಿಗೆಯ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವರ ಮನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರದಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೃಹತ್ತಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲೆಂದು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹುರುಳಿಲ್ಲ. ಮಾನವೀಯ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಯುತ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಮುಗ್ಧ ಜನತೆಯ ಬದುಕಿನ ಹಂದರವನ್ನು ಬರ್ಭರಗೊಳಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವಶ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.[೨೧]

೨೦೦೬ ರಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾರಂಪರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಅವರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೊಡ ಮಾಡಲು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಪಾರಂಪರಿಕ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ (ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೊಡ ಮಾಡುವ) ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಇದೊಂದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾಯಿದೆಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವುದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನಡುವೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿಯಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ಹಲವು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಶಾಸನಗಳು, ಇದನ್ನು ಸಂರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆ, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ತಡೆಗೋಡೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿನ ಕೊರತೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ೫ ವರ್ಷಗಳ ಕೇಂದ್ರದ ಆಯವ್ಯಯ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ[೨೨]:

ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಯೋಜನೆಗಳಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿರುವ ಅನುದಾನಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಕೆಳಕಂಡ ಕೋಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಕೋಷ್ಟಕ ಸಂಖ್ಯೆ ೩ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ೫ ವರ್ಷಗಳ ಕೇಂದ್ರದ ಆಯವ್ಯಯ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ೨೦೧೫–೨೦ (ರೂ. ಕೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ)

ಕ್ರ ಸಂ.	ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷ	ಒಟ್ಟು ಯೋಜನಾ ಹಂಚಿಕೆ (ಕೇಂದ್ರ ಯೋಜನೆ + ಕೇಂದ್ರ ಪ್ರಾಯೋಜಿತ ಯೋಜನೆ) (ಎ)	ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹಂಚಿಕೆ * (ಬಿ)	ಎಸ್.ಟಿ ಹಂಚಿಕೆ ನಿಗಧಿಪಡಿಸಿರುವುದು (ಆಯವ್ಯಯದ ೧೦ ಬಿ ಘೋಷಣೆ) (ಸಿ)	ಎಸ್.ಟಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನ ಪ್ರಮಾಣ (ಎ ಯಲ್ಲಿ ಸಿ%) (ಡಿ)	ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ – ಎಸ್.ಟಿ (ಬಿ–ಸಿ) (ಇ)	ಒಟ್ಟು ಗುರಿನಿಗಧಿಪಡಿಸಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳು – ಎಸ್.ಟಿ (ಎಫ್)	ಒಟ್ಟು ಗುರಿ ನಿಗಧಿ ಪಡಿಸದ ಯೋಜನೆಗಳು – ಎಸ್.ಟಿ (ಜಿ)	ಒಟ್ಟು ಅಂತರ (ಜಿ+ಇ)
೧	೨೦೧೫–೧೬ (BE)	೪೬೫,೨೭೭	೪೦,೦೧೪	೨೦,೦೦೦	೪.೩೦%	೨೦,೦೧೪	೭,೪೬೯	೧೨,೫೩೧	೩೨,೫೪೫
೨	೨೦೧೬–೧೭ (BE)	೫೫೦,೦೧೦	೪೭,೩೦೧	೨೪,೦೦೫	೪.೩೬%	೨೩,೨೯೫	೮,೭೯೧	೧೫,೨೧೫	೩೮,೫೧೦
೩	೨೦೧೭–೧೮ (BE)	೫೮೮,೦೨೫	೫೦,೫೭೦	೩೧,೯೨೦	೫.೪೩%	೧೮,೬೫೧	೧೫,೬೪೩	೧೬,೨೭೬	೩೪,೯೨೭
೪	೨೦೧೮–೧೯ (BE)	೭೮೪,೮೮೧	೬೪,೪೮೬	೩೯,೧೩೫	೪.೯೯%	೨೫,೩೫೧	೧೯,೬೨೩	೧೯,೫೧೨	೪೪,೮೬೩
೫	೨೦೧೯–೨೦ (BE)	೯೪೭,೨೨೮	೭೬,೫೯೨	೫೨,೮೮೫	೫.೫೮%	೨೩,೭೦೭	೨೧,೬೨೮	೩೧,೨೫೭	೫೪,೯೬೪

* ೨೦೧೫–೧೬ & ೨೦೧೬–೧೭ ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹಂಚಿಕೆಯ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ೨೦೧೦ರಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿರುವ ಜಾಧವ್ ಸಮಿತಿಯ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ.

* ೨೦೧೭–೧೮ & ೨೦೧೮–೧೯ರಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಯೋಜನೇತರ ಆಯವ್ಯಯಗಳನ್ನು ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹಂಚಿಕೆಯ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ಆಯಾಯ ವರ್ಷಗಳ ಆಯವ್ಯಯ ಸುತ್ತೋಲೆ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದೆ.

* ೨೦೧೯–೨೦: ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವಾಲಯದ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ ಸಂ. ಎಫ್.೨(೨೧)ಬಿ(ಪಿ&ಎ)/೨೦೧೬ ದಿನಾಂಕ: ೨೬.೧೨.೨೦೧೭ ರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದೆ.

ಮೂಲ: [೨೨] NCDHR Dalit Adivasi Budget Analysis ೨೦೧೯–೨೦೨೦

ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಯೋಜನೆಗಳಡಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿರುವ ಅನುದಾನಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುದಾನವನ್ನು ನಿಗಧಿಪಡಿಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಯೋಜನೇತರ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆಯು ಶೇ.೨೦ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಒಟ್ಟಾರೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ. ೮.೬ರಷ್ಟಿರುವ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಜನತೆಗೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಶೇ. ೪.೨೭ರಷ್ಟು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

<u>ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಸ್‌ಸಿಎಸ್‌ಟಿ/ಎಸ್‌ಸಿಪಿ/ಟಿಎಸ್‌ಪಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಬಗ್ಗೆ</u>

- ಇಸವಿ ೧೯೭೪ ರಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಗಮನಹರಿಸಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಟ್ರೈಬಲ್ ಸಬ್ ಪ್ಲಾನ್ (ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ) ರೂಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ತದನಂತರ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು (ಎಸ್.ಸಿ.ಪಿ) ರೂಪಿಸಲಾಯಿತು.
- ಅಂದಿನ ಕೇಂದ್ರ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳಂತೆ ಯೋಜನಾ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅನುದಾನವನ್ನು ಮೀಸಲಿಡಲು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸದರಿ ಅನುದಾನವನ್ನು Non-lapsable & Non-divertible ಎಂದು ಸಹ ಸೂಚಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅನುದಾನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
- ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೨೦೧೩ ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು ಉಪ ಹಂಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಉಪ ಹಂಚಿಕೆ ಅಧಿನಿಯಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು.
- ಸದರಿ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ (Development Budget) ಎಸ್.ಸಿ.ಎಸ್.ಪಿ/ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ರಡಿ ಅನುದಾನ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅನುದಾನ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ತದನಂತರದ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.
- ಸದರಿ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ರೂಪಿಸಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯತೆ ತೋರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಹ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.
- ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ (Scheduled Cast) ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ (Scheduled Tribes) ಗಳ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಉಪಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನ ಉಪಯೋಜನೆಯನ್ನು ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಿರಿಸಿದ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ (Scheduled Caste) ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ (Scheduled Tribes) ಗಳ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅನುದಾನ ಒದಗಿಸುವುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆಯಾಗಿತ್ತು. ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಉಪಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನ ಉಪಯೋಜನೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯ/ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ

ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ವಿಶೇಷ ನೆರವು (Central Special Assistance) ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ನೆರವು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೇಂದ್ರವಲಯ ಯೋಜನೆ (Central Sector Scheme) ರಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಉಪಯೋಜನೆಗಾಗಿಯೇ ಶೇ.೧೦೦ ರಷ್ಟು ಅನುದಾನವನ್ನು ಮೀಸಲಿರಿಸಿದ್ದು, ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಉಪಯೋಜನೆಯ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇದನ್ನು ಮೀಸಲಿರಿಸಲಾಗಿದೆ.

- ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಉಪಯೋಜನೆ (SCP) ಯ ಹೆಸರನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಉಪಯೋಜನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಗೊಳಿಸಿದ್ದು, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಸುಧಾರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದೆ.
- ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಉಪಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸಮಗ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದ್ದು, ಹಣಕಾಸಿನ ಮೂಲವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳದೇ ರಾಜ್ಯದ ಉಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳಂತೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬ ಆಧಾರಿತ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಯೋಜನೆಗಳು, ಘೋಷಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ, ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸುವುದು ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.
- ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಉಪಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ:

  ೧. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ/ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಉಪಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮೀಸಲಿರಿಸಿದ ಅನುದಾನ

  ೨. ವಿಶೇಷ ಕೇಂದ್ರ ನೆರವು (Central Special Assistance (CSA))

  ೩. ಸಂವಿಧಾನದ ಅನುಚ್ಛೇದ ೨೭೫(೧) ರಡಿ ರಾಜ್ಯ/ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಅನುದಾನ

  ೪. ಕೇಂದ್ರ ವಲಯ ಅನುದಾನ/ಕೇಂದ್ರ ಪುರಸ್ಕೃತ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಒದಗಿಸುವ ಅನುದಾನ

  ೫. ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ನೆರವು

- ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಉಪಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನ ಉಪಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗವು ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ (Scheduled Caste) ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ (Scheduled Tribes) ಗಳ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅನುದಾವನ್ನು ಮೀಸಲಿರಿಸುವ ಅಂಶವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಜಾಗತೀಕರಣ ಯುಗದಲ್ಲಿ

ಜಾಗತಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ೩೦ ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಉದಾರೀಕರಣ, ಖಾಸಗೀಕರಣ ಮತ್ತು ಜಾಗತೀಕರಣ ನೀತಿಗಳನ್ನು ದೇಶದೊಳಗೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ದೇಶದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗವಕಾಶಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ಇದೀಗ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್ ಎಕಾನಮಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಅದೂ ೨.೭೧ ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರ್ ನಷ್ಟು ಹಿಗ್ಗಿದೆ. ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕ್, ಐ.ಎಂ.ಎಫ್ ಮತ್ತು ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಟಿ.ಓ.

ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ 'ಸಂರಚನಾ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಗಳ ನೀತಿಗಳು' (Structural Adjustments) ಮತ್ತು 'ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುವ ಸಿದ್ಧಾಂತ' (Trickle down theory) ಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ ಉಳ್ಳವರಿಂದ ಇಲ್ಲದವರೆಡೆಗೆ ಸಂಪತ್ತು ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ೩೦ ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವವು ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕರಾಳ ಮುಖವನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿದೆ. Oxfam Report ಪ್ರಕಾರ ೨೦೦೬–೧೫ ರ ನಡುವೆ ದುಡಿಯುವ ಜನತೆಯ ಆದಾಯ ಶೇ. ೨ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ಹೆಚ್ಚಳ ಕಂಡಿದ್ದರೆ, ದೇಶದ ಬಿಲಿಯನೇರುಗಳ ಸಂಪತ್ತು ೬ ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಳಗೊಂಡಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.೨೦೧೮ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಶೇ. ೧ರಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತರು ಶೇ. ೭೩ ರಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ಶೇಖರಿಸಿದ್ದರೆ ಕೆಳಸ್ತರದ ಶೇ. ೬೭ರಷ್ಟು ಜನತೆ ಕೇವಲ ಶೇ. ೧ರಷ್ಟು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ೨೦೧೧–೧೨ ರಿಂದೀಚೆಗೆ ದೇಶದ ಜಿ.ಡಿ.ಪಿ ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ.೫೦ರಷ್ಟು ಜನತೆಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಒದಗಿಸಿರುವ ಕೃಷಿ ವಲಯವು ಶೇ.೧೮ರಷ್ಟು ಪಾಲು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯವೂ ಸಹ ಶೇ. ೧೮ ಮತ್ತು ಸೇವಾ ವಲಯವು ಶೇ. ೫೪ರಷ್ಟು ಪಾಲು ಹೊಂದಿದೆ. ಉತ್ಪಾದನಾ ವಲಯ ದುರ್ಬಲವಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗಿರುವುದು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭದ್ರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾರೀಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದಾಗಿ ದೇಶದ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು, ಖನಿಜಗಳ ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಪಾರಂಪಾರಿಕವಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದಲೇ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಇರುವ ಕಾಯ್ದೆಗಳನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಿ ಇಲ್ಲವೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಬದುಕಿಗೆ ಕುತ್ತು ತರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಉದಾರೀಕರಣ, ಜಾಗತೀಕರಣ, ಖಾಸಗೀಕರಣಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿನ ಮರಣ ಶಾಸನಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಭಾರೀ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ.

ಜಾತಿವಾರು ಉದ್ದಿಮೆಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಗಳ ಪಾಲು

ಕೇಂದ್ರೀಯ ಅಂಕಿಅಂಶ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮೂಲಕ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ೨೦೧೩ರಲ್ಲಿ ಜಾತಿವಾರು ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಮಾಲೀಕರು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಗಳ ಹಂಚಿಕೆ ಕುರಿತಂತೆ ಅಧ್ಯಯನವೊಂದನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ೨೦೦೫ರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಕೃಷಿಯೇತರ ಉದ್ದಿಮೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಉದ್ದಿಮೆಗಳು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬನೇ/ಳೇ ಉದ್ಯೋಗಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅತಿ ಸಣ್ಣ ಉದ್ದಿಮೆಗಳು. ೨೦೦೧ರ ಜನಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರು ಶೇ. ೧೬.೪ರಷ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಶೇ. ೯.೮ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅವರ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶೇ. ೮.೧ರಷ್ಟು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಮೇಲ್ಜಾತಿಯವರು ತಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಲು ಉದ್ದಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ದಲಿತರ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಉದ್ದಿಮೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವು ಹೊಂದಿರುವ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಅವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕೋಷ್ಟಕ ೪.೦ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಕೋಷ್ಟಕ ಸಂ: ೪ : ಜಾತಿವಾರು ಗುಂಪುಗಳು ಹೊಂದಿರುವ ಉದ್ದಿಮೆಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಗಳ ಪಾಲು, ೨೦೦೫

	ಉದ್ದಿಮೆಯ ಮಾಲೀಕರ ಜಾತಿ ಗುಂಪು				ಖಾಸಗಿ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ
	ಸಾಮಾನ್ಯ (%)	ಒಬಿಸಿ (%)	ಎಸ್‌ಸಿ (%)	ಎಸ್‌ಟಿ (%)	
ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪಾಲು	೩೩.೨	೪೨.೭	೧೬.೪	೭.೭	
ಗ್ರಾಮೀಣ			೧೮.೨	೯.೭	
ನಗರ			೧೧.೭	೨.೨	
ಉದ್ದಿಮೆ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಪಾಲು ೨೦೦೫	೪೨.೯	೪೩.೫	೯.೮	೩.೭	೩,೫೯,೫೧,೬೮೬
ಗ್ರಾಮೀಣ	೩೬.೯	೪೬.೮	೧೧.೫	೪.೮	೨೧,೮೯೦,೫೫೨
ನಗರ	೫೨.೩	೩೮.೪	೭.೩	೨.೦	೧೪,೦೬೧,೧೩೪
ಉದ್ಯೋಗದ ಪಾಲು ೨೦೦೫	೪೮.೫	೪೦.೦	೮.೧	೩.೪	೭೪,೭೫೪,೯೭೮
ಗ್ರಾಮೀಣ	೪೦.೩	೪೫.೦	೧೦.೧	೪.೭	೩೪,೧೭೭,೯೬೫
ನಗರ	೫೮.೨	೩೪.೧	೫.೮	೧.೯	೪೦,೫೭೭,೦೧೩

೬೬ನೇ ಸುತ್ತಿನ ಎನ್‌ಎಸ್‌ಎಸ್ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಮೂಲ[೨೨] ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ೨೦೦೫, ಜನಗಣತಿ ೨೦೦೧ & ೨೦೦೯–೧೦. ಹಾಗೂ ಇ.ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ ಫೆಬ್ರುವರಿ ೯, ೨೦೧೩.

ದಲಿತರು ಹೊಂದಿರುವ ಸಣ್ಣ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಪ್ರಮಾಣವು ೧೯೯೦ರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿತ್ತೋ ಸರಿಸುಮಾರು ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣವು ೨೦೦೫ರಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಿತು. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಆಸ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣವು ೧೯೯೧ರಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ೨೦೦೨ರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಅಂಶವು ಆಘಾತಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.
ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ದಲಿತರಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೆಳೆದುಬಂದಿರುವ ಮಿಲಿಯನೇರುಗಳ ವಿಭಾಗವು ಇಡೀ ದಲಿತ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ದಾಖಲಿಸಿದೆ.

ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಕಂಪನಿಗಳ ಮಾಲೀಕರ ಜಾತಿ ಹಿನ್ನೆಲೆ

೨೦೧೦ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೪,೦೦೦ ಭಾರತೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ ಪೈಕಿ ಟಾಪ್ ೧೦೦೦ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಈ ಕಂಪನಿಗಳು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಎಕ್ಸ್ಚೇಂಜ್ ಮತ್ತು ಬಾಂಬೆ ಸ್ಟಾಕ್ ಎಕ್ಸ್ಚೇಂಜ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಸ್ಟ್ ಆಗಿರುವಂಥಹವು. ಟಾಪ್ ೧೦೦೦ ಕಂಪನಿಗಳು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಮೌಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇ. ೮೦ರಷ್ಟು ಪಾಲು ಹೊಂದಿರುವಂತಹವು. ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಕಾರ ಕಂಪನಿಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಜಾತಿಯವರು ಶೇ. ೯೨.೬ರಷ್ಟಿದ್ದರೆ, ದಲಿತರು ಕೇವಲ ಶೇ. ೩.೫ ರಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ (ಕೋಷ್ಟಕ ೫.೦). ಜಾತಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲದ, ಮೇಲ್ಜಾತಿಯವರೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತದ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ, ಉದ್ಯೋಗ ನೇಮಕಾತಿ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಜಾತಿ ಅಡ್ಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ.

ಕೋಷ್ಟಕ ೫ : ಭಾರತೀಯ ಕಂಪನಿಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ಸದಸ್ಯರ ಜಾತಿವಾರು ಹಂಚಿಕೆ (೨೦೧೦)

ಕ್ರ. ಸಂ.	ಜಾತಿ	ಸಂಖ್ಯೆಗಳು	ಶೇಕಡಾವಾರು
೧	ಮೇಲ್ಜಾತಿಯವರು		
	ಅ) ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು	೪,೦೩೭	೪೪.೬
	ಆ) ವೈಶ್ಯರು	೪,೧೬೭	೪೬.೦
	ಇ) ಕ್ಷತ್ರಿಯರು	೪೩	೦.೫
	ಈ) ಇತರರು	೧೩೭	೧.೫
	ಒಟ್ಟು (ಎ)	೮,೩೮೭	೯೨.೬
೨	ಇತರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗ (ಬಿ)	೩೪೬	೩.೮
೩	ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ/ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ	೩೧೯	೩.೫
	ಒಟ್ಟು (ಎ+ಬಿ+ಸಿ)	೯,೦೫೨	೧೦೦.೦

ಮೂಲ:[೨೪] ಇ.ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೧, ೨೦೧೨

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ: ಇಲಾಖೆಗಳ ಪಾತ್ರ

ಸರಕಾರದ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಅವು ಜನತೆಯನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಿವೆಯೇ? ನಿಜಕ್ಕೂ ಜನತೆಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸಶಕ್ತಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆಯೇ? ವೈಫಲ್ಯಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕಾರಣಗಳೇನು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಮೂಲತಃ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ-ಬುಡಕಟ್ಟು ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಇತರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ರೂಪಿಸಲಾಗಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಫಲಾನುಭವಿ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ ನಿಗಮಗಳು, ಇಲಾಖೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ-ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳ ಬಜೆಟ್ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ಸೌಲತ್ತು ಪಡೆಯಲು ಬೇಕಿರುವ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮುಂತಾದ ವಿವರಗಳು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವುದು ಕೂಡ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬೀಳಲು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ. ಇನ್ನೊಂದು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ ಸರಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಿ ವಲಯ-ಕಾರ್ಯಾಂಗ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ನಡುವೆ ಇರಬೇಕಾದ ಪರಸ್ಪರ ಸಮನ್ವಯ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರದ ಸಂಬಂಧಗಳು ಇರದೇ 'ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿತನ' ಅಡ್ಡಗಾಲಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ರೂಪಿಸುವ ಯೋಜನೆಗಳು ಜನತೆಯ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು, ಬೇಕು-ಬೇಡಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿಕೊಂಡು ರೂಪಿಸದೇ ಸರಕಾರ ಬಯಸುವ ಸೀಮಿತತೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಬದಲಾಗಿ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮೀಸಲಿಡುವುದು ಮತ್ತು ಓಲೈಕೆಯ ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವಂತಹ ಜನ ಮರುಳು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿಯೇ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಜನತೆಯನ್ನು ತೊಡಗಿಸಲು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ನಿರ್ಲಕ್ಷತೆಯ ಇಂತಹ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಏಕತಾನತೆ ಮತ್ತು ಯಾಂತ್ರಿಕತೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಗಳ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಯ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲೇ ಮೂಲ ದೋಷವಿದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ 'ಸಮಗ್ರ ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ'- ಐ.ಟಿ.ಡಿ.ಪಿ. ಇಲಾಖೆ

ರಚಿತವಾದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ 'ಆದಿವಾಸಿ ಉಪಯೋಜನೆ'-ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಹಣ ಮೀಸಲಿಡುವುದು ಆರಂಭಗೊಂಡ ಬಳಿಕ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಥವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಆಶಯವನ್ನು ಹೊಂದಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಸ್ವರೂಪದ ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಇದ್ದ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿದರೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ತರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ಜನತೆ ಇದರಿಂದ ಸಬಲೀಕರಣಗೊಳ್ಳದೇ ಸದಾ ಕಾಲ ಸರಕಾರಗಳ ಮುಂದೆ ಸ್ಕೀಮುಗಳ ಸಿಡಿಗಾಳುಗಳಿಗೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಐ.ಟಿ.ಡಿ.ಪಿ ಇಲಾಖೆಯ ಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಜಾರಿಯ ಕುರಿತಾದಂತೆ ಇರುವ ಅನುಭವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ್ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ 'ಯೋಜನೆಗಳು ಮಹತ್ತರ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಸರಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶ. ನಿಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಂವಾದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಂವಾದ ಎನ್ನುವುದು ಬಾಷೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಮಾಗಮವೂ ಹೌದು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದಿಸುವ ಹೊಸ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ ಹಾಗೂ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.[೨೫] ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ, ಸಮುದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. ಸಂವಾದಿಸುವಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಒಂದು ಅಡ್ಡಿಯಾದರೆ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಅವರು ವಾಸಿಸುವ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭಿನ್ನತೆಗಳು ಕೂಡ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದುವು, ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. 'ಸರಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಚಿಂತನೆಗಳು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು ಅಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಬದುಕುವ ಆ ಪರಿಸರದಿಂದ ಈಚೆಗಿನ ಪರಿಸರದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸುವಂತೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕೇಳಿಕೆಗಳು, ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಒಂದು ಬಗೆಯದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬಳಿಯಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯವು. ಇವೆರಡರ ನಡುವೆ ಸಮನ್ವಯ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಐಟಿಡಿಪಿ ಯಂತಹ ಇಲಾಖೆ ರೂಪಿಸುವ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇತರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವದ್ದು ಎಂದೆನಿಸದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಬಹುತೇಕ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಡಳಿತ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯ ನಿಜ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾಹಿತಿಗಳು ಸಹ ಸಕಾಲಿಕಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಾಗಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ನಡೆಸಿದ ವಿಸ್ತೃತ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಕೊಡಗು ಐಟಿಡಿಪಿ ಇಲಾಖೆಯು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಮಹತ್ವದ ಸಮೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದು ಇಲಾಖೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಜೀವನದ ಅತಿಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾದ ಸಮೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಕೊರೋನಾ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕತೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಲಾಖೆಯು ಜಿಲ್ಲಾಡಳಿತದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಪೊಲೀಸರನ್ನು ಒಳಗೊಳಿಸಿ

ನಡೆಸಿದ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಇದು ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇಂತಹ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಥಮವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಕೂಡ ಉಲ್ಲೇಖನಾರ್ಹ. ಈ ಕುರಿತು ಕೈಗೊಂಡ ಅಧ್ಯಯನದ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಅಂತಿಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು ದೊರೆತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೋಷ್ಟಕ-೬ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆ-೨೦೨೦

ಕ್ರ ಸಂ	ತಾಲ್ಲೂಕು	ಒಟ್ಟು ಹಾಡಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ	ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ	ದಾಖಲಾತಿ/ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದದಿರುವ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ						
					ಆಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್	ಮತದಾರರ ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿ	ಜಾತಿ/ಆಧಾಯ ದೃಢೀಕರಣ ಪತ್ರ	ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್	ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆ	ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಪರ್ಕ	ವಾಸದ ಮನೆ
ಹಾಡಿಗಳ ಸರ್ವೆ											
1	ಮಡಿಕೇರಿ	93	877	3198	514	673	1532	123	1035	259	570
2	ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ	172	3623	11784	2467	3147	5619	1051	4918	1212	1585
3	ವಿರಾಜಪೇಟೆ	140	3638	11208	2107	3201	5319	1139	5052	1878	1960
	ಒಟ್ಟು	**405**	**8138**	**26190**	**5088**	**7021**	**12470**	**2313**	**11005**	**3349**	**4115**
ಲೈನ್‌ಮನೆ ಸರ್ವೆ											
1	ಮಡಿಕೇರಿ	15	155	248	68	30	68	24	-	-	155
2	ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ	40	291	963	447	666	863	147	547	-	291
3	ವಿರಾಜಪೇಟೆ	172	4201	12680	8652	10396	12046	11000	-	-	4201
	ಒಟ್ಟು	**227**	**4647**	**13891**	**9167**	**11092**	**12977**	**11171**	**547**	**4647**	**4647**
	ಒಟ್ಟು (ಹಾಡಿ+ಲೈನ್‌ಮನೆ)		**12785**	**40081**	**14255**	**18113**	**25447**	**13484**	**11552**	**7996**	**8762**

ಐ.ಟಿ.ಡಿ.ಪಿ ಇಲಾಖೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ಕಛೇರಿ ಮಡಿಕೇರಿ, ಕೊಡಗು. ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಹಿತಿಗಳು[೨೬]

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೪೦೫ ಹಾಡಿಗಳಿದ್ದು ೮,೧೩೮ ಕುಟುಂಬಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಿವೆ. ೪,೧೧೫ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ವಾಸದ ಮನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ೪,೬೪೭ ಕುಟುಂಬಗಳು ಯಾವುದೇ ಮನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಮಾಲೀಕರು ಕೊಟ್ಟ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರು ೨೬,೧೯೦ ಇದ್ದರೆ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ೧೩,೮೯೧ ಜನ ವಾಸವಿದ್ದು ಒಟ್ಟು ೪೦,೦೮೧ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ೧೨,೭೮೫ ಒಟ್ಟು ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳು ೮,೭೬೨. ಹಾಗೆಯೇ, ಮೇಲಿನ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಆಧಾರ ಕಾರ್ಡ್, ಮತದಾರರ ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿ, ಜಾತಿ-ಆದಾಯ ದೃಢೀಕರಣ ಪತ್ರ, ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆ, ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಪರ್ಕ ಇಲ್ಲದ ಕುಟುಂಬಗಳ ಚಿತ್ರಣ ನಿಜಕ್ಕೂ ಚಕಿತಗೊಳಿಸುವಂತಿದೆ. ಈ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಪಾಳೆಯಗಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಹೀನರಾಗಿ ಗುಲಾಮರಾಗಿ, ನಂತರ ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರೋತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರೋತ್ತರದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸರಕಾರಗಳು ರೂಪಿಸಿದ ಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ವಹಿಸಿದ ಕ್ರಮಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಮೂಲಭೂತ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಮತ್ತು ಅಂತಹ

ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಇಚ್ಚಾಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಬೌದ್ಧಿಕತೆ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಸರಕಾರದ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಇಲಾಖೆಗಳ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ಸಚಿವರು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಅಧಿಕಾರಿ ವಲಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಕೆಳಹಂತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿಯುವ, ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಬದ್ಧತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿ ವಲಯ ಕನಿಷ್ಠ ಜನತೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಸಾಂತ್ವನ ಹಾಗೂ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ದಮನಿತ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ದುಡಿಯುವ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ಆಡಳಿತಗಾರರಿಗೆ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಬಲಾಢ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆದಿವಾಸಿ ಜನತೆ.

ಸರಕಾರ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವಾದ ಯೋಜನೆ ಕೆಲವು ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ ಹೊರತಾಗಿ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ತರಬಲ್ಲ ತಳಸ್ಪರ್ಶಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕನಿಷ್ಠ ೨೫ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಕನಿಷ್ಠ ೧೦ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಯೋಜನೆಯ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಡಳಿತ ಹಾಗೂ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಬೇಕು. ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ನಡುವಿನ ಅಂತರ ಕಡಿಮೆಯಾಗದೇ ಮುನ್ನಡೆ ಸಾಧಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬಲ್ಲ ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತ ಕಚೇರಿಯನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ನೇಮಕಾತಿಯಾಗಿ ದಶಕಗಳೇ ಉರುಳಿ ಹೋಗಿವೆ. ಕಾರ್ಯ ಬಲ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ನಿರ್ಲಕ್ಷತನ ಅಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇದೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಇಚ್ಚಾಶಕ್ತಿಯ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟು ಸಮಾಜದ ಸಂಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಗಳ ಕ್ರಮಗಳು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ತೆವಳುತ್ತಾ ಇರುವಂತಿವೆ ಹೊರತು ನೆಗೆತ ಸಾಧಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.

ಸರಕಾರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ರಸ್ತೆಗಳ ಕಾಮಗಾರಿ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಭವನಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ. ಇಂತಹ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು ಆದ್ಯತೆಯ ವಿಷಯಗಳಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಅಂಶವಿದೆ ಮತ್ತು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಸುಲಭದ ಮಾರ್ಗಗಳು ಹೌದು. ಜನಸಮುದಾಯಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿ, ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರ, ಸಹ ಬಾಳ್ವೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಆಶಯದೊಂದಿಗೆ ಕಟ್ಟಲಾಗಿರುವ ಸಮುದಾಯ ಭವನಗಳು ಬಹುತೇಕ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಮುಚ್ಚಿ ಬೀಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಕೇವಲ ಸಮುದಾಯ ಭವನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು. ಅಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಿದೆ.

ಐಟಿಡಿಪಿ ಇಲಾಖೆಯು ವಿಳಂಬವಾದರೂ ಸೂಕ್ತ ಖಚಿತ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಕ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಐ.ಟಿ.ಡಿ.ಪಿ. ಇಲಾಖೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಕಂದಾಯ, ಅರಣ್ಯ, ಆರೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ, ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ, ಇಂಧನ, ಗೃಹ ಮುಂತಾದ ಇಲಾಖೆಗಳ ನಡುವೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಮನ್ವಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತುರ್ತಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ಈ ಇಲಾಖೆಗಳ ನಡುವೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ತರಲು ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶೀಘ್ರ ಅಗತ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಹಣದ ಬಳಕೆಯ ಪರಾಮರ್ಶೆ

ಕೋಷ್ಟಕ : ೭ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಅನುದಾನ ವಿವರಗಳು

(ರೂ. ಕೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ)

ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷ	ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಅನುದಾನ ಹಂಚಿಕೆ	ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಅನುದಾನ ಬಿಡುಗಡೆ	ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಅನುದಾನ ವೆಚ್ಚ
೨೦೧೩–೧೪	೨೪೮೦.೭೪	೨೦೨೭.೫೩	೧೯೩೯.೭೭
೨೦೧೪–೧೫	೪೩೧೫.೧೮	೩೮೩೫.೧೬	೩೮೩೪.೪೧
೨೦೧೫–೧೬	೪೫೮೨.೭೨	೪೩೭೧.೮೧	೪೩೪೪.೯
೨೦೧೬–೧೭	೫೬೩೧.೬೭	೫೩೩೫.೦೭	೫೧೦೨.೩
೨೦೧೭–೧೮	೮೧೯೦.೪	೮೦೨೭.೬೬	೭೭೩೦.೨೧೨
೨೦೧೮–೧೯	೮೭೫೦.೭೧	೮೭೫೦.೭೧	೮೨೩೧.೮೧
೨೦೧೯–೨೦	೭೯೩೮.೫೧	೭೬೭೨.೦೨	೭೧೫೯

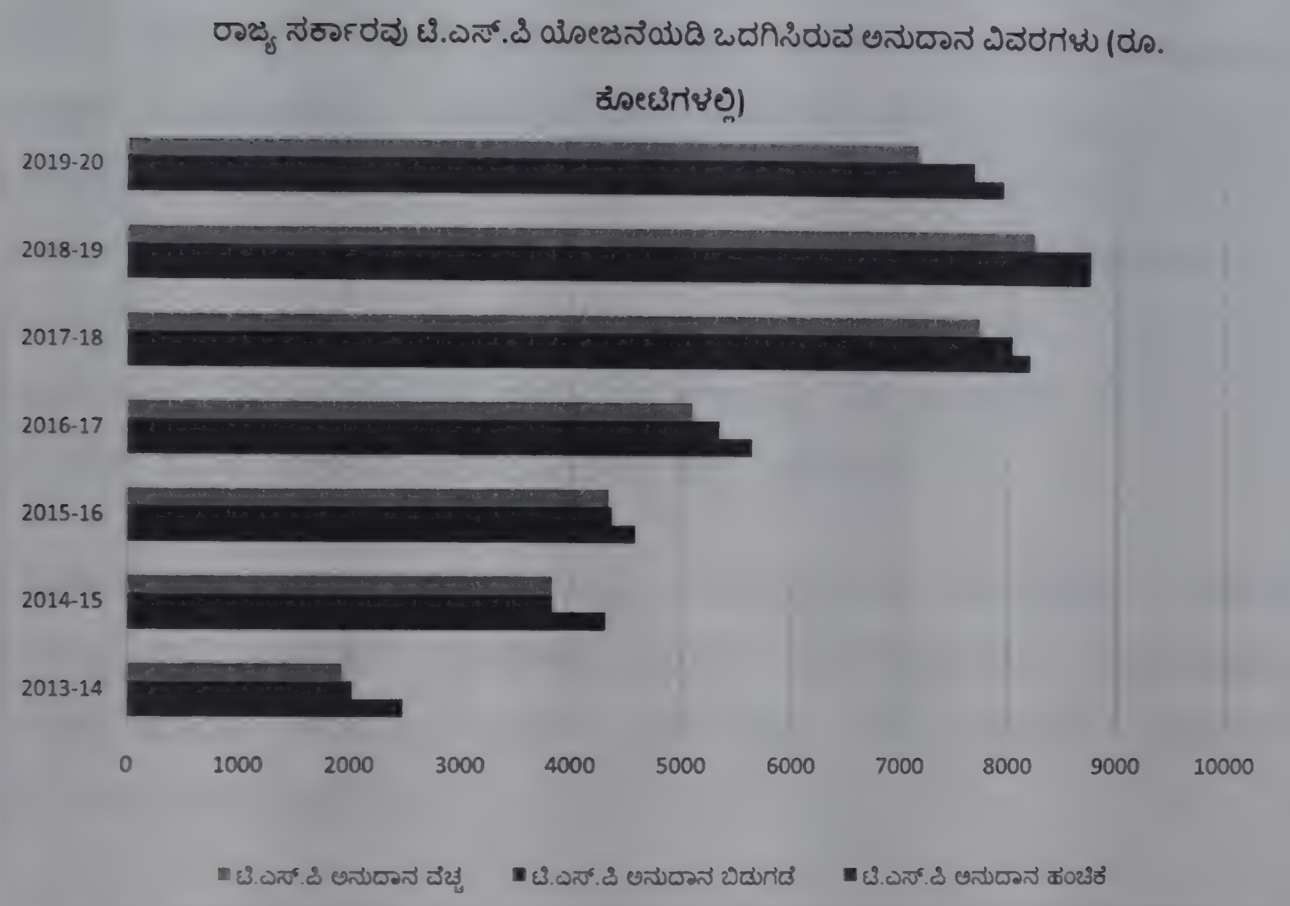
ಮೂಲ: ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ [೨೭]

- ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗಾಗಿ ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಮೀಸಲಿಟ್ಟ ಅನುದಾನ ಮತ್ತು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿರುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಬಹುತೇಕ ವೆಚ್ಚ ರಸ್ತೆ ಕಾಮಗಾರಿ, ಕಟ್ಟಡ ಕಾಮಗಾರಿ, ಇತ್ಯಾದಿಯಂತಹ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೇ ವೆಚ್ಚ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯದ ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ, ಜೀವನೋಪಾಯ ಒದಗಿಸುವ ಕೌಶಲಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

- ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಸಮುದಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಖರವಾದ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಇಲಾಖೆ ಅಥವಾ ನಿಗಮದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹೋಬಳಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳು ಒಡಗೂಡಿ ಸಂಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಸಮನ್ವಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯೋಜಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಮುದಾಯ ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯ, ವಸತಿ, ಆಹಾರ,

ಶಿಕ್ಷಣ, ಕೌಶಲ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀವನೋಪಾಯ, ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇತ್ಯಾದಿಯಂತಹ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಇಲಾಖೆಗಳು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಂಘಿಕವಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಮಟ್ಟನ ಪ್ರಗತಿ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಂತರ್–ಇಲಾಖೆಗಳ ನಡುವೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಅಥವಾ ಮನೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಲು ಶತಾಯಗತಾಯ ಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ರೇಖಾ ಕೃತಿ ೧

- ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂ.ದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಸಂದೇಹದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾ ಅವರಿಂದಲೇ ಅರಣ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಹೊಂದಿದಂತಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಅದರ ಕಳ್ಳುಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಕಿತ್ತೊಗೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲದೇ, ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆದಿವಾಸಿ ಜನತೆಗೆ ಕೇಂದ್ರದ 'ಅನುಸೂಚಿತ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳು (ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ) ಕಾಯಿದೆ ೨೦೦೬' ರಲ್ಲಿ ಕೊಡ ಮಾಡಲಾಗಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

- ಅರಣ್ಯ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಭರವಸೆ ನೀಡಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ನಾಗರೀಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಜೀವನೋಪಾಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಕೈಗೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

- ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಇಲಾಖೆಯ ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯ ಆಯುಕ್ತರು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹಾಡಿಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿಯನ್ನೇ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಅವರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅರಿತಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅವರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೆಳಹಂತದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಇತರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ಅನುದಾನ ಕಡಿತ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ತುಲನೆ ಮಾಡಿ ಅಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾದ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಲು ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಮನೆ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಘಟಕ ವೆಚ್ಚ ರೂ. ೩.೨೫ ಲಕ್ಷಗಳಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಫಲಾನುಭವಿ ವಂತಿಕೆ ಶೇ. ೧೦ರಷ್ಟನ್ನು ಭರಿಸಲು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಇಲಾಖೆಯ ನೀತಿ ನಿರೂಪಕರು ಅರಿತಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಬಿಲ್ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವ ಕ್ರಮವೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪಿ.ವಿ.ಟಿ.ಜಿ. ಅಲ್ಲದ ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ೨ ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳ ಅನುದಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದು ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ೫ ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಸರಕಾರದ ಏಜನ್ಸಿಯಿಂದಲೇ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು.

- ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಏಕರೂಪಿತವಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳದೇ, ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳ/ ಪ್ರದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಹಾಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಲು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸಮಪಾಲು ಸಿಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

- ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಅನುದಾನವೂ ದುರ್ಬಲ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದು ತೀರಾ ಕಷ್ಟದಾಯಕ ಎಂಬ ಅಂಶ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೂ ಸಮನಾದ ಅವಕಾಶ, ಫಲ ಸಿಗುವಂತೆ ಕ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕು. ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದಡಿಯ ಮೀಸಲಾತಿಯಿಂದ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀತಿ ನಿರೂಪಕರು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

- ಅಲ್ಲದೇ ಬೃಹತ್ ಕಾಮಗಾರಿ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಇಲಾಖೆಗಳು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಡಲಾದ ಅನುದಾನವನ್ನು ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುವುದೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸದೇ, ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಅನುದಾನವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಬೇಕೆಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನೇ ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ 'ಡೀಮ್ಡ್ ವೆಚ್ಚ' ಎಂಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಡಿ ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಅನುದಾನವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕೋಷ್ಟಕ: ೮ : ೨೦೨೦-೨೧ ರ ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಿಡಲಾದ ಎಸ್.ಸಿ.ಪಿ ಮತ್ತು ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ ಹಣದ ವಿವರಗಳು

	೨೦೨೦-೨೧ ಬಜೆಟ್ ನಲ್ಲಿ ಮಂಡನೆ ಕೋಟಿ ರೂ. ಗಳಲ್ಲಿ	ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಮರು ಹಂಚಿಕೆ ಆದದ್ದು ಕೋ.ರೂ.ಗಳಲ್ಲಿ	ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದು ಕೋ.ರೂ..ಗಳಲ್ಲಿ
ಎಸ್.ಸಿ.ಪಿ	೧೯,೪೩೨.೨೨	೧೮,೬೫೯	೫೮೫೬
ಟಿ.ಎಸ್.ಪಿ	೮೨೬೭.೩೦	೭,೯೫೫	೨೩೦೭
ಒಟ್ಟು	೨೭೬೯೯.೫೨	೨೬,೬೧೪	೮೧೬೩

ಮಾಹಿತಿ: [೨೮]

೨೦೨೦-೨೧ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿತವಾದ ಮೊತ್ತಕ್ಕಿಂತ ರೂ.೧೦೮೪ ಕೋಟಿ ಕಡಿತವಾಯಿತು. ಉಳಿದ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ೨೦೨೦ ರ ಕೊನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಖರ್ಚಾದದ್ದು ರೂ.೮೧೬೩ ಕೋಟಿಗಳು ಮಾತ್ರ, ಅಂದರೆ ರೂ.೧೮,೪೫೧ ಕೋಟಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗದೇ ಇಲಾಖೆಯ ಬಳಿ ಉಳಿದು ಕೊಂಡಿದೆ. ಉಳಿದ ಇನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ವೆಚ್ಚಗಳು ಖಾಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇ ಇರಬಹುದಲ್ಲದೇ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ. ಮೇಲಾಗಿ ಕಾಯಿದೆ, ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಈ ರೂ.೮೧೬೩ ಕೋಟಿ ಹಣದಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ರೋ ರೈಲ್ವೆ, ರಸ್ತೆ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಂಥ ಅನ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಎಸ್.ಸಿ, ಎಸ್.ಟಿ.ಕಲ್ಯಾಣ ಹಣವನ್ನು ದುರ್ಬಳಕೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ವಂಚನೆ ಎಸಗಿದ ಇಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರವೇ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ವಿತಂಡವಾದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡದೆ ಉಳಿಸುವಂತಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು ಎನ್ನುತ್ತದೆ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಎಸ್.ಸಿ.ಸಬ್ ಅಲೋಕೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಟ್ರೈಬಲ್ ಸಬ್ ಅಲೋಕೇಷನ್ ಅಂಡ್ (ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಯುಟಿಲೈಸೇಷನ್ ಆಫ್ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ರಿಸೋರ್ಸಸ್) ಆಕ್ಟ್-೨೦೧೩, ರೂಲ್ಸ್-೨೦೧೭ . ಆದರೆ ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸರಕಾರ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ೮೦ ರ ದಶಕದಿಂದೀಚೆಗೆ ದಲಿತರು, ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಿಟ್ಟ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಹಣದ ಕಡಿತ ಹಾಗೂ ದುರ್ಬಳಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರತಿರೋಧದ ವಿಭಾಗಗಳು ಎಂಬುದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಹಾಗೇ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳೂ ಶೇ.೨೧.೧ ರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮೀಸಲಿಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೂ ಈಡೇರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಆರೋಗ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಅತೀ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ೧/೩ ಭಾಗ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಆರೋಗ್ಯವು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಜನರ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನಾಲ್ಕು ರೀತಿಯ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳು, ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕವಲ್ಲದ ರೋಗಗಳು, ಪೌಷ್ಟಿಕತೆ, ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ದುಶ್ಚಟಗಳು.

ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ.೪೧% ರಷ್ಟು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಿದ್ದಾರೆ, ಶೇ. ೪೧% ಬಡತನ ರೇಖೆಗಿಂತ ಕೆಳಗಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ವಾಸವಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅತಿವಿರಳ. ಇದರೊಡನೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಿವೆ.

ಶೇ೧೫ ರಷ್ಟು ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆರೈಕೆ ಲಭಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಶೇ೪೪.೪ ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಸಾವನ್ನಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಶೇ೫೭.೨ ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಐದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶೇ.೩೦ ರಷ್ಟು ಮಲೇರಿಯಾ ರೋಗಿಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳು. ಶೇ.೫೦ ರಷ್ಟು ಮಲೇರಿಯಾದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸಾವುಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ.[೨೯]

'ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆದಿವಾಸಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಸ್ತರಣೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರ ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಪದ್ಧತಿ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆಧುನಿಕ ವೈದ್ಯಪದ್ಧತಿಯ ಜೊತೆ ಉಳಿಸಿ ಬಳಸಬೇಕು, ಬೆಳಸಬೇಕು. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ತಲಾ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಗಳು ಇದರತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು.' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸಮುದಾಯ ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವೈದ್ಯ ಡಾ.ಎ.ಅನಿಲ್‌ಕುಮಾರ್.[೩೦]

'ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಬಗೆಗಿನ ಗಂಭೀರತೆಯ ತೀವ್ರ ಕೊರತೆಯಿದೆ. ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ರಕ್ತಹೀನತೆ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ರೋಗಗಳು, ಸಾವುಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಮೇಲಾಗಿ, ಸೋಲಿಗರು, ಅಲ್ಲದೆ ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅನುವಂಶೀಯ 'ಸಿಕಲ್‌ಸೆಲ್ ಅನಿಮಿಯ' 'ತಲಸ್ಮಿಯಾ' ಸಹ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಿವೆ. ಗರ್ಭಿಣಿ- ಬಾಣಂತಿಯರು, ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಬಹುಬೇಗ ಸಾವಿಗೆ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ, ರಕ್ತಹೀನತೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಅದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯದ ಕುರಿತಾದ ಜಾಗೃತಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ನೈರಾಶ್ಯದ ಭಾವನೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ನಾವು ನೀಡಿದ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇಲ್ಲ. ಕುಡಿತ ಮತ್ತು ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ಚಟವೂ ಹೆಚ್ಚು. ಹೀಗಾಗಿ ೪೦-೫೦ ವಯಸ್ಸಿನೊಳಗೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಾವುಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಬಿ.ಪಿ.ಎಲ್., ಕಾರ್ಡ್ ನಂತಹ ಮೂಲ ದಾಖಲಾತಿಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಜಾಗೃತಿಯೂ ಕಡಿಮೆ. ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತಲುಪುವ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಂತ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ತಲುಪುವುದು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯದ ಕುರಿತು ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕು ಸರಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸಕರಾದ ಡಾ.ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಸಿಂಪಿಯವರು.[೩೧]

ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯದ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವುದು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರದ ಇಲಾಖೆಗಳು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಜಾಲದ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಮೂಲಸೌಕರ್ಯಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಆಗಬೇಕಿದೆ. ಪ್ರದೇಶಗಳ ಭೇಟಿ ವಿರಳ. ಸರಕಾರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರುವುದು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೃತ್ತಿಯ ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಣ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಜೊತೆಗೆ ವೈದ್ಯರ ಸೇವಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸಬೇಕು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಆರೋಗ್ಯದ ಕುರಿತು ವಿಶೇಷ ಸಂವೇದನೆಯ ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಅತಿ ತುರ್ತಿನ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿವರವಾದ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಮೂಲಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರುವ ಐ.ಟಿ.ಡಿ.ಪಿ ಇಲಾಖೆಯು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾದ ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕಿದೆ. ಇಲಾಖೆಯು ಸಮುದಾಯದೊಂದಿಗೂ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ ತನ್ನ ಗೊತ್ತು ಗುರಿಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇತರೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಸಮನ್ವಯದಿಂದ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಗೆ ತೊಡಗಬೇಕಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಮನ್ವಯ ಇಲಾಖೆಗಳ ನಡುವೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ದಶಕಗಳ ಅನುಭವ. ಆದರೆ ಸಾಧಿಸಲು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಗಂಭೀರತೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಈಗಲಾದರೂ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಬೇಕಿದೆ.

ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. REPORT OF THE SCHEDULED AREAS AND SCHEDULED TRIBES COMMISSION, GOVERNMENT OF INDIA VOLUME-I, 2002-2004 ಪುಟ–16

೨. ಅದೇ. ಪುಟ–17

೩. ಅದೇ. ಅಧ್ಯಾಯ 12, ಕಂಡಿಕೆ 6.

೪. ಅದೇ. ಅಧ್ಯಾಯ 12, ಕಂಡಿಕೆ 20

೫. ಪ್ರಭಾಕರ್ ಎ.ಎಸ್. ಡಾ: ನೆಹರೂ ಮೂರು ಭಾಷಣಗಳು, ಆದಿವಾಸಿ ಆಖ್ಯಾನ, ಪುಟ–448, 2006

೬. ಅದೇ. 448 ಪ್ಯಾರ 3, ಪುಟ– 450 ಪ್ಯಾರ 2ರಿಂದ.

೭. ಅದೇ ಪುಟ 451 ಪ್ಯಾರ 1

೮. ಅದೇ ಪುಟ 456

೯. ಅದೇ ಪುಟ 457–58

೧೦. ಅದೇ ಗ್ರಂಥ ಪುಟ 457

೧೧. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಟಿ.ಆರ್.ಡಾ: ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಆದಿವಾಸಿ ಅಖ್ಯಾನ, ಪುಟ–466 ಪ್ಯಾರ 5,

೧೨. ಅದೇ. ಪುಟ 468

೧೩. ಅದೇ. ಪುಟ–472

೧೪. Report of the committed on special multipurpose tribal block -1959 res. no.20/170/58 SCT may 1959.

೧೫. The schedule areas and schedule tribe commission-1961

೧೬. Twelfth Five Year Plan (2012–2017) Social Sectors, Volume III, Planning Commission, Government of India New Delhi.

೧೭. ನಕಾಶೆ 1 : ಸಂವಿಧಾನದ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ 5 ಮತ್ತು 6 ರ ನಕಾಶೆ

೧೮. ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳ ವರದಿಗಳು, ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗ ಮತ್ತು ನೀತಿ ಆಯೋಗ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ 1951 ರಿಂದ 2020ರವರೆಗೆ.

೧೯. Andrew Shonfield : Modern Capitalism: The Changing Balance of Public and Private Power (OUP, London, 1965), p.121.

೨೦. REPORT OF THE SCHEDULED AREAS AND SCHEDULED TRIBES COMMISSION, GOVERNMENT OF INDIA VOLUME-I, 2002-2004, ಪುಟ–4

೨೧. ಅದೇ. ಪುಟ–6

೨೨. NCDHR Dalit Adivasi Budget Analysis 2019-2020

೨೩. ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆ, 2005, ಜನಗಣತಿ 2001 & 2009–10. ಹಾಗೂ ಇ.ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಫೆಬ್ರುವರಿ 9, 2013.

೨೪. ಇ.ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಆಗಸ್ಟ್ 11, 2012

೨೫. ಶಿವಕುಮಾರ್ ಸಿ: ಐ.ಟಿ.ಡಿ.ಪಿ ಇಲಾಖೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ, ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್ ಭವನ ಮಡಿಕೇರಿ

೨೬. ಐ.ಟಿ.ಡಿ.ಪಿ ಇಲಾಖೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ಕಛೇರಿ ಮಡಿಕೇರಿ, ಕೊಡಗು ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಹಿತಿಗಳು – ೨೦೨೦

೨೭. ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರದ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ–೨೦೨೦

೨೮. ಶ್ರೀಪಾದಭಟ್, ಜನಶಕ್ತಿ ಮೀಡಿಯಾ, ಬೆಂಗಳೂರು–೨೭

೨೯. Journal of Family Medicine and Primary care 2020 FEB: 9(2); page.508 -512.

೩೦. ಅನಿಲ್ ಕುಮಾರ್ ಎ.ಡಾ.: ಸಮುದಾಯ ವೈದ್ಯರು.

೩೧. ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಸಿಂಪಿ ಡಾ. ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸಕರು.

* * *

ಅಧ್ಯಾಯ ೬

ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಗಳು

ಮತ್ತು

ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಜನತೆಯ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟು ಸಮಾಜದ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳ ಗತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಗಳು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಕ್ತಿ ಸಂಯೋಜನೆ ಆದರ ನೀತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶದ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ, ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಿತ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ತಾನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಮಾಜದೊಳಗಿನ ವಿವಿಧ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಭುತ್ವ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವವು ಸಮಾಜದ ಅಂತರ್ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದರ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಮಗಳು ಎಲ್ಲ ವಿಭಾಗಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಲಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದರ ಪಿರಾಮಿಡ್‌ನ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಪಾರ ಶ್ರಮ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ಸ್ಥರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವಾಶಯಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಯಂತ್ರದ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಿವಿಧ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಗುಣಗಳು ಇರುವಾಗಲೂ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿ ನಿರ್ದೇಶನಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕು, ಭವಿಷ್ಯದ ಕುರಿತು ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಯ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವಾಗ ಈಗಾಗಲೇ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸ್ಥಾನ, ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಾತ್ರ, ಸಂಪತ್ತಿನ ಹಂಚಿಕೆ ಅವಲೋಕನವೂ ಮುಖ್ಯ. ವಿವಿಧ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಆಡಳಿತದ ಪರಿಣಾಮ, ಪರಿಗಣನೆಗಳು ಭವಿಷ್ಯದ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ ತರಲಾದ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ಪರಿಣಾಮಗಳು, ನೆಲ ಮೂಲದಲ್ಲಿನ ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಧ್ಯಯನ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಗಳು

ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಗಳು ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಅನುಸರಿಸುವ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿ ಸ್ಥಗಿತತೆಯ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಮುಖಾಮುಖಿ ಯಾದಾಗ ಅಥವಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ಹಾತೊರೆಯುವ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಸನ್ನದ್ಧಗೊಳ್ಳ ಬೇಕಿರುವಾಗ ಅಂತಹ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸರ್ವ ಸ್ಥಗಿತತೆಯು ಅಥವಾ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಒಳಗಿನ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕವಾದ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಒಳಗೂ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೊರಗಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪ್ರಧಾನ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಣಾಹಣಿಗೆ ನಿಂತಾಗಲೂ ಅಂತಹ ಸಂಘರ್ಷ ನಡೆದು ಒಂದರ ಸೋಲು ಇನ್ನೊಂದರ ಗೆಲುವಾಗಿ ಸೋತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದ ಪ್ರಭುತ್ವವು ತನ್ನ ಅಧಿಪತ್ಯದ ಶಕ್ತಿ ಜಾಲವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸ ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ನೀತಿ ನಿರ್ದೇಶನಗಳು ಬದಲ್ಗೊಂಡು ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ಜನ ವಿಭಾಗಗಳು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಹಳೆಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಹೊಸ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಅದರ ನೀತಿಗಳಿಗೂ ಸಂಘರ್ಷ ತಪ್ಪಿದ್ದೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಪಾರ ಶಕ್ತಿ ಶರಣಾದವರನ್ನು ಮಣಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಭುತ್ವವು ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನಿಸಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅಂತರಂಗದ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಗೆ ಸಡಿಲಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ರಾಜಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ನೆರೆ ಹೊರೆ ಮತ್ತಾಚೆಯ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳೊಂದಿಗೆ ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಒಡನಾಟವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಗುರಿ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಜಂಟಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೂ ಇಳಿಯುತ್ತವೆ.

ಜಾಗತೀಕರಣದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಜಾಗತಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂವಾದಿಸುವ, ಸಹಕರಿಸುವ, ಜಾಗತಿಕ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಮಾನ. ಇಲ್ಲಿಯೂ 'ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವ' ತನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಜಾಗತಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ರಾಜಕಾರಣದ ಭಾಗವಾಗಿಯೂ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆಗ ಅಂತಹ ಜಾಗತಿಕ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳು, ಪ್ರಭುತ್ವ ಶಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಧಾನಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ತನ್ನ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಪುನರ್ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಲ್ಲದೇ ಪರಿಸರ, ಜೀವವೈವಿಧ್ಯತೆ, ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕತೆ, ಆರೋಗ್ಯ, ಸಾಕ್ಷರತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಪತ್ತು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ನೀತಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅನುಭವವೆಂದರೆ, ಜಾಗತಿಕ ಬಲಾಢ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ಮೂರನೇ ಜಗತ್ತಿನ ದೇಶಗಳು ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸರ್ವ ಒತ್ತಡಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಹೊಣೆ ಮೂರನೆಯ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಎಂದು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಭುತ್ವ ಒಂದರ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗೊಂಡು, ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ರೂಪಿತಗೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಭಾರತದಂಥ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದಿಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಅವು ಸಹ ಕೇಂದ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಉಲ್ಲಂಘನೆಯ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಂದಲ್ಲಿ ದಂಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮುದಾಯಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ

ಅಂದರೆ ಜಾತಿ, ಮತ ಧರ್ಮ, ಸಮುದಾಯ ಸಂಘಟನೆ, ಕುಟುಂಬಗಳು ಇವು ಸಹ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪಾಲು ಮತ್ತು ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳ, ಸ್ಥರಗಳ, ವಿವಿಧ ಸ್ವರೂಪದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಧಾನ ಲಕ್ಷಣವಾದ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಜಾತಿಗಳು ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಬಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಬೇರಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಆಗಸದಗಲಕ್ಕೆ ಕೈಚಾಚಿ ನಿಂತ ಮರದಂತೆ ಅಧಿಕಾರ ಪ್ರಭುತ್ವ ಇದರ ತಲೆಕೆಳಗಾದಂತೆ ರಚನೆ ಹೊಂದಿವೆ. ಇಂತಹ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿಯೇ ಪ್ರಭುತ್ವ ತನ್ನ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ವರ್ತಮಾನವು ಭೂತಕಾಲದ ಬಳುವಳಿ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ ವಿವಿಧ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಗಳು ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರ, ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಕೊಡಗು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವ

ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಇಕ್ಕೇರಿ ಅರಸರ ಆಗಮನವು ಕೊಡಗಿನ ಸ್ವಾಯತ್ತವಾಗಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅನ್ಯ ಕೇಂದ್ರದ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಹೇರಿತು. ಆಗಲೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಆದಾಯ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಸಂಚಕಾರ ತಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದ ಸಮುದಾಯವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದವು.

ಆದರೆ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬಂದ ಅವರು ರೂಢಿಸಿದ ಕೃಷಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಳವಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಜೀತಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಭೂ ಒಡೆಯರ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಹೇರಿತು. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಒಂದೆಡೆ ಅರಸು ಪ್ರಭುತ್ವ, ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಉಳಿಗಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭುಗಳ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಒಳಗಿನ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಹಾವೇರಿಯ ಅರಸರೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧವೆಂದರೆ ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನೆರವು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ಥಳೀಯ ಪಾಳೇಗಾರರ ಮೂಲಕ ಕೆಲವು ಕಾಡಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನೀಡುವುದಾಗಿತ್ತು.

ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೩೪ ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ಕೊಡಗಿನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಯ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಈ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಣತಿ ಮತ್ತು ಒತ್ತಡಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಈಡಾದರು. ಅವರ ನೆಲೆಗಳಾಗಿದ್ದ ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಅವರ ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮ ವಸಾಹತುವಿನ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಬಳಸ ತೊಡಗಿದರು. ನಿಜಕ್ಕೂ, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಭೂಕಂಪನದ ಅನುಭವ ಆಯಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಜೀತದ ಕೂಲಿಗಳಾದರು. ಇದರ ಭಾಗವಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡು ಜಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ಆಹಾರದ ಮತ್ತು ಬದುಕಿನ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದ ಕಾಡುಗಳು, ಕಾಡು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಸಂಗ್ರಹವು ವಾಣಿಜ್ಯದ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಅವುಗಳ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಕೇರಳ, ತುಳುನಾಡ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ವಣಿಕ ವರ್ಗವೊಂದು ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಈ ಲೇವಾದೇವಿಗಾರರು, ಸ್ಥಳೀಯ ಮಾಲೀಕರ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಶೋಷಿಸಿದರು. ಸದಾ ವಲಸೆಯ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ದಮನಿಸಲು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಟ್ರೈಬ್ ಆಕ್ಟ್ ತಂದರು. ಕೊಡಗಿನ ಪಣಿಯ, ಪಂಜರಿ, ಯರವ ಮತ್ತು ಕೆಂಬಟ್ಟಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಟ್ರೈಬ್‌ಗಳೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಒಟ್ಟಾರೆ ತಮ್ಮ

ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ಯಮದ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಮೂಲ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಹೊರದಬ್ಬಿದರು. ಬಲವಂತದ ದುಡಿಮೆಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸಿಲುಕಿದವು. ಈ ಮೂಲಕ ಅಪಾರ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸೂರೆಗೈಯ್ಯುವುದು, ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಲಿಗೆಯನ್ನು ಅಭಾಧಿತವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಸ್ಥಳೀಯ ತಮ್ಮ ನಿಷ್ಠ ಭೂ ಒಡೆಯರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಅವರನ್ನೇ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿ ಸುಲಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸಾಹತು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾದ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಕೂಡ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸುವುದು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬದುಕನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಅಥವಾ ಬದಲಿಸುವ, ಅವರನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ಆಡಳಿತದ ಸುಗಮ ಚಾಲನೆಗೆ ಮತ್ತು ನೀತಿಗಳಿಗೆ ದುಡಿಯುವ ನಿಷ್ಠರನ್ನಾಗಿಸಲು ಅರಿವು ನೀಡುವುದಕ್ಕಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಹೊಸ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿತು.

ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಷ್ಟೇ ದೃಷ್ಟಿ ಬೇರೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರ ಬಯಸಿದ್ದ ಸ್ಥಳೀಯ ಉದ್ದಿಮೆಗಳು ಭಾರಿ ಭೂ ಒಡೆಯರು ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮಿಗಳ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳ ಒಂದು ವಿಭಾಗ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನ ಆಕ್ರಮಿಸಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೇಣೀಕರಣದಿಂದಾಗಿ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಉನ್ನತ ಜಾತಿಗಳು ಪಾಲು ಪಡೆದವು.

ಹೀಗೆ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೩೪ ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟೀಷರು ಕೊಡಗಿನ ಆಡಳಿತ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು

- ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಸಾಧನವಾಯಿತು.
- ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮೀಮಾಂಸೆಗಳ ಕೊಡಗಿನ ಬಲಿಷ್ಠ ಸಮುದಾಯವಾಗಿದ್ದ ಕೊಡವರನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿದ್ದವು.
- ಅವರ ಅಧ್ಯಯನ ಮೀಮಾಂಸೆಗೆ ಜನಾಂಗೀಯ ಮಾನದಂಡ ಆಧಾರವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಮತಾಂತರಗೊಳಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು.
- 'ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗೀಕರಣಕ್ಕೆ ಜಾತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ಘಟಕ. ಅದರ ಅರಿವು ಕೂಡ'. ಭಾರತದ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಡಿರ್ಕ್ ಹೇಳುವನು.

'ಜಾತಿಯು ಜನರ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಭಾರತದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಅರಿಯಲು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಧನ'. [೧]

ಹೀಗಾಗಿ, ಕೊಡವರನ್ನು ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಅವರ ಆಡಳಿತದ ನಿರ್ವಹಣೆಗೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಜನಾಂಗಿಕ-ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬ್ರಿಟೀಷರ ಸಾಮಾನ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ, ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಕುರಿತು ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದಾಗಿ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಅರಿಯಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು.

ಇಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂರಚನೆಯ ಅರಿವು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ತೀವ್ರಗೊಳಿಸಿದರು. ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆ, ಆಸ್ತಿಹೀನತೆಯು ಒಳಗೊಂಡು ಜಾತಿ ಶ್ರೇಣೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅರಿತ ಬ್ರಿಟಿಷರು ತಾರತಮ್ಯದ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆಡಳಿತದ ಗುರಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದಾದರು. ಇಂತಹ ಅಧ್ಯಯನ ಆಯಾ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಾನ, ಜಾತಿ-ಜನಾಂಗಗಳ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಆಚಾರ

ವಿಚಾರಗಳು, ಆಂತರಿಕ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಈ ಮೂಲಕ ಸಮುದಾಯ/ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಬಾಂಧವ್ಯ-ಬಲಾಬಲ, ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಸಂಘರ್ಷಗಳ ಅರಿವು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಒಡೆದು ಆಳುವ ನೀತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದಂತೆ ಇದ್ದವು. ಇದನ್ನೇ ಕಾರ್ಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಅವರು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೫೭ ರ ಪ್ರಥಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದ ಕುರಿತು ಬರೆಯುತ್ತಾ 'ಭಾರತದ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸುಲಿಗೆಗಾರರಿಗೆ ಸುಲಿದ ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿನಂತೆ' ಎಂದಿದ್ದರು. [೨]

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಜಾತಿಭೇದದ ಸೋಂಕು ಇಲ್ಲದ, ಆಧುನಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಇರಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಅವರಿಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಗುರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಇದೊಂದು ವಸಾಹತು ಆಗಿ ಈ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸೂರೆಗೈಯ್ಯುವುದಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ಆಡಳಿತ ನೀತಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡಗಿನ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನ, ಸವಲತ್ತು ನೀಡಿ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು. ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಾಗಿ, ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಗೊಂಡು ಒಂದಿಷ್ಟು ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯರಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಸಖ್ಯತೆ ಪಡೆದರು. ಆದರೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ಗುಲಾಮರೂ, ಜೀತದಾಳು ಆಗಿ ಎಲ್ಲ ಸವಲತ್ತುಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾದ ಶ್ರಮಿಕರಾಗಿ ದೈನೇಸಿಯಾಗಿ ಉಳಿದರು. ಮಾಲೀಕರು ಸ್ವತಃ ಅವರನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬೇಡವೆಂದರೆ ಮಾರುವ (ಆಫ್ರಿಕಾ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ) ಗುಲಾಮರನ್ನು ಮಾರುವಂತೆ) ವಸ್ತುವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತರಾದರು. ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಇಂತಹ ನೀತಿ ಅವರ ಆಡಳಿತದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಸಮಾಜದ ಸಂರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಕೂಡ.

ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಲನೆ, ವಿಕಾಸದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಗಮನ, ಅವರ ವಾಣಿಜ್ಯ ವ್ಯವಹಾರ, ಉತ್ಪಾದನಾ ಪದ್ದತಿ ಪರಿಕರಗಳು ಹಿಂದಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ, ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿಯೂ ವಿಶಾಲ ಹಾಗೂ ವಿಸ್ತೃತ ಆಧುನಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇದು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಮುನ್ನಡೆ ತಂದಿತು ನಿಜ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ತರತಮಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಬಲಗೊಂಡವು. ವಸಾಹತೋತ್ತರ ಆಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಈ ಮೂಲ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಸಂರಚನೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಬಯಸಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿದ್ದ ವೈರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವಂತೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು.

ಆದರೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಉದಾತ್ತ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಸಹ ಕೇವಲ ಜನರ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಮಾತ್ರ, ಮೇಲ್ವರ್ಗದ, ಮೇಲ್ಜಾತಿಗಳ ಉನ್ನತೀಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಡಿದ ಒಂದೆರಡು ಹನಿಗಳಿಂದ ದಾಹ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡ ತೃಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತಳಸಮುದಾಯಗಳು ಬದುಕಬೇಕಾಯಿತು.

'ಸ್ಥಳೀಯರನ್ನು ಬ್ರಿಟೀಷರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ರೀತಿಯು ಸಹ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಮೀಮಾಂಸೆಗಳು 'ಊಹಾತ್ಮಕ' ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೇಲಿರಿಮೆ, ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆ ಮತ್ತು ನೈತಿಕತೆಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದ ಭಾಧಿತವಾಗಿದ್ದವು. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ವಿಮೋಚನಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಮೀಮಾಂಸಕರು ಸಮೀಕರಿಸಿದರು.'

"...ಈ ನಾಗರೀಕ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಾಧಿಸಿದವರು ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗಗಳ ಸದಸ್ಯರು ಎಂಬುದಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು".[5] ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕೇಂಬ್ರಿಡ್ಜ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಬ್ರಿಟೀಶ್ ಇತಿಹಾಸ ತಜ್ಞ, ಬಾಯಿಲೆ ಸೂಸನ್. ಇಂತಹ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಕೊಡವರನ್ನು ನೋಡುವಾಗಲೂ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಕೊಡವರನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಜೊತೆಗಿನ ಅವರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿತು. ತಾವು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಭಾಗ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿಯಾದರೂ ಪ್ರಭುತ್ವ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಈ ಸಮುದಾಯದ ಒಳಗಿರುವ ವರ್ಗ ಭಿನ್ನತೆಗಳಾಚೆಗೂ ಇಡೀ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಭಾಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇಂತಹ ಭಾವನೆಗಳು ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಫಲವನ್ನು ನೀಡಿದವು. ಭಾರತೀಯರು ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬಲಿಯದಂತೆ ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯದಂತೆ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿತು. ಇಲ್ಲಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂರಚನೆಯು ಆಸ್ತಿ ಹೀನರನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಆಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿ ಇರಿಸಿತು. ಈ ವಿಭಜನೆ ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ.

ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ ಬ್ರಿಟೀಷರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಸ್ತಿವಂತ ವರ್ಗವಾಗಿದ್ದ ಲಿಂಗಾಯತ ಮತ್ತು ಗೌಡರು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಸುಖ ಸಖ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಶರ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳಿಂದ ಈ ವಿಭಾಗಗಳು ಬಾಧಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಆಳುತ್ತಿದ್ದ, ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ದುರ್ಬಲವಾದ ಲಿಂಗಾಯತ ರಾಜರನ್ನು ಅಪೋಶನ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವಿತ್ತು. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಆಸ್ತಿವಂತ ವಿವಿಧ ಜಾತಿಗಳ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ಸಂಘರ್ಷಗಳನ್ನು ಶಮನ ಮಾಡುವ ಬದಲು ಬಳಸುವ ಉದ್ದೇಶವೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಮೇಲಾಗಿ ಗೌಡರು ಕೃಷಿಕ ರೈತರಾಗಿದ್ದು ಬ್ರಿಟಿಷರೊಂದಿಗೆ ನೇರ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾಗಿದ್ದರು (ಅಮರ ಸುಳ್ಯ ಬಂಡಾಯ).

ಭೂಒಡೆಯರು, ಜಮೀನ್ದಾರರು, ಪಾಳೇಗಾರರನ್ನು ಹಾಗೂ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮೂಲತಃ ಪೂರ್ಣ ಕದಲಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ ಬ್ರಿಟೀಷರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಭಾಗವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಮ್ಮ ಸಖ್ಯತೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಪೋಷಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವಿತ್ತು. ಅಂತಹವರು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆದರು.

ಕೊಡವರು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಜನ ಎಂದು, ಇತರರಿಗಿಂತಲೂ ಜನಾಂಗೀಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಇರುವವರೆಂದೂ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ನಿರ್ವಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಕೊಡವರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ರೂಢಿಗತ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರೂಪಕಗಳಿಗೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಬೇರೆ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಅಂತಹ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅನನ್ಯತೆ ಇದ್ದರೂ ಅವಕ್ಕೆ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನೇ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಆಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಆ ಮೀಮಾಂಸೆ ಕೊಡವರು ಒಂದು ವಿಭಿನ್ನ ಜನಾಂಗ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿತು.

ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನ ನೀಡಿಕೆಯು ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಫಲ ನೀಡಿತು. ಸುಳ್ಯ ಮತ್ತು ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿನ ಬಂಡಾಯವನ್ನು ದಮನಿಸಲು ಕೊಡವರನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು.

ಕೊಡವರು ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳೇ? ಅವರ ಆಚಾರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದು ಹೇಗೆ ಎಂಬೆಲ್ಲ ಚರ್ಚೆ, ಅಧ್ಯಯನ, ವಾಗ್ವಾದಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ೧೭ ಆದಿವಾಸಿ ಮೂಲ ಸಮುದಾಯಗಳ ನೆಲೆ ಎಂಬುದು ಮಹತ್ವದ

ಅಂಶ. ಕೆಂಬಟ್ಟಿ, ಜೇನುಕುರುಬರು, ಪಣಿಯರವ, ಪಂಜರಿ ಯರವರು, ಯರವರು, ಕುಡಿಯರು, ಸೋಲಿಗರು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಕಾಡುಕುರುಬರು, ಅಡಿಯನ್, ಕಾಪಾಳರು ಮುಂತಾದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅರಸೊತ್ತಿಗೆಯ ಮೊದಲೇ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದವರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಆಚರಣೆ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾನೂನು ಕಟ್ಟಳೆ, ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನನ್ಯತೆ, ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಬಹುತೇಕ ಸಮುದ ದಾಯಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಡುವಾಗಲೇ ಕೊಡವ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ನೆಲೆ ಇದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಒಂದು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಈ ವಿಭಿನ್ನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮೇಲ್ ಹಂತಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ನೀಡಲಾದಂತೆ ಸಮಾನವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಇತರೆ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕೀಳು ಜಾತಿಗಳೆಂದು ಹೀಗಳೆದು ಅವಮಾನಿಸಿದರು.[9] ಮೂಲತಃ, ಬ್ರಿಟೀಷರು ಉಚ್ಚ-ನೀಚ, ಎನ್ನುವ ವರ್ಣ ಬೇಧದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಶೋಷಣೆ ಮತ್ತದರ ಖಂಡಾಂತರ ವಿಸ್ತರಣೆ ಶ್ರಮ ಶೋಷಣೆಗೆ ಇದು ಸಹಾಯಕವಾಗಿತ್ತು.

ಬ್ರಿಟೀಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳಿಗೆ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜವನ್ನು ಉನ್ನತೀಕರಿಸುವ ಯಾವ ಇರಾದೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಿದ್ದದ್ದು ಸಂಪತ್ತಿನ ಸೂರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ನೆರವು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿಯೇ ಇರಿಸಿ ಅವರ ಸುಪರ್ದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರ ಜನಾಂಗೀಯ ಶ್ರೇಷ್ಟತೆಯ ವ್ಯಸನ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಆಸ್ತಿವಂತ ವರ್ಗಗಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಹಾಗೂ ಶೋಷಣೆ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಪ್ರಬಲ ನೆರವು ನೀಡಿವೆ.

ಕೊಡಗನ್ನು ಕೊಡವರೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸುವ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕೊಡಗನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಹೀಗಳೆದರು. ಅವರು ವಿಶಿಷ್ಟ ಜನಾಂಗ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳು ಕೊಡಗಿಗೆ ಇತರ ಜನಸಮುದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಅಂತರ್ ಸಂಬಂಧಗಳು ಹಾಗೂ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದರು. ಕೊಡವರು ಎಂದರೆ ಏಕೈಕ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರು ಎಂಬುದು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕೊಡವರು ಯುದ್ಧ ಪ್ರವೀಣರು ಮತ್ತು ಬಲಿಷ್ಠ ಜನಾಂಗ ಎಂಬ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಿತ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗೆ ಫಲ ನೀಡಿತು.

'ಕೊಡಗು' ಗೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಅನನ್ಯತೆ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಎರಡು ಅಲಗಿನಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಒಂದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಸುತ್ತ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿವಿಧ ತಲೆಮಾರುಗಳನ್ನು ಅಣಿನೆರೆಸುವುದು, ಎರಡನೆಯದು ಕೊಡಗಿನ ಬಗೆಗೆ ದಾಖಲೆಗಳ ಬರವಣಿಗೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು. ಇದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಂಥದ ಉದ್ದೇಶಗಳು" 'ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಜ್ಞಾನದ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಅಧಿಪತ್ಯ ಹೇರಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವಲ್ಲಿ ಉತ್ಸುಕವಾಗಿತ್ತು. ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಲಕರಣೆಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು'.[10]

'ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಮಾಜಗಳನ್ನು ನಾಗರಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸಮಾಜಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಾಂಶ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು'[11]

ಆದರೆ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು ಒರಟು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ, ಸಹಕಾರ, ಸಮನ್ವಯ, ಭಾತೃತ್ವ ಇರುವ ಸಮಾಜಗಳು ಆಗಿದ್ದವು. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದುದು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ. ಆಧುನಿಕ, ನಾಗರಿಕ ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಪ್ರಭುತ್ವದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಂತೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಆಧರಿಸಿಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದೊಳಗೆ ಹಾಗೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶ ಅವರ ಆಡಳಿತ ಸಮಾಜವನ್ನು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿನ ಆಂತರಿಕ ವೈರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಇತ್ತು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿದ್ದು ಅದನ್ನೇ.

ಲೇಖಕ ಅಪ್ಪಾದುರೈ ಹೇಳುವಂತೆ

"ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತವು ರಾಜರ ಹಿಂದಿನ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ತೆರಿಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಗ್ರಂಥಗಳು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಕಾಲ್ಪನಿಕತೆಯನ್ನೇ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಕಾರ್ಯವಾಹಗಳಾಗಿ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದವು".

"ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತದ ದಾಖಲೆ ಪತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಒಡೆಯರು ಭೂಮಾಲೀಕರಾಗಿ, ರೈತರನ್ನು ಗೇಣಿದಾರರನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಮೂಲಕ ಭೂಮಿ ಯ ಸರಕೀಕರಣ ಸಾಕ್ಷೀಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಹಿಂದೆ ರಾಜಶಾಹಿ ರೈತರಿಂದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸ್ತುರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತ ಹಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿತ್ತು. ಇದು ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಹಿಸಲಸದಳವಾದ ಹೊರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಸುಳ್ಯದಲ್ಲಿ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗದ ಬಂಡಾಯವಾಗಿ ಸಿಡಿದು ಮಂಗಳೂರುವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿತು'. ಇದನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ಭೂಮಾಲಿಕ ಕೊಡವರಿಂದ ದಮನಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡಿದ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿರೋಧವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಾದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನೆಲೆಯಾಗಿದ್ದ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದಾಗ ಅಂತಹ ಬಂಡಾಯ ಪ್ರತಿರೋಧಗಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಸುಸಂಘಟಿತ ಪ್ರಭುತ್ವವೊಂದನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಎಚ್ಚರ, ಅಗತ್ಯವಾದ ಪರಿಕರಗಳು, ಸಿದ್ಧತೆಗಳೂ, ಆಂತರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಸಹ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತವೆ. [೭]

ಅರಣ್ಯಗಳು ಜೀವ ಜಂತುಗಳ, ಜೀವ-ಜೀವನದ ನೆಲೆಗಳು. ತಾಯ್ತನದ ಆಶ್ರಯ ತಾಣ. ಅದನ್ನು ಜತನದಿಂದ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಜೀವ-ಜೀವನದ ಪ್ರೀತಿಯ ದೃಷ್ಟಿವುಳ್ಳ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ, ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಆಗರ್ಭ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಸೂರೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ದಾಹ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ. ಇಂತಹ ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸೂರೆಗೈಯ್ಯುವುದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ವಿಸ್ತರಣೆಗಾಗಿ ಯುದ್ಧದ ನೌಕೆಗಳ ತಯಾರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದ್ದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮರಗಳ ಹನನ, ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಾಡನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿ ಬಟಾಬಯಲುಗೊಳಿಸಿತು. ಅಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಬೇಕಾಯಿತು. ಬಳಿಕ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೭೮ ರಲ್ಲಿ ತಂದ ಇಂಡಿಯನ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಆಕ್ಟ್ ನ್ನು ಕೊಡಗಿಗೂ

ವಿಸ್ತರಿಸಿತಲ್ಲದೇ ಅದರ ನೀತಿಯಂತೆ ಕಾಫಿ, ಟೀ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಜೊತೆಗೆ ತೇಗದ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಯೋಜನೆಯೂ ಸಿದ್ಧಗೊಂಡಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೦೩ ರಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಬಹುತೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರದ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ 'ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ' ಯನ್ನು ಬ್ರಿಟನ್ ಆಡಳಿತವು ತೇಗದ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಅಗತ್ಯ ಸಹಕಾರ ನೀಡಬೇಕು' ಎಂದು ವಿನಂತಿಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ.

'ಭಾರತೀಯ ಕಾಡಿನ ಆರಂಭಿಕ ನಡವಳಿಕೆಯು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಜನಾಂಗದ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಶಕ್ತಿಯು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಮರುಭೂಮಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ನಂತರದ ಹಲವು ದಶಕಗಳವರೆಗೆ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ರಾಜ್ ಉಪಖಂಡದ ಕಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ದಾಳಿ ನಡೆಸಿತು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಓಕ್ ಅರಣ್ಯವು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ನೌಕಾಪಡೆಗೆ ಬಾಳಿಕೆ ಬರುವ ಮರದ ಶಾಶ್ವತ ಪೂರೈಕೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಸುರಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅದರ ನೌಕಾಪಡೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ನಡುವಿನ ತೀವ್ರ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಕಡಲ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಡಗು ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಾಳಿಕೆ ಬರುವ ಭಾರತೀಯ ತೇಗವು ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ಉಳಿಸಿತು. ಅಗತ್ಯ ಮೂಲಗಳ ಸರಬರಾಜನ್ನು ತಲುಪಲು, ಭಾರತದ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ ತೇಗದ ಕಾಡುಗಳಿಗೆ ಹುಡುಕಾಟಕ್ಕಾಗಿ ತಂಡಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಿಂದ ತೇಗವನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಸೂರತ್ ಮತ್ತು ಮಲಬಾರ್ ಕರಾವಳಿಯ ಡಾಕ್ ಯಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು.'

ಅರಣ್ಯ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವತ್ತು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದಾಗ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅರಣ್ಯದ ಭೂಮಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪಾರಂಪರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅತಂತ್ರರಾದರು. ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ಮತ್ತು ಅದರ ದೊಡ್ಡ ವಾಣಿಜ್ಯಾತ್ಮಕ ಕ್ರಮವೆಂದರೆ: ಕಾಫಿ, ಟೀ, ರಬ್ಬರ್ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ತೇಗದ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಕೊಡಗಿನ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿತು. ಕೊಡಗಿನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಭೌಗೋಳಿಕತೆ, ಹವಾಮಾನ ಕಾಫಿ–ಟೀ ಫಸಲಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಟೀ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬಂಗಾಳದ ಡಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೫೪ ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೊರಮನೆ (ಮಡಿಕೇರಿ ಬಳಿ)ಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ತೋಟ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು.

ಈ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡ ಕೃಷಿ ಉದ್ದಿಮೆ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ತೊಡಗುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಎಲ್ಲಾ ನೀತಿಗಳಿಂದ ನೆಲೆ ತಪ್ಪಿದ್ದ, ಒಡೆಯರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ 'ಜೀತ ಪದ್ಧತಿ ವಿರೋಧ ಕಾಯ್ದೆ–೧೮೪೩' ರನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಅಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಮಾಲೀಕರ ಹಿಡಿತಗಳಿಂದ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳದೇ ನುರಿತ ಕೂಲಿಗಳು ಸಿಗುವುದು ದುರ್ಲಭವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಹಳೆಯ ಒಡೆಯರ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೂ ಹೊಸ ಒಡೆಯರ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸ್ವರೂಪದ 'ಜೀತಗಾರಿಕೆ' ಮುಂದುವರಿಸಿತು.

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಂದಿನ ಧಾರುಣವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಇ.ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ ಅವರ 'ಕೊಡಗು ವಿವರಣೆ' ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಪಣಿಯರವರು, ಪಂಜರಿ ಯರವರಿಗೆ, ಕುರುಬರಿಗೆ, ಕೆಂಬಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ಹರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಅವರು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅಮಾನವೀಯ ಕ್ರಮವಾಗಿತ್ತು.[೮]

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಪದ್ಧತಿ ಅಂದಿನ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಗಾಢ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬೀರಿದೆ. 'ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಎನ್ನುವುದು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ರೂಪಿಸಲಾದ ಆರ್ಥಿಕ ರಚನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ವೆಸ್ಟ್ ಇಂಡೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳು ಅಂತಹ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗಳನ್ನು ವಸಾಹತು ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಚ್ಚಾವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಉತ್ಪಾದನಾ ಘಟಕವು ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಪರಿಣಿತ ಆಡಳಿತಗಾರರು ಮತ್ತು ಆದೇಶ ಪಾಲಿಸುವ ಅಪರಿಚಿತ ಕೆಲಸಗಾರರುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿತ್ತು.[೯]

'ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಆರ್ಥಿಕ ರಚನೆಯನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಅದು ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಾಣಿಜ್ಯೀಕತೆಯ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿತ್ತು. ೧೮೫೦ ದಶಕದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಿಂದ ಹೊಸ ವಿಧದ ರಫ್ತುಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾರತದಿಂದ ಕಚ್ಚಾ ಹತ್ತಿ, ಪಂಜಾಬಿನಿಂದ ಗೋಧಿ, ಬಂಗಾಳದಿಂದ ಸೆಣಬು, ಅಸ್ಸಾಮಿನಿಂದ ಟೀ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ಬೀಜಗಳು ಮತ್ತು ಚಕ್ಕಳ ಮತ್ತು ಚರ್ಮ. ಲಾಭದಾಯಕ ಬಂಡವಾಳದ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರು ರೈಲ್ವೆ, ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್, ಗಣಿ ಅಥವಾ ಮಿಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಭಾರತವನ್ನು ಆಧುನೀಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು'.[೧೦]

ಬಂಗಾಳ ಮತ್ತು ಅಸ್ಸಾಮಿನಲ್ಲಿ ಟೀ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಅನ್ನು ಬ್ರಿಟೀಷರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದರು. ಮೊದಲು 'ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿ' ಟೀಯನ್ನು ಚೀನಾದಿಂದ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಗೋಧಿಯನ್ನು ರಫ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೩ ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಚೀನಾದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವಸಾಹತು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಟೀ ಬೆಳೆಸಲು ಗಮನ ನೀಡಬೇಕಾಯಿತು. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ, ಟೀ ಬೀಜಗಳಿಗೆ ಅದು ಚೀನಾವನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಇದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೬ ರಲ್ಲಿ ಅಸ್ಸಾಂ ತಮ್ಮದು ಎಂಬ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಬರ್ಮಾ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿತು. (ಯಂಡಬೋ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ) ಹಿಮಾಲಯದ ತಪ್ಪಲಿನ ಈ ಭಾಗ ಟೀ ಬೆಳೆಯಲು ಸರ್ವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದಂತಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೫ ರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಕಿ ಗಾರ್ಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಮೊದಲ ಬೆಳೆ ೧೮೩೬ ರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಕತ್ತಾಕ್ಕೆ, ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೮ ರಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ ತಲುಪಿತು. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಕಾಯ್ದೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಕಂಪನಿ ರಚಿತವಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೫೦ ರವರೆಗೆ ಇದೇ ಕಂಪನಿ ಟೀ ಬೆಳೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಏಕೈಕ ಕಂಪನಿಯಾಗಿತ್ತು'.[೧೧]

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಟೀ ಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದವು. ಅದರ ಭಾಗವಾಗಿಯೇ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಕೃಷಿಕರು ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಳಸಲು ಉತ್ತೇಜಿಸಲಾಯಿತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತೇಗ, ಕಾಫಿ, ಟೀ ನಂತಹ ವಾಣಿಜ್ಯ ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಆರಂಭಿಸಲಾದ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗೆ ದೇಶಿಯ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿದೇಶಿಯ

ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮದ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಆಧಾರವಾಗಿ ಇರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಆರಂಭ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತರಣೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿತು. ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಆರ್ಥಿಕ ಉತ್ಪನ್ನ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಗಳಲ್ಲಿನ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸ ಬೇಕಿತ್ತು. ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ನಂತಹ ಹೊಸ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ನಿಗೆ ಆಧರಿಸಿದ್ದು ಕಾಡುಗಳನ್ನೇ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಮೂಲ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹಳೆಯ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಾಗಲೇ, ಸೀಮಿತ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಬೇಸಾಯದಂತಹ (ಕುಂಬ್ರಿ ಬೇಸಾಯ) ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದು ಆ ಋತುಮಾನಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸೀಮಿತತೆ, ಭೂಮಿಯ ಸಹಜ ಫಲವಂತಿಕೆಗೆ ಕಾಲಾವಕಾಶ ನೀಡಿಕೆ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು, ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅದು ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು.

ರಾಜಶಾಹಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಒಡನಾಟ ತೀರಾ ಮಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜರು ನಾಗರಹೊಳೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಜೇನುಕುರುಬರನ್ನು ಆನೆ ಪಳಗಿಸಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜನಿಗೆ ಆತನ ಪಾಳೇಗಾರನ ಮೂಲಕ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕಾಡು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸಂಗ್ರಹ, ಬೇಟೆಗಾರಿಕೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಜೊತೆಗಿದ್ದು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ತಾಣ ತೋರಿಸುವ, ಇತ್ಯಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅಂದಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೪ ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡಗು ಬಂದ ನಂತರ ಅವರ ಒಡನಾಟ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಕಾಡಿಗೆ ಬೇಟೆಗೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಅಂತಹವರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೪೯ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ನಾಗರಹೊಳೆ ಕಾಡಿನೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

'ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೯೪-೧೯೦೧ ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕೊಡಗಿನ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಇದು ಅಲ್ಲಿಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುಂಬ್ರಿ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಕುತ್ತು ತಂದಿದ್ದಲ್ಲದೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನೆಲೆಯನ್ನೇ ಅತಂತ್ರಗೊಳಿಸಿತು. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗರು ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಳಸಬಾರದೆಂದು ಸರಕಾರ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿತು'.[೧] ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗರ ಬದುಕು ಅರಣ್ಯವನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆ ನಿರ್ಧಾರ ಅವರ ಜೀವದುಸಿರನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಅರಣ್ಯ ಎಲ್ಲರ ಸ್ವತ್ತು, ಅದರಲ್ಲೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳದ್ದು. ಅದನ್ನು ಬದುಕಿನ ಆಸರೆಗೆ ಬಳಸಬೇಕೆಂಬ ಮೂಲ ಹಕ್ಕನ್ನು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಬಲದ ಬಳಸಿ ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಒಂದು ವಾಣಿಜ್ಯ ಮೂಲವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಕಾಡಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಬಳಸುವ ವಿವೇಕ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು. ಸ್ಥಳಾಂತರದ ಬೇಸಾಯವು ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದ ಬಳಕೆಯ ಮತ್ತು ಪುನರುಜ್ಜೀವನದ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದದ್ದು. ಅಂದು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಲಿಕೆ, ಗುದ್ದಲಿಯಂತಹ ಸರಳ ಕೃಷಿ ಪರಿಕರ ಸಾಧನಗಳು ಭೂಮಿಯ ಬಳಕೆಗೆ ಸಹಜ ಮಿತಿಯನ್ನು ಹೇರಿದ್ದವು. ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಣತಿಗಳ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿದ್ದರೂ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವೂ, ವ್ಯಾಪಕವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಿ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದಾಗ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಒಂದಿಷ್ಟು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು.

'ಸರಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೂ ವರ್ಷದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ನೇರವಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಅಭಯಾರಣ್ಯವೆಂದು ಘೋಷಣೆಯಾದ ನಂತರ ಸ್ಥಳೀಯ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಜೇನುಕುರುಬರು ಮತ್ತು ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರನ್ನು ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆರಂಭವಾಯಿತು.[೧೬]

ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ವಿಸ್ತರಣೆ, ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಯುದ್ಧ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವೃದ್ಧಿಗೆ ಅರಣ್ಯವೇ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ಭೂಮಿಕೆಯಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಕಾಡಿನ ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾ ಬರಿದು ಮಾಡುವಾಗಲೇ ಬರಿದಾದ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧಕರಾದ ಎಲ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ರವರು ಹೀಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ:

"ಬ್ರಿಟಿಷರು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬೇಟೆ ಕಾಡು ಉತ್ಪನ್ನ ಸಂಗ್ರಹದಂತಹ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಮರಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟರು. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸ್ಥಳೀಯರಾಗಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಜೇನುಕುರುಬರ ಸಹಯೋಗ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನ ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಹೊರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಲಾಯಿತು. ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಗಂಧದ ಮರಗಳನ್ನು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಲಾಯಿತು. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಸುಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಾನಿ, ತೇಗ, ಬೀಟೆಯಂತಹ ಮರಗಳನ್ನು ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.'[೧೭]

'...ಈ ಮರಗಳ ಸಾಲಿನ ನಡುವೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ರಾಗಿ, ಜೋಳವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಮರಗಳು ಬೆಳೆದ ನಂತರ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೆಳೆಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಜಾಗ ಹುಡುಕಿ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಬೇರೆ ಜನರು (ಹೊರಗಿನವರು) ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸಿದರು. ಆಗ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಭಯಾರಣ್ಯ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ ನಂತರ ಅದು ಪೂರ್ಣ ನಿಂತಿತು". [೧೮] ಇಲ್ಲಿನ ಒಟ್ಟು ವಿವರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ಆಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ವಿಭಿನ್ನ, ಪರಸ್ಪರ ವೈರುಧ್ಯಾತ್ಮವಾಗಿವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ತಾನು ಏನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತದೆಯೋ ಅವನ್ನು ಆಡಳಿತದ ಮೂಲಕ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಸಾಧನ, ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿತಲ್ಲಿಟ್ಟಕೊಂಡ ಶಕ್ತಿಗಳ ಹಿತವೇ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಜನತೆಗಿಂತಲೂ ಆಳುವ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ನೀತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸ ಬಯಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತ ಕೈಗೊಂಡ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಕ್ರಮವೆಂದರೆ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ವಿಸ್ತರಣೆ. ಅದು ಸಾಗುವಾನಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ನಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಉದ್ದೇಶದ ಟೀ, ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು ಪ್ರಮುಖ ಬದಲಾವಣೆ ತಂದಿದೆ.

ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಪದ್ಧತಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾದ ಅನುಷ್ಠಾನ ಆರಂಭಗೊಂಡಿದ್ದು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೯೪ ರಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ಸರಣಿಯ ಭಾಗವೇ ಆಗಿರುವ ನೀಲಗಿರಿ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಟೀ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಆರಂಭಿಸಿತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಬೆಳೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸದೇ ಅದನ್ನ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ

ಕದಲಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಮೇಲಾಗಿ ಕಾಫಿ, ಟೀ ಉತ್ಪಾದಕತೆ ವಿಸ್ತರಣೆಗೊಂಡು ಅಧಿಕ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಅನುಭವದಂತೆ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿ ನೀಡುವ, ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ. ಕಿವ್ ಗಾರ್ಡನ್ಸ್‌ನ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ ಬ್ರೂಕ್ ವೇ ಹೇಳುವಂತೆ 'ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೪೮ ರಲ್ಲಿ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಂಪನಿಯು ರಾಬರ್ಟ್ ಫಾರ್ಚೂನ್‌ರವರನ್ನು ಪ್ಲಾಂಟ್ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ನೇಮಿಸಿತು. ಅವರು ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಟೀ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಬಗ್ಗೆ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಟೀ ತಳಿಗಳನ್ನು ತಂದರು. ಇದಕ್ಕೆ ರಾಯಲ್ ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಸೊಸೈಟಿಯು ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವವನ್ನು ಒದಗಿಸಿತ್ತು'.[೧೬] 'ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಶ್ರಮ ಎರಡು ಮಹತ್ವದ ಅಗತ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಸರಕಾರ ಪ್ಲಾಂಟರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆಂದೇ ೭ನೇ ಮಾರ್ಚ್ ೧೮೩೮ ರಲ್ಲಿ ಬಂಜರು ಭೂಮಿ–'ವೇಸ್ಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಗ್ರಾಂಡ್ ರೂಲ್ಸ್' ಪ್ರಕಟಿಸಿತು. ಇದರಂತೆ ಪ್ಲಾಂಟರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೂಮಿಗೆ ವಿಧಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಕಂದಾಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ವಿಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿತು'.[೧೭]

ಆದರೆ ಅದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ 'ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ವಿಧಿಸಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಬಂಡವಾಳಗಾರ ಕೃಷಿಕರಲ್ಲಿ ದುಡಿಯದೇ ರೈತರಿಗೆ ಗತ್ಯಂತರವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ವೇಸ್ಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸೆಟಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಪಾಲಸಿಯು ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಚೋದಿಸಿತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಇತರೆ ಕೆಲ ಲಾಭಗಳು ಇದ್ದವು. ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ, ಕೃಷಿ ಪರಿಕರಗಳಿಗೆ, ಕಚ್ಚಾವಸ್ತುಗಳು, ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಲಭಿಸಿದವು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೫೩ ರಲ್ಲಿ ಸುಡ್ಡರ್ ಕೋರ್ಟ್‌ನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಮಿ. ಮಿಲ್ಸ್ ಅಸ್ಸಾಂಗೆ ಕರ್ತವ್ಯದ ಮೇಲೆ ನೇಮಕಗೊಂಡ ಬಳಿಕ ಅವರು ರಚಿಸಿದ 'ವೇಸ್ಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೂಲ್ಸ್–೧೮೫೪'ನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಲಾಯಿತು. ಅದರಂತೆ ಅಂತಹ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭವಿಲ್ಲದೆ ಮಾರುವ ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸಹ ಗೇಣಿದಾರಿಕೆ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ನಿಯಮದಿಂದಾಗಿ ಬರಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಸ್ಸಾಂನತ್ತ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಬಳಿಕ ಅವರನ್ನು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಕೂಲಿಗೆ ದುಡಿಯುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿತು'.[೧೮]

'ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು ಒತ್ತಡ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸಣ್ಣ ರೈತರು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೊರ ಬಂದು ತಮ್ಮ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವಿತ್ತು. 'ಒಪಿಯಂ' ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಿಷೇಧಿಸಲೂ ಕೇಳಿದ್ದರು. ಅತಿದೊಡ್ಡ ಪ್ಲಾಂಟರ್‌ಗಳು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಕಂದಾಯ ಪಾವತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ತೋಟಗಳಿಗೆ ಕಾಯಂ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸೀಸನ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನ ಕೂಲಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು'.[೧೯] ಇಂತಹ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಟೀ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗಳ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಕಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಟ್ಟಾರೆ ದೇಶದ ಇನ್ನಿತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆಯೇ ಇತ್ತು. ಇದು ಆರ್ಥಿಕ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು ಎನ್ನುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹಲವಾರು ದಾಖಲೆಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಬ್ರಿಟೀಶ್ ಪ್ರಭುತ್ವ ಈ ಒಟ್ಟು ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ವಹಿಸಿದ ಕ್ರಮಗಳು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾಂಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಹಲವು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿತು. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಕೃಷಿ ನಷ್ಟದ ಕಾಯಕ, ಬದುಕು ನಿರ್ವಹಣೆಯೇ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ದಿವಾಳಿಯ ಭೀತಿಯಿಂದ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗೆ ಅಥವಾ ಯುರೋಪಿಯನ್ನರ ಅಡಿಗೆ ಬರುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಿತು. ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಗೇಣಿದಾರರನ್ನಾಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಆಗುವಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಅದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ಗಮನಾರ್ಹ.

ಹಾಗೆಯೇ 'ಪ್ಲಾಂಟರ್‌ಗಳು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿನ ಫಲವತ್ತಾದ ಕುಂಬ್ರಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಶ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ನಿರ್ಗತಿಕರನ್ನಾಗಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ತೋಟಗಳ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸದಾಳಾಗಿ, ಜೀತದಾಳಾಗಿ ನೇಮಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಹಾದಿ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿತು'.[೨೦] ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಯೋಜಿತವಾಗಿ, ಶಿಸ್ತು ಬದ್ಧವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಲಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಕಂದಾಯ ನಿಗದಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು.

"ಕ್ರಿಶ.೧೮೧೫ ರಿಂದ ೧೭ ರವರೆಗೆ ಲೆ.ಕಾನರ್ ಮಾಡಿದ ಕೊಡಗಿನ ಸರ್ವೇಕ್ಷಣೆಯ ನಂತರ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೬೩ ರಿಂದ ೧೮೭೦ ರವರೆಗೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಭೂಮಿ ಸರ್ವೇಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿ ದೇವರಕಾಡು, ೧೪ ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳ ಮುಖ್ಯ ಪರಿವೇಷವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೮೨ ರಿಂದ ೧೮೯೬ರ ತನಕ ಕಂದಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಸರ್ವೇಕ್ಷಣೆ ನಡೆಸಿ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೯೬ ರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಕಂದಾಯ ನಿಗದಿ (ಸಮರಿ ಸೆಟಲ್ಮೆಂಟ್) ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೦೨ ರಿಂದ ೧೯೧೩ ನಡುವೆ ಅಂತಿಮ ಕಂದಾಯ ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು."[೨೧]

ಈ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿತಲ್ಲದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಸನ್ನದ್ಧತೆಗೂ, ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿತು. ಆದರೆ ಈ ಉದ್ಯಮವು ಬಿಕ್ಕಟು ಮುಕ್ತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಾಗತಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗಿತು.

'ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಸಾರಿಗೆ–ಸಂಪರ್ಕ ಕಾಫಿ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ಸಗರ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಗು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೮೭ ರಿಂದ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಉದ್ಯಮ ಹಿಂಜರಿತವನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಬ್ರೆಜಿಲ್ ನಿಂದ ಕಾಫಿ ಮರೆಯೋದಕ್ಕೆ ಬಂದ ತೀವ್ರ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ'.[೨೨] ಟೀ, ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಇನ್ನೊಂದು ಮಗ್ಗಲನ್ನು ಕೂಡ ತೆರೆದಿಡುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಡಗು ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುವಂತೆ,

"ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿನ ಫಲವತ್ತಾದ ಕುಮ್ರಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಗತಿಕರನ್ನಾಗಿಸಿ ಅವರನ್ನು ತೋಟಗಳ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸದ ಆಳುಗಳಾಗಿ, ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾದಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು'.[೨೩]

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಟೀ ಒಳಗೊಂಡ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ತೋಟಗಳಿಗೆ ಕೂಲಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕೈಗೊಂಡರು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೫೦ ರಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ವ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೬೫ ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ

ಸಮುದಾಯದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕುಂಬ್ರಿ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬೇಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಕಾಡಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಗಿಡಗಂಟೆ ಸುಟ್ಟು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಯಿತು. ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ದನ ಮೇಯಿಸುವುದನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಹಂತ–ಹಂತವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸೌದೆ, ಮೇವು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿ ಉಳಿದ ಅರಣ್ಯವನ್ನು 'ನಿರ್ಬಂಧಿತ ಅರಣ್ಯ, ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ' ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಯಿತು.

೧೯ನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ೩,೨೫,೪೧೯ ಎಕರೆ ಮೀಸಲು ಅರಣ್ಯವಿದ್ದು ೪,೭೨,೩೧೯ ಸರಕಾರಿ ಅರಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರ ಬಳಕೆಗೆ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. 'ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ರೈತರ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸೌದೆ, ಮೇವು, ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಳಕೆಗೆ ಬಾಣೆ ಜಮೀನು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ೩೦೦ ಎಕರೆ ಖಾಸಗಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.'[೨೪]

ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಕ ಆಸ್ತಿವಂತ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವು. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಜನ–ಜಾನುವಾರು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಭುತ್ವದ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಣತಿಯಂತೆ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಜೀವಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿತು. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಭುತ್ವ ಬಯಸಿದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಕೃಷಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಆಸ್ತಿವಂತರ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿಯೇ ಇರಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಮೊದಲು ಸ್ವತಂತ್ರ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ, ತಮ್ಮದೇ ಒಂದು ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವ ಹೊಂದಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು, ಭೂ ಒಡೆಯ ರೈತರು, ಸ್ಥಳೀಯ 'ಪ್ರಭುತ್ವ' ಗಳಾದರು.

ಈ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿವೆ ಕೂಡ. ಭೂಮಾಲೀಕರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಜೀತ ವಿಮುಕ್ತಿ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯ ಬಳಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗಳಿಗೆ ದುಡಿಯಲು ಸೇರಿದ ನಂತರ, ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿದ್ದವರು ಕೂಲಿಗಳಾದರು. ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಿನ್ನವಾದ ಪರಿಸರವನ್ನು ಅದು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತ್ತು. ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣದ ಮೌಲ್ಯ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗಲೇ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳ್ಳದ ಕೂಲಿ ಗುಲಾಮರಾಗಿದ್ದರು.

ಇದರೊಟ್ಟಿಗೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ 'ರಸ್ತೆಗಳು, ರೈಲ್ವೆ ನಿರ್ಮಾಣ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಬೆಳೆದವು. ಕೂಲಿ ದರಗಳು ನಿಗದಿಯಾದವು. ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕೂಲಿ ರೂ.೩.೫೦ ಯಿಂದ ರೂ.೪.೦೦ ರೈಲ್ವೆ ಮತ್ತು ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ರೂ.೭.೦೦ ಇತ್ತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೬೫ ರಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಟ ಕೂಲಿ ಕಾಯ್ದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾಗಿ ರೂ.೫.೦೦, ಮಹಿಳೆಯ ಕೂಲಿ ೪ ರೂಪಾಯಿ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರೂ.೦೩.೦೦ (೧೨ ವರ್ಷದ ಒಳಗಿನವರಿಗೆ) ನಿಗದಿಯಾಯಿತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕುವ, ತೋಟದಿಂದ ಓಡಿ ಹೋದರೆ ಬಂಧಿಸುವ, ಅರೆಸ್ಟ್ ವಾರೆಂಟ್ ಹೊರಡಿಸುವ ಆದೇಶಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದವು'.[೨೫]

ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೬೧ ರಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಪಿನಲ್ ಕೋಡ್ (ಐ.ಪಿ.ಸಿ), ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆ ಕಾಯ್ದೆ (ಐ.ಸಿ.ಪಿ.ಸಿ.) ರೂಪಿತಗೊಂಡು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕೈಗೆ ಹೊಸ ದಮನಾಸ್ತ್ರಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದವು.

ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೬೬ ರ ಅರಣ್ಯ ಕಾನೂನು, ೧೮೬೮ ನೇ ಇಸ್ವಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೩೧ ರಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದವು.

ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನಿರ್ಬಂಧಿತ ಸಂಚಾರ, ಬಹು ವಿಧದ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆ, ತಮ್ಮದೇ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಸರಕಾರದ ನೀತಿಗಳಿಂದ ನಿರ್ಬಂಧನೆ ಒಳಗಾದವು. ವಿದೇಶದ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಅಂಕೆಯಡಿ ಜೀವಿಸಬೇಕಾದ, ಅವರ ಬಲವಂತದ ದುಡಿಮೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಅವಕಾಶಗಳೇ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಾರಿಯಾಗಲೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಅದನ್ನು ಒಂದು ದಂಡನೀಯ ಅಪರಾಧವನ್ನಾಗಿಸಲಾಯಿತು. ಈಗಲೂ ಇಂತಹ ಕೂಲಿಗಳಿಗೆ ವೃತ್ತಿ ಆಯ್ಕೆಯೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

ಈಗಲೂ ಇದು ಕೇವಲ ಕೃಷಿಯನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯಾಗಿರುವುದೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಂತಹ ಹೊಸ ಉತ್ಪಾದನಾ ರಂಗಗಳಿಗೆ ಕೊಡಗು ವಿಸ್ತರಣೆಗೊಳ್ಳದಿರುವುದೂ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ. ದುಡಿಮೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಿರುಕುಳ, ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳೊಂದಾಗಿ ಕೊಡಗಿನ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದವರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗೊಳ್ಳುವ ಕಾಣೆಯಾದವರ ಜಾಹೀರಾತುಗಳು ಬದಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. 'ಅಂತಹ ಜಾಹೀರಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾಲೀಕರ ಕಿರುಕುಳ, ದುರಾಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದವರ ಮೇಲೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟವರ ಹೆಸರುಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸ್ಥಳೀಯರು.

'ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರವು ತನ್ನ ನೇರ ಆಡಳಿತದ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮಗಿರಿ ರದ್ಧತಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೪೩ ರಲ್ಲಿ ತಂದಾಗ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಜಮ್ಮದಾಳು (ಗುಲಾಮರು) ಗಳಿಗೆ ಕಾನೂನು ಮೂಲಕ ಮುಕ್ತಿ ದೊರೆತರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ಒಂದಷ್ಟು ಮುಕ್ತರಾದುದು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳು ಆರಂಭವಾದಾಗಲೇ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸಂಘಟಿತ ಕಾಫಿ ತೋಟ (ಎಸ್ಟೇಟ್) ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೫೪ ರಲ್ಲಿ ಹೊರೆಮನೆ (ಮಡಿಕೇರಿ)ಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಡಾ.ಫೌಲರ್ ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೫೫ ರಲ್ಲಿ ಮಿ.ಹೆಚ್.ಮನ್ನ್ ಸಂಪಾಜೆ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಆತ ಮುಂಚೂಣಿ ಬೆಳೆಗಾರನಾದ. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೫೬ ರಲ್ಲಿ ಡಾ.ಮಾಕ್ಸ್‌ವೆಲ್ ಪೆರುಂಬಾಡಿ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮಾಡಿದ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೫೭ ರಲ್ಲಿ ಮಿ.ಕೌಂಡಿಣ್ಯ ಆನಂದಪುರ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಟೀ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಮಾಡಿದ. ಮುಂದೆ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೫೭ ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಕಾಫಿ ರಫ್ತು ೩,೦೦೦ ಟನ್ನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧,೮೭೬ ರಲ್ಲಿ ಈ ರಫ್ತು ೪,೮೮೦ ಟನ್ ಆಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೭೦ ರಲ್ಲಿ ೭೬,೨೨೫ ಎಕ್ರೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಆಯಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಆರಂಭಿಸಿದ ರಸ್ತೆ, ಸೇತುವೆ, ಕಾಮಗಾರಿ ಕೂಡ ನೂರಾರು ಗುಲಾಮರಿಗೆ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಿತು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ಹಣ ಚಲಾವಣೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಯಿತು. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೯–೪೦ ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಗಣತಿಯಂತೆ ಕೊಡಗಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಒಟ್ಟು ೮೧,೪೩೭, ಇದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಡವರು ೧೭,೯೬.'[೨೬]

ಟೀ, ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ಗಳು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಹುತೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಆದಿವಾಸಿ ಕೂಲಿಗಳು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವಂತೆ ಮೂರು ಬಗೆಯ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

೧. ಅರಣ್ಯವಾಸಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು

೨. ಪೈಸಾರಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಂತವರು

೩. ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು

ಇವು, ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿನ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ಅರಣ್ಯವಾಸಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಈಗಲೂ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಮತ್ತು ಕಾಡಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ಅರಣ್ಯದೊಂದಿಗಿನ ನಂಟನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮತ್ತು ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಆದಾಯದ ಮೂಲ ಈ ಅರಣ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಯರವರ ಒಂದು ವಿಭಾಗ, ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಇವೆ. ರಾಜರ ಮತ್ತು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೂರವೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ಸಮುದಾಯಗಳಿವು. ಇವರ ಮೂಲ ನೆಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿದಾಗ '.......ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹ ಅರೆ ನಿಸರ್ಗ ಮೂಲದ್ದಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಮೂಲದ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳಲ್ಲದೇ ಕೂಲಿ ನಾಲಿ ಮಾಡಿ ಬರುವ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕುಲ ಕಸುಬುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರಾದರೂ ಅದು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇದರು, ಪಣಿಯರವರು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಿದಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ ೨೦೦೬ ರಂತೆ ಹಕ್ಕುಗಳು ಸಿಕ್ಕವರೂ ತೀರಾ ವಿರಳ. ಕಾಡಿನ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಂದಾಗಿ ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರು ಒಂದೆಡೆ, ಸರಕಾರದ ನೀತಿಗಳಿಂದಾಗಿ, ರಾಜೀವಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ, ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ ಮುಂತಾದ ಐದು ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ, ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ತಾಣಗಳಿಂದಾಗಿ, ಹುಲಿ ಕಾರಿಡಾರ್‌ಗಳ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲಾದವರು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವರಿಗೆ ಪುನರ್ವಸತಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗದೇ, ಹಿಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮರಳದೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯ ಜನಕ್ಕೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಭೂಮಿ ದೊರೆತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಉತ್ಪನ್ನ ಸಾಕಾಗದೇ ಅವರ ಹತ್ತಿರದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕೂಲಿ ಕಸಬುಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅನ್ಯ ಕಸುಬುಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವ ಹುಡುಕಾಟ ಸದಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಕಿರುಕುಳ, ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಾಟಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ ೨೦೦೬ ರನ್ವಯ ಹಕ್ಕುಗಳು ಸಿಕ್ಕವರು ತೀರಾ ವಿರಳ. ಕಾಡಿನ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಂದಾಗಿ ಅಂಚಿಗೆ ಬಂದವರು ಒಂದೆಡೆ ಇದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳಂತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ ಯೋಜನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲಾದವರು ಹೆಚ್ಚು. ಇಂತಹವರು ಸರಕಾರದ ಪೈಸಾರಿ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸವಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನೆಲೆ ತಪ್ಪುವಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಲ್ಲಟಗಳಿಗೆ ಸಮುದಾಯಗಳು ಈಡಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಹೀಗೆ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿಧಗಳು, ವಿಭಿನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳೂ ಇವೆ. ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವಿಕೆ ಸರಕಾರದಿಂದಲೂ, ಖಾಸಗಿ ಭೂಮಾಲೀಕರಿಂದಲೂ, ಅರಣ್ಯ ಲೂಟಿ ಮಾಡುವ ಮಾಫಿಯಾಗಳಿಂದಲೂ ಇರುವುದು ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವಿಕೆಗಳು ರಾಜೀವಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ, ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ ಅಭಯಾರಣ್ಯ, ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ತಾಣ, ಆನೆ ಕಾರಿಡಾರ್, ಮುಂತಾದವುಗಳ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು ಕೈಗೊಂಡ ನಿರ್ಧಾರಗಳಿಂದ ಆಗಿವೆ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ತಮ್ಮ ಕಬ್ಜಾದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ ಅನೇಕ ಪ್ರಕರಣಗಳಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಜಮೀನುಗಳ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿ ಹೆದರಿಸಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಇವೆ. ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಇಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣ:

ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕಿನ ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ ನಾಡ ಕಛೇರಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುನಾಡ ಪೈಸಾರಿ ಎನ್ನುವ ಪ್ರದೇಶವಿದೆ. ನಾಗರಹೊಳೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಣಿಯ ಯರವ ಸಮುದಾಯದ ಚಾಪ, ಬೋಜ, ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದವರ ೨೨ ಕುಟುಂಬಗಳು ಕಳೆದ ೩೫–೪೦ ವರುಷಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈಗ ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ 'ತಿರುನಾಡ ಹಾಡಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾರಣ 'ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿರೀಕ ತಿರುನಾಡನ ಹೆಸರನ್ನೇ ಇಡಲಾಗಿದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಮಗ ತಮ್ಮು. ಈ ಪ್ರದೇಶ ೧೫ ಎಕರೆ ಇದೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಈ ಆದಿವಾಸಿಗಳೇ ಅದನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ರಾಜು ತಿಮ್ಮಯ್ಯನೆಂಬಾತ ಇದು ತನಗೆ ಸೇರಿದ ಜಮೀನೆಂದು ಅದನ್ನು ಕಬ್ಜಾ ಮಾಡಿದ. ಅಲ್ಲಿನ ಸುಮಾರು ೧೧ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ, ಮೆಣಸು, ಸಿಲ್ವರ್ ಓಕ್ ಮರ, ಮುಂತಾದವುಗಳ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ. ಇದು ಸುಮಾರು ೨೦ ವರುಷಗಳಿಂದ ಆತನ ವಶದಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಇದು ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಎಂದವರಿಗೆ ಹೆದರಿಸಿ, ಕೋವಿ ತೋರಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುವುದಾಗಿ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದ. ಅಮಾಯಕರು ಹೆದರಿ ಇದ್ದ ೪ ಎಕರೆಯಲ್ಲೇ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಕೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಈ ಭೂಮಿ ತಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು, ತಮಗೇ ಸಿಗಬೇಕು ಎಂಬ ಆಶೆ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕಮರಿರಲಿಲ್ಲ. ಯರವರ ಒಕ್ಕೂಟದ ಮುಖಂಡರು ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿರಾಸೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಬಂದರೂ ಒಳಗೇ ಒತ್ತಾಸೆ ಇತ್ತು. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಆದಿವಾಸಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿಯ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಕಂಡ ಇವರು ಸಂಘದ ಮುಖಂಡರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ ಸಹಾಯ ಕೋರುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಘ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ದೂರು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿತು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ರಾಜು ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ತಿರುನಾಡ ಪೈಸಾರಿ ಬಳಿಯ ಹಳ್ಳಿಯವನು. ಅಂದಾಜು ೧೦೦೦ ಎಕರೆ ತೋಟ ಇರುವ ಬಲಾಢ್ಯ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ಆತನೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರಕಾರವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತಿದ ಸಂಘದ ಮುಖಂಡರೊಂದಿಗೆ ಘರ್ಷಣೆಯೂ ನಡೆದಿದೆ.

ಈ ಜಮೀನು ತನ್ನದು ಎಂದೂ ಆತ ಸತತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆ ಕೆರೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹಿರಿಯರು ತಿರುನಾಡ ಮುಂತಾದವರು ಮೊದಲು ಶಾಂತಪುರದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದವರು. ಇವರನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದು 'ಇದು ಸರಕಾರದ ಪೈಸಾರಿ ಜಮೀನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಧ ಎಕರೆ, ಒಂದು ಎಕರೆ, ೨ ಅಥವಾ ೩ ಎಕರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪಕ್ಕದ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ರಾಜು ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಇದು ತನ್ನದು, ತನಗೇ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಬಿಡದೇ ಇದ್ದಾಗ ಕೋವಿ ತೋರಿಸಿ ಕಬ್ಜಾ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆಸುವುದೇ ಈತನ ಕೆಲಸ ಎನ್ನುವುದು ಜನರ ಅಭಿಮತ. ಈತನ ಮೇಲೆ ಪೋಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ದೂರುಗಳಿವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು.

ಆದಿವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಯ ಕಡೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಕಬೇಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗಲೂ ರಾಜು ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಅದು ತನ್ನದು ಎಂದೇ ವಾದಿಸಿ, ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆಂದಿದ್ದಾನೆ. ಕೊನೆಗೆ ನೋಡಲಾಗಿ ಇದು ಸರಕಾರದ ಜಮೀನು ಎಂದು ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದೆ. ಈ ಭೂಮಿ ತಮಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಹೋರಾಟ ತೀವ್ರಗೊಂಡ ಬಳಿಕ ೪ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿನ ೧೫ ಎಕರೆ ಜಮೀನು, ಕೆರೆ ತಮಗೇ ಸೇರಬೇಕು ಎಂದು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರಕಾರ ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಂಡಿಸುವುದನ್ನು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ೧೧ ಎಕರೆ ಇನ್ನೂ ಅಪ್ಪನ ಕಬ್ಜಾದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಬಿಡಿಸಿಕೊಡುವವರು ಯಾರು? ಎನ್ನುವ ಜನರ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸರಕಾರ ಮೌನವಾಗಿದೆ.

ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಪರಿಣಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಅಗತ್ಯವಾದ ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲದೇ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಸಹ ಹೆಚ್ಚಿವೆ.

ಅಪ್ಪನು ಬಿಟ್ಟ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಹಿಂಪಡೆಯಲು ಆಗಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯಿದ್ದರೂ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕೂಲಿಕಾರರಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಹಲವಾರು ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳು ಇವೆ.

ಕುಟ್ಟ ಗ್ರಾಮದ ಚಂದನಕೆರೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ೩೨ ಪಣಿಯರವರ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕುಟುಂಬಗಳು ಪಂಜರಿಯವರು. ಒಟ್ಟು ೬೪ ಜನರ ವಾಸ. ಇಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ೯೦ ಸಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆಂದು ನಿವೇಶನ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಅರ್ದ ಎಕರೆ, ಒಂದು ಎಕರೆ, ಕೆಲವು ಎರಡೂವರೆ ಎಕರೆ ಹೀಗೆ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಸೌರಬ್ ಎನ್ನುವಾತ ಇದು ತನಗೆ ಸೇರಿದೆ ಎಂದು ೩.೫ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿದ. ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜೆ.ಸಿ.ಬಿ. ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡ ಮಲಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಘದ ಬೆಂಬಲವೂ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ದೂರು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಹೋರಾಟ ಮುಂದುವರಿಸಿದ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆ ಬೇಲಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದು, ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳೆ, ಕಾಫಿ ನೆಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಕ್ರಮ ಸಕ್ರಮದಲ್ಲಾದರೂ, ಇಲ್ಲವೇ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಇಲ್ಲವೇ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಜಮೀನಿನ ಸ್ಕೀಮಿನ ಮೂಲಕವಾದರೂ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಬಿಟ್ಟಂಗಾಲ ಪ್ರದೇಶದ ನಾಗಲ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅನುಭವ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ. ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದ್ದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಎನ್ನುವರವರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಭೂಮಾಲೀಕನೊಬ್ಬ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಬೇಲಿ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ ಮನಃ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಪಣಿ ಯರವರು ಮತ್ತು ಪಂಜರಿ ಯರವರು ಜೇನು, ಕಣಿಲ, ಮುಂತಾದ ಕಾಡು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು. ಕಾಡಿನ ಆಚೆಗೆ ಹೊರ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ದೊರೆತರೆ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವುದರತ್ತ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಘಟನಾ ಶಕ್ತಿಯ ಬಲ ಸಿಕ್ಕರೆ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀಡಿದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೃಷಿ ಮಾಡಬಹುದು, ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ಆಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರತ್ತ ಗಮನ, ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಸರಕಾರ ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರ ದೂರು. ಈ ವಿಳಂಬ, ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ

ಅರ್ಥವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಮೇಲ್ಜಾತಿ ಭೂಮಾಲೀಕರು ತಮ್ಮ ಒಡೆತನವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಧ ಅರ್ಧ ಎಕರೆ, ಒಂದು ಸೆಂಟ್ಸ್ ಜಾಗ ನೀಡುವುದನ್ನು ಸಹಿಸದ ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನು ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನೂರಾರು, ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರ ಜಮೀನನ್ನೂ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸರಕಾರದ ಪೈಸಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಹಿಂಜರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರದ ಬೆಂಬಲವಿಲ್ಲದೇ ಇದೆಲ್ಲಾ ಅಸಾಧ್ಯ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಗುಡಿಸಲು ಕಟ್ಟಿದರೂ ತಕ್ಷಣವೇ ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕಿತ್ತು ಹಾಕುವ ಇಲಾಖೆಗಳು ಆಸ್ತಿವಂತರ ದುರಾಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪವನ್ನೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸಬಲಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಪ್ರಭುತ್ವ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಹೀಗಿರುವಾಗಲೂ, ಬೇರೆಯವರು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೋರಾಟದಿಂದ ಪುನಃ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಪಡೆದು ಕೊಂಡ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಇವೆ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂಹಿಡುವಳಿ

ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಹಿಡುವಳಿ ೧ ರಿಂದ ೨ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಇರುವ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ೨೭೭ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ೩೫೭.೨೫ ಹೆಕ್ಟೇರ್ (ತಲಾ ೧.೩ ಹೆ.) ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಒಂದು ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಒಳಗೆ ಇರುವವರು ೭೫೨ ಇದ್ದು, ಇವರಿಗೆ ೩೫೨.೪೨ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಭೂಮಿ (ತಲಾ ೦.೪೬೯=೦.೪೭ಹೆ.) ಇದೆ. ಮಧ್ಯಮ ೪ ರಿಂದ ೧೦ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಇರುವವರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ೨೭ ಕುಟುಂಬಗಳು ಇವೆ. ಇವರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೧೩೪.೭೮ ಹೆಕ್ಟೇರ್ (ತಲಾ ೪.೯೫ ಹೆ.) ಜಮೀನಿದೆ. ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಭೂ ಹಿಡುವಳಿ ಇರುವುದು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಲ್ಲಿ ೫೬, ಒಂದು ಹೆ. ಒಳಗೆ ೯೬. ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳು ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ಹೊಂದುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಗ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಧಾನ ವಾಹಿನಿಯ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿವೆ. ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯಕ್ಕೂ ಹಾದಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳದ್ದು ಶೇಕಡ ೧ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಪಾಲು ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜೇನು ಕುರುಬರಿಗೆ, ಕುಡಿಯರಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಮೂಲತಃ ಜೇನುಕುರುಬರು ಕೃಷಿಕರಲ್ಲ. ಅರಣ್ಯ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಸಮುದಾಯವಿದು. ಕೆಂಬಟ್ಟಿ ಹೊಲೆಯರು ಕೃಷಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜನೆಗೊಂಡವರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಯರವರದ್ದೂ ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿ. ಹೀಗಾಗಿ ಕೊಡವರ ಗದ್ದೆ, ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಕೂಲಿಗೆ ಕೂಲಿಕಾರರಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. [೨೭] ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕದ ವರದಿ ೨೦೧೪, ೨೦೧೬-೧೭ ಭೂಹಿಡುವಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಅಂಶಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಶೇಕಡಾ ೧೦.೪೭, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಶೇಕಡಾ ೧೩.೨೭ ರಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟು ಭೂ ಹಿಡುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳ ಪಾಲು ಶೇ.೫.೭೫. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಟ್ಟು ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಪಾಲು ಶೇ.೧.೭೫ ಮಾತ್ರ. ಭೂ ಹಿಡುವಳಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ತಾಲೂಕುವಾರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ:

ಮಡಿಕೇರಿ: ಎಸ್.ಟಿ. ೪೯೭ ಕುಟುಂಬಗಳಿದ್ದು ಹೊಂದಿರುವ ಭೂಮಿ ೫೭೭.೭೪ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶ. ಒಟ್ಟು ಹಿಡುವಳಿದಾರರಲ್ಲಿ ಇವರ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ ೨.೪೭. ಭೂ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇ.೧.೨೦. ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳ ಹಿಡುವಳಿ ಶೇ.೯೫.೮೫

ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ: ೩೬೩ ಎಸ್.ಟಿ. ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಕೈಯಲ್ಲಿ (ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ.೧.೪೦) ೨೫೦.೮೯ (ಶೇ.೦.೫೦) ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಭೂಮಿ ಇದೆ.

ವಿರಾಜಪೇಟೆ ಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನೆಲೆಸಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಯ ೨೮೧ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ (ಶೇ೧.೨೩) ೧೫೨.೨೪ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಇತರೆ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಾದ ೬೪,೯೧೭ ಜನರಲ್ಲಿ ೧,೬೪,೮೬೩ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಭೂಮಿಯಿದೆ. ಅಂದರೆ ಇವರು ಶೇ ೯೪.೨೫ ರಷ್ಟಿದ್ದು ಶೇ.೯೮.೨೧ ಭೂಮಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.[೨೮] ಈ ಮೇಲಿನ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯು ಮೂಲ ಕಾರಣ ಇರುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಸರಕಾರದ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಳಿಕವೂ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡೆಯರು ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ.

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಅರಣ್ಯವಿದೆ. ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಭೂ ಹಿಡುವಳಿಗಳು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನದ ಹಕ್ಕು ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅಸಮಾನತೆ ಇದೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಭೂ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು (ಎಸ್.ಸಿ–ಎಸ್.ಟಿ.) ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ.೫.೭೫ ಮಾತ್ರ. ಒಟ್ಟು ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಪಾಲು ಶೇಕಡ ೧.೭೫ ಮಾತ್ರ. ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಎಸ್.ಟಿ.ಗಳು ಹಿಡುವಳಿದಾರರಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೂ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕದಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಒಡೆತನ ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಭೂ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಾಗಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ೧ ಎಕರೆ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಭೂಮಿ ಹೊಂದಿರುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಇದು ಸಾಲದು. ಹೀಗಾಗಿ ಅಂತಹವರು ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ನಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕಾದುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ, ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕಿನ ನಿರಾಕರಣೆ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲರನ್ನು ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದೆ. ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ–ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವಿಕೆಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಂದರೆ ಶೇಕಡಾ ೯೭ ರಷ್ಟು ಜನ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ ಶೇ.೩ ರಷ್ಟು ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅದರ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿಯು ಆಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಮೂಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಭೂಒಡೆತನ ಕೊರತೆಯು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಭೂಹೀನರನ್ನಾಗಿಸಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರನ್ನಾಗಿಸಿದೆ. ಈ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್, ಹೊಲ, ಗದ್ದೆಗಳ ಕೃಷಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಳಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದು ರೂ.೩೪೨ ನಿಗದಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ೧೮೦ರೂ. ಇಲ್ಲವೇ ೧೫೦ ರೂ.ಗಳು, ಮಹಿಳಾ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ರೂ.೧೨೦ ರ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಕೆಲಸಗಾರರು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ-೨೦೦೬

ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿಯಲು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದದೇ ಇರುವುದು. ಅದರಲ್ಲೂ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ನೀತಿಗಳ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಂದಾಗಿ ಭೂಮಿ ಅರಣ್ಯದ ಒಡೆತನ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಕಾಡಿನ ನಡುವಿನಿಂದ ಹೊರದೂಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅರಣ್ಯದಂಚಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯುವುದು ದುಸ್ತರವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಭೂ ಒಡೆಯರ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೆಲ, ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಇಂತಹ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಲೆಂದೇ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾದ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ 'ಅನುಸೂಚಿತ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಮತ್ತು ಇತರ ಪಾರಂಪರಿಕ ಅರಣ್ಯ ವಾಸಿಗಳ (ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುವ) ಅಧಿನಿಯಮ-೨೦೦೬ (೨೦೦೭ ರ ೨) ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳು ೨೦೦೮ (ನಿಯಮಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿ ೨೦೧೨) ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯು ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದಲೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಡ ಪಕ್ಷಗಳ ಬೆಂಬಲಿತ ಯುಪಿಎ-೧ ಸರಕಾರ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ೨೦೦೬ರಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಜಾರಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದು ೨೦೧೨ರಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ ಸರ್ಕಾರದ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಆರಂಭದಲ್ಲೆ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ೨೦೦೬ ಬಹು ಮಹತ್ವದ ಕಾಯ್ದೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ತಾವು ನೆಲೆಸಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅರಣ್ಯ ಜಮೀನಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಅಕ್ರಮ ಸಕ್ರಮ ಮುಂತಾದ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯಲು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದವು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಹೊಸ ಭರವಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿತ್ತು. ಅವರು ಎದುರಿಸಿದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ತಕರಾರು ಎಂದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜಮೀನು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದೋ ಅಥವಾ ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದೋ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸದೆ ಜಮೀನಿನ ಹಕ್ಕು ಸಿಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಶೀಘ್ರ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನೀಡಿದ ಭರವಸೆ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದರೂ ಇತ್ಯರ್ಥ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬಫರ್ ಜೋನ್ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ಮಲೆಕುಡಿಯರು ವಾಸವಾಗಿರುವ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ ನೆರೆಯ ಪ್ರದೇಶದ ಹಾಗೂ ಬಾಂಜಾರುಮಲೆ ಕುಡಿಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ರಾಮನಗರದ ಇರುಳಿಗರು ದೂರುತ್ತಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕಾಗಿ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯೊಳಗಿನ ನಾಗರಹೊಳೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪುನರ್ವಸತಿದಾರ ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ರಾಮನಗರದ ಇರುಳಿಗರು, ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ ೨೦೦೬ ಬಂದ ನಂತರ ಅವರ ದಶಕಗಳ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೆ ಜೀವಕಳೆ ಬಂದಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ರಾಮನಗರದ ಇರುಳಿಗ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನಿರಂತರ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದ ವಿಶಾಲ ಹೋರಾಟದಿಂದ ಬನ್ನೇರುಘಟ್ಟ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದೊಳಗೆ ಕೆಲವರು ಒಂದಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಪುರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವ ಜೇನುಕುರುಬರು ಕೆಲವು ಪಣಿ ಯರವರ ಕುಟುಂಬಗಳು ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೂ, ಕಾಯ್ದೆಯ ನಿಯಮದಂತೆ ಗ್ರಾಮ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮಿತಿ ಅನುಮೋದಿಸಿದ್ದರೂ ಮುಂದಿನ ಹಂತದ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಡಳಿತ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇವರು ಪುನರ್ವಸತಿದಾರರು ಎಂಬ ಒಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 'ಆದರೆ ಪುನರ್ವಸತಿ ಸರ್ಕಾರದ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿವಾದ ಉನ್ನತ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ (ಕೇಸ್‌ನಂ; ಡಬ್ಲ್ಯು.ಪಿ. ನಂ.೧೪೩೭೯/೧೯೯೯), ಹೈ ಕೋರ್ಟ್ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಡಾ.ಮುಝಾಫರ್ ಅಸ್ಸಾದಿಯವರ ನೇತೃತ್ವದ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲು ಹೈಕೋರ್ಟು ನೀಡಿದ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸದೇ ದಶಕಗಳು ಉರುಳಿದವು' ಎಂದು ಹತಾಶೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂತ್ರಸ್ತ ನಿವಾಸಿ ಜೆ.ಕೆ. ರಘು, ಉದಯ ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರು. 'ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇರಲೂ ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನೂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಗೆಗೇ ಯಾಕೆ ಇಂತಹ ವರ್ತನೆ' ಎಂದೂ ಅವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕಾಗಿ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹರು' ಎಂದು ರಾಮನಗರದ ಇರುಳಿಗರ ಹೋರಾಟಗಾರ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಇರುಳಿಗ ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ೨೦೧೯ರಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಾದ ಅಫಿಡೆವಿಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಇಂತಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಕೆಯಾಗಿರುವ ಕ್ಲೇಮುಗಳು ೩,೦೪,೫೨೬. (ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕ್ಲೇಮುಗಳು ೨,೯೮,೭೯೫ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಕೆಯಾದವುಗಳು ೫,೭೪೧). ಇದರಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದು ೪೮,೪೩೨, ಉಳಿದಂತೆ ೨,೩೦,೧೨೬ ಇತರೆ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳದ್ದು. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ೪೮,೪೩೨ ಕ್ಲೇಮುಗಳಲ್ಲಿ ೩೫,೬೭೯ ನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು ೧೨,೭೫೩. ಒಟ್ಟು ೩,೦೪,೫೨೬ ರಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರಗೊಂಡಿರುವವು ೨,೬೮,೮೦೬.

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ೨೭೧೬ ಸಲ್ಲಿಕೆಯಾದ ವೈಯುಕ್ತಿಕವಾದ ಕ್ಲೇಮುಗಳು, ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ೬೬ ಸಲ್ಲಿಕೆಯಾಗಿವೆ. ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು ವೈಯುಕ್ತಿಕ ೧೬೮೨ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕಿನವು ೪೫. ತಿರಸ್ಕೃತಗೊಂಡವು ೧೦೩೪. ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕಿನ ಕ್ಲೇಮುಗಳು ಇನ್ನು ೨ ಬಾಕಿ ಇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ೧೯ ತಿರಸ್ಕಾರಗೊಂಡಿವೆ. ಇತರೆ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ ಯಾವ ಕ್ಲೇಮುಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ.ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ೧೨,೧೩೦, ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ೧,೪೧೫ ಒಟ್ಟು ೧೫,೮೧೯, ಇತರೆ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಿಗೆ ೨,೨೭೪, ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಹಕ್ಕು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ೨ ನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಾಕಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ೪೫ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಗಳು ತಿಳಿಸಿವೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕ್ಲೇಮುಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನೇ ಹಾಕಲಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇಲಾಖೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರನ್ನು, ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅರಣ್ಯ ಹಾಗೂ ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ 'ನಿಯಮಾವಳಿಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸ ಲಾಗಿದೆ. ಅಗತ್ಯ ದಾಖಲೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವ ಅಥವಾ ದೋಷಪೂರಿತ ಆಗಿರುವುಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೋಷ ಪೂರಿತ ಎನ್ನುವಾಗಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಅರ್ಜಿಗಳು ಅಲ್ಲೇ ಇತ್ಯರ್ಥವೂ ಆಗಿ ಬಿಡಬಹುದು. ದಾಖಲೆಗಳು ಎನ್ನುವಾಗ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಎರಡು ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಆಡಳಿತ ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲ, ಮೇಲಾಗಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿಯೇ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ವರ್ತಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಪುರದ ಪ್ರಕರಣವೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಬಹಳಷ್ಟು ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕ್ಲೇಮು ಹಾಕುವ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಆದಿವಾಸಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹೋರಾಟಗಾರ ವೈ.ಕೆ.ಗಣೇಶ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸಿ ಕ್ಲೇಮುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಡಿ, ಹಾಡಿಗಳ ಮನೆ ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಕ್ಲೇಮುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ನೀಡಲು ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಹುತೇಕ ಕಡೆ ಪಾಲಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಇತರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ವಿಭಾಗಗಳಂತೆಯೇ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕು, ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ರೀತಿಯ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ಮನೋಭಾವ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾರಂಪರಿಕ ಅನ್ಯಾಯ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತದರ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಳಿಗೇ ಹೋಗಬೇಕು, ಕಾಯ್ದೆ ತಿಳಿಸುವ ಯಾವುದಾದರೂ ಎರಡು ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿನ ಹಿರಿಯರ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಭೀರ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಈ ಒಟ್ಟು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮಿತಿಯನ್ನೂ ರಚಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ, ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಗಂಭೀರ ಗಮನವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ ವರದಿಯಂತೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವುದು ಕೇವಲ ೩೦೪. ಈ ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪದಿಂದಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡೆ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೇ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಾಗಿ, ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಸಿಗದಂತೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಲನೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವ ಕೆಲವು ಸ್ಥಾಪಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವು ರಕ್ಷಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಕ್ರಮ ಸಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುವ ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರ ಯಶಸ್ವಿ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ದಾಖಲೆಗಳಿಲ್ಲದ್ದರೂ ಅತಿಕ್ರಮಣದಿಂದ ಅಬಾಧಿತವಾಗಿ ಭೂಮಿ ಅನುಭೋಗಿಸುವ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಆಳುವವರ ಧೋರಣೆ ಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಜನತೆಯನ್ನು ತೊಡಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಂಘ–ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಫಲತೆಯೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

'ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ಭಾರತದ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವಾಗ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕಾದುದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಅಪಾರವಾದ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಸಂವೇಧನಾಶೀಲ ಪ್ರೀತಿ. ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ

ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. 'ಕಾಯ್ದೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ರಾಜಕೀಯ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ತ್ರಿಪುರಾ ರಾಜ್ಯದ ಮಾಜಿ ಅರಣ್ಯ, ಕಂದಾಯ ಸಚಿವರೂ, ಮಾಜಿ ಸಂಸದರೂ, ಆದಿವಾಸಿ ಅಧಿಕಾರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಂಚ್‌ನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಚಾಲಕರಾದ ಶ್ರೀ ಜಿತೇಂದ್ರ ಚೌಧುರಿಯವರು. 'ತ್ರಿಪುರಾದಲ್ಲಿಯೂ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಾಯ್ದೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ತಕರಾರುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಎಡರಂಗ ಸರಕಾರದ ಬದ್ಧತೆ ಹಾಗೂ ಸತತವಾದ ಮುತುವರ್ಜಿಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಹೊಣೆ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ, ಚುನಾಯಿತವಾದ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕ್ಲೇಮುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ.೯೬ ರಷ್ಟನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 'ಕಾಯ್ದೆ ಅಂಗೀಕಾರವಾದ ಕೂಡಲೇ ಇಡೀ ತ್ರಿಪುರಾ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನೆಲೆಸಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರವರೆಗೂ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳ ಕಾರ್ಯಾಗಾರಗಳು, ಜಾಗೃತಿ ಅಭಿಯಾನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು, ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಹಾಡಿಯಲ್ಲೆ ತಲುಪಲು ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಲು ನೆರವು ನೀಡಲಾಯಿತು' ಎಂದೂ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.[೨೯]

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಯ್ದೆ ಅನುಸಾರ ಭೂಮಿ ಮಂಜೂರಾಗಿರುವ ಹಿಡುವಳಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಅರ್ಹ. ಸರಾಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ಭೂಮಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾಯ್ದೆಯು ಉಳುಮೆ ಮಾಡಿರುವಷ್ಟು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಗರಿಷ್ಠ ೧೦ ಎಕರೆ ವರೆಗೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಕ್ಲೇಮು ಹಾಕಿ ಪಡೆದ ಕೆಲ ಪ್ರದೇಶದ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ೨ ಎಕರೆ ಇನ್ನೂ ಬಹುತೇಕರಿಗೆ ೫ ಸೆಂಟ್ಸ್, ೧೦ ಸೆಂಟ್ಸ್ ಅಥವಾ ಮನೆ ನಿವೇಶನವನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ನೀಡಲಾದ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರದಂತೆ ಅದನ್ನು ಕೃಷಿಗೆ ಬಳಸಬಹುದೇ ಹೊರತು ಒಡೆತನ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಭೂಮಿಗೆ ಪಟ್ಟಾ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮುಂತಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನುಭೋಗದ ಹಕ್ಕು ಇದೆ ಹೊರತಾಗಿ ಒಡೆತನದ ಹಕ್ಕು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೂ, ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ತಾರತಮ್ಯ ಇದಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ಮಡಿಕೇರಿ ತಾಲೂಕಿನ ಭಾಗಮಂಡಲ ಪ್ರದೇಶದ ಕುಡಿಯ ಸಮುದಾಯದ ಕುಟ್ಟಪ್ಪ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರದೇಶದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಕಾಯ್ದೆಯ ಪರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಪುನರ್ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಲು ಅವಕಾಶ ಕೋರಿದಾಗಲೂ ಅದು ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಕಾಣದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿಕೆ, ಮನವರಿಕೆಯ ಕೊರತೆಯೂ ಕಾರಣ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕಾಡಿನ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಹಕ್ಕು ನೀಡುವ 'ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕು' ನೀಡಿಕೆಯೂ ತೀರಾ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯದ ತಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಹಾಕಲಾದ ಕ್ಲೇಮುಗಳು ಎಸ್.ಟಿ- ೨,೭೧೬, ಇದರಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿತವಾದುದು ೧,೬೮೨. ತಿರಸ್ಕೃತಗೊಂಡದ್ದು ೧,೦೩೪. ಇವರಿಗೆ ೧,೬೮೨ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದಿದೆ ಸರಕಾರ. ಅಂದರೆ ಸರಾಸರಿ ೧ ಎಕರೆ ಅಥವಾ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನೀಡಿದಲ್ಲಿ ಉಳಿದವರಿಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಒಂದು ತುಂಡು ಭೂಮಿ ಮಾತ್ರ ನೀಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಹಾಕಲಾದ ಕ್ಲೇಮಗಳು ಕೇವಲ ೬೬. ಇದರಲ್ಲಿ ೪೫ ನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದು ೨ ಬಾಕಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಅಂದರೆ ೧೯ ನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಲಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ ಅದರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮುಂದುವರಿಯದೆ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕಿನ ಮಾನ್ಯತೆಯು ಅರಣ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಶತಮಾನಗಳ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಉಳಿಸುವ, ಮರು ಜೋಡಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಧಾನ ಘಟಕವಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ತಮ್ಮ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಬದುಕಿನ ವಿಸ್ಮೃತಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ, ಪರಕೀಯತೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಜೀವಚೈತನ್ಯ ಪಡೆಯಬಹುದಾದದ್ದು. ಇಂತಹ ಅತಿ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಯಶಸ್ವಿಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಭುತ್ವ ಉತ್ಸುಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕುಗಳು ಅರಣ್ಯದ ಮೇಲಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹಕ್ಕು. ಇಂತಹ ಮೂಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮರೆಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಆಡಳಿತದಿಂದ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ? 'ಹೌದು, ನಾವು ಎತ್ತ ಕಡೆಗೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕಾಡಿಗೂ ಇಲ್ಲ, ನಾಡಿಗೂ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲೂ ಸಲ್ಲದವರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನಾಗರಹೊಳೆ ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲಾದ ಜೇನುಕುರುಬರ ಹಿರೀಕ ನಾಗಾಪುರ ಗೇಟಿನ ಕಾಲೋನಿಯ ಶ್ರೀ ಜೆ.ಕೆ.ತಿಮ್ಮ ಅವರು.

ಒಂದೆಡೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾ, ಶತಮಾನಗಳ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಬದ್ಧತೆ, ಘೋಷಿಸುವ ಸರ್ಕಾರ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನೆಲೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅವರ ಪಾರಂಪರಿಕ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿ, ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗೆ ಬಲ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯು ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆಡಳಿತದ ನಿರಾಸಕ್ತಿ, ಸ್ಥಾಪಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಈಗಲೂ ಭೂಮಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ, ವಸತಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಜೀವನ್ಮರಣದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ದಿನಗೂಲಿಗಳಾಗಿ ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣಗಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ವಸ್ತುಶಃ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಬೀದಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ದಿಕ್ಕೇಡಿಗಳಾಗಿ ಅಂಡಲೆಯುವ ವಲಸಿಗರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಅಘಾತಕಾರಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೆಂದರೆ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯ ಜಾರಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ ಮಾಜಿ ಅರಣ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿರುವ 'ವೈಲ್ಡ್ ಲೈಫ್ ಫಸ್ಟ್' ಎನ್ನುವ ಕೆಲವು ಪರಿಸರವಾದಿಗಳಿಂದ (ಎನ್.ಜಿ.ಒ) ನಡೆದಿದೆ. ಇದರ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ (ರಿಟ್ ಪಿಟೀಶನ್ ನಂ: ೧೦೯/೨೦೦೮–ವೈಲ್ಡ್ ಲೈಫ್ ಫಸ್ಟ್ ಮತ್ತಿತರರು ವಿ. ಭಾರತ ಸರಕಾರ) ಜಾರಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಆದೇಶವನ್ನು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನೀಡಿದೆ. ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಎದುರಿಸಲು ಭಾರತ ಸರಕಾರ ಅಷ್ಟು ಗಮನ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬುಡಕಟ್ಟು ಇಲಾಖೆಗೆ ವಹಿಸದೇ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ವಿರುದ್ಧವೆ ಕಾರ್ಯಾಚರಿಸುವ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ವಿಚಾರಣೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ವಾದ ಮಂಡಿಸದೇ ಇರುವುದು, ಸರಕಾರದ ನಿಜ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಬಂದ ಒತ್ತಡದಿಂದಾಗಿ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ ನೀಡಿದ್ದು, ಯಾವಾಗಲೋ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತೀರ್ಪು ಬರಬಹುದು. ಅದೀಗ ಸುಮಾರು ೧ ಕೋಟಿ ಅಧಿಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ತೂಗುವ ಕತ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಕೃಷಿಗೆ ಮತ್ತು ವಸತಿಗೆ 'ಪೈಸಾರಿ ಜಮೀನನ್ನು ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಸರಕಾರಿ ಜಮೀನನ್ನಾದರೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂಬ ಕೂಗಿಗೆ ಸ್ಪಂದನವಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಪಣಿಯ ಎರವರ ಯುವಕ ಅಶೋಕ್ ಅವರು.

ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರ ದೂಡಲೇ ಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವು, ತೋರಿಕೆಯ ಕಾಳಜಿ, ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವೇ ಆಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ, ಮುಗ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿರೋಧದ ಕ್ಷೀಣ ಬಲದಿಂದಾಗಿ ಮೂಲ ನೆಲೆಯನ್ನೇ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ದುರಂತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಪೋರೇಟ್ ಕೈಗಳು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಕಾಡಿನತ್ತ ಚಾಚುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕೊರಳಿಗೆ ಉರುಳಾಗಿ, ಕರುಳು ಕತ್ತರಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ದೂಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ವಸತಿ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಗೂ ಜೀವ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ತಾಣದ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ. ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನೆಲೆಸುವ ತಾಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ತಾಣಗಳು ಬೃಹತ್ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ, ಮರದ ಪೊಟರೆ, ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಗಳ ಸಂದಿಗಳು, ಗುಹೆಗಳು ಆಗಿದ್ದವು. ನಿಸರ್ಗ ಮೂಲ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹ ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣ ಅಲೆಮಾರಿ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿತು. ಅಲೆಮಾರಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಾಣಗಳು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವೂ ಆಗಿದ್ದವು. ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹ, ಸಂಸ್ಕರಣೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದ ಪಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಅಂತಹ ತಾಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ರೂಢಿಯೂ ರೂಪಿತಗೊಂಡಿತು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ನೆಲೆಗಳ ಹುಡುಕಾಟ ಅಥವಾ ನಿರ್ಮಾಣದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಸುರಕ್ಷಿತತೆ. ಮೊದಲು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಅವಲಂಬನೆ, ನಂತರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವುಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ವಿಕಾಸದ ಒಂದು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಮುಖವೂ ಆಗಿದೆ. ಹುಲ್ಲು, ಎಲೆ ಕೊಂಬೆ, ಬಿದಿರು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡ ಮನೆಗಳು ಇಂದು ಅತ್ಯಂತ ಆಧುನಿಕ ಗಗನಚುಂಬಿ ಕಟ್ಟಡಗಳ ವರೆಗೂ ಬೆಳೆದಿವೆ. ವಿನ್ಯಾಸ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಪರಿಕರಗಳ ಬಳಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ.

ಇಂದು ಮನೆ ಎನ್ನುವುದು, ಮನೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಭದ್ರತೆಯ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಗುಣಗಳಿಂದ, ನಿವೇಶನ, ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಪರಿಕರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.[೩೦] 'ತನಗಾಗಿ ತನ್ನವರಿಗಾಗಿ ವಾಸಸ್ಥಳವನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಬಂದದ್ದು ಸುಮಾರು ೧೧,೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಲ್ಲಿ' ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಹಿತಿಗಳು.[೩೧]

ಒಂದೆಡೆ ನೆಲೆನಿಂತು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ರೂಢಿಗೊಂಡಂತೆ ಮನೆ ನಿರ್ಮಾಣವು ಗಟ್ಟಿಗೊಂಡಿತು. ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪರಿಕರಗಳು ಮನೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ರೂಢಿಸಿದವು. ಮಾನವನ ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಬದುಕಿನ ತಾತ್ವಿಕತೆಗಳು ಮನೆಯ ವಿನ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದವು. ಅದೇ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಗೃಹ ಅವಶೇಷಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವುದು ಗಂಗಾ ನದಿಯ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶಿಲಾಯುಗದ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ. ಕ್ರಿ.ಶ.ಪೂರ್ವ.೮೦೦೦–೫೦೦೦ ಆ ಅವಧಿಯ ಸರಾಯ್, ನಹರಾಯ್, ದಮ್ದಮ್ (ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ), ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಬಾಗೋರ್ನದಲ್ಲಿ, ಹರಪ್ಪ ಮೆಹೆಂಜೋದಾರೊ ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕಾಲಿಂಬಗನ್, ಲೋಥಿಲ್ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಗುಡ್ಡಗಾಡುಗಳ ಮೇಲೆ ದೊರೆತ ಅವಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗಳ ಕುರುಹುಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಕೆಲವು ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಆರಂಭಿಕ ಘಟ್ಟದವು ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಬಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಮಾಡಿದ ನೆಲದ ಗುಳಿಗಳಲ್ಲಿ, ಮಸ್ಕಿ, ತೆಕ್ಕಲಕೋಟೆ, ಸಂಗನಕಲ್ಲು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಗುಡ್ಡಗಳು ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಂತಹ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮನೆಗಳ ಪಳೆಯುಳಿಕೆ ದೊರೆತಿವೆ. ಚಾಮರಾಜನಗರದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪುರಾತನ ಹಾಡಿಯ ಗುಡಿಸಲು ಮನೆ ಇರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕುರುಹುಗಳು ವಿರಾಜಪೇಟೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿವೆ. [೨]

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅರಣ್ಯಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಹುಮುಖ್ಯ ನೆಲೆಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸಿ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ನೆಲೆ ತಪ್ಪಿದವು. ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಂಯೋಜಿತ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಜೀತದಾಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಇಂತಹ ನೆಲೆ ತಪ್ಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಆಯಿತು. ಪಣಿ–ಎರವರು, ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಕೆಂಬಟ್ಟಿಗಳಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳು ಜಮ್ಮದಾಳುಗಳಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಬಲಾಢ್ಯರ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಿಂದೆ 'ಜಮ್ಮದಾಳು'ಗಳಾಗಿದ್ದ ಪಣಿಯರವರನ್ನು ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಸಲಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರು, ವಸತಿ ಹೀನರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವಂತೆ ಅರಣ್ಯವಾಸಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ಪೈಸಾರಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅದಿವಾಸಿಗಳ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದರೂ ವಸತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅದರ ತೀವ್ರತೆ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ.

ಅರಣ್ಯವಾಸಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೇನುಕುರುಬರು, ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಅರಣ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದು ಉಳಿದಂತೆ ಅವರು ಅರಣ್ಯದ ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಜಮೀನು ಹಕ್ಕು ಇದ್ದವರು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಮನೆಗಳು ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದವುಗಳ ಅಲ್ಲ. ಶಿಥಿಲಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹವು. ಮೇಲಾಗಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವುದರಿಂದ ಅತಂತ್ರತೆ, ನಿರಂತರ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ದಾಳಿಯ ಭಯವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ವಾಸಿಸುವ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕುಪತ್ರ ಕೆಲವೆಡೆ ಸಿಕ್ಕರೂ ಅದರ ಒಡೆತನ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಕೊಡಗಿನ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಹೊರ ದಬ್ಬುತ್ತಲೇ ಬರಲಾಗಿದೆ. ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ, ಅಭಯಾರಣ್ಯ, ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ತಾಣ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಅರಣ್ಯದಂಚಿನಲ್ಲಿ, ಅದರಾಚೆ ರಸ್ತೆಗಳ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವಸತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅವು ಮೂಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ ವಂಚಿತವಾದ ಲೇಬರ್ ಕಾಲೋನಿಗಳಾಗಿವೆ.

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಂಜರಿ ಪಣಿಯರವರು ಮುಂತಾದ ಸಮುದಾಯ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಕೂಲಿಕಾರರು. ಅವರು ಖಾಸಗಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಮಧ್ಯಮ, ದೊಡ್ಡ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ, ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಕೂಲಿಕಾರರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪಣಿಯರವರ ಸಮುದಾಯ ಶೇ. ೮೦

ಶಷ್ಟು ವಾಸ ಇರುವುದು ಇಂತಹ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ. ಉಳಿದ ಶೇ. ೨೦ ರಷ್ಟು ಪಣಿಯರವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚದುರಿದ್ದು ಇವರಿಗೂ ಸ್ವಂತ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲ. ಶೇ. ೫ ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸ್ಕೀಮುಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವು ಸಿಕ್ಕಿರಬಹುದು.

ಈ ಹಿಂದೆ ೧೯೮೨-೮೩ರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರಿಗೆ (ಗುಂಡೂರಾಯರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಯಾಗಿದ್ದಾಗ) ವಾಲ್ನೂರು-ತಾಗತ್ತೂರು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ೧೦ / ೧೫ ಅಡಿ ಸೈಜಿನ ಸೈಟ್‌ಮಾಡಿ ಜನತಾ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಗಿರಿಜನ ಕಾಲೋನಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಟುಂಬಗಳು ಈಗ ಬೆಳೆದು ೨ ಅಥವಾ ೩ ಕುಟುಂಬಗಳಾಗಿವೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮನೆಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗಲೂ ಅವೆಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳು ಹಳೆಯ ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜೇನು ಕುರುಬರಿಗೆ ಶೇ. ೧೦ ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ನಿವೇಶನ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮನೆಯ ಎದುರು ಕೈತೋಟ ಮಾಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು, ತರಕಾರಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಅದರಿಂದ ಒಂದಿಷ್ಟು ಆದಾಯವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರ ಕೆಲವು ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ವಸತಿ ನಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಜಾಗ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಲೋನಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ತರುವ ಕೆಲಸಗಳಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವು ದೂರ ಇವೆ. ಗಳಿಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಡಿಗೂ, ನಾಡಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಸುಲಭವಾಗದೇ ಅತಂತ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ದೇವರ ಮಚ್ಚಿ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದ ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದವರು ಬಹುತೇಕ ವಿವಿಧ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಸ್ಥಳಾಂತರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟವರು, ಲೈನ್ ಮನೆಗಳ ಹಿಂಸೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗ ಬಯಸುವ ಕುಟುಂಬಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ. ಇನ್ನೂ ನೂರಾರು ಕುಟುಂಬಗಳು ನಾಗರಹೊಳೆ ಕಾಡಿನಿಂದ ತಿತಿಮತಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ಗಡಿ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ, ಹುಣಸೂರು, ಎಚ್.ಡಿ.ಕೋಟೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ಸಲುವಾಗಿ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಗರಹೊಳೆಯ ಕಾಡಿನ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹುಣಸೂರು ತಾಲೂಕಿನ ನಾಗಾಪುರ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿನ ೬ ಬ್ಲಾಕ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಭೂಮಿ ನೀಡಿದರು. . ಅದಕ್ಕೆ ಈಗಲೂ ಜೇನುಕುರುಬರು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣದ ಬಳಿಯಿರುವ ಜೇನುಕುರುಬ ಕುಟುಂಬಗಳು ಕೊರೋನಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಪುನಃ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾಡಿಗೆ ನುಗ್ಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.[೩೩]

ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ವಸತಿಗೆ ಎಂದು ನಿವೇಶನ ಪಡೆದವರು, ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕು ಪಡೆದವರಿಗೂ ಹಕ್ಕುಪತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಒಡೆತನ ಸಿಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿವಾಸಿಗಳು ದೂರುತ್ತಾರೆ. ದುಬಾರೆ, ಮಾಲಂದಾರೆ ಗೇಟ್ ಬಳಿಯ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ರಸ್ತೆ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರು, ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಬರಾಜು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಕೀಮಿನಂತೆ ಮನೆಯ ವಸತಿ ೧೦/೧೫ ರ ಬದಲಾಗಿ, ೨೧/೧೮ ಅಡಿಗಳಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಪಿ.ವಿ.ಟಿ.ಜಿ. ಗುಂಪಿನವರಿಗೆ (ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಜೇನುಕುರುಬರಿಗೆ) ೩.೫೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅನುದಾನವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಸರಕಾರದಿಂದ ವಸತಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಡಾ.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವಾಸ ಯೋಜನೆ, ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಅವಾಸ್ ಯೋಜನೆ, ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಯೋಜನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಸರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. 'ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅರೆಕಾಸಿನ ಮಜ್ಜಿಗೆ' ಎಂಬಂತೆ

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ವಸತಿ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸರಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಜಾರಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಸಾಲುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಗಂಭೀರತೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರಕಾರ ವಸತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹೋರಾಟದ ಬಳಿಕ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮನೆಗಳುಳ್ಳ ಕಾಲೋನಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ ಗುಡ್ಡೆಹೊಸೂರು-ಬಸವನಹಳ್ಳಿ ೬.೭ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ೧೮೧ ಮನೆಗಳು, ಕೆದಮಳ್ಳೂರುನಲ್ಲಿ ೭.೫೦ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ೧೭೬ ಮನೆಗಳು, ರಾಂಪುರದ ಬಳಿ ೧೦ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ೧೭೧ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟು ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ೫೨೮ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ೬ ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳ ಮತ್ತು ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳ ಕಿರುಕುಳಗಳ, ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ 'ವಿಮೋಚನೆ' ಸಿಕ್ಕಂತಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅವರು ಕೆಲಸದ ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನಸಾಗಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎಲ್ಲಾ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ವ್ಯಾಪಕಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿಯಿಂದ ಪುನರ್ವಸತಿಗೊಂಡ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ದುಡಿಯಲು ದೂರದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

'ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಎಂಬುದು ಅವರನ್ನು ಜೀತದಾಳಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಸಾಧನ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ೨೦೦೪ ರಿಂದ ಹೋರಾಟ ಸಂಘಟಿಸಿದ ಡಿ.ವೈ.ಎಫ್.ಐ. ಮುಖಂಡರಾಗಿದ್ದ ನೆಲ್ಲುಹುದಿಕೇರಿಯ ಮಾಜಿ ಪಂಚಾಯತ್ ಸದಸ್ಯ ಪಿ.ಆರ್.ಭರತ್ ರವರು. ನಿವೇಶನ, ಮನೆ ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಭೂಮಿ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿ ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ ವಸತಿಹೀನ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮನೆ-ನಿವೇಶನ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ಭೂಮಿ ನೀಡುವಷ್ಟು ಸರಕಾರಿ ಭೂಮಿ ಇದೆ.' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು. 'ನಾವು ಅಂತಹ ಅನೇಕ ಜಾಗಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಸರಕಾರ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಜಮೀನನ್ನು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರ ಸಿದ್ದವಿಲ್ಲ. ಖಾಲಿ ಇರುವ ಲಭ್ಯ ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೆಪ ಹೇಳುತ್ತಾ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅತಂತ್ರವಾಗಿಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಜೀತದಾಳು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ.' ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಣಿಯರ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕ ಆದಿವಾಸಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿಯ ಜಿಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ರಾಜ್ಯ ಸಂಚಾಲಕರಾದ ವೈ.ಕೆ. ಗಣೇಶ್ ಅವರು. 'ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಿಂದ ಹೊರ ಬರುವುದೇ ದುಸ್ತರ. ಹಾಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿ, ಸುತ್ತಿ ಸುಸ್ತಾಗಬೇಕು. ದಿಡ್ಡಹಳ್ಳಿಯ ಪುನರ್ವಸತಿದಾರರೂ ಸಹ ಬಾಳೆಲೆ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ ಮುಂತಾದ ದೂರದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕು. ಈಗಿರುವ ಬಸವನಹಳ್ಳಿ, ಕೂಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬಂದು ಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ' ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಹಕ್ಕಿನಂತೆ ಭೂಮಿ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆ ಯಡಿ ೨೦೦ ದಿನಗಳ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಒಂದಿಷ್ಟು ನೆಲೆನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಅನಿತಾ. .

ಇಲ್ಲಿನ 'ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಪರದಾಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸುವ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ತಂಡಗಳಿಗೆ ಇಂತಿಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹೋರಾಟದ ನಡುವೆ ಇದ್ದ, ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು ಮುಂಚೂಣಿಯವರು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುವರು' ಎನ್ನುವುದು ಪಿ.ಆರ್.ಭರತ್ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಬಯಸಿದಂತೆ ಬದುಕುವ ಬದಲು ಕೂಲಿ ಕಾಲೋನಿಗಳಾಗಿ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿವೆ. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ತಮಗೆ ಭೂಮಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅದನ್ನೂ ಕೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಅರಣ್ಯ ಬಿಟ್ಟ, ಪುನರ್ವಸತಿಯಾದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು. ಹೀಗೆ ಎಂದೆಂದೋ ನೆಲೆ ತಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ನೆಲದ ಕನಸು ಕಟ್ಟುವುದು ಖಾಯಂ ನಿಷಿದ್ಧ.

ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ಟೀ, ಕಾಫಿಗಳ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಉದ್ದಿಮೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ಕಾನೂನು, ದುಡಿಮೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಕೂಲಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ಇವೆ. ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಖಾಸಗಿ ಸಣ್ಣ ಮಧ್ಯಮ ಶ್ರೀಮಂತ ಕೊಡವರ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ನಿಗದಿತ ಕೂಲಿ ರೂ. ೩೪೫.೦೦ ಎಂದಿದ್ದರೂ ಸಿಗುವುದು ೧೮೦ರಿಂದ ೨೦೦.೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಅದರಲ್ಲೂ ರೇಷನ್, 'ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್'ಗೆ ಅಂತ ಮುರಿದು ಕೊಂಡು ಅಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸಾಲದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಜೀವನಪೂರ್ತಿ ಅಲ್ಲೇ ಒದ್ದಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಟಾಟಾ, ಚಿದಂಬರಂ ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿ ಎಸ್ಟೇಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಕೂಲಿ, ಶೂ, ಕಂಬಳಿಗಳು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬೋನಸ್, ಅಧಿಕ ಸಮಯದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇತನ ಮತ್ತು ವಾಸಕ್ಕೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಮನೆಗಳು ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿದ್ದರೂ ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಇವೆ. ಇಂತಹ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಮಿಕರು ಹಣ ಕೂಡಿಟ್ಟು ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು, ನಿವೇಶನವನ್ನೂ ಖರೀದಿಸಿದ್ದಾರೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಘದ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಎ.ಮಹದೇವ ಅವರು. ನೆಲ್ಲುಹುದಿಕೇರಿ, ಮಾಲಂದಾರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹವರನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ದಾಖಲೆಗಳ ಅಲಭ್ಯತೆ

ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿ ಕೂಲಿಕಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಇಲಾಖೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕ್ರಮ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವಾಗ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಬಹುತೇಕರಿಗೆ ಸರಕಾರ ಕೇಳುವ ದಾಖಲೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ.

ಇದೇ ೨೦೨೦ ಜುಲೈ ೧೪ ರಂದು ಪಳತೋಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿನ ಪಣಿಯರವ ಸಮುದಾಯದ ಮಾದ ಎನ್ನುವಾತ ಕಾಫಿ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ನ ಕೂಲಿಕಾರ ಹತ್ತಿರದ ಅಂಗಡಿಯೊಂದರಿಂದ ಸಾಮಾನು ಖರೀದಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಆನೆ ಕಾಲ್ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹತ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಜೊತೆಗಿದ್ದ ೯ ಜನ ಓಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಆಧಾರ ಕಾರ್ಡ್, ಮತದಾನದ ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿ, ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಇವ್ಯಾವೂ ಗುರುತಿನ ದಾಖಲೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೃತನ ಹೆಂಡತಿ ಭೋಜಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಹಣದ ಚೆಕ್ಕನ್ನು ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಮಾಲೀಕರು

ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ಸಾವು ಸಂಭವಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಶವ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆಂದು ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ರೂ. ೫೦,೦೦೦ ಹಣವನ್ನೂ ಬೋಜಿ ಪಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಾಲೀಕರ ಖಾತೆಗೆ ಹಣ ಸೇರಿದರೆ ಬರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಈಗ ಹಣ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವೇನೋ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಥರ ಸ್ಥಿತಿ ಅವರೊಬ್ಬರದೇ ಅಲ್ಲ. ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಹೀಗೆ ಇದೆ.

'ಆದಿವಾಸಿ ಕೂಲಿಕಾರರು ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಮಾಲೀಕರು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ದಾಖಲೆ ಸಿದ್ಧವಾದರೆ ಅವರು ಸರಕಾರದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಎನ್ನುವ ದಾಖಲೆಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಕ್ಕು ಕೇಳುವವರೂ, ಸ್ವತಂತ್ರರೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಮಾಲೀಕರು ಅಂತಹ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವನ್ನೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಎಲ್ಲಾ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರು ಇರುವಲ್ಲಿಗೇ ತೆರಳಿ 'ಆದಿವಾಸಿ ಅದಾಲತ್' ನಡೆಸಿ ದಾಖಲೀಕರಣದಿಂದ ದಾಖಲೆಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸಂಘದ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಿವಿಗೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಗಣೇಶ್ ವೈ.ಕೆ. (ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದೆ ಸರಕಾರ). 'ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೭.೩೦ ಗಂಟೆಯಿಂದ ಸಂಜೆ ೫ ರವರೆಗೆ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿವರೆಗೂ ಮರಳು ಎತ್ತುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೂಲಿಯೂ ಕೊಡದೆ ಕುಡಿಯಲು ಒಂದು ಪಾಕೆಟ್ ಸರಾಯಿ ನೀಡಿ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೇ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ದುಡಿಯಲು ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಇಂತಹ ಅಮಾನವೀಯ ಶೋಷಣೆ ಹತ್ತಾರು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು. 'ಕುಡಿತದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅಂತಹವರು ಅದೇ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದು ಅವರ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ, ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದು ಜೀವಂತ ಶವಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದುರಂತವೆಂದರೆ ೧೬ ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳಿರುವಾಗಿನಿಂದಲೇ ಆದಿವಾಸಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ಚಟವನ್ನು ಮಾಲೀಕರು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾಲೀಕನೊಂದಿಗೆ ಕುಡಿಯುವುದು ಸಹ ಆದಿವಾಸಿ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಧಾರುಣ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗಣೇಶ್ ಅವರು ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕುಡಿತದ ಚಟ ಅಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯಾಪಕ ಪಿಡುಗಾಗಿ ಹಬ್ಬಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಅಸ್ತಿತ್ವ–ಅನನ್ಯತೆಗಳ ನಾಶ, ಹತಾಶೆ, ಅಸಹಾಯಕತೆಯಂತಹ ಗಂಭೀರ ಕಾರಣಗಳಿದ್ದು ಆಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ನಿವೇಶನ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುವುದು, ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸುವುದು ಅವರ ವಿಮೋಚನೆಯ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿದೆ. 'ಈ ಕೆಲಸಗಾರರು ಇಲ್ಲೇ ಇರುವವರೇನಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರಿಗೆ ದಾಖಲೆಗಳು ಹೇಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತವೆ' ಎನ್ನುವುದು ಬಹುತೇಕ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಮಾಲೀಕರ ವಿವರಣೆ. ತೋಟಗಳಲ್ಲಿನ ಕಿರುಕುಳ, ಅಸಹನೀಯತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಕೆಲಸಗಾರರ ಫೋಟೋ ಸಮೇತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಸುದ್ದಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವುದು, ಪೋಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗಳಲ್ಲಿ ದೂರು ದಾಖಲಾಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ.

ಬಹುತೇಕ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಳಾಗಿ, ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಕೂಲಿಕಾರರು ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಹೊಂದುವುದು ದುರ್ಲಭ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ 'ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ವಸತಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ. ಹಂತ, ಹಂತವಾಗಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು.

೨೦೧೮-೧೯ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಅವಾಸ್ ಯೋಜನೆ (ಪಿ.ಎಂ.ಎಸ್.ವೈ.)ಯಂತೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಮಡಿಕೇರಿ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ-೧, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ-೪, ವಿರಾಜಪೇಟೆ-೯ ಒಟ್ಟು ೧೪ ಮನೆಗಳು, ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವಾಸ್ ಯೋಜನೆ ಅಡಿ ಮಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ-೩, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ-೧೩, ವಿರಾಜಪೇಟೆ-೨೪ ಒಟ್ಟು ೫೦. ಬಸವ ವಸತಿ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಮಡಿಕೇರಿ-೧೪, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ-೪, ವಿರಾಜಪೇಟೆ-೧೪, ಒಟ್ಟು ೩೨. ಒಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೇರಿ ೧೪೪೭. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಸಿ.-ಎಸ್.ಟಿ.ಗಳಿಗೆ ೩೨+೧೦೫=೧೩೭. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಟಿ.ಗಳಿಗಾಗಿ-೫೦, ಎಸ್.ಸಿ.ಗಳಿಗೆ ೧೭೫ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.[೬೪] ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳ ಹಂಚಿಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಮನೆಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ತೀರಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ಉತ್ತಮ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಮನೆಗಳು ಎಸ್.ಸಿ.-ಶೇ.೪೧.೧ ಇದ್ದರೆ, ಎಸ್.ಟಿ. ಶೇ. ೩೩.೯೨. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸರಾಸರಿ ಶೇ ೫೬.೫೮. ಈ ಅಂತರ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಶೇ.೧೫ ಮತ್ತು ಶೇ.೨೩. ಎಸ್.ಟಿ. ಕುಟುಂಬಗಳು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ೧೫,೦೯೪ (ಗ್ರಾಮಾಂತರ ೧೪,೬೭೧+ ನಗರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ೪೨೩). ಇಡೀ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೧,೪೨,೭೧೬.[೬೫]

ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಯೋಗ್ಯ ಮನೆಗಳು ೨೦೦೧ರಲ್ಲಿ ಶೇ ೫೮.೨ ಇದ್ದರೆ ೨೦೧೧ ರಲ್ಲಿ ಶೇ. ೫೩. ಶಿಥಿಲ ಮನೆಗಳು ಶೇ. ೬.೦ ಇದ್ದರೆ ೨೦೧೧ ರಲ್ಲಿ ಅದು ಶೇ. ೬.೪.

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ವಸತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಜನತೆ ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆಡಳಿತ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಆಮೆ ನಡಿಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ವಾಸಯೋಗ್ಯ ಮನೆಗಳು ಶಿಥಿಲಾವಸ್ಥೆ ತಲುಪುತ್ತವೆ.

ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯದ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಬದುಕು, ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸುವ ವಸತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಇಲಾಖೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾದ ಪಂಚಾಯತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸರಕಾರದ ಜಿಲ್ಲಾಡಳಿತ, ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ, ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆ ಅಗತ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಚುನಾಯಿತ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕತ್ವದ ಮುತುವರ್ಜಿ, ಸಮುದಾಯಗಳ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಮುತುವರ್ಜಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗರಹೊಳೆ ನಿರ್ವಸತಿದಾರರ ಹೋರಾಟ, ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿ ಹೋರಾಟ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದರೂ ಮತ್ತೆ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಮನೆಗಳೇನೋ ಆದವು. ಆದರೆ ಅವರು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಅಸ್ಸಾಮಿನ ವಲಸಿಗ ಮತ್ತಿತರ ಕೂಲಿಕಾರರು ಭರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಅದೇ 'ಜೀತ' ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಬಾಧಿತವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದೆ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ವಸತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವಾಗ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕಿನ ಕ್ರಮ, ಜೀವನದ ಹಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು. ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆದಿವಾಸಿ

ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿನ್ಯಾಸದ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶದ ಆಯ್ಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಟ್ಟು ಪರಿಸರದ ಒಳಗೆ ಸಮುದಾಯದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ, ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿ, ತಾತ್ವಿಕತೆಯೂ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಒಟ್ಟಾರೆ ಅವಧಿಯ ಒಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ರೀತಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಇದ್ದಂತಹ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹಂದಿ ಗೂಡಿಗೆ ತಳ್ಳಿದಂತೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರೆಂದೂ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದವರಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ, ಒಂದು ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ ಮನೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವರದೇ ದೈವ, ನೀರಿನ ಭಾವಿಗಳು ಅಥವಾ ಹೊಳೆ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜಾಗ, ಗಿಡ ಮರಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಕಟ್ಟಿಸಿರುವ ಜನತಾ ಮನೆಗಳು, ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಲಾದ ಮನೆಗಳು ತಿಳಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೂ ತನ್ನದೇ ಒಂದು ನೆಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಅವರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದೆಡೆ ಬೆರೆಯಬೇಕು, ಬಾಳ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಿಜವಾದರೂ ಅಂತಹ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಿಲ್ಲ. ಹಲವು ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ, ಇರುಸು ಮುರುಸಿನ, ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಘಟಿಸಿದ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಸರ್ಕಾರದ ಸಂವೇದನಾಶೀಲತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಬಯಸಿದಂತೆ ಬದುಕಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪಾಠವನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ವಾಸಕ್ಕೊಂದು ತಮ್ಮದೇ ಒಂದು ಸೂರು ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಆಗಿದೆ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾನೂನು 'ವಸತಿ ಎನ್ನುವುದು ಮಾನವಹಕ್ಕು' ಎಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. ಮೊದಲು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ 'ಸಮರ್ಪಕ ವಸತಿ ಕುರಿತ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪ' ದ ವರದಿಯಂತೆ: "ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಯುವಜನ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು, ಸಮುದಾಯದೊಂದಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ಭಾಗವಾಗಿರುವ, ಸುರಕ್ಷಿತ ಮತ್ತು ಕ್ಷೇಮಕರ ವಸತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹಕ್ಕುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ".[೩೬]

ದೆಹಲಿಯ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಒಳಗೊಂಡು ಹಲವು ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಭಾರತದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ "ಸಮರ್ಪಕ ವಸತಿಯೂ ಮಾನವ ಹಕ್ಕಾಗಿದೆ" ಎಂದಿದೆ. ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ ೨೧ನೇ ವಿಧಿಯಂತೆ 'ಜೀವಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು' ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಗೂ ಸಮರ್ಪಕ ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳಾದ ನೀರು, ಆಹಾರ, ಶುಚಿತ್ವ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಎಂದು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಸರಕಾರಗಳಿಗೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಿದೆ.

ಸಮರ್ಪಕ ವಸತಿ ಎಂದರೆ:

ವಾಸದಾರರಿಗೆ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ರಕ್ಷಣೆ

ಸೇವಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಲಭ್ಯತೆ–ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧ್ಯತೆ

ಕೈಗೆಟುಕುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ನೆಲೆಸುವಂತಹದು

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ದೈಹಿಕ ರಕ್ಷಣೆ, ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿಗಳು
ಭೂಮಿ, ನೀರು, ಇತರೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಜೊತೆ ಜೋಡಣೆ
ಎತ್ತಂಗಡಿ ಹಾನಿ ಮತ್ತು ನಾಶದಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ
ಮರು ಪಾವತಿ ಮಾಡದಿರುವುದು ಮತ್ತು
ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವಿಕೆ
ಪುನರ್ವಸತಿ, ಮರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರ ನೀಡಿಕೆ [52]

ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯದ ವಸತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಸಮಗ್ರವಾದ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣ, ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನ, ವಿವರವಾದ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳ ಆಡಳಿತ ರಾಜಕೀಯ ಇಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಬೇಕಿದೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ, ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರದ ನೀತಿಗಳು ಗಂಭೀರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತವೆ. ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮದ ಹಿತದಲ್ಲಿ ತಂದ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ನೀತಿಗಳು ಆಸ್ತಿವಂತ ವರ್ಗಗಳ, ಕಂಪನಿಗಳ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೊಯ್ದವು. ಇದರ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮವು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು, ಸಣ್ಣ ರೈತರನ್ನು ದಿವಾಳಿಯೆಬ್ಬಿಸಿ, ಅಧೀನರನ್ನಾಗಿಸಿತು. ವಸ್ತುಶಃ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಗುಲಾಮಗಿರಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟರು, ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅತಂತ್ರರಾದರು. ಬ್ರಿಟೀಷರು ತಮ್ಮ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಲು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿದ್ದ ವೈರುಧ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡರು. ಕೆಲವು ಜನಾಂಗಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠರು, ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನಿಕೃಷ್ಟರೆಂಬ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯೇ ತಾರತಮ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಮಾನವೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಒಡೆದು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಪರ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಬಳಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ವಸಾಹತು ಪ್ರಭುತ್ವವು ತನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿತಕ್ಕೆ ತಂದ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿದಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಬದಲಾಗದಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ತರಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ನೀತಿಗಳು ಒಂದೆಡೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬರಿದು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಂತಿರುವ ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ದಿಕ್ಕೇಡಿಗಳನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಿವೆ. ತಾನೇ ರೂಪಿಸಿದ ಕಾನೂನು, ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸದೆ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಳಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ವಿವೇಚನೆ ಅತೀ ಮುಖ್ಯ. ಕೊಡಗು, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ನೀತಿಗಳ ಘೋರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಅರಿತು, ಮಾನವ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕುರಿತು ಪರ್ಯಾಯ ನೀತಿಗಳತ್ತ ಗಮನ ಅಗತ್ಯ.

ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧ Dirks, Nicholas. B. Castes of Mind: Colonialism and the Making of Modem India. Massachusetts: Permanent Black, 2001.

೨. ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕಾರ್ಲ್-೧೮೫೭ ಪ್ರಥಮ ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮ ಮಾಸ್ಕೋ. ೧೯೮೦

೩. Bayly, Susan. The New Cambridge History of India IV.3: Caste. Society and Politics in India from the Eighteenth Century to the Modem Age. Cambridge UK: Cambridge Uniyersity Press, 1999.

೪. ಇ.ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ –ಕೊಡಗು ವಿವರಣೆ, 2005, ಸಂಪಾದಕರು. ಡಾ.ತಂಬಂಡ ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ

೫. Cesaire, Aime. "From Discourse on Colonialism" Pattrick Williams and Laura Chrisman. Eds. Colonial Discourse and Post-Colonial Theory: A Reader. Pp 172-79. New York: Colombia University Press, 1994.

೬. ಅದೇ ಪುಟ

೭. Appadurai, Arjun. Modernity at Large: Cultural Dimensions of Globalization. New Delhi: Oxford Uniyersity Press, 1997.

೮. ಇಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ ಇ : ಕೊಡಗು ವಿವರಣೆ' ಸಂಗ್ರಹಾನುವಾದ: ಡಾ.ತಂಬಂಡ ವಿಜಯ್ ಪೂಣಚ್ಚ, 2005

೯. W.O. ಜೇಮ್ಸ್. ಪ್ಲಾಂಟೆಶನ್ಸ್ ಇನ್ ಡೇವಿಡ್ ಎಲ್. ಸಿಲ್ಸ್ –ಎಡಿ. ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎನ್‌ಸೈಕ್ಲೋಪೀಡಿಯಾ ಆಫ್ ದ ಸೋಶಿಯಲ್ ಸೈನ್ಸ್ ವಾಲ್ಯೂಮ್-12, ಮೆಸ್ಸಿಲಾನ್ ಅಂಡ್ ಫ್ರೀ ಪ್ರೆಸ್, ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್. ಪಬ್ಲಿಷ್: 1968 ಪುಟ-154

೧೦. ಅಮಿಯಾ ಬಗ್ಚಿ, ಪ್ರೈವೇಟ್ ಇನ್ವೆ ಸ್ಟ್‌ಂಟ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ (1900-1939) 1972

೧೧. ಸನತ್ ಕುಮಾರ ಬೋಸ್, ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಅಂಡ್‌ಲೇಬರ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಟೀ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ, ಸೀರೀಸ್ ನಂ: 8 ಎ.ಐ.ಟಿ.ಯು.ಸಿ. ಬಾಂಬೆ, 1954 ಪುಟ-2

೧೨. ಕಾಳೇಗೌಡ ನಾಗವಾರ ಪ್ರೊ, ಮತ್ತು ಎನ್.ಹುಚ್ಚಪ್ಪ ಮಾಸ್ತರ, "ಗಿರಿಜನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ' ಪುಟ ಬೆಂಗಳೂರು , 2000ನೆ ಇಸ್ವಿ, ಪುಟ 6 ಮತ್ತು 11

೧೩. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ ಹಿ.ಚಿ : ಗಿರಿಜನ ನಾಡಿಗೆ ಪಯಣ, 2006, ಪುಟ 27-29

೧೪. ಶ್ರೀನಿವಾಸ .ಎಲ್. ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು, 2010 ಪುಟ 61-62

೧೫ ಅದೇ.

೧೬. ರಾಬರ್ಟ್ ಫಾರ್ಚೂನ್, ಎ ಜರ್ನಿ ಟು ದ ಟೀ ಕಂಟ್ರೀಸ್ ಆಫ್ ಚೈನಾ, ಲಂಡನ್-1852 ಸಿಟೆಡ್ ಇನ್ ಲುಸಿಲ್ಲೆ ಹೆಚ್.ಬ್ರೋಕ್‌ವೆ. ಓ.ಪಿ, ಸಿ.ಐ.ಟಿ-ಪುಟ-27

೧೭. ಎ. ಗುಹಾ... op.cit. p -36

೧೮. Edger J.W., papers regarding the tea industry in Bengal, ಪುಟ -XVII

೧೯. Bengal administration report 1867-1868 Bengal security press, Calcutta, page- 144 see.

೨೦. ಕೊಡಗು ಗೆಜೆಟಿಯರ್, ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕ: ಡಾ.ಸೂರ್ಯನಾಥ್ ಕಾಮತ್, ಪುಟ- ೧೧೦ .

೨೧. ಅದೇ ಗ್ರಂಥ (ಅಧ್ಯಾಯ ೯ರಿಂದ)-ಪುಟ ೧೧೧

೨೨. ಅದೇ -ಪುಟ- ೧೧೦ ಕೊಡಗು ಗೆಜೆಟಿಯರ್೨೩)

೨೩. ಅದೇ ಪುಟ- ೧೧೦ ಕೊಡಗು ಗೆಜೆಟಿಯರ್೨೪)

೨೪. ಅದೇ ಕೊಡಗು ಗೆಜೆಟೀಯರ್ ಅದೇ. ಪುಟ-೪೧.

೨೫. ಅದೇ ಕೊಡಗು ಗೆಜೆಟಿಯರ್, ಪುಟ-೧೧

೨೬. ಕೊಡಗು ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ಪುಟ-೧೧೦ , ಪ್ಯಾರ-೧

೨೭. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾಡಳಿತದ ಡಿ.ಎ.ಜಿ. ವರದಿ ೨೦೧೮-೧೯

೨೮. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾಡಳಿತದ ಡಿ.ಎ.ಜಿ ವರದಿ ಆಧಾರ ೨೦೧೮-೧೯.

೨೯. ಜಿತೇಂದ್ರ ಚೌಧುರಿಯವರ ಸಂದರ್ಶನದಿಂದ- ಅನುಬಂಧದಲ್ಲಿ.

೩೦. ವಿಕಿಪೀಡಿಯಾ: ಮನೆ: https://kn.m.wikipedia.org/wiki/%E0%B2%AE%E0%B2%A8%E0%B3%86#

೩೧. ಅದೇ: ವಿಕಿಪೀಡಿಯಾ

೩೨. ಅದೇ: ವಿಕಿಪೀಡಿಯಾ

೩೩. ಪ್ರಜಾವಾಣಿ: ಮೈಸೂರು ಆವೃತ್ತಿ

೩೪. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾಡಳಿತ, Planning Programme Monitoring & Statistics Department 2018-19

೩೫. ಜನಗಣತಿ ೨೦೧೧, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ.

೩೬. on adequate housing: Report of the special rapporteur on adequate housing E/ CN 4/2006/4/ March 2006. http://www.ohchr.org

೩೭. *Mapping the Marginalized: Delhi's Gadia Lohar Community*, Housing and Land Rights Network, 2019 Editor: Shivani Chaudhry, *International Research Journal of Interdisciplinary & Multidisciplinary Studies (IRJIMS) A Peer-Reviewed Monthly Research Journal ISSN: 2394-7969 (Online), ISSN: 2394-7950 (Print) Volume-III, Issue-II, March 2017.*

* * *

ಅಧ್ಯಾಯ ೭

ವರ್ತಮಾನದ ಕೊಡಗು: ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳು

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಭೌಗೋಳಿಕ, ಐತಿಹಾಸಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಮುದಾಯಗಳ ನೆಲೆಯಾಗಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಐಕ್ಯತೆ, ಸಹ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಢಿಸಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಸಹಬಂಧಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಒಂದೊಂದು ಘಟನೆಗಳು, ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಪ್ರಬಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಇವು ಕೇವಲ ಮಾನವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪಾರಿಸಾರಿಕ ಜೀವ ಸಂಕುಲವನ್ನೂ ಪ್ರಬಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವವು ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವಾಗ ಅದರ ನೀತಿ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಘಟನೆಗಳು ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಂತೆ ಕಂಡರೂ ಅವುಗಳು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕೇಂದ್ರದೊಂದಿಗೆ ಬೆಸಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕು, ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಪರಿಣಾಮಿಸುವ ವರ್ತಮಾನದ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಜ್ವಲಂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸ ಬೇಕಿದೆ. ಅದು ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದು.

೧. ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನ

ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಷ್ಟೇ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಸಮ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಸರಿಸಮವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯೂ ಕೂಡ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯಂತಾಗಿ ಪುರುಷಾಧಿಪತ್ಯದಡಿ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದುರ್ಬಲಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಸಮಾಜ ಆಧುನಿಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮಾನವನ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕುರಿತ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ದಮನಕಾಂಡದ ಕುಣಿಕೆ ಸಡಿಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಭೂ ಒಡೆಯ– ಗುಲಾಮ, ಪಾಳೇಗಾರ– ಜೀತದಾಳು, ಬಂಡವಾಳಗಾರ–ಶ್ರಮಿಕ ಎನ್ನುವ ಭೇದ ಭಾವದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಕೇವಲ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂರಚನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗದೇ ಉಚ್ಚ ಮತ್ತು ನೀಚ ಎನ್ನುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತಸ್ತು ಮತ್ತು ಅಸಮಾನತೆಯಾಗಿ ಕೂಡ ಗಾಢವಾಗಿ ವಿಭಜನೆಗೊಂಡಿದೆ. ಮೂಲತಃ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮಾಜಗಳು ಆದಿಮ ಸಮತಾವಾದಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವಂತಹವು. ಆದಿಮ ಆರಂಭಿಕ

ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಎನ್ನುವ ಲಿಂಗಬೇಧಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯ ಉಗಮದೊಂದಿಗೆ ರೂಪಗೊಂಡ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಒಟ್ಟು ವಿಕಸನದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮಾಜಗಳು ಆರಂಭದಿಂದ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿವೆ. ಇಂತಹ ಮಾತೃ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಚರಣೆ, ದೈವಗಳ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಕಾವ್ಯ– ಕಥನಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡು ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಜಾತಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವಾಗ ಇಂತಹ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದಿಂದ ಬಹು ದೂರವೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಾದರೂ ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದವು. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಮತ್ತು ವಸಾಹತುಶಾಹಿಯೋತ್ತರ ರಾಜಕೀಯ, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕ್ರೋಡೀಕರಣಗೊಳ್ಳ ತೊಡಗಿದಂತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಹಸ್ತಗಳು ಭೂಗೋಳದ ಭಾಗಗಳೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತಮ್ಮದೇ ರೀತಿನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾದ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಬಹುಮುಖಗಳ ಒತ್ತಡದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜ ಒಂದೆಡೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಕೃಷಿ ಎರಡು ಮೂಲ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸಮಿಶ್ರಣದ ಸಮಾಜವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಬಂಡವಾಳದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಥಾಳಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಪಾಳೇಗಾರಿ ಮೌಲ್ಯಗಳೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಂರಚನೆಯು ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜನಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಅದರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನತನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡದ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದೆಡೆ, ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಬಿಗಿಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಕ್ರಮಣಶೀಲತೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಸದಾ ಕಾಲ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಸಂಘರ್ಷ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಆಳುವವರ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದಾಗ ಆಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯಗಳು, ಜನ ವಿಭಾಗಗಳು ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕೆ ಈಡಾಗುವುದು ಸಹಜ ಅನಿಸುವಂತೆ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮುದಾಯಗಳು ತನ್ನತನವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ, ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತವೆ.

ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಕುರಿತಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರುವ ಡಾ. ವೀಣಾ ಭಾಸಿನ್ ರವರು ಗಮನಿಸುವಂತೆ 'ಇತರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪುಗಳಂತೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಇರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆ ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥಳು. ಪುನರುತ್ಪತ್ತಿ, ಆರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ಎರಡನೇ ಹಂತದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದುಡಿಯುವಳು. ಒಂದೊಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ಥಾನ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಬದುಕು ಮತ್ತು ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಏಳು ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು

ನಿರ್ವಹಿಸುವಳು. ಪಾಲಕಿ–ಪೋಷಕಿ, ವೈವಾಹಿಕ, ಗೃಹಕೃತ್ಯದ, ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧ–ಕುಲದ, ವೃತ್ತಿಯ, ಸಮುದಾಯದ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಈ ಪಾತ್ರಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಮುಂದುವರಿದ ಅವರು,

'ಆಧುನೀಕರಣವು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಿದೆ. ಆಧುನೀಕರಣವೂ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಭಾರತವು ಲಿಂಗತಾರತಮ್ಯಗಳಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕುಸಿದಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ–ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವವು. ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಒಂದು ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಹರಡುವುದು ಒಂದು ಸಂಕೀರ್ಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ರಚನೆಯು ಪಿತೃಪ್ರಭುತ್ವ, ಪಿತೃಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಪಿತೃ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಗಂಡಸಿನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರ ಅಧೀನತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗನನ್ನು ಕುಟುಂಬದ ಅವಲಂಬನ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿ ಎಂದು ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ'.[?]

ಜೆ.ಜೆ.ರಾಯ್ ಬರ್ಮನ್ ಅವರು 'ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಇತರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಅವಲೋಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳು ಪಿತೃಪ್ರಧಾನವಾಗಿವೆ. ಮೇಘಾಲಯ, ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತದಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಖಾಸಿ, ಜೈಂಟಿಯಾ, ಗರೋ, ಲಾಲಂಗ್ ನಂತಹ ಕೆಲವೇ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿವೆ. ಕೇರಳದ ಮಾಪಿಳ್ಳೆಗಳು, ಮಾತೃಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಸಮುದಾಯವಾಗಿದೆ. ಖಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೋದರ ಮಾವನ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬಗಳ ಎಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೂಡು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಮಹಿಳೆ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳು ಏಕ ಪತ್ನಿ ಕುಟುಂಬಗಳಾಗಿವೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಬಳಿಕ ದಂಪತಿಗಳು ತನ್ನದೇ ಹೊಸ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವರು. ಸಣ್ಣ ಮಗನು ತಂದೆ–ತಾಯಿಯರ ಜೊತೆಗೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಬಹುಪತ್ನಿತ್ವ, ಹೆಂಡತಿಯ ತಂಗಿಯನ್ನೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದೆ. ಹೊರಗಿನ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದು, ಗಂಡನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಭಾತೃತ್ವ ಪತಿತ್ವ, ನೀಲಗಿರಿ ತೋಡರು, ಲಡಾಕಿನ ಭೂತಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ೩–೪ ಸಹೋದರರನ್ನು ೩–೪ ಸಹೋದರಿಯರು ಮದುವೆಯಾಗುವುದೂ ಉಂಟು. ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ, ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಠಿಣ ಶ್ರಮಿಕರು. ವಿವಾಹದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಧುವಿಗೆ ಹಣ ನೀಡುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಹಣ ಕೊಡಲಾಗದವರು ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಎರಡನೇ ಮದುವೆಯಾದರೆ ಹಳೆಯ ಗಂಡನಿಗೆ ಬಡ್ಡಿ ಸಮೇತ ಹಣ ವಾಪಸು ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಜಾವನ್ ಸಾರಿಸ್ ಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನವು ಬಹುತೇಕ ಆರ್ಥಿಕ ಉತ್ಪನ್ನದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುವುದು. ಕಾಡಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವವರು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಾಹಕರು. ಇಲ್ಲಿ ಗಂಡು–ಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರೂ ಆಹಾರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಹೋಗುವರು. ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳಕೆಗೆ ಹಾಗೂ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಬಳಸುವರು. ಅರಣ್ಯ ಮೇಲಿನ ಅವಲಂಬನೆ ತಪ್ಪಿದಾಗ ಅವರು ಕೂಲಿಗಳಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಬೇಸಾಯದ ಕೆಲಸ, ಬೃಹತ್ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಅಣೆಕಟ್ಟೆ, ಹೆದ್ದಾರಿ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕೂಲಿಗಳಾಗಿ ಬರುವರು. ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಂದ ತೀವ್ರ ಶೋಷಣೆಗೆ ಈಡಾಗುವರು.[೨]

ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಆದಿವಾಸಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಇತರರಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದೂ ನಿಜ. ಈಗಿರುವ ಜಗ್ಗಾಟಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಒಂದು ವಿಭಿನ್ನ, ವಿಶಿಷ್ಟ ಪಾತ್ರವೂ ಇದೆ. ಬಹುತೇಕವಾಗಿ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ನಾಗರಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತೀರಾ ನಿಕೃಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಪುರುಷಾಧಿಪತ್ಯ ಮೇಲುಗೈ ಪಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಲಿಂಗಾನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಿಗಿಂತ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಅಂಶ. ಆದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೆಳಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯದ ಮಹಿಳೆಯರು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮ ಜೀವಿಗಳು. ಕೌಟುಂಬಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಇವರ ದುಡಿಮೆ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಆದರೆ ಫಲ ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವಳಾಗಿ ಇರುತ್ತಾಳೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ, ವೃತ್ತಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಆದಾಯ, ಸಬಲತೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಆರೋಗ್ಯ, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಪಾತ್ರ, ಘನತೆ ಇವು ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನದಂಡಗಳು. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾನುಪಾತ ೧೦೦೦:೧೦೧೯. ಆದರೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ೧೦೩೬. ಒಟ್ಟು ೫೮,೦೫೪ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ೨೯,೫೪೪ ಮಹಿಳೆಯರು (ಪುರುಷರು–೨೮,೫೧೦) ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಪುರುಷರಿಗಿಂತ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಲಿಂಗಾನುಪಾತ ೯೭೭ ಇರುವುದು ಕಳವಳಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಕುಸಿತದ ಕಾರಣಗಳ ಕುರಿತು ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಬಹುತೇಕ, ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯ ಶೇ.೯೭ ರಷ್ಟು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ, ಅದರ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾಫಿ, ಟೀ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಾಲೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ದುಡಿಯುವವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ನಗರಗಳಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ದೂರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರ ನೆಲೆಗಳು ರಸ್ತೆ ಸೌಲಭ್ಯದಂತಹ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯಗಳು, ಆರೋಗ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಶುಚಿತ್ವ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.[೩]

ಆರೋಗ್ಯ–ಶಿಶು ಮರಣ, ಬಾಣಂತಿಯರ ಸಾವು

ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳು ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರ ಕುರಿತು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವು ಬಾಣಂತಿಯರ ಮರಣ ಮತ್ತು ಶಿಶು ಮರಣದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾವಸಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ೨೦೧೦ ರ ವರದಿಯಂತೆ ಶಿಶು ಮರಣದಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಸಿ. ಮತ್ತು ಎಸ್.ಟಿ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇ.೪೫. ಶಿಶು ಮರಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಲು ಸಂಭವಿಸುವುದು ಎಸ್.ಟಿ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಯೇ. ೨೦೧೦–೧೧ ರಲ್ಲಿಯ ಒಟ್ಟು ಶಿಶುಗಳ ಮರಣ ೧೩೬ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಸಿ.–೨೦(ಶೇ೧೫) , ಎಸ್.ಟಿ–೪೦ (ಶೇ.೨೯). ಬಾಣಂತಿಯರ ಮತ್ತು ಶಿಶುಗಳ ಮರಣದ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ೨/೩ ರಷ್ಟು ತಡೆಯಬಹುದಾದ ಸಾವುಗಳು. ಶೇ.೪೩ ರಷ್ಟು

ಸಾವುಗಳು ಮನೆಗಳಲ್ಲೇ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಇವು ಎಸ್.ಟಿ. ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಾಣಂತಿಯರ ಮನೆಯಲ್ಲೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡಿಸುವಾಗ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಅಥವಾ ಮಂಗಳೂರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಇಂತಹ ಸಾವುಗಳು ಘಟಿಸುತ್ತವೆ.[೪] ಅಂದರೆ ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಗರ್ಭಿಣಿಯರಾದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಹೆರಿಗೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ನಂತರವೂ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸುಸಜ್ಜಿತ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಅಂತಹ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು, ಆರೋಗ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವೈಫಲ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗೇ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಡತನ, ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ, ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೃಷವಾದ ಶರೀರ, ಅಕಾಲ ವೃದ್ಧತೆಯಂತಹ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ದುಬಾರೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹೊಳೆ ದಾಟಿಕೊಂಡೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಖಾಯಿಲೆಯಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಬಂದಾಗ ಹೊಳೆ ದಾಟಲು ಪಟ್ಟ ಪಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಬರಲು ಬಸ್ ಮುಂತಾದ ವಾಹನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಲ್ಲದಿರುವೆಡೆ ತೋಟದಿಂದ ರಸ್ತೆಗೆ ಬಂದು ಯಾವುದಾದರೂ ವಾಹನ ಬರುವುದೋ, ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರೋ ಎಂದೂ ಕಾಯಬೇಕು. ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಯಾವ ಕಾರಿನವರೂ, ವಾಹನದವರೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿತ್ಯದ ಅನುಭವ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಪಿ.ಆರ್.ಭರತ್‌ರವರು.[೫]

ಎ.ಎನ್.ಸಿ ಯಡಿ ದಾಖಲಾದ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಶೇ.೬೩.೯೯ ರಷ್ಟು ಜನ ರಕ್ತ ಹೀನತೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಾರೆ. 'ಬಹುತೇಕ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಹೀನತೆ ಅತೀ ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ. ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಹೆಮೋಗ್ಲೋಬಿನ್ ಕೇವಲ ೬ ಗ್ರಾಂ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂಥಹವರು ಜೀವ ಹಿಡಿದಿರುವುದೇ ವಿಶೇಷ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ವಿರಾಜಪೇಟೆಯ ಹಿರಿಯ ವೈದ್ಯರಾದ ಡಾ.ಐ.ಆರ್.ದುರ್ಗಾಪ್ರಸಾದ್ ರವರು.[೬] ೫ ವರುಷದೊಳಗಿನ ಶೇ.೩೮ ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಕಡಿಮೆ ತೂಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರು. ತಾಯಂದಿರ ಮರಣದ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು. ಅದರಲ್ಲೂ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ-೧೫೨, ವಿರಾಜಪೇಟೆ-೧೪೮, ಮಡಿಕೇರಿ-೧೦೪.[೭] ಅನೇಕ ನಿರ್ಭಂಧಗಳು, ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವಿಕೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿನ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಬಹುತೇಕ ನಿಂತಿದೆ. ಸಿಗುವ ಕಡಿಮೆ ಕೂಲಿಯಿಂದಾಗಿ ಸಮತೂಕದ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳ ಖರೀದಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಲಭ್ಯತೆ ಸೀಮಿತ ಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದೂ ಅಗತ್ಯದ ಭಾಗಶಃವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ದೌರ್ಜನ್ಯ ಪ್ರಕರಣಗಳು

ಈಗಾಗಲೇ ಗಮನಿಸಿರುವಂತೆ ಕೂಲಿನಾಲಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ಜೀವನಾಧಾರವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಸಹ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ, ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತರೆ ಕೃಷಿ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ದುಡಿಮೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ನೀಡಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಕೂಲಿ ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ. ಗಂಡಸರಿಗೆ ರೂ.೧೮೦/-, ರೂ. ೩೦೦ ಇದ್ದರೆ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ರೂ.೧೩೦-೧೪೦ ರೂ.೨೫೦ ಇರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲೇ ಕಠಿಣ ದುಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಇರುವುದನ್ನು

ಬಹುತೇಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದುಡಿಮೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಿರುಕುಳವಿದ್ದರೂ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು. ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ನಡೆದರೂ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದೆಡೆ ಮಾಲೀಕರ ಭಯ, ಕೂಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೇನು ಎನ್ನುವ ಅತಂತ್ರ ಸ್ಥಿತಿ. ಅಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಪೋಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ದುಸ್ತರ. ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ, ಬಲಾತ್ಕಾರ, ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು ನಡೆದರೂ ಕೇಸ್‌ಗಳು ದಾಖಲಾಗುವುದು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಪೋಲೀಸರೇ ರಾಜಿ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲಾಖೆಗಳ ನೆರವಿನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲ. 'ಹಿಂದೆ ಅಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಅಂತಹವೇನಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಮಾಲೀಕರು. ಆದರೆ 'ಅವರೇನೋ ಹಾಗೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಇದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಮಹಿಳಾ ಕಾರ್ಮಿಕರು. ಅಂತಹ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಮಾತನಾಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ.೨೦೧೦-೧೨ ರಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ದಾಖಲಾದ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ೧೬೧. ಅದರಲ್ಲಿ ೮೪ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿರಾಜಪೇಟೆ ೧೧೧ ಅದರಲ್ಲಿ ೯೧ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಾಣೆಯಾದ, ಅಪಹರಣದ, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಹೆಚ್ಚು. ಕಾಣೆಯಾದ ಪ್ರಕರಣ ಶೇ.೩೬ ರಷ್ಟಿವೆ.[೮] ಹೀಗೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಾಣೆಯಾಗುವುದು ಎಂದರೆ ಒಂದು ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟವರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಅಪಹರಣವೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇಲಾಖೆಗಳದ್ದು ಬಹುತೇಕ ನಿಷ್ಕಾಳಜಿ. ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅದಲ್ಲದೇ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗಂಡಸರಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಹುತೇಕ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪಿತೃ ಪ್ರಧಾನತೆ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳುವವರು 'ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ, ಅಮ್ಮ' ಎಂದು ಹೇಳುವರಾದರೂ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಬಹುತೇಕ ಗಂಡಸರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರೂಪಕರು ಹೇಳಿದರು. ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ದಮನಗಳಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಪಿತೃ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. 'ಸಾಮಾಜಿಕ ಒತ್ತಡಗಳು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿರುದ್ಧದ ಎಲ್ಲಾ ಅಪರಾಧ, ಹಿಂಸೆಯ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತದು ತಪ್ಪಿತಸ್ತರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡುತ್ತದೆ'.[೯] 'ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಹಿಂಸೆಗೆ ಪುರುಷ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅಸಮಾನ ಅಧಿಕಾರ ಸಂಬಂಧಗಳೇ ಕಾರಣ'. ' ಮಹಿಳೆಯರ ವಿರುದ್ಧದ ಹಿಂಸೆ, ದೌರ್ಜನ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಪುರುಷರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ'.[೧೦] ಎಂದು ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಂಸ್ಥೆ ಹೇಳಿದೆ.

ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸ್ವರೂಪಗಳಿವೆ. ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಯವರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣ ಹೀಗಿದೆ.

ತಿತಿಮತಿ ಹತ್ತಿರದ ಸುಳುಗೋಡು ಪ್ರದೇಶದ ಕಾಫಿ ಎಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಶೈಲಾ ತಮ್ಮ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಬಾತ್‌ರೂಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ನಿವಾಸಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ನಿನ ಮಾಲೀಕರ ಬಳಿ ಹೇಳಿದಳು. ಹಿಂದೆ ಶೈಲ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅವರ ನಡುವೆ ಜಗಳವು ನಡೆದಿದ್ದರಿಂದ ಸಂಬಂಧ ಅಷ್ಟಕಷ್ಟೇ ಇತ್ತು. ಮಾಲೀಕರು ಶೈಲಾಗೆ ಬಾತ್ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇಕೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾ 'ಬಾತ್ರೂಮ್ ನಿಮ್ಮಪ್ಪನದಾ ಯಾಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟೆ' ಎಂದು ಬೈದು ದಬಾಯಿಸಿ ಹೋದರು. ಇದರಿಂದ ಬೇಸರಗೊಂಡ ಶೈಲ ಮಲ್ಲಿಗೆಗೆ 'ಯಾಕೆ ನೀನು ಸಾಹುಕಾರರ ಬಳಿ ಚಾಡಿ ಹೇಳಿದೆ' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆದು ಸಣ್ಣ ಜಗಳವಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಜೊತೆ ಶೈಲಾ ಹೀಗೆ ಜಗಳ ಮಾಡಿದಳು ಎಂದು ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ಪುನಃ ತೋಟದ ಮಾಲೀಕರ ಹೆಂಡತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಕವಿತಾ ಚೆಪ್ಪುಡಿರ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತೀವ್ರ ಕೋಪೋದ್ರಿಕ್ತರಾಗಿ ಶೈಲಾ ಬಳಿ ಬಂದು ಆಕೆಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬೈಯ್ದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಹಿಗ್ಗಾಮುಗ್ಗಾ ಹೊಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೊಡೆತಗಳಿಗೆ ತಾಳದೆ ಶೈಲಾ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾಳೆ. ಮೈತುಂಬಾ ರಕ್ತ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿ ಗಾಯಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರು ಕೂಡಲೇ ಗೋಣಿಕೊಪ್ಪದ ಸರಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ದಾಖಲಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ದೂರು ದಾಖಲಾಗಿದೆ. ಮಾಲೀಕರು ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಇವಳೇ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಗಾಯಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬಿದ್ದ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮೈತುಂಬಾ ರಕ್ತ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟುವುದಾ? ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನ್ಯಾನ್ಸಿಯವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ನೀವು ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ತರುವ ಮೊದಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಿತ್ತು ಎಂದು ತೋಟದ ಮಾಲೀಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಹೊಡೆಯುವ ಮೊದಲು ಒಂದು ಮಾತು ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಕೇಳಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶೈಲಾಗೆ ಹಾಕಿ ಬ್ಯಾಟ್ ನಿಂದ ಹೊಡೆದಿರುವುದು ಖಾತ್ರಿಯಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಪೊಲೀಸರು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಸಿ.ಸಿ. ನಂ.೧೧೮೬/೨೦೧೬) ಈ ಕೇಸನ್ನು ನೀವು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು ಎಂಬ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಮಾಲೀಕರು ಶೈಲಾಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕರಣದ ನಂತರ ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿರುವುದು ಕ್ಷೇಮಕರವಲ್ಲವೆಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರ ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಮಾಲೀಕರು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದು ರೂ.೧೦,೦೦೦ ಸಾಲವಿದೆ, ಕಟ್ಟಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಪೊಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಅವರ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಲೈನ್ ಮನೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಹೊರಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. 'ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಮತ್ತು ನಾನು ಎರಡು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸವಿದ್ದು ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ ದುಡಿದು ಬದುಕುವುದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟದಾಯಕ. ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಜೀವನವೇ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಶೈಲಾ. ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣಾ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ. ಮಾಲೀಕರ ಪರವಾಗಿ ವಕೀಲರು 'ಯಾರೂ ಹೊಡೆದಿಲ್ಲ ಅವಳೇ ಬಿದ್ದು ಗಾಯ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ನಾವು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ನ್ಯಾನ್ಸಿಯವರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಶೈಲಾ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಗಂಡ ಶ್ರೀಪುಟ್ಟು ಪಣಿಯರವ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಈಗ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

'ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿವೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಬಾಯಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಮಾಲೀಕರ ಭಯ. ಮೇಲಾಗಿ ಇದ್ದ ಜೀವನ ಆಧಾರವೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೇನು ಗತಿ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ. ಈಗಲೂ ಎಸ್ಟೇಟುಗಳಲ್ಲಿ ಇವರದೇ ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡಿಗೆ ರೇಷನ್ ತಂದು ಇವರಿಗೇ ಮಾರುವ ಕೃತ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಬಹುತೇಕ ಈ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಕೂಲಿಕಾರರು, ಮದ್ಯವ್ಯಸನಿಗಳೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಾಲೀಕರು ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಇವರಿಗೆ ಕುಡಿಸಿ ದುಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಅದೇ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಗಂಡನನ್ನ ಅನುಸರಿಸುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಮಾಲೀಕರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕುಡಿಯುವುದು, ದುಡಿಯುವುದು ಇಷ್ಟೇ. ಹೀಗಾಗಿ ಹೊರಲೋಕದ ಯಾವ ಪರಿವೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಯೋಚನೆಗಳು ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ವಿಧಾನವೂ ಇದಾಗಿದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೂ ಆಗಿರುವ ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಯವರು.[೧೧] ಕುಡಿತದ ಅನಾಹುತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ ಬಹುತೇಕರು ಹೇಳಿದರು. 'ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ತಾತ, ಅಜ್ಜಿಯವರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತಾವೇ ತಯಾರಿಸಿದ ಸರಾಯಿಯನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತೂರಾಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರು. ಅದೂ ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ. ಅವರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬದುಕಿದ್ದೂ ೭೦ ವರುಷಗಳವರೆಗೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಸರಾಯಿಯ ಗುಣ ಮಟ್ಟ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಬದುಕುವುದೂ ೪೫-೫೦ ವರ್ಷದೊಳಗೆ. ಕುಡಿಯಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮೂಡದಿದ್ದರೆ ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ.' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಶ್ರೀಮತಿ ರೀಟಾ ವೈ.ಜಿ.[೧೨] ಕುಡಿತದ ವ್ಯಸನ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿರಿಸುವ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ವಿಧಾನ ಇದಾಗಿದೆ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳ ಕುರಿತು ಮುಂದುವರಿದು ಅವರು 'ಮಾಯಮುಡಿ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಕಾಲೋನಿಯಲ್ಲಿ ೭೦ ವರ್ಷದ ಮುದುಕನೊಬ್ಬ ೧೮ ವರುಷದ ಆದಿವಾಸಿ ಯುವತಿಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಿದ. ಆ ಹುಡುಗಿ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಇದನ್ನು ಪೋಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ಒಯ್ದು ಕೇಸ್ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಕೇಸ್ ವಾಪಾಸು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಬೆದರಿಕೆ ಒಡ್ಡಿದರು. ಹಣದ ಆಮಿಷವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ, ಬಗ್ಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ನೋಡಿದರೆ ತಾಯಿ, ಮಗಳು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಏನಾಯಿತೋ ತಿಳಿಯದು. ಇಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಒಂದೆರಡಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ **ವೈಕೆ.ಗಣೇಶ್** ರವರು.[೧೩]

ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗಳು

ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಟ್ಟಾಗ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಹೇಗಿರುವುದು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ನ್ಯಾನ್ಸಿಯವರು ಮುಂದುವರಿದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. 'ನಮ್ಮ ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಟ್ಟರೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಜಾಗ್ರತೆ ಇದ್ದವರು ಮಾತ್ರವೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ವೈದ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರು, ಪುರುಷರು ಏನೇ ಕಾಯಿಲೆಗಳು ಬಂದರೂ ಅವರು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ ಮಂತ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ನೂಲು, ಭಸ್ಮ ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು

ಆದರಿಂದ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬಿ ಕಾಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಂದ ಸಾಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿದೆ'. ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಕೊರತೆಯೇ ಎಂದರೆ 'ದುಡ್ಡಿನ ಕೊರತೆಗಿಂತ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನೇ ಅವರು ಬಲವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದರೆ 'ಇದು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ನೀವು ಏನೂ ಹೇಳಬೇಡಿ'ಎಂದೇ ನಮಗೆ ಮರು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಮಂತ್ರವಾದಿಗಳೇ ಆಗಲಿ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇವರಿಗೆ ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಭಸ್ಮ, ನೂಲು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಅದೇ ಹಣವನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಗೃತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದೆ' ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರೋಗಗಳು ದೇಹದ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಆದಿವಾಸಿ ಬಾಣಂತಿಯರು, ಮಕ್ಕಳ ಸಾವುಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಯವರು ಕಳವಳವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗರ್ಭಿಣಿಯರಾದಾಗ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಬಹುತೇಕರು ರಕ್ತಹೀನತೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಾರೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಸಾಯುತ್ತಿವೆ. ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಏಕೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಇಂತಹ ಸಾವಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಅನುವಂಶೀಯ 'ಸಿಕಿಲ್ ಸೆಲ್ ಅನಿಮಿಯಾ ಮತ್ತು ತಲಸ್ಮಿಯಾ' ಖಾಯಿಲೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸರಕಾರಿ ವೈದ್ಯರಾದ ಡಾ.ವಿ.ಸಿಂಪಿಯವರು. ೦–೬ ವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಇದನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ತಕ್ಷಣದ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಬೇಕಿದೆ. ಪ್ರೊ.ಮುಝಾಫರ್ ಅಸಾದಿಯವರ ವರದಿಯು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತೀರಾ ಹದಗೆಟ್ಟಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗಳು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಹೆಚ್ಚಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ವೈದ್ಯರು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಈ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರೊ.ಅಸಾದಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ವಿಶೇಷ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹುಡುಕಲು ಇಲಾಖೆಗಳು ಜನರೊಂದಿಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಬೆರೆತು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗಲೇ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ.

'ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಆಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ನಾವು, ಇಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಆದಿವಾಸಿ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿರುವ ಗೆಳೆಯರು, ಶಾಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ೧೮ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ಬಹುತೇಕ ಮದುವೆಗಳು ಜರುಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಂತಹ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ. ಎರಡು ಮನೆಯವರು ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟರೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದವರೂ ಅವರಿಗೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಮದುವೆಯಾದ ಬಳಿಕ ಹುಡುಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಳು. ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳು ಆಸ್ತಿ ಹೀನರಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ' ಎಂದರು ನ್ಯಾನ್ಸಿಯವರು. ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಕೂಡುವಿಕೆ, ಮಕ್ಕಳಾಗುವಿಕೆ, ಶಿಕ್ಷಣದಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಮೂಲದಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯದ್ದಾದರೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿರುವ ಹಾಡಿಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳೂ ಬಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗೃತಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರ

ಶಿಕ್ಷಣದ ಕುರಿತಂತೆ 'ಶಾಲೆಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಈಗೀಗ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನಡುವೆ ತೀವ್ರ ಒತ್ತಡ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಶಾಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಯಾನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಬರದೇ ಹೋದರೆ ನೇರವಾಗಿ ಅವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ತೆರಳಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನವೊಲಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಹುತೇಕ ಮಕ್ಕಳು ೧೦ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಓದುವರು. ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಹತ್ತರ ನಂತರ ಮುಂದಿನ ಹಂತದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟವರು ತೋಟಗಳಿಗೆ ಕೂಲಿಗಳಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಬಡತನದ ಜೀವನದ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ ದುಡಿಯಲು ಹೋಗಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅಂಶವೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಇದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಅವರು.

ಕೊಡಗಿನ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕವು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಬಿಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶೇ.೨.೭೩, ವಿರಾಜಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಶೇ.೧೨.೫೨. ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಒಟ್ಟು ಶೇ.೧೬.೨ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಶೇ.೧೮.೨, ಹುಡುಗರು ಶೇ.೧೩.೬ ಇದೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ತೊರೆಯುವವರು ಶೇ.೨೨.೨ ಇದೆ. ಎಸ್ಟಿ ಹುಡುಗಿಯರು ಶೇ. ೧೧.೬[೧೪] ಹತ್ತನೆಯ ತರಗತಿ ಮುಗಿಸಿದ, ಮುಗಿಸದ ಮಕ್ಕಳು ಬಹುತೇಕರು ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವರು. ಹೀಗಾಗಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲಾಗದೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿನ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಓದಿ ಅಂಕಗಳಿದ್ದರೂ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಸಿದ್ಧತೆಗೆ ಕೋಚಿಂಗ್ ಪಡೆಯಲು ಹಣದ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ನರ್ಸಿಂಗ್ ನಂತಹ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯಲು ಸೇರಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಕಾರೇಕಂಡಿಯ ಫಣಿಯರವರ ಮಹಿಳೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲ ನರ್ಸ್ ಆಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಈಗ ಹುಣಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಆಸ್ತಿ ಸಂಬಂಧಗಳು

ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಇರುವುದೇ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಇರುವ ಒಂದಿಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಮನೆಯ ಪಟ್ಟಗಳು ಗಂಡಸರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ಇರುವುದು ಹೆಚ್ಚು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ ೧ ಹೆಕ್ಟೆರ್ ಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಹಿಡುವಳಿ ೧ ರಿಂದ ೨ ಹೆ. ಇರುವವರಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ೨೨೮, ಮಹಿಳೆ ೫೩, ಜಂಟಿ ೪. ಭೂ ಹಿಡುವಳಿ ೪ ರಿಂದ ೧೦ ಹೆ. ಪುರುಷರು ೧೧ ಮಹಿಳೆ ೧ ಜಂಟಿ ೦ ಇದೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಟಿ.ಗಳ ನಡುವೆ ಒಟ್ಟು ೯೯೦ ಪುರುಷರು, ೧೪೩ ಮಹಿಳೆಯರು, ೮ ಜಂಟಿ ಪಟ್ಟಾಗಳು ಇವೆ.[೧೫] (ಜಿಲ್ಲಾ ಅಂಕೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಪಕ್ಷಿ ನೋಟ೨೦೧೮-೧೯) ಈ ಆಸ್ತಿ ಸಂಬಂಧವು ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಅಂಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹೊರಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು

ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಬೇರೆ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿಯಂತೆ ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿಯು ತೀರಾ ಕುಸಿದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜವಾದರೂ ಒಟ್ಟು ಸನ್ನಿವೇಶ ಅಸಮಾನತೆಯತ್ತ ಚಾಚಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರ ಮಹಿಳೆರ ಸ್ಥಿತಿ: ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ

ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರ ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರುವ ಡಾ.ಬಿ.ಆರ್.ಮಂಜುನಾಥ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೊ.ಎಂ.ಆರ್.ಗಂಗಾಧರ್ ರವರು ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಗತಿಗಳತ್ತ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೊಡಗು, ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕುಟುಂಬಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಶೇ. ೮೭.೫ ಇದ್ದು ಕೂಡು ಕುಟುಂಬಗಳು ಶೆ.೯.೨, ವಿಸ್ತರಣಾ ಕುಟುಂಬಗಳು ಶೇ.೧.೭. ಚಾಮರಾಜನಗರ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರದೇಶವೊಂದರಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಯನದಂತೆ ವಿವಾಹಿತರು ಶೇ.೬೫.೮, ಅವಿವಾಹಿತರು–ಶೇ.೧೩.೩, ವಿಧವೆಯರು– ಶೇ.೧೮.೩, ವಿಚ್ಛೇದಿತರು–ಶೇ.೨.೫ . ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ಈ ಸಮುದಾಯದ ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಜೀವನ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಲೋಕ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ.[೧೬] ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಜೇನು ಕುರುಬರಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಆದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಹೊಸ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಜೀವನ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಧವೆಯರು ಮತ್ತು ವಿಚ್ಛೇದಿತರ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಕೂಡ ಗಂಭೀರ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. 'ವಿವಾಹವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಧವೆ, ವಿಚ್ಛೇದಿತರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊರಗಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರಲ್ಲಿ ಅಂತಹದು ಇಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ'. ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚಿಕ್ಕ ಬೊಮ್ಮ ರವರು ಮತ್ತು ದೇವರಪುರದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸೋಮಿ ಯವರು ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತಮ ದೃಷ್ಟಿ ಇರುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.[೧೭]

ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಶೇ.೪೨.೫ ಅನಕ್ಷರಸ್ತರೆಂದು, ಪದವಿ ಪಡೆಯುವವರು ಅತಿ ವಿರಳ ಶೇ.೨.೫, ಭೂ ರಹಿತರು, ಕೃಷಿ ಕೂಲಿಕಾರರೇ ಅಧಿಕವೆಂದು, ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಶೇ.೫೯.೨ ರಷ್ಟು, ಖಾಸಗಿ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ಗೆ ಶೇ.೧೭.೫, ದೇವರು ಮುಂತಾದ ಪಾರಂಪಾರಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವರು ಶೇ.೨೦.೮, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗದವರು ಶೇ.೨.೫ ಎಂದೂ ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರ ಮಹಿಳೆಯರು ಬಹು ಮುಖಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಕುಟುಂಬದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕಳೆಯುವರು. ಶಿಕ್ಷಣ ಕಡಿಮೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ. ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಪಾತ್ರ ಕಡಿಮೆ. ಕೆಲವು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವರು. ಬಡತನ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಕುಸಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದೆ.' [೧೮] 'ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಲೆ ಇದೆ. ಮದುವೆಗೆ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಲು ಹೋದಾಗ ಹುಡುಗಿ ಒಪ್ಪಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವಳ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಬೇಕು. ಹುಡುಗಿ ಖಾಯಂ ಆದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹುಡುಗನ ಕಡೆಯವರು ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ರೇಷನ್, ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಮದುವೆಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಮೊದಲು ಪೌಷ್ಟಿಕವಾದ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಏಳು ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಗೆ

ಹೊರೆಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಗ ತಂದು ಹಾಕಬೇಕು. ನಂತರ ಸೀರೆ, ಹಣ, ಮಡಿಅರಿ–ಮಡಿಲಕ್ಕಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ.

ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ

ರಾಜಕೀಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೀಸಲಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಾಗಿ ಇಂತಹ ಅವಕಾಶಗಳು ತೆರೆದಿವೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ಗೆಲ್ಲುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಅತೀ ಕಡಿಮೆ. ಮೀಸಲು ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇವೆ. ಇಂದಿನ ತಿತಿಮತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಪಂಕಜ ರವರು, ಕೂಡಿಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಂಜುಳಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟು ೨೯ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ೪ ಎಸ್.ಸಿ.. ಮತ್ತು ೪ ಎಸ್.ಟಿ. ಮೀಸಲು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಲಾ ಇಬ್ಬರು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮೀಸಲು. ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು, ತಮ್ಮ–ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಲು ಹೋರಾಟವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್ ನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಡಾ.ಕಾವೇರಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 'ನಾವು ಜನರ ನಡುವೆ ಹೋದಾಗ ಅವರ ಬೇಕು, ಬೇಡಗಳು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಜನರಿಗೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಎನ್ನುವ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ, ನಿಗದಿತ ಯೋಜನೆಗಳು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಇಂತಿಷ್ಟೇ ನಿಧಿ ಅಂತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಚೌಕಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯೋಜನೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಕೆಳಗಿನ ಬೇಡಿಕೆ, ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ನಾವು ವಿವರ ಒದಗಿಸಿದಾಗಲೂ ಅವುಗಳು ಈಡೇರುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯೇ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ರಾಜಕೀಯ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪವೂ ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ. ಶಾಸಕರು, ಬಲಾಢ್ಯರನ್ನು ದಾಟಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ' [೧೯] ಇದು ಆಡಳಿತದ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ವಿಕೇಂದ್ರಿಕರಣವನ್ನೇ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದು ಸ್ಥಾಪಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಅಧಿಕಾರದ ಕೇಂದ್ರವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ವಾಸ್ತವವನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತದೆ.

ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಅದ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ ಚುನಾಯಿತಳಾದಾಗ ಮಾಡಿದ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸಗಳ ನಿದರ್ಶನಗಳೂ ಇವೆ. ಹಿಂದೆ ಪಂಜರಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥೆ, ಕೂಲಿಕಾರಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಾವೇರಿ ಯವರು ೨೦೧೨ ರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದಾಪುರ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅದ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಪಟ್ಟಣ ಪಂಚಾಯಿತಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಗ್ಗಂಟಾಗಿದ್ದ ಕಸ ವಿಲೇವಾರಿಯನ್ನು ಅತ್ತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದನ್ನು ಜನ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.[೨೦] ಆದರೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸ್ಥಾಪಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಲುಗುಂದ ಕೊಡಂಗೇರಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸದಸ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸರೋಜಿನಿ ಅವರ ಪ್ರಕರಣವೇ ಒಂದು ಜ್ವಲಂತ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅದ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನ ಆ ಬಾರಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ (ಎಸ್.ಸಿ) ಮಹಿಳೆಗೆ ನಿಗದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಸರೋಜಿನಿ ಸೇರಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಇದ್ದದ್ದು. ಅವರು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ

ನಡೆಯಬೇಕಿತ್ತು. ಮೇಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿಯಂತೆ ಇದ್ದದ್ದು ಇವರೊಬ್ಬರೇ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಮೇಲ್ಜಾತಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೆಳ ಜಾತಿಯ. ಒಬ್ಬಳು ಅಧ್ಯಕ್ಷಳಾಗುವುದು ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಸರೋಜಿನಿಯವರು ನಾಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದಕರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಕೆ ಆಯ್ಕೆ ಆಗದೇ ಹೋದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಉಸ್ತುವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಿಂದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಸರೋಜಿನಿಯವರು ಹೈ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ವಾದ ಆಲಿಸಿದ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅವರನ್ನೇ ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿತು. ಇದು ನಡೆದದ್ದು ೭-೮ ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ದಕ್ಕದ ಈ ಕಹಿ ಕಥೆ ಮತ್ತು ಹೋರಾಟದ ಕುರಿತು ಹಿರಿಯ ಪತ್ರಕರ್ತ ಶ್ರೀಮನು ಶೆಣೈ ವಿವರಿಸಿದರು. ಬಿಟ್ಟಂಗಾಲ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಎಸ್.ಸಿ. ಸದಸ್ಯನಿದ್ದ. ಸಭೆಯಾದಾಗ ತಾನು ಕುಡಿದ ಕಾಫಿ ಕಪ್ ತೊಳೆಯ ಬೇಕಿತ್ತು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲರ ಕಪ್‌ಗಳನ್ನೂ ತೊಳೆಯ ಬೇಕಿತ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನೇ ಆತ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಈ ಎರಡು ಘಟನೆಗಳು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಆಚರಣೆ, ತಾರತಮ್ಯ ಮನೋಬಾವಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗುತ್ತವೆ.[೨೧]

ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ತಾರತಮ್ಯಗಳಿರುವ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅದರ ಮೌಲ್ಯ, ಅಪಮೌಲ್ಯಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರ ಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಘಟಕವಾಗಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಸ್ಥಾಪಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೊರ ಬರುವುದು, ತರುವುದು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸ್ವಾಸ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹದ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹಗಳು ಹಿಂದಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನಲಾಗುವುದಾದರೂ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯೇನಲ್ಲ. ವಯಸ್ಸು ತುಂಬುವ ಮೊದಲೇ ಕೆಲವು ಮದುವೆಗಳು ಎರಡೂ ಕುಟುಂಬಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಪಣಿಯ, ಪಂಜರಿ ಯರವರ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಹೆಚ್ಚು. ಇದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಕಾನೂನು ಇದೆ. 'ಅಪರಾಧ' ಘಟಿಸಿದ ನಂತರ 'ಅಪರಾಧಿ'ಗೆ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಚಾರಿಸಲು, ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು ಯೋಜನೆಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಅದು ನಿಲ್ಲದೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕಿನ ಶೈಲಿ, ಆಚಾರ, ಪಾರಂಪಾರಿಕ ವಿಧಾನಗಳು ಸಹ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ನಿಸರ್ಗದ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹರೆಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಒಂದುಗೂಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಣಾಮಗಳ ಅಂದಾಜು ಇಲ್ಲದಿರುವುದೂ ಸಹ ಒಂದು ಕಾರಣ. ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಗು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಆಶಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಇವರು ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನವರು ಎಂದು ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದಾಗ ಇದು ಅಪರಾಧ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಿವೃತ್ತ ಶಿಕ್ಷಕ, ಬಾಲ ಕಲ್ಯಾಣ ಕೇಂದ್ರದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಅಬ್ದುಲ್ ಲತೀಫ್ ರವರು ವಿವರಿಸುವಂತೆ "ಈ ವರ್ಷ ಕ್ರಿ.ಶ.೨೦೨೦ ರಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಕೊ ಕಾಯ್ದೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾದ ಒಟ್ಟು ೭೬ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ೪೮

ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವವು. ೧೪-೧೬ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಹುಡುಗ-ಹುಡುಗಿಯರು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಅವರ ಆಚಾರದ ಭಾಗವೂ ಆಗಿದೆ. ಆಗ ಅವರು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣ ವೈದ್ಯಕೀಯ ತಪಾಸಣೆಗೆ ಬಂದಾಗ ವಯಸ್ಸು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಅದು ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯಲ್ಲಿ ದೂರು ದಾಖಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ತಾಯಿಯ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಪೋಸ್ಕೊ ಕಾಯ್ದೆ, ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹ ಕಾಯ್ದೆ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ದಂಡ ಸಂಹಿತೆ ಐಪಿಸಿ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹ ಅಪರಾಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಆಚಾರ, ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಷಯಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ನಾಗರಿಕ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೂ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ನಾಗರೀಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪುಸಲಾಯಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೊಕದ್ದಮೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ತೋರಿಸಲು ಬೇರೆ ಜಾತಿಗಳವರಲ್ಲಿ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ನಂತಹ ದಾಖಲೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಅವರು ಮ್ಯಾನ್ಯುಪುಲೇಟ್ ಮಾಡಲೂಬಹುದು. ಆದರೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹವುಗಳು ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಇವರು ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಕಾನೂನಿನ ತೊಡಕುಗಳ ಕುರಿತು ಮಕ್ಕಳ ಆಯೋಗದ ಮುಂದೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತಲಾಗಿ ಐ.ಪಿ.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಪರಿಹಾರ ಇದೆ ಎಂದರು. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹದ ಕಾರಣದಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವ ಸಂಭವಗಳು ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ಈ ಮೂರು ಕಾಯ್ದೆಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಬೇಕು, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಗೆದು ನೋಡಬೇಕು, ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಜೀವನಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಮತ್ತು ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾದ ವಯೋಮಿತಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಮದುವೆ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು ಏರ್ಪಡುವುದು ಅಪಾಯಗಳಿಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹರೆಯದ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗ-ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಸಹ ದೇಹದ ಬಗೆಗಿನ ಅರಿವು, ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲಾಗುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೂಡ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ನೀಡಬೇಕಿದೆ. ಇಂತಹ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸವಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಆದರೆ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಖಾಯಂ ನೇಮಕಾತಿ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ವಲಸೆ ಹೋಗುವುದೂ ಹೆಚ್ಚು. ರಾತ್ರಿಯ ಭೇಟಿ ದುಸ್ತರ. ಹೀಗೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅನೇಕ ಮಿತಿಗಳು ಕೂಡ ಇವೆ.

ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಆರೋಪಿ ಬಂದಾಗ ಅವನು ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಾಡುವುದು, ಅವನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿ ದುಃಖಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳು. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಂಗರೂ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಪ್ಪಿ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಮಗುವಿನ ಬಗೆಗೆ ಇರುವ ಅವರ ಪ್ರೀತಿ, ಕಾಳಜಿ ಅನನ್ಯವಾದದ್ದು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾದ ಪರಿಶೀಲನೆ, ಪರಿಹಾರದ ಕ್ರಮಗಳು ಅಗತ್ಯ.[೨೩] ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು

ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜ, ಅದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ನಡುವೆ ಭಿನ್ನತೆಗಳು ಹಲವಾರಿವೆ. ಅವುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವದ, ಸಹಬಾಳ್ವೆಯ ಹಾಗೂ ಸಮನ್ವಯದ್ದಾಗ ಬೇಕಿದೆ. ಮುಂದುವರಿದವರು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸಮಾಜವೂ ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಪರಿವರ್ತನೆ ಎನ್ನುವುದು ಕೂಡ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸಮನ್ವಯದಿಂದ ಅರಳುವುದು. ಮಹಿಳೆಯರ ಸಬಲೀಕರಣದಲ್ಲಿ, ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಶಕ್ತತೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕು ಬಹು ಮುಖ್ಯ. ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಗ್ರ ಸಬಲೀಕರಣವೇ ಆಗಲಿ, ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹ, ಅಪ್ರಾಪ್ತ ಕೂಡುವಿಕೆಯ ವಿಷಯಗಳೇ ಆಗಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವ, ಬದಲಾಯಿಸುವ ಭಾಷೆಯೂ ಬದಲಾಗ ಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಂತ ಜರೂರಿನದ್ದಾಗಿದೆ.

೨. ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಪಟ್ಟಾ ಸಮಸ್ಯೆ

ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ ಅವರು ವಾಸವಿರುವ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತಿತರ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಭೂಮಿಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರ ಪಟ್ಟಾ (ಪಟ್ಟೆ) ನೀಡದಿರುವುದು. ಕೊಡಗಿನ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆ ತಲಾಂತರಗಳಿಂದ ವಾಸವಿರುವ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಪಟ್ಟಾ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಂತಹ ಪಟ್ಟಾಗಳ ನೀಡಿಕೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸರಕಾರದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಅದೇ ಹಳೆಯ ಗುಡ್ಲುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಸರಕಾರವೇ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರವೂ, ಪಟ್ಟಾಗಳೂ ಕೊಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸಲಾದ ಕುಶಾಲನಗರ ಬಳಿಯ ಬಸವನಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಡಗುಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮನೆಗಳ ಬಹಳಷ್ಟು ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಪಟ್ಟಾಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲಾಖೆಯ ಆಡಳಿತ ನೀಡುವ ಒಂದು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೇ ನಮೂದಿಸಿದೆ. ಹೆಸರುಗಳು ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನೆಪವೊಡ್ಡಿ ಆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಹಕ್ಕುಪತ್ರವನ್ನು ನೀಡದೇ ಅತಂತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೋಷವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಎಂದರೂ 'ಅದು ಇಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಧಾನ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕು' ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಲಾಖೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಈಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತಾಗಿದೆ. ನೆಲಸಲು ಸ್ಥಳ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂಬ ನೆಮ್ಮದಿಯೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ.[೨೨]

ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದ ತುಂಡು ಜಮೀನಿಗೆ ಹಕ್ಕುಪತ್ರ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಹೊರತು ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ. ಕೊಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಸಾಲವನ್ನು ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದು ಕೇವಲ ಅನುಭೋಗಕ್ಕೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ ಹೊರತು ಅದರ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದೇ

ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ. ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಭೂಮಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇಲಾಖೆ ಕೊಡುವ ಪತ್ರದಿಂದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ ಕೊಡಬೇಕು, ವಿಳಂಬ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿಯೇ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ ಜಮೀನು ಮತ್ತು ಮನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಾಮಗಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆದು ಪರವಾನಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಆದೇಶಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಪರವಾನಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಇವರು ಕಾದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಮನೆಗಳು ಶಿಥಿಲಗೊಂಡು ಜೀರ್ಣಾವಸ್ಥೆಗೆ ತಲುಪಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಕೊಡಂಗೆ, ಜಂಗಲಾಡಿ, ಚಿಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆ ಹಾಡಿಗಳ ಪ್ರದೇಶದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನೊಂದು ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಚಿಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆ ಹಾಡಿ, ಕಾರೇಕಂಡಿಗಳಂತಹ ಅನೇಕ ಹಾಡಿಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಿದ್ದೂ ಪಟ್ಟಾ ಸಿಗದೇ ಇರುವಂತಹುದು ಕಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಬಹುತೇಕರಿಗೆ ತುಂಡು ಭೂಮಿ ಇರುವಾಗಲೂ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಸಾಕಾಗದೇ ಅಂತಹವರು ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕಾರೆಕಂಡಿ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಕಾರ ಮುಕ್ಕಾಲು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ದೊರಕಿದೆ. ಹಕ್ಕು ಪತ್ರ ಮಾತ್ರ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದು ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ವಾಸದ ಮನೆಗಳಿಗೂ ಹಕ್ಕುಪತ್ರದ ನೀಡಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ಏನಾದರೂ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.[೨೪] ಇಂತಹುದೇ ಅರಣ್ಯದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆದಿವಾಸಿಯೇತರ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಇರುವಾಗ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಇಲ್ಲ? ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಏಕೆ? ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೆಡೆ ಆದಿವಾಸಿಯೇತರರು ವಾಸಿಸುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತರದೆ ಹೊರಗಡೆ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಕೂಡ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ತಲೆ ತಲಾಂತರದಿಂದ ವಾಸವಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ದೇವರಕಾಡು ಎಂತಲೂ, ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರನ್ನು ಎತ್ತಂಗಡಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ. ದೇವರಪುರ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಲಾಂತರದಿಂದ ನೆಲೆಯಿರುವವರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದೇವರ ಕಾಡು, ದೇವರಿಗೆ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಿತಿಯೊಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒತ್ತಡ ಹೇರುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಎತ್ತಂಗಡಿ ಮಾಡುವ ಹುನ್ನಾರಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಇದರ ಮೊಕದ್ದಮೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲ್ಲ, ಜಾಗೃತಿ ಕಡಿಮೆ. ಅದರ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಇವೆ. ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ದೇವರಪುರದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ರವರು.[೨೫] 'ಸರಕಾರವೇ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದ ವಾಸವಿರುವವರಿಗೇ ನೆಲೆಯ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ' ಎಂದು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೊಡಂಗೆ, ಗೋಣಿಗದ್ದೆ, ಬೆಂಡೆಗುತ್ತಿ, ಮರಪಾಲ, ಜಂಗಲಾಡಿ ಇಂತಹ ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನೆಲೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅವರ ಬದುಕು ಕೂಡ ಅತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಕೊಡಂಗೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿದ್ದ ಜೇನುಕುರುಬರು ಆನೆ ಮತ್ತಿತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಿರುಕುಳದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ೬೬

ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿ ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ೨೦-೨೫ ಕುಟುಂಬಗಳು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದವು. ಉಳಿದವುಗಳನ್ನು ಹುಣಸೂರು ಬಳಿಯ ಹನಗೋಡು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲಾಯಿತು. ನಾಗರಹೊಳೆಯ ಸೆರಗಿನಲ್ಲೇ ವಾಸವಿರುವ ಗೋಣಿಗದ್ದೆಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಲ್ಲೇ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಬೇರೊಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವಂತ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಒಂದು ಪಾರಂಪರಿಕ ಪದ್ಧತಿ. ಜಂಗಲಾಡಿ ಹಾಡಿಯಲ್ಲೂ ಇಂತಹದ್ದೇ ಸಮಸ್ಯೆ. ನಾಗರಹೊಳೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿದ್ದ ನಂತರ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ೧೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಹಾರ ಧನ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಘೋಷಿಸಲಾಯಿತು. ಕೆಲವು ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹನಗೋಡು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದ ಕೆಲವು ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಹಲವು ರೀತಿಯ ಕಿರುಕುಳಗಳು ಆರಂಭಗೊಂಡಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮನೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೂ ಮೇಲಿನವರ ಪರವಾನಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಹಕ್ಕು ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಾ ಯಾವುದು ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.[೨೬] ತಮ್ಮದೇ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದವರ ಗೋಳು ಹೀಗಿದೆ...

ಚಿಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆ ಹಾಡಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ೨೭ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಕಾರ ೨೦೦೮ರಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುಪತ್ರಗಳು ದೊರೆತವು. ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ೧೩.೨೫ ಎಕರೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಬೊಟ್ಟು ವಾರೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ೧೭೦೦ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶದ ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕುಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ದೊರೆತ ಸುಮಾರು ಅರ್ದ ಎಕರೆ, ಎರಡು ಎಕರೆ ಕೆಲವೊಬ್ಬರಿಗೆ ಆರು ಎಕರೆಯ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತೋಟ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಹುಣಸೂರು ಡಿ.ಎಫ್.ಓ. ರವರು ಕರೆದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ವನ್ಯಜೀವಿ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯ, ಕಟ್ಟಡ ಇತ್ಯಾದಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಮೇಲಿನ ಇಲಾಖೆಯ ಪರ್ಮಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಇಲಾಖೆಗಳು ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ನಿವೇಶನಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಪರವಾನಗಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಿರ್ಬಂಧ ನಿಜಕ್ಕೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಈಗ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಆದೇಶವು ಇಡೀ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅತೀ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ತಡೆದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದಕ್ಕೇನು ಬೆಲೆ ಇದೆ? ಎಂದು ಚಿಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆಯ ಸಣ್ಣ ಆದಿವಾಸಿ ರೈತ ಪಿ.ಕೆ.ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಂದಾಗಿ ನಾಗರಹೊಳೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಹುಲ್ಲಿನ ಹೊದಿಕೆಯ ಮನೆಗಳಲ್ಲೇ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಮಿ ಹಕ್ಕಿನ ಪತ್ರವೇನೋ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ನವೀಕರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಜೇನು ಹಾಡ್ಲು, ಬೊಂಬು ಕಾಡ್ಲು ನಾಗರಹೊಳೆ, ತಟ್ಟೆಕೆರೆ, ಬೊಮ್ಮಾಡು, ಕೋಲ್ಲಾಡು ಹಾಡಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯ ನಮಗೆ ಭೂಮಿ ದೊರೆತದ್ದು ನಿರಂತರ ಹೋರಾಟದ ಫಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ತೋಟ, ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆನೆ ಕಾಟ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವ ಆಸೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಣಕಾಸು ಬೇಕು. ಆದರೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೇಳಿದರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ

ಇಲ್ಲ. ಹಕ್ಕು ಪತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ಬಿಡುವುದು ಆಯಾ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅವರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ.[೨೭]

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಾ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬದಲಾವಣೆ ಬರದಂತೆ ತಡೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.

೩. ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ

ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಎದುರಿಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ ಅವರ ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಸಿಗದೇ ಇರುವುದು. ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸರಕಾರ ರೂಪಿಸಿದ ನಿಯಮಾವಳಿಯಂತೆ ಜಾತಿಯನ್ನು ಸಾಬೀತು ಮಾಡುವ ಯಾವುದಾದರೂ ಆಧಾರಗಳು ದಾಖಲೆಗಳು ಬೇಕು. ಆದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಖಿತ ಯಾವ ದಾಖಲೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ವಾಸ ದೃಢೀಕರಣ ಪತ್ರ ಮಾಲೀಕರು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಮಾಲೀಕರು ಅಂತಹ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ವಾಸ ಇನ್ನು ಕೆಲವೆಡೆ ಮೂಲ ಹಾಡಿಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಕೂಲಿ ವಲಸಿಗರು ಶೆಡ್ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ವಾಸದ ದಾಖಲೆಗಳು, ದೃಢೀಕರಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆ ಓದಲು, ಸರ್ಕಾರದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ವಿವಾಹ, ವಿಚ್ಛೇದನೆ, ಮರು ವಿವಾಹಗಳಿಂದ ಮೊದಲ ಗಂಡನಿಂದಾದ ಮಕ್ಕಳು, ಎರಡನೆಯ ಗಂಡನ ಮಕ್ಕಳು ತಾಯಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಇದ್ದಾಗ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೬೦ ರಿಂದ ೭೦ ರವರೆಗೆ ಆದಿವಾಸಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ದಾಖಲೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಆಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಇಲ್ಲದ ಇಂತಹ ಆದಿವಾಸಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಸಿಗದೇ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ.[೨೮]

ಶಾಲೆಗೆ ಆದಿವಾಸಿ ಮಕ್ಕಳು ಸೇರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಾಗಿರುವ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಆ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಎನ್ನಲು ಏನಾದರೂ ದಾಖಲೆಗಳಿದ್ದರೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವೇ ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸುವ ಯಾವುದಾದರೂ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ದಾಖಲೆಗಳು ಇರುವುದು ಸಹ ದುಸ್ತರ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರ ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಹತೆ ಇದ್ದೂ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರದ ನಿರಾಕರಣ ಎಂದರೆ ಸರಕಾರದ ಸೌಲತ್ತುಗಳ ನಿರಾಕರಣೆ. ಸಬಲೀಕರಣದ ಒಂದು ಮುನ್ನೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವ ಅಡ್ಡಗಾಲು ಕೂಡ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ವರುಷಗಳಿಂದ ಬದುಕಿ ಬಾಳಿ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಸಮುದಾಯದ ಗುರುತಿನಿಂದ ದೂರ ಇಡುವ ಅಘಾತಕಾರಿ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಕಾಗದ ಪತ್ರದ ನಿರಾಕರಣೆ ಅಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಆಡಳಿತ ಅರಿಯಬೇಕಿದೆ. ಇಂತಹ ಒಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕುಶವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

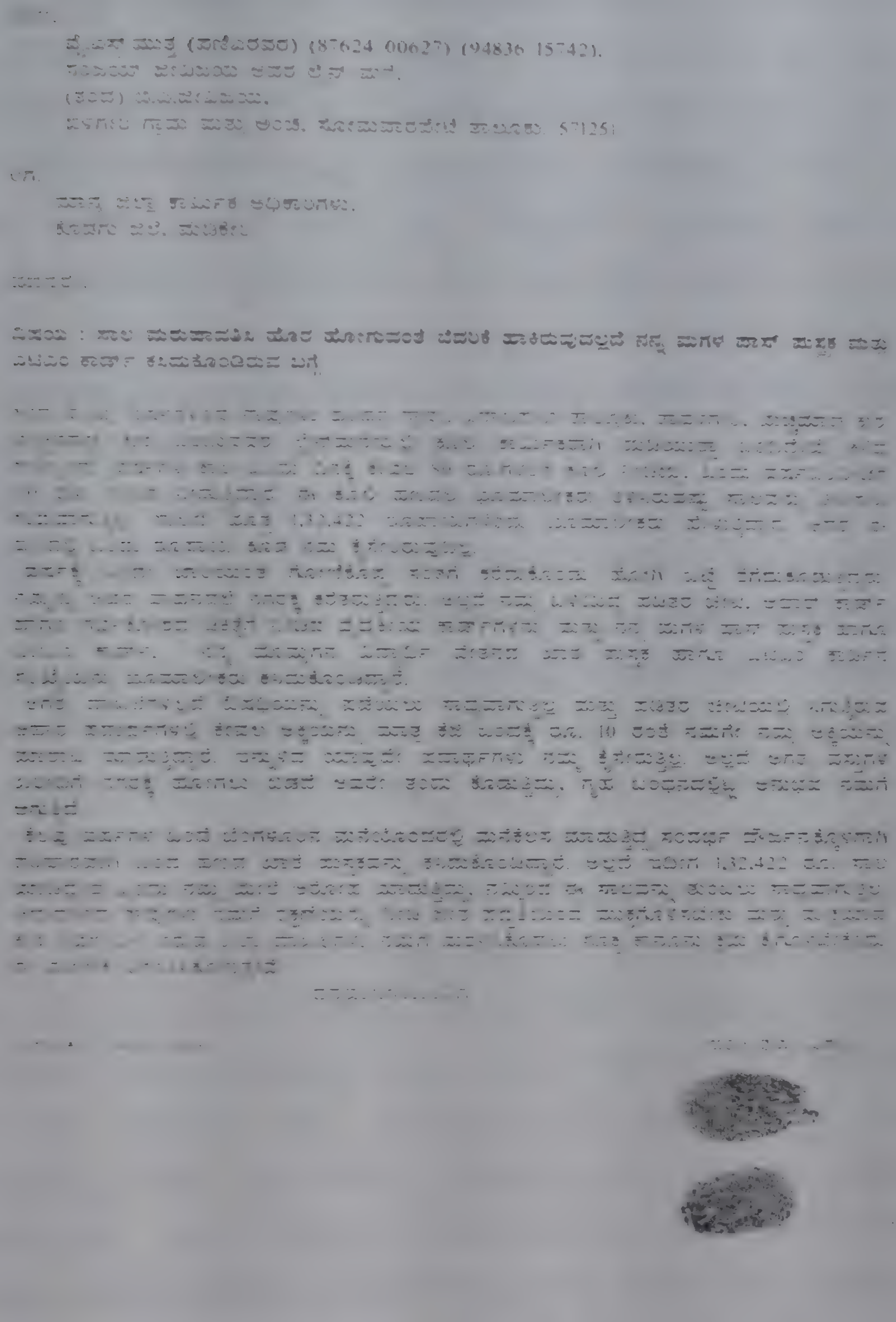
ಮಾನವೀಯತೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಮಾನದಂಡಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೂ ಪುನರ್ ರೂಪಿತವಾಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

೪. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಾಲದ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯದ ರೈತರ ಸಾಲದ ಕುರಿತು ವಾರಂಗಲ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿರುವ ಕೌಟಿಲ್ಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಬಿ.ಸುರೇಶ್ ಲಾಲ್, ಡಾ.ರವಿಂದ್ರ ಮುಷಾಮ್, ಮಿ. ಸುರೇಶ್ ಮೋಡೆಮ್ ರವರು ಬಹುತೇಕ ರೈತರು ಶಾಶ್ವತ ಸಾಲದಲ್ಲೇ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಆ ಸಾಲ ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ" ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿನ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಲಗಾರರು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿರುವ 'ಶಿವರಾಮನ್ ಕಮಿಟಿ ಆನ್ ಕನ್ಸುಂಪ್ಷನ್-೧೯೭೬' ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವಂತೆ ಭೂಮಿಯ ಫಲವಂತಿಕೆ, ಫಸಲು ಬೆಳೆ ಪ್ರಮಾಣ ಏರಿಳಿತ, ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕೈ ಬಾಯಿಗೆ ಸಾಲದು ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಂದುವರಿದು 'ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಮಗುವೊಂದರ ಹುಟ್ಟು ಸಾಲದಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಕರ. ಆದರೆ ಅದರ ಜನ್ಮ ಸಮಾರಂಭ ಸಾಲ ತಂದ ಹಣದಿಂದಲೇ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿನ ಜನನದೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಆರ್ಥಿಕ ಕುಸಿತದ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾದ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ, ಹರಕಲು ಬಟ್ಟೆ ಉಟ್ಟು ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿಯೇ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳೆದಂತೆ ಅವರ ಮದುವೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಹೆಗಲೇರುತ್ತದೆ. ಸಾಯುವಾಗ ಬಿಡಿಗಾಸೂ ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ಸಾವು, ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಸಾಲ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಾಲ ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ'. ರಾಯಲ್ ಕಮಿಷನ್ ಆನ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ವರದಿಯ ಅವಲೋಕನ ಇಂದಿಗೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿದೆ.[೨೯]

ಬಹುತೇಕ ಸಾಲಗಳು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಖರ್ಚುಗಳಿಗಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಹೊಸ ಹವ್ಯಾಸ, ಕೊಳ್ಳುಬಾಕತನದ ಆಸೆಗಳಿಗೆ, ರೈತರ ಬೆಳೆಗೆ ಬೆಂಬಲಿತ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಆದಿವಾಸಿ ರೈತರನ್ನು ಬಹವಾಗಿ ತಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಕೃಷಿ ಮುಂದುವರಿದಿರುವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ ರೈತರ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಾಲ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಎನ್.ಎಸ್.ಎಸ್.ಓ. ೫೯ನೆಯ ವರದಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ತೆಲಂಗಾಣ, ಹರಿಯಾಣ, ಪಂಜಾಬ್, ತಮಿಳುನಾಡು ರಾಜ್ಯಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಸಣ್ಣ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಸಾಲದ ಅತಿ ಹೊರೆ ಇದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ತೀವ್ರತೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು. ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು ಇದ್ದುದರಲ್ಲೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲವು ಫಲಗಳನ್ನು ಉಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷಿಗೆ ಸರಕಾರಗಳು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಂಬಲ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕುಸಿದಿದೆ. ಉದಾರೀಕರಣ, ಖಾಸಗೀಕರಣ ಮತ್ತು ಜಾಗತೀಕರಣದ ಕಾರಣದಿಂದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕುಂಠಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಕೃಷಿ ಪರಿಕರಗಳ ಜೊತೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೆಚ್ಚಗಳು ದುಬಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಈ ಅಂಶಗಳು ಕೃಷಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಇರುವಾಗಲೇ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಕಾರರಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಾಲದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಮನವಿ ಪತ್ರ – ೧ : ಮಾಡಿದ ಸಾಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತೋಟದಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗಲು ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದ್ದಲ್ಲದೇ ಮಗಳ ಪಾಸ್‌ಬುಕ್ ಮತ್ತು ಎಟಿಎಂ. ಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಕುರಿತು ವೈ.ಎಸ್. ಮುತ್ತ ಅವರ ದೂರು.

(87624 00627) (94836 15742).

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ರೈತರೆಂದರೆ ಬಹುತೇಕ ಇರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ರೈತರು ಮಾತ್ರ, ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕೇವಲ ಕೆಲವು ನೂರುಗಳು. ಈ ರೈತರು ಸಹ ಸಾಲದ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಆದಿವಾಸಿ ರೈತರ ಭೂಮಿಗಳಿಗೆ ಹಕ್ಕುಪತ್ರಗಳು ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ– ಪಟ್ಟಾ (ಪಟ್ಟೆ) ಇರುವುದು ಸಹ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ವಿವಿಧ ಸ್ಕೀಮುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ ಅಲ್ಪ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆದಿವಾಸಿ ರೈತರು ಒಂದಿಷ್ಟು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿ ದೊರೆತ ಅಂತಹ ರೈತರುಗಳ ಹಾಡಿಗಳಿಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯ ತಮ್ಮ ಗದ್ದೆ, ಕಾಫಿ

ತೋಟಗಳನ್ನು ಅದೆಷ್ಟು ಜತನದಿಂದ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸದಾ ಭೂಮಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಅವಿನಾಭಾವ ನಂಟು ಇದ್ದರೂ ಸದಾ ಪರಕೀಯತೆ ಕಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತುಂಡು ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಆಗುವ ಸಂಭ್ರಮ ಮತ್ತು ಹಾಕುವ ಶ್ರಮ ಹೇಗೆಲ್ಲ ಸಾಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಾರೆಕಂಡಿ, ಚಿಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆ, ದೇವರಪುರ, ಭಾಗಮಂಡಲ ಮುಂತಾದ ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅರ್ಧ ಎಕರೆಯಿಂದ ೨ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸಂಖ್ಯೆ ಅಧಿಕ. ೧೦ ಎಕರೆ ೨೫ ಎಕರೆ ಯೊಳಗೆ ಇರುವವರು ಎರಡು ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ದಾಟುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸೆಂಟ್ಸ್ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ತೋಟವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ 'ಹಕ್ಕು ಪತ್ರಧಾರಿ'ಗಳಿಗೆ ಬಹುತೇಕರಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮೂಲಗಳಿಂದ ದೊರೆತ ಭೂಮಿಗೆ ಪಟ್ಟಾ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹವರು ಕೂಲಿಗಳಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ ಇರುವ ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಸಾಲಗಳು ದಾಖಲೆಗಳಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ೨೦೦೯ರಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕರೇಷ್ಮೆ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ಹಕ್ಕುಪತ್ರ ದೊರೆತರೂ ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ. ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದ ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹುದೇ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಪೂರ್ವಜರಿಂದಲೂ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯ ಒಡೆತನವಿಲ್ಲದೆ ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿರುವ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಭೂಮಿ ದೊರೆತಾಗ ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ಸ್ವಂತ ಬಂಡವಾಳ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಸರಕಾರದ ನೆರವು ತೀರಾ ಅವಶ್ಯಕ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಹೋದಾಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸ್ಥಗಿತತೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲ ಕುಸಿಯುತ್ತದೆ ಹೊರತು ಉತ್ತಮ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಕೃಷಿ ವಿಧಾನಗಳು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಬೇಡುತ್ತದೆ. 'ಈ ಸಣ್ಣ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಆನೆಯ ಕಾಟದಿಂದ ಭತ್ತವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಕಾಫಿಯಷ್ಟೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಣ್ಣ ಆದಿವಾಸಿ ರೈತ ಶ್ರೀಪಿ.ಕೆ ಸಿದ್ದಪ್ಪ ರವರು. 'ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಪೈಪ್ ಅಳವಡಿಸಲು, ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಿಸಲು, ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು, ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಪರ್ಕ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯು ವನ್ಯಜೀವಿ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಅರಣ್ಯ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನೆದುರೇ ಬೇರೆ ಸಮುದಾಯದವರಿಗೆ ಪಟ್ಟಗಳೂ ಇವೆ. ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಬಂಧವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಬಹುತೇಕ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಗಿಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ನಿರ್ಬಂಧಗಳ ಗಡಿಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದರಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಸಾಲ, ಬಡ್ಡಿ-ಚಕ್ರಬಡ್ಡಿಗಳ ಸಾಲದ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕ ಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು.[೩೦]

ಆದಿವಾಸಿ ಕೃಷಿಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಭೂಮಿಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ತಲೆತಲಾಂತರಗಳಿಂದ ಆಸ್ತಿವಂತರ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ, ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮರಾಗಿ, ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಲೇ ಬಂದ ಕೂಲಿಕಾರ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿದೆ. ಇರ್ಪು ನಲ್ಲಿನ ಹೋಂ ಸ್ಟೇ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪಿ.ಕೆ.ರಮೇಶ್ [೩೧] ಅವರು ತೋಟದ ಮಾಲೀಕ ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮದುವೆಗೆಂದು ರೂ.೨೫೦೦೦ ಸಾಲ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಥಳೀಯರಾದ ಇವರು ೨೦೧೦ ರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿನ ಅತಿಥಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ

ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಉಳಿದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗದ್ದೆ ಮತ್ತು ತೋಟದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಾಗ ರೂ.೬೦.೦೦ ಇತ್ತು. ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ ೧೬೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಹೆಚ್ಚಳವು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವಾರ ಇಂತಿಷ್ಟು ಹಣ ಎಂದು ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಕೂಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಇಬ್ಬರು ದುಡಿದು ತೀರಿಸಿದರೂ ಪೂರ್ತಿ ಸಾಲ ಬಗೆ ಹರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಹೆಂಡತಿ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಯೇ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ವಾರಪೂರ್ತಿ ದುಡಿದರೂ ರೂ. ೩೦೦-೩೫೦ ಮಾತ್ರವೇ ಕೈಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಮಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕುಟ್ಟೆ ಜಾತ್ರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಬಾಕಿ ಸಾಲ ಇಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ತೀರಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೂ ೮೪,೦೦೦/- ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಅದ್ಹೇಗೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲವೂ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೇನು ಹೇಳ ಬೇಕು' ಎಂದರು. ನಾವು ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದಾಗ ಈ ಸಾಲವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದರು. ಆಗ ಆದಿವಾಸಿ ಸಂಘದ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವರ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನಾವು ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ದೂರು ನೀಡಿದೆವು. ಈ ದೂರನ್ನು ಶ್ರೀಮಂಗಲ, ಕುಟ್ಟಾ ದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪೊಲೀಸರು ಮಾಲೀಕರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಹೊರತು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ದೂರನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆವು. 'ನೀನು ಶ್ರೀಮಂಗಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಮಾಲೀಕರು ಬೆದರಿಸಿದರು. ನಾನು ಸತ್ತರೆ ನನಗಿರುವುದು ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಅಷ್ಟೇ. ನೀವು ಇರುವ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ ಜೊತೆಗೇ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನನಗೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮರು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ. ಮಾಲೀಕರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಳ್ಳತನದ ಆರೋಪದ ದೂರನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ 'ನಾನು ಅಂತಹ ಯಾವ ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕದ್ದು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕೂಡ ಓಡಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ವಿಚಾರಣೆಯೂ ಆಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ನಾವು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಆದರೆ ಮಾಲೀಕರು ನಮ್ಮ ಯಾವ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಅವರೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಂಘದ ಸಹಾಯ, ಪೊಲೀಸರ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಯಿತು' ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಸಾಲ ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವಿಧಗಳಿವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಸತ್ತರೆ ಅಥವಾ ತುರ್ತಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಿದ್ದರೆ ರೂ. ೫೦-೧೦೦ ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ ರೂ.೫೦೦ ಸಾಲ ಪಡೆಯಲಾಯಿತು. ವಾರಕ್ಕೆ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ಸೇರಿಸಿ ತೀರಿಸಲಾಯಿತು. ೨೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆದಾಗ ಅದನ್ನು ಸಹ ಎರಡೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿ ಸಮೇತವಾಗಿ ತೀರಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ವರ್ಷ ೨ ನೋಟ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಮತ್ತು ತೀರಿಸುವ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆದು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ ನಮಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು.

ಯಾರೇ ತೋಟದ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಸಾಹುಕಾರರ ಹತ್ತಿರ ಮಾಡಿದ ಸಾಲವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೀರಿಸಿದರು ಎಂದು ಯಾವ ಮಾಲೀಕರೂ ಹೇಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಸಾಲ ಮುರಿದು ಇಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಈ ವರ್ಷ ಹೇಳಿದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಉಳಿದಿದ್ದ ಸಾಲದ ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ಕಳೆದುದನ್ನೇ ಸೇರಿಸಿಯೇ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಹೊರತಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಹೋಗುವುದಾದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ

ತೋಟದ ಮಾಲಿಕ ಇವರು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನು ನಮ್ಮ ರೂ.೮೪,೦೦೦ ಕಟ್ಟಿದ ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ಆತನಲ್ಲಿ ಅದು ಒಂದು ಲಕ್ಷವನ್ನು ದಾಟಿ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕಟ್ಟುವವರಾದರೂ ಯಾರು? ನಾವು ತೀರಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಹೀಗಾಗಿ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಕೂಲಿಯಾಳು ಮತ್ತು ಆತನ ಕುಟುಂಬದವರು ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಯಾಗಿ ಸಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇಡೀ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೊಡುವ ದಿನಗೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಎಂದು ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೇ ಬರದಿರುವುದರಿಂದ ನಿಜವಾದ ಕೂಲಿಯನ್ನೇ ಮಾಲೀಕ ಕದ್ದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

'ಸಾಲ ಎನ್ನುವುದು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಗುಲಾಮಗಿರಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವ ಸರಪಳಿ ಆಗಿದೆ. ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾಗ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವಾಗ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೇನು ದಾರಿ ಇದೆ? ಅವರು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಕೈಚಾಚಲೇ ಬೇಕು. ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಹೊರಹಾಕಿದರೆ ಅವರಾದರೂ ಹೋಗೋದು ಎಲ್ಲಿಗೆ? ಮತ್ತದೇ ಜಾಗಕ್ಕೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದರಾಮಯ್ಯ ಅವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜೀತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಮುಕ್ತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡೆ. ನಂತರ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆದು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿಯೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೆಲವರು ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಹೊರಬಂದು ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಹಾಗೇ ಬಂದವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪುನರ್ವಸತಿ ಮತ್ತು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ನೆಲೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೇ ನೋಡಿ ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದವರಿಗೆ ಹೋರಾಟವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಪುನರ್ವಸತಿ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಆದರೆ ಮೂರೂವರೆ ಸೆಂಟು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಜೀತಪದ್ಧತಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಯೇ? ನಿಜಕ್ಕೂ ಏನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಸರಕಾರ ನಮ್ಮ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದಿಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅವರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಬಲಾಢ್ಯರು ಇದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲಾ? ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಹಿರೀಕರಾದ ಶ್ರೀಪಿ.ಬಿ.ಕರಿಯ ಅವರು.[೨]

ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರದೇಶದ ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಶೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಸಾಲದ ಕುಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಒದ್ದಾಡುವುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಏನಾದರೂ ಸಾಲ ಕುರಿತು, ಇದೇಕೆ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ ಕೋವಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುವುದಾಗಿ ಬೆದರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಡಳಿತದ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ವೈಯುಕ್ತಿಕವಾದ ಕೆಲವು ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಇರುವ ಅಮಾನವೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನ ಮಾಡಲು ಯಾರೂ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅವರು. 'ತಮಗೊಂದು ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆ ಕೊಡಿರಿ ಎಂದರೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅರ್ಜಿ

ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೂ ಜಾಗವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪೈಸಾರಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಆ ಜಾಗ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ತೋರಿಸು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪೈಸಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಾಢ್ಯರು ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಲೀಕರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಕಳಿಸುವಾಗ ಆ ಪೈಸಾರಿ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗು, ಈ ಜಮ್ಮದ ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಇದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪೈಸಾರಿ ಜಮೀನು ಅನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಸಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸುವುದು?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ ಅವರು.[೩೩]

'ನಾನು ದುಡಿದದ್ದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಕೇಳಿದಾಗ ಗುಂಡು ಹೊಡೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ತೋಟದಿಂದ ಹೊರಬಂದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜೇನುಕುರುಬರ ಸಮುದಾಯದ ರಾಮು ಅವರು. 'ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆವರೆಗೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ. ಸಂಜೆ ೬.೦೦ ನಂತರ ಪಕ್ಕದ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮರಳು ಎತ್ತುವ ಕೆಲಸ. ಅದು ರಾತ್ರಿ ೧೨ ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಆದೀತು. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೂಲಿ ಇಲ್ಲ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಕುಡಿಯಲು ಕಳ್ಳು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮರಳು ತೆಗೆಯುವಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಪೋಲಿಸರು ಬಂದರು. ನಾನು ಇದ್ದುದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಬಳಿಕ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ಬೆದರಿಸಿದರು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು. ಹೆದರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಪಕ್ಕದ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅವರ ಭಾವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಇದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮಾಲೀಕ ಮತ್ತೂ ಬೆದರಿಸಿದ. 'ಹೀಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿರುವುದು ಇನ್ನು ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದೆವು. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಹುದಿಕೇರಿ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಹುಕಾರನ ಮಗಳು ಅದೇ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಶಾಲೆಯನ್ನೂ ನಾವು ಬದಲಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು' ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಸಾಲದ ಕುಣಿಕೆ ಮತ್ತು ದುಡಿಮೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷೀಕರಿಸುವ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಘಟನೆ ಹೀಗಿದೆ.

ಕೊಡಗಿಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕೊಟ್ಟ ದೊಡ್ಡ ಬಳುವಳಿಯೆಂದರೆ ಎಸ್ಟೇಟುಗಳು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೂಲಿಕಾರರು. ಅವರ ವಾರಸುದಾರರು ಇನ್ನೂ ಬಲಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳು ಎಂಥಾ ಕಲ್ಲೆದೆಯವರನ್ನೂ ನಡುಗಿಸಲ್ಲವು.

ಬಾಳೆಲೆ ಗ್ರಾಮದ ಕಾಫಿ ತೋಟವೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಹರೀಶ್ (೩೨ ವರ್ಷಗಳು) ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ. ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇಕೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಮಾಲೀಕರು ಕೆಲಸ ಬಿಡಬೇಕೆಂದರೆ ರೂ. ೨೭,೦೦೦ ಸಾಲ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗು ಎಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ತಾನು ಪಡೆದದ್ದು ರೂ. ೪೦೦೦/ – ಮಾತ್ರ, ನನ್ನ ಕೂಲಿ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವಾರ ಹಣ ಮುರಿಯುತ್ತಾ ಸಾಲ ತೀರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಷ್ಟು ಸಾಲ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹರೀಶ್ ಹೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಆದರೆ ಸಾಹುಕಾರ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಸಿದ್ಧನಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಆತನನ್ನು ಆಗಸ್ಟ್ ೩೦, ೨೦೧೭ ರಂದು ಮಾಲೀಕ ಪಾವಂಗಡ ಕಿಶನ್ ಹರೀಶನನ್ನು ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮನ ಬಂದಂತೆ ಹೊಡೆದರು. ಈತನಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತ ಮಧು ಜೊತೆಗೂಡಿದ್ದಾನೆ. ನಂತರ ನಾಯಿಗಳ ಬೋನಿಗೆ ತಳ್ಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೂರೂ ನಾಯಿಗಳು ಹರೀಶನ ಕೈ, ತಲೆ, ಮುಖ, ಕಾಲು ದೇಹದ ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿವೆ. ಇನ್ನೇನು ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಬಹುದು

ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಗೋಣಿಕೊಪ್ಪಲಿನ ಬೀದಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಾಕಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ತೀವ್ರ ಗಾಯಗಳಿಂದ ಅಸ್ವಸ್ಥಗೊಂಡು ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ಈತನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೆಲವರು ಮತ್ತು ದಲಿತ ಸಂಘರ್ಷ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ದಾಖಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಾರಿಸಿವೆ. ಬಳಿಕ ಹರೀಶ್ ಕೊಟ್ಟ ದೂರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮಹೇಶ್ ಮತ್ತು ಡಿವೈಎಸ್ಪಿ ನಾಗಪ್ಪ ಅವರು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸ್‌ನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಂಡನೆಯ ನರಹತ್ಯೆ ಆರೋಪದಲ್ಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆ ದಾಖಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ ಜಿಲ್ಲಾಡಳಿತವು ಸಾಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋದ ಮಾಲೀಕ ಹರೀಶನನ್ನು ಜೀತದಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಜೀತ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪದ್ಧತಿ (ನಿರ್ಮೂಲನಾ) ಕಾಯ್ದೆಯನ್ವಯ ಸಾಲ ವಿಮುಕ್ತ ನೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ರೂ.೨೦,೦೦೦ ಪರಿಹಾರ ಧನವಾಗಿ ನೀಡಿದೆ. ಪುನರ್ವಸತಿಗಾಗಿ ರೂ.೧,೦೦,೦೦೦ ನೀಡುವ ಭರವಸೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ೨೦೧೬ರಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಯಾದ ಬಳಿಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆದ ಮೊದಲ ವ್ಯಕ್ತಿ ಈತ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಂಘಟನೆಯ ನಾಯಕ ಶ್ರೀ ಗಪ್ಪು ಅವರು ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು...

ಆದರೆ ಹರೀಶ್ ಇಂದು ಛಿದ್ರಗೊಂಡ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತ ಹೇಳುವಂತೆ 'ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿರುವಾಗ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕಿರುಚಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ'. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಆತನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಭಯ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. 'ನಾಯಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.[೩೪] ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆಯಾದರೂ ಮಾಲೀಕರ ಭಯದಿಂದ ಇವ್ಯಾವುವೂ ಅಷ್ಟು ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಮಾಲೀಕರು 'ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ಯಾವುದೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ತೀರಾ ಅಪರೂಪ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ೩೫ (ಅದೇ.). ಆದರೆ ಈ ಜೀತ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಬಂಧಿಗಳಾಗಿ ಭಯದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊರಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗಲೇ ಸತ್ಯದರ್ಶನ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕಾಫಿ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ನ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರೀಶ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲಸಗಾರರು ವಾಸಿಸುತ್ತಾ ದಿನದ ೧೨-೧೪ ತಾಸು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾನೂನಿನಂತೆ ರೂ.೨೭೦ ಕೂಲಿ ಎಂಟು ತಾಸಿನ ದುಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಕೂಲಿ ಕೊಡುವುದು ರೂ.೧೫೦ ಮಾತ್ರ. ಉಳಿದದ್ದು ಸಾಲಕ್ಕೆ ವಜಾ ಎನ್ನುವರು. ಆದರೆ ಮಾಡಿದ ಸಾಲ ಎಂದಿಗೂ ತೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಡಿಮೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಜೀತ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಆಡಳಿತ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೀಗ ಒಪ್ಪುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಬಂದಿದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ೨೩ ನೇ ಕಲಂ ಜೀತಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಿಷೇದಿಸಿದೆ. ಜೀತ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪದ್ದತಿ ನಿರ್ಮೂಲನ ಕಾಯ್ದೆ ೧೯೭೬ ರ ಪ್ರಕಾರ 'ಜೀತ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಎಂದರೆ ಸಾಲ ಅಥವಾ ಜಾತಿ ಕಟ್ಟಳೆಯಿಂದ ಬಲವಂತವಾಗಿ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅವರ ಮಿತಿಮೀರಿದ ದುಡಿಮೆ, ಕಡಿಮೆ ವೇತನ ಅಥವಾ ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು' ಎನ್ನುತ್ತದೆ.

ಅಂದಿನ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಪಿ.ಐ.ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾ ರವರು 'ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಸೆರೆ ಇಲ್ಲವಾದರೂ ಜನ ಸಾಲ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಾಲಿಕನಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಬಲವಂತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜೀತ ಪದ್ಧತಿ ಎನ್ನುವುದು ಈಗ ಬದಲಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೂಡ ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ವಿವಿಧ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಗಾರರು ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತಿಯಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಬಲರಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ಮನಬಂದಂತೆ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಲು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ಲಾಂಟರ್‌ಗಳಾದ ಸೋಮಶೇಖರ್ ಕಂಡಿರಾ ಮತ್ತು ಧನು ಉತ್ತಯ್ಯ ಅವರು ಜೀತ ಪದ್ಧತಿ ಇರುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಶೋಷಣೆ ಇದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.[೩೫]

ಇದೇ ತೋಟದ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಗಪ್ಪು ಅವರ ಅನುಭವ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯದು. 'ನಾನು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಿಂದ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಾಲೀಕರು ೧೫ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನನಗೆ ಹತ್ತು ಸೆಂಟ್ಸ್ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಕೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಕಡಿತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಭೂಮಿ ಕೊಡಿ. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ದುಡಿದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ. 'ಭೂಮಿ ಯಾಕೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದ ಅವರು ಭೂಮಿ ನಿನಗೇಕೆ ಬೇಕು? ನೀನು ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೀಯಾ' ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರು. ತುಂಬಾ ನಿರಾಸೆಗೊಂಡ ನಾನು ೨೦೧೩ ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಅದೇ ತೋಟದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆ'. ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಗಪ್ಪು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಮಾರು ೧೨೦ ಪಣಿಯರವರು ಹಾಗೂ ಕುರುಬರ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ತಂದರು. ಹಳ್ಳಿಗಟ್ಟು ಗ್ರಾಮದ ಬಳಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ನೆಲೆ ಹಾಕಿ ವಾಸಿಸ ತೊಡಗಿದರು. ಈ ಕೆಲಸಗಾರರ ಹೋರಾಟದಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ೧೦೮ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಟ್ಟು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ೫ ಸೆಂಟ್ಸ್ ತುಂಡು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕುಂದದಲ್ಲಿರುವ ಇದಕ್ಕೆ ಬಸವೇಶ್ವರ ಬಡಾವಣೆ ಎಂದೂ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದು ಸುತ್ತಲಿನ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ರೂ.೮೦, ರೂ.೧೨೦ ರೂ.೧೫೦ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ರೂ.೪೦೦, ರೂ.೫೦೦, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ರೂ.೭೦೦ ವರೆಗೂ ಕೂಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಉಳುಮೆಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಚಿವರು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಜೀತದಾಳುಗಳು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗ ಆಗಬೇಕೆಂದರೆ ಭೂಮಿ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆಗ್ರಹಿಸಿ ತಾಲೂಕು ಕಛೇರಿ ಮುಂದೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬದ ಮಕ್ಕಳು ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಟ್ಟಿನ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. [೩೭]

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೊಸ ಸನ್ನಿವೇಶವೊಂದು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಸ್ಸಾಂ, ಛತ್ತೀಸ್ಘಡ್, ಜಾರ್ಖಂಡ್, ಒರಿಸ್ಸಾ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ವಲಸೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಆ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 'ಇವರಿಗೆ ಕೂಲಿಯೂ ಕಡಿಮೆ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವರ್ಷಪೂರ್ತಿ ನಾವೇನೋ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸೀಸನ್ ಟೈಮಿನಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಯ್ತು. ಇದು ನಮಗೆ

ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯರಿಂದ ಇದ್ದ ಕಿರಿಕಿರಿ ಇವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಮಾಲೀಕರು. ಹೀಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರಲ್ಲಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಶೋಷಣೆ ಯಾವುದೇ ಜೀತಪದ್ಧತಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಿಂದ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಮಾಲೀಕರು ದುಡಿಯುವ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಲು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿದ್ದು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅತೃಪ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಮುಂದೆ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ತಲೆದೋರಬಹುದು ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ, ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲದ ಸಮಸ್ಯೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜಮೀನಿನ ಕೃಷಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಭೂಮಿಗೆ ಪಟ್ಟಾ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಬ್ಯಾಂಕಿನಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಸಾಲ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ವಿವಿಧ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸಾಲದ ಕುಣಿಕೆಯೊಳಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಖಾಸಗಿ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಕೈಯೊಡ್ಡ ಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದ ವಿಶೇಷ ಮುತುವರ್ಜಿ ಮತ್ತು ಭಿನ್ನವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

೫. ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅರಣ್ಯದ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಮಾರಲು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಇಂತಹ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಖರೀದಿಸಿ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಿ ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸರಪಳಿಯೇ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸರಕಾರ 'ಗಿರಿಜನರ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ನಿಯಮಿತ'- ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿತು. ೧೯೭೧ ರಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆಯು ರಚಿಸದ್ದ ಶ್ರೀಕೆ.ಎಸ್.ಬಾವಾ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದ ಸಮಿತಯ ಶಿಫಾರಸಿನಂತೆ ಇವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದಿವಾಸಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ದಿನ ನಿತ್ಯ ಬೇಕಾಗುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಇತ್ತು. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಪ್ರಯೋಜನದ ಕುರಿತು ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟೂ ಮೂಡಿಸಬೇಕಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಬ್ರಾಂಡ್ ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಉತ್ತಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ೧೯೭೬ ರಲ್ಲಿ ತಿತಿಮತಿಯಲ್ಲಿ, ೧೯೭೮ ರಲ್ಲಿ ಕುಶಾಲನಗರದ ಬಳಿಯ ಬಸವನಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ೧೯೮೨ ನೇ ಇಸ್ವಿಯ ಮಡಿಕೇರಿ ತಾ. ಭಾಗಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದ್ದು ಲ್ಯಾಂಪ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ಉತ್ತಮ ಸೇವೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ದೀರ್ಘ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ತಿತಿಮತಿಯ ಸೊಸೈಟಿಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಜೇನು, ಮರಪಾಚಿ, ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ, ಸೀಗೆಕಾಯಿ ಕಿರು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸೀಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಸೊಸೈಟಿಯು ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. 'ಒಂದು ಈ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಕೇವಲ ಮಳೆಗಾಲ ದಂತಹ ಸೀಜನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಚಳಿಗಾಲ, ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಖಾಲಿಯಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಯ ವೆಚ್ಚ

ಸರಿದೂಗಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ. ಎರಡನೆಯದು, ಸೀಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಖರೀದಿಸಲು ಬಂಡವಾಳ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಭಾಗಶಃ ಕೈಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಬಂಡವಾಳ ಕನಿಷ್ಠ ೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳು ಸಿಗಬೇಕು ಹಾಗೂ ಸೊಸೈಟಿಯು ಸೀಜನ್ ಅಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯ ಆದಾಯದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ನಿರ್ದೇಶಕರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ. ಜೆ.ಕೆ.ರಾಜು ಅವರು.[೩೮] ವಿವರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳತ್ತ ಸರಕಾರದ ಗಮನ, ಸಹಾಯ ಇಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಲು ರೂ.೫೬ ಲಕ್ಷ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಸರಕಾರ ಇದರೊಟ್ಟಿಗೆ ವಹಿವಾಟಿಗೆ ನಿಧಿ ನೀಡಿಕೆಯತ್ತ ತುರ್ತುಕ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕು.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತಿತಿಮತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಉತ್ತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತಿತ್ತಲಾಗಿ ಕೆಲವು ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಕಾರ್ಯ ವೈಖರಿಯೂ ಟೀಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬಸವನಹಳ್ಳಿ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಆರೋಪಗಳು ಕೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದವು. ಅದರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗುವ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ದೂರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 'ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮುತುವರ್ಜಿ ಕೊರತೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಂದ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಲ್ಯಾಂಪ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಗಮನದಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ತಡೆಯಬಾರದೇ' ಎಂದು ಜನ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆದು ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನಿಜ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಈ ಮೊದಲು ಜೆ.ಕೆ. ರಾಜು ಹೇಳಿದಂತೆ ಖರೀದಿಗೆ ಹಣದ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳೇನು ಎಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇಲಾಖೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು.

೬. ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿ: ಜಾರಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ಇಂದು ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಅನೇಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸಾಗಿವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನದ ಅಘಾತಕಾರಿ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಶೈಶವಾಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಜೀವ ಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಹಾನಿಗಳೂ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಜಾಗತಿಕ ಶೃಂಗ ಸಭೆಗಳು ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟರೂ ಅವುಗಳ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಉಂಟಾಗಿವೆ. ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಮಾಲಿನ್ಯದ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಇತತರರ ಅದರಲ್ಲೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ, ಮೂರನೆಯ ಜಗತ್ತಿನ ದೇಶಗಳ ಹೆಗಲ ಮೇಲೇರಿಸಲು ಸತತವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಪರಿಣಾಮ ಮಾತ್ರ ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರುವುದು ಇದರ ರಕ್ಷಣೆ ಹೇಗೆ? ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಆದ್ಯತೆಯ ವಿಷಯ ಎನ್ನುವಾಗಲೇ, ಹಲವಾರು ಹಂತಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹಾದಿ ಏನು? ನೀತಿ ನಿರೂಪಣೆಗಳು ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಒಂದೆಡೆ ಪರಿಸರ ಉಳಿಸುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನೀತಿಗಳು, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮನಸೋ ಇಚ್ಛೆ ದೋಚುವಿಕೆ. ಇಂತಹ ವೈರುದ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳೂ ಪರಿಶೀಲನಾರ್ಹ. ಮಾನವನ ಬದುಕು, ಅದರ ನೆಲೆಗಳನ್ನು

ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಪರಿಸರ, ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಸರಕಾರದ ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಗಳು ಪೂರಕವೇ ಅಥವಾ ಮಾರಕವೇ? ಕಾರ್ಯ ಸಾಧುವಾದ ದೃಷ್ಟಿ ಏನು? ಎಂಬುದು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿನ ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸುವಂತೆ ಭಾರತದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಸೂಚಿಸಿತ್ತು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಸಚಿವಾಲಯವು ವಿಜ್ಞಾನಿ ಪ್ರೊ.ಮಾಧವ ಗಾಡ್ಗೀಳ್ ರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ 'ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ಪರಿಸರ ವಿಜ್ಞಾನ ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿ' (ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಜಿ.ಇ.ಇ.ಪಿ.) ಯನ್ನು ಮಾರ್ಚ್ ೪, ೨೦೧೦ ರಂದು ರಚಿಸಿ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಯ ವರದಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಇದು ೧೪ ಜನ ಸದಸ್ಯರುಳ್ಳ ಸಮಿತಿಯಾಗಿದ್ದು ೧೪ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿತು. ಈ ಸಮಿತಿಯು ಆಗಸ್ಟ್ ೩೧, ೨೦೧೧ ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿತು. (ಪ್ರೊ.ಗಾಡ್ಗೀಳ್ ವರದಿ).[೩೯] ಆದರೆ ಈ ಸಮಿತಿಯು ಆ ಪ್ರದೇಶ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜನರನ್ನು ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ವಿಭಾಗಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಜನ ಚಳುವಳಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸದೇ ವರದಿ ನೀಡಿದೆ ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳು ತೀವ್ರತರವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದವು. ಹೀಗಾಗಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೭, ೨೦೧೨ ರಂದು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಹಾಗೂ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಡಾ.ಕೆ.ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ರವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರೊ.ಮಾಧವ ಗಾಡ್ಗೀಳ್ ರವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿನ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಮತ್ತು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡಲು ಹೆಚ್.ಎಲ್.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಜಿ–'ಹೈಲೆವೆಲ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಗ್ರೂಪ್'ನ್ನು ರಚಿಸಿತು. ಈ ಸಮಿತಿ ೧೦ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಆರು ರಾಜ್ಯಗಳ ನಾಲ್ಕು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೫, ೨೦೧೩ ರಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿತು.[೪೦] ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಸಿರು ಪೀಠ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ್ದರಿಂದ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿ ಡಾ.ಕಸ್ತೂರಿರಂಗನ್ ರವರ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಆದರೆ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಜನತೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಆತಂಕ ಮತ್ತು ಆಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸದೇ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ವರದಿಯ ಜಾರಿಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದು ತೀವ್ರತರವಾದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಈ ಸಮಿತಿಯು ಗುರುತಿಸಿದ ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ಆರು ರಾಜ್ಯಗಳ ಒಟ್ಟು ೪೧೫೬ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳು–ಇ.ಎಸ್.ಎ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಭಾರತೀಯ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆ ಯನ್ನು ಈ ಗ್ರಾಮಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿತ್ತು. (ಗೋವಾದಲ್ಲಿ ೯೯, ಗುಜರಾತನಲ್ಲಿ ೬೪, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ೧೫೭೬, ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ೧೨೩, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ೨೧೫೯ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ೧೩೫)

ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟ ಮತ್ತು ಈಶಾನ್ಯ ಹಿಮಾಲಯ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಂಟು ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಜ್ವಲಂತ ಹಾಟ್ ಸ್ಪಾಟ್ ಬಹುಮುಖ್ಯ ತಾಣಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ, ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಚಾಚಿವೆ. ಪ್ರೊ. ಗಾಡ್ಗಿಳ್ ರವರ ವರದಿಯಂತೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳು ೧೪೯೦ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಉದ್ದ, ೪೮ ರಿಂದ ೨೧೦ ಕಿ.ಮೀ. ಅಗಲ ಹೊಂದಿದ್ದು, ೧,೨೯,೦೩೭ ಚದರ ಕಿ.ಮೀ ವ್ಯಾಪಿಸಿವೆ. ಆರು ರಾಜ್ಯಗಳ ಸುಮಾರು ೨೫ ಕೋಟಿ

ಜನರಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳು ಆಶಯವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಕೇರಳ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಪ್ರದೇಶದ ಅಧ್ಯಯನವು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೨೦ ರಿಂದ ೧೯೯೦ ನಡುವೆ ಮೂಲ ಸಸ್ಯ ವರ್ಗದ ಸುಮಾರು ಶೇ. ೪೦ ರಷ್ಟು ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇತರ ಬಳಕೆಗಳಿಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದೆ. ನವ ಉದಾರೀಕರಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಬಳಸುವುದರಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ಬಹು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳಿಂದ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ವಿಪರೀತ ಶೋಷಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಪರಿಸರ ನಾಶ ಹಲವು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ.

ಪ್ರೊ ಗಾಡ್ಗಿಳ್ ಅವರ ಸಮಿತಿಗೆ ೭ ಅಂಶಗಳ ಉಲ್ಲೇಖಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ವಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಶೇ.೯೪-೯೭ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಪರಿಸರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿಬೇಕು, ಯಾವುದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಾಗ ಅದು ಅಲ್ಲಿಯ ಪರಿಸರ, ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡದಂತೆ ಷರತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಪರವಾನಗಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದೂ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿತ್ತು. ಇದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೋಟಗಳು, ಕೃಷಿ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ವಸತಿ ಪ್ರದೇಶಗಳೂ ಸೇರಿದ್ದರಿಂದ ತೀವ್ರತರ ಆಕ್ಷೇಪ ಬಂದವು. ಈ ಸಮಿತಿ ಜನತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸಂವಾದಿಸದೇ, ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿಯನ್ನೂ ನೀಡದೇ, ವಾಸ್ತವಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೇ ವರದಿ ಸಿದ್ದಗೊಳಿಸಿದೆ ಎಂಬ ತೀವ್ರವಾದ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸ ಬೇಕಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ಡಾ.ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ರವರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು.

ಡಾ. ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ತಂಡಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳು ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ವಿಭಾಗಗಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸುವುದು, ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ೬ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರೊಂದಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪರಿಸರವಾದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ತಜ್ಞರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು, ತಜ್ಞರ ವರದಿಯ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುವುದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಸಮಿತಿಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಕಳಿಸುವ ಬೇರಾವುದೇ ವಿಚಾರ, ಪರಿಣತ ವರದಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ, ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ೫ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

೧೦ ಸಭೆ, ೪ ಕ್ಷೇತ್ರ ವೀಕ್ಷಣೆ ನಡೆಸಿದ ತಂಡ ೬ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪೈಕಿ ೪ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಖುದ್ದು ಭೇಟಿ ನೀಡಿತು. ೨೦೧೩ ಎಪ್ರಿಲ್ ೧೫ ರಂದು, ೮ ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಿಯನ್ನೂ ಸಲ್ಲಿಸಿತು. ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 'ಜೀವಿ ಪರಿಸರಾತ್ಮಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶ'ವೆಂದು ಗುರುತಿಸಲು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ, ಕಾರ್ಯ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗ ವಿಕಾಸ ಪಡಿಸಲು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಾಯ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಮಿತಿ ಜೈವಿಕ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ, ಛಿದ್ರೀಕರಣ, ಜನಸಾಂದ್ರತೆ, ಸಂರಕ್ಷಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳು, ವಿಶ್ವ ಪಾರಂಪರಿಕ ತಾಣಗಳು, ಹುಲಿ, ಆನೆ ಸಂಚಾರದ ಮಾರ್ಗಗಳ ದತ್ತಾಂಶ ಗಣಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿತು.

ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದು.

೧,೬೪,೨೮೦ ಚ.ಕಿ.ಮೀ.ಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ಪರಿಸರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ತುರ್ತು ಗಮನಹರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ ಸಮಿತಿ, ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ೫೯,೯೪೦ ಚದರ ಕಿ.ಮೀ. ಪ್ರದೇಶ ಶೇ.೩೬.೪೯ ನ್ನು ಪರಿಸರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಗುರುತಿಸಿತಲ್ಲದೇ ವನ್ಯಜೀವಿ ಪರಿಸರಾತ್ಮಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ಕಲ್ಲು ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ಮರಳು ಗಣಿಗಾರಿಕೆ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಷೇಧ ಹೇರುವ ಜತೆಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಗಣಿಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ೫ ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಹೊರ ದಬ್ಬಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಶಾಖೋತ್ಪನ್ನ ವಿದ್ಯುದಾಗಾರಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಕೆಲವು ಷರತ್ತುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಹುದು. ಕಡಿಮೆ ನೀರು ಹರಿಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಶೇ.೩೦ರಷ್ಟು ಜೀವಿ ಪರಿಸರಾತ್ಮಕ ಹರಿವು ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನದಿ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಯೋಜನೆಗೆ ಕನಿಷ್ಟ ೩ ಕಿ.ಮೀ ಅಂತರ ಕಾಪಾಡಬೇಕು.

ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವ ಪವನಶಕ್ತಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಸರ ಪರಿಣಾಮ ಅಂದಾಜು ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಕೆಂಪು ಮಾದರಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಷೇಧ. ಕಿತ್ತಳೆ ಮಾದರಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಷೇಧ ಬೇಡ. ೨೦ ಸಾವಿರ ಚ.ಕಿ.ಮೀ.ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬಾರದು. ನಗರ ಬಡಾವಣೆ, ಟೌನ್‌ಶಿಫ್ ಯೋಜನೆ ನಿಷೇಧ, ಕಲ್ಲು, ಸಿಮೆಂಟ್, ರಸಾಯನಿಕ ಬಳಸಲು, ಜನವಸತಿ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಜೀವಿ ಪರಿಸರಾತ್ಮಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ತೆರವುಗೊಳಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಾಗ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸುರಕ್ಷತಾ ಕ್ರಮ ವಿಧಿಸಬೇಕು.

ಈ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನತೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವಾಗ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಮಸಭೆಗಳ ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಅಗತ್ಯ. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯಿದೆ-೨೦೦೬ ರ ಜಾರಿಯಲ್ಲೂ ಇದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಜಾರಿಗೆ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಸಂರಚನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ.

'ಡಾ.ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ರವರ ನೇತೃತ್ವದ ಎಚ್.ಎಲ್.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಜಿ.ಯ ವೈಫಲ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಎಚ್.ಎಲ್.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಜಿ.ಗೆ ನೀಡಲಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರೊ. ಗಾಡ್ಗಿಳ್ ರವರ ನೇತೃತ್ವದ ಡಬ್ಲ್ಯು.ಜಿ.ಇ.ಇ.ಪಿ. ವರದಿಯನ್ನು ಸಮಗ್ರ ಮತ್ತು ಬಹುಶಿಸ್ತೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಎಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಈ ಸಲವೂ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಸಚಿವಾಲಯದ 'ಯಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಸರವಾದ'ದತ್ತ ಒಲವು ತೋರಿತಲ್ಲದೇ, ಮಾನವ ಪ್ರಮುಖ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿತು. ಸ್ಥಳೀಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರು, ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರು, ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಮುದಾಯಗಳ ಇತರ ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಸಮಗ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಮತೋಲನಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಎಚ್.ಎಲ್.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಜಿ. ಶೋಚನೀಯವಾಗಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ನಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ರೈತ ಚಳುವಳಿಗಳು ನೀಡಿದ ಕೆಲವು

ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಕಳವಳಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಬದಲು, ಇದು ಹಲವಾರು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿತು, ಅದು ಡಬ್ಲ್ಯುಜಿಇಇಪಿ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಿತು. ಇಡೀ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಪರಿಸರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಡಬ್ಲ್ಯು.ಜಿ.ಇ.ಇ.ಪಿ. ವರದಿಯ ಜನ ವಿರೋಧಿ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಎಚ್‌ಎಲ್‌ಡಬ್ಲ್ಯುಜಿ ಪ್ರತಿಕೂಲತೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು.' ೪೧

ಜನ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವ ಶಿಫಾರಸುಗಳು ಹೀಗಿವೆ ಇವೆ.

೧) ಭೂ ಬಳಕೆಯ ಮೇಲೆ: ಸ್ಥಳೀಯ ಜನತೆಗೆ ಆತಂಕವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಶಿಫಾರಸು ಪ್ರೊ.ಗಾಡ್ಗೀಳ್ ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿದೆ. ೨)ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಭೂಮಿಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ೩) ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅರಣ್ಯೇತರ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಬಳಸುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ ಅಂಶ: ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರು ಮತ್ತು ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ೨೦೦೬ ರ ಕಾಯಿದೆಯು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೃಷಿ ಮಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಡಬ್ಲ್ಯುಜಿಇಇಪಿ ವರದಿಯ ಒಂದು ಷರತ್ತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ: 'ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅರಣ್ಯೇತರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಬಾರದು.' 'ಅರಣ್ಯ ಕಾಯ್ದೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಬೇಕು' ಎಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯೇತರ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೇ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಇದು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಾವಿರಾರು ಗುತ್ತಿಗೆ ರೈತರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಷರತ್ತು ಅವರಿಗೂ ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಷರತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಚ್‌ಎಲ್‌ಡಬ್ಲ್ಯುಜಿ ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೂ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ೪) ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳಿಂದ ಹೊರಹಾಕುವುದು: ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳು, ಕೀಟನಾಶಕಗಳು ಮತ್ತು ಕಳೆ ಕೀಟಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವಂತೆ ಡಬ್ಲ್ಯುಜಿಇಇಪಿ ವರದಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದೆ. ನಿಯಂತ್ರಣ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸರಿ, ಆದರೆ ನಿಷೇಧವು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಲ್ಲ. ೫) ಈಗಿರುವ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗಳನ್ನು ನೈಸರ್ಗಿಕ ತೋಟಗಳನ್ನಾಗಿ ಬದಲಿಸುವ ಬೆದರಿಕೆ ಇದೆ. ಈ ಶಿಫಾರಸಿನ ಸೂಚನೆಯೆಂದರೆ: ಈ ಎಲ್ಲಾ ತೋಟಗಳನ್ನು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕಾಡುಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.. ಇದು ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ತೋಟ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಂಭೀರ ಕಾಳಜಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಬಹುತೇಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಈ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಫಿ, ಚಹಾ, ರಬ್ಬರ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ವಿಲಕ್ಷಣ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಎಚ್.ಎಲ್.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಜಿ. ಪರಿಗಣಿಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ ಷರತ್ತನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದೆ. ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆ ತೋಟಗಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು

ಆದಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಸಚಿವಾಲಯ ಈ ಶಿಫಾರಸನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು.

೬) ಪರಿಸರ-ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಗಡಿರೇಖೆಯ ಕುರಿತು: ಎಚ್.ಎಲ್.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಜಿ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಇ.ಎಸ್.ಎ.ಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಮತ್ತು ವರ್ಗೀಕರಣ ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಸಮೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗಿಲ್ಲ.

ಈ ಎರಡು ವರದಿಗಳು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿನ ಮಾನವ-ಪರಿಸರ ಸಂಬಂಧದ ಯಾವುದೇ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿರದ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ವ್ಯಾಯಾಮವಾಗಿದೆ. ಎರಡೂ ವರದಿಗಳ ಮಿತಿಯೆಂದರೆ ಜನರ ಜೀವನೋಪಾಯ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ನಡುವಿನ ಸಮತೋಲನ ಕಾಣೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಪ್ರಗತಿಪರ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಸಾಮೂಹಿಕ ಚಳುವಳಿಗಳು ಈ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನರ ವಿರೋಧಿ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು, ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಜೀವವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಜನರ ನಿಜವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಪರಿಸರ ತಜ್ಞರು, ರೈತರ ಸಂಘಟನೆಗಳ ವಿಶಾಲ ಸಮಿತಿಯು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ವಿಷಯಗಳ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಆದೇಶಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರಣ್ಯ, ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ವನ್ಯಜೀವಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಸರಕಾರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ, ಅಭಯಾರಣ್ಯ ಗಳಂತಹುಗಳನ್ನು ಘೋಷಿಸಬೇಕು ಎಂದೇ ಚಿಂತಿಸುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಪರಿಸರ, ವನ್ಯ ಜೀವಿ ಮತ್ತು ಜೀವ ವೈವಿದ್ಯತೆಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ನೂರಾರು ವರುಷಗಳಿಂದ ನೆಲೆ ನಿಂತಿರುವ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರ ಹಾಕಿ ಸುತ್ತಲೂ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದು ಎಂದೇ ಸರಕಾರ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರೊ.ಮಾಧವ ಗಾಡ್ಗಿಳ್ ಮತ್ತು ಡಾ.ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿಗಳು ಮಾನವನೂ ಸಹ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಂದು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆತ, ಯಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಸರವಾದದ ನೀತಿಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿವೆ. ಪ್ರೊ.ಗಾಡ್ಗಿಳ್ ಅವರ ವರದಿಯ ಮಾನವ ವಿರೋಧಿ, ಏಕ ಮುಖ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು, ಒಂದು ಜನಪರ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದ ಡಾ.ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿಯು ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸಿದೆ.

ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಜನರ ಬದುಕು ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟೀಶರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ, ವನ್ಯಜೀವಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಪ್ರಮಾಣ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂಬಂಧ, ಒಡನಾಟ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳಿಗೆ ಕಾಡು ಸುಲಿಗೆಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸುಲಿಗೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ನಿರ್ಭಂಧಗಳ ಕಾನೂನು ತಂದಿದ್ದರು. ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಮಾದರಿಗಳನ್ನೇ ನೀತಿಗಳಾಗಿ ಸರಕಾರ ಅಳವಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಸಹಿತ ಅರಣ್ಯ, ಪರಿಸರ, ವನ್ಯ ಜೀವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹ ಜೀವನ ಎನ್ನುವುದನ್ನು

ಕಡೆಗಣಿಸಿದೆ. ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಂದ ಖಂಡಿತಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲ. ಅರಣ್ಯವನ್ನು ದೋಚುವ ಕಾಳ ದಂಧೆಗಾರರು, ಭ್ರಷ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಸ್ಥಾಪಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ಕೈ ಮಿಲಾಯಿಸುವಿಕೆ, ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನ ಲೂಟಿಗೆ, ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ತಿತಿಮತಿ ಪ್ರದೇಶದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು 'ತಮ್ಮ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಭತ್ತವನ್ನು ಆನೆಗಳು ಬಂದು ತಿಂದು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ನಮಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ನಾವೂ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅವೂ ಬದುಕುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಹ ಜೀವನ, ಸಹ ಬಾಳ್ವೆ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಸಂಘರ್ಷ ಅಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.[೪೨] (ನಿರೂಪಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಮುತ್ತಮ್ಮ). ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ಆದಿವಾಸಿ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರು ಅವರು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ 'ಆನೆಗಳ ಹಾವಳಿ ಕಾಡಿನೊಳಗಿಂತ ಈಗ ನಗರ, ಪಟ್ಟಣಗಳತ್ತಲೇ ಹೆಚ್ಚು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಮತ್ತು ಆನೆಗಳೂ ಸೇಫ್' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು.[೪೩] 'ಈಗಾಗಲೇ ಹುಲಿ ಯೋಜನೆ, ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ತಾಣ ಮುಂತಾದ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಆತಂಕಗೊಂಡಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಂಡಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇಡೀ ಜೋಯ್ಡಾ ತಾಲೂಕು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರ ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕುಣಬಿ ಸಮುದಾಯದ ಯುವಕ ಪ್ರೇಮಾನಂದ ವೆಳಿಪರವರು.[೪೪]

ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರಕಾರ ಹೇಳಿದರೂ ಯಾವುದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ, ಮನೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ, ರಿಪೇರಿ, ವಿದ್ಯುತ್, ನೀರಾವರಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಪರವಾನಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆ. ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹೊಂದಿರುವುದು ತೀರಾ ಅಸಾಮಾನ್ಯ. ಕೊಡಗಿನ ಚಿಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆ ಹಾಡಿಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ನಿವಾಸಿಗಳು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಗಳು ಹಳೆಯದಾಗಿ ಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದರೆ ಪರವಾನಗಿ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ ನಡೆಯಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಲಯವೆಂದು ಘೋಷಿತವಾಗುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವೂ ಸಹ ತನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿಯ ಶಿಫಾರಸಿನಂತೆ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಡಿಕೇರಿ-೨೩, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆಯ-೧೧, ವಿರಾಜಪೇಟೆಯ-೨೧ ಗ್ರಾಮಗಳು ಒಟ್ಟು ೫೫ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ನವೆಂಬರ್ ೩೦, ೨೦೧೮ ರ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ವರದಿಯಂತೆ [೪೫] ಶೇ.೮೦ ರಷ್ಟು ವರದಿಯ ಅಂಶಗಳು ವರದಿ ಜಾರಿಯಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಂಡಿವೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಸರ ವಲಯ-ಎಸ್.ಇ.ಜೆಡ್ ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಗ್ರಾಮಗಳು ಇವೆ ಸುಪ್ರಿಂ ಕೋರ್ಟ್ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಹಿಂದೆಯೇ ೨೩ ಗ್ರಾಮಗಳು ರಕ್ಷಿತಾರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ಮಾನದಂಡದಡಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಲಯ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಘೋಷಿಸಿದೆ. ನಾಗರಹೊಳೆ ರಾಜೀವ ಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ಗಡಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ೧೦ ಕಿ.ಮೀ. ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಎಸ್.ಇ.ಜೆಡ್ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮಗಳು ಮಾತ್ರ ಘೋಷಣೆಗೆ ಬಾಕಿ ಇವೆ ಎನ್ನುತ್ತವೆ ವರದಿಗಳು.

ಈ ಶಿಫಾರಸುಗಳಿಂದ ಆಗುವ ಹಾನಿ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ, ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆದಿವಾಸಿ ಸಂಘಟನೆಗಳು ತಂದರೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷವಾಗಿರುವಾಗ

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ, ಜೆ.ಡಿ.ಎಸ್.ಪಕ್ಷ ಗಳು ಜಾರಿಯಾಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮುತುವರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕರಡು ಅಧಿಸೂಚಿಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಬಳಿಕ ಹಾಗೇ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ನಡೆದಿವೆ. ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಪ್ರೊ. ಗಾಡ್ಗಿಳ್ ವರದಿ ಮತ್ತು ಡಾ.ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಪಡೆದು ಲೋಪ ದೋಷಗಳು ಮರುಕಳಿಸದಂತೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಿ ವರದಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೂ ಹೊಸ ಅರ್ಜಿ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇದಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಈ ನಡುವೆಯೇ ಸುಪ್ರಿಂ ಕೋರ್ಟ್ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೩೧, ೨೦೨೦ ರೊಳಗೆ ಜಾರಿಯ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಏಕ ಪಕ್ಷೀಯವಾಗಿ ಸರಕಾರದ ಅಫಿಡೆವಿಟ್‌ನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಬಹುದು. ಜನರೆದುರು ಉಗ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಇಲಾಖೆಗಳೆದುರು ಮೌನ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಲಯದ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇರಳ ಸರಕಾರ ನೀಡಿದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವರದಿ ಮತ್ತು ತೀವ್ರ ಒತ್ತಡದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನವಸತಿ ಗ್ರಾಮಗಳುಳ್ಳ ಇ.ಎಸ್.ಎ ಗಳು ಪುನರಾವಲೋಕನಕ್ಕೆ ಮಂಡನೆಯಾದವು.

೨೦೧೪ ರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಿಜೆಪಿ ನೇತೃತ್ವದ ಎನ್.ಡಿ.ಎ. ಸರಕಾರ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ವರದಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿ ಅಫಿಡೆವಿಟ್ ನೀಡಿದೆ. ಈ ಸರಕಾರ ೨೦೧೪ರ ಆಗಸ್ಟ್ ೨೬ರಂದು ದೇಶದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹರಿತ ಪೀಠದೆದುರು ಅಫಿಡಾವಿಟ್ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಸರಕಾರವು ಕ.ರಂ.ವರದಿಯನ್ನು ತಾವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿತು.

ಆ ಸರಕಾರ ೧೯.೦೯.೨೦೧೪ರಂದು ಮಂಡಿಸಿದ ಅಫಿಡಾವಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ – "The Ecologically sensitive area as stated in the draft notification S.O.No.733(E) dated 10-03-2014 forms the basis for demarcation ESA by physical verification by the state Govenments of Western Ghats region." ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. (ಪ.ಘಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದ ರಾಜ್ಯಗಳು ತಮಲ್ಲಿ ಖುದ್ದಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ 'ಪರಿಸರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ೧೦–೦೩–೧೪ರಂದು ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಕರಡು ಅಧಿಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮಾನದಂಡವೇ ಮಾನದಂಡವಾಗಿರುತ್ತದೆ) ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಅಂತಿಮ ಸೂಚನೆಗೆ ಕಾಲ ಗಣನೆ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ, ಈ ನಡುವೆ ಕೇಂದ್ರ ಪರಿಸರ ಇಲಾಖೆಯು ಕೊಡಗಿನ ೫ ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತರುವ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಇದು ಜಾರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ರಚಿಸಿರುವ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ೬ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಿತಿಯು ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡಿಲ್ಲ. ಆತಂಕ ಮತ್ತು ಅತಂತ್ರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಜನತೆ ಕ್ಷಣಗಣನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಪ್ರಿಂಕೋರ್ಟ್ ನೀಡಿರುವ ಅಂತಿಮ ಗಡುವು (ದಿ.೩೧.೧೨.೨೦೨೦) ಮನಿಯಿತು. ಕೇಂದ್ರದ ಮನವಿಯಂತೆ ೩ ತಿಂಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶ ದೊರೆತಿದೆ. ಈ ನಡುವಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ರವರ ವರದಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸದಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಸಿರು ಪೀಠಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಲು ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ಮಧ್ಯಂತರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.. ಇಂತಹ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ, ಸಲಹೆಗಳ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಈ ಹಿಂದೆಯೂ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಪರಿಗಣಿಸಿಲ್ಲ

ಎಂಬ ಆಕ್ಷೇಪವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. 'ಜನ ಒಕ್ಕಲೇಳುವ ಭೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅಂತಹುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದೂ ಸರಕಾರ ಹೇಳಿದೆ.[೬]

ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಮುತುವರ್ಜಿ ತುರ್ತಾಗಿ ಆಗಬೇಕಿದೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ, ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸಹ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ತಂದು ಹಸಿರು ಪೀಠದ ಮುಂದೆ ಡಾ.ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಾದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಾಪಾಸ್ ಪಡೆದು ಜನತೆಯ ಮತ್ತು ಪರಿಸರದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾಳಜಿ ಇರುವ ಹೊಸ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಂಡು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಲು ಮುಂದಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಯ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಿಂ ಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೇಳಿರುವುದನ್ನು ಜನರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೭. ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡವರು ಮತ್ತು ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಬೇಡಿಕೆ

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಹಲವಾರು ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ, ವಿಬಿನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಚರಣೆ, ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಭಾವಿಸಿದೆ, ಅಂತರ್ ಮಿಲನವೂ ಘಟಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂಕರ ಹಾಗೂ ಸಂಘರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನತೆಯೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕೊಡಗಿನ ಒಟ್ಟು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಿಸರವೇ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಈ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕಿನ ಸಂಕಥನಗಳು ಅರುಹುವಂತೆ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಬದುಕು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಹೀನವಾದಾಗ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹೀನವೂ ಆಗಿವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಟ್ಟಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮೂಲೆಗೊತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ನಡೆಸಿದ ಹಲವು 'ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ'ಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿವೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರದ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸದೇ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತರನ್ನಾಗಿಯೇ ಇರಿಸಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈಗಲೂ ಅಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳು ವಿಮೋಚನೆಗೆ ಕಾದಿವೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ (ಎಸ್.ಟಿ) ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ಅಥವಾ ಎಸ್.ಸಿ. ವರ್ಗೀಕರಣದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬಹುತೇಕ ಯಾವ ಮೂಲ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯವೂ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳ (ಎಸ್.ಟಿ.) ಕುರಿತ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳು ಎತ್ತಿ ತೋರುತ್ತವೆ.

ಎಸ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ದಶಕಗಳು ಇದ್ದರೂ ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಮೂಲಭೂತ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೊರಗಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಇದ್ದರೆ, ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವಿಪುಲ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಕೆಲವು ಜಾತಿ–ಸಮುದಾಯಗಳು ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಭ್ಯುದಯ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರುವುದು ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿನ ವೈರುಧ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ.

ಲಾಭ ನಷ್ಟದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಿದೆ. ಅರ್ಹತೆ ಇರುವ ನೈಜ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಂತೆ ಹಾಲಕ್ಕಿ, ಕುಣಬಿ, ಕುಂಬ್ರಿ ಮರಾಠಿ, ಗೌಳಿ, ಗೊಲ್ಲರು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸೇರ್ಪಡೆಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ, ಇಂತಹ ಮೂಲ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಹತೆಗಳಿದ್ದರೂ ಆಳುವವರ ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಕುಚಿತ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ, ಸ್ಥಾಪಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ಒತ್ತಡಗಳಿಂದಲೂ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗದೇ ಹೊರಗಡೆಯೇ ಕಾದು ನಿಂತಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಕೃಪೆಯಿಂದಾಗಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಮಾನದಂಡಗಳಿಗೆ ಬಾರದ ಕೆಲ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಲು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿವೆ. ಎಸ್.ಸಿ. ಅಥವಾ ಎಸ್.ಟಿ. ವರ್ಗೀಕರಣದ ಒಳಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕುಚಿತ ರಾಜಕೀಯ ಲಾಭ ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ದಮನಕ್ಕೀಡಾಗಿ ಅವಕಾಶ ವಂಚಿತವಾಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕೃಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ರೂಪಿಸಲಾದ ಎಸ್.ಸಿ. ಮತ್ತು ಎಸ್.ಟಿ. ವರ್ಗೀಕರಣವು ಇಂದು ರಾಜಕೀಯ ಲಾಭ-ನಷ್ಟಗಳ ಆಟದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದುರಂತವಾಗಿದೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ.೮.೬ ಇದ್ದರೂ ಕೇವಲ ಶೇ.೩ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾತಿ ಇರುವ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಲು ಮತ್ತು ಒಳ ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಲಿಷ್ಠ ಸಮುದಾಯಗಳ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೂ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹವುಗಳು ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಸಿ. ಮತ್ತು ಎಸ್.ಟಿ. ಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ ಮತ್ತು ಮೀಸಲಾತಿಯ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಆಶಯ, ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಅನರ್ಥಗೊಳಿಸಿ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನಿರರ್ಥಕಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೭೭ರ ನಂತರದ ಪ್ರತಿ ದಶಕಗಳಲ್ಲೂ ಎಸ್.ಟಿ.ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ರಾಜಕೀಯ ಚದುರಂಗದಾಟ ವಿಶೇಷ ಮತ್ತು ವಿಚಿತ್ರ ತಿರುವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ.

ಎಸ್.ಟಿ.ಪಟ್ಟಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೆ ಬೇಡಿಕೆ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಜಾತಿಗಳ ಮುಖಂಡರು ತಮ್ಮನ್ನು ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಸಮುದಾಯವಾಗಿರುವ ಕೊಡವರನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು 'ಕೊಡವ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ (ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ) ಎಂಬ ಸಂಘಟನೆಯು ಮಂಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡವ ಸಮಾಜ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೆಲವು ಘಟಕಗಳು ದನಿಗೂಡಿಸಿವೆ.

ಭಾರತದ ಸಂಸದೀಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮನ್ನು ವಿವಿಧ ಶ್ರೇಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು, ಸರಕಾರದ ಸೌಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಕೇಳುವ ಅವಕಾಶವೇನೋ ಇದೆ. ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳಲೂಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವಾಗಲೂ ಜನತೆ ಅಥವಾ ಸರಕಾರ ಬೇಡಿಕೆಯ ಔಚಿತ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ

ಮತ್ತು ಸಾಂವಿಧಾನಿಕವಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ, ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಯ ಟ್ಯಾಗ್ ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಇದು ಪರಿಹಾರವಾಗಬಹುದೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಒಂದು ಬದಿಗಾದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ–ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಸಮುದಾಯವು ಇಂತಹ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕೋರಿಕೆಯ ಅರ್ಥವೇನು? ಪರಿಣಾಮವೇನು? ಈಗಿರುವ ಮಾನದಂಡಗಳಿಗೆ ಬರುವುದೇ? ಎನ್ನುವುದು ಮತ್ತೊಂದು.

ಹಲವು ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಂತರ್ ವೈರುದ್ಯಗಳಿರುವ ಸಮಾಜವೊಂದರಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಬಹುದಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂತಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ಬೇಡಿಕೆಯ ಪರ ಮತ್ತು ವಿರೋಧವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಚರ್ಚೆಗಳು ಆರಂಭಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಂದಾಜಿಸುವಾಗ ಆ ಸಮುದಾಯದ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಗತಿ ಅಥವಾ ವಿಗತಿ, ಮುನ್ನಡೆ ಅಥವಾ ಹಿನ್ನಡೆ–ಹಿಂದುಳಿದಿರುವಿಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಅಮೂರ್ತ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಒಟ್ಟು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಚಲನಶೀಲತೆ, ಸಂಪತ್ತಿನ ಗಳಿಕೆಯ ಸಶಕ್ತತೆ, ಸಮಾಜದ ಅಧಿಕಾರದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ ಆಧರಿಸಿರುತ್ತವೆ.

ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ಕೇಳಿಕೆ

ಕೊಡವರನ್ನು ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದು ಮುಂದುವರಿದು ಈ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಭೌಗೋಳಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ನೆಲೆಯ ಆಯಾಮವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಮತ್ತದರ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಭಾರತದ ವರ್ತಮಾನದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊಡವ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್(ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ) ಎನ್ನುವ ಸಂಘಟನೆಯು ೨೦೨೦ ರ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೭ ರಂದು ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ನರೇಂದ್ರ ಮೋದಿ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದ ಗೃಹ ಸಚಿವರು ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಬಿಜೆಪಿಯ ರಾಜ್ಯಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಸುಬ್ರಮಣ್ಯಸ್ವಾಮಿ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಗಳ ಮುಖಂಡರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಬಹುದು: ಮನವಿಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಡವರನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ. ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಬೇಡಿಕೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿರುವ 'ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್' ರಚನೆಯನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಅಸ್ಸಾಮಿನಲ್ಲಿಯ ಬೋಡೋಗಳ 'ಬೋಡೋ ಲ್ಯಾಂಡ್' ಬೇಡಿಕೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಂವಿಧಾನದ ವಿಧಿ ೨೪೪, ೩೭೧ ಖ/ಘ ರೀತ್ಯಾ ಭೌಗೋಳಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನೂ, ೬ ಮತ್ತು ೮ನೇ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತರುವ ಮತ್ತು ಕೊಡವ 'ಟ್ರೈಬ್'ನ್ನು (ಸಿ.ಎನ್. ಸಿ. ಹೇಳುವಂತೆ) ಎಸ್.ಟಿ. ಟ್ಯಾಗ್ ಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮನವಿಯ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದೆ. ಬೋಡೋ ನಾಯಕರೊಂದಿಗೆ

ನಡೆಸಲಾದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದೆ.[೬೭] ಬೋಡೋ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿರುವ ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ. ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಬೋಡೋಲ್ಯಾಂಡ್' ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಮಾದರಿಯನ್ನಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಬೋಡೋ–ಬಿ.ಟಿ.ಡಿ. ಒಪ್ಪಂದಗಳ ೫೫ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ಯು ೫೫ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಸಮರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸಿದೆ.

* ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಖಂಡ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿವೆ. ಈಗ ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಭೌಗೋಳಿಕತೆಯ ಗಡಿಗಳನ್ನು ನಾಡುಗಳ ಪರಿವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.
* ಕೊಡಗು 'ಕ್ರೋಢ ದೇಶ'. ಹಿಂದೆ ಚಪ್ಪನ್ನೈವತ್ತಾರು ದೇಶಗಳು ಇದ್ದವು. ಕೊಡಗು ದಶರಥನ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ೧೨ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕೊಡವ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಾಡುಗಳ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.
* ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರವೂ 'ಸಿ' ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದೇ ರಾಮರಾಜ್ಯ. ಸರ್ದಾರ್ ಪಟೇಲ್ ರಿಂದ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿತ್ತು.
* ಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ ಕಾಶ್ಮೀರಿ ಪಂಡಿತರು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಹೇಗೋ ಕೊಡವರು ಹಾಗೇ ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ. ಕೊಡವರು ದೇಶಪ್ರೇಮ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಹೊಂದಿರುವವರು.
* ಸಂವಿಧಾನದ ಹಕ್ಕುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಗಳು ವಂಚಿಸಿವೆ. ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಬೇಕು.
* ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೂ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು ಅಷ್ಟಾಗಿ ವಿರಳ.
* ದೇಶ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿರತರಾಗಿರುವಾಗ ಹೊರಗಿನಿಂದ ವಲಸಿಗರು ಬಂದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಹೇಡಿತನ, ಕುಮ್ಮಕ್ಕಿನಿಂದ ದಿವಾಳಿಕೋರ ಮತ ಬ್ಯಾಂಕ್ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆದವು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಂಭವಿಸಿದವು.
* ಅವರು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡರು. ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಹಕ್ಕು ನಾಶವಾದವು. ಈಗ ಕೊಡವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಬೆದರಿಕೆ ಇದೆ.
* ಬೋಡೋಗಳು ಹಿಂಸೆಗೆ ಇಳಿದರು. ಸಶಸ್ತ್ರ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದರು. ಕೊಡವರು ಶಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಬಾರದು.
* ಹಿಂದೆ ಸಂವಿಧಾನ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆಗಾಗಿ ರಚಿಸಲಾಗಿದ್ದ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀಎಂ.ಎನ್.ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ನವರ ಸಮಿತಿಗೆ ಮನವಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದೆವು.
* ಬಿಜೆಪಿ ಸಂಸದ ಡಾ.ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಸ್ವಾಮಿ ಯವರು ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆ ಪಡೆಯುವ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಜೊತೆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಸಮಾರೋಪಗೊಂಡ ಪತ್ರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ.ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಎಂ.ಯು. ನಾಚಪ್ಪನವರ ಹೆಸರಿದ್ದು ವಿಳಾಸದಲ್ಲಿ 'ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಂಡ್ ಸೌತ್ ವೆಸ್ಟ್ ಕರ್ನಾಟಕ, ಇಂಡಿಯಾ' ಎಂದಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ಎಸ್.ಟಿ.ಟ್ಯಾಗ್ ಮತ್ತು ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಚಾಲನೆಗೆ ಹಲವು ಘಟ್ಟಗಳೂ ಇವೆ. ಕ್ರಿ.ಶ ೨೦೧೧ ರಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನ ಮಾಜಿ ಸಚಿವ ಶ್ರೀ ಆಸ್ಕರ್ ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್ ರ ಜೊತೆ ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ನಿಯೋಗವು ಯುನೈಟೆಡ್ ಫ್ರಂಟ್ ನ (ಯು.ಪಿ.ಎ.) ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಸೋನಿಯಾ ಗಾಂಧಿಯವರನ್ನು ಕಂಡು ಮನವಿ ನೀಡಿ ಚರ್ಚಿಸಿತು. ಬಳಿಕ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಹೊರಟ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದರಾಮಯ್ಯ ನವರು ಕುಲಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ 'ಐಸೆಕ್' ಸಂಸ್ಥೆ ಈ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ಕ್ರಿ.ಶ.೨೦೧೪ ರಲ್ಲಿ ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿತ್ತು. [೪೮] ಈ ವರದಿ ಕೊಡವರು ಬುಡಕಟ್ಟು ಎನ್ನುವ ಮಾನದಂಡಗಳಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿತು.[೪೯] ಇದಾದ ಬಳಿಕ ೨೦೨೦ ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಶಾಸಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವೀಣಾ ಅಚ್ಚಯ್ಯನವರು ಕೊಡವರಿಗೆ ಎಸ್.ಟಿ. ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಕಾರಜೋಳ ರವರು 'ಕೊಡವರಿಗೆ ಈ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪರಿಗಣನೆಯ ಮಾನದಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಮುದಾಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಸ್.ಸಿ–ಎಸ್.ಟಿ.ಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಎಂದು ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಕ್ಯಾಟಗರಿಯಲ್ಲಿ ಜನಾನೇ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು.[೫೦] ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ.ಯ ಮರು ಒತ್ತಾಯದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೈಸೂರಿನ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ವರದಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ವಹಿಸಲಾಗಿದೆ. (ಬಹು ಹಿಂದೆ ಇಂತಹ ಅಧ್ಯಯನ ತಂಡಗಳು ಕೊಡಗಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಎಸ್.ಟಿ.ಸ್ಥಾನ ಕೇಳುವುದು ಅವಮಾನವೆಂದು ಅದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಕಳಿಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ) 'ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಡೆದಿರುವಾಗಲೇ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ, ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಧಾಳಿ ಆರಂಭಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ವರದಿ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ತರಲಾಗುತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ಆದರ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀಟಿ.ಟಿ.ಬಸವನಗೌಡರು ಮಾಧ್ಯಮ ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಹಕಾರ ನೀಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಸಂಸದರಾದ ಶ್ರೀಪ್ರತಾಪಸಿಂಹ ರವರೂ ಸಹ ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೀಗ ಒಂದೆಡೆ ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ಮುಖಂಡರು ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ವಾಗ್ದಾಳಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಶಾಸಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವೀಣಾ ಅಚ್ಚಯ್ಯ ನವರು ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲಿ ನಿರ್ದೇಶಕರನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡವರಿಗೆ ಎಸ್.ಟಿ. ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ವರದಿಗಳ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಮತ್ತೊಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು, ಈಗಿನ ವಿಧಾನ ಸರಿ ಇಲ್ಲ, ಹೊಸದಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಕೈಗೊಂಡು ಸರಿ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳಿಗೆ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿಯಲಾಗಿದೆ. 'ತಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೆ ವರದಿ ನೀಡುವಂತೆ ಕೇಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಸರಿ' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆ (ಕೆ.ಎಸ್.ಟಿ.ಆರ್.ಐ) ಎತ್ತಿದೆ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಸಮುದಾಯದ ಮುಖಂಡರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯೊಂದನ್ನು

ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಸಭೆ ನಡೆದರೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವುದಾಗಿ ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ.ಯು ಹೇಳಿತ್ತು. ಬಳಿಕ ಆ ಸಭೆಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಲಾಯಿತು. 'ಇದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಚಾರವಾಗಿದ್ದು ಸೂಕ್ತ ರಕ್ಷಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಕಾರಣವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ನೀಡಿದ್ದರು.[೫೧] ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾದ ಹಾಗೂ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯದೇ, ವರದಿ ಸಲ್ಲಿಕೆಯಾಗದೇ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಒಲವಿದ್ದರೂ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ಧಾರ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಿದೆ.

'ಯಾವುದೇ ಜಾತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಎಸ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವಾಗ ಲೋಕೂರ್ ಆಯೋಗ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವ ಮಾನದಂಡಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಈ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಇಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆದಿವಾಸಿ ಅಧಿಕಾರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಂಚ್ ನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ, ಮಾಜಿ ಸಂಸದರಾದ ಡಾ. ಎಂ.ಬಾಬುರಾವ್ ರವರು.[೫೨] ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ ನೇರವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ಯು ಕೊಡವರಿಗೆ ಎಸ್.ಟಿ ಟ್ಯಾಗ್ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬೇಡಿಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ 'ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ' ಕೊಡವರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ, ಸ್ವಾಯತ್ತ ನಾಡು ನಿರ್ಮಾಣ.

'ಕೊಡವರು ದೇಶ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿರುವಾಗ ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿರುವುದರಿಂದ ವಾಪಸು ಪಡೆಯಬೇಕು' ಎನ್ನುವುದು. ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ೪೬ ನಾಡುಗಳ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ.ಯು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದೆ. ಅಂದರೆ ಬಹುತೇಕ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಕೊಡವರ ಸ್ವತ್ತಾಗ ಬೇಕೆಂಬ ಇಂಗಿತ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಸ್ವಾಯತ್ತ ಮಂಡಳಿ ರಚನೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ಕೇವಲ ಎಸ್.ಟಿ.ಯ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮೀಸಲಾತಿಯ ಕೆಲವು ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳ್ಳದೇ 'ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್' ನಿರ್ಮಾಣದಂತಹ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಬೇಡಿಕೆ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಎಸ್.ಟಿ.ಟ್ಯಾಗ್ ಎನ್ನುವುದು ಅದರ ಮೊದಲ ಹಂತ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಬೊಡೋ ಲ್ಯಾಂಡ್' ಮಾದರಿ ಇದೆ. ಇಂಗಿತಗಳು, ಆಗ್ರಹ, ಅನಿಸಿಕೆಗಳು ಏನೇ ಇರಲಿ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಕುವ ಇಲ್ಲವೇ ತಪ್ಪುವ ಸಾಧ್ಯಾಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕೆ.ಆರ್.ಎಂ.ಎಂ–ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ತನ್ನ ರೂಪ ಮತ್ತು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಸಹ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗದ ಬೇಡಿಕೆಗಳು, ಬಲಪ್ರಯೋಗ, ಒತ್ತಡಗಳಿಂದ, ಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಅನೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾವಾದಿ ಚಳುವಳಿಗಳು ನೆಲ ಕಚ್ಚಿರುವುದನ್ನೂ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ವಾದ–ಪ್ರತಿರೋಧ

ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಜನತೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ವಿವಿಧ ಸ್ಥರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ಕರೆಗೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಇರುವ ಕೆಲವು ಕೊಡವ ಸಂಘಗಳ ಘಟಕಗಳು

ದನಿಗೂಡಿಸಿವೆ. ತಾವು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳಾಗಿದ್ದು ಎಸ್.ಟಿ.ಟ್ಯಾಗ್ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯದ ಹಿರಿಯ ವಕೀಲರಾದ ಶ್ರೀಬಿ.ಎ.ಮಾಚಯ್ಯ ನವರು ಅಂತಹ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಖಡಾ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 'ಇಂತಹದೊಂದು ಬಲವಂತದಿಂದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗವೆಂದು ಕೊಡವರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಮುಂದಾದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೂಲಕ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ನಾವು ಹುಟ್ಟಿದ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಸಾಕ್ಷಿ ಇರುವ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಿರುಚುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾಡಬಾರದು'. 'ಕೊಡವರನ್ನು ಒಡವರ ವಿರುದ್ಧ ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವರು ಬುಡಕಟ್ಟು ವಿವಾದದ ಸುತ್ತ ಷಡ್ಯಂತ್ರವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದೂ ಆರೋಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಸರಕಾರದ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಜಾತಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ ಸೌಲಭ್ಯ ನೀಡುವುದನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಿದ ತಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಸೌಲಭ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಜಾತಿಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅನುಭವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.[೫೩]

ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ಯು ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ನವೆಂಬರ್ ೨೬, ೨೦೨೦ ರಂದು ಮಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದ್ದ 'ಸಂವಿಧಾನದ ದಿನ' ದಂದು ನಡೆದ ವಿಚಾರ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಜಿ ಸಂಸದ, ಬಿಜೆಪಿ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ವಿಶ್ವನಾಥ್, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಮಾಜಿ ಸಂಸದ, ಹಾಲಿ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ ಸದಸ್ಯರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಕೆ.ಹರಿಪ್ರಸಾದ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್.ವೀಣಾ ಅಚ್ಚಯ್ಯ, ಜೆ.ಡಿ.ಎಸ್ ನ ಮಾಜಿ ಸಂಸದರಾದ ಶ್ರೀ ಡಿ. ಕುಪೇಂದ್ರರೆಡ್ಡಿ ಅವರು ಭಾಗವಹಿಸಿ ತನು-ಮನ ಧನದಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಘೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಕೊಡವ ಬುಡಕಟ್ಟು ಕುಲವನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಆದಿಮ ಸಂಜಾತ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಘೋಷಿಸಬೇಕು. ಕುಲಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಅಸ್ಸಾಂನ ಆರು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಿದ ಮಾನದಂಡವನ್ನೇ ಕೊಡವರಿಗೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು.' ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.[೫೪]

ಸಿ.ಪಿ.ಐ.(ಎಂ) ಪಕ್ಷವು 'ಕೊಡವರು ಎಸ್ಟಿ ಸ್ಥಾನದ ಬೇಡಿಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಮತ್ತು ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಚನೆಗೆ ಕೋರಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು, ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಮೇಲ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಇರುವಂತೆ ಈ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣ, ಬಡ ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇವೆ. ಅಂತಹವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಬೇಡಿಕೆ ಬದಲು ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳತ್ತ ಈ ಸಮುದಾಯ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಆದಿವಾಸಿ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಬಾರದು. ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ದುರ್ಬಲರಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ವಂಚಿತರಿಗೆ ಈ ವರ್ಗೀಕರಣದ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕೆಂಬಟ್ಟಿ ಬುಡಕಟ್ಟನ್ನು ಇನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಲ್ಲ. ಕೊಡವರು ಕೊಡಗಿನ ಕೊಡವ ಭಾಷಿಗರಲ್ಲಿ ೧೭ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಕೊಡವ ಭಾಷಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬುಡಕಟ್ಟು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಕೊಡವರಿಗೆ ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇತರ ವಿಭಾಗಗಳವರಿಗೂ ಅವರವರ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಕೊಡಲೇ

ಬೇಕಲ್ಲ. ಆಗ ಕೊಡಗನ್ನು ೧೮ ಅಥವಾ ೨೧ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಗಳಾಗಿ ಭಾಗ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ?.[೫೫] ಎಂದು ಅವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಡಗಿನ ಸಿಪಿಐ(ಎಂ.ಎಲ್) ಪಕ್ಷವು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಅಲ್ಲದೇ ಕೊಡಗು ದಲಿತ ಹಿತರಕ್ಷಣಾ ಒಕ್ಕೂಟ (ಶ್ರೀ ಡಿ.ಎಸ್.ನಿರ್ವಾಣಪ್ಪ), ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಆದಿವಾಸಿ ಸಂಘಟನೆ (ಶ್ರೀ ಬಿ.ಕೆ.ಅಪ್ಪು) ಇತರೆ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಮುಖಂಡರು ಜಸ್ಟೀಸ್. ಹೆಚ್.ಎನ್. ನಾಗಮೋಹನ್ ದಾಸ್ ರವರ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ.ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿವೆ..[೫೬] ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ವಿವಿಧ ಆದಿವಾಸಿ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಕೊಡವರಿಗೆ ಎಸ್.ಟಿ. ಟ್ಯಾಗ್ ಮತ್ತು ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಚನೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪದಂತೆ ಆಗ್ರಹಿಸಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಾದ್ಯಂತ ಸಮಾಲೋಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ಜಾಗೃತ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಕಚೇರಿಯೆದುರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ನಡೆಸಲು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಪಾದಯಾತ್ರೆ ನಡೆಸುವುದಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿವೆ.

ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ.ಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳು, ನಿಲುವು ಮತ್ತು ವಾದಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ವೈ.ಕೆ.ಚೇತನ್ ರವರು ವಿವರವಾದ ಮನವಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. [೫೭] ಅವರು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವಂತೆ: ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಸಿ. ಶೇ.೧೩.೩ ಎಸ್.ಟಿ. ಶೇ.೧೦.೫, ಕೊಡವರ ಸಂಖ್ಯೆ ೧.೨೫ ಲಕ್ಷ ಅಂದರೆ ಶೇ ೧೨ರಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ. ಚೇತನ್ ಅವರು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ 'ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯವು ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೩೪ ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೯೪೭ ರವರೆಗೂ ಬರೋಬ್ಬರಿ ೧೧೩ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಹುತೇಕ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯತೆ ಯಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗರಿಷ್ಠ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಿಟೀಷರಿಗೆ ಅವರು ತೋರಿದ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಿಗದಷ್ಟು ಮಾನ್ಯತೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಬ್ರಿಟೀಷರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ ಶೇ. ೮೮ರಷ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯವೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ದಮನ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಮಾತ್ರ' ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೪೭ ರ ನಂತರ ೧೯೫೬ ರವರೆಗೆ 'ಸಿ' ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಕೊನೆಯಾದುದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಕೊಡವರ ವಿರೋಧವಿತ್ತು. ಉಳಿದ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನ ಬಯಸಿದ್ದರು' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೯೦ ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ 'ಲಿವಾಕ್' ನ ಬೇಡಿಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಂತರ ಕೆ.ಆರ್.ಎಂ.ಎಂ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯದ ಬೇಡಿಕೆ ಮಂಡಿಸಿತ್ತು. ಅಂದು ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಎಂ.ಎನ್.ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾಗಿದ್ದ 'ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಮಿಷನ್ ಫಾರ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಆಫ್ ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಷನ್' ೨೦೦೨ ರಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶವನ್ನಾಗಿಸುವ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತ್ತು. ಬಳಿಕ ಜಿ.ಎನ್.ಎಲ್.ಎಫ್. ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ.ಯು ಗೂರ್ಖಾಲ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ರಚನೆಯ ಹಾಗೂ ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿತು. ಗೂರ್ಖಾ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಸಹಿ ಹಾಕಿದ ಕೇಂದ್ರದ ಗೃಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀ ಸಿ.ಜಿ. ಸೋಮಯ್ಯ ಅವರ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೮೮ ರಲ್ಲಿ ಹಿಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮುಂದುವರೆದು 'ಗೂರ್ಖಾ ಸಮುದಾಯ ಡಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಶೇ.೮೦ ರಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಕೊಡವರು ಶೇ.೧೨ ರಷ್ಟು ಇರುವವರು' ಎಂಬ ಅಂಶದತ್ತಲೂ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡವೇತರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇ.೮೮ರಷ್ಟು' ಎಂಬುದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ಉಗ್ರವಾದಿ ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿದ್ದು ಕೊಡವ ಸಮಾಜದ ಬೇಡಿಕೆಯ ಹಿಂದೆ ಇದೆ. ಫ್ಯೂಡಲ್ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಯತ್ನವನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಎಸ್.ಟಿ. ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕರೆ ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳು ಭೂಮಿ ಹೊಂದುವ ಹಕ್ಕು ಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಆಯುಧವಾಗುವುದು' ಎಂದು ಆತಂಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡವರಲ್ಲದೇ ಒಟ್ಟು ೧೭ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೊಡವ ಭಾಷಿಕರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ಸಂಘಟನೆಯು ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಕೇಂದ್ರ ಗೃಹಮಂತ್ರಿ ಅವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಟಿ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಎತ್ತಿರುವ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸುತ್ತ ವಾಗ್ವಾದಗಳು ಬೆಳೆದಿವೆ. ಕೊಡವರೇ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಉಳಿದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅನೇಕರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಐತಿಹಾಸಿಕ ದಾಖಲೆಗಳು ಪಣಿಯ, ಪಂಜರಿ ಯರವರು, ಕೆಂಬಟ್ಟಿ, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಜೇನುಕುರುಬರು, ಕುಡಿಯ, ಮೇದರು ಮುಂತಾದ ಸಮುದಾಯಗಳು ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರ್ವಿವಾದವಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿವೆ. ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಕೊಡಗಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ-ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಕ್ರಿಶ.೧೯೪೭ ರ ನಂತರದಲ್ಲಿ. ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಈ ಪ್ರದೇಶ ವಿಶಾಲ ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಕೇರಳ, ಕರ್ನಾಟಕ, ತಮಿಳುನಾಡು ಎಂದು ಇಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿತ್ತು. ಹಾಲೇರಿ ವಂಶದ ಅರಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ರಚನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಂಚಲಾಯಿತು. ಈಗಲೂ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿವೆ. ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬೆರೆತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮ್ಮಿಲನದ ಸುಂದರ ರೂಪಕ ಎಂದೂ ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾ.ವೈ.ಕೆ.ಚೇತನ್ ರವರು ಕೊಡವರು ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಅವರು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದವರು ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೬೫ ರ ಕರ್ನಾಟಕ ಗೆಜೆಟಿಯರ್, ಅಲ್ಲದೇ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿರುವ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು, ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯದ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೬೫ರ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗೆಜೆಟ್ '..ಕೊಡವರು ಅವರು ಕೊಡಗಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲ. ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತ ಯುಗದ ಆದಿ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯುವ್ಯ ಭಾರತದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾದು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಕೊಡಗನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನೆಲೆ ನಿಂತರು ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಕೊಡವರ ಮೂಲವು ಕಗ್ಗಂಟಿನ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸೈಂಟ್ ಕ್ಸೇ ವಿಯರ್ ಹಿಸ್ಟಾರಿಕಲ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಫಾದರ್ ಹೆನ್ರಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳು ಮೊಹಂಜೊದಾರೋ ದ ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.' [೫೮]

ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ ರಚಿಸಿರುವ ಶ್ರೀ ಡಿ.ಎನ್.ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು ಕೊಡವರ ಕುರಿತಾದಂತೆ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.[೫೯] ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ 'ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕ

ಪೆಳರಿಂದ ಎಂಟು ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕದಂಬರ ಸೀಮೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದವರಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ.ಶ.೧೧೭೪ಳ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಹುಣಸೂರಿನ ೨೦ ನೆಯ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ 'ಎಲ್ಲಾ ನಾಡ ಕೊಡಗರು' ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಪರೆಯೆಂಬಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಚಂಗಾಳ್ವ ಅರಸು ಮನೆತನದ ಪೆಮ್ಮ ವೀರಪ್ಪನ ಪರವಾಗಿ ಹೊಯ್ಸಳರ ದಂಡನಾಯಕ ಬೆಟ್ಟರಸನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಪಾಲ್ಪರೆ ನಾಡಿನ ಸುತ್ತ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಧೀರರು ಮತ್ತು ಯುದ್ಧದ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಡವರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಲಿಖಿತ ಆಧಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗರು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದುದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇವರು ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕೊಡವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಥವಾ ಮೂಲದ ವಿಷಯ ಹಾಲೇರಿ ಅರಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಇದ್ದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೧೭ರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗರಾಜೇಂದ್ರನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮಿಲಿಟರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವರ ದೇಹದ ಆಕೃತಿ, ಮೈಬಣ್ಣ, ಹಣೆ, ತಲೆಬುರುಡೆಯ ಅಳತೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಕೊಡವರು ಕೊಡಗಿಗೆ ಉತ್ತರ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಿಂದ ಬಂದವರೆಂದು ಮಾನವ ವರ್ಣನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಡವರ ಮೂಲಪುರುಷರು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಸಿಂಧೂ ನದಿ ಕಣಿವೆಗೆ ವಾಯುವ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಮೊಹೆಂಜದಾರೋ ಮತ್ತು ಹರಪ್ಪಾಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ, ಬಂದು ನೆಲೆಸಿರಬೇಕೆಂದು ಆನಂತರ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾದುದರಿಂದಲೋ ಇನ್ನಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿ ಗಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಹಟ್ಸನ್ ಎಂಬ ಮಾನವಕುಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕೊಡಗರು ದ್ರಾವಿಡ ಬುಡಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೮೮೭ ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರ ವಿಷಯ ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ರಿಕ್ಪಿರ್ ಬರೆದಿರುವನು. (ಅದೇ ಪುಟ-೬೦೩) ಕೊಡವ ಸಂಶೋಧಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕೊಡಗರು ಆರ್ಯರ ಇಲ್ಲವೇ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ಸಿಥಿಯನ್ನರು ಬುಡಕಟ್ಟಿನವರು ಎಂದು, ಕೆಲವರು ದ್ರಾವಿಡರ ಬುಡಕಟ್ಟಿನವರು ಎಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರು. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದವರೆಂದು ಕೆಲವು ಚರಿತ್ರಕಾರರ ಮತ.[೬೦] 'ಕೊಡವರಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತು. ಸಣ್ಣ, ಮಲ್ಲ, ಬೊಡ್ಡ, ಜಾತಿಗಳು ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ತಾವು ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದ ಏಕಮುಖ ಸಮುದಾಯ ಎಂದು ತೋರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಕ್ಯಾಚೇತನ್ ಅವರು ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಅದೇ ಕ್ಯಾಚೇತನ್ ಅವರ ಪತ್ರ ಅಂಶ- ೧೧) ಭಾರತೀಯ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕರ್ನಲ್ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಕೊಂಗೇಟಿರ ಚಿನ್ನಪ್ಪ ಪೊನ್ನಪ್ಪ ನವರು 'ಲಭ್ಯವಿರುವ ಅನೇಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ಕೂರ್ಗ್ (ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡವರು) ಇಸ್ಲಾಂ ಪೂರ್ವ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ರಾಜರ ಸೈನ್ಯದ ಭಾಗವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದ ಗ್ರೇಟ್ ನ ಲಘು ತುಕಡಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವ ಬ್ಯಾಕ್ಟ್ರಿಯನ್ ಗ್ರೀಕರ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.'. [೬೧]

ಹಿಂದಿನ ಕೇಂದ್ರ ಗೃಹ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀ ಸಿ.ಜಿ.ಸೋಮಯ್ಯ ನವರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಕಥೆ 'ದಿ ಹಾನೆಸ್ಟ್ ಆಲ್ವೇಸ್ ಸ್ಟಾಂಡ್ ಅಲೋನ್' ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ 'ಕೊಡವರ ಮೂಲವು ನಿಗೂಢವಾಗಿದೆ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿರುವ ತಕ್ಷಶಿಲೆ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸವಲತ್ತು ಪಡೆದ ಸಮುದಾಯ

'ಕೊಡವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಆದಿನಾಸಿಗಳ ಭೂಮಿ ಕಸಿದುಕೊಂಡರು. ಹಿಂದೆ ವಿದೇಶಿ ಮೂಲದವರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಡವರು ಈಗ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಎಂದು ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದೂ ಕ್ಯಾ.ಚೇತನ್ ರವರು ಆರೋಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

'ಲಿಂಗರಾಜೇಂದ್ರನ ೨೫ನೇ ಹುಕುಂನಾಮದ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡವರು ಅಮ್ಮ ಕೊಡವರು, ಮುಕ್ಕಾಟಗಳು (ದೇವಾಲಯದ ದೈನಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಹೊತ್ತಿರುವವರು) ಮತ್ತು ಹೆಗ್ಗಡೆಗಳು ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಗಳಿಸಿದ ಸಮುದಾಯಗಳು ಆಗಿದ್ದವು. ಹುಟ್ಟಿನ ಆಧಾರದಿಂದ ಮಿಕ್ಕುಳಿದ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹೊರಿಸಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆದ ಸಮುದಾಯಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕೊಡಗಿನ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಹಯೋಗಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮಾಡಿದ ೧೧೭ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡವರನ್ನುಳಿದ ಸಮುದಾಯಗಳು ರಾಜಕೀಯ-ಆರ್ಥಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವು. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮೂಲೆಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇನ್ನುಳಿದಂತೆ ಐರಿಗಳು, ಕೋಯವರು, ಗೌಡವರು, ಜಮ್ಮಾ ಮಾಪಿಳ್ಳೆಯಂಥ ಭೂ ಹಿಡುವಳಿ ಹೊಂದಿದ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ದಲಿತ ಸಮುದಾಯಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೊರತಾಗಲಿಲ್ಲ'.[೨] ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕೊಡವ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಮುಖರು 'ಕೊಡವರು ಅನುಸರಿಸುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಭಾಷೆ, ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆ, ವೃಕ್ಷಾರಾಧನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕತೆಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಬುಡಕಟ್ಟು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಬಲ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಧಾನಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿರುವ ಕ್ಯಾ. ಚೇತನ್ 'ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕತೆಯೊಂದೇ ಮಾನದಂಡವಾದರೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳು ಎಸ್.ಟಿ.ಗಳೇ ಆಗುತ್ತವೆ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡವರು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ತಾವು ವಂಚಿತರು ಎನ್ನುವ ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ವಾದವನ್ನು ಕ್ಯಾ.ಚೇತನ್ ರವರು ದೀರ್ಘ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ 'ಒಂದೆಡೆ ಬಹುತೇಕ ಭೂಮಿ ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯದ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಸಮುದಾಯದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸರಕಾರದ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಕಮಾಂಡರ್ ಇನ್ ಚೀಫ್ ಮತ್ತು ಫೀಲ್ಡ್ ಮಾರ್ಷಲ್ ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎಂ. ಕಾರ್ಯಪ್ಪ ನವರು, ಜನರಲ್ ಶ್ರೀತಿಮ್ಮಯ್ಯ ನವರು ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯದವರು. ಇವರಲ್ಲಿ ೩೦ಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಜನರಲ್‌ಗಳು, ೨೫ ಬ್ರಿಗೇಡಿಯರ್‌ಗಳು, ೪೦ ಕರ್ನಲ್ ಮತ್ತು ಕಮಿಷನ್ಡ್ ರ್‍ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತರು ಇದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಶಾಸಕ, ಎರಡು ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ.ಗಳು, ಅಲ್ಲದೆ ಹಲವು ಬಾರಿ ಸಂಸದರು, ಶಾಸಕರು ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ.ಗಳು, ಮೇಯರ್, ಕಾರ್ಪೊರೇಟರ್, ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಶದ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಭಾರತೀಯ ಆಡಳಿತ ಸೇವೆ

(ಐ.ಎ.ಎಸ್), ಐ.ಎಫ್.ಎಸ್., ಐ.ಪಿ.ಎಸ್, ಭಾರತೀಯ ಅರಣ್ಯ ಸೇವೆ, ಡಿಫೆನ್ಸ್ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಹೀಗೆ ಕೊಡವರು ಪಡೆದಿರುವ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಕೊಡವರು ಅವಕಾಶ ವಂಚಿತರು ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ' ಎಂದು ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ 'ಕೊಡಗಿನ ಬೇರೆ ಯಾವ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅಂತಹ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು, ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲ. ಹೋಗಲಿ, ಒಂದು ಗುಮಾಸ್ತನ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ ವಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ, ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಇಲ್ಲ, ಮನೆಗಳಿಲ್ಲ, ಹೀಗಾಗಿ ವಂಚಿತ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅಂದರೆ ಎಸ್.ಸಿ. ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಹೊರತು ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯದ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಸ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿದಿರುವ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಎಂಬುದನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟೂ ಗುಲಾಮಗಿರಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಡುತ್ತವೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು.

ಈ ಒಟ್ಟು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ತೀವ್ರತರ ಆತಂಕವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿವೆ. ಹಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸಭೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ತಿತಿಮತಿಯ ಕಾಡ್ಲು ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಾಗಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಮುಖಂಡರು ತಮಗಿರುವ 'ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ಹುನ್ನಾರವಿದು, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು' ಎಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿಯಾಗಿರುವ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್ ಸದಸ್ಯೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ.ಆರ್.ಪಂಕಜಾ ರವರು 'ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ, ಮುಂದುವರಿದಿರುವ ಜನಾಂಗವು ಮೀಸಲಾತಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆಯಲು ತೀವ್ರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. 'ಇದರಿಂದ ನೈಜ ಗಿರಿಜನರ ಪಾಡು ಡೋಲಾಯಮಾನವಾಗಲಿದೆ' ಎಂದು ಬುಡಕಟ್ಟು ಕೃಷಿಕರ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಪಿ.ಸಿ. ರಾಮು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.[೬೩] ಇಂತಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ಸಭೆಗಳು ಬೊಂಬು ಕಾಡು, ಚಿಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆ, ಬೊಮ್ಮಾಡು, ದೊಡ್ಡ ರೇಷ್ಮೆ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ.

ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ಮುಖಂಡರಾದ ಶ್ರೀಎನ್.ಯು.ನಾಚಪ್ಪ ನವರ ನಿಯೋಗ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಎನ್.ನಾಗಮೋಹನದಾಸ್ ಅವರ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾತಿ ಪುನರ್ ವಿಮರ್ಶೆ ಬೇಡಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಕೊಡಗು ದಲಿತ ಹಿತ ರಕ್ಷಣಾ ಒಕ್ಕೂಟ, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಆದಿವಾಸಿ ಸಂಘಟನೆ, ಸಿಪಿಐ(ಎಂ.ಎಲ್) ಸಂಘಟನೆಗಳ ಮುಖಂಡರು ಸಹ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಎನ್.ನಾಗಮೋಹನ್ ದಾಸ್ ರವರ ಆಯೋಗಕ್ಕೂ, ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಮನವಿ ಪತ್ರ ನೀಡಿ ಎಸ್ಟಿ ಟ್ಯಾಗ್ ಬೇಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ವಿರೋಧವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಆದಿವಾಸಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಘಟನಾ ಸಮಿತಿಯ ವತಿಯಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ವೈ.ಕೆ.ಗಣೇಶ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಜೆ.ಆರ್.ಪ್ರೇಮಾ, ಶ್ರೀಪಿ.ಎಂ.ಮಣಿ ರವರು ಮಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕಾಗೋಷ್ಠಿ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ವಿರೋಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.[೬೪] ವಿವಿಧ ಹಾಡಿಗಳು ಆದಿವಾಸಿ ಮುಖಂಡರು ಜಿಲ್ಲೆಯಾದ್ಯಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ವೈ.ಕೆ.ಗಣೇಶ್ ರವರು 'ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಬಲಾಢ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ನೈಜ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿವಂತರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬುಡಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದಲ್ಲಿ

ನಿಜವಾದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮೂಲೆ ಗುಂಪಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಸರಕಾರದ ಸಣ್ಣ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ ಉಸಿರು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಸಂಚಕಾರ ಬಂದರೆ ಬದುಕುವುದು ಹೇಗೆ' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆಯಲು ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮಾಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಬಲಿಷ್ಠ ಸಮುದಾಯದವರು ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಬಹುದು. ಕೊಡವರಿಗೆ ಕೋವಿಯ ಹಕ್ಕು ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯುವ ಅಪಾಯವೂ ಇದೆ. ಈಗ ಕನಿಷ್ಠ ಎಸ್ಸಿ–ಎಸ್ಟಿ ದೌರ್ಜನ್ಯ ತಡೆ ಕಾಯ್ದೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ರಕ್ಷಣೆ ಇದೆ. ಅಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಲಿಷ್ಠ ಸಮುದಾಯ ಎಸ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಯ್ದೆಯು ಜಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಲೇ ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿ, ಆಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್, ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡುಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಲೀಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಲದ ಪ್ರಶ್ನೆ ವಿಪರೀತ ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ತೋಟದ ಮಾಲೀಕರು ಕೊಡುವ ಹಿಂಸೆ ತಾಳದೆ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದಾಗ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ತೋರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ದಿನ ಜೀತದಾಳಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ನಮಗಿರುವ ಶೇ ೩ರಷ್ಟು ಮೀಸಲಾತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡವ ಜನಾಂಗವು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದರೆ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಈಗ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮೀಸಲು ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಅಲ್ಲೋ, ಇಲ್ಲೋ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾಗುವರು. ಅದು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಗಳು ಮೇಲಿನವರ ಪಾಲಾಗಬಹುದು. ನಾವು ಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ, ಅರಣ್ಯದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗಿರುವ ಚೂರುಪಾರು ಅವಕಾಶ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ಕಾಯಂ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೊಡವರನ್ನು ಎಸ್.ಟಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಚಿಸುವ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸರಕಾರಗಳು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.[೬೨]

'ಸರ್ಕಾರ ಎರಡು ಬಾರಿ ಇವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಯಾಕೆ? ಸಂವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಆಯೋಗಗಳ ಮಾನದಂಡಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಹಾಕುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಎಸ್.ಟಿ. ಸ್ಥಾನ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೇ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಂತಹ ಅನ್ಯಾಯ. ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ನಿಲುವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರ ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಮಣಿಯಬಾರದು. ಇದು ಕೇವಲ ಮೀಸಲಾತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕತೆಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಉಳಿವಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ' ಎಂದೂ ಗಣೇಶ್ ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

'ಕೊಡವರನ್ನು ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದವರನ್ನು ದೇಶದ್ರೋಹಿಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೇಳುವುದು ದೇಶದ್ರೋಹ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ?' ಎಂದು ಅವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತಿರುವುದು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಮುಂದೆ ತರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರತು, ಮುಂದುವರಿದಿರುವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದವರ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಲು ಅಲ್ಲ. ಮೀಸಲು ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನ್ಯಾಯ ಯಾವುದಿದೆ? ಸರಕಾರ, ಸಂವಿಧಾನ ರೂಪಿಸಿರುವ ಮಾನದಂಡಗಳಿಗೆ

ಜೆಲೆಯೇನು? ಇಂತಹ ಯಾವ ಮಾನದಂಡಕ್ಕೂ ಆ ಸಮುದಾಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.[೬೬]

ಈ ಬೇಡಿಕೆ ಪರ ವಿರೋಧವನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದೆ. ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ಯು ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿರುವವರು 'ದೇಶದ್ರೋಹಿಗಳು, ಎಡ ಉದಾರವಾದಿಗಳು, ಜಿಹಾದಿಗಳು. ಕೊಡಗನ್ನು ಹಸಿರು, ಕೆಂಪು ಕಾರಿಡಾರ್ ಮಾಡಲು ಮಾವೋವಾದ ಮತ್ತು ಗಾಜ್ವಾ ಇ ಹಿಂದ್ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿವೆ' ಎಂದು ಶ್ರೀಎನ್.ಯು.ನಾಚಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 'ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭದ್ರತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶಿಸ ಬೇಕು' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. [೬೭] 'ಮಲಗಿದ ಸಿಂಹವನ್ನು ಕೆರೆದು ಕೆಣಕುವುದರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ತಡೆಯಲು ಬಂದರೆ ಮುಂದೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ನೀವೇ ನಾಂದಿ ಹಾಡಲಿದ್ದೀರಿ' ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳೂ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ.ಯು ತನ್ನ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ, ಶಾಂತಿಯುತವಾದ ಹೋರಾಟ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಿ.ಪಿ.ಐ.(ಎಂ)ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀಯು. ಬಸವರಾಜುರವರು 'ಎಸ್.ಟಿ.ಗಳ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇ.೮.೬, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇ.೬.೯೫ ಇದೆಯಾದರೂ ಮೀಸಲಾತಿ ಶೇ.೩ ಮಾತ್ರವೇ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಹೀನಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಅಧಿಕಾರಸ್ಥ ವಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. ಈ ವರ್ಗೀಕರಣದ ಒಳಗಡೆ ಕೆಲವು ಮುಂದುವರಿದ ಜಾತಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾ ಅವಕಾಶ ವಂಚಿತರು ಮತ್ತು ದಮನಿತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸೌಲಭ್ಯ ಎನ್ನುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೇ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಆರಂಭಗೊಂಡಿದೆ. ವಿವಿಧ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಎತ್ತಿಕಟ್ಟುವ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಇದಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾಗದು' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.[೬೮] ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ನಡುವೆಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ವಾದವೂ ಇದೆ. 'ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡವ ಭಾಷಿಕ ಜನಾಂಗದವರ ಕುಲಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ ಅವರನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಕೊಡವ ಭಾಷಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕೂಟದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಡಾ.ಮೇಚಿರ ಸುಭಾಶ್ ನಾಣಯ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀ ಕೂಡಂಡ ಸುಬ್ರಮಣಿ ಯವರು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.[೬೯]

'ಸಮೀಕ್ಷೆ ಅಂತಿಮ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ. ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ವರದಿ ತಯಾರಾಗಲಿ' ಎಂದು ಮಾಜಿ ಅಡಿಷನಲ್ ಅಡ್ವೋಕೇಟ್ ಜನರಲ್ ಶ್ರೀ ಎ.ಎಸ್.ಪೊನ್ನಣ್ಣ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿರಿಯ ವಕೀಲರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಮಾಚಯ್ಯನವರು ಎಸ್.ಟಿ. ಬೇಡಿಕೆಗೆ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ತಮ್ಮನ್ನು ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಯಾರೂ ಕೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಮಾನದಂಡಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ವಿಶ್ರಾಂತ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ನ್ಯಾಹೆಚ್.ಎನ್.ನಾಗಮೋಹನದಾಸ್ ರವರು.[೭೦]

ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನದಂಡಗಳು

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ (ಎಸ್.ಟಿ.) ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕೇಳಿಕೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಕುರುಬರು, ಗಂಗಾಮತಸ್ಥರು, ಗೊಲ್ಲರು ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕುಣಬಿ, ಹಾಲಕ್ಕಿ, ಗೌಳಿ, ಕುಮ್ರಿ ಮರಾಠಿ ಮುಂತಾದ ಸಮುದಾಯಗಳ ಆಗ್ರಹ ಹಲವು ದಶಕಗಳಿಂದ

ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅವಿನ್ನೂ ಇತ್ಯರ್ಥ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗ-೩ ರಲ್ಲಿರುವ ಕೊಡವರನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ (ಎಸ್.ಟಿ.) ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯೂ ಬಂದಿರುವುದು ಪ್ರಸಕ್ತ ವಿದ್ಯಾಮಾನವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ೭೦೫, ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದ್ದರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ೫೫೦ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೫೦ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಎಸ್.ಟಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇವೆ.

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನೆಯಾಗುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೭೪೪ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. [೭] ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಎನ್ನುವುದು ಮೊದಲು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ. ಆದಿವಾಸಿ ಅಥವಾ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಆ ಸಮುದಾಯವು ೧) ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು ೨)ವಿಭಿನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ೩)ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ೪)ದೊಡ್ಡ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ನಾಚಿಕೆ-ಹಿಂಜರಿಕೆಯ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ೫)ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವಿಕೆ ಇವು ಪರಿಗಣಿಸಲಾದ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ. ಇವು ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೩೧ ರಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಜನಗಣತಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿವೆ. [೮] ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಮತ್ತು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ಕಾಲಘಟ್ಟದಿಂದ ಅನೇಕ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವಿಕೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ನೆಲೆಗಳು ಸೂಕ್ತ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೇ, ಅನೇಕ ಕೊರತೆಗಳು ಮತ್ತು ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದರು.

ಸಂವಿಧಾನದ ೩೬೬(೨೫) ಕಲಂ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ (ಅನುಸೂಚಿತ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು) ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ "೩೪೨ನೆಯ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಮೇರೆಗೆ ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಅನುಸೂಚಿತ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿರುವಂಥ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಅಥವಾ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಅಥವಾ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಭಾಗಗಳು ಅಥವಾ ಗುಂಪುಗಳು" ಎಂದು ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ೩೪೨ ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಯಾವುದೇ ರಾಜ್ಯ ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಜೊತೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಧಿಸೂಚನೆಯ ಮೂಲಕ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರವೇ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ ನಡೆಯುವ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ವಿದ್ಯಮಾನ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಬಳಿಕ ಸಂಸತ್ತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಆ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಒಳಗೊಳಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಯವರು ವಿಧಿ ೩೪೨(೧) ಕಲಮಿನಂತೆ ಆದೇಶದ ಪ್ರಕಟಣೆ ನೀಡಬಹುದು. ಈ ವಿಧಿಯ ಕಲಮು(೧) ರಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯವರು ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಕೈ ಬಿಡಬಹುದು. ಶಿಫಾರಸನ್ನು ಸಂಸತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ಅಂಕಿತಕ್ಕೆ ಮಂಡಿಸಬೇಕು. ರಾಜ್ಯಗಳು ಶಿಫಾರಸನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಅಂತಹ ಸಮುದಾಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕುಲಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಅಧ್ಯಯನದ

ವರದಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಹೌದೋ, ಅಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದು ಬೇರೆ ಎಸ್.ಟಿ ಸ್ಥಾನ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಬೇರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವು ಇಂತಹದೇ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನೇನೂ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೩೧ ರ ಜನಗಣತಿ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೫೫ ರಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾದ ಮೊದಲ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಆಯೋಗದ ವರದಿ, ಕೇಳ್ಕರ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ, ಕ್ರಿ.ಶ.೧೯೬೫ ರ ಎಸ್.ಸಿ. ಮತ್ತು ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗಳ ಪುನರ್ ಅವಲೋಕನಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಲಾದ ಲೋಕೂರ್ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಆದೇಶಗಳು (ತಿದ್ದುಪಡಿ) ಮಸೂದೆ ೧೯೬೭ ರ ಕುರಿತ ಸಂಸದೀಯ ಜಂಟಿ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ೧೯೬೯ ರಲ್ಲಿ ಚಂದಾ ಸಮಿತಿಗಳ ವರದಿಗಳು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಅಥವಾ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಇರಲೇಬೇಕಾದ ಮಾನದಂಡಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಲೋಕೂರ್ ಸಮಿತಿ ೫ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳ ಮಾನದಂಡವನ್ನು[೨೩]. ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ನೇಮಿಸಿದ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಆಯುಕ್ತರ ವರದಿ–೧೯೫೨ರ ಪ್ರಕಾರ ಸಮುದಾಯದ ೮ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ ಸೂಚಿಸಿವೆ. (ವಿವರಗಳನ್ನು ಈ ಹಿಂದಿನ ಅದ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.) ಬುಡಕಟ್ಟು ಎನ್ನುವುದೊಂದೇ ಎಸ್.ಟಿ.ಸ್ಥಾನಮಾನ ಪಡೆಯುವ ಏಕೈಕ ಅರ್ಹತೆ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಕುಚಿತ ರಾಜಕೀಯ, ಭಾವನಾತ್ಮಕತೆಗೆ ಒಳಗಾಗದೇ ಅವುಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ.

ಸನ್ನಿವೇಶ–ಪರಿಣಾಮಗಳು

ಪ್ರಸಕ್ತ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಮೊದಲನೆದಾಗಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಉಳಿದೆಡೆಗಳಂತೆ ತೀವ್ರವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಗಿತತೆ ಹಾಗೂ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೊರೋನಾ ಸೋಂಕಿನ ಹಾವಳಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿರುವ ಆಘಾತದಿಂದ ಜನತೆ ಇನ್ನೂ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಆತಂಕವೂ ತಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ಈ ಸೆರಗಿನಲ್ಲಿ ಬಿರುಕುಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ನೆರೆ, ಭೂ ಕುಸಿತದಂತಹ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪ್ರಕೋಪದಿಂದ ಸತತವಾಗಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಹಾನಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಉದ್ಯಮ, ಕಿತ್ತಳೆ, ಭತ್ತ ನಾಶವಾಗಿ ವಹಿವಾಟು ಕುಗ್ಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಮುಖ ಬೆಳೆಯಾದ ಕಾಫಿ ಉದ್ಯಮವೂ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮವನ್ನೇ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಚಲನಕ್ಕಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿ ೨೦೨೦ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಜಾರಿಯಾಗಲು ಕಾದಿದ್ದು ಅರಣ್ಯದೊಳಗಿನ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯದಂಚಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳು, ನಾಗರೀಕರೂ ತಮ್ಮ ನೆಲೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ವಸತಿದಾರರಾಗುವ ಖಚಿತ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಐದು ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಇದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನೆಲೆ ತಪ್ಪಬಹುದಾದವರ ಅಪಾಯದ ಅಂದಾಜು ಅರಿವಿಗೇ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಳುವ ಪಕ್ಷ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಣೆ ಇರುವ ಸರಕಾರ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಕಾವೇರಿ ನದಿ ಯಾವ ಜಾತಿ–ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ಹಕ್ಕಿನ ವಿವಾದವೂ ಬೆಳೆದು ಬಿರುಸಾಗಿ ಸಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು

ಸಮುದಾಯಗಳ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಕ್ರೋಢೀಕರಣಕ್ಕೆ ಇದು ಎಡೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬಹುದೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಎದುರಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆ– ೨೦೦೬ ಜಾರಿಯಾಗದೇ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅವರ ನೆಲೆಗಳಿಂದಲೇ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸುವ ಬೆದರಿಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಂತಿಮ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಕಾದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಆತಂಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವ ಮತ್ತು ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಸಂಘರ್ಷ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದು ಹಲವು ಜೀವಗಳು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರೂ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರ ಇನ್ನೂ ರೂಪುಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇರುವಾಗ 'ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್' ಬೇಡಿಕೆ ಅದರ ಆಗ್ರಹ ಬೀರುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಸಹ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡವರು ಒಂದು ಸಮುದಾಯವಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ನಾಗರೀಕರಂತೆ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ಎದುರಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಪರಿಹಾರ ಆಗಬಹುದೇ ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ. ಎತ್ತಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ವಲಸಿಗರು ಎನ್ನುವುದು. ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳು ಯಾರು? ವಲಸಿಗರು ಯಾರು? ಎನ್ನುವುದು ಚರ್ಚೆಯ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕಿಂತ ದೂಷಣೆ, ಆರೋಪ–ಪ್ರತ್ಯಾರೋಪಕ್ಕೆ ಎಳಸುತ್ತಿದೆ.

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಅದೆಷ್ಟೋ ಮಿತಿಗಳ ನಡುವೆಯೂ ವಾರ್ಷಿಕ ತಲಾ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಹಕ ಸೂಚ್ಯಂಕದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ತನ್ನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ, ಆಧುನಿಕ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, 'ಪರಿಸರವಾದ'ದ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಾರೆ, ಕೊಡಗಿನ ಆರ್ಥಿಕತೆಯು ಕೃಷಿಯನ್ನು ಬಹು ಪಾಲಾಗಿ, ಕಾಫಿ, ಕರಿ ಮೆಣಸು ವಹಿವಾಟನ್ನು, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಮೇಲೆಯೂ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಶಕ್ತಿಗಳು ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮದ ಬೆಳೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ಛಾಯೆಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನತ್ತ ಜಾರಿದ್ದ ಕಾಫಿ–ಟೀ ಉದ್ಯಮ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಕೆ ಕಂಡಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಕೊಡಗು ಆಧುನಿಕ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದಂತಹ ಹಾಗೂ ಭಾರತದಂತಹ ವಿಶಾಲವಾದ, ಬೆಳೆವ ಅಪಾರ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿದ್ದ ಪ್ರಭುತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರತಿಫಲವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಕ್ರೀಡೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಲಭಿಸಿದೆ. ವ್ಯಾಪಾರ, ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ.

ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಾಳೇಗಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದ ಕೊಡಗು ಸಂಸದೀಯ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದ ಸಮುದಾಯಗಳು ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ತೆರೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ದೇಶ, ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿವಿಧ ದಮನಿತ ಸಮುದಾಯಗಳ ಹೊಸ ಜನ ವಿಭಾಗಗಳು ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಂರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಮೂಲಭೂತ ಬದಲಾವಣೆಗಳೇನೂ ಸಂಭವಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿತ, ಗಮನಾರ್ಹ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನ ಸಮಾಜದೊಳಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಬಲಿಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಆಧುನಿಕತೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಅತ್ಯಂತ ತುಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾದ ಜನಸಮುದಾಯಗಳು ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಬಯಸಿ

ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬೆಳೆವ ಮುತುವರ್ಜಿಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಿವೆ. ಈ ಎರಡು ಶಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ವೈರುದ್ಯಾತ್ಮಕ ಸಂಘರ್ಷಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆಧುನಿಕ ಆಳುವವರ ಬಲವನ್ನು ಬಳಸಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತ ಮತ್ತು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಒತ್ತರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿವೆ. ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಸರಕಾರಗಳ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಹೋರಾಡದೇ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಹೊರೆಯನ್ನು ಕೂಲಿಕಾರರು, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲು ಬಯಸುತ್ತಿವೆ. ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯದ ಬೇಡಿಕೆಗಳೂ ಕೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದವು. ಇಡೀ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಲ್ಯಾಂಡ್-ಭೂಮಿ ಎಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮದೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯೂ ಅದನ್ನೇ ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳು ಇತರ ವಿಭಾಗಗಳು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದಾದರೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಏನು? ಭೂಹೀನರಾಗಿಯೇ ಅಥವಾ ಜೀತದಾಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು. ಭೂಮಿ ಒಡೆತನವಿರಲಿ, ತಮ್ಮ ನೆಲೆ ನೆಲದ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಲೇ ಕೂಡದು ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥ ಈ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳಲ್ಲಿದೆಯೇ? ಅಂದರೆ ಶೇ.೧೨ ರಷ್ಟಿರುವ ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿದರೆ ಉಳಿದವರು ಶೇ.೮೮ರಷ್ಟು ಜನ ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ನಾಗರಿಕರಾಗುವರೇ? ಜನಾಂಗೀಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಹುಸಿ ಕಲ್ಪನೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯೂ ಹೌದು. ಜನಾಂಗ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಅಂತಹ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ತನ್ನ ವಾದಕ್ಕೆ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ. ಯಂತಹ ಸಂಘಟನೆ ಇಡೀ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ತಪ್ಪು ಚಿಂತನೆಗೆ ಎಳೆಸುತ್ತಿದೆ. ಸಮುದಾಯದ ಒಳಗಿನ ಪ್ರಗತಿಪರ ಶಕ್ತಿಗಳ ದನಿ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಸಾಧಿಸುವ ಹಾದಿ

ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ ತನ್ನ ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ 'ಸಾಧಿಸುವ ಹಾದಿ ಶಾಂತಿಯುತ, ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ' ಎಂದು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರೂ ತನ್ನ ಚಳುವಳಿಗೆ ಜಿ.ಎನ್.ಎಲ್.ಎಫ್- ಗೂರ್ಖಾಲ್ಯಾಂಡ್‌ನ್ನು ಆದರ್ಶವನ್ನಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಉದ್ದೇಶವೇನು? 'ನಮ್ಮ ಮೌನ, ಶಾಂತಿಯ ಭಾವನೆ ದೌರ್ಬಲ್ಯವಲ್ಲ' ಎಂದು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಸುವುದರ ಮುಂದಿನ ನಡೆಯೇನು? ಭಾರತದ ಆಳುವವರ ನೀತಿಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀತಿಗಳ ಬದಲಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣದೇ ಜಾತಿ, ಸಮುದಾಯ-ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟುವ ಆಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶಕ್ತಿಗಳು ತೊಡಗಿರುವ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಂತಹ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಗಾಗಿ, ಯಜಮಾನ್ಯತೆಗಾಗಿ ನಡೆದಿರುವ ಚಳುವಳಿ ಶಾಂತಿ ಪೂರ್ಣ ಆಗಿರಬಹುದೇ? ಮೇಲಾಗಿ ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ. ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಎನ್.ಯು.ನಾಚಪ್ಪ ನವರು ಪದೇ ಪದೇ ಘೋಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು ತಾವು ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಾಗವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ, ಕೊಡಗನ್ನು ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಘೋಷಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ, ಕೊಡವರಿಗೆ ಎಸ್.ಟಿ. ಟ್ಯಾಗ್ ನೀಡಲು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರವನ್ನು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಿ ನೇರವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವೇ ಘೋಷಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಆಗ್ರಹವಾಗಲಿ, ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡುವುದಾಗಲೀ ಏನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ? ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ ಅನ್ವಯವೇ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ

ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ.ಯು ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವಂತೆ ಎಸ್.ಟಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಲ್ಲ, ರಾಜ್ಯ ಅಥವಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಮೂಲ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮೂಲಕ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವಂತೆ ಅಲ್ಲವೇ? ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವೊಂದರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅದರ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈ ಮೂಲಕ ಭಾರತದ ಒಕ್ಕೂಟದ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ದಿಕ್ಕರಿಸುವುದು ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಎರವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಟಪ್ಪು ಕುರಿತ ಪರ-ವಿರೋಧದ ವಿವಾದ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಮುನ್ನೆಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ, ನದಿ ಕಾವೇರಿ ತಾಯಿ ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿವಾದವೂ ಸಹ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆ ಬಿರುಕನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಸಂಘರ್ಷದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕೂಡ ನಕರಾತ್ಮಕ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಡವರು, ಗೌಡರು ಸಹ ಕಾವೇರಿ ತಮಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದ ದೇವತೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಹಿರೀಕರು 'ಈ ಎರಡು ಸಮುದಾಯಗಳಿಗಿಂತ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿದ್ದವರು ನಾವು, ಪೊನ್ನಿಯನ್ನು (ಕಾವೇರಿ) ಆಧರಿಸಿ, ಆರಾಧಿಸಿ, ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ಬಾಳುತ್ತಾ ಬೆಳೆದವರು ನಾವೇ' ಎನ್ನುವ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಧ್ವನಿ ಬಲಿಷ್ಠ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಪಣಿಯ ಯರವ ಹಿರೀಕರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ.[೭೪] ನಿಸರ್ಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇರಿದ್ದು ಎಲ್ಲರೂ ಅದರ ಆಶ್ರಯ ಮತ್ತು ಆರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಿ ಬೆಳಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿವೇಕ ಗೈರು ಹಾಜರಾದರೆ ಯಜಮಾನ್ಯದ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಧಾವಂತಗಳು ಸಮುದಾಯಗಳ ಒಳಗಿನ ಸಂಘರ್ಷವಾಗಿ ದೀರ್ಘಕಾಲಿಕ ಗಾಯಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ನೆನಪಾಗ ಬೇಕಾದ ಒಂದು ವಿವೇಕ. ಬಹು ಸಮುದಾಯಗಳ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ಕೊಡಗನ್ನು ಅದರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಸುತ್ತಲೇ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸಂಕೇತ ಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಬಿರುಸಾಗಿ ಸಾಗಿರುವುದು ಯಜಮಾನ್ಯತೆ ಹೇರಿಕೆಯ ಧಾವಂತದ ಸೂಚಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಜನ ಮನ ಕದಡುವ ಇಂತಹ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲ ವಿರೋಧ ಹುಟ್ಟಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿ, ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಜಾತಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಡೀಕರಣಕ್ಕೆ ಎಳಸುವ, ಸಂಘರ್ಷ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುವ ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರ ಖಚಿತ ನಿಲುವನ್ನು ತಾಳಬೇಕು, ಈಗಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಮಾನದಂಡಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರಸ್ತರಲ್ಲಿರುವ ಓಲೈಕೆ ಮತ್ತು ಹೊಯ್ದಾಟದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ದುರುಪಯೋಗ ಆಗುವ, ತಾರತಮ್ಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತಷ್ಟೂ ಬಲಿಷ್ಠವಾಗುವ ಸಂಭವವಿರುತ್ತದೆ. ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು. ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದಮನಿತ ಸಮುದಾಯಗಳ ಆತಂಕ, ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಟಿ. ಸ್ಥಾನ ಸಿಕ್ಕರೆ ಎಲ್ಲವೂ ದಕ್ಕಿದಂತೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ಪ್ರಚಾರಗಳು ನಿಂತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಸಾಮರಸ್ಯ, ಶಾಂತಿ ಉಳಿಯಬೇಕು.

ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. Veena Bhasin Dr.: Status of tribal women in India. Page 1-10. Studies on house and community science. Vol. 1, 2007. Issue.1. https//doI.org/10.1080./09737189.2007.11885234

೨. J.J.Roy burman. Status f tribal women in India. Main stream. March 10, 2012 vol.L. no.12

3. Sham N Kashyap Chandrika Shetty: Human Development of the Tribal communities in Kodagu and its institutional linkages *International Research Journal of Interdisciplinary & Multidisciplinary Studies (IRJIMS) A Peer-Reviewed Monthly Research Journal ISSN: 2394-7969 (Online), ISSN: 2394-7950 (Print) Volume-III, Issue-II, March 2017, Page No. Published by: Scholar Publications, Karimganj, Assam, India, 788711*

4. ಕೊಡಗು ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕ–2014 ಅಧ್ಯಾಯ 5, ಪುಟ–52, 55.

5. ಪಿ.ಆರ್.ಭರತ್, ಮಾಜಿ ಪಂಚಾಯತ್ ಸದಸ್ಯರು, ನೆಲ್ಯಾ ಹುದಿಕೇರಿ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ತಾ.

6. ಡಾ.ದುರ್ಗಾಪ್ರಸಾದ್: ವೈದ್ಯರು, ಗಡಿಯಾರ ಚೌಕ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ

7. ಕೊಡಗು ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕ–2014 ಅಧ್ಯಾಯ 5, ಪುಟ–57

8. ಅದೇ. ಕೊಡಗು ಮಾ.ಅ.ವ.2014

9. ಅದೇ.

10. ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರ–ಮಹಿಳೆಯರ ವಿರುದ್ಧದ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಿರ್ಮೂಲನಾ ಘೋಷಣೆ–ಎ/ಆರ್, ಇ.ಎಸ್.48/104. ಸಂ.ರಾ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಪ್ಲೀನಂ ಸಭೆ. ಡಿಸೆಂಬರ್, 20, 1993

11. ನ್ಯಾನ್ಸಿ, ಗಂಡ ರಾಜು. ಫಣಿಯರವರು, ಯಡತೊರೆ ಗ್ರಾಮ– ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ.

12. ವೈ.ಕೆ.ಗಣೇಶ್, ಸಂಚಾಲಕರು, ಆದಿವಾಸಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿ, ಪಾಲಿಬೆಟ್ಟ, ಕೊಡಗು

13. ಅದೇ

14. ಕೊಡಗು ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವರದಿ 2010–11 ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರ, ಕೊಡಗು

15. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಅಂಕೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಪಕ್ಷಿ ನೋಟ, ಜಿಲ್ಲಾ ಆಡಳಿತ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಮಡಿಕೇರಿ 2018–19

16. Manjunatha B.R. Gangadhar M. R., Socio-Economic Status of the Jenukuruba Tribal Women: a Case Study from the Chamarajanagara District, Karnataka. Antrocom J. of Anthropology 14-1 (2018) pp

17. ಚಿಕ್ಕ ಬೊಮ್ಮ . ವಯಸ್ಸು 59, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಸಮುದಾಯ, ಭೀಮಟ್ಟಕೆರಿ ಹಾಡಿ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ರಾಜ್ಯ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬ ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಸೇವಾ ಸಂಘ (ರಿ). ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆ, / ಸೋಮಿ ಗಂಡ. ಗಜೇಂದ್ರ– ವಯಸ್ಸು 62, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಸಮುದಾಯ, ಕೂಲಿಕಾರರು, ದೇವರಪುರ

18. ಅದೇ ಡಾ. ಬಿ.ಆರ್.ಮಂಜುನಾಥ್. ಎಂಆರ್ ಗಂಗಾಧರ್ ಬರಹ

19. ಕಾವೇರಿ. ಡಾ. ತಂದೆ: ಮಾರಿಗ ಹೆಚ್. ವಯಸ್ಸು. 38, ಪಾಲಿಬೆಟ್ಟ. ಮಾಜಿ ಜಿ.ಪಂ. ಸದಸ್ಯೆ.

20. ಶ್ರೀಮತಿ ಪಂಕಜ ಹಾಲಿ ಜಿ.ಪಂ.ಸದಸ್ಯೆ, ಫಣಿಯರವರು, ತಿತಿಮತಿ ಕ್ಷೇತ್ರ.

21. ವಸಂತ ಕುಮಾರ ಹೊಸಮನಿ, ತಂದೆ.ದಿ.ಶಾಂತಪ್ಪ ಹೆಚ್.ಎನ್. ನೆಲ್ಯಹುದಿಕೇರಿ,

22. ಮನು ಶೆಣೈ, ಸಂಪಾದಕರು, ಕೊಡಗು ಸಮಾಚಾರ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ

23. ಶ್ರೀ ಅಬ್ದುಲ್ ಲತೀಫ್ ತಂದೆ ರವಿ ವಂಗತ ಶ್ರೀ ಮೊಹಮ್ಮದ್. ವಯಸ್ಸು–65 ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರು, ಕುಕ್ಕಲೂರು ಗ್ರಾಮ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ.

24. ಶ್ರೀಮತಿ ಅನಿತಾ, ಜೇನು ಕುರುಬರು ಸಮುದಾಯ, ಕೂಲಿಕಾರರು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಯಕರ್ತೆ, ಬ್ಯಾಡಗುಟ್ಟ ಕಾಲೋನಿ, ಕುಶಾಲನಗರ.

25. ಜೋಗಿ, ತಂದೆ ದಿ.ಈರ, ವಯಸ್ಸು 67, ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕೂಲಿ, ಪಣಿ ಯರವರು, ಮಜ್ಜಿಗೆಹಳ್ಳ ಗ್ರಾಮ. ಕಾರೆಕಂಡಿ, ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ.

26. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಪಿ.ಜೆ. ತಂದೆ ಪಿ.ಬಿ.ಜೋಗಿ, ಪಣಿಯರವರು, ವಯಸ್ಸು 57. ದೇವರಪುರ

27. ಸುಬ್ರು ತಂದೆ. ಮಾರಾ, ವಯಸ್ಸು 60, ಮಾಜಿ ಪಂಚಾಯತ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಜಂಗಲಾಡಿ, ನುಕ್ಯಾ ಗ್ರಾಮ.

28. ಪಿ.ಕೆ.ಸಿದ್ದಪ್ಪ, ಚಿಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆ ಹಾಡಿ, ಪಂಜರಿ ಯರವ ಸಮುದಾಯ

29. ಶ್ರೀಅಬ್ದುಲ್ ಲತೀಫ್ ತಂದೆ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ಮೊಹಮ್ಮದ್. ವಯಸ್ಸು–65 ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರು, ಕುಕ್ಕಲೂರು ಗ್ರಾಮ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ.

30. ಬಿ.ಸುರೇಶ್‌ಲಾಲ್, ಡಾ.ರವೀಂದ್ರ ಮುಷಾಮ್, ಸುರೇಶ್ ಮೊಡೆಮ್, Indebtedness among tribal farmers: a case study in Warangal district. July 2019. . In book: Globalization-Agricultural Development of Tribes: Issues and Challenges (pp.1-10) Publisher: LAP LAMBERT Academic Publishing.

32. ಪಿ.ಕೆ ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆ ಹಾಡಿ, ಪಂಜರಿ ಯರವ ಸಮುದಾಯ

33. ಪಿ.ಕೆ.ರಮೇಶ್ ತಂದೆ ಕರಿಯ ವಯಸ್ಸು 34. ಪಂಜರಿ ಯರವ, ಇರ್ಪು.

34. ಪಿ.ಬಿ ಕರಿಯ ತಂದೆ ಬೆಳ್ಳಿ, ವಯಸ್ಸು 71, ಪಣಿಯರವರ ಸಮುದಾಯ, ಬಾಳಾಜಿ ಗ್ರಾಮ, ಮಾಯಮುಡಿ ಪಂಚಾಯತಿ, ಚೆನ್ನಂಗೊಲ್ಲಿ ಪೈಸಾರಿ

35. ಪಿ.ಕೆ. ರಮೇಶ್ ತಂದೆ ಕರಿಯ ವಯಸ್ಸು 34 ಪಂಜರಿ ಎರವರ ಸಮುದಾಯ, ಕುರ್ಚಿ ಕಾಲೋನಿ, ಇರ್ಪು ಶ್ರೀಮತಿ ನಂದಿನಿ ಗಂಡ ಪಿಕೆ ರಮೇಶ್ ವಯಸ್ಸು 26, ಕೂಲಿಕಾರರು ಪಂಜರಿ ಯರವರ ಸಮುದಾಯ, ಕುರ್ಚಿ ಕಾಲೋನಿ ಇರ್ಪು.

36. ರೋಹಿಣಿ ಮೋಹನ್, ದಿ ನ್ಯೂಸ್ ಮಿಂಟ್, ಕೊಡಗು: ಕಹಿಕಷಾಯ: ಡಿಸೆಂಬರ್ 28, 2017

37. ಅದೇ.

38. ಅದೇ.

39. ಗಪ್ಪು, ತಂದೆ ಬೊಳುಕಾ, ವಯಸ್ಸು 55. ಅದ್ಯಕ್ಷರು, ಬುಡಕಟ್ಟು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಘ, ಕುಂದ, ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ.

40. ಶ್ರೀ ಜೆ.ಕೆ.ರಾಜು ತಂದೆ ದಿ.ಕೆಂಪಯ್ಯ, ಜೇನುಕುರುಬರು ಸಮುದಾಯ. ನಿರ್ದೇಕಶರು, ಲ್ಯಾಂಪ್ ಸೊಸೈಟಿ, ತಿತಿಮತಿ. ವಯಸ್ಸು 57, ಬೊಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ ಹಾಡಿ, ದೇವರಪುರ.

41. *Madhav Gadgil Commission*. Report of the Western Ghats, Ecology Expert Panel" The Ministry of Environment and Forests, Government of India. 1 November 2013

42 Dr.Kasthururirangan chairman, REPORT OF THE HIGH LEVEL WORKING GROUP ON WESTERN GHATS, Volume I, Ministry of Environment and Forests Government of India, 15 April 2013

43. ಕೃಷ್ಣಪ್ರಸಾದ್ ಪಿ, ಸಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಿಸಾನ್ ಸಭಾ, ಮಾಜಿ ಶಾಸಕ, ವೈನಾಡು–ಕೇರಳ

44. ಶ್ರೀಮತಿ ಮುತ್ತಮ್ಮ, ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಮಾಜಿ ತಾಲೂಕು ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಸದಸ್ಯೆ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ.

45. ಸುಬ್ರು, ತಂದೆ.ಮಾರ, ವಯಸ್ಸು 60. ಜಂಗಲಾಡಿ, ನಿಕ್ಯಾ ಗ್ರಾಮ.–ತಿತಿಮತಿ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ, ಮಾಜಿ ಪಂಚಾಯತ್ ಅದ್ಯಕ್ಷರು, ಹಾಲಿ ಸದಸ್ಯರು.

46. ಪ್ರೇಮಾನಂದ ವೆಳಿಪ, ಕಾರ್ಟೋಳಿ ಗ್ರಾಮ, ಕೃಷಿಕ, ಜೋಯ್ಡಾ ತಾಲೂಕು.

47. ಅಜ್ಜಮಾಡ ರಮೇಶ್ ಕುಟ್ಟಪ್ಪ., ವರದಿಗಾರರು, ಮಡಿಕೇರಿ ವಿಜಯವಾಣಿ ಪತ್ರಿಕೆ.

48. ಪ್ರಜಾವಾಣಿ,

49. ನಾಚಪ್ಪ ಎನ್.ಯು: ಕೊಡವ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಪತ್ರ, ದಿನಾಂಕ: 2020 ರ ಫೆಬ್ರವರಿ 17

50. ಕೊಡಗು ಸಮಾಚಾರ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ, ಸಂ: ಬಿ.ಎನ್.ಮನುಶ್ಯೆನ್ಯೆ, 21–10–2020 ಸಂಚಿಕೆ. ಮುಖ ಪುಟ

51. ಅದೇ. ಕೊಡಗು ಸಮಾಚಾರ

52. ಹೊಸ ದಿಗಂತ, ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ. ಮಂಗಳೂರು ಆವೃತ್ತಿ. 12 ಮಾರ್ಚ್2020, ಪುಟ–11

53. ಅದೇ. ಕೊಡಗು ಸಮಾಚಾರ

54. ಬಾಬುರಾವ್ ಎಂ ಡಾ.: ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಮಾಜಿ ಸಂಸದರು, ಆದಿವಾಸಿ ಅಧಿಕಾರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಂಚ್, ನವದೆಹಲಿ. ಸಂದರ್ಶನ.

55. ಬಿ.ಎ.ಮಾಚಯ್ಯ, ಹಿರಿಯ ವಕೀಲರು, ಸೆಪ್ಟಂಬರ್ 5 ರ ಪತ್ರಿಕಾಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ, ಶಕ್ತಿ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ, ಮಡಿಕೇರಿ

56. ಪ್ರಜಾವಾಣಿ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 5, 2020, ಕೊಡಗು ಆವೃತ್ತಿ, ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 5, 2020 ಕೊಡಗು ಆವೃತ್ತಿ, ಮಡಿಕೇರಿ.

57. ಇ.ರಾ.ದುರ್ಗಾಪ್ರಸಾದ್ ಡಾ: ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂ.ಸಮಿತಿ ವಿರಾಜಪೇಟೆ,

58. ನಿರ್ವಾಣಪ್ಪ ಡಿ.ಎಸ್–ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕೊಡಗು ದಲಿತ ಹಿತ ರಕ್ಷಣಾ ಒಕ್ಕೂಟ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ

59. ಚೇತನ್ ವೈ.ಕೆ. ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್: ಗಾಳಿ ಬೀಡು ಗ್ರಾಮ, ಮಡಿಕೇರಿ ತಾ. ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರ ಆಗಸ್ಟ್ 1, 2020

60. ಡಾ.ಸೂರ್ಯನಾಥ ಕಾಮತ್. ಪ್ರ. ಸಂಪಾದಕರು. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗೆಜೆಟ್–1992 ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು–1

61. ಡಿ.ಎನ್.ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ: ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ. ಕ.ಸಾ.ಪ.ಪ್ರಕಟನೆ, ಬೆಂಗಳೂರು. 2014

62. ಅದೇ. ಪುಟ–603

63. ಅದೇ.ಕ್ಯಾ.ಚೇತನ್ ರವರ ಪತ್ರದ ಅಂಶಗಳು–11, 12

64. ತಂಬಂಡ ವಿಜಯ ಪೂಣಚ್ಚ ಡಾ: ಆಧುನಿಕ ಕೊಡಗು, ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಪುಟ–15, 2014.

65. ಪ್ರಜಾವಾಣಿ, ನವೆಂಬರ್ 6, 2020 ಕೊಡಗು ಆವೃತ್ತಿ

66. ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭ, ಮಡಿಕೇರಿ. ದಿ: 12.11.2020

67. ಗಣೇಶ್ ವೈ.ಕೆ: ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಆದಿವಾಸಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿ, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂ.ಸಮಿತಿ.

68.. ಕೊಡಗು ಸಮಾಚಾರ ಸಂಪಾದಕರು, ಬಿ.ಎನ್.ಮನು ಶೆಣೈ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ

69. ನ್ಯೂಸ್ ಡೆಸ್ಕ್ ಕನ್ನಡ, ಜುಲೈ 23, 2020 ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ

70. ಬಸವರಾಜ್ ಯು: ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು–86

71. ಒನ್ ಇಂಡಿಯಾ– ಸುದ್ದಿ, 19 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2020

71. ನ್ಯಾ.ಹೆಚ್.ಎಸ್.ನಾಗಮೋಹನದಾಸ್, ವಿಶ್ರಾಂತ ನಾಯಾಧೀಶರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.

72. ಕೊಡಗು ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ಸಂ: ಡಾ.ಸೂರ್ಯನಾಥ ಕಾಮತ್. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು

73. Indian tribal heritage

74. ಲೋಕೂರ್ ಸಮಿತಿ, ದಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆಫ್ ದಿ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಕಮಿಟಿ ಆನ್ ದಿ ರಿವಿಷನ್ ಆಫ್ ದಿ ಲಿಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಸೆಡ್ಯೂಲ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್. ನವದೆಹಲಿ, 25 ಆಗಸ್ಟ್, 1965, ಅದ್ಯಾಯ 2, ಪುಟ–6–7, ಅಂಶಗಳು–10, 11 ಮತ್ತು 12

75. ಪಿ.ಬಿ.ಕರಿಯ ತಂದೆ ಬೆಳ್ಳಿ. 71 ವರ್ಷ, ಬಾಳಾಜಿ ಗ್ರಾಮ, ಚೆನ್ನಂಗೊಲ್ಲಿ ಪೈಸಾರಿ

ಅನುಬಂಧಗಳು

1. ಶ್ರೀ ಎನ್.ಯು.ನಾಚಪ್ಪ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ. ಪತ್ರ
2. ಶ್ರೀ ವೈ.ಕೆ.ಚೇತನ್ ರವರ ಪತ್ರ

ಅಂತರಜಾಲ ಮಾಹಿತಿ

1. https://www.thenewsminute.com/article/coorgs-bitter-brew-bonded-labour-indias-biggest-coffee-estates-75134)
2. https://www.vijayavani.net/kasturi-rangan-report-is-80-implementation/
3. .https://www.researchgate.net/publication/327022388_Socio-Economic_Status_of_the_Bettakuruba_Tribal_Women_a_Case_Study_from_the_Chamarajanagara_District_Karnataka
4. https://www.researchgate.net/publication/334680733_INDEBTEDNESS_AMONG_TRIBAL_FARMERS_A_CASE_STUDY_IN_WARANGAL_DISTRICT)
5. https://newsdeskkannada.com/archives/91533
6. https://kannada.oneindia.com/news/madikeri/add-us-to-scheduled-tribe-kodava-language-community-forum-204084.html
7. : https://indiantribalheritage.org/?p=21438

* * *

ಸಮಾರೋಪ

ಸಂಶೋಧನಾ ಫಲಿತಗಳು

ಸಮಾರೋಪ

ಅಧ್ಯಯನದ ಫಲಿತಗಳು

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಅಧ್ಯಯನ ಎಂಬುದು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಂದ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಹಿಂದೆಯೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇನಲ್ಲ. ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದಂತೆ ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಆಳುವ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಅರಿತೇ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಸಮಾಜದ ನಿಯಂತ್ರಕ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ನೇತೃತ್ವದ ಶಕ್ತಿ ಆದಾಗ ಅದರ ಶಕ್ತಿ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಆಧರಿಸಿ, ತನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕುರಿತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ತಾತ್ವಿಕ ನಿಲುವುಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಶ್ರಮ ವಿಭಜಿತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅಧಿಕಾರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ವರ್ಗ ತನ್ನ ಹಿತಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಇತರರನ್ನು ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಯಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತಿಕರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುವ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಗತಿಗಳು ಪೂರ್ವಗ್ರಹಪೀಡಿತ, ಇಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಶ್ವ ಪೀಡಿತ ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ತಾತ್ವಿಕತೆಯು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ತಾತ್ವಿಕತೆ ಶ್ರಮ ಮೂಲದ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಆಯಾಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕಿದೆ. ಅಂತಹ ವಿಚಾರಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿವೆ.

ಆದಿವಾಸಿತನ ಹಾಗೂ ಆಧುನಿಕತೆಗಳ ಗಾಢ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳು ಇರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರದೇಶ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ, ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ನಿಸರ್ಗ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯ ಒಡಲಲ್ಲಿರುವ, ಅಪಾರ ಜೀವವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳ, ಮಾನವ ಸಮುದಾಯದ ಸಮಾಜದ ಬಗೆಗೆ ಅಪಾರ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕೌತುಕದ ತಾಣವಾಗಿದೆ.

ಈ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅರಿಯುವ, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಚಲನಶೀಲತೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಚಲನಶೀಲತೆಗೆ ಮೂಲ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಆ ಆದಿಮದಿಂದ ಆಧುನಿಕ ದವರೆಗೂ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳು, ಸಂಘರ್ಷಗಳು ಉತ್ಪಾದನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿವೆ. ಬದಲಾವಣೆ ಎನ್ನುವುದು ಆಂತರಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಂಘರ್ಷದಿಂದ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ

ಪ್ರಭುತ್ವದ ಶಕ್ತಿಗಳ ಒಳಗೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಶ್ರಮಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

ಕೊಡಗಿನ ಹಿಂದಿನ ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನಡುವಿನಿಂದ ವಿಕಸನಗೊಂಡು ಪ್ರಭುತ್ವ ಬೆಳೆದು ಈ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದೇನಲ್ಲ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯದ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಮೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೇಲೆ ಹೊರಗಿನ ಮುಂದುವರಿದ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆದಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವಿನ ಗಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ನಾಯಕರ ಕಿರು ಪಾರುಪತ್ಯಗಳನ್ನು ಪುಡಿಗುಟ್ಟಿ ಅರಸೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದೆ. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅರಸು ಮನೆತನಗಳ ಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಸಮಾಜ, ಸಮುದಾಯಗಳು ಅಧೀನತೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಪ್ರಭುತ್ವದ ದಾರಿಗೆ ಎಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ನಂತರದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಪ್ರಭುತ್ವ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರದ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಕೊಡಗಿನ ಸಮಾಜವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಳತೆಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿವೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಪಾತ್ರ ಕೊಂಚ ಬದಲಾದರೂ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿವೆ. ತಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಜೀವನದ ಬದುಕನ್ನು ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ವಿವಿಧ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಅಡಿಯಾಳನ್ನಾಗಿಸಿದೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳ ಆಡಳಿತದಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಗೊಂಡ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಪರಾಧೀನತೆ, ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಅತಂತ್ರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಬದಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹತಾಶೆ, ಹಪಾಹಪಿತನಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿವೆ. ಅತ್ಯಂತ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕಮರಿ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹೀನತೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದೆ. ವಿಶಿಷ್ಟ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆಯುಳ್ಳ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಈ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿರುವುದು ಮತ್ತು ನೆಲದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನ ಸಿಗದೆ ಇರುವುದು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸತ್ವ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ದಕ್ಕದೇ ವಂಚಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನಿಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವೇ ಆ ಸಮುದಾಯಗಳ ಶ್ರಮ, ಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧಗೊಳ್ಳದೆ ವಂಚಿತವನ್ನಾಗಿದೆ. 'ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ' ಸಂವಿಧಾನವಿರುವ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಭುತ್ವದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ನೆಲೆ, ಸೆಲೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರಮಿಕ ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ. ನಿಸರ್ಗ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಬಯಸುವವರೆಗೂ ಅರಣ್ಯ ಕಾಯುವ ಕಾವಲುಗಾರರಾಗಿ, ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತು ಒಪ್ಪಿಸಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಸರವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಧಾವಂತಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ದುರಂತ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ 6 ಕೋಟಿಗೂ ಅಧಿಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿ, ವಲಸಿಗರಾಗಿ ಕರಗುತ್ತಿರುವ ಹಲವು ಸಮುದಾಯಗಳು ವಿನಾಶದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿವೆ. ಆಧುನಿಕ ಅಸಮಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಸೆಳೆದು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಲುಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳು ಅವರ ನೆರವಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ವಾಭಿಮಾನ, ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಿದ್ದ, ಸ್ವಾಯತ್ತ ಸಮುದಾಯಗಳು ಆಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಎದುರು ಹಲವು ಸ್ಕೀಮು ಗಳ ಸಿಡಿಗಾಳಿಗೆ ಸದಾ ಕೈಯೊಡ್ಡುವ ದಯನೀಯತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇಂತಹ ಒಟ್ಟು ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳಿಗೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವೇ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದು ನಿದರ್ಶನಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಭಾರತದ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭಾಗವೇ ಆಗಿರುವ ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮಾಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ, ಸಂಕಟಗಳ ಕಾರಣ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಸಾಗಿದಾಗ ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದು ತನ್ನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಕಾಣದಂತೆ ನಯವಾದ ಪೊರೆಯೊಂದನ್ನು ಹೆಣೆದು ಅಡಗಿ ಕುಳಿತು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದ ಆಕ್ರಮಣ, ದಮನಕಾಂಡಗಳು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಅತಂತ್ರಗೊಳಿಸಿವೆ. ಈ ಪ್ರಭುತ್ವ ಎನ್ನುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸುಸಂಘಟಿತವಾಗಿದ್ದು ದಂಡನೀಯ ಅಧಿಕಾರ ಹಾಗೂ ಬಲತ್ಕಾರದ ಹತಾರಗಳಿಂದ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ 17 ಮೂಲ ಸಮುದಾಯಗಳು, ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕತೆಯ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಪಣಿಯ, ಪಂಜರಿ ಯರವರು, ಜೇನುಕುರುಬರು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಕಾಡುಕುರುಬರು, ಕುಡಿಯರು, ಸೋಲಿಗರು, ಮೇದರು, ಮುಂತಾದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದೊಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಹಲವಾರು ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಆಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವ ಬದಲಾದಾಗ, ಅದರ ನೀತಿಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗಿವೆ. ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗಾಗಿ ತರಲಾದ ಕಾನೂನು, ಕಟ್ಟಳೆಗಳು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರದ ನೀತಿಗಳಿಗೆ ನೇರ ಗುರಿಯಾಗಿ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿ ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿಯೇ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸಬೇಕಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರೋತ್ರರದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭೀವೃದ್ಧಿಯ ಬಗೆಗೆ ನೆಹರೂ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಣ್ಣೋಟ ವಿದ್ದರೂ ಮುಂದೆ ದೇಶದ 'ಮುಖ್ಯ ಧಾರೆ'ಯ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಸ್ಥಾನ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಅನುಸರಿಸಿದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನೀತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಿತು. 'ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಬಯಸಿದಂತೆ ಬದುಕಲು ಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬದಲು ಪ್ರಭುತ್ವ ದ ಇಚ್ಚೆಯಂತೆ ಬದುಕಬೇಕು' ಎನ್ನುವುದೇ ಜಾರಿಯ ವಾಸ್ತವವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಧೀರೋದ್ಧಾತವಾಗಿ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿದ ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು 'ಹದ್ದು ಬಸ್ತಿನಲ್ಲಿ' ಇಡಬೇಕಾದವರು ಎಂದೇ ಕೇಂದ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವ ಭಾವಿಸಿತು. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ನೆಲೆಗಳು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವಿಕೆಗೆ ಈಡಾಗಿ ಅತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವಂತಾಗಿರುವುದು ಸ್ವಾತಂತ್ರೋತ್ತರದ ಎಲ್ಲಾ ದಶಕಗಳ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗವಾಗಿರುವ, ಅಪಾರ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆ ಹೊಂದಿರುವ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳೀಗ ಘಾಸಿಗೊಂಡ ಸಮುದಾಯಗಳಾಗಿ ನರಳುತ್ತಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳೂ ಬಾಹ್ಯ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಬಂದಿವೆ. ಆಧುನಿಕ 'ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವೀಯ' ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಅಸ್ತಿತ್ವಹೀನರಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾ ಜೀವ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿವೆ. ಅವರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಇಂತಹ ಸಮುದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದಿಸಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಸಮಾಜದ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ, ದಮನಿಸುವ ಪ್ರಭುತ್ವದ ವಿವಿಧ ಸ್ವರೂಪಗಳು, ಅವುಗಳು ಬೀರುವ ಪರಿಣಾಮ, ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೊಡಗು ಒಂದು ಸುಂದರ, ವಿಭಿನ್ನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪರಿಸರವಾಗಿದೆ. ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಭೌಗೋಳಿಕತೆಯು ಆರ್ಥಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕತೆಯನ್ನೂ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ಹೊಂದಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಹಲವು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಕೊಡಗು ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ಜಿಲ್ಲೆಯಾದರೂ ಅದರ ಆರ್ಥಿಕತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕಾಫಿ, ಟೀ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ಗಳು, ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಗಣನೀಯ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡುಗಳು, ವಿಭಿನ್ನ ಜೀವ ಸಂಕುಲದ ನೆಲೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮೂಲ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿರುವ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ, ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನಗಳಿಗೆ ಬಹುವಾಗಿ ತೆರೆದು ಕೊಂಡಿದೆ. ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಭಾಗವಾಗಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಒಂದು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂಗತಿಗಳು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಿಗಿಂತ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು ಲಿಂಗಾನುಪಾತದ ಅಂಶವು ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಕೊಡುಗೆ, ಆದಿಮ ಕಾಲದಿಂದ ಪಾಲಿಸಿದ ಅದರ ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನತೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾತ್ವಿಕತೆ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವುದು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಸಮಾಜ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ಅಧ್ಯಯನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಅಂಶಗಳು ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅರಿಯಲು, ಪುನರ್ ರಚನೆಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ನೀತಿಗಳ ಕುರಿತು ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಅರಣ್ಯ, ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವ ಈ ಮೂರೂ ಅಂಶಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಅಂತರ್ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಕಾಲಘಟ್ಟದ, ವರ್ತಮಾನದ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಂರಚನೆಯೇ ಸಮಾಜವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಮುಖಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಭಾವಿಸುವ, ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಮುಖ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನ, ಸಲಕರಣೆಗಳ ಒಡೆತನವೇ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಗುಣ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಅದರ ರಾಜಕೀಯ, ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಅಂಗವಾಗಿರುವ ಸರಕಾರದ ನೀತಿಗಳು ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಅರಣ್ಯ, ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಕ್ರಮ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿದ್ದು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಪ್ರಭುತ್ವದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೇ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿ, ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಇಂದಿನ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲೂ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕತೆಗಳಲ್ಲೂ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಅರಣ್ಯ ಹಾಗೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ಅನುಸರಿಸುವ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹಾದಿಯ ನೀತಿಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿವೆ. ಪೊರೆದು ಪೋಷಿಸುವ ಒಡಲು ಎನ್ನುವ ಬದಲು ಭೋಗದ ಸರಕಿನ ಸಂಗ್ರಹ ಎನ್ನುವವರೆಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು, ನೀತಿಗಳೂ ಬದಲಾಗಿವೆ. ಇವು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಕ್ರಮಗಳು, ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಧ್ವನಿಸುವುದಾಗಿದ್ದು ಇವು ಬದಲಾಗಬೇಕಿದೆ.

ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ನೆಲೆ, ಬದುಕು, ಒಟ್ಟಾರೆ ಅವರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲೂ ಕೊಡಗಿನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಗು ಪ್ರಮುಖವಾದ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಆದಿಮ ಸ್ವರೂಪದ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ವರ್ತಮಾನದ ವರೆಗೂ ಹಲವು ಸ್ವರೂಪದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಪಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆಯೇ ಒಂದು ಪ್ರಭುತ್ವ ರೂಪುಗೊಂಡುದ್ದುದು ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರವೇಶ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಗಂಭೀರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಂರಚನೆಯನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅದರ ನೀತಿಗಳಿಗೆ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಈಡಾಗುತ್ತಾ ಇಂದು ಅವುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಅನನ್ಯತೆಗೆ ಗಂಡಾಂತರ ಒದಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯೆದರು ಅಸ್ತಿತ್ವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ವಿವಿಧ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಅಂತಹ ಹೋರಾಟಗಳ ಬಳಿಕ ಅಲ್ಪ ಫಲ ದೊರೆತರೂ ಅದನ್ನು ಆಳುವವರು ನಿಷ್ಫಲಗೊಳಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈಗಲೂ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಭೂಮಿ, ವಸತಿ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಗೌರವಯುತ ಉದ್ಯೋಗ, ನಾಗರಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರ ರೂಪಿಸುವ ಯಾವ ಯೋಜನೆಗಳೂ ನಿಜಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಾಪಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ಜಾರಿಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಹಲವಾರು ನಿದರ್ಶನಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು. ಇಂದಿಗೂ ಕನಿಷ್ಟ ಮತದಾರರ ಗುರುತಿನ ಚೀಟಿಯಾಗಲೀ, ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಾಗಲೀ ಇಲ್ಲದೇ ಭಾರತದ ಮೂಲ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೂ 'ಪ್ರಜೆಗಳಾಗದೇ' ಪರದೇಸಿಗಳಾಗಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಗಳ ಸೋಗಲಾಡಿತನದ ವೈಖರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾಪಿತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನೇ ಅದು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಅನನ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈಗಲೂ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹೋರಾಡುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅನುಭವಿಸುವ ಹತಾಶೆ, ಪರಕೀಯತೆ, ಅಸಹಾಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿರೋಧವಾಗಿ ಕುಂಡೆ ಹಬ್ಬದಂತಹ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸದೇ ಮರೆ ಮಾಚುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ಇವೆ. ಹೋರಾಟಗಳಿಗೆ ಯಶೋಗಾಥೆ ಇರುವಂತೆಯೇ, ವಿಫಲತೆಗಳೂ ಇವೆ. ಇವು ಒಂದು ತಾರ್ಕಿಕ ಹಂತಕ್ಕೆ ತಲುಪದಿರಲು ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಳುವವರ ಅಡ್ಡಗೋಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಜಾಗೃತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು, ಸಂಘಟನಾ ಕೊರತೆ, ವಿಘಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ಹೋರಾಟದ ತಾತ್ವಿಕತೆಯಲ್ಲಿನ ದುರ್ಬಲತೆಗಳೂ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾಗಿವೆ.

ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ಗಂಭೀರ ಚರ್ಚೆಗಳು, ವಾಗ್ವಾದಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಧೋರಣೆ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅನುಭವಿಸಿದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹೊಂದಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ, ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ನಾಯಕತ್ವ ತೋರಿದ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ನಿಲುವುಗಳು ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಥವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನ ಹೊಂದಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬದಲು ಆರ್ಥಿಕ ಬಲಾಢ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಂಪತ್ತು ಬಲಗೊಳಿಸಲು ದುಡಿಯುವುದೇ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ವಹಿಸುವ ಪಾತ್ರ ಎಂದೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿವೆ. ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ನೀತಿಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ 'ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ', ನೆಲೆ ತಪ್ಪಿಸುವ ನೀತಿಗಳ

ಜಾರಿಯನ್ನೇ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಕೊಡಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಇಂದಿಗೂ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸಬಲವಾಗಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ದುರ್ಬಲವಾಗಿವೆ. ಭೂಮಿ, ಆರಣ್ಯದ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಸ್ತಿ ಪಾಲು, ರಾಜಕೀಯ–ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಪಾತ್ರ, ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಾನ ಮಾನ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗ, ಆರೋಗ್ಯ ಮುಂತಾದ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಂಕಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರೆ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ದಯನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅರಿವಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನುಗಳು ರಕ್ಷಕನಾಗದೇ ಅವುಗಳಿಂದಲೇ ಭಕ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಧಾರುಣ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಪ್ರಗತಿಯ ಹುಸಿತನವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಿನ್ನವಾದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು, ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಂಶ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಇಂದಿನ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಆಳುವ ಸರಕಾರ, ಸಮಾಜವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿತಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಭುತ್ವ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿಗಳು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಯಂತ್ರವನ್ನು, ಆರ್ಥಿಕ ಸುಲಿಗೆಯನ್ನು ಖಾಯಂಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಕೆಲ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು, ವೈಭವೀಕರಿಸಿ ಬಲ ತುಂಬಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಹೀಗಳೆದರು, ದಮನಿಸಿದರು. ಪ್ರತಿ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಳುವ ವರ್ಗ ಇಂತಹುದೇ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದೆ. ದುರ್ಬಲರಿಗೆ ಇರುವ ಮೀಸಲಾತಿಯಂತಹ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸಬಲರು ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಭೂಮಿ, ವಸತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಒಟ್ಟಾರೆ ಸರಕಾರದ ಯೋಜನೆಗಳು, ನೆಮ್ಮದಿಯ ಜೀವನ ಕೊಡದಿರುವ ಕಡು ವಾಸ್ತವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನೀತಿ, ಪರ್ಯಾಯ ಒಳಗೊಂಡ ಯೋಜನೆಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗಿವೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕಿರುವ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು, ವಂಚನೆಯ ನಿಜ ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಹೊರದಬ್ಬುವುದು ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣೆಗಿಂತ ಪ್ರಭುತ್ವ ಬಯಸಿದವರಿಗೆ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕೊಡಗಿನ ವಾಸ್ತವತೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಹಂತದಲ್ಲೂ, ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಧೋರಣೆಗಳು ಬದಲಾಗಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಕಂಡಿದೆ. ಇದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಈಗಿರುವ ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ವ ರೀತಿಯ ಸಬಲೀಕರಣದ ಯತ್ನಗಳು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವೆಯೂ ನಡೆಯಬೇಕಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಈ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಸಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ, ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷಿಕೋನವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ, ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಸಮಾಜ ಅರಿತು ಜೊತೆಗೂಡಲು, ಪ್ರಭುತ್ವದಡಿಯಲ್ಲಿ ನಲುಗುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಾದರ ಪಡೆಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಕಂಡು ಬಂದ ಫಲಿತಗಳು

1. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಆದಿಮಕಾಲದಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಪಕ್ವವಾಗುತ್ತಾ ತಮ್ಮತನವನ್ನು ಈಗಲೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹಸಿರು ಹೊದಿಕೆಯ ನಡುವೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಉಸಿರುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೆಣಸುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ.

2. ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಅನುಸರಿಸುವ ಧೋರಣೆಗಳೇ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಭುತ್ವವು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾರತಮ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸಮಾಜದೊಳಗೆ ಬಲಗೊಂಡಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅಧೀನವಾಗಿರುವಂತೆ, ಶ್ರಮಶಿಬಿರದಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀತಿಗಳ ಮತ್ತು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಾಗಿದೆ.

3. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆಂದು ರೂಪಿಸಲಾದ ಬಹುತೇಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಆಡಳಿತ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಸಬಲರಾಗುವುದು ಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ.

4. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಸರಕಾರದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿಯಂತೆ ಅವಕಾಶಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ, ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಮುದಾಯಗಳ ಜೀವನ ಸ್ಥಿತಿ, ದುಡಿವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಎಚ್ಚರವೂ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದೆ.

5. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆ ತರಲು, ಸಬಲಗೊಳ್ಳಲು ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೇ ಸರಕಾರದ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿ ನೀಡಬೇಕಿದೆ. ಆದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದೆ.

6. ಆದಿವಾಸಿಗಳು ವಸತಿ ಹೀನತೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು, ಕನಿಷ್ಠ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಯಾವುದೇ ಗುರುತು ಚೀಟಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಕಂಡಿದೆ. ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸಿ ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಬಲ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಆದಿವಾಸಿಗಳು ನೆಲೆಸಿರುವ ಮತ್ತು ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳುಳ್ಳ 'ಆದಿವಾಸಿ ಅದಾಲತ್' ನಡೆಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಾಲೀಕರ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಹೊರ ತರಬೇಕು.

7. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿಕೆ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ವಸತಿ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಮೂಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಪಠ್ಯ ವಸ್ತು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ಇರಬೇಕಾದುದು, ಆದಿವಾಸಿ ಸಂವೇದನೆ ಅಗತ್ಯ. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆದು ಕಾರ್ಯ

ಯೋಜನೆಯೊಂದು ರೂಪುಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಇದರ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯತೆ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮನಗಂಡಿತು.

8. ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಿರುವ ರಾಜಕೀಯ ಮೀಸಲಾತಿಯು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಜಾರಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಾನ ನೀಡಿದರೂ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರು ಚಲಾಯಿಸದೇ ಬೇರೆ ಶಕ್ತಿಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದೆ. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುವವರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳಗಳೂ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವೂ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇರುವ ಒಂದು ಮೀಸಲು ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಸರವಿದೆ. ಮುಂದುವರಿದಿರುವ ಸಮುದಾಯ ಎಸ್.ಟಿ. ಸ್ಥಾನ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಬಹುದೆಂಬ ತೀವ್ರ ಆತಂಕ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿದೆ. ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ನೀಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಬಗೆ ಹರಿಸಬೇಕು.

9. ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಎಂಬುದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಉರುಳಾಗಿದೆ. ಮಾಲೀಕರಲ್ಲಿ, ಖಾಸಗಿಯವರಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಸಾಲ ಅವರನ್ನು ಜೀತದಾಳನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹಣ ನೀಡಿದವರು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮುಗ್ಧತೆಯನ್ನು ದುರ್ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಪರ್ಯಾಯ ಕ್ರಮಗಳು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿ ಋಣ ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಬಲ ಇಚ್ಛೆ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿದೆ.

10. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಹಲವು ರೀತಿಯ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಮುದಾಯಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಇರುವ ದೌರ್ಜನ್ಯ ತಡೆ ಕಾಯಿದೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನ ಸಮರ್ಪವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ, ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಅರಿವು, ವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

11. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಆದಿವಾಸಿ ನೀತಿಯೊಂದು ಇಲ್ಲವಾಗಿದ್ದು ಅಂತಹ ನೀತಿಯನ್ನು ದೇಶ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಸೀಮಿತ ಅರ್ಥದಲ್ಲಾದರೂ ರೂಪಿಸಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು.

12. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಕಾನೂನು ಬಾಹೀರವಾಗಿ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವುದು ನಡೆದೇ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಂತೆ ಪುನರ್ವಸತಿಯನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸದೇ ವಂಚಿಸಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಕಂಡು ಬಂದವು. ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಪಿಗೂ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರ್ವಸತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದು ನಾಗರಹೊಳೆ, ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಪುರ ಮುಂತಾದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದೆ. ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಜೀವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ತಾಣ, ಆನೆ ಕಾರಿಡಾರ್, ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿ ಜಾರಿ ಮುಂತಾದ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟೂ ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗುವ ಭೀತಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ, ಅರಣ್ಯ ವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅವರನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಹಕ್ಕಿನ ನ್ಯಾಯ ನೀಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ..

13. ಕೊಡಗಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಸ್ಮಿತತೆ–ಚಹರೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವರ್ತಮಾನದ ಗ್ರಾಹಕ, ಯಜಮಾನಿಕೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಈ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತಿದೆ. 'ಪ್ರಧಾನ' ಎನ್ನಲಾಗುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಒಳಗೆ ಸೇರುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ.

14. ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರವಾಗಿದ್ದು ಸಮುದಾಯಗಳು ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕ್ಷಯಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಮಹಿಳೆಯರು, ಮಕ್ಕಳ ಸಾವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ವಿಧಾನದ ಜೊತೆ ಆಧುನಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು ನಿವಾಸರಿಸಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ರೂಪಿಸಬೇಕು.

15. ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರದಬ್ಬಲಾದ ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಕಾಡಿನೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಅವರ ದೈವಗಳು, ಹಿರೀಕರ ಸಮಾಧಿಗಳು, ವಾರ್ಷಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಘಾತವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಅವರ ಪಾರಂಪಾರಿಕ ನೆಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಕ್ರಮಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧) ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಬಿ.ಆರ್. ಡಾ: ಬರಹಗಳು ಭಾಷಣಗಳು, ಸಂಪುಟಗಳು, ಪ್ರ.ಕ.ಸಂ.ಇ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರ, ೧೯೯೬

೨. ಅನ್ನಪೂರ್ಣೇಶ್ವರಿ ಎನ್: ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ೨೦೦೨, ಪ್ರಕಾಶಕರು, ಮಾನವಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಕೇಂದ್ರ, ಮೈಸೂರು.

೩. ಆಶಾದೇವಿ ಎಂ.ಎಸ್: ಸ್ತ್ರೀಮತವನುತ್ತರಿಸಲಾಗದೆ?, ೨೦೦೬, ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಗೋಡು, ಸಾಗರ.

೪. ಅಶೀಶ್ ನಂದಿ (ಅನು), ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಕೆ.ವಿ., ಅಶೀಶ್‌ನಂದಿ ವಿಚಾರ ಧಾರೆಗಳು, ೧೯೯೫, ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಗೋಡು, ಸಾಗರ.

೫. ಇಂದಿರಾ ಆರ್: ಮಹಿಳೆ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ೨೦೦೨, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

೬. ಎಡ್ಗರ್ ಥರ್ಸ್ಟನ್–ಕೆ.ರಂಗಾಚಾರಿ: ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು, ಸಂಪುಟ–೧–೭, ಪ್ರ. ಕುವೆಂಪು ಭಾಷಾ ಭಾರತಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು. ೨೦೧೯

೭. ಕಾಳೇಗೌಡ ನಾಗವಾರ: ಮತ್ತು ಎನ್.ಹುಚ್ಚಪ್ಪ ಮಾಸ್ತರ, "ಗಿರಿಜನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ' ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು , ೨೦೦೦

೮. ಕಿಕ್ಕೇರಿ ನಾರಾಯಣ: ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಸಂಪುಟ–೧, ಪ್ರ. ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೯೮

೯. ಕೇಶವನ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಕೆ: ಸೋಲಿಗರು ಹಾಡಿದ ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗನಕಾವ್ಯ, ಪ್ರ: ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಹಂಪಿ. ೨೦೦೭

೧೦. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರ್ ಡಿ.: ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು, ಪ್ರ: ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ವಾರ್ತೆ ಇಲಾಖೆ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೫೬

೧೧. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಡಿ.ಎನ್: ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ, ಪ್ರಕಟನೆ: ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು–೧೮, ೨೦೧೪

೧೨. ಕರೀಗೌಡ ಬೀಚನಹಳ್ಳಿ: ಕರಕುಶಲ ಕಲೆಗಳು, ೨೦೦೦, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

೧೩. ಕೃಷ್ಣಾನಂದ ಕಾಮತ: ಅಕ್ಷತ, ನವಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು. ೧೯೯೯

೧೪. ಕಲ್ಕುಳಿ ವಿಠಲ ಹೆಗಡೆ: ಕಾಡು ಕಿರುಕುಳ, ನಮ್ಮನಾಡು ಪ್ರಕಾಶನ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ. ೨೦೦೨

೧೫. ಕೊಸಾಂಬಿ ಡಿ.ಡಿ. (ಅನು): ಟಿ.ಎಸ್. ವೇಣುಗೋಪಾಲ್, ಶೈಲಜಾ, ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವ, ಚಿಂತನ ಪ್ರಕಾಶನ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ೨೦೦೩

೧೬. ಕೊಸಾಂಬಿ ಡಿ.ಡಿ, ಸಂಗ್ರಹ: ಬಾಲಗೋಪಾಲ, ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದ ಚರಿತ್ರೆ, (ಅನು), ಎಚ್.ಎಸ್. ಶ್ರೀಮತಿ ೧೯೯೮, ಬೆಳ್ಳಿ ಚುಕ್ಕಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು.

೧೭. ಗಂಗಾಧರ ದೈವಜ್ಞ, ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮಾಜ ಹುಟ್ಟು ಸಾವಿನ ನಡುವೆ, ೨೦೦೦, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

೧೮. ಗಿರೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಎಂ.ಕೆ: ಕರ್ನಾಟಕ ಬುಡಕಟ್ಟು ಚಿತ್ರಕಲೆ, ೨೦೦೨, ಅಪ್ರಕಟಿತ ಪಿಎಚ್.ಡಿ.ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

೧೯. ಗೋದಾವರಿ ಪರುಳೇಕರ್: ಮಾನವ ಎಚ್ಚೆತ್ತಾಗ, ಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೨೦. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ ಎಂ:. ೧೫. ಸಮಗ್ರ ಕಾವ್ಯ, ಐ.ಬಿ.ಹೆಚ್.ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು ೧೯೮೭

೨೧. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಪಿ.ನಾಯಕ್,: ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ದರ್ಶನ, ೧೯೯೭ ವಿಜಯಭಾರತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಗೋಕರ್ಣ, ಉತ್ತರಕನ್ನಡ.

೨೨. ಚನ್ನಕ್ಕ ಎಲಿಗಾರ್.ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾಜ, ೧೯೯೦, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.

೨೩. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ ಗೊ.ರು.ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳು, ೧೯೭೭ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು.

೨೪. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಟಿ.ಆರ್.ಕರ್ನಾಟಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಗಳು, ೨೦೦೩, ಸಿವಿಜಿ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.

೨೫. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಟಿ.ಆರ್. ಮಹಿಳೆ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ೨೦೦೦, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

೨೬. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಟಿ.ಆರ್, ಅಮಾರ್ತ್ಯಸೇನ್ (ಅನು), ಅಮರ್ತ್ಯಸೇನ್ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಧ್ಯಯನಗಳು, ೧೯೯೯, ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜ್ ಕುವೆಂಪು ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೨೭. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಟಿ.ಆರ್, ದಲಿತರು ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ನೆಲೆಗಳು, ಪ್ರ: ಜನ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು-೪೧, ೨೦೨೦

೨೮. ಛಾಯಾ ಧಾತರ್, ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ (ಅನು), ಸರಸ್ವತೀ ರಿಸಬೂಡ್, ಇಳಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು ೧೯೯೭

೨೯. ಜಾಗೃತಿ, ಜುಲೈ, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೯೯, ಮಹಿಳಾ ಜಾಗೃತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೩೦. ತಂಬಂಡ ವಿಜಯ ಪೂಣಚ್ಚ ಡಾ. ಆಧುನಿಕ ಕೊಡಗು, ಪ್ರಕಟನೆ: ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೨೦೧೪

೩೧. ತಂಬಂಡ ವಿಜಯ ಪೂಣಚ್ಚ: ರಾಜೇಂದ್ರ ನಾಮೆ -ಸಂಪಾದನೆ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ-೨೦೧೮

೩೨. ತಂಬಂಡ ವಿಜಯ ಪೂಣಚ್ಚ : ಮಾರ್ಸ್‌ಡೆನ್ ಇ. ಕೊಡಗು ವಿವರಣೆ: ಪುಟ-೧, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ೨೦೦೫

೩೩. ದೇವಿಪ್ರಸಾದ್ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ (ಅನು), ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಜಿ., ದರ್ಶನ, ೧೯೯೫, ನವಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೩೪. ದೇವಿಪ್ರಸಾದ್ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ: (ಅನು), ಕುಮಾರಪ್ಪ ಜಿ., ಮಾತೆಯರು ಮಾನ್ಯರಾಗಿದ್ದಾಗ, ೧೯೯೬, ನವಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೩೫. ದೊಡ್ಡ ಹುಲ್ಲೂರ್ ರುಕ್ಕೋಜಿ: (ಸಂ), ಸದನದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ, ೧೯೯೭, ಮೂಲ ಭಾರತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೩೬. ನಾಗರಾಜ ಡಿ.ಆರ್: ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಥನ: ೧೯೯೬, ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಗೋಡು, ಸಾಗರ.

೩೭. ನಾಗರಾಜ ಜಿ.ಎನ್: ಜಾತಿ ಬಂತು ಹೇಗೆ? ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ಉಗಮ, ಬಹುರೂಪಿ ಪ್ರಕಾಶನ.ಬೆಂಗಳೂರು-೧, ೨೦೨೦

೩೮. ನಾಯಕ್ ಎನ್.ಆರ್: ಕರಾವಳಿ ಸೋಗುಗಳ ಬಹುರೂಪ, ೧೯೯೮, ಜಾನಪದ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೊನ್ನಾವರ.

೩೯. ನಾಯಕ್ ಎನ್.ಆರ್., ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ೧೯೯೩, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ನೃಪತುಂಗ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೪೦. ನಾಯಕ್ ಎನ್.ಆರ್, ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಜಾನಪದ ಗೀತಗಳು, ೧೯೮೨, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.

೪೧. ನಾಯಕ್ ಎನ್.ಆರ್. (ಸಂ), ಸುಗ್ಗಿಯ ಪದಗಳು, ೧೯೮೬, ಜಾನಪದ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೊನ್ನಾವರ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ.

೪೨. ನಾಯಕ್ ಎನ್.ಆರ್. ಹೇಳ್ತೇವೋ ಗುಮ್ಮೆ ಪದನಾಮ, ೧೯೮೩, ಜಾನಪದ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೊನ್ನಾವರ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ.

೪೩. ನಾಯಕ್ ಎನ್.ಆರ್. ಕೂಸಾಯ್ತು ನಮ್ಮ ಕೊಮರಾಗೆ, ೧೯೮೩, ಜಾನಪದ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೊನ್ನಾವರ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ.

೪೪. ನಾಯಕ್ ಎನ್.ಆರ್., ತಿಮ್ಮಕ್ಕನ ಪದಗಳು, ೧೯೮೩, ಜಾನಪದ ಪ್ರಕಾಶನ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ.

೪೫. ನಾಯಕ್ ಎನ್.ಆರ್., ಜಾನಪದ ಕವಳ ಪೇಳಿ, ೧೯೯೭, ಜಾನಪದ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೊನ್ನಾವರ, ಉ.ಕ.

೪೬. ಮಂಜುನಾಥ ಬೇವಿನಕಟ್ಟಿ ಡಾ., ಆದಿವಾಸಿ-೨೦೧೭, ಸಾಹಿತ್ಯ ನಂದನ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೪೭. ಮಂಜುನಾಥ ಬೇವಿನಕಟ್ಟಿ ಡಾ., ಪಾರಂಪರಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೪೮. ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಸಿ: ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಪ್ರ: ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.೨೦೦೭

೪೯. ಪ್ರಭಾಕರ ಎ.ಎಸ್: ಆದಿವಾಸಿ ಆಖ್ಯಾನ, ೨೦೦೬.ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೊಸಪೇಟೆ.

೫೦. ಪ್ರಭಾಕರ್ ಎ.ಎಸ್: 'ಬುಡಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅಲೆಮಾರಿ ಸಮುದಾಯಗಳು' ಸಂಪುಟ-೬, ಅಧ್ಯಾಯ-೧ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮೀಮಾಂಸೆ, ಪುಟ ೭, ಪ್ರಕಾಶನ: ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು. ಇಸ್ವಿ ೨೦೧೮

೫೧. ಪ್ರಭಾಕರ ಎ.ಎಸ್: ಬುಡಕಟ್ಟು ಬದುಕಿನ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರ, ೨೦೦೦, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

೫೨. ಪ್ರಭಾಕರ ಎ.ಎಸ್: ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೀಮಾಂಸೆ., ೨೦೦೪, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

೫೩. ಪ್ರೀತಿ ಶುಭಚಂದ್ರ: ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನದ ತಾತ್ವಿಕ ನೆಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ಚಳವಳಿಗಳು, ೨೦೦೨, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

೫೪. ಫ್ರೆಡರಿಕ್ ಎಂಗೆಲ್ಸ್ (ಅನು), ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣರಾವ್ ಕೆ.ಎಲ್. ಕುಟುಂಬ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಇವುಗಳ ಉಗಮ, ೧೯೮೦, ಪ್ರಗತಿ. ಪ್ರಕಾಶನ, ಮಾಸ್ಕೋ.

೫೫. ಭಗವತ್ ಶರಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ: (ಅನು) ಪ್ರಧಾನ್ ಗುರುದತ್ತ, ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ೨೦೦೪, ನವಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೫೬. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ ಹಿ.ಚಿ. ಡಾ: 'ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಲೋಕದೃಷ್ಟಿ' ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.೨೦೦೧.

೫೭. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ ಹಿ.ಚಿ..ಗಿರಿಜನ ನಾಡಿಗೆ ಪಯಣ, ೧೯೯೧, ರಾಗಿರೊಟ್ಟಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೫೮. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ ಹಿ.ಚಿ. ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆ, ೨೦೦೨, ಸಿವಿಜಿ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.

೫೯. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ ಹಿ.ಚಿ. ವಿಸ್ಮೃತಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ೨೦೦೧, ಸಿವಿಜಿ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು

೬೦. ಮಂಜುನಾಥ ಬೇವಿನಕಟ್ಟಿ.ಡಾ. ಆದಿವಾಸಿ-೨೦೧೭, ಸಾಹಿತ್ಯ ನಂದನ, ಬೆಂಗಳೂರು

೬೧. ಮುಕುಂದರಾಜ್. ಎನ್.ಎಲ್.: ಕರ್ನಾಟಕ ರೈತ ಚಳುವಳಿ-ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಗಳು, ಸಂಪುಟ-೨ ಪುಟ-೨೭೫, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್, ಬೆಂಗಳೂರು-೧

೬೨. ಮೋಹನ್ ಕೃಷ್ಣ ರೈ.ಕೆ ಡಾ: ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಜನತೆ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೧೭

೬೩. ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕಾರ್ಲ್-೧೮೫೭ ಪ್ರಥಮ ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮ. ಪ್ರಗತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮಾಸ್ಕೋ.

೬೪. ಮಿದಮೋಯ್ ಎ.ಪಿ. ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ: ಪ್ರಗತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮಾಸ್ಕೋ. ೧೯೮೭

೬೫. ಮೇತ್ರಿ ಕೆ.ಎಂ. ಡಾ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಕುಲಕಸುಬುಗಳು, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ. ೨೦೦೨

೬೬. ಮೊಗಳ್ಳಿ ಗಣೇಶ್: ದಲಿತರು ಮತ್ತು ಜಾಗತೀಕರಣ, ೧೯೯೯, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

೬೭. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆರ್: ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು ೨೦೦೭.

೬೮. ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ ಬರಗೂರು: ಸಂಸ್ಕೃತಿ : ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲತೆ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್, ಬೆಂಗಳೂರು-೧೮, ೨೦೧೫

೬೯. ರಾಜಮಣಿ ಎಂ.ಬಿ.: ಕಾಡು ಕುರುಬರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಸಂಪುಟ-೧, ಪುಟ-೭೪೯. ಪ್ರ.ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೯೮

೭೦. ಲಕ್ಕಪ್ಪಗೌಡ ಹೆಚ್.ಜೆ: ಕರ್ನಾಟಕ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಸಂಪುಟ-೧ ಪ್ರಕಟಣೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ ನೃಪತುಂಗ ರಸ್ತೆ ಬೆಂಗಳೂರು ೧೯೯೮

೭೧. ಶ್ರೀಪಾದ ಅಮೃತ ಡಾಂಗೆ (ಅನು): ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಹೆಬ್ಬಾರ್ ಎಂ., ರಾಮಚಂದ್ರ ಉಡುಪ ಎನ್. ಭಾರತ ಸಂಘ ಜೀವನದಿಂದ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯವರೆಗೆ, ೧೯೮೩, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮಂಗಳೂರು.

೭೨. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್: ಹೆಣ್ಣು ಹೆಂಗಸು, ೨೦೦೪, ಬ್ಯಾಲದಕೆರೆ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬ್ಯಾಲದಕೆರೆ, ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ.

೭೩. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್: ಸ್ತ್ರೀವಾದ, ೨೦೦೩, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

೭೪. ಶೈಲಜಾ ಹಿರೇಮಠ: ಮಾತೃ ಪ್ರಧಾನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ೨೦೦೪, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

೭೫. ಸಜೀಹಾ ಭೂಮಿಗೌಡ.: ಹೋರಾಟದ ಹಾದಿಗೆ ಹಣತೆ ಹಿಡಿದವರು, ಭಾಗ-೩, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರ, ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು,

೭೬. ಸವಿತಾ ನಾಯಕ: ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆ, ೨೦೦೧, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

೭೭. ಸಿಮೊನ್ ದ ಬೋವಾ (ಅನು) ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್: ದ ಸೆಕೆಂಡ್ ಸೆಕ್ಸ್, ೨೦೦೭, ಅಧ್ಯಯನ ಮಂಡಲ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೭೮. ಸೂರ್ಯನಾಥ ಕಾಮತ್: ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಗೆಜೆಟಿಯರ್, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ. ಕರ್ನಾಟಕ, ಗೆಜೆಟಿಯರ್ ಪ್ರಕಟಣೆ – ೧೯೯೨

೭೯. ಶ್ರೀನಿವಾಸ.ಎಲ್: ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು, ಕನ್ನಡ ವಿ.ವಿ, ಹಂಪಿ-ಕಮಲಾಪುರ ೨೦೧೦

೮೦. ಹರೀಶ್ ಪಿ.ಎಸ್.: ಎರವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪ್ರಕಾಶನ: ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು. ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೨೦೧೧

೮೧. ಹೆಬ್ಬಾಲೆ ಕೆ ನಾಗೇಶ್: ಕೊಡವ ಪರಂಪರೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪದಕೋಶ, ಪ್ರಸಾರಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ ೨೦೧೮

೮೨. ಹೆಬ್ಬಾಲೆ ಕೆ ನಾಗೇಶ್: ಕಾವೇರಿ ಜಾನಪದ, ಪ್ರ. ಪ್ರಸಾರಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ ೨೦೦೫

2) ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕೃತಿಗಳು

1. Ananthakriishna iyyar:The Mysore tribes and castes vol-1, Mysore Government Press, 1935
2. Amiya Bagchi: Private investment in India (1900-1939) publ. Cambridge University press, 1972
3. Andrew Shonfield : Modern Capitalism: The Changing Balance of Public and Private Power (OUP, London, 1965),
4. Antonio Gramsci: Selections from the prison notes, International publishers, New York. 1975
5. Appadurai, Arjun. Modernity at Large: Cultural Dimensions of Globalization. New Delhi: Oxford Uniyersity Press, 1997.
6. Bayly, Susan. The New Cambridge History of India IV.3: Caste. Society and Politics in India from the Eighteenth Century to the Modem Age. Cambridge UK: Cambridge Uniyersity Press, 1999.
7. Bipan Chandra, Mrudula Mukherjee, Aditya Mukerjee. India since independence, PenguinBooks India. 2008
8. Bardhan A. B. *The Tribal Problem in India,* CPI Publications, New Delhi, 1973,
9. Balaji Pandey., Displaced Development, 2005, Friedrich Ebert stifting, New Delhi.
10. Bopanna P T: Rise and fall of the coorg state, Rolling stone publications, Bangalore-2009
11. Connor P : Memoires of the Kodagu survey, 1817, Bangalore 1870
12. Cariyappa M P, Ponnamma Cariyappa : The Coorg and their Orgins, Mysore, 1981
13. Cesaire, Aime. "From Discourse on Colonialism" Pattrick Williams and Laura Chrisman. Eds. Colonial Discourse and Post-Colonial Theory: A Reader. New York: Colombia University, Press, 1994.
14. Dirks, Nicholas. B. Castes of Mind: Colonialism and the Making of Modem India Massachusetts: Permanent Black, 2001.
15. .Edger J.W., papers regarding the tea industry in Bengal. Bengal security press, Calcutta – 1873

16. Edger Thurston : The Madras presidency with Mysore . coorg and the associated States, publ: Cambridge University press, 1913

17. Enthoven R.E., The Tribes and Caste & of Bombay, Vol. 1-11, Cosmo Publications, New Delhi,

18. Fawcett.F: Nayars of Malabar. Published by The superindent, Govt. press, Madras. 1905

19. *Forests and Settlements' is an extract from the book Environmental Issues in India: A Reader edited by Mahesh Rangarajan, 2013*

http://e4english-corner-sasha.blogspot.com/2013/07/forests-and-settlements.html
https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&url=http://www.familyforestry.net/userfiles/file/PDFForestPolicy/UNFF9Cultural_aspects_of_forests_%5B2%5D%5B1%5D.doc&ved=2ahUKEwji0fuEi4HsAhUP9nMBHSVzCnAQFjACegQIARAB&usg=AOvVaw2ITXohz81FJd5oBquK54pE&cshid=1600926351935Irfan Habib. Prof. The agrarian system of Moghul india, 1556-1707, second edition, Oxford press, 1999

20. Ganapathy B D : Kodavas- A comprehensive Study, Madikeri, 1980

21. Holland T.H : Coorgs and Yeravas, Journal of Royal Asiatic Society of Bengal, XX-III, 1901

22. Hunter W.W : Imperal gazetteer of India Vol-IV, Coc hin to Ganuria, Truber and co. 1885

23. Irfan Habib prof. Essays on Indian history , pub. Tulika books, Newdelhi.

24. Jawar Lal Neharu (Ed.), M.H.Gavit, Attar Chand, 1989, H.K. Publishers and Distributors, New Delhi.

25. 100 years of Indian forestry (1861-1961) volume-1, chapter 1, page 72-forest centenary Publication, forest research institute, Dehradun. 1961.

26. James, Devid L. sils-ed. Plantations; International encyclopedia of the social science Vol; 12 Messsylan and free press, New york, 1968

27. Jagan Karade, Ed: Development of Scheduled Castes and Scheduled Tribes in India, published 2008 Cambridge Scholars Publishing, 15 Angerton Gardens, Newcastle, NE5 2JA , UK

28. Krishna iyyer L.A : The coorg tribes and castes, Madras garden press, Madras, 1948

29. Krishna iyyer L A : Coorg tribes and castes, Madras 1948

30. Kamaladevi, Chatopadhyaya: *Tribalism in India,* Deep and Deep Publication, New Delhi, 1978,

31. Moegling H : Coorg Memoirs- An account of Coorg, Bangalore , 1855

32. Mutthanna I M : A tiny model state of South India, Mysore 1953

33. Prakash Chandra Mehta Dr: Tribal *Development in 20th Century,* Durga Taldar Shiva Publishers, Udaipur, 2000

34. Rice, lewis B : Coorg Inscriptions, Bangalore, 1886

35. Rice BL : edited, of India-Mysore and Coorg Vol-IV, Coorg, Government of Karnataka, Reprint 2004.

36. Richter Rev. G : The ethnographical compendium of the castes and tribes found in the province of the Coorg, Bangalore, 1887

37. Robert Fortune: A journey to the tea countries of China, London. Cited in Lucille h.Brookway, 1852

38. Sanathkumar Bose: Capital and labour in India tea industry, Trade union publication, series No.8, AITUC, Bombay, 1954

39. Somasunderam m: soliga : the tribe and it's stride. Vivekananda Girijana klyna kendra, Biligirirangana hills, chamrajanagar dist. 1990

40. Majurndar D.N: *Races and Cultures of India,* Asia Publishing House, Bombay, 1961,

41. Sharma B.D., Tribal Development, 2003, Sahyog Pustak Kutir (Trust) New Delhi.

42. Subbaiah and son's, O.T.C. Road, Bangalore. Report of communitee on Forest and Tribals in India, 1982

43. Verrier, Elwin, *A Deal for Tribal India,* Inter India Publications, Bombay, 1963

44. Vidyarthi L.P: Tribal *Development and its Administration,* Concept Publishing Company, New Delhi, 1981,

3. ಪಿ.ಹೆಚ್.ಡಿ. ಮಹಾಪ್ರಬಂಧಗಳು (ಪ್ರಕಟಿತ ಮತ್ತು ಅಪ್ರಕಟಿತ)

1) ಒಂದು ಬುಡಟ್ಟಿನ ಆರ್ಥಿಕತೆ –ಜಿ.ಶಶಿಕಿರಣ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

2) ಹಾಲಕ್ಕಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಲೋಕದೃಷ್ಟಿ : ಡಾ. ಹಿ.ಚಿ.ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

3) ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಮತ್ತು ದೇಶೀಯ ಆರ್ಥಿಕತೆಗಳ ಮುಖಾಮುಖಿ: ಪ್ರತಿಮಾ ಪಿ.ಎಸ್: ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

4) ನಾಗರಹೊಳೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಬದುಕು–ರಾಘವ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

5) ಕೊಡಗಿನ ತೆರೆಕಟ್ಟುವ ಆಚರಣೆಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ– ಸಿ.ಎಂ.ರೇವತಿ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

6) ಕರಾವಳಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಘರ್ಷಗಳು –ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಕೊಂಚಾಡಿ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

7) ಸೀಮಾ ಪದ್ಧತಿ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಸಮಗ್ರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ – ಬಿ.ಪಿ.ಮಹೇಂದ್ರ ಕುಮಾರ್, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

8) ರೈತರ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಸ್ಪಂದನೆ – ಒಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ – ಎನ್.ಕವಿತಾ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು

9) ಬೇಡ ಸಮುದಾಯದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು (ಕುಕನೂರು ಹೋಬಳಿಯನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ)– ರಾಮಣ್ಣ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

ಡಿ.ಲಿಟ್ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ:

1) ಆದಿವಾಸಿ ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿ–ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ, ಎಸ್.ಶ್ರೀಕಾಂತ್, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

೪. ವರದಿಗಳು, ನಿಯತಕಾಲಿಕಗಳು

೧) ವರದಿಗಳು, ಲೇಖನಗಳು–ಕನ್ನಡ

1. ಅಯ್ಯಪ್ಪ ಎಂ.ಕೆ ನಾಗರಹೊಳೆ ಮ್ಯಾನೇಜ್ಮೆಂಟ್ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಬರೆದ ಪತ್ರ ಮೇ ೩೦ ೨೦೦೧
2. ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ೨೦೦೫, ಜನಗಣತಿ ೨೦೦೧ & ೨೦೦೯–೧೦.
3. ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ, WP No: 14379/1999, c/w 2931/2000 (GM-RES- PIL)
4. ಕರ್ನಾಟಕ ಅಂಕಿ–ಅಂಶಗಳ ನೋಟ, 2017–18, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಖ್ಯಿಕ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ, 2004, ಬೆಂಗಳೂರು.
5. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾಡಳಿತದ ಡಿ.ಎ.ಜಿ. ವರದಿ ೨೦೧೮–೧೯
6. ಮುಜಾಫರ್ ಅಸಾದಿ ಪ್ರೊ.: ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನೇಮಿಸಿದ ಸಮಿತಿ ವರದಿ ೨೦೧೭
7. ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆ ನೇಮಿಸಿದ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಆಯೋಗದ ವರದಿ–೧೯೮೯, ಯು.ಎನ್.ಓ.
8. ೧೯೩೧ ಮತ್ತು ೧೯೪೧ ರ ಜನಗಣತಿ, ಭಾರತ ಸರಕಾರ
9. ೨೦೧೧ ಜನಗಣತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವರದಿ
10. ಜನಗಣತಿ ೨೦೧೧, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ.
11. ೨೦೧೧ ರ ಕೃಷಿ ಗಣತಿಯ ವರದಿಯಿಂದ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರ
12. ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳ ವರದಿಗಳು, (೧೯೫೧ ರಿಂದ ೨೦೨೦ರವರೆಗೆ) ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗ ಮತ್ತು ನೀತಿ ಆಯೋಗ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ, ನವದೆಹಲಿ.
13. ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸೂಚ್ಯಾಂಕ –ಜಿ.ಒ.ಡಿ.ಪಿ. ವರದಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರ.
14. ಅನುಸೂಚಿತ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಮತ್ತು ಇತರ ಪಾರಂಪರಿಕ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ (ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುವ) ಅಧಿನಿಯಮ 2006 (2007 ರ 2) ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿ–2012, ಪ.ಪಂ.ಗಳ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು–1.

೨) ಲೇಖನಗಳು, ವರದಿಗಳು–ಇಂಗ್ಲೀಷ್

1. An introduction to Environmental rights, Ed. Rathin Bandopadhyaya, central law publications
2. Bengal administration report 1867-1868 Bengal security press, Calcutta.
3. Janara budakattu hakku stapana samithi 2000, Nagarahole peoples rights and eco development Washington DC ,workshop on indigenous peoples, forest and the world Bank policies and practices.
4. Chinnappa Reddy., Report of The Karnataka Third Backward Classes Commission, Vol. 1., 1990.
5. Cultural aspects of forests link: *https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&url=http://www.familyforestry.net/userfiles/file/PDFForestPolicy/UNFF9Cultural_aspects_of_forests_%5B2%5D%5B1%5D.doc&ved=2a* Lt. Oknor. Memoir of the coorg survey
6. Kasthururirangan k Dr:chairman, REPORT OF THE HIGH LEVEL WORKING GROUP ON WESTERN GHATS, Volume I, Ministry of Environment and Forests Government of India, 15 April 2013
7. *Madhav Gadgil Commission*. Report of the Western Ghats, Ecology Expert Panel" The Ministry of Environment and Forests, Government of India. 1 November 2013
8. *Mapping the Marginalized: Delhi's Gadia Lohar Community*, Housing and Land Rights Network, New *Delhi* , 2019 Editor: Shivani Chaudhry, *International Research Journal of Interdisciplinary & Multidisciplinary Studies (IRJIMS) A Peer-Reviewed Monthly Research Journal ISSN: 2394-7969 (Online), ISSN: 2394-7950 (Print) Volume-III, Issue-II, March 2017, Page No. Published by: Scholar Publications, Karimganj, Assam, India, 788711 Website:* http://www.irjims.com
9. on adequate housing: Report of the special rapporteur on adequate housing E/ CN 4/2006/4/ March 2006. http://www.ohchr.org
10. Published by: Directorate of Economics & Statistics, Planning Programme Monitoring & Statistics Department 2018-19 ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾಡಳಿತ:
11. REPORT OF THE SCHEDULED AREAS AND SCHEDULED TRIBES COMMISSION, GOVERNMENT OF INDIA VOLUME-I, 2002-2004
12. Report of the committed on special multipurpose tribal block -1959 res . no.20/170/58 SCT may 1959.
13. NCDHR Dalit Adivasi Budget Analysis 2019-2020

14. Roy burman. J.J: Status f tribal women in India. Main stream. March 10. 2012 vol.L. no.12

15. REPORT OF THE SCHEDULED AREAS AND SCHEDULED TRIBES COMMISSION, GOVERNMENT OF INDIA VOLUME-I, 2002-2004,

16. The schedule areas and schedule tribe commission-1961

17. Twelfth Five Year Plan (2012–2017) Social Sectors, Volume III, Planning Commission, Government of India

18. Indian tribal heritage: https://indiantribalheritage.org/?p=21438

19. Veena Bhasin: stus of tribal women in India. Page 1-10. Studies on house and community science. Vol. 1, 2007. Issue.1. https//do I.org/ 10.1080./09737189.2007.11885234

20. ಎ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆನ್ ರಿಲೊಕೇಶನ್ ಆಫ್ ಟ್ರೈಬಲ್ಸ್ ಫ್ರಮ್ ರಾಜೀವ್‌ಗಾಂಧಿ (ನಾಗರಹೊಳೆ) ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪಾರ್ಕ್ ವೈಡ್‌ಲೈಫ್ ಡಿವಿಜನ್ ಹಾನ್ (ಎ ಅಂಡ್ ಆನ್ 31.03.2010)

21. ಹ್ಯೂಮನ್ ಡೆವೆಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಟ್ರೈಬ್‌ಸ್ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಇನ್ ಕೂರ್ಗ್ ಅಂಡ್ ಇಟ್ಸ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನಲ್ ಲಿಂಕೇಜ್. ಲೇಖಕರು: ಶಾಮ್ ಎನ್.ಕಶ್ಯಪ್, ಚಂದ್ರಿಕಾ ಶೆಟ್ಟಿ, ವ್ಯಾಲ್ಯೂಮ್–3,ಇಶ್ಯೂ–2 ಪೇಜ್ 75,76 ಪ್ರಕಟನೆ: ಐ.ಆರ್.ಜೆ.ಐ.ಎಂ.ಎಸ್. ಮಾರ್ಚ್ 2017

22. Pratap Digal: De-Constructing the term "Tribe/Tribal" in India: A Post-Colonial Reading. International Journal of Sociology and Social Anthropology (IJSSA), 1(1): 45-57, Dec. 2016 , New Delhi Publishers. Newdelhi.

23. Economic and political weekly-issues

24. Manjunatha B.R. Gangadhar M. R., Socio-Economic Status of the Jenukuruba Tribal Women: a Case Study from the Chamarajanagara District, Karnataka. Antrocom J. of Anthropology 14-1 (2018) pp.

https://www.researchgate.net/publication/327022388_Socio-Economic_Status_of_the_Bettakuruba_Tribal_Women_a_Case_Study_from_the_Chamarajanagara_District_Karnataka

25. Rohini Mohan: The News Mint, Coorg:, Brew- Bonded labour, Dec.28, 2017

26. https://www.thenewsminute.com/article/coorgs-bitter-brew-bonded-labour-indias-biggest-coffee-estates-75134)

27. Sureshlal B. Ravindra Musham Dr., Suresh Modem:Indebtedness among tribal farmers: a case study in Warangal district. July 2019. . In book: Globalization-Agricultural Development of Tribes: Issues and Challenges (pp.1-10) Publisher: LAP LAMBERT Academic Publishing. .https://www.researchgate.net/publication/334680733_INDEBTEDNESS_AMONG_TRIBAL_FARMERS_A_CASE_STUDY_IN_WARANGAL_DISTRICT)

28. Journal of Family Medicine and Primary care: https://journalonweb.com/jfmpc/

5. ಮಾಧ್ಯಮ– ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳು

ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ವರದಿಗಳು, ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ ಲಿಂಕ್‌ಗಳು

1. ವಿಕಿಪೀಡಿಯಾ:ಮನೆ:

   https://kn.m.wikipedia.org/wiki/%E0%B2%AE%E0%B2%A8%E0%B3%86#

2. ಪ್ರಜಾವಾಣಿ: ಮೈಸೂರು ಆವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಕೊಡಗು–ಮಡಿಕೇರಿ

3. ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭ, ಕೊಡಗು ಆವೃತ್ತಿ, ಮಡಿಕೇರಿ

4. ಕೊಡಗು ಸಮಾಚಾರ, ಪತ್ರಿಕೆ. ವಿರಾಜಪೇಟೆ.

5. ವಿಕಿಪೀಡಿಯಾ:

   https://kn.m.wikipedia.org/wiki/%E0%B2%AE%E0%B3%81%E0%B2%96%E0%B3%8D%E0%B2%AF_%E0%B2%AA%E0%B3%81%E,

6. ಜನಶಕ್ತಿ ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆ, ಬೆಂಗಳೂರು–560086

7. peoples democracy, weekly gole market, Newdelhi-1

8. ಜಾನಪದ, ತ್ರೈ ಮಾಸಿಕ: ಪ್ರ: ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ–ಹಂಪಿ

9. ಅಜ್ಜಮಾಡ ರಮೇಶ್ ಕುಟ್ಟಪ್ಪ., ವರದಿಗಾರರು, ಮಡಿಕೇರಿ ವಿಜಯವಾಣಿ ಪತ್ರಿಕೆ. https://www.vijayavani.net/kasturi-rangan-report-is-80-implementation/

10. ಹೊಸ ದಿಗಂತ, ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ. ಮಂಗಳೂರು ಆವೃತ್ತಿ.

11. ನ್ಯೂಸ್ ಡೆಸ್ಕ್ ಕನ್ನಡ, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ

    https://newsdeskkannada.com/archives/91533

12. ಒನ್ ಇಂಡಿಯಾ– https://kannada.oneindia.com/news/madikeri/add-us-to-scheduled-tribe-kodava-language-community-forum-204084.html

ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಂಗ್ರಹ

ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂದರ್ಶನಗಳು–೧

1. ನ್ಯಾ.ಹೆಚ್.ಎನ್.ನಾಗಮೋಹನದಾಸ್, ವಿಶ್ರಾಂತ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ, ಅದ್ಯಕ್ಷರು, ಬೆಂಗಳೂರು.
2. ಜಿತೇಂಧ್ರ ಚೌಧುರಿ: ಮಾಜಿ ಅರಣ್ಯ, ಬುಡಕಟ್ಟು, ಕಂದಾಯ ಸಚಿವರು, ತ್ರಿಪುರಾ ಸರ್ಕಾರ, ಅಗರ್ತಲಾ. ತ್ರಿಪುರಾ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಚಾಲಕರು, ಆದಿವಾಸಿ ಅಧಿಕಾರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಂಚ್.
3. ಪಿ.ಎಸ್.ಕೃಷ್ಣನ್, ಐ.ಎ.ಎಸ್. ದಿವಂಗತ: ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ, ನವದೆಹಲಿ.
4. ಡಾ.ಬಂಜಗೆರೆ ಜಯಪ್ರಕಾಶ್, ಬರಹಗಾರರು, ಹಾರೋಹಳ್ಳಿ, ಕನಕಪುರ,
5. ಡಾ.ನಾಗ ಹೆಚ್.ಹುಬ್ಳಿ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಲೇಖಕರು, ರಾಂಚಿ–ಛತ್ತೀಸ್‌ಘಡ.
6. ಡಾ. ಮಿಡಿಯಂ ಬಾಬುರಾವ್, ಮಾಜಿ ಸಂಸದರು, ಕೋಯಾ ಸಮುದಾಯ, ಅದ್ಯಕ್ಷರು, ಆದಿವಾಸಿ ಅಧಿಕಾರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಂಚ್, ಕೇಂದ್ರ ಸ.ಸಮಿತಿ. ಹೈದರಾಬಾದ್
7. ಜಿ.ಎನ್.ನಾಗರಾಜ್, ಲೇಖಕರು, ನಿವೃತ್ತ ಉಪ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು
8. ಪ್ರೊ.ಮುಜಾಫರ್ ಅಸಾದಿ: ಪ್ರಾದ್ಯಾಪರು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು
9. ಡಾ. ಜೆ.ಸೋಮಣ್ಣ, ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ಗೋಣಿಕೊಪ್ಪ
10. ಡಾ. ಐ.ಆರ್.ದುರ್ಗಾಪ್ರಸಾದ್, ವೈದ್ಯರು, ವಿರಾಜಪೇಟೆ.
11. ಮನು ಶೆಣೈ, ಸಂಪಾದಕರು, ಕೊಡಗು ಸಮಾಚಾರ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ.
12. ಶಿವಕುಮಾರ್.ಸಿ: ಐ.ಟಿ.ಡಿ.ಪಿ ಇಲಾಖೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ, ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್ ಭವನ, ಮಡಿಕೇರಿ
13. ಡಾ.ವಿಶ್ವನಾಥ ಸಿಂಪಿ. ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸಕರು, ತಾಲೂಕು ಸರಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ.
14. ಅಬ್ದುಲ್ ಲತೀಫ್, ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರು, ಕುಕ್ಕಲೂರು ಗ್ರಾಮ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ.
15. ಕಾವೇರಿ. ಡಾ. ತಂದೆ: ಮಾರಿಗ ಹೆಚ್., ಪಾಲಿಬೆಟ್ಟ, ಮಾಜಿ ಜಿ.ಪಂ. ಸದಸ್ಯೆ.
16. ಪಂಕಜ ಹಾಲಿ ಜಿ.ಪಂ.ಸದಸ್ಯರು, ಫಣಿಯರವರು, ತಿತಿಮತಿ ಕ್ಷೇತ್ರ.
17. ಪಿ.ಆರ್.ಭರತ್, ಮಾಜಿ ಪಂಚಾಯತ್ ಸದಸ್ಯರು, ನೆಲ್ಯಾ ಹುದಿಕೇರಿ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ
18. ಡಾ.ಎ.ಅನಿಲ್‌ಕುಮಾರ್ ಸಮುದಾಯ ವೈದ್ಯರು, ಪೀಪಲ್ಸ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ, ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ
19. ಬಸವರಾಜ್ ಯು: ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು–86

20. ಕೃಷ್ಣಪ್ರಸಾದ್ ಪಿ, ಸಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಿಸಾನ್ ಸಭಾ, ಮಾಜಿ ಶಾಸಕ, ವೈನಾಡು–ಕೇರಳ

21. ಗಣೇಶ್ ವೈ.ಕೆ. ತಂದೆ: ಕುಂನ್ನ. ವಯಸ್ಸು 42, ಪಣಿಯ ಯರವ, ಚೆಟ್ಟಳ್ಳಿ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ತಾಲೂಕು. ಕಟ್ಟಡ ಕೆಲಸಗಾರ,. ರಾಜ್ಯ ಸಂಚಾಲಕರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಆದಿವಾಸಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿ, ಹಾಗೂ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಅದ್ಯಕ್ಷ.

22. ಶ್ರೀಧರ ನಾಡ, ತಂದೆ. ಸೂರ, ವಯಸ್ಸು 30, ಸಹ ಸಂಚಾಲಕ, ಆ.ಹ.ಸ.ಸ., ತೆಂಕಬೈಲು, ಗಾಣದಾಡಿ ನಾಡ, ಬೈಂದೂರು ತಾ.

23. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ. ಇ. ವಯಸ್ಸು 40, ಇರುಳಿಗರು, ರಾಮನಗರ. ರಾಮನಗರ ಜಿಲ್ಲಾ ಇರುಳಿಗರ ಸಂಘದ ಪ್ರ, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

೨೪. ಮಹದೇವ.ಎ. ವಯಸ್ಸು. 48, ತಂದೆ. ಕೇಶವ, ಆದಿ ಕರ್ನಾಟಕ, ಅಮ್ಮತ್ತಿ ಗ್ರಾಮ. ವಿರಾಜಪೇಟೆ. ತಾ. ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಜನರಲ್ ವರ್ಕರ್ಸ್ ಫೆಡರೇಷನ್, ಕೊಡಗು

೨೫. ಚಿಕ್ಕ ಬೊಮ್ಮ, ವಯಸ್ಸು ೫೯, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಸಮುದಾಯ, ಅದ್ಯಕ್ಷರು, ರಾಜ್ಯ ಬೆಟ್ಟಕುರುಬ ಪಾರಂಪಾರಿಕ ಸೇವಾ ಸಂಘ (ರಿ). ಭೀಮಟ್ಟಕೆರಿ ಹಾಡಿ. ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆ.

೨೬. ಅನಿತಾ, ಗಂಡ ಮನು, ಜೇನು ಕುರುಬರು ಸಮುದಾಯ, ಕೂಲಿಕಾರರು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆ, ಬ್ಯಾಡಗುಟ್ಟ ಕಾಲೋನಿ, ಕುಶಾಲನಗರ.

೨೭. ವಸಂತ ಕುಮಾರ ಹೊಸಮನಿ, ತಂದೆ. ದಿ.ಶಾಂತಪ್ಪ ಹೆಚ್.ಎನ್. ವಯಸ್ಸು–೫೬, ಕೃಷಿಕರು, ನೆಲ್ಯಹುದಿಕೇರಿ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ

೨೮. ರವೀಂದ್ರನಾಥ್, ಸಂತಾಲ ಸಮುದಾಯ, ಮಾಜಿ ಅರಣ್ಯ ಸಚಿವರು, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ ಸರಕಾರ, ಪುರುಲಿಯಾ. ಸಂದರ್ಶನ: ನವದೆಹಲಿ.

೨೯. ಅಪ್ಪಾಲ ನರಸ, ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ತೆಲಂಗಾಣ ಗಿರಿಜನ ಸಂಘಂ, ಹೈದರಾಬಾದ್.

೩೦. ಬಾಲ್‌ಸಿಂಗ್, ಗೊಂಡ ಸಮುದಾಯ. ಛತ್ತೀಸ್‌ಘಡ್ ಆದಿವಾಸಿ ಸಂಘಟನ್, ಪ್ರದಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಅಂಬಿಕಾಪುರ, ಛತ್ತೀಸ್‌ಘಡ್,

೩೧. ಸಂಜಯ್ ಪರಾತೆ. ಅದ್ಯಕ್ಷರು, ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಿಸಾನ್ ಸಭಾ, ರಾಯ್‌ಪುರ, ಛತ್ತಿಸ್‌ಘಡ

ಸಮುದಾಯಗಳ ನಡುವಿನಿಂದ ಪಡೆದ ತಿಳಿವು– ೨

೧. ಸುಬ್ರು, ತಂದೆ. ಮಾರ, ವಯಸ್ಸು ೬೦. ಜಂಗಲಾಡಿ, ನಿಕ್ಯಾ ಗ್ರಾಮ.–ತಿತಿಮತಿ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ, ಮಾಜಿ ಪಂಚಾಯತ್ ಅದ್ಯಕ್ಷರು, ಹಾಲಿ ಸದಸ್ಯರು.

೨. ಜೆ.ಕೆ.ರಾಜು ತಂದೆ ದಿ.ಕೆಂಪಯ್ಯ, ಜೇನುಕುರುಬರು ಸಮುದಾಯ. ನಿರ್ದೇಕಶರು, ಲ್ಯಾಂಪ್ ಸೊಸೈಟಿ, ತಿತಿಮತಿ. ವಯಸ್ಸು ೫೭, ಬೊಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ ಹಾಡಿ, ದೇವರಪುರ)

೩. ಕರಿಯ ಪಿ.ಬಿ. ತಂದೆ ಬೆಳ್ಳಿ, ವಯಸ್ಸು ೭೧, ಪಣಿಯರವರ ಸಮುದಾಯ, ಬಾಳಾಜಿ ಗ್ರಾಮ, ಮಾಯಮುಡಿ ಪಂಚಾಯತಿ, ಚೆನ್ನಂಗೊಲ್ಲಿ ಪೈಸಾರಿ

೪. ನ್ಯಾನ್ಸಿ, ಗಂಡ ರಾಜು. ಫಣಿಯರವರು, ವಯಸ್ಸು ೩೮, ಬಿಸಿಯೂಟ ತಯಾರಕರು ಮತ್ತು ಶಾಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಯ ಅದ್ಯಕ್ಷರು. ಯಡತೊರೆ ಗ್ರಾಮ– ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ.

೫. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಪಿ.ಜೆ. ತಂದೆ ಪಿ.ಜಿ.ಜೋಗಿ, ಪಣಿಯರವರು, ವಯಸ್ಸು ೫೭. ದೇವರಪುರ.

೬. ಶೈಲಜಾ ಗಂಡ ಪುಟ್ಟ ವಯಸ್ಸು ೨೫ ಪಣಿಯರು,ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ, ಯಡತೊರೆ, ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ.

೭. ಜೋಗಿ, ತಂದೆ ದಿ.ಈರ, ವಯಸ್ಸು ೬೭, ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕೂಲಿ, ಪಣಿ ಯರವರು, ಮಜ್ಜಿಗೆಹಳ್ಳ ಗ್ರಾಮ. ಕಾರೆಕಂಡಿ, ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ ನಿರೂಪಕ: ದಿ.೨೭.೧೦.೨೦೨೦

೮. ರಾಣಿ ಗಂಡ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ವಯಸ್ಸು, ೩೭, ಪಣಿಯರವರು, ತೋಟದ ಕೆಲಸ, ಮಜ್ಜಿಗೆಹಳ್ಳ

೯. ಸ್ವಾತಿಕಾ, ವ–೨೦ ತಾಯಿ. ರಾಣಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಪಣಿಯರವರು, ಕಾರೆಕಂಡಿ ಹಾಡಿ.

೧೦. ಮಲ್ಲಿಗೆ ವೈ.ಕೆ. ಗಂ.ಶಿವಪ್ಪ, ವ–೪೪, ನರ್ಸ್, ಮಜ್ಜಿಗೆಹಳ್ಳ/ ಹುಣಸೂರು ದಿ.೨೭.೧೧.೨೦೨೦

೧೧. ಗಿರಿಜಮ್ಮ, ಗಂ. ಮಾರ, ವ–೬೫, ಮನೆ ಕೆಲಸ, ಕಾರೆಕಂಡಿ ಹಾಡಿ.

೧೨. ವಿದ್ಯಾ ವೈ.ಯು. ವ–೨೨, ಪಣಿಯರವರು, ಕಾನೂನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಸಾ. ಹಾಸನ

೧೩. ಮಣಿ ವ–೪೨, ಪಣಿಯರವರು, ತೋಟ ಕೆಲಸ, ವಿ ಬಾಡಗ ಪೈಸಾರಿ,

೧೪. ಬೋಜಿ ಗಂಡ. ದಿ. ಅಪ್ಪು, ವಯಸ್ಸು ೩೦, ಪಣಿಯ ಯರವ, ಪಳತೋಡು, ಕೊಳ್ತೂರು, ಕೂಲಿಕಾರರು

೧೫. ತಮ್ಮು, ತಂದೆ. ತಿರುನಾಡ. ವಯಸ್ಸು ೩೮, ಪಣಿಯ ಯರವ, ತಿರುನಾಡ ಹಾಡಿ, ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕು. ಕೂಲಿಕಾರ.

೧೬. ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಪಿ.ಕೆ, ಚಿಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆ ಹಾಡಿ, ಪಂಜರಿ ಯರವ ಸಮುದಾಯ

೧೭. ಗಪ್ಪು, ತಂದೆ ಬೊಳುಕಾ, ಪಂಜರಿ ಯರವರು, ವಯಸ್ಸು ೫೫. ಅದ್ಯಕ್ಷರು, ಬುಡಕಟ್ಟು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಘ, ಕುಂದ, ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ.

೧೮. ರಮೇಶ್ ಪಿ.ಕೆ. ತಂದೆ ಕರಿಯ ವಯಸ್ಸು ೩೪ ಪಂಜರಿ ಎರವರ ಸಮುದಾಯ, ಕುರ್ಚಿ ಕಾಲೋನಿ, ಇರ್ಪು

೧೯. ನಂದಿನಿ ಗಂಡ ಪಿ.ಕೆ ರಮೇಶ್ ವಯಸ್ಸು ೨೬, ಕೂಲಿಕಾರರು, ಪಂಜರಿ ಯರವರ ಸಮುದಾಯ, ಇರ್ಪು.

೨೦. ಕಾವೇರಿ ವ–೫೨ ಪಂಜರಿ ಯರವರು, ಮಾಜಿ ಅದ್ಯಕ್ಷರು, ಸಿದ್ಧಾಪುರ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯ್ತಿ, ಸಿದ್ಧಾಪುರ

೨೧. ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಪಿ.ಕೆ, ವ–೫೭, ಪಂಜರಿ ಯರವ ಸಮುದಾಯ, ಚಿಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆ ಹಾಡಿ,

೨೨. ಪಾತ ಪಿ.ಎಂ., ತಂದೆ ಮಾರ ವಯಸ್ಸು ೫೯, ಪಂಜರಿ ಎರವರ ಅಂಬುಕೋಟೆ ಕಾಲೋನಿ ಮಾಯಮುಡಿ ಗ್ರಾಮ

೨೩. ಮಾರ ತಂದೆ. ಜೋಮ, ವ–೪೪, ಪಂಜರಿ ಯರವ, ಕೃಷಿಕರು. ಬೊಂಬುಕಾಡು ಹಾಡಿ

೨೪. ದೇವಿ. ಗಂ. ಮಾರ, ವ–೬೦ . ಪಂಜರಿ, ದೊಡ್ಡರೇಷ್ಮೆ ಹಾಡಿ

೨೩. ಸೀತೆ ತಂದೆ ರಾಜು ೭೦ ವರ್ಷ, ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಕೂಲಿಕಾರರು, ಕುಟ್ಟಾಂಜಿ ಹಾಡಿ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ

೨೪. ಮುತ್ತಮ್ಮ ಜೆ.ಕೆ. ೫೦ ಕೃಷಿಕರು, ಜೇನು ಕುರುಬರು, ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ

೨೫. ರಾಧಾ ಗಂ. ಗಣೇಶ್, ವ-೩೦, ಜೇನುಕುರುಬರು, ತೋಟದ ಕೆಲಸ, ದೊಡ್ಡರೇಷ್ಮೆ ಹಾಡಿ

೨೬. ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ವ-೫೩, ಜೇನುಕುರುಬರು, ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ, ಸಜ್ಜಳ್ಳಿ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ತಾ.

೨೭. ಜೆ.ಕೆ.ರಘು. ವಯಸ್ಸು ೩೫, ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಪುರ, ನಾಗರಹೊಳೆ ನಿರಾಶ್ರಿತರು, ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾ. ಕೂಲಿಕಾರ

೨೮. ಉದಯ, ವಯಸ್ಸು ೩೫, ಪಂಜರಿ, ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿಪುರ

೨೯. ಪ್ರೇಮಾ.ಜೆ.ಆರ್. ವಯಸ್ಸು ೩೫, ತಂದೆ. ರಾಜು.ಜೆ.ಆರ್, ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆ, ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ

೩೦. ರಾಮು.ಜೆ. ವಯಸ್ಸು ೩೫, ಜೇನುಕುರುಬರು, ಎಸ್ಟೇಟ್ ಕೂಲಿಕಾರ ಐಸುಡ್ಲೂರು ಗ್ರಾಮ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ

೩೧. ವಿಠ್ಠಲ ನಾಸ್ಸೆ ತಂದೆ ಸೋಮ, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ವ-೫೫, ಡೀಡ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು, ಬಸವನಗಿರಿ ಹಾಡಿ, ಹೆಗ್ಗಡೆದೇವನಕೋಟೆ

೩೨. ಪುಷ್ಪ ಗಂಡ ಶಿವಣ್ಣ (ತಂದೆ ಬೇರ ತಾಯಿ ಕಾವೇರಿ) ವಯಸ್ಸು ೨೭, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಅರಿಜಿ ಗ್ರಾಮ ತರಮೆ ಕಾಡು ಪೈಸಾರಿ

೩೩. ಸೋಮಿ ಗಂಡ. ಗಜೇಂದ್ರ- ವಯಸ್ಸು ೬೨, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ಸಮುದಾಯ, ಕೂಲಿಕಾರರು, ದೇವರಪುರ

೩೪. ಸಿ ಗಜೇಂದ್ರ ೮೪ ವಯಸ್ಸು, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ದೇವರಪುರ

೩೫. ಸಂಜು, ವ-೨೩ ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರು, ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ, ಕುಟ್ಟ,

೩೬. ಪಾಪಣ್ಣ ಬಿ.ಸಿ. ತಂದೆ ಚಾಂಡ, ವ-೫೯ ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರು, ತೋಟದ ಕೆಲಸ, ದೊಡ್ಡರೇಷ್ಮೆ ಹಾಡಿ

೩೭. ಕಿಶೋರ್ ಕುಟ್ಟಪ್ಪ ತಂದೆ ಅರ್ಜುನ, ವ-೫೭ ಕೃಷಿಕರು, ಕುಡಿಯ ಸಮುದಾಯ, ತಣ್ಣಿಮಾನೆ ಗ್ರಾಮ, ಭಾಗಮಂಡಲ

೩೮. ದೇವಕಿ ಗಂಡ ಕಿಶೋರ್ ಕುಟ್ಟಪ್ಪ, ವ-೪೨ ಕೃಷಿಕೆಲಸ, ಕುಡಿಯರು, ತಣ್ಣಿಮಾನೆ ಗ್ರಾಮ,

೩೯. ಜಯಂತ್ ತಂದೆ ಕಾರ್ಯ, ವ-೪೮ ಅಡಿಯನ್, ತೋಟದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರು, ಕೆಂಪರಾಜಮೊಟ್ಟೆ. ಭಾಗಮಂಡಲ

೪೦. ಲತಾ ತಂದೆ. ರಾಜುಗೌಡ, ವ-೧೮, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಹಾಲುಮತ ಗೌಡ, ಭದ್ರಗೋಳ

೪೧. ಪಿ.ಸಿ.ರಾಮು, ತಂದೆ. ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ, ವ-೫೨, ಜೇನಿಹಡ್ಲು

೪೨. ಬೋಜ ಪಿ.ಕೆ. ತಂದೆ. ಕಾಳ, ವ-೪೮, ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ, ಚಿಕ್ಕರೇಷ್ಮೆ ಹಾಡಿ.

೪೩. ರೀಟಾ ಗಂಡ. ಗಣೇಶ್ ವೈ.ಕೆ. ವ-೩೫, ಕೂಲಿಕಾರರು, ಚೆಟ್ಟಳ್ಳಿ,

೪೪. ಕಾವೇರಿ, ಗಂಡ. ಪಿ.ಕೆ.ಪಾಲ, ಪಣಿಯ, ವ-೨೪, ಬಲ್ಯ ಮಂಡೂರು, ಗ್ರಾಮ, ಕಾನೂರು.

೪೫. ಜೆ.ಕೆ.ಬಸಪ್ಪ, ವಯಸ್ಸು ೨೬, ಜೇನುಕುರುಬರು, ಡ್ರೈವರ್ ಕೆಲಸ, ನಾಗರಹೊಳೆ ನಿರಾಶ್ರಿತರು, ನಾಗಾಪುರ ಗೇಟ್ ಹಾಡಿ.

೪೬. ಜೆ.ಕೆ.ತಿಮ್ಮ, ವಯಸ್ಸು ೫೬, ಜೇನುಕುರುಬರು, ಕೂಲಿಕಾರ–ಕೃಷಿಕ, ನಾಗರಹೊಳೆ ನಿರಾಶ್ರಿತರು, ನಾಗಾಪುರ ಗೇಟ್ ಹಾಡಿ, ಹುಣಸೂರು ತಾ.

೪೭. ಸುಂದರ ಮಲೆಕುಡಿಯ, ವಯಸ್ಸು–೪೮, ತಂದೆ. ದಿ.ಬಾಬು ಮಲೆಕುಡಿಯ, ಕಾಟಾಜೆ–ನೆರಿಯ ಗ್ರಾಮ, ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ ತಾಲೂಕು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ

೪೮. ಜಯಾನಂದ ಪಿ. ವಯಸ್ಸು: ೩೨, ತಂದೆ. ಮಾಬಲ, ಕೃಷಿಕರು, ಮಲೆಕುಡಿಯ, ಪಿಲಿಕಲ, ಸವಣಾಲು ಗ್ರಾಮ. ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ.

೪೯. ಮಂಜುನಾಥ್.ಎಸ್. ವಯಸ್ಸು ೪೩, ಸೋಲಿಗರು, ಕೃಷಿಕರು. ಅಕ್ಕತಮ್ಮನಹಳ್ಳಿ, ಹಾಸನ. ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ವಲಸಿಗರು.

೫೦. ಪ್ರೇಮಾನಂದ ವೆಳಿಪ, ಕಾರ್ಟೋಳಿ ಗ್ರಾಮ, ಕೃಷಿಕ, ಜೋಯ್ಡಾ ತಾಲೂಕು, ಉ.ಕನ್ನಡ

೫೧. ಮಂಜು ಆರ್ ತಂದೆ ಮುಕ್ಕೋಟಿಕಪ್ಪ ವ– ೨೩, ಪಣಿಯ ಅಮ್ಮತ್ತಿ

೫೨. ವಸಂತ ವ–೨೯, ಜೇನುಕುರುಬರು, ಗೋಣಿಗದ್ದೆ ಕಾಲೋನಿ, ಕೆ.ಎನ್.ಕೊಲ್ಲಿ

೫೩. ಬೆಳ್ಳಿ ವಯಸ್ಸು ೩೬ ಪಣಿಯ ಗುಹ್ಯ ಗ್ರಾಮ ಸಿದ್ದಾಪುರ

ಅನುಬಂಧ-೧

ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ
ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ- 583 276, ಹೊಸಪೇಟೆ ತಾ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ
ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತ ಪ್ರಭುತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ: ತಾತ್ವಿಕ ವಿವೇಚನೆ (ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ)
ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು: ಡಾ.ಮಂಜುನಾಥ ಬೇವಿನಕಟ್ಟಿ

ಆದಿವಾಸಿ ಜನತೆಗೆ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿ

1. ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ವಿವರಗಳು

1) ಹೆಸರು:

2) ವಯಸ್ಸು:

3) ತಂದೆ/ ತಾಯಿಯ ಅಥವಾ ಗಂಡನ ಹೆಸರು:

4) ಯಾವ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು: ಕುಲ/ ಉಪ ಕುಲ

5) ನೀವು ಮೂಲತಃ ಎಲ್ಲಿಯವರು? :

6) ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಇದ್ದೀರಿ?:

ಗಂಡಸರು. ಹೆಂಗಸರು.

ಮಕ್ಕಳು: ಗಂಡು: ಹೆಣ್ಣು:

2. ವಾಸ-ಪ್ರದೇಶ

1) ಗ್ರಾಮ / ಹಾಡಿ ಹೆಸರು:

2) ತಾಲೂಕು: ಹೋಬಳಿ:

3) ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳು ಇವೆ?:

4) ನಿಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು?:

5) ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಸ್ವಂತದ್ದೋ? ಅಥವಾ ಭಾಡಿಗೆಯದ್ದೋ:? ಲೈನ್ ಮನೆಯೋ? ಪೈಸಾರಿಯೋ? ಅರಣ್ಯ ಮೂಲವೋ:

ಅದರ ಸೈಜು: ಪಕ್ಕಾ/ ಕಚ್ಚಾ

6) ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ಇರಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುವಿರಿ?:

7) ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇರಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುವಿರಾ? ಊರಿನಲ್ಲಿ:?

8) ಎಷ್ಟು ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದೀರಿ?:

3. ದುಡಿಮೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಿವರಗಳು

1) ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಿರಿ?: ಕೃಷಿ:

2) ಎಷ್ಟು ದಿನ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವುದು?:

3) ಕೂಲಿ ಎಷ್ಟು?

4) ಕುಟುಂಬದ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟು? :

5) ಕಾಡಿನ ಉತ್ಪನ್ನ ಸಿಗುವುದೊ?:

6) ಏನೇನು ಸಿಗುವುದು?:

7) ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಸಾಲುತ್ತದೆಯಾ?:

8) ಆದಾಯದ ಇತರೆ ಮೂಲಗಳಿವೆಯೇ? ಯಾವುದು?:

9) ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ನೀವು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೋಗುವಿರಾ? ವಲಸೆ ಇತ್ಯಾದಿ.:

4. ಆಹಾರ

1) ನಿಮ್ಮ ಆಹಾರ ಯಾವುದು? :

2) ತಿಂಗಳ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟು?: ರೂ ಅಂದಾಜು ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯ : ರೂ.

3) ಸರಕಾರದಿಂದ ವೇತನ, ಭತ್ಯೆ ಏನಾದರೂ ಸಿಗುವುದೋ?:

4) ಸರಕಾರದ ಪೌಷ್ಠಿಕ ಆಹಾರ ಸಿಗುವುದೋ?:

5. ಶಿಕ್ಷಣ

1) ನೀವು ಶಾಲೆ ಕಲಿತಿದ್ದೀರಾ?: ಎಷ್ಟನೆಯ ತರಗತಿ ವರೆಗೆ ಓದಿದಿರಿ?:

2) ಶಾಲೆ ಯಾಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರಿ?

3) ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವರೋ? ಎಲ್ಲಿ?

4) ಶಾಲೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಯಾಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ?

6. ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತ–ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರ

1) ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಹೆಸರು:

2) ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರು? ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯದವರೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆ.

3) ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವರೋ:

4) ಎಲೆಕ್ಷನ್ ನಲ್ಲಿ ನೀವು ಓಟು ಹಾಕಿದ್ದೀರೋ? ಯಾವ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಗಳಲ್ಲಿ?

5) ರಾಜಕೀಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು?

6) ಯಾವುದಾದರೂ ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವರೋ?:

7) ಆದಿವಾಸಿಯೊಬ್ಬರು ಎಂ.ಎಲ್.ಎ./ ಎಂಪಿ. ಎಲೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ನಿಂತಿದ್ದರೋ?:
   ಗೆದ್ದರೋ/ ಸೋತರೋ?:

8) ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಘ ಇದೆಯೇ?: ಇದ್ದರೆ ಯಾವುದು?:
   ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವಿರೋ? ಯಾಕೆ?:

7. ಭೂಮಿ ವಿಷಯ

1) ನಿಮಗೆ ಭೂಮಿ ಇದೆಯಾ?:

2) ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಪಡೆದಿರಿ: ಪೂರ್ವಿಕರದೋ ಅಥವಾ ಸರಕಾರದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಖರೀದಿಸಿದಿರೋ?:
   ಎಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶ:? ಎಕರೆ: ಸೆಂಟ್ಸ್:

3) ಸ್ವಂತ ಭೂಮಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇದೆಯಾ?:

4) ಸಾಗುವಳಿ ಯಾರು ಮಾಡುವರು?:

5) ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿರುವಿರೋ?
   ಅದರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ?:

6) ಏನು ಬೆಳೆಯುವಿರಿ?

7) ಮಾರಾಟ ಎಲ್ಲಿ?

8. ಸಾಲ

1) ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾಲ ಇದೆಯೋ?:   ಎಷ್ಟು?

2) ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ:

3) ಯಾರಿಂದ:

4) ತೀರಿಸುವ ವಿಧಾನ ಹೇಗೆ?:

9. ಅರಣ್ಯ– ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವಿಕೆ

1) ನಿಮ್ಮನ್ನಾಗಲೀ, ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರನ್ನಾಗಲೀ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ?

2) ಅಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿವೆಯೇ? ಯಾವಾಗ? ಯಾಕೆ?: ಅದನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗಿದೆಯೇ?:

3) ಪುನರ್ವಸತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೇ?

4) ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿದ್ದು ಯಾಕೆ?:

5) ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆಗಳು ಸಂಭವಿಸಿವೆಯೇ?:

6) ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪದಿಂದ ಹಾನಿ ಸಂಭವಿಸಿದೆಯೇ?: ಹಾನಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಾ?

7) ಪ್ರಾಣಿ–ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ ಹೇಗಿದೆ? :

10. ಕುಟುಂಬದ ವಿವರಗಳು, ಮಹಿಳೆಯರು

1) ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಯಾರು? :

2) ಮನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವರು?

3) ಹಿಂದೆ ಯಾರು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು?:

4) ಹೆಂಗಸರು ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರೇ?

5) ಈಗ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿದೆಯೇ? ಯಾಕೆ?:

11. ಹಾಡಿಗಳ ಸಮುದಾಯ ವಿವರ

1) ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮ/ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಮುದಾಯಗಳು/ ಜಾತಿಗಳ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ ?
   (1) ಎಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು   ಎಷ್ಟು ಜನ
   (2)   (3)   (4)

2) ಎಲ್ಲರ ಮನೆಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ಕೂಡಿವೆಯೇ?/ ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿವೆಯೇ?:

3) ನಿಮ್ಮ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯ ಜನರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡುವರು? ಹೇಗೆ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವರು?:

4) ನಿಮ್ಮ ಸಮುದಾಯ ಇತರೆ ಜಾತಿಗಳಿಗಿಂತ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವಿರೇ?:
   ಕಾರಣ?:

5) ಮುಂದುವರಿಯ ಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ?:

6) ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಸಮುದಾಯ/ ಜಾತಿಯವರು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ?: ಕೇಸ್ ದಾಖಲಾಗಿದೆಯೇ?: ವಿವರಗಳು: ಕೇಸ್‌ನಂ. ಯಾರು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು?:

7) ಜಾತಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಸಿಗುವುದೇ? ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿರುವುದೇ?

12. ಸಂಘಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ

1) ಆದಿವಾಸಿಗಳು ಜಾಗೃತರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ?

2) ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಕಾರಣ ಅನಿಸುತ್ತದೆ?:

3) ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರವನ್ನು, ಸಾಹುಕಾರರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ?:

4) ನೀವು ಸಂಘಟನೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅನಿಸಿದೆಯೇ? :

5) ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಘ–ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನೆರವಿಗೆ ಬಂದಿವೆಯೇ? : ಯಾರು?

6) ಹೋರಾಟ, ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳು ನಡೆದಿವೆಯೇ?: ಈ ಹಿಂದೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆದಿವೆಯೇ? :

13. ಮದುವೆ

1) ಮದುವೆಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆ ಬಂದಿದೆಯೇ? : ಏನದು?: ಎಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ?:

2) ವರದಕ್ಷಿಣೆ / ವಧು ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ?: ಸಾಧಾರಣ ಎಷ್ಟು?

3) ಎಷ್ಟನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು? : ಗಂಡಿಗೆ: ಹೆಣ್ಣಿಗೆ :

14. ಕುಡಿಯುವ ನೀರು, ಇತರೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು

1) ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುವಿರಿ?

2) ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಕಡೆಗಿದೆಯಾ/ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇದೆಯಾ?
ಎಷ್ಟು ದೂರ?: ಶುದ್ಧವಾಗಿದೆಯಾ?:

3) ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ/ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಳಿರುವಿರಾ?:

4) ಸರಕಾರದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆಯಾ?

13. ನಾಗರೀಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು

1) ಪಾಯಿಖಾನೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆಯೆ? ಹೇಗಿದೆ?

2) ರಸ್ತೆ, ಕರೆಂಟ್ ಇದೆಯಾ?

3) ಮನೆಗಳಿಗೆ ದೀಪದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆಯಾ? ಹೇಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ?

3) ರೇಷನ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗೆ?

4) ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಇದೆಯಾ? ಎಲ್ಲಿದೆ?

5) ರೇಷನ್ ಸಿಗುವುದಾ? ಎಷ್ಟು?

6) ಓಟರ್ ಕಾರ್ಡ್ ? ಆಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್?

7) ಪೆನ್ಷನ್ ಯಾವುದು? ಎಷ್ಟು ರೂ. ಯಾವಾಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ?

8) ಲಂಚ ಕೊಡಬೇಕಾ?

14. ಹಬ್ಬ, ಜಾತ್ರೆ ಸಮಾರಂಭಗಳು

1) ಹಬ್ಬಗಳು ಯಾವುವು?

2) ಜಾತ್ರೆಗಳು?

3) ಊರ ದೇವರು?

4) ಮನೆ ದೇವರು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿ?:

5) ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೇವರುಗಳು ಇವೆ?

6) ಯಾರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಿರಿ?:

7) ಊರಿನ ಸಭೆ, ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಿರಿ?

15. ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ

1) ನಿಮ್ಮ ಮಾತೃ ಭಾಷೆ ಯಾವುದು?

2) ನೀವಾಡುವ ಇತರೆ ಭಾಷೆಗಳು ಯಾವುವು?

3) ಕೊಡವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಡುವಿರಾ?

4) ನಿಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಆಟ, ಹಾಡು, ನೃತ್ಯ, ಸಂಗೀತ ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾವುವು?
ಇವುಗಳು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಇವೆಯೇ? ಬದಲಾಗಿವೆಯೇ? ಬದಲಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾಕೆ?

5) ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಇವನ್ನು ಆಡಬಹುದೇ?

16. ಇತರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು

1) ಶವ ಸಂಸ್ಕಾರ ಹೇಗೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ?

2) ಜನರಿಗೆ ಸ್ಮಶಾನ ಭೂಮಿ ಇದೆಯಾ??

3) ಕೂದಲು ಕಟಿಂಗ್ ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸುವಿರಿ? ಯಾರಿಂದ?

4) ಹೋಟೆಲ್ ಇದೆಯೇ? ಯಾರದು? ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಇದೆಯೇ?

17. ನಾಗರೀಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣೆ, ದಮನದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

1) ಸ್ಥಳೀಯ ಜಮೀನ್ದಾರರು, ಸಾಹುಕಾರರರು ಅಥವಾ ಯಾರಿಂದಲಾದರೂ ತೊಂದರೆಗಳು ಇವೆಯಾ?:
2) ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಗೆ ಹರಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ?:/ ಹೇಗೆ ಬಗೆ ಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ?:
3) ಪೋಲೀಸ್‌ರಿಗೆ ದೂರು ನೀಡಲಾಗಿದೆಯಾ?:
4) ಅವರು ಯಾವ ಕ್ರಮ ವಹಿಸಿದರು?:
5) ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ, ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಇತರೆಯವರಿಂದ ತೊಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ, ಹೆಂಗಸರು, ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ನಡೆದಿವೆಯೇ? ಬೆದರಿಕೆ ಇವೆಯೇ? ವಿವರಗಳು:
6) ಪೋಲೀಸರ ಕ್ರಮವೇನು?:
7) ಪ.ಜಾ/ಪ.ಪಂ.ದೌರ್ಜನ್ಯ ತಡೆ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿದೆಯಾ?:
8) ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಾಯಿತೇ?:
9) ನಿಮ್ಮ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದವರ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಕೇಸ್‌ಗಳು ಇವೆಯಾ?:
10) ಯಾಕೆ?:/ ಏನದು?:

18. ಆರೋಗ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

1) ಆರೋಗ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ?:
2) ಸಾಧಾರಣ ಬರುವ ಖಾಯಿಲೆಗಳು ಯಾವುವು?:
3) ಹೇಗೆ ವಾಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ?:
4) ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಇವೆಯೇ?: ಎಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿದೆ?: ಸರಕಾರಿ: ಖಾಸಗಿ:
5) ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಯಾರು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವರು? ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುವುದು?: ಯಾರು ಕೊಡುವರು?:

19. ಶಿಕ್ಷಣ

1) ನಿಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಇದೆಯೇ?:
2) ಎಷ್ಟು ದೂರ ಇದೆ? : ಸರಕಾರಿ/ ಖಾಸಗಿ:
3) ಹಾಸ್ಟೆಲ್/ ಆಶ್ರಮ ಶಾಲೆ ಹೇಗಿದೆ?
4) ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದಾ? :
5) ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯ ಬೇಕು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆಯಾ?:
6) ಓದು ಕಲಿತವರು ಎಷ್ಟು ಜನ?
7) 10 ನೆಯ ತರಗತಿ: ಪಿಯುಸಿ.: ಪದವಿ: ಪಿ.ಜಿ.
8) ಶಾಲೆ, ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಬೇಕಾಗಿವೆಯಾ?:
9) ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಕಲಿಕೆಯ ಅಗತ್ಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಇವೆಯೇ? :
10) ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ? ಹಾಕಿ , ಇತ್ಯಾದಿ. ಆಡುವರಾ?:
11) ಓದಿದವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೇ?: ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ?
12) ಮೀಸಲಾತಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಾ?: ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗಿದೆಯಾ?:

20. ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೇಳುತ್ತಾರಾ? ಘಟನೆಗಳಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿ:

21. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಇತರೆ: ಇನ್ನು ಏನಾದರೂ ನೀವು ಹೇಳಲು ಬಯಸುವಿರೋ?:

ನಿಮ್ಮ ವಿಳಾಸ: ಹೆಸರು:

ಗ್ರಾಮ/ ಹಾಡಿ.:

ಫೋನ್ ನಂ:

ಎಸ್.ವೈ.ಶಾಂತಪ್ಪ
ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗ,
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ,
ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ, ಕಮಲಾಪುರ-ಹಂಪಿ
ಮೊ: **9448230114**

ಅನುಬಂಧ : ೨ ಪತ್ರಗಳು

೧) ಕೊಡವ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ವತಿಯಿಂದ ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ, ಕೇಂದ್ರ ಗೃಹಮಂತ್ರಿ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ, ಬರೆದ ಪತ್ರ ಆದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಎನ್.ಯು.ನಾಚಪ್ಪನವರಿಂದ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ದಿ. ೧೭.೨.೨೦೨೦

For the Kind Publication – Press Release

To,
1. Sri Narendra Modi ji
The Hon'ble Prime Minister

2. Sri Amith Anil Chandra Shah ji,
The Hon'ble Union Minister for Home Affairs

3. Shri B.S Yediyurappa Ji,
The Hon'ble Chief Minister,

4. Dr Subramanian Swamy ji
Hon'ble Rajyasabha MP

CNC welcomes GOI`s enthusiasm & commitment for the creation of Bodoland Territorial Region: CNC urges the Union Govt to expedite the long Cherished aspirations of Codavaland Geo- Political Autonomy under articles 244,371 R/w 6th & 8th Schedule of our Constitution and also assign ST Tag to Codava Tribe and demonstrate true political will.

BTR or Bodoland Territorial Region Accord signed by the GOI.On January 27, UGOI succeeded in bringing the curtains down on more than 3 decades of "militia" activities in one of South Asia's hottest insurgency theatres.

First NDA led Union Govt in 2019 made its commitment of assigning greater Autonomy to the existing 10 Autonomous regions of North East. Now Govt. has taken first step by entering a pact with Bodoland people.On January 27, a tripartite agreement was signed between the Government of India, the Government of Assam and the National Democratic Front of Bodoland (NDFB) known as "The comprehensive Bodo Settlement Agreement (TCBSA) According to this agreement, it gives greater Autonomy and more powers to the body, which will again be renamed as the Bodoland Territorial Region. Five points of the Agreement:

1. BTAD to be renamed as Bodoland Territorial Region.
2. Inclusion of villages having predominant Bodo population into the council region.
3. Bodo language with Devanagari script to be an associate official language across Assam.
4. Assam govt to set up a council for welfare of the Bodo- Kachari people living outside BTC.
5. Steps to ensure land rights of the Bodos. As per accord Bodo's can directly avail monetary aid form World bank and I M F .

Five Long cherished paramount Constitutional demands of Codava tribal world contemplated by CNC as follows:

1. Codavaland Geo-Political Autonomy should be carved out under Articles 244 & 371 R/w 6th & 8th Schedule of our Constitution. (For traditional & indivisible home land of Codava tribal world, comprising of 45 ancient traditional Codava Naads ie from Marenaad to Pathkattnaad, from Gadinaad to Anjigerinaad, from Bengnaad to Kadiyathnaad, from Ballathnaad to Bottiyathnaad, from Noorokkanaad to

poramalenaad, from Muthnaad to Kuthnaad, from Badigerinaad to Paakerinaad, from Surlabbi Naad to Kurchinaad, Thodanaad to Ummathnaad, from Berali Naad to Bepp Naad, Kangalath Naad to Baira Naad, Thavu Naad to Botoli Naad, Perava Naad to Poo Naad, Kirnal Naad to Edenal Naad, Paadi Naad to Kuiangeri Naad, Madikeri Naad to Aarkeri Naad, Noorambada Naad to Kaggod Naad, Nelliya Pudikeri to Kanthamoo Naad, Nelji Naad to Aarayiranaad, Mudigerinaad to Paleri Naad etc)

2. Indigenous Non-Schedule vulnerable, diminishing Codava tribe should be included in the ST list under Articles 340 & 342 of our Constitution.

3. 3. Minuscule Micro minority dwindling Codava tribe and their Cultural heritage should be included in the Intangible Cultural heritage list of UNESCO.

4. Ancient, rich and living spoken language of the Codava region and also the Mother tongue of aboriginal Indigenous Codava tribe 'Codava Thak' should be incorporated in the 8th Schedule of our Constitution.

5. Codava gun rights should be continued without any time restriction. Codava tribal folk are exempted under section 3 & 4 of Indian Arms Act and can possess & carry gun at all times, since weapon is considered by Codava tribal folk as revered sacrament.Throught the history ethnic codava trible people never aspired for ambion. Because of their dwindling population and vulnerability there is an existential threat for them and their identity. Hence these minuscule micro minority diminishing ethnic trilbe should be protected constitutionally. For the time being let them be classified as ST under the Constitution because there is no other classification under the Constitution of India. However in the long run we Codavas would like to be classified as a special Warrior Tribe.

The Agreement covers the reservation of seats in the local government institutions and the Assembly, provisions for safeguarding the Bodo culture, identity, language and tradition, and the ST status which all are the signifiers of civic and Political liberties.

As far as the TCBSA is concerned, provisions for Political Justice and economic empowerment have been made.

In whole of India, Codava demand and claim for Geo-Political Autonomy is most legitimate, logical, feasible, meaningful, civilized, peaceful & deserving in all sense among any other demands and movements in our Country.

Since from time immemorial Codavaland had its own independent identity & existence.(There is solid proof for that) From having lived & existed as a micro Continent in the Arabian peninsula 3.1 million years back and existed as a Nation State as "Kroda Desha" which was one among 56 Nation States ie "Janapada Rastras." Chhappanivatharu Rastras: For which King Dasharatha was the Emperor. During medieval era it was flourished as a Kingdom which was reigned by the Conglomeration of 12 mighty Codava tribal Chieftains. After the advent of Britishers it became British India Province. After India attained Freedom and after adoption of new Constitution India became a Sovereign Republic. As per Part C State Act, Codavaland aka Coorg became Part "C" State and it was the only Ramrajya in whole of India. This fact was extolled by the then Deputy Prime Minister of India Sardar Patel.

Codava people are the Primitive Indigenous principal tribes of this region. How Kashmiri Pundits are Indigenous to Kashmir, Codava tribes are to Coorg. In the name of patriotism, nationalistic spirit and pan Indian approach of Codavas, gullible Codava tibe have been

marginalised & cheated by successive dispensation who were and are helming either at GOI or at GOK.

Our patriotism should be a guiding force and torchbearer for all our legitimate rights and it should not be a stumbling block for our Constitutional rights.

By painting us as Nationalist and by praising us as patriotic and by extolling us as the people with pan Indian approach, through that hypnotism rather hypocrisy Govt is defeating and befooling and marginalizing our Constitutional rights all these years.

We Codavas as a tribe have every right to claim for the identity right and self-determination through Autonomy which is our inviolable, inherent, fundamental birth and Constitutional rights. As such we need a space in democratic Republic of India. We are governed in a State under welfare State theory with the patronage of Republic.

We are living in a divinely defined geographical area and Codava tribal ancestry blossomed and genesis evolved as civilisation under sacred mother Goddess life line River Cauvery. We Codava tribal People worship weapon as sacrament.

We want to have a Hon'ble, peaceful and contentful life with our identity undisturbed in this largest Democracy with largest ethnic diversity Nation in the world.

We need Constitutional special guarantees which is highly due. We have contributed our might to maintain World peace by participating in world war 2 (The world war 2 between uppresser Axis forces of Austria, Italy, Germany & Japan and the progressive reformist Allied forces of Briton, America, France, China & USSR.We Codava warriors were in British Indian Army siding with Allied Forces.) Which is a remarkable milestone in the History of Codava Warriorhood.

Before India attained freedom our fierce soldierhood gallantarily exbited and also after India attained freedom, Valour of Codava tribes' warriorhood continued to be displayed and demonstrated by serving in military forces and thereby protecting this nation in various wars and insurgencies and participation in innumerable peace keeping missions tirelessly. In other words we are busy with engaging ourselves in Nation building process. So we could not look after ourselves and could not avail welfare State schemes of successive Govts and also deprived of Constitutionally protecting our traditional home land Coorg aka Codavaland. Our absence in our homeland all during the transformation process from newly attained independence into matured Democracy and from infant stage of our Constitution to stage of its enrichment, the Codava absence was visible only because of our busy participation in the Nation building. By grabbing undue advantage of our absence in our homeland all outside immigration with the covert and overt design of GOK & GOI machinery fueled these Vote bank bankruptcy and snatched majority of our land, destroying our heritage markers and over all identity & our right to empowerment.

When we devotinally & emotionally engaged with Nation building, responsible Govt should have taken care of protecting our birth place ie Codava homeland and also should have taken statutory measures for protecting minuscule micro minority Codava tribe.

Now there is a serious existential threat to Codava tribal folk and their identity. Now what GOK envisaged for the devolution of Constitutional package to Bodoland is praiseworthy. From New Delhi itself GOK has cursory glances of Codava Quest for Geo-Political aspirations & Cultural identity etc in a "Birds eye view." There is a similarity in the thrust, aspirations, pangs and pains of Bodos with Codava tribe. Only difference is that Bodo people expressed it through Violent methods through "militia" and we Codava tribal people

manifested through civilized Non-violence, peaceful methods. And one should not under estimate it as weakness of Codava tribe. So we urge both GOI & GOK to employ very same yardsticks with regards to Codava Quest for Geo-political Autonomy and initiate the process of Constitutional mechanism along with Bodoland subject. By doing so give solace to 30 long years of silent unrest of Codava tribal World.

PS: 1. Considering the veracity of the legitimate demands of Codava tribal world put forth by Codava National Council before the Constitution Review Commission of India headed by Justice M N Venkatachalaiah comprising of 11 member stalwarts who are experts in various fields like Constitutional experts, Jurists, Civil servants, Lawmakers, Diplomats, bearucrates & Eminent Journalists have recommended for the creation of Coorg Autonomous Development Council under Article 371 of our Constitution.

2. The World Renowned Economist, Rajyasabha MP, Former Union Minister for Law, Justice & Commerce, Senior Statesman, BJP National Leader & Codava Samaritan Dr Subramanian Swamy has taken cognizance of the subject and he is working towards it and is keep on pursuing the subject.

With warm regards,

N U Nachappa Codava
President, CNC
Codava National Council
P.O. Box No 12, Madikeri - 571201
Codava Land & South West Karnataka, India
Cell No. +91 9448721200
Resi: Noorokkanaad Hills
www.codavanationalcouncil.in
Email: nachappa.cnc.codavaland@gmail.com,
nachappa@codavanationalcouncil.in

೨) ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ವೈ.ಕೆ.ಚೇತನ್ ರವರ ಪತ್ರ

ಇವರಿಂದ
ಕ್ಯಾ ಚೇತನ್ ವೈ.ಕೆ.
ನಂ. ೧೯೫, ಗಾಳಿಬೀಡು ಗ್ರಾಮ ಮತ್ತು ಅಂಚೆ
ಮಡಿಕೇರಿ ತಾಲೂಕು, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ
ಕರ್ನಾಟಕ- ೫೭೧ ೨೦೧

ಇವರಿಗೆ
ಶ್ರೀ ನರೇಂದ್ರ ಮೋದಿ ಅವರು
ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳು ನವದೆಹಲಿ- ೧೧೦ ೦೧೧

ಮಾನ್ಯರೇ,

ವಿಷಯ: ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡವರಿಂದ ಆಗ್ರಹ – ಮೀಸಲಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ದುರುಪಯೋಗ

೧. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಕೊಡಗು (ಕೂರ್ಗ್) ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಿವಾಸಿಗಳಾದ ಕೊಡವರು ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವಂತೆ ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ ಹಾಗೂ ಬಹುಸಮುದಾಯಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕನಿಷ್ಠ ಜ್ಞಾನವೂ ಇಲ್ಲದ ಇಬ್ಬರು ಮಾಜಿ ಸಂಸದರ ಬೆಂಬಲದಿಂದಾಗಿ ಕೊಡವರ ಈ ಆಗ್ರಹ ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

೨. ಕೊಡವರಿಗೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಸೇರಲು ಇರುವ ಮಾನದಂಡದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಸಹ ಹೊಂದಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ, ಸುಳ್ಳು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಮತ್ತು ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ ಒಂದಿಬ್ಬರು ಸಂಸದರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು 'ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು' ಸಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗಿನ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೩.೩% ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗೆ ಮತ್ತು ೧೦.೫% ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸಮುದಾಯಗಳಿವೆ. ಕೊಡವರು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಬೇಡಿಕೆ ಇಡುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವಿದ್ದು, ತಮಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡವರು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮನಗಂಡು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸದರಿಗೆ ಮತ್ತು ಶಾಸಕರಿಗೆ ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ಇಲ್ಲ.

೩. ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಸಮಗ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರಿದ ಸಮುದಾಯವಾಗಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿರುವ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಂಖ್ಯೆ, ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ತುಲನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮುದಾಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ೧.೨೫ ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕೊಡವರು ಕೊಡಗಿನ ಒಟ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೨% ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು ೧೮೩೪ ರಿಂದ ೧೯೪೭ ರ ತನಕ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೧೧೩ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸರಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಹುತೇಕ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯತೆಯಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯವಾದ ಕೊಡವರು ಕೊಡಗಿನ ಗರಿಷ್ಠ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ದುರಾಡಳಿತಕ್ಕೆ ಇವರು ತೋರಿದ ವಿಧೇಯತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇತರ ಜನವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಿಗದಿರುವ ಮಾನ್ಯತೆಗಳು ಇವರಿಗೆ ದಕ್ಕಿವೆ.

೪. ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ, ಕೊಡವರು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಕಾರಣದಿಂದ ಲಾಭಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಜನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಇವರು ತೋರಿದ ವಿಧೇಯತೆಯ ಫಲವಾಗಿ, ಕೊಡಗಿನೊಳಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದ ಸೇವಾಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಪಕ್ಷೀಯವಾಗಿ ನೌಕರಿ ಲಭಿಸಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ ಉಳಿದ ೮೮% ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯತೆಯೇ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ.

೫. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಲಭಿಸಿದ ನಂತರ ೧೯೫೬ ರ ವರೆಗೆ, ಅಂದರೆ ಜನಾಗ್ರಹದ ಮೂಲಕ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಭಾಗವಾಗುವ ತನಕ, ಕೊಡಗು ಒಂದು 'ಸಿ' ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೊಸ ಸಂವಿಧಾನದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ತಮಗೆ ಭೂ ಒಡೆತನ, ಸರಕಾರಿ ಸೇವೆ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನಿಧಿಗಳ ಗರಿಷ್ಠ ಭಾಗ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನಾಮನಿರ್ದೇಶನಗಳು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡವ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಸಮಾನತೆ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ಮೊದಲಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸಮಾಜದ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ನಿಲುವುಗಳಾದಾಗ ಈ ಜಮೀನ್ದಾರಿಶಾಹಿಗಳು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿದರು.

೬. ಕೊಡಗನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ಜನರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೆಲವು ಕೊಡಗರು ಸುಳ್ಳು ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ನಿಜಕ್ಕೂ, ಕೊಡಗಿನ ೮೮% ಭಾಗಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಕರ್ನಾಟಕದೊಂದಿಗಿನ ವಿಲೀನವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದರು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಶತಮಾನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲದಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು ದಮನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದವರು ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅಂತೆಯೇ ೧೯೫೬ ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಮೈಸೂರು (ಕರ್ನಾಟಕ) ರಾಜ್ಯದ ಭಾಗವಾಯಿತು. ಹಿಂದೆ ತಮಗಿದ್ದ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಪುನರ್‌ಸ್ಥಾಪಿಸಲು, ಕೊಡಗನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಯುಗಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದವು. ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ಸಮಗ್ರ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂಬಂತೆ ಬಿಂಬಿಸಲಾಯಿತು. ೧೯೯೦ರ ದಶಕದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಲಿವಾಕ್/ಐಖಫಂಐ (ಲಿಬರೇಶನ್ ವಾರಿಯರ್ಸ್ ಆಫ್ ಕೊಡಗು) ಎಂಬ ಸಂಘಟನೆ ಇದರ ಭಾಗವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಇದೊಂದು ಕೊಡಗಿನ ವಿಫಲ ಭಯೋತ್ಪಾದಕ ಸಂಘಟನೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಲ್.ಟಿ.ಟಿ.ಇ. (ಲಿಬರೇಶನ್ ಟೈಗರ್ಸ್ ಆಫ್ ತಮಿಳ್ ಈಳಂ) ಸಂಘಟನೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಕೊಡಗಿನ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ತನ್ನ ಸಕ್ರಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಜಿ. (ಪೀಪಲ್ಸ್ ವಾರ್ ಗ್ರೂಪ್) ಸಂಘಟನೆಯ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದ ಕೆ.ವಿ.ಆರ್. (ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಮೋಚನಾ ರಂಗ) ಸಂಘಟನೆಯ ಬೆಂಬಲವಿತ್ತು. ಬಂದೂಕು ಪರವಾನಿಗೆಯಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆದಿದ್ದ ಕೋವಿಗಳು ಕೊಡಗಿನಿಂದ ಹರಿದು ಬಂದು ನಕ್ಸಲೈಟ್ಸ್‌ಗೆ ಸರಬರಾಜು ಆಗುತ್ತಿದ್ದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದ ಗೃಹ ಇಲಾಖೆ ತನಿಖೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿತು. ತನಿಖೆಯ ಗತಿ ಬಿಸುಪನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಈ ಸಂಘಟನೆಯು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಜೆ.ಎಂ.ಎಂ. (ಜಾರ್ಖಂಡ್ ಮುಕ್ತಿ ಮೋರ್ಚಾ) ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದು ಕೆ.ಆರ್.ಎಂ.ಎಂ. (ಕೊಡಗು ರಾಜ್ಯ ಮುಕ್ತಿ ಮೋರ್ಚಾ) ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಕೊಡಗನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡವ ಮೇಲ್ವರ್ಗ ಈ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ ನೀಡಿತು. ೧೯೯೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಲಿವಾಕ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೊಡಗು ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಆಗ್ರಹಿಸತೊಡಗಿತು. ಆದರೆ ಈ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ೮೮% ಜನರು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಅನೇಕ ಕೊಡವರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ಕೊಡಗಿನ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳು, ದಲಿತರು ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ 'ಕೊಡಗು ಪ್ರಜಾ ವೇದಿಕೆ' ಎಂಬ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು ಮತ್ತು ಅದು ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಪ್ರತಿ ಹೋರಾಟವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಅಟಲ್ ಬಿಹಾರಿ ವಾಜಪೇಯಿಯವರ ಸರಕಾರ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದ 'ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಮಿಷನ್ ಫಾರ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಆಫ್ ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಷನ್'ನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಎನ್.ಎಂ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಜಾವೇದಿಕೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಎನ್.ಎಸ್. ದೇವಿಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು ೨೦೦೦ ರಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಲು ಈ ಸಂಘಟನೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಮಿಷನ್ ೨೦೦೨ರಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ, "ಆಯೋಗವು ಕೊಡಗನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ಘೋಷಿಸುವ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ದಾಖಲಿಸಿತು.

೭. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಹೋರಾಟ ಮುರಿದುಬಿದ್ದಂತೆ ಕೊಡವರ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರು ಹೊಸದೊಂದು ತಂತ್ರವನ್ನು ಹೂಡಿದರು. ಗೂರ್ಖಾಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಗೂರ್ಖಾ ಹಿಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೆ ಇದ್ದ ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ ಇವರೂ ಕೊಡವಲ್ಯಾಂಡ್ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗಾಗಿ ಬೇಡಿಕೆ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾದ ಅದೇ ಸಂಸ್ಥೆ ಈಗ ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ. (ಕೊಡವ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್) ಎಂದು ಮರುನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. **೧೯೮೮ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಗೂರ್ಖಾ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಹಾಕಿದ್ದು ಅಂದಿನ ಗೃಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಕೊಡವ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿ ಸಿ.ಜಿ. ಸೋಮಯ್ಯನವರು. ಇವರ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಹಿಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು; ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡವರಿಗೆ ಇದ್ದ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಕೊಡವಲ್ಯಾಂಡ್ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಡಲಾಯಿತು.** ಗೂರ್ಖಾ ಹಿಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗೂ ಕೊಡಗಿನ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ಗೂರ್ಖಾ ಸಮುದಾಯ ಡಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್‌ನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ೬೦% ಇದ್ದರೆ ಕೊಡವರು ಕೊಡಗಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ

ಕೇವಲ ೧೨% ರಷ್ಟೇ ಇರುವ ಸಮುದಾಯ. ಇವರು ಕೊಡಗಿನ ಏಕೈಕ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯ ಸಹ ಅಲ್ಲ. ಇವರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗಾಗಿ ಇಟ್ಟ ಬೇಡಿಕೆಯೂ ವಿಫಲವಾದಂತೆ ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು 'ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ'ಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಡ ಹೇರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮುನ್ನೆಲೆಗೆ ಇಡುತ್ತಿರುವ ಸೌಮ್ಯವಾದಿಗಳಾಗಿ ಕಾಣುವ ಕೊಡವ ಸಮಾಜಗಳ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಸಿ.ಎನ್.ಸಿ. ಎಂಬ ತೀವ್ರವಾದಿ ಸಂಘಟನೆಯಿದೆ.

೮. ಕೊಡವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಗ್ರಹವೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಫ್ಯೂಡಲ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ತರಲು ಮತ್ತು ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ದಮನ ಮಾಡಲು ನಡೆಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಆಗಿದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಸ್ಥಾನಮಾನ ಇವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಕೈಗೆ ಆಯುಧ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. **ಬುಡಕಟ್ಟು ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಕೊಡವರ ಹೋರಾಟವು, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯರಾಗಿರುವ ಕೊಡಗಿನ ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳು ಜಮೀನನ್ನು ಖರೀದಿಸದಂತೆ ತಡೆಯಲು ರೂಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಹುನ್ನಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಾನ್ಯತೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅದು ಹಿಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಾಗಲಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಿದೆ.**

೯. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ವರ್ಗ. ಇವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವ, ಅಂತೆಯೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಅತೀವವಾದ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಜನಸಮುದಾಯ. ಬದುಕಿನ ರೀತಿನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನತೆ, ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ, ಸಂಕೋಚ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಂದುಳಿಯುವಿಕೆ ಇವರನ್ನು ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಿಂದೂ ಪುರಾಣಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ವರ್ಣ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಐದನೇ ವರ್ಣ ಅಂದರೆ ಪಂಚಮರು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಜನರನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತೀಯ ಉಪಖಂಡದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರು, ಭಾರತದೊಳಗೆ ಅವರು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕುಲಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳೆಂದು ಅಥವಾ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಸ್ಥಾಗಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಪಂಗಡಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

೧೦. ಕೊಡವರು ಆದಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲ. ಇವರು ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ೧೯೬೫ರ ಕೂರ್ಗ್ ಜಿಲ್ಲಾ ಗಝೆಟಿಯರ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ :-

> "ಕೊಡವರು, ಅವರು ಕೊಡಗಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದರೂ, ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲ. ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತಯುಗದ ಆದಿ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಾಯವ್ಯ ಭಾರತದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾದು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಕೊಡಗನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನೆಲೆನಿಂತರು ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಕೊಡವರ ಮೂಲವು ಕಗ್ಗಂಟಿನ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸೈಂಟ್ ಕ್ಸೇವಿಯರ್ ಹಿಸ್ಟಾರಿಕಲ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಫಾದರ್ ಹೆನ್ರಿ ಹೆರಾಸ್ ಹೇಳುವಂತೆ ಕೊಡವರ ಹೆಸರುಗಳು ಮೊಹಂಜೊದಾರೋದ ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ ಮತ್ತು ಡಾ. ಹಟ್ಟನ್ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಈ ಬ್ರಕಿಸಿಫಾಲಿಕ್ ಪಂಗಡ (ಕೂರ್ಗ್ಸ್) ಆರ್ಯ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯೆಂದು ಸರಳವಾಗಿ ಹಾಗೂ ತೃಪ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಮೊಹಂಜೊದಾರೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಿಂಧೂ ಕಣಿವೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ ಮೂಲಕ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬಂದು, ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾರತದ ಹಲವು ಬ್ರಕಿಸಿಫಾಲಿಕ್ ಆರ್ಮೆಸೋಸಿಫಾಲಿಕ್ ಜಾತಿಗಳ ದೈಹಿಕ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಗುರ್ಯೆ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡವರು ಇಂಡೋ-ಸೆಥಿಯನ್ ಜನಾಂಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಥ್ನೋಗ್ರಾಫಿಕಲ್ ಕಂಪೆಂಡಿಯಮ್ ಆನ್ ದ ಕಾಸ್ಟ್ಸ್ ಆ್ಯಂಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಫೌಂಡ್ ಇನ್ ದ ಪ್ರಾವಿನ್ಸ್ ಆಫ್ ಕೂರ್ಗ್, ೧೮೮೭ ಕೃತಿಯ ಲೇಖಕ ರಿಕ್ಟರ್, ಕೊಡವರು ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಇತರ ಹಿಂದೂ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ದ್ರಾವಿಡ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಏಷ್ಯಾಟಿಕ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಫ್ ಬೆಂಗಾಲ್ ಆಫ್ ೧೯೦೧ ರ ಜರ್ನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ ಹಾಲೆಂಡ್ ವಿವರಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಕೂರ್ಗ್ಸ್, ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದಂತೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜನಾಂಗ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಪ್ರಾಚೀನ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಅಥವಾ ಇಂಡೋ-ಸೆಥಿಯನ್ ಜನಾಂಗದವರೆಂದು ಮತ್ತು ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಅಚಿತಿಮ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು.

ಶತಮಾನಗಳ ಹರಿವಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರದ ಈ ವಲಸಿಗರು ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮತ್ತು ಪಕ್ಕದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಮಿಶ್ರಣಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ತಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ವೇಷಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳಿಂದ ಇತರ ಜನಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡವರಲ್ಲಿ, ಅವರೊಳಗೆ ಜಾತಿಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲ. ಇತರ ಮೇಲ್ಜಾತಿಯ ಕೊಡವೇತರರನ್ನು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ೧೮೫೫ ರಲ್ಲಿ ಡಾ. ಮೋಗ್‌ಲಿಂಗ್ ಬರೆದಿರುವಂತೆ, "ಪರಕೀಯರನ್ನು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಯಾವುದೇ ಅಡಚಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಿಳಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂತೆಯೇ ಬಹಿಷ್ಕೃತರಾದವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತಕರಾರು ಇಲ್ಲದೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ". (ಸತ್ಯನ್ – ೧೦೨-೧೦೩)

೧೧. ಕೊಡವರಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತು ಎಂಬುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಗಝೆಟಿಯರ್ ಆಫ್ ಕೂರ್ಗ್, ೧೮೭೦ ಮತ್ತು ಎತ್ನೋಗ್ರಾಫಿಕಲ್ ಕಂಪೆಂಡಿಯಮ್ ಆನ್ ದ ಕಾಸ್ಟ್ಸ್ ಆ್ಯಂಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಫೌಂಡ್ ಇನ್ ದ ಪ್ರಾವಿನ್ಸ್ ಆಫ್ ಕೂರ್ಗ್, ೧೮೮೭ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡವರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ, ಮಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬೊಡ್ಡು ಎಂಬ ಮೂರು ಜಾತಿಗಳು ಇದ್ದವು. ಆದರೆ, ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ತಾವು ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ಏಕಮೂಲದ ಸಮುದಾಯ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೧೨. ಇವರ ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯರೇ ನಡೆಸಿರುವ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ವಿದೇಶಿ ಮೂಲದವರು ಎಂಬುದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕರ್ನಲ್ ಕೊಂಗೇಟಿರ ಚಿನ್ನಪ್ಪ ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಲಭ್ಯವಿರುವ ಅನೇಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ಕೂರ್ಗ್ಸ್ (ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡವರು) ಇಸ್ಲಾಂಪೂರ್ವ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ರಾಜರ ಸೈನ್ಯದ ಭಾಗವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಲೆಗ್ಸಾಂಡರ್ ದ ಗ್ರೇಟ್‌ನ ಲಘು ತುಕಡಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವದ ಬ್ಯಾಕ್ಟ್ರಿಯನ್ ಗ್ರೀಕರ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತ ಸಾಧ್ಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ."

೧೩. ೧೯೮೦ ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಗೃಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಕಂಪ್‌ಟ್ರೋಲರ್ ಆ್ಯಂಡ್ ಆಡಿಟರ್ ಜನರಲ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಆಗಿ ನಿವೃತ್ತರಾದ ದಿವಂಗತ ಸಿ.ಜಿ. ಸೋಮಯ್ಯ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಕತೆಯಲ್ಲಿ (ದಿ ಆನೆಸ್ಟ್ ಆಲ್ವೇಸ್ ಸ್ಟಾಂಡ್ ಅಲೋನ್) ಕೊಡವರ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾರೆ :–

> "ನಾವು ತಕ್ಷಿಲಾ (ಮೂಲ ಹೆಸರು ತಕ್ಷ ಶಿಲಾ) ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಚರಿಸಿದೆವು.. .. ಕೊಡಗಿನ ಕೊಡವರ ಮೂಲವು ನಿಗೂಢವಾಗಿದೆ, ಅಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ವರ್ತನೆ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿರುವ ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗಿಂತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಕೊಡವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ, ಅದೇನೆಂದರೆ ಗ್ರೀಕ್ ಸೈನಿಕರ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡ ಗುಂಪೊಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಅಲೆದು ಬಂದು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೂರಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರಾದರು. ತಕ್ಷಿಲಾದ ಗ್ರೀಕ್ ಕಾಲನಿಯ ಅವಶೇಷಗಳ ನಡುವೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಾನು ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜರ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವಂತೆ ಭಾವಿಸಿದೆ". (ಸೋಮಯ್ಯ–೧೭೨)

ಕೊಡವರು ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿರುವ ತಕ್ಷಶಿಲೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಮೂಲಸ್ಥಾನ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

೧೪. ಕೊಡವರು ಭಾರತದ ಮೂಲನಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯವಲ್ಲ, ಪಾರ್ಸಿಗಳ ಹಾಗೆ ಇವರು ಸಹ ವಲಸಿಗರು. ಇವರು ವಿದೇಶಿ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಜೊತೆಗೆ ಷಾಮೀಲಾಗಿ, ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು, ಇಲ್ಲಿನ ನಿಜವಾದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಬಳಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ವರೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ವಿದೇಶಿ ಮೂಲದವರು ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಡವರು, ಈಗ ಯಾವುದೊಂದು ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಕೊಡಗಿನ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳೆಂದು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ವಿದೇಶಿ ಮೂಲವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

೧೫. ಮಲೆನಾಡು ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದೇ ಒಂದು ಜನವರ್ಗವನ್ನು ಬುಡಕಟ್ಟು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಇರುವ ಮಾನದಂಡವಾದರೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಎಂದೇ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶೋಷಿತರು ಮತ್ತು ಶೋಷಕರು ಒಂದೇ ಭೂಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ದಮನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವವರು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರಲ್ಲದೆ ದಮನಿಸುವವರಲ್ಲ. ಕೊಡವರದ್ದು ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅವಕಾಶವಂಚಿತ ಸಮುದಾಯವಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಇವರು ೧೦೦ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯನ್

ಆರ್ಮಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ತನಕ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾನಮಾನ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕೇ ಹೊರತು ತೋಟದ ಮಾಲೀಕರಿಗಲ್ಲ.

೧೬. ಕೆಲವು ಕೊಡವರು ತಾವು ಹಿಂದೂಗಳು ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೂಗಳು ಅಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ಇವರು ಹೇಗೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ (IIIಎ) ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದು? ಅರ್ಜಿದಾರರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಹಿಂದೂ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ IIIಎ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳು ಪಡೆಯುವ ಮೀಸಲಾತಿ ರದ್ದಾಗಬೇಕು. ಕೊಡವ ಸಂಘಟನೆಗಳು ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಧರ್ಮ ಯಾವುದೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಹೇಳಬೇಕು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರುಗಳು ಒಂದೆಡೆ ತಾವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮೀಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಒಬಿಸಿ IIIಎ ಮೀಸಲಾತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಿ.ಟಿ. ಬೋಪಣ್ಣ ಬರೆದಿರುವ, 'ಆರ್ ಕೊಡವಾಸ್ (ಕೂರ್ಗ್ಸ್) ಹಿಂದೂಸ್?" ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಡವರಿಗೆ ಹಿಂದೂ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಅನುಮಾನದ ಕುರಿತಾಗಿ ಒಳನೋಟವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕೊಡವರು ಹಿಂದೂಗಳೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ 'ಹೌದು' ಅಥವಾ 'ಇಲ್ಲ' ಎಂಬುದು ಉತ್ತರವಾಗಬೇಕೇ ಹೊರತು 'ಹೌದು' ಮತ್ತು 'ಇಲ್ಲ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

೧೭. ಕೊಡವರ ಬಗ್ಗೆ ೧೮೭೦ರ ಕೂರ್ಗ್ ಗಝೆಟಿಯರ್ ಹೀಗೆ ದಾಖಲಿಸಿದೆ, "ಹಿಂದೂ ಮಾನದಂಡದ ಪ್ರಕಾರ ಇವರು ಶೂದ್ರರು". ಆದರೆ, ಬಹುತೇಕ ಕೊಡವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಶೂದ್ರ ಮತ್ತು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಕೊಡವರು ಶೂದ್ರರು ಎಂದಾದರೆ ಅವರು ಒ.ಬಿ.ಸಿ.ಯ ಮೀಸಲಾತಿಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಎಂದಾದರೆ ಸಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒ.ಬಿ.ಸಿ. ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಶೂದ್ರ ಮತ್ತು ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಬುಡಕಟ್ಟು ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕೂ ವರ್ಣಗಳಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಎಸ್.ಸಿ. ಮತ್ತು ಎಸ್.ಟಿ. ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ.

೧೮. **ಅತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಹೊಂದಿರುವ ಸಮುದಾಯ**

ಕೊಡವರು ಸರಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

೧೯. **ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ**

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅವರ ಭಾರತೀಯ ಸೈನ್ಯದ ಆಫೀಸರ್ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ದುರಾಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಐ.ಸಿ.ಎಸ್.ನಂತೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಭಾರತೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಲು ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತೀ ಬ್ಯಾಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಡವರಿಗೆ ಮೀಸಲಾತಿ ನೀಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿನ ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಗುವ ತನಕ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಸೈನ್ಯದ ಆಫೀಸರ್ ಕೇಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಆಧಾರಿತ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡವರದ್ದು ಒಂದು. ಪ್ರತಿ ಬ್ಯಾಚಿನಲ್ಲಿ ತೆರವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಜಾತಿ ಆಧಾರದಲ್ಲಿಯೇ ತುಂಬಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಈ ದೋಷಪೂರಿತ ಪಾಲಿಸಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿತು. ಭಾರತೀಯ ಸೈನ್ಯದ ಮೊದಲ ಭಾರತೀಯ ಕಮಾಂಡರ್-ಇನ್-ಚೀಫ್ ಆಗಿದ್ದ ಫೀಲ್ಡ್ ಮಾರ್ಷಲ್ ಕೆ.ಎಂ. ಕಾರ್ಯಪ್ಪ ಮತ್ತು ಜನರಲ್ ಕೆ.ಎಸ್. ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಇವರಲ್ಲಿ ೩೦ ಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಜನರಲ್‌ಗಳು, ೨೫ ಬ್ರಿಗೆಡಿಯರ್ಸ್, ೪೦ ಕರ್ನಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಸೈನ್ಯದ ಕಮಿಷನ್ಡ್ ರ‍್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕೊಡವರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅನುಬಂಧ-೧ ರಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

೨೦. **ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿತ್ವ**

ಕೊಡವರು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲೂ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮುದಾಯ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಧಾನಸಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಶಾಸಕ ಅಂದಾಜು ೨ ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ೧.೨೫ ಲಕ್ಷ (ಮತದಾನ ಮಾಡದವರೂ ಸೇರಿದಂತೆ) ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕೊಡವರು ೧ ಶಾಸಕ ಮತ್ತು ೨ ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ. ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡವ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ :

ಗವರ್ನರ್ : ಚೆಪ್ಪುಡೀರ ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ. – ಐ.ಎನ್.ಸಿ.

ಕೇಂದ್ರ ಸಚಿವರು : ಚೆಪ್ಪುಡೀರ ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ. – ರೈಲ್ವೆ ಖಾತೆ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸಚಿವರು : ಅಪ್ಪನೆರವಂಡ ಎಂ. ಬೆಳ್ಳಿಯಪ್ಪ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ., ಮೇರಿಯಂಡ ಸಿ. ನಾಣಯ್ಯ – ಜನತಾ ದಳ, ಮುಂಡಂಡ ಎಂ. ನಾಣಯ್ಯ– ಐ.ಎನ್.ಸಿ., ಮಂಡೇಪಂಡ ರಂಜನ್ ಅಪ್ಪಚ್ಚು – ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ.

ಸಂಸದರು – ರಾಜ್ಯಸಭೆ : ಕೋಳಿಮಾಡ ಸಿ. ಕರುಂಬಯ್ಯ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ. (೧೯೫೪–೧೯೫೭) ಚೆಪ್ಪುಡೀರ ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ. – ಐ.ಎನ್.ಸಿ. (೧೯೭೪–೧೯೮೦), ಐಚೆಟ್ಟಿರ ಪ್ರೇಮಾ ಕಾರ್ಯಪ್ಪ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ. (೨೦೦೨–೨೦೦೮)

ಶಾಸಕರು : • ಹೆಚ್.ಟಿ. ಮುತ್ತಣ್ಣ –ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ದಕ್ಷಿಣ– (೧೯೫೧, ಕೂರ್ಗ್ ಸ್ಟೇಟ್) • ಬಿದ್ದಂಡ ಎಸ್. ಕುಶಾಲಪ್ಪ– ಮರ್ಕರಾ ಟೌನ್ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ. (೧೯೫೧, ಕೂರ್ಗ್ ಸ್ಟೇಟ್) • ಸಿ.ಎ. ಮಂದಣ್ಣ – ಮೂರ್ನಾಡು– ಐ.ಎನ್.ಸಿ. (೧೯೫೧, ಕೂರ್ಗ್ ಸ್ಟೇಟ್) • ಕೋಳೇರ ಪಿ. ಕುರುಂಬಯ್ಯ –ಶ್ರೀಮಂಗಲ– ಸ್ವತಂತ್ರ. (೧೯೫೧, ಕೂರ್ಗ್ ಸ್ಟೇಟ್) • ಕೆ.ಕೆ. ಗಣಪತಿ – ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆ (ಹುದಿಕೇರಿ) – ಸ್ವತಂತ್ರ (೧೯೫೧, ಕೂರ್ಗ್ ಸ್ಟೇಟ್) • ಚೆಪ್ಪುಡೀರ ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ – ಬೆಟ್ಟತ್ತನಾಡು– ಐ.ಎನ್.ಸಿ.– (೧೯೫೧, ಕೂರ್ಗ್ ಸ್ಟೇಟ್) • ಪಿ.ಸಿ. ಉತ್ತಯ್ಯ –ವಿರಾಜಪೇಟೆ ನಾಡು – ಸ್ವತಂತ್ರ (೧೯೫೧, ಕೂರ್ಗ್ ಸ್ಟೇಟ್) • ಪಿ.ಐ. ಬೆಳ್ಳಿಯಪ್ಪ – ಅಮ್ಮತ್ತಿ – ಸ್ವತಂತ್ರ (೧೯೫೧, ಕೂರ್ಗ್ ಸ್ಟೇಟ್) • ಮುರುವಂಡ ಡಿ. ಮಾಚಯ್ಯ – ಸಿದ್ಧಾಪುರ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ. (೧೯೫೧, ಕೂರ್ಗ್ ಸ್ಟೇಟ್) • ಎ.ಸಿ. ತಿಮ್ಮಯ್ಯ – ನಾಪೋಕ್ಲು ನಾಡು – ಸ್ವತಂತ್ರ (೧೯೫೧, ಕೂರ್ಗ್ ಸ್ಟೇಟ್) • ಚೆಪ್ಪುಡೀರ ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ – ವಿರಾಜಪೇಟೆ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ. (೧೯೫೭) • ಅಜ್ಜಿಕುಟ್ಟೀರ ಪಿ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ – ವಿರಾಜಪೇಟೆ– ಐ.ಎನ್.ಸಿ. (೧೯೬೨) • ಅಜ್ಜಿಕುಟ್ಟಿರ ಪಿ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ – ಮಡಿಕೇರಿ– ಐ.ಎನ್.ಸಿ. (೧೯೬೭) • ಅಪ್ಪನೆರವಂಡ ಎಂ. ಬೆಳ್ಳಿಯಪ್ಪ– ಮಡಿಕೇರಿ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ. (೧೯೮೨) • ಮೇರಿಯಂಡ ಸಿ. ನಾಣಯ್ಯ – ಮಡಿಕೇರಿ– ಐ.ಎನ್.ಸಿ. (೧೯೮೮) • ಮುಂಡಂಡ ಎಂ. ನಾಣಯ್ಯ – ಮಡಿಕೇರಿ– ಐ.ಎನ್.ಸಿ. (೧೯೮೫) • ಅಪ್ಪನೆರವಂಡ ಎಂ. ಬೆಳ್ಳಿಯಪ್ಪ– ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ. (೧೯೮೯) • ಮಂಡೆಪಂಡ ಪಿ. ಅಪ್ಪಚ್ಚು – ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ– ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ. (೧೯೯೪, ೧೯೯೯, ೨೦೦೮, ೨೦೧೩, ೨೦೧೮)

ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ.ಗಳು : • ಕಾಡುಮಂಡ ಪಾಲಿ ಅಯ್ಯಪ್ಪ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ. • ಬೊಳ್ಳೇರ ಜಾಜಿ ಮಂದಣ್ಣ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ. • ಅಜ್ಜಿಕುಟ್ಟಿರ ಕೆ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ – ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ., ಐ.ಎನ್.ಸಿ. • ಮೇರಿಯಂಡ ಸಿ. ನಾಣಯ್ಯ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ., ಜನತಾ ದಳ • ಪಟ್ಟಡ ಸಿ. ಉತ್ತಯ್ಯ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ. • ಅಜ್ಜಿಕುಟ್ಟಿರ ಎನ್. ಸೋಮಯ್ಯ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ. • ಶಾಂತೆಯಂಡ ವೀಣಾ ಅಚ್ಚಯ್ಯ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ. • ಮಂಡೆಪಂಡ ಸುನಿಲ್ ಸುಬ್ರಮಣ – ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ. • ಚೆಪ್ಪುಡೀರ ಅರುಣ್ ಮಾಚಯ್ಯ – ಸ್ವತಂತ್ರ

ಮೇಯರ್ : • ಐಚೆಟ್ಟಿರ ಪ್ರೇಮಾ ಕಾರ್ಯಪ್ಪ – ಐ.ಎನ್.ಸಿ.– ಬೆಂಗಳೂರು ಬಿಬಿಎಂಪಿ

ಬಿ.ಬಿ.ಎಂ.ಪಿ. (ಕೌನ್ಸಿಲರ್) : • ಕದ್ದನಿಯಂಡ ಹರೀಶ್

ಎಂ.ಸಿ.ಸಿ. (ಕೌನ್ಸಿಲರ್) : • ಮಾಲೆಟ್ಟೀರ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ

ವಿದೇಶ : • ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್– ಹ್ಯಾರೋ ನಗರದ ಮೇಯರ್ ಮತ್ತು ಮೇಯರೀಸ್– ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕೀಕಿರ ತಮ್ಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ನೈಲಾ ತಮ್ಮಯ್ಯ • ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ– ಸಿಡ್ನಿ ನಗರದ ಲಿವರ್‌ಪೂಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲರ್– ಕರಿಯಂಡ ಕರಿಷ್ಮಾ

೨೧. ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು

ಕೊಡವರು ಅತ್ಯಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪಟ್ಟಿ ಇದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ :

ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ • ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಅಜ್ಜಿಕುಟ್ಟಿರ ಎಸ್. ಬೋಪಣ್ಣ
(ಸದ್ಯ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮತ್ತು ಗುವಾಹಟಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು)

ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು : • ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಮೇದಪ್ಪ (ಹೊಸದಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಮೊದಲ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ೧೯೫೬) • ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಎಂ.ಪಿ. ಚಿನ್ನಪ್ಪ • ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಪಿ.ಪಿ. ಬೋಪಣ್ಣ (ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನಿವೃತ್ತ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು) • ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಕೆ.ಬಿ. ಚಂಗಪ್ಪ ಸುಭಾಶ್ (ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಧಾನ ಜಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಸೆಷನ್ಸ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು, ಬೆಂಗಳೂರು)

ಅಡ್ವೊಕೇಟ್ ಜನರಲ್‌ಗಳು • ಪಿ.ಪಿ. ಮುತ್ತಣ್ಣ (೧೯೯೧–೧೯೯೨ ಕರ್ನಾಟಕ)

ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಅಡ್ವೊಕೇಟ್ ಜನರಲ್‌ಗಳು : • ಸಜನ್ ಪೂವಯ್ಯ (೨೦೧೨–೧೩) • ಎ.ಎಸ್. ಪೊನ್ನಣ್ಣ (೨೦೧೪–೧೯) • ಧ್ಯಾನ್ ಚಿಣ್ಣಪ್ಪ ಎಂ. (೨೦೧೯, ಪ್ರಸ್ತುತ)

ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ವಕೀಲರ ಪಟ್ಟಿ : • ಎಂ.ಟಿ. ನಾಣಯ್ಯ • ಸಜನ್ ಪೂವಯ್ಯ • ಧ್ಯಾನ್ ಚಿಣ್ಣಪ್ಪ • ಎ.ಎಸ್. ಪೊನ್ನಣ್ಣ

೨೨. **ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ :** ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯವು ಅವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರ, ಮಾಜಿ ರಕ್ಷಣಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ನಾಗರಿಕ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕೊಡವರು ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಈ ಮೀಸಲಾತಿಯ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದರಲ್ಲದೆ, ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಐ.ಎ.ಎಸ್., ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ಮತ್ತು ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪರಂಪರೆಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಕೊಡವರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ :

ಐ.ಎಫ್.ಎಸ್. (ಭಾರತೀಯ ವಿದೇಶಿ ಸೇವೆ) : • ಸಿ.ಬಿ. ಮುತ್ತಮ್ಮ – ಭಾರತದ ಮೊದಲ ಮಹಿಳಾ ಐ.ಎಫ್.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿ

ಐ.ಎ.ಎಸ್. : • ಕೆ.ಸಿ. ಮಾದಪ್ಪ (೧೯೪೬ ಬ್ಯಾಚ್ – ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯವರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದವರು) • ಎಂ.ಪಿ. ಕಾರ್ಯಪ್ಪ (ಕಂದಾಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ) • ಬಿ.ಸಿ. ಕಾರ್ಯಪ್ಪ (ಬಾಂಬೆ ಪೋರ್ಟ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು) • ಸಿ.ಜಿ. ಸೋಮಯ್ಯ (೧೯೫೩ ಬ್ಯಾಚ್ – ಒರಿಸ್ಸಾ ಕೇಡರ್ – ಕೇಂದ್ರ ಗೃಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಮತ್ತು ನಂತರದ ಭಾರತದ ಕಂಪ್ಟ್ರೋಲರ್ ಮತ್ತು ಆಡಿಟರ್ ಜನರಲ್) • ಪಿ.ಎಂ. ಬೆಳ್ಳಿಯಪ್ಪ (ತಮಿಳುನಾಡು ಕೇಡರ್) • ಎನ್.ಎ. ಮುತ್ತಣ್ಣ (೧೯೯೦ ರ ದಶಕದ ಕರ್ನಾಟಕ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ) • ಎ.ಕೆ. ಮೊಣ್ಣಪ್ಪ (೧೯೭೭ ಐ.ಎಫ್.ಎಸ್., ಮಾಜಿ ಕೆ.ಪಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಚೇರ್‌ಮನ್) • ಎಂ.ಕೆ. ಅಯ್ಯಪ್ಪ (ಮಾಜಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಅರ್ಬನ್ ಡಿ.ಸಿ.) • ಬಿ.ಬಿ. ಕಾವೇರಿ (ಮಾಜಿ ಚಾಮರಾಜನಗರ ಡಿ.ಸಿ. ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ನಗರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು)

ಭಾರತೀಯ ಪೊಲೀಸ್ ಸೇವೆ : • ಪಿ.ಕೆ. ಮೊಣ್ಣಪ್ಪ (೧೯೪೪ರಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಜನರಲ್ ಮತ್ತು ೧೯೫೬ ರಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಥಮ ಐ.ಜಿ.ಪಿ.) • ಎಸ್.ಎ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ (೧೯೬೪ ಬ್ಯಾಚ್ – ಎ.ಡಿ.ಜಿ.ಪಿ. ಕರ್ನಾಟಕ ಕೇಡರ್) • ಮದ್ರೀರ ಉತ್ತಪ್ಪ– ನಿವೃತ್ತ ಐ.ಜಿ. • ಎಂ.ಎ. ಗಣಪತಿ (೧೯೮೬ ಬ್ಯಾಚ್– ಉತ್ತರಾಕಾಂಡದ ಮಾಜಿ ಡಿ.ಜಿ.ಪಿ.) • ಸುನಿಲ್ ಅಚ್ಚಯ್ಯ (ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ್ ಕೇಡರ್, ಆನ್ ಡೆಪ್ಯುಟೇಶನ್ ಟು ಇಂಟೆಲಿಜೆನ್ಸ್ ಬ್ಯೂರೋ) • ಪ್ರೀತಿ ಗಣಪತಿ (ಐ.ಪಿ.ಎಸ್.–೨೦೧೧ ಮತ್ತು ಐ.ಆರ್.ಎಸ್.–೨೦೧೩) • ಎಂ.ಎ. ಅಯ್ಯಪ್ಪ (ಕೆ.ಪಿ.ಟಿ.ಸಿ.ಎಲ್.)

ಬಡ್ತಿ ಪಡೆದ ಪೊಲೀಸ್ ವರಿಷ್ಠಾಧಿಕಾರಿಗಳು : • ಮೂಕೊಂಡ ಗಣಪತಿ– ನಿವೃತ್ತ ಎಸ್.ಪಿ. • ಬಾಳಿಮಂಡ ನಾಣಯ್ಯ –ನಿವೃತ್ತ ಎಸ್.ಪಿ. • ಕೊಂಗೆಟ್ಟೀರ ಎಂ. ಕುಟ್ಟಪ್ಪ – ನಿವೃತ್ತ ಎಸ್.ಪಿ. ಇದಲ್ಲದೆ ಈಗ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ನಿವೃತ್ತರಾದ ಸಬ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ಸ್, ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಡಿವೈ.ಎಸ್.ಪಿ. ಶ್ರೇಣಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತೀಯ ಕಂದಾಯ ಸೇವೆ : • ಕೋದಂಡ ಸಿ. ಗಣಪತಿ • ಕೋದಂಡೇರ ಅನುರಾಧಾ • ಡಾ. ಕೊಟ್ಟಂಗಡ ಪೆಮ್ಮಯ್ಯ • ಕೋದಂಡೇರ ಸುನಿಲ್ • ಪಟ್ಟಡಮಾಡ ಕೆ. ಅಪ್ಪಚ್ಚು • ಮುಕ್ಕಾಟ್ಟೀರ ಪುನೀತ್ ಕುಟ್ಟಯ್ಯ • ದೇವಣೀರ (ಮೂಕೊಂಡ) ಪ್ರೀತಿ ಗಣಪತಿ

ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಡಿಫೆನ್ಸ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ : • ಎಂ. ನೈನಾ

ಭಾರತೀಯ ಅರಣ್ಯ ಸೇವೆ : • ಚೆನ್ನೀರ ಕುಶಾಲಪ್ಪ (ಕೂರ್ಗ್ ಸ್ಟೇಟ್‌ನ ಮುಖ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿ) • ಪಾಲೆಕಂಡ ಡಬ್ಲ್ಯು. ಮುತ್ತಣ್ಣ • ಡಾ. ಕೋಡೀರ ಅಚ್ಚಪ್ಪ ಕುಶಾಲಪ್ಪ, ಐ.ಎಫ್.ಎಸ್. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಎರಡನೇ ಮತ್ತು ಮೂರನೇ ದರ್ಜೆಯ ಸರಕಾರಿ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕೊಡವರಿದ್ದಾರೆ.

೨೩. ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧನೆಗಳು ಕೇವಲ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಸ್ವಜನಪಕ್ಷಪಾತದಿಂದಾಗಿ ಇಂತಹ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಡವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ೧೧೩ ವರ್ಷಗಳ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಮಡಿಕೇರಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಕೂರ್ಗ್‌ನ ಮುಖ್ಯ ಆಯುಕ್ತ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಿಟಿಷ್. ಅವನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸಹಾಯಕ ಆಯುಕ್ತರು ಇದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲ ಆಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯ. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೩೪ ರಿಂದ ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆಯುವವರೆಗೂ ಭಾರತೀಯ ಸಹಾಯಕ ಆಯುಕ್ತರ ಹುದ್ದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೊಡವರ ಪಾಲಾಗಿತ್ತು. ಇವರಿಬ್ಬರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೂಡ ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯದವರಾಗಿದ್ದರು.

೨೪. ಕೊಡಗಿನ ಕೊನೆಯ ರಾಜ ಹಾಲೇರಿ ರಾಜವಂಶದ ಚಿಕ್ಕ ವೀರರಾಜನನ್ನು ಅಪ್ಪಾರಂಡ ಬೋಪು ಮತ್ತು ಚೆಪ್ಪುಡೀರ ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಕೊಡವ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತುಕ ದಿವಾನರ ನೆರವಿನಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಸೋಲಿಸಿದರು. ಇವರನ್ನು ಈ ಕುಕೃತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಗಿನ 'ಮೀರ್ ಜಾಫರ್‌ಗಳು' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬಂಗಾಳದ ಮೀರ್ ಜಾಫರ್ ಇವರಂತೆಯೇ ವಿಶ್ವಾಸಘಾಟುಕತನದಿಂದ ಪ್ಲಾಸಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಪರ ಸೇರಿಕೊಂಡ, ಅಂತೆಯೇ. ಅಪ್ಪಾರಂಡ ಬೋಪು ತನ್ನ ರಾಜ ಚಿಕ್ಕ ವೀರರಾಜೇಂದ್ರನಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಡೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಇವನ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದ ಬ್ರಿಟೀಷರು ೧೮೩೪ ರಲ್ಲಿ ರಾಜನನ್ನು ಪದಚ್ಯುತಗೊಳಿಸಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಇದಾದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ೧೮೩೭ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಸುಳ್ಯದ ಜನರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ದಂಗೆ ಎದ್ದರು (ಕೊಡಗು ದಂಗೆ ಅಥವಾ ಕೆನರಾ ಬಂಡಾಯ). ಈ 'ಮಿರ್ ಜಾಫರ್‌ಗಳು' ದಂಗೆಯ ನಾಯಕರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲು ಮತ್ತೆ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಸುಬೇದಾರ್ ಗುಡ್ಡೆಮನೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಗೌಡರನ್ನು ಮಡಿಕೇರಿ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರ ದೇಹವನ್ನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ಎಸೆಯಲಾಯಿತು. ಕಲ್ಯಾಣಸ್ವಾಮಿ, ಉಪ್ಪಿನಂಗಡಿ ಮಂಜ, ನಂದಾವರದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಪ್ಪ ಬಂಗರಸರನ್ನು ಮಂಗಳೂರಿನ ಬಿಕರ್ನಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲಾಯಿತು. ಇದಾದ ನಂತರ ಈ ಇಬ್ಬರು ದಿವಾನರ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ೧೧೦ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಮೂಲೆಗೆ ನೂಕಲಾಯಿತು. ಕೊಡಗಿನ ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಹುಪಾಲು ಜನರು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ದಿವಾನರನ್ನು ಕೊಡವರು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಇಬ್ಬರು ದಿವಾನರು ಕೊಡಗಿನ ಅರಸರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ವಂಚನೆಯೇ ಕೊಡವರ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

೨೫. ರಿಕ್ಟರ್ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕ 'ಎತ್ನೋಗ್ರಾಫಿಕಲ್ ಕಂಪೆಂಡಿಯಮ್ ಆನ್ ದ ಕಾಸ್ಟ್ಸ್ ಆ್ಯಂಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಫೌಂಡ್ ಇನ್ ದ ಪ್ರಾವಿನ್ಸ್ ಆಫ್ ಕೂರ್ಗ್' ಇದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾನೆ,

> "ಕೊಡವರು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಭದ್ರತೆಯ ಖಾತರಿ, ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿಯ ನಿರಂತರರತೆಯ ಅವಕಾಶ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ದೊರಕಿದ ಕಾರಣ, ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಅಪರಿಮಿತ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಸ್ವಜನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡುವ ವಿಸ್ತೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು ಮತ್ತು ಇದರ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವರು ಇಂತಹ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅಪಾರವಾದ ಜಮೀನು, ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರು; ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವ ಸರಕಾರ ಹಾಗೂ ಆಸಕ್ತ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗ ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಲು ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ನೆರವಾದರು. ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರಮುಖ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಕೊಡವ ಕುಟುಂಬಗಳು ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯತೆಯಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಮನೆತನಗಳೆಂದರೆ ಅಪ್ಪಾರಂಡ, ಬಿದ್ದಂಡ್ರ, ಬಿಟ್ಟಿಯಂಡ, ಕೋಟಂಡ್ರ, ಕೊಂಗಂಡ್ರ, ಚೆಪ್ಪುಡೀರ, ಕೊರವಂಡ್ರ, ಮಂದಂಡ್ರ, ಕೊಳವಂಡ, ಕುಟ್ಟೆಟ್ಟಿರ ಮತ್ತು ಮನೆಬಂಡ.

ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳೂ ಕೊಡವರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕುಟುಂಬಗಳೇ ಆಗಿವೆ ಮತ್ತು ಇವು ಕೊಡಗಿನ ೮೮% ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡ ಕೊಡವರ ಪಟ್ಟಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ :

• ಕೆಟೋಳಿರ ಚೆಂಗಪ್ಪ, ಸಿ.ಐ.ಇ.

೧೯೨೧ ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಜಿಲ್ಲಾ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ ಮೊದಲ ಭಾರತೀಯ, ಕೂರ್ಗ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಆಯುಕ್ತ (೨೬ನೇ ಎಪ್ರಿಲ್ ೧೯೪೩ – ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೪೯) ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಕೊನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಆಯುಕ್ತ ಹಾಗೂ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ರಾಜ್ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಭಾರತೀಯ ಮೂಲದ ಏಕೈಕ ಅಧಿಕಾರಿ.

• ಐಚೆಟ್ಟಿರ ಸಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ

ಕೊಡಗು ಸಿ-ರಾಜ್ಯದ ಮೊದಲ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಮತ್ತು ನಂತರ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದವರು.

• ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಕಡೆಮಾಡ ಬೆಳ್ಳಿಯಪ್ಪ

ಮುಖ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿ, ೧೯೪೧ ರಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತರಾದರು.

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದ್ದ ಅನೇಕ ಕೊಡವರಿಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ :

೧. ಬಿದ್ದಂಡ ಬೋಪಣ್ಣ	೨. ಕೋದಂಡ ಮಾಚಯ್ಯ	೩. ಚೆಪ್ಪುಡೀರ ಸೋಮಯ್ಯ
೪. ಚೆಪ್ಪುಡೀರ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ	೫. ಚೆಪ್ಪುಡೀರ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ	೬. ಮಂಡೆಪಂಡ ಮಂದಣ್ಣ
೭. ಮನಿಯಪಂಡ ಮುತ್ತಣ್ಣ	೮. ಕೊದಂಡೇರ ಕುಟ್ಟಯ್ಯ	೯. ಕೋಡಿಮಣಿಯಂಡ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ
೧೦. ಕೋಡೀರ ಉತ್ತಪ್ಪ	೧೧. ಕಡೆಮಾಡ ಬೆಳ್ಳಿಯಪ್ಪ	೧೨. ಮುಕ್ಕಾಟಿರ ಅಯ್ಯಪ್ಪ
೧೩. ಪಾಂಡಂಡ ಚೆಂಗಪ್ಪ	೧೪. ಪಟ್ಟಮಾಡ ಎಂ. ಚೆಂಗಪ್ಪ	೧೫. ಪೆಮ್ಮಂಡ ಕೆ. ಮೊಣ್ಣಪ್ಪ

೨೬. ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಳೆಯುವಾಗ ಕ್ರೀಡೆ ಕೂಡ ಮಾನದಂಡವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶಗಳು ಕ್ರೀಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಡವ ತರಹದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ಸಮುದಾಯಗಳೂ ಕ್ರೀಡಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮನ್ನಣೆ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಕ್ರೀಡೆಗಾಗಿ ಅರ್ಜುನ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಕೊಡವರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ :

೧೯೭೩ ಮೊಳ್ಳೇರ ಪಿ. ಗಣೇಶ್ – ಹಾಕಿ	೧೯೭೮-೭೯ ಸಿ.ಸಿ. ಮಾಚಯ್ಯ – ಬಾಕ್ಸಿಂಗ್
೧೯೮೫ ಮನಿಯಪಂಡ ಸೋಮಯ್ಯ – ಹಾಕಿ	೧೯೮೮ ಅಶ್ವಿನಿ ನಾಚಪ್ಪ – ಅಥ್ಲೆಟಿಕ್ಸ್
೧೯೯೬ ಅಂಜಪರ್ವಂಡ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ – ಹಾಕಿ	೧೯೯೭ ರೀತ್ ಅಬ್ರಹಾಂ – ಅಥ್ಲೆಟಿಕ್ಸ್
೨೦೧೨ ಅಶ್ವಿನಿ ಪೊನ್ನಪ್ಪ – ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟನ್	೨೦೧೩ ಜೋಶ್ನಾ ಚಿನ್ನಪ್ಪ – ಸ್ಕ್ವಾಷ್
೨೦೧೫ ಎಂ.ಆರ್.ಪೂವಮ್ಮ – ಅಥ್ಲೆಟಿಕ್ಸ್	೨೦೧೮ ರೋಹನ್ ಬೋಪಣ್ಣ – ಟೆನಿಸ್

೨೭. ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪತ್ರಕರ್ತರು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮತ್ತು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಅಜೆಂಡಾಗಳನ್ನೂ, ಪ್ರಪಗಾಂಡವನ್ನೂ ಪ್ರಚುರ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೊಡವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಕೊಡಗಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಲು ಇವರು ನೆರವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

೨೮. <u>ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯ – ಪ್ರಮುಖ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು :</u>

ಸಮುದಾಯವೊಂದನ್ನು ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯವೆಂದು ಘೋಷಿಸಲು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಮುಖ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳು ಇರಬೇಕು :

• ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು • ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ • ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆ • ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂಜರಿಕೆ • ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದು

ಕೊಡವರಿಗೆ ಈ ಮೇಲಿನ ಯಾವೊಂದು ಲಕ್ಷಣವೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಹತೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

೨೯. <u>ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು</u>

ಕೊಡವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಉಡುಗೆಯಾದ ಟೈ ಇವರು ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಸ್ತ್ರವಿನ್ಯಾಸದೊಳಗೆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಕೊಡವರ ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲ ಭೂ ಹಿಡುವಳಿ ಹೊಂದಿರುವ ಧನಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ.

೩೦. **ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ**

ಈ ಸಮುದಾಯದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸದಸ್ಯರು ಉತ್ತಮ ರಸ್ತೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಲವರು ಕೊಡಗಿನ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದಾರೆ. ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕೊಡವರು ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ನಗರಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಕೊಡವರು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ, ಕೆನಡಾ, ಯು.ಎಸ್.ಎ., ಯು.ಕೆ. ಹಾಗೂ ಮಧ್ಯಪೂರ್ವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗಿನ ಹೊರಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವ ಕೊಡವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ :

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ : • ಕೊಡವ ಸಮಾಜ, ಬೆಂಗಳೂರು • ಕೊಡವ ಸಮಾಜ, ಮೈಸೂರು • ಕೊಡವ ಸಮಾಜ, ಮಂಗಳೂರು • ಕೊಡವ ಸಮಾಜ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ • ಕೊಡವ ಸಮಾಜ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು

ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೊರಗೆ : • ಕೊಡವ ಸಮಾಜ, ದೆಹಲಿ • ಕೊಡವ ಸಮಾಜ, ಚೆನ್ನೈ

ಭಾರತದ ಹೊರಗೆ : • ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ • ಯು.ಎ.ಇ. • ಕೊಡವ ಕೂಟ ಯು.ಎಸ್.ಎ. • ಕೆನಡಾ • ಯುನೈಟೆಡ್ ಕಿಂಗ್‌ಡಮ್

೩೧. **ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭಿನ್ನತೆ**

ಕೊಡವರು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಜನಪ್ರಿಯ ವಿವರಣೆಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲ್ಲ. ಇವರು ಮಾತನಾಡುವ ಕೊಡವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ೧೭ ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತವೆ. ಕೊಡವ ಪುರುಷರು ಧರಿಸುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಉಡುಗೆಯು ಕೊಡಗಿನ ಲಿಂಗಾಯತ ರಾಜರು ಕೊಡಗಿನ ಜಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ಉಡುಪಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೊಡವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನನ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ಕೊಡವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಧರಿಸುವ ಸೀರೆಯು ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಲೆನಾಡು ಪರಿಸರದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಉಡುವ ಸೀರೆಯ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನೇ ಹೊಂದಿದೆ. ಕೈಲ್ ಪೊದು ಹಬ್ಬವು ದಸರಾ ಸಂದರ್ಭದ ಆಯುಧ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಹುತ್ತರಿ ಹಬ್ಬವು ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವ ಓಣಂ, ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ಲೋಹರಿಯಂತೆಯೇ ಒಂದು ಸುಗ್ಗಿ ಹಬ್ಬವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯಗಳು ಆಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಮಟ್ಟ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದು, ಇದು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಿನ್ನತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಪ್ರತಿ ನೂರು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಸಂಚರಿಸಿದಾಗ ಇಂತಹ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.

೩೨. **ಹೊರ ಸಮುದಾಯದೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಕೆ**

ಈ ಸಮುದಾಯವು ಹೊರಗಿನ ಪ್ರದೇಶದ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ. ೧೯ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೊಡವರು ಪರಕೀಯ ಬ್ರಿಟಿಷರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ ಮತ್ತು ಅವರ ಜೀವನಶೈಲಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗರು. ೧೯೪೭ರಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆಯುವವರೆಗೂ ಕೊಡಗನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರು ನೇರವಾಗಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅವರು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಬದುಕನ್ನು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದ ಭಾರತದ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾದ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಕೊಡವರೇ ಮುಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವರ ಪ್ರವೇಶವು ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗಿಂತ ಬೇಗ ಆಗಿದೆ.

೩೩. **ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ**

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೊಡವರು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದ ಸಮುದಾಯ. ಅವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ೧೨% ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದರೂ ಕೊಡಗಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡವರೂ ಭೂಮಾಲೀಕರು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೊಡವರು ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಬಹುತೇಕ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಚಕ್ರದ ವಾಹನಗಳಿವೆ. ಈ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ರೇಖೆಗಿಂತ ಕೆಳಗಿರುವ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಪಿ.ಎಲ್. ಕಾರ್ಡು ಹೊಂದಿರುವ ಕೊಡವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅತ್ಯಲ್ಪ. ಕೊಡವರ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಪ್ರಮಾಣ ೯೫% ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ

ಮಜಾರಿ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಶುಲ್ಕವಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸದಸ್ಯರು ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯದವರು. ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಗಳ ಮುಖ್ಯ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

೩೪. ಕೊಡವರು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆಯಲು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಮಾಣಿತ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರದ ಕಾರಣ, ಈ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಇತರ ಸೂಕ್ತ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ೧೮೫೭ರ ಮೊದಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಪರ ಇವರು ತೋರಿದ ಅಸೀಮ ನಿಷ್ಠೆಯ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಪರವಾನಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಇವರಿಗೆ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ, ತಾವು ಆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನನ್ಯತೆಯ ಕಾರಣ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಪುಂಖಾನುಪುಂಖವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಈ ಸಮುದಾಯವು ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನತೆಯನ್ನು ಏಳು ದಶಕಗಳಿಂದ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮೂರ್ಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ.

೩೫. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನಿಧಿಗಳ ಅಸಮಾನ ವಿತರಣೆ

ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿದ ೭೨ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರೆಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡವರಿಗೆ ಬಹುಪಾಲು ಹಣವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ನಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದ ಇವರ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸುವ ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಾಹಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವರ ಜಾತಿಯ ಕ್ರೀಡೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸರಕಾರವು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅನುದಾನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹಣಕಾಸು ನೆರವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ೨೦೧೯ರ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿ ೫ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಕೊಡವರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯದ ಒಟ್ಟಾರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮುದಾಯವೊಂದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು? ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ದೂರ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ? ಲಾಬಿ ಮಾಡಲು ಅಶಕ್ತವಾಗಿರುವ ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ತಲಾ ೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯ ಅನುದಾನವನ್ನು ಯಾವಾಗ ನೀಡಲಾಗುವುದು? ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾವಾಗ ಆಗುವುದು? ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿವೆ. ಕೊಡವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅವರು ಈ ಆಡಳಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ವಿಶೇಷ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅನುಭವಿಸಲು, ಅನನ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹಿಂದೂಯೇತರ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯವೆನ್ನುವುದು ೨೧ನೇ ಶತಮಾನದ ಒಂದು ಲಾಭದಾಯಕ ಉದ್ಯಮವಾಗಿದೆ.

೩೬. ಆಯೋಗವನ್ನು ರಚಿಸಲು ವಿನಂತಿ

ಕೊಡಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಲು ಆಯೋಗವನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕೊಡಗಿನ ಜನವರ್ಗಗಳ ತುಲನಾತ್ಮಕ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ, ಪ್ರಗತಿಯ ಔನ್ನತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಮುದಾಯವು ನಿರ್ಗತಿಕತನದ ಸೋಗು ಹಾಕಿ ಮೀಸಲಾತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರದಿಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದು ಗೋಚರಿಸಲಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಬಲ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ, ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ದಮನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಕೊಡಗಿನ ಇತರ ಜನಸಮುದಾಯಗಳು ಶತಮಾನಗಳ ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಜೊತೆಗಿನ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಮುದಾಯಗಳು ಅನುಭವಿಸಿದ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ತನ್ನ ಪರ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದರೂ ಅಸಮತೋಲಿತವಾಗಿ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಮುದಾಯವು ಬುಡಕಟ್ಟು ಸ್ಥಾನದ ಕೋರಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಮೀಸಲಾತಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಮೀಸಲಾತಿಯ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಈ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾಗಿರುವ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಆಗಿದೆ. ಮುಂದುವರಿದ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಹದಗೆಟ್ಟಿರುವ ಕೊಡಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮತೋಲನಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಧಕ್ಕೆಯಾಗಲಿದೆ. ಕೊಡವರಿಗೆ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸ್ಥಾನಮಾನ ನೀಡುವುದೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯ ಮೀಸಲಾತಿ ನೀಡುವುದೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ.

೩೭. ಆದುದರಿಂದ, **ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ**ವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲೋಸುಗ, ಕೊಡವರ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಂತೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸಮುದಾಯಗಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಲು **ಆಯೋಗವನ್ನು ರಚಿಸಿ** ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಾಲಘಟ್ಟದಿಂದಲೇ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಸಮುದಾಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಧನ್ಯವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ,

ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ

ಸ್ಥಳ: ಮಡಿಕೇರಿ
ದಿನಾಂಕ: ೦೧ ಆಗಸ್ಟ್ ೨೦೨೦

(ಕ್ಯಾ. ಚೇತನ್ ವೈ.ಕೆ.)

ಅನುಬಂಧ ೧ : ಭಾರತೀಯ ಸಶಸ್ತ್ರ ಪಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಲೆಫ್ಟಿನೆಂಟ್ ಕರ್ನಲ್ ಶ್ರೇಣಿಗಿಂತ ಮೇಲಿರುವ ಕೊಡವ ಸಮುದಾಯದ ನಿಯೋಜಿತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

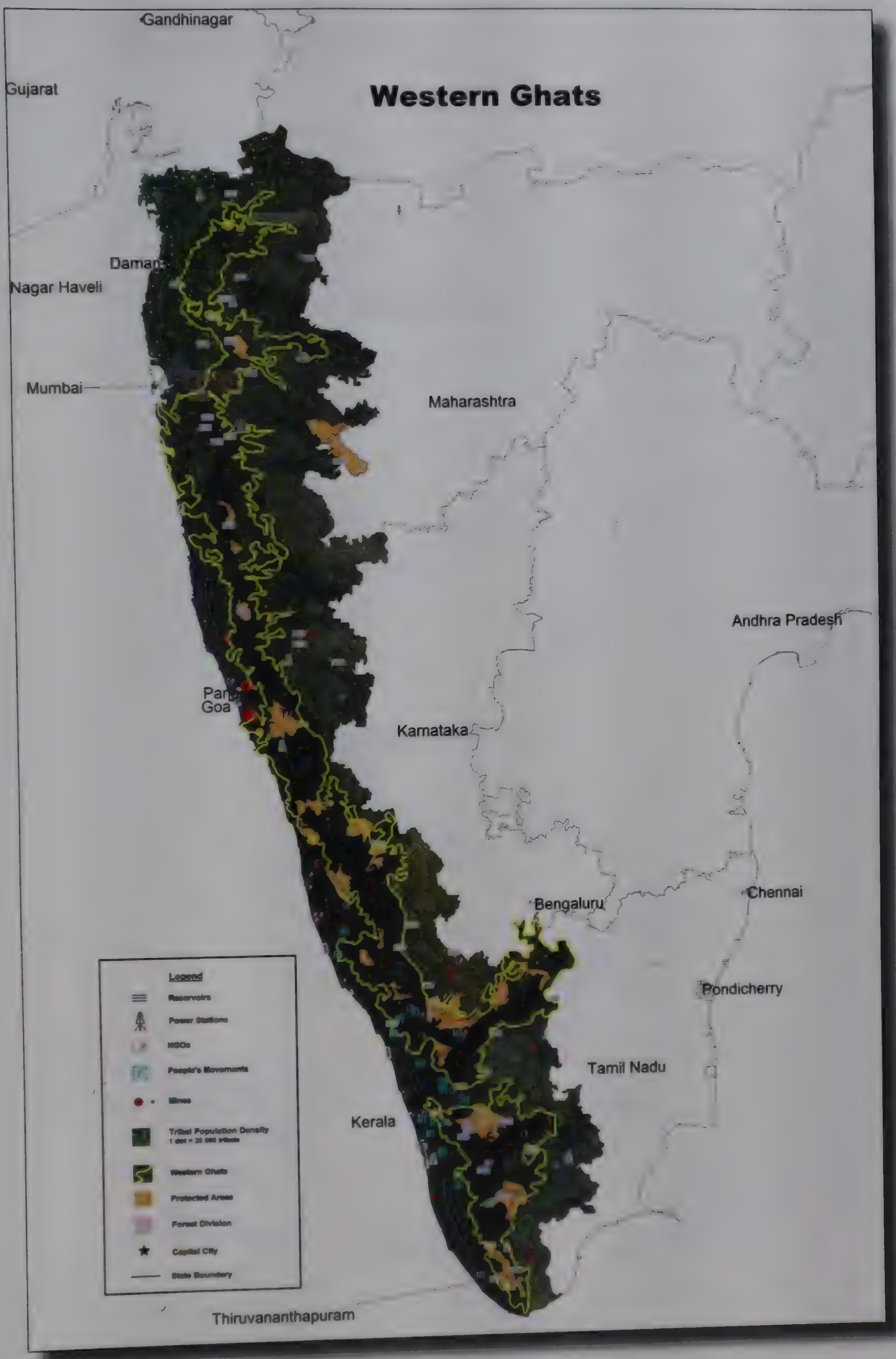
* * *

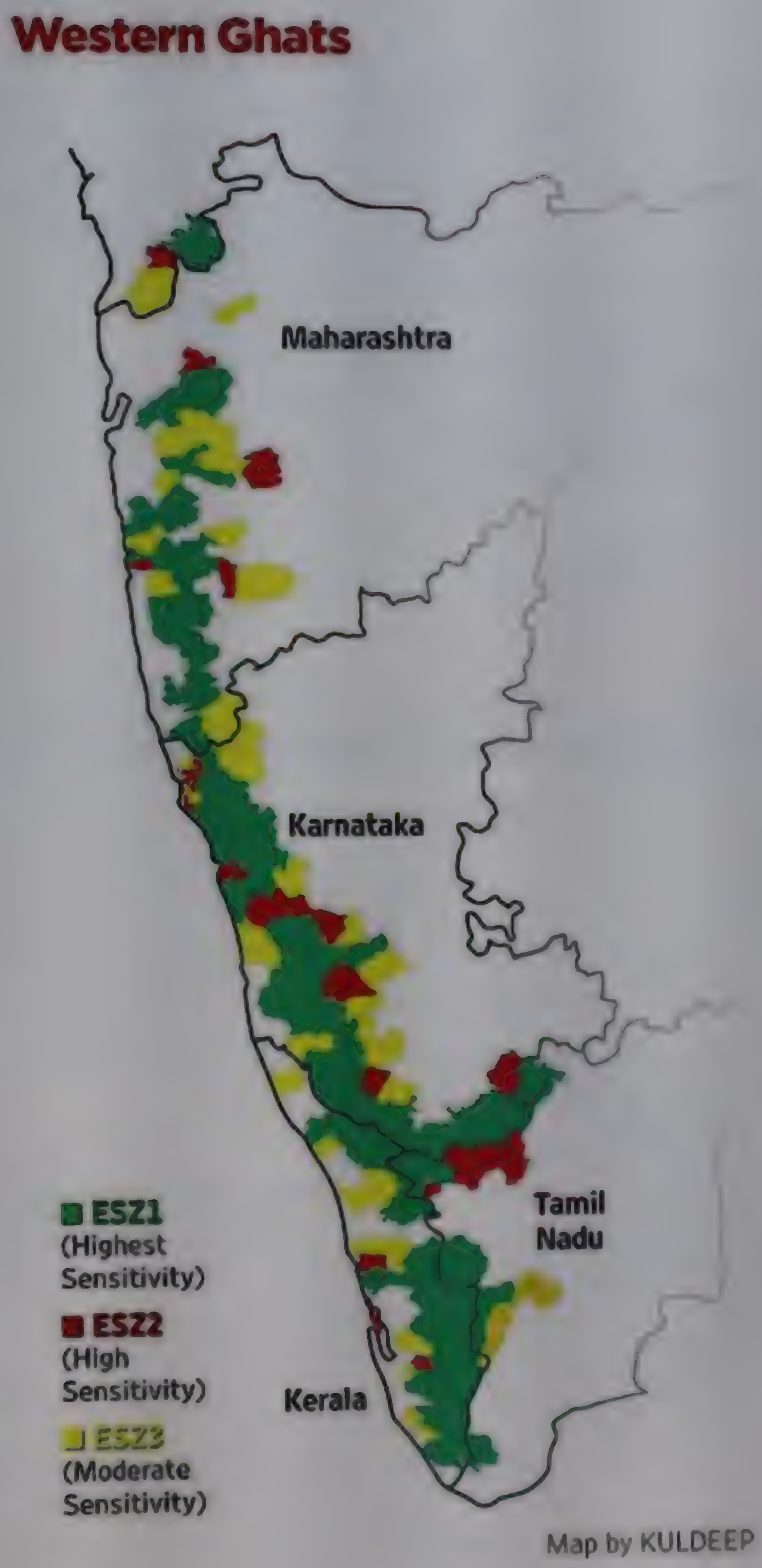
ನಕಾಶೆ ನಂ. ೪
ಭಾರತ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದ
ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ

ನಕಾಶೆ ನಂ. ೫
ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಪ್ರದೇಶ

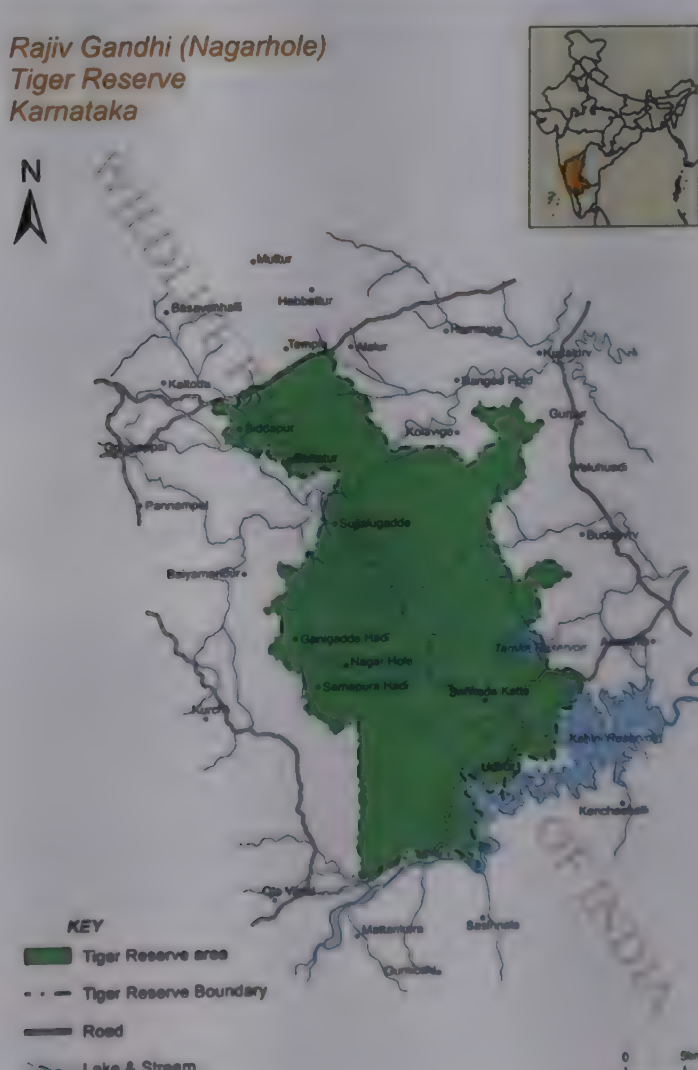

ನಕಾಶೆ ನಂ. ೬
ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ವರದಿ ಗುರುತಿಸಿರುವ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ
ಪರಿಸರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಲಯಗಳು (ESZ)

ನಕಾಶೆ ನಂ. ೭
ನಾಗರಹೊಳೆ ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಪ್ರದೇಶ

ನಕಾಶೆ ನಂ. ೮
ಹುಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿತ ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ,
ನಾಗರಹೊಳೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನವನ

ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ
ಪಣಿಯರವರ ಕುಟುಂಬ

ಪಂಜರಿಯರವ
ಕುಟುಂಬ

ವೃತ್ತಿನಿರತ ಮೇದರು

ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರ
ಸಮುದಾಯದ ಹಿರಿಯರು

ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಕಾಡಿನಿಂದ
ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಳಿಸಿದ ಬಳಿಕ
ಕಾರೆಕಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ
ಶ್ರೀ ಜೋಗಿ ಕುಟುಂಬ
ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತ
ಕಿರು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ

ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ
ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ ಭೂಮಿ
ಹಕ್ಕು ಪಡೆದ ಚಿಕ್ಕ ರೇಷ್ಮೆ
ಹಾಡಿಯ ಪಿ.ಕೆ. ಸಿದ್ದಪ್ಪ
ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬ

ಪಣಿಯ
ಸಮುದಾಯದ
ಮಕ್ಕಳು

ತಿತಿಮತಿ ಆಶ್ರಮ
ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು

ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್
ಪ್ರದೇಶದ ಲೈನ್ ಮನೆ

ಜೇನು ಇಳಿಸಲು ತೊಡಗಿರುವ
ಜೇನು ಕುರುಬರ ಯುವಕ

ಕಾಫಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆದಿವಾಸಿ ಕೂಲಿಕಾರರು

ಬೇಲೂರು ನ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್
ಲೈನ್ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿರುವ
ಅಸ್ಸಾಮಿನ ವಲಸೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು

ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಮಾಲೀಕರಿಂದ
ಹಲ್ಲೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಶೈಲಜಾ
ಮತ್ತು ಪುಟ್ಟು ಅವರ ಕುಟುಂಬ
ಆದಿವಾಸಿ ಮುಖಂಡರಾದ
ವೈ.ಕೆ. ಗಣೇಶ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ
ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುವುದು

ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರ ಸಮುದಾಯ

ಪಣಿಯರವರು ಚೀಣ್ಣಾ ಮತ್ತು ತುಡಿ

ಪಂಜರಿ ಯರವರ ದೇವಳ ಜಂಗಲ್ ಹಾಡಿ ಕೊಡಗು

ಸೋಲಿಗರು ಸಮುದಾಯದ ಉತ್ಸವ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿರುವ ಜೇನು ಕುರುಬರ ಯುವತಿಯರು

ಕುಂಡೆ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ವೇಶಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಜೇನು ಕುರುಬರ ಸಮುದಾಯ

ಉರುಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು ಆಟ್ಟು ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಗೋಪಮ್ಮ ಮತ್ತು ತಂಡ, ತೋರ

ಮಜ್ಜಿಗೆಹಳ್ಳ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಣಿ ಅವರ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ಸಂದರ್ಶನ

ಸಮಗ್ರ ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ್‌ರವರೊಂದಿಗೆ ಸಂದರ್ಶನ

ದೇವರ ಮಚ್ಚಿ ಅರಣ್ಯ
ಪ್ರದೇಶದ ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ
ನೆಲೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದ
ಆದಿವಾಸಿಗಳು

ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯನ್ನು
ನೆಲಸಮ ಮಾಡಿದ
ಸರಕಾರದ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು
ಖಂಡಿಸಿ ಭೂಮಿ ಹಕ್ಕಿಗೆ
ಆಗ್ರಹಿಸಿ ನಿರಂತರ ಚಳುವಳಿ
ನಿರತರು.

ನೆಲಮಟ್ಟದ
ಅಡಿಪಾಯದಿಂದಾಗಿ
ಪ್ರತಿ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ
ಜಲಾವೃತಗೊಳ್ಳುವ
ಮನೆಗಳು

ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ
ಪುನರ್‌ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದ
ಬ್ಯಾಡಗುಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶದ
ಮನೆಗಳು

ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ
ಚಳುವಳಿಯ
ನಾಯಕರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ
ಅನಿತಾ ಆ ಪ್ರದೇಶದ
ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು
ವಿವರಿಸುತ್ತಿರುವುದು...

ದಿಡ್ಡಳ್ಳಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಪುನರ್‌ವಸತಿ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ಹಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಆಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಡುಗು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಛೇರಿಯ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆ...

ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನಿವೇಶನ, ಮನೆ, ಭೂಮಿ ಹಕ್ಕು, ಸಾಲ ಮನ್ನಾ, ಆಹಾರ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀತದಾಳು ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಲು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಛೇರಿ ಮುಂದೆ ಹೋರಾಟ

ಆದಿವಾಸಿಗಳ ವಿವಿಧ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ನಡೆದಿರುವ ಹೋರಾಟಗಳು

ಕೊಡವರಿಗೆ ಎಸ್.ಟಿ. ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮತ್ತು ಕೊಡವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮನವಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಡವ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮುಖಂಡರು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

ಬಲಾಢ್ಯರನ್ನು ಎಸ್.ಟಿ. ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಜಾಗೃತ ಸಭೆಗಳು...

ಸುತ್ತೋಲೆ, ಮನವಿ ಪತ್ರಗಳು

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಸಂಖ್ಯೆ:ಸಕಇ 73 ಪವನೀಇ 2014

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸಚಿವಾಲಯ,
ವಿಕಾಸ ಸೌಧ,
ಬೆಂಗಳೂರು, ದಿನಾಂಕ:22-04-2019

ಸುತ್ತೋಲೆ

ವಿಷಯ: ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿ ಸಂಖ್ಯೆ: 109/2008 ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಧ್ಯಂತರ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ ಆದೇಶ ದಿನಾಂಕ:28-02-2019 ರಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಕ್ರಮವಹಿಸುವ ಕುರಿತು.

ಉಲ್ಲೇಖ:
1. ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿ (ಎಸ್)(ಸಿವಿಲ್) ಸಂಖ್ಯೆ:109/2008 ರಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ: 28-02-2019 ರಂದು ನೀಡಿದ ಮಧ್ಯಂತರ ತೀರ್ಪು.
2. ಕೇಂದ್ರ ಬುಡಕಟ್ಟು ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಸಚಿವಾಲಯದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ: 06-03-2019 ರಂದು ನಡೆದ ಸಭೆಯ ನಡವಳಿ.
3. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾನೂನು ಇಲಾಖೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಿನಾಂಕ:06-03-2019.
4. ಕೇಂದ್ರ ಬುಡಕಟ್ಟು ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಸಚಿವಾಲಯದ ಪತ್ರ ದಿನಾಂಕ:16-06-2017
5. ಕೇಂದ್ರ ಬುಡಕಟ್ಟು ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಸಚಿವಾಲಯದ ಪತ್ರ ದಿನಾಂಕ: 29-06-2018
6. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶ ಸಂಖ್ಯೆ:ಸಕಇ 439 ಪವನೀಇ 2015(ಭಾ-1), ಬೆಂಗಳೂರು ದಿನಾಂಕ:07-03-2017.

****

ಅನುಸೂಚಿತ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಪಾರಂಪರಿಕ ಅರಣ್ಯ ವಾಸಿಗಳ (ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುವ) ಅಧಿನಿಯಮ 2006 (2007ರ 2) ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳು -2007 (ನಿಯಮಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿ-2012) ಅಧಿನಿಯಮವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸದರಿ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ವಯ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಸಮಿತಿ/ಉಪ ವಿಭಾಗ ಮಟ್ಟದ ಸಮಿತಿ/ ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದ ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸದರಿ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ಈಗಾಗಲೇ 2.79 ಲಕ್ಷ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅರ್ಜಿಗಳು ಮತ್ತು 5,849 ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕು ಅರ್ಜಿಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಒಟ್ಟು 2.84 ಲಕ್ಷ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದು, ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ 15,819 ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. 2.14 ಲಕ್ಷ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದ ಹಾಗೂ 55,074 ಅರ್ಜಿಗಳು ಇತ್ಯರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಕಿ ಇರುತ್ತವೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿ (ಎಸ್)(ಸಿವಿಲ್) ಸಂಖ್ಯೆ:109/2008 ರಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ: 13-02-2019 ರಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ತೆರವುಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದಿನಾಂಕ:28-02-2019ರಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಭೆ ನಡೆಸಿ ಸದರಿ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸದರಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಇಲಾಖೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು. ... ಈ ಮುನ್ನೆ ...

ಸುತ್ತೋಲೆ –೧

ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕು ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿನ ಆದೇಶದಂತೆ – ಅರಣ್ಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಅರ್ಜಿಗಳು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರನ್ನು ಕಾಡಿನಿಂದ ತೆರವುಗೊಳಿಸಲು ಕುರಿತ ಆದೇಶ ಅನುಸರಿಸಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸುತ್ತೋಲೆ...

– 6 –

15. ವಿಲೇವಾರಿಗಾಗಿ ಬಾಕಿ ಇರುವ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಹ ತಕ್ಷಣವೇ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ವಿಲೇವಾರಿಗಾಗಿ ಬಾಕಿ ಇರುವ ಮೇಲ್ಮನವಿಗಳನ್ನು ಸಹ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದು.

16. ಸಮುದಾಯ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಹ (ಫಾರಂ-ಬಿ ಮತ್ತು ಸಿ) ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುವುದು.

ದಿನಾಂಕ:24-07-2019ರಂದು ಪ್ರಕರಣವು ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಬರಲಿರುವುದರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಫಿಡವಿಟ್ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆದ್ಯತೆ ಮೇಲೆ ಕೈಗೊಂಡು, ದಿನಾಂಕ:30-06-2019ರೊಳಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಇದಕ್ಕೆ ಲಗತ್ತಿಸಿರುವ ಅನುಬಂಧ (1-4) ಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

(ಸಹಿ)

ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ-2,
ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ.

ಗೆ,
(1) ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ("Speed Post" ಮೂಲಕ)
(2) ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತಿಗಳ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕಾಧಿಕಾರಿಗಳು ("Speed Post" ಮೂಲಕ)
(3) [illegible]

ಪ್ರತಿಗಳು:

(1) ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರ ಆಪ್ತ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ವಿಧಾನಸೌಧ, ಬೆಂಗಳೂರು
(2) ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ವಿಧಾನಸೌಧ, ಬೆಂಗಳೂರು
(3) ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಚಿವರ ಆಪ್ತ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ವಿಕಾಸಸೌಧ, ಬೆಂಗಳೂರು
(4) ಸರ್ಕಾರದ ಅಪರ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಅರಣ್ಯ, ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಜೀವಿಶಾಸ್ತ್ರ ಇಲಾಖೆ ಇವರ ಆಪ್ತ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಬಹುಮಹಡಿಗಳ ಕಟ್ಟಡ, ಬೆಂಗಳೂರು
(5) ಪ್ರಧಾನ ಅರಣ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರಿ, ಅರಣ್ಯ ಭವನ, ಬೆಂಗಳೂರು
(6) ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ಇವರ ಆಪ್ತ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ...
(7) ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆ ಇವರ ಆಪ್ತ ಕಾರ್ಯ...

ಕರ್ನಾಟಕ ಆದಿವಾಸಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿ
ಆದಿವಾಸಿ ಅಧಿಕಾರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಂಚಗೆ ಸಂಯೋಜಿತ
ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಘಟನಾ ಸಮಿತಿ

ದಿನಾಂಕ: 9/12/2015

ಯಿಂದ
ಪಿ.ಎಂ.ಕಾವೇರಿ
ಚಂದನ ಕೆರೆ ಪೈಸಾರಿ
ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕು
ಮೊ. 9108155529, 9483615742.

ಗೆ
ಮಾನ್ಯ ಗಿರಿಜನ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖಾ ಅಧಿಕಾರಿಯವರಿಗೆ
ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ
ಮಡಿಕೇರಿ.

ಮಾನ್ಯರೆ .

ವಿಷಯ:- ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಳ್ಳಂಗಡ ಶರತ್ ಗಣಪತಿಯವರು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ದೂರು ಅರ್ಜಿ.

ಆದಿವಾಸಿಗಳಾದ ನಾವು ಪಣಿಯ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಸುಮಾರು 32 ವರ್ಷಗಳಿಂದ 29 ಕುಟುಂಬಗಳು ಚಂದನಕೆರೆ ಗಿರಿಜನ ಪೈಸಾರಿ ಕಾಲೋನಿ, ಕೆ.ಬಾಡಗ ಗ್ರಾಮ, ನಾಗಾಳ್ಳ, ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಉಳುಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ದಿನಾಂಕ: 03.11.2015 ರಂದು ಕಳ್ಳಂಗಡ ಶರತ್ ಗಣಪತಿಯವರು ನಮ್ಮ ಪೈಸಾರಿ ಜಾಗವನ್ನು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ನಾವು ಬೆಳೆಸಿರುವಂತ ಬಾಳೆ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿ, ಬೆದರಿಕೆ ಒಡ್ಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕುಟ್ಟ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ. ಕುಟ್ಟ ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಈ ದೂರನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವುಗಳು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ದೌರ್ಜನ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಯವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕರ್ನಾಟಕ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿಯು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಂತಿ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ
ಪಿ.ಎಂ.ಕಾವೇರಿ

ವಂದನೆಗಳೊಂದಿಗೆ

ದಿನಾಂಕ: 9/12/2015
ಸ್ಥಳ: ಚಂದನ ಕೆರೆ ಪೈಸಾರಿ

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಚಾಲಕ: ಗಣೇಶ ವೈ.ಕೆ., ಕೆ. ಚೆಟ್ಟಳ್ಳಿ, ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕು. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ.

ಮನವಿ ಪತ್ರ – ೨

ಚಂದನ ಕೆರೆ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಫಸಲುಗಳನ್ನು ಭೂಮಾಲೀಕರು ವಶ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಆದಿವಾಸಿ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ದೂರು...

ಮನವಿ ಪತ್ರ – ೩

ಗುಹ್ಯ ಗ್ರಾಮದ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಮಾಲೀಕನು ನೀಡಿದ ಸ್ಪಷ್ಟನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸೀವಿಲ್ ಸ್ವರೂಪದ ಕೇಸ್ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಆದಿವಾಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ದೂರನ್ನು ಪೋಲಿಸರು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ....

ಮನವಿ ಪತ್ರ – ೪

ಸರಕಾರದಿಂದ ಮಂಜೂರಾಗಿದ್ದ ೩.೨ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ಕಬ್ಜಾ ಮಾಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ದೂರು ಮತ್ತು ಬಿಡಿಸಿಕೊಡಲು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮನವಿ....

[illegible]

ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೆ

[illegible]

ಸಂ/ಸಿ.ಠಾಣೆ/ಪಿಟಿಎನ್./43/2018

ಪೊಲೀಸ್ ಉಪನಿರೀಕ್ಷಕರು
ಸಿದ್ದಾಪುರ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆ.
ದಿನಾಂಕ-22/11/2018

ಹಿಂಬರಹ

ನಿಮಗೆ ಈ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ನೀವು ಮಾನ್ಯ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧೀಕ್ಷಕರು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ರವರಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಂಡ ಪುಕಾರು ಅರ್ಜಿಯ ಸಂಬಂದ ಎದುರು ಅರ್ಜಿದಾರರಾದ ಡಾ.ಶ್ಯಾಮ್ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ವರ್ಣಾಂಡಿ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಗುಹ್ಯ ಗ್ರಾಮರವರನ್ನು ಠಾಣೆಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿಕೆ ಪಡೆಯಲಾಗಿ ಅರ್ಜಿದಾರರು ಎದುರು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 4 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಎದುರು ಅರ್ಜಿದಾರರರು ಪ್ರತಿ ಬಾನುವಾರದಂದು ರಜೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ, ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ರಜೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದು, ದಿನಕ್ಕೆ 280ರೂ ನಂತೆ ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ಬೋನಸ್ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ, ಹಾಗೂ ಅರ್ಜಿದಾರರು ಎದುರು ಅರ್ಜಿದಾರರಿಂದ 47983/- ರೂ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಅರ್ಜಿದಾರರ ಮನೆಬಳಕೆ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳು ಲೈನ್ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಸದರಿ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು, ಅರ್ಜಿದಾರರು ಸಾಲವಾಗಿ ಪಡೆದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ನನ್ನ ಯಾವುದೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ ಸದರಿ ಅರ್ಜಿಯ ವಿಚಾರವು ಸಿವಿಲ್ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿದ್ದು ಸಂಬಂದ ಪಟ್ಟ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತನೆಂದು ಎದುರು ಅರ್ಜಿದಾರರು ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಬಂದ ಪಟ್ಟ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ

ಗೆ.
ಬೆಳ್ಳಿ ಗುಹ್ಯ ಗ್ರಾಮ
ಸಿದ್ದಾಪುರ ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕು

17/04/18

ರಿಗೆ,
ಮಾನ್ಯ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು,
ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ, ಮಡಿಕೇರಿ.

ಮಾನ್ಯರೇ,

ಮನವಿ ಪತ್ರ – ೫

ಹೈಸೊಡ್ಲೂರು ಭೂಮಾಲೀಕನು ಬಾಲಕನನ್ನು ಒತ್ತೆಯಾಳಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಕೋರಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ದೂರು....

ವಿಷಯ : ಭೂಮಾಲೀಕರ ಒತ್ತೆಯಾಳಾಗಿರುವ ಆದಿವಾಸಿ ಬಾಲಕನನ್ನು ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಕೋರಿ

ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬೆಕ್ಕೆಸೊಡ್ಲೂರು ಗ್ರಾಮದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿರುವ ವೈ.ವಿ.ಬಾಬು ಹಾಗೂ ವೈ.ಎಂ.ಬೇಬಿ ದಂಪತಿಗಳ ಪುತ್ರ 11 ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ವೈ.ವಿ.ಲೋಕೇಶ್ ಎಂಬಾತನನ್ನು ಹುದಿಕೇರಿಯ ಹೈಸೊಡ್ಲೂರು ಗ್ರಾಮದ ಭೂಮಾಲೀಕರಾದ ಹೊಟ್ಟೆಂಗಡ ಕಾವೇರಪ್ಪ ಎಂಬುವವರು ತಂದೆ ತಾಯಿಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕನನ್ನಾಗಿ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲೋಕೇಶನಿಗೆ 8 ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯವಿದ್ದಾಗಲೇ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ಪಡೆದ ಕಾವೇರಪ್ಪ ಅವರು ಇದೀಗ ಮಗನನ್ನು ತಂದೆ, ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ನೀಡದ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ವೈ.ವಿ.ಬಾಬು ಹಾಗೂ ವೈ.ಎಂ.ಬೇಬಿ ದಂಪತಿಗಳು ಕಾವೇರಪ್ಪ ಅವರ ಬಳಿ 56 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಪಡೆದಿದ್ದು, ಇದೀಗ 1.25 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಮಗನನ್ನು ಮರಳಿಸುವುದಾಗಿ ಬೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಭೂಮಾಲೀಕ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ದುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿದಿನ ಕೇವಲ ರೂ.100/ ಕೂಲಿ ಮಾತ್ರ ನೀಡಿ ವಂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ವೈ.ವಿ.ಬಾಬು ಹಾಗೂ ವೈ.ಎಂ.ಬೇಬಿ ದಂಪತಿಗಳು ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಿದ್ದು, ತಾವುಗಳು ಮಗ ಲೋಕೇಶನನ್ನು ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ತಂದೆ, ತಾಯಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಾರದೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಲೋಕೇಶನನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದ ಮತ್ತು ಗೃಹ ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕನನ್ನಾಗಿ ಜೀತ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಭೂಮಾಲೀಕನ ವಿರುದ್ಧ ಕಠಿಣ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಧನ್ಯವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ

ವೈ.ಕೆ.ಗಣೇಶ್, ರಾಜ್ಯ ಸಂಚಾಲಕರು.

ಪೋಷಕರು :: ವೈ.ವಿ.ಬಾಬು ಹಾಗೂ ವೈ.ಎಂ.ಬೇಬಿ

ಮನವಿ ಪತ್ರ – ೬

ತಿರುನಾಡ ಪೈಸಾರಿಯ ಆದಿವಾಸಿಗಳ ಜಮೀನು ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಮಾಲೀಕ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದ್ದು ಬಿಡಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ದೂರು ದಾಖಲು...

ಯಿಂದ,

ಕರ್ನಾಟಕ ಆದಿವಾಸಿ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿ
ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ.
ಮೊ : 9741403421
9483615742 – ಗಣೇಶ್ ವೈ.ಕೆ

15 JUL 2015

ಗೆ,

ಮಾನ್ಯ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯವರು
ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ
ಮಡಿಕೇರಿ.

ಮಾನ್ಯರೆ,

ವಿಷಯ: ತಿರುನಾಡ ಕಾಲೋನಿ ನಾಣಚ್ಚಿ ಪೈಸಾರಿ ಚಂದನಕೆರೆ ಸರ್ವೆ ನಂ. 400/1 ರಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಒತ್ತುವರಿ ಆಗಿರುವ ದೂರುವಿನ ಅರ್ಜಿ.

ವಿರಾಜಪೇಟೆ ತಾಲೂಕು, ಶ್ರೀಮಂಗಲ ನಾಡು ಕಛೇರಿ ನಾಲ್ಕೇರಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಒಳಪಡುವ ಬಾಡಗ ತಿರುನಾಡ ಪೈಸಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಲಿ ವಾಸವಿದ್ದ ಬುಡಕಟ್ಟು (ಗಿರಿಜನ) ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪಂಜರಿಯವರಾದ ನಾವುಗಳು 22 ಕುಟುಂಬಗಳು ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಸದರಿ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಬಾಡಗ ತಿರುನಾಡ ಪೈಸಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ 12 ಕಾಲೋನಿ ವಸತಿ ಗೃಹಗಳು, ಸೇರುವ ಭಾಗಿಗಳು ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು, ಹಾಗೂ ಸರ್ವೆ, ನಂ. 400/1 ರ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಪಾವತಿಸಿದ್ದೆವು.

ತಿರುನಾಡ ಪೈಸಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಿರುವ ತೋಟದ ಮಾಲೀಕ ಪಾಚಮಾಡ ರಾಜಿ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಎಂಬವರು ನಾವು ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ರಸ್ತೆಗೆ ಬೇಲಿ ಹಾಕುವುದರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಡೆಹಾಕಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಜನರ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲೆ ನಡೆಸಿ ರಾತ್ರೋ ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿ ಅಂಚಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿ ಹಿಂಸೆ ನೀಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ನಾವುಗಳಿಗೆ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಜಾಗದ ಪಟ್ಟಾ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕಸಿದು ಲೋನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಲೋನು (ಸಾಲ) ಆಗಲಿ, ಯಾವುದೇ ಸೌಲಭ್ಯವಾಗಲಿ ದಕ್ಕಿಸಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ತದನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲೆ ನಡೆಸಿ ನಮ್ಮ ಜಾಗವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ ನಂತರ 1983–84 ರಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳು ಇತರ ಲೈನ್ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡೆವು. ತದನಂತರ ನಾವು 2011 ರ ಈಚೆಗೆ ಹಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ದೂರು ನೀಡಿದ್ದೆವು. ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಅನುರಾಗ್ ತಿವಾರಿಗೆ 3–4 ಬಾರಿ ಅರ್ಜಿ ನೀಡಿದ್ದೆವು. ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಚಿವರಾದ ಕೆ. ಜಾರ್ಜ್‌ರವರಿಗೂ ಕೂಡ ಅರ್ಜಿ ನೀಡಿದೆವು. ಅದಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯರವರಿಗೂ ಕೂಡ ಮನವಿ ನೀಡಿದೆವು. ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಹೆಚ್. ಅಂಜನೇಯಪ್ಪ ರವರಿಗೂ ಮನವಿ ನೀಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಫಲಿತಾಂಶ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ತಾವುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಕಂಡು ನಮ್ಮಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಂಡಿರುವಂತಹ ನೆಲ ಮತ್ತು ಮನೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಸರ್ಕಾರದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ಕೊಡಿ ಹಾಗೂ ನಾವುಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕು-ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಜಾಗವನ್ನು ವಾಪಾಸ್ಸು ಕೊಡಿಸುವಂತೆ ಈ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಜಾಗವನ್ನು ನಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೋಗಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೂರಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಲೋಪದೋಷಗಳಿಗೆ ನೀವೇ ಹೊಣೆಗಾರರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ.

ವಂದನೆಗಳೊಂದಿಗೆ

ಇಂತಿ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ

ಸ್ಥಳ : ಕೆ. ಬಾಡಗ
ದಿನಾಂಕ : 15.07.2015

ಮನವಿ ಪತ್ರ – ೭

ಖಾಸಗಿ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಸಾಲ ಬಡ್ಡಿಪಾವತಿಗೆ ಒತ್ತಡ ಹೇರುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ದೂರು...

ರಿಂದ,

ಕರಡಿ ಗೋಡು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು
ರಾಮ್‌ಪುರ ಎಸ್ಟೇಟ್, ಚಿಕ್ಕನಹಳ್ಳಿ
ಸಿದ್ದಾಪುರ(ಅ)

ಗೆ,

ಮಾನ್ಯ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು
ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ, ಮಡಿಕೇರಿ.

ಮಾನ್ಯರೇ,

ವಿಷಯ : ಖಾಸಗಿ ಹಣಕಾಸು (ಎಸ್.ಕೆ.) ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಸಾಲ ಮತ್ತು ಬಡ್ಡಿಯ ಮರುಪಾವತಿಗೆ ಒತ್ತಡ ಹೇರುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪದಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ನಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದು, ಮನೆ ತೋಟಗಳು ಹಾನಿಗೊಳಗಾಗಿವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪರದಾಡುವಂತಾಗಿದ್ದು, ಇದೀಗ ಎಸ್.ಕೆ. ಸಂಘದ ಪ್ರಮುಖರಾದ ರಾಥ ಮತ್ತು ಮಂಜುನಾಥ ಸಾಲದ ಹಣವನ್ನು ಮರುಪಾವತಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಡ ಹೇರುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲದೆ ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ ಅವ್ಯಾಚ್ಯ ಪದಗಳಿಂದ ನಿಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪದ ಸಂದರ್ಭ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ನುಗ್ಗಿ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗಿರುವುದನ್ನು ಚಿತ್ರಿಕರಿಸಿ ಸಂಘದ ಪ್ರಮುಖರಿಗೆ ನೀಡಿರುವುದರೊಂದಿಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲವಕಾಶವನ್ನು ಕೋರಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಒತ್ತಾಡ ಹೇರುತ್ತಿರುವದಲ್ಲದೆ ಹಣ ನೀಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮನೆ ದಾಖಲಾತಿಗಳಾದ ಆಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಪುಸ್ತಕ, ರೇಷನ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಜಾಕುಮಾಡುವುದಾಗಿ ಬೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವುಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶಿಲಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವಂತೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಧನ್ಯವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ

ಇಂತಿ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿ

ದಿನಾಂಕ : 09.10.2018
ಸ್ಥಳ : ಕರಡಿಗೋಡು

ಪ್ರಜಾಸತ್ಯ

...ಲ್ಲಾಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸದುಪಯೋಗವಾಗದ ರಕ್ಷಾ ಸಮಿತಿಯ ಹಣ!

...ರಿಜನ ಬಾಲಕನ ಮೂಳೆ ಸ್ಪಂದಿಸದ ವೈದ್ಯರು * ಗಿರಿಜನ ಮುಖಂಡರೇ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ?

...ನ್ನಂಪೇಟೆ, ಹುದಿಕೇರಿ ಹೋಬಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರ ವಿತರಣೆ

...ಕ್ರಮ ಲಾಟರಿ ಟಿಕೆಟ್ ಮಾರಾಟ ಆರೋಪಿ ಬಂಧನ

Scanned with CamScanner

ಪ್ರಜಾಸತ್ಯ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವರದಿ :
ದಿನಾಂಕ : ೧೩.೭.೨೦೧೭

14-3-17

ಪ್ರಜಾಸತ್ಯ

...ತಿಮತಿ ಗಿರಿಜನ ಆಶ್ರಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 63 ಮಕ್ಕಳ ಗೈರು ಹಾಜರಿ!

ಆಲೂರು ಸಿದ್ದಾಪುರ ವಾರ್ಡನ್ ಕರ್ತವ್ಯದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ– ವಿಜು ಸುಬ್ರಮಣಿ

ಪತ್ರಿಕೆಯ ವರದಿ:
ದಿ: ೧೪.೩.೨೦೧೭

ಪರಿಶಿಷ್ಟರ ಮೀಸಲು ಸೂರು ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮಂಜೂರು

ಮೊದಲ ಪುಟದಿಂದ.

ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿಯೇ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗದಿಂದ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಕುಸಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದರಿಂದ ಆ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ವಿಧಾನಸಭೆ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಮತ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಇರುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದ ಬಡವರನ್ನು ಪಕ್ಷದತ್ತ ಸೆಳೆಯಲು ಕಾರ್ಯತಂತ್ರ ರೂಪಿಸಿದೆ.

10 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂ. ವೆಚ್ಚ

ಸರ್ಕಾರ ಐದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 15 ಲಕ್ಷ ಮನೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದ ಗುರಿ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇದುವರೆಗೂ 10.50 ಲಕ್ಷ ಮನೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ 10440.68 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ಖಾತೆಗೆ ನೇರ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಮೂಲಗಳು ತಿಳಿಸಿವೆ.

60 ಲಕ್ಷ ವಸತಿರಹಿತರು!

2011ರ ಗಣತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 60 ಲಕ್ಷ ವಸತಿ ರಹಿತರಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಂತ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಿದ್ದೂ, ನಗರಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಅರಸಿ ಬಂದವರನ್ನು ವಸತಿ ರಹಿತರ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ತೆಗೆದರೆ ಅರ್ಹ ವಸತಿ ರಹಿತರ ಸಂಖ್ಯೆ 20 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಬಹುದೆಂಬುದು ವಸತಿ ಇಲಾಖೆ ಮಾಡಿರುವ ಅಂದಾಜು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ 2022ರ ವೇಳೆಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೂರು ಎಂಬ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿದೆ. ಅದರೊಳಗೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಸತಿ ರಹಿತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೂನ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಗುರಿ ಹೊಂದಲಾಗಿದೆ.

ಉದಯವಾಣಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವರದಿ:
ದಿ: ೧೪.೩.೨೦೧೭

JrKUND

Document Information

Analyzed document	S Y Shantappa-PhD-DFS.doc (D94789564)
Submitted	2/6/2021 6:47:00 AM
Submitted by	Shankaragouda S G
Submitter email	shankargoudas.mailbox@gmail.com
Similarity	4%
Analysis address	shankargoudas.mailbox.kanuni@analysis.urkund.com

Sources included in the report

W	URL: https://kanaja.karnataka.gov.in/%E0%B2%AA%E0%B2%B0%E0%B2%BF%E0%B2%B5%E0%B2%B0%E0%B ... Fetched: 2/1/2021 11:18:41 AM	30
W	URL: https://archive.org/stream/dasohasiri0000sric/dasohasiri0000sric_djvu.txt Fetched: 11/6/2020 6:25:07 AM	106
W	URL: https://kanaja.karnataka.gov.in/ebook/wp-content/uploads/2020/Text/753.docx Fetched: 2/5/2021 7:27:03 AM	20
W	URL: https://www.socialworkfootprints.org/kannada-articles/-2 Fetched: 7/20/2020 1:19:13 PM	26
W	URL: https://www.socialworkfootprints.org/kannada-articles/6465590 Fetched: 8/18/2020 7:11:36 AM	30
W	URL: https://www.pratidhvani.com/state/2020/09/13/insight-into-the-rights-powers-and-de ... Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM	17
W	URL: https://vijaykarnataka.com/news/kodagu/-/articleshow/28465014.cms Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM	16
W	URL: https://kanaja.karnataka.gov.in/%E0%B2%95%E0%B2%B0%E0%B3%8D%E0%B2%A8%E0%B2%BE%E0%B ... Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM	22
W	URL: https://kanaja.karnataka.gov.in/%E0%B2%A6%E0%B2%B6%E0%B2%95%E0%B2%A6-%E0%B2%95%E0% ... Fetched: 2/1/2021 11:20:10 AM	13
W	URL: https://kn.wikipedia.org/wiki/%E0%B2%AC%E0%B2%BF._%E0%B2%86%E0%B2%B0%E0%B3%8D._%E0 ... Fetched: 7/21/2020 10:32:49 AM	11
W	URL: https://kanaja.karnataka.gov.in/ebook/wp-content/uploads/2020/Text/537.docx Fetched: 1/29/2021 10:34:29 AM	49

W URL: https://www.prajavani.net/tribal-culture-needs-620124.html
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM 25

W URL: https://www.epw.in/kn/journal/2019/9/editorials/who-encroacher-tribal-lands.html
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM 10

W URL: https://www.mahonnathi.com/kannada/featured/coronavirus-has-spread-to-more-than-on ...
Fetched: 11/11/2020 2:51:11 PM 54

W URL: https://forumshoes.ru/kn/chto-takoe-etika-i-chem-ona-mozhet-pomoch-sovremennomu-ch ...
Fetched: 12/16/2020 12:11:52 PM 9

W URL: https://archive.org/stream/hosatuMarch2013/Hosathu%2BMar%2B2013_djvu.txt
Fetched: 12/11/2020 7:00:04 AM 17

W URL: https://m.varthabharati.in/article/2016_12_24/54266
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM 6

W URL: https://kn.wikipedia.org/wiki/%E0%B2%95%E0%B3%8A%E0%B2%A1%E0%B2%97%E0%B3%81
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM 5

W URL: https://www.bookbrahma.com/book/valase-sangharsha-samanvaya
Fetched: 1/12/2021 5:48:08 AM 11

W URL: https://kanaja.karnataka.gov.in/%E0%B2%95%E0%B2%B0%E0%B3%8D%E0%B2%A8%E0%B2%BE%E0%B ...
Fetched: 2/1/2021 11:19:00 AM 7

W URL: https://www.socialworkfootprints.org/kannada-articles/9558278
Fetched: 7/20/2020 1:19:36 PM 23

W URL: https://kn.wikipedia.org/wiki/%E0%B2%AE%E0%B2%B2%E0%B3%86%E0%B2%95%E0%B3%81%E0%B2% ...
Fetched: 7/21/2020 10:32:30 AM 16

W URL: https://kanaja.karnataka.gov.in/%E0%B2%86%E0%B2%A6%E0%B2%BF%E0%B2%B5%E0%B2%BE%E0%B ...
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM 11

W URL: https://www.prajavani.net/columns/%E0%B2%AC%E0%B3%81%E0%B2%A1%E0%B2%95%E0%B2%9F%E0 ...
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM 4

W URL: http://samaajakkaagi.blogspot.com/2013/
Fetched: 12/22/2020 5:12:00 AM 24

URL: https://forumshoes.ru/kn/socialnaya-mobilnost-migracionnaya-mobilnost-v-rossii-oce

W	URL: https://forumshoes.ru/kn/socialnaya-mobilnost-migracionnaya-mobilnost-v-rossii-bee ... Fetched: 1/12/2021 6:48:08 AM	17
W	URL: https://vijaykarnataka.com/news/kodagu/-/articleshow/38998721.cms Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM	4
W	URL: https://kanaja.karnataka.gov.in/%E0%B2%86%E0%B2%A6%E0%B2%BF%E0%B2%B5%E0%B2%BE%E0%B ... Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM	5
W	URL: http://buradikatti.blogspot.com/2017/08/blog-post.html Fetched: 12/30/2020 11:30:11 AM	4
W	URL: https://gist.github.com/loretoparisi/4bab6bfa3336bb7804b3bc6e396495aa Fetched: 1/29/2021 10:34:12 AM	15
W	URL: https://kn.wikipedia.org/wiki/%E0%B2%90%E0%B2%B0%E0%B3%8D%E0%B2%B2%E0%B3%86%E0%B2% ... Fetched: 10/25/2019 2:24:48 PM	12
W	URL: https://kn.wikisource.org/wiki/%E0%B2%AE%E0%B3%88%E0%B2%B8%E0%B3%82%E0%B2%B0%E0%B3 ... Fetched: 7/21/2020 10:32:14 AM	7
W	URL: https://www.vijayavani.net/kasturi-rangan-report-is-80-implementation/ Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM	7
W	URL: https://kn.wikipedia.org/wiki/%E0%B2%95%E0%B3%8A%E0%B2%A1%E0%B2%B5%E0%B2%B0%E0%B3%81 Fetched: 7/21/2020 10:32:47 AM	11
W	URL: https://kn.wikipedia.org/wiki/%E0%B2%86%E0%B2%A6%E0%B2%BF%E0%B2%B5%E0%B2%BE%E0%B2% ... Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM	9
W	URL: https://vijaykarnataka.com/news/mysuru/wake-up-on-world-adivasi-day-celebrations/a ... Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM	10
W	URL: https://samvada7.rssing.com/chan-8997128/all_p67.html Fetched: 9/23/2020 10:57:08 AM	12
W	URL: https://www.pratidhvani.com/state/2019/12/31/in-kodagu-district-there-are-pro-oppo ... Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM	23
W	URL: https://www.prajavani.net/stories/stateregional/humanitys-carnage-621795.html Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM	19
W	URL: https://m.dailyhunt.in/news/india/kannada/udayavani-epaper-udayavani/budakattu%252 ... Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM	5

W URL: https://m.varthabharati.in/article/suggi/105718
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM 7

W URL: https://ik-ptz.ru/kn/obschestvoznanie/eto-prosto-migraciya-ili-novoe-velikoe-peres ...
Fetched: 1/12/2021 6:48:08 AM 13

W URL:
https://kn.wikipedia.org/wiki/%E0%B2%85%E0%B2%AE%E0%B3%86%E0%B2%B0%E0%B2%BF%E0%B2% ...
Fetched: 1/29/2021 11:29:02 AM 8

W URL:
https://kn.wikipedia.org/wiki/%E0%B2%AC%E0%B3%81%E0%B2%A1%E0%B2%95%E0%B2%9F%E0%B3% ...
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM 1

W URL:
https://kanaja.karnataka.gov.in/%E0%B2%86%E0%B2%A6%E0%B2%BF%E0%B2%B5%E0%B2%BE%E0%B ...
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM 5

W URL: https://kanaja.karnataka.gov.in/%E0%B2%AE%E0%B2%B2%E0%B3%86%E0%B2%AF-%E0%B2%AE%E0% ...
Fetched: 2/1/2021 11:20:07 AM 6

W URL: https://penfolio.blogspot.com/
Fetched: 11/11/2020 8:25:32 PM 4

W URL:
https://kn.wikipedia.org/wiki/%E0%B2%AD%E0%B2%BE%E0%B2%B0%E0%B2%A4%E0%B2%A6_%E0%B2 ...
Fetched: 12/16/2020 12:12:02 PM 8

W URL: https://www.socialworkfootprints.org/kannada-articles/-3
Fetched: 8/18/2020 7:11:33 AM 1

W URL: https://m.varthabharati.in/article/2019_02_23/179170
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM 3

W URL:
https://www.pmindia.gov.in/kn/news_updates/%E0%B2%AA%E0%B3%8D%E0%B2%B0%E0%B2%A7%E0 ...
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM 1

W URL: https://kn.m.wikipedia.org/wiki/%E0%B2%AE%E0%B2%A8%E0%B3%86#
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM 7

W URL: https://m.varthabharati.in/article/2019_10_06/213524
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM 1

W URL: https://vijaykarnataka.com/news/uttara-kannada/-/articleshow/21655352.cms
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM 2

W URL: https://newsdeskkannada.com/archives/91533 4
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM

W URL: https://kannada.oneindia.com/news/madikeri/add-us-to-scheduled-tribe-kodava-langua ... 7
Fetched: 2/6/2021 6:48:00 AM

